

கணபதிதுணை .

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுசாத்தானமாகிய

சூதவனபுரானம்.

ஷை வ ச ன ம் .

இவை

ஸ்ரீவன்ரெண்டரவர்கள்

மாணக்கருள் ஒருவரும்

காரைக்குடி

ராம. கு. ராமநாதச் செட்டியாரவர்கள்

குமாரநாகிய

சொக்கலிங்கச்செட்டியாரவர்கள்

இ ய ற் றி ய ன் .

ஷை திருவுசாத்தானமாகிய கோயிலுர்

புநீமந்திரபுரீஸ்வரசுவாமிகோவில் தர்மகர்த்தராகிய

கா ரை கீ து டி

தி.அரு.அ.வே. அண்ணாமலைச்செட்டியாரவர்கள்

விருப்பத்தின்படி

ஷை கோயிலுரைச்சார்ந்த ஆலங்காடு

ராம. சித. சிதம்பரச்செட்டியாரால்

மதுரை :

தமிழ்ச்சங்கம் பவர்ப்பிரஸில்

அச்சிடப்பெற்றன.

1905.

சருக்க அட்டவணை.

பக்கம்.	சருக்கப் பெயர்.	பாடற் ஒழுக்க
க	கடவுள் வாழ்த்து	௩௩
க௦	பாயிரம்	௧௯
௧௩	திருநாட்டுச் சிறப்பு... ..	௧௨-அ
௨௯	திருநகரச் சிறப்பு	௩௯
௩௦	புராண வரலாறு	௩௦
௩௭	தலவிசேடச் சருக்கம்	௨௨
௬௦	தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்	௧௭
௬௨	மூர்த்தவிசேடச் சருக்கம்	௩௩
௬௭	சூதவன நாமகாரணச் சருக்கம்	௨௩
௭௮	ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சருக்கம்	௭௮
௮௯	ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்	௮௭
௯௩	ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்	௯௩
௧௦௪	ஆதிசேடன் நிருப்பணிச் சருக்கம்	௧௦௪
௧௨௧	ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம்	௧௨௧
௧௩௭	வருணன் சாபமோசனச் சருக்கம்	௮௨
௧௪௭	மாரக்கண்டேயச் சருக்கம்	௧௨௧
௧௬௩	இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சருக்கம்	௧௬௯
௧௮௩	அமுதநிலேதனச் சருக்கம்	௨௮
௧௮௮	இந்திரன் நிருவிழாச் சருக்கம்	௧௩௯

சிறப்புப்பாடிரம்.

சாகையன்புபொறையுடைமைதன்மனையையேவிழைதலேற்றகல்வி
யோகையுடன்விருந்தோம்பன்முகமலர்க்கிடெய்துவரினுமுண்மைபேச
லாகவுளவுடன் பாட்டுக்குணங்களும்கெல்காமைவெகுளாமையாதி [ன்.
வாகவெதிர்மறைக்குணனுநிறைந்தொருங்குதன்னிடத்துவளர்ப்பெற்றோ

ஆலங்காட்டினில்வாழ்வோனியாமசாமிக்குரிசிலருளுமைந்தன்
பாலங்காட்டியவியழியார்ஆதிசாதனவழியேபடர்வோன்கங்கைக்
கூடலங்காட்டியகாசிமுற்றலங்கடரிசித்தகுணவான்வேணி
வாலங்காட்டியவரவாபரணரடிமறவாதவணிகர்கோமான். (டு)

பூபாலர்தமைப்போற்றுமுழுவதொழிலுடன்முன்னம்பூமன்றத்
காபாலியிருதலத்துளெழுந்தருளியீழ்த்துக்கலன்களாய்த்தே
தாபாலுள்ளனபொருளென்றீட்டிதிருவான்கல்லித்தகைமைசான்ற
கோபாலனிடீத்துமுனந்தமிழ்நாம்பப்பயின்றுகடல்குடித்தோனனனான் (சு)

நதம்புரவுமறைகாணாதனுக்குக்கோயிலொன்றுநிருமித்துப்பல்
விதம்பரவத்தாபித்துக்கும்பாபிடேகமுதலியற்றிவெள்ளை
விதம்பரவமணிகடையார் தமக்குவிளை நிலம்பல்ல விடுத்த சீர்த்திசு
சிதம்பாமெய்த்திருநாமமுலகூய்யப்பினகுணவான்செப்பவன்னேன். (எ)

தன்னையே நிகர்குணத் தோன்வணிககுலதிலகனருடையுத்தகண்ண
னன்னையேயிடங்கலந்தவப்பினையே பூசைபுரிந்தனவில்கால
மின்னையே யுடலமைதியாத பெருவாழ்க்கை யன்வன்றொண்டமேலோன்
றன்னையே யாசாளுக்கொண்டு தமிழ்தூல் பயின்றதவத்தின்மிக்கான். (அ)

இலக்கணமே யிலக்கியமே முதலாயவாழி கடந்திவற்றினன்மா
வலக்கணடைவதுநீராநென்னவருஞ்சித்தாந்தவம்புராசி
மலீர்க்கணகன்றிடவுண்டிபிரபந்தம்புராணமெனுமழைபெய்மேகந்
சொலீர்க்கணமும்வினாக்காக் காராநகர்ச் சொக்கலிங்ககுணசீலன்.

சொன்னையமும் பொருணையமு மெடுத்தவிட மெலாந்துதையத்துரிசொன்
மன்னுவமவுருவகமேமுதலாயவணியியலின்வகையுஞ்செய்ய [றின்றி
பன்னரியமடக்கியமகந்திரிபுபாடெழுமும்பரவப்பத்தி
யின்னறியதென்றுளிக்கக்கல்வி நிறைபுலவர்சலையெடுத்துமெச்ச. (க0)

நாடுநகரத்தினனிபெருகவிரும்பாயிரத்தினலமுன்றோன்றப்
பீடுபெறு பரமனுக்குக் கோவிலமைத்திடு முறைமை பெருமான்றன்னை
வீடுபெறவல்விடத்துத்தாபிக்கும்விதியவற்கு விழாநற்பூசை
யோடுபுரிந்திடன்முதலவிரித்துலகோர் பேறெய்தவுணாத்திட்டானே. (கக)

சிறப்புப்பாயிரம்.

கும்பகோணம் டவுண் ஐஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

பின்னத்தூர்ப்ரமபூநீ அ. நாராயணசாமியையரவர்கள்

இயற்றியது.

பொன்பூத்தபுலிவரைப்பிற்புகழ்பூத்தபுனனாட்டிற் பொலிவுமிக்கோன்
மன்பூத்தவுசாத்தானமாத் தளியிலேத்தெதித்துவானோர்போற்ற
மின்பூத்தமெல்லிடைபால்வினங்கவுறைவிடைப்பாகவிமலமூர்த்தி
தென்பூத்த சேவடிக்கேசெழுந்தொண்டு செறிந்திலங்கு சிந்தைமேயான்.

வேறு

மதியகடுரிஞ்சுமாட மல்கியவாலங்கானப்
பதியிற்போந்தோனாழம்பாவலர் பயிலுஞ்செந்நாத்
துதியமையிராமசாமித்தாவவன் தவத்தின்றோன்ற
னீதியமை வணிகர்கோமானிறைகலைபலவும்வல்லோன்.

(உ)

தானுறைபதியாவீசன் தளியதொன்றாக்கியன்பின்
வானுறுவாரணசிவராதிமண்ணியாண்டேய்
மானுறுசெங்கையீசன்வடிவமான் தேந்திப்போதந்
* தீனுறுகோயிலேற்றியியைபுறப்பதிட்டித்திட்டோன்.

(ங)

போதமேபொலியுப்புந்திப்புண்ணியப்புனிதன்பூந்தார்ச்
சீதமேய்குவுளைமார்பன்சிதம்பரவள்ளல்கற்றோர்
மோதமேபெருகநல்குமுதலவன் முக்கண்முன்னோன்
குதமாவனபுராணந்தமிழினிற்றொருத்தியென்ன.

(ச)

கருத்தகத்திருத்திச்செல்வங்கவினியகாரைமூதூர்த்
திருத்தகுபதியின்வைகுஞ்சிவமலிபதிநூதேற்று
மருத்தியன் டொக்கலிங்கப்பெயர்பெறுமண்ணென்பான்
விருத்தநல்யாப்பினாக்கிவிரித்தனனொருங்குமன்னோ.

(ஊ)

* ஈன் - இவ்விடம்.

முத்துப்பேட்டைப் ப்ரஹ்மபூநீ செகநாதையரவர்கள் குமாரர்

சுப்பிரமணிய அய்யரவர்கள்

இயற்றியது.

திருவாமும் வலக்கணுமை திருமுலைப்பான் மணங்கமழ்தே வாரமேயந்த
பொருவாத குதவன புராணமதைத் தமிழ்க்கவியாற் புனைதல் செய்தான்
தெருள்காரைக் குடிபரம நாதனருள் சொக்கலிங்கக் செம்மலன்பே
தருமாலங் காட்டினில்வாழ் சிதம்பரவேண் மணுவின்வணந்தரணிபோற்ற.

செம்படவன்காடு ப்ரஹ்மபூதி
ரா. இராமாணுசையங்காரவர்கள்
இ ய ற் றி ய து .

பூமேவுசோலைதிகழ்பொன்றார்காரைக்குடியிற்
தேமேவுராமநாதன்சேயா—மாமேவு
நாமணக்குஞ்சொக்கலிங்கநாவலன்செய்குதவனப்
பாமணக்கும்பார்விசும்பப்பால்.

சேற்றார் சமஸ்தான வித்துவான்
மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயவர்கள் இயற்றியது.

ஓர்ந்தறிஞர்தலமுதன்மூன்றினுஞ்சிறந்ததானமெனவுசாவலாலே
நேர்ந்தவுசர்த்தானமெனும்பெயர்ப்படைத்ததலப்பெருமைநிகழ்பேரன்பு
கூர்ந்தறிவாற்கண்முகிழ்ந்தாலங்காட்டினிலவைசியகுலதீபம்போ
லார்ந்தபுகழுறுராமசாமியருள்சிதம்பரவேளவனிதன்னில். (க)

‘இனையதலமான்மியங்கண்முழுதுமோர்ந்தெதிரிறைஞ்சியாருமய்ய
நினவுகொடுசெந்தமிழாற்புராணமொன்றுபாடுகென்றுநிகழ்த்தக்கேட்டுத்
தனைநிகர்காரைக்குடிவாழ்சொக்கலிங்கக்கலைவல்லான்ருளேனொற்றான்
அனையவனுக்கிதுவழக்கந்திருப்புத் தூர்ப்புராணமுதலதைந்தான்மன்றோ. ()

மதுரை விவேகபாறு பத்திராதிபர்
எம். ஆர். கந்தசாமிக்கவிராயவர்கள்

இ ய ற் றி ய து .

கங்கையினுமிக்கச்சிறந்தகாவிரித்தண்புனனாட்டிற்கனகநாட்டிற்
றங்குமவர்முனிவர்பிறர்சார்ந்திதைஞ்சிப்போற்றுபெருந்தலமாமேன்மை
பொங்குதிருவுசர்த்தானமெனஞ்சுதவனமகிமைபூவிலயாருஞ்
சங்கையிலாதறியவொருபுராணமுயர்தண்டமிழிற்றருவாயென்ன. (க)

பாலங்காட்டியநீறுங்கண்மணியுநால்வரருட்பாடல்பாடுங்
* தாலங்காட்டியவொலியுங்கொடுவருவார்ச்சிவமெனவேதனதுட்கொண்டு
சீலங்காட்டியசுருணன்சிவபூசாதூர்த்தாபூசிதனீர்குழு
மாலங்காட்டினிலவாசன்பலகலேதேர்சிதம்பரமாலன்பாற்கூற. (உ)

தருவாய்வந்திவ்வுலகிலிரப்பவர்க்குநிதிவாரித்தருவானுமப்
பெருவாய்மைச்சிதம்பரமால்வேண்டியாங்குளுற்றல்பெரும்பேறாமென்றோ
வொருவாதமனத்துவகையுவுட்டெடுப்பவுடன்பாடியுதவிஞன்செச்
திருவாரும்வளக்காரைக்குடிநகர்வாழ்வணிகர்க்குலதிகைமாறேன். (ங)

பலகலையுஞ்செவிமடுத்துமனத்தகத்துச்செறித்துவைத்தபண்பன்முன்ன
மிலகலையுண்டவன்பொதிகையெய்தவெகுநூலிசைத்தோனெனதுநெஞ்சம்
விலகலையுறுதுதன்பாலுறப்பிணித்தோன்சிவநேசமெய்ம்மையான
ஹலகலையுப்படியுடையுப்பவப்பிணிக்குமருந்தெனவேயுரைக்கும்வாக்கான். (ஈ)

இன்னபெருந்தகையாருஞ்சொக்கலிங்கவள்ளிவளீர்த்தொன்றே
யன்னதனையெழுதாதவெழுத்திலிட்டுப்பலவாக்கியளித்தான்முன்னஞ்
சொன்னபுகழ்ச்சிதம்பரமால்வீரவார்பெருமைமுற்றுஞ்சொல்வார்யாரே
பன்னுதமிழ்வரைப்பினுக்கிப்புராணமரும்பேறுதவும்பணிற்றோமே. (ஊ)

புநீ வன்றொண்டரவர்கள் மாணக்கருவொருவராகிய

காரைக்குடி.

ராம. கு. மெ. மெய்யப்பசெட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.

பொன்னிருக்கும்பூவிருக்கும்பொழிலிருக்கும்புகழிருக்கும்பொன்னிருந்து
தென்னிருக்கும்பஃறலங்கள்செறித்திருக்குஞ்செம்பியர்கோன்றெய்வநாட்டி
ற், கொன்னிருக்கும்வலனிருக்குங்கோதண்டச்சிலையிருக்குங்கொற்றத்தின்
டோண், மின்னிருக்குஞ்செங்கண்ணவண்ணகையகருநிறத்தவீரராமன்.

காப்பூத்தகரதலத்தானருள்பூத்ததிருவுளத்தானகவினாந்தெய்வப்
பூப்பூத்தபொலன்டொடியைப்புலையுத்தபேராக்கன்புரிந்துவவ்வி
காப்பூத்தவிலங்கைபுகழலம்பூத்தவினவலொருநெணாஞ்சுங்
கோப்பூத்தகக்ரீலன்குணம்பூத்தகவிவீரக்குழுக்களோடு. (உ)

பொன்னிலங்கைபுகுமாறும்புண்ணியிடத்தணையாறுபுரியுமாறு
மன்னிலங்கையாலியானருள்பெறலினுசாத்நானமாண்பேர்பூண்டு
மின்னிலங்குகிதைக்கலுழனமிர்கடங்கவந்தேசுமவீசையிற்சிந்து
தென்னிலங்குதிவலைமுளைத்தெழுருதமாவீருக்கச்செறிவிற்றுகி. (஋)

மாலருளாற்பன்னுற்றுப்பஃறலையபணிக்கரசுமருவியாங்கட்
கோலமலிதிருக்கோயினிருமித்துப்பெருஞ்சாந்திருவாவச்செய்தாங்
கேலவருச்சனைபுரிந்துபரமனருட்பேறடையுரியல்பிற்றுகி
ஞாலமெலாமுய்வருன்பொழிபெரியநாயகியாங்கையோடு. (஑)

மாமந்திரேசனருளமுதேசனுயர்குதவனேசனன்பர்க்
கேமஞ்செய்வானென்றுமினிதுவீற்றிருந்ருளமியல்பிற்றுகித்
நீமஞ்சார்சூழற்றிருவுஞ்சொற்கொடியும்விற்கொடியுந்துதைவதாகி
நரமஞ்சார்குதவனசரிதவாரியந்தமிழினல்காடியென்றோ. (௭)

அச்சுதவனக்குயர்ப்பூருவதிசையிற்றோசமொன்றிலளப்பில்சீர்த்தி
வைச்சுதையினந்தென்றலாய்ப்பரவிந்றுஞ்சோலேமலர்த்தேன்வாரி
யுச்சுதக்காரளியும்பொன்னளியுமிசைபாடவுலவும்பொற்குன்
தைச்சுதைப்பொருமுலையாரம்மனையாடாரியுத்தினமுருவாய்ந்தே. (௮)

வெருவாலங்காட்டிப்பின்விழையமுதுந்காட்டாழிவியியார்விஞ்சந்
திருவாலங்காட்டியலும்பாட்டியலுநிகழரங்கின்சிறப்பாற்சோதி
யுருவாலங்காட்டியெழுபணிமணியின்பேரொளியாலுயர்வானேய்க்கு
மருவாலங்காட்டியுறைபூவசியர்குலசிகாமணியாய்வந்தோன். (௯)

வராமசூர்ப்புரிபெருந்தவர்களுநுத்திாண்டிவந்தாலொத்தோன்
கரவாதபெருந்கொடையாற்கன்னன்முகில்கற்பகப்பூங்காவைவென்றோ
னுரவாரும்பெருங்குணத்தாலொழுக்கத்தாலுதிட்டினையொப்பான்மூலக்
கூரவாருஞ்சேவடிக்கேழுக்கரணமொன்றியன்புகுயிற்றுநீரான். (௧௦)

இதம்பரவதிரிசங்குதனிக்குமரனிவனையாமென்னவாயற்
புதம்பரவப்புரந்துசிவபூசனையாதியரியதிபுரிந்துதொண்டர்
பதம்பரவிப்பகட்டெருமைப்பாகனுளம்பேரச்சம்பதித்தோன்சீர்த்திச்
சிதம்பரவேள்சைவசிகாமணியுளத்திற்பேரன்புசெறிந்துவேண்ட. (௧௧)

சொன்னலனும்கொருணலனுஞ்சுவைநலனுமிசைநலனுந்தொன்னுலோது
மென்னலனுமியநண்டுமுறுமிதனலனோர்த்தினிதருந்தியின்பமீக்கூர்
பொன்னுமுயர்வெள்ளியுஞ்செம்புநகவரும்வானமுதிற்புத்திவேராய்
முன்னுலேகடைத்துகிடைத்ததுவேம்பின்காடியெனதேமொழியாரிற்ப. (௧௨)

சித்தாந்தக்கோளுமுயர்சைவபரிபாடைகளுநிகழமுண்மைச்
சித்தாந்தற்பரனடியார்பெருமிதமுன்னரடிசிரங்கொண்டாங்கர்ச்
சித்தாந்தரங்கபத்திசெய்திறனுஞ்சிவபூசைச்சிறப்புந்நெய்வச்
சித்தாந்தமிதுபூர்வபக்கமெனநனிவிளக்குந்தெளிவுமல்க. (௧௩)

வன்னையுங்கற்பனையுமடக்கும்யமகமுந்திரிபுமருவத்தேருஞ்
சொன்னயஞ்சேர்புலவரெலாந்தஞ்சேமநிதியிதெனச்சொல்லயாண்டு
மன்னுநவரதமுமொருபான்வனப்புந்தோமொழிந்துவயங்கமுந்நூல்
பன்னுசிவார்ச்சனாகும்பாபிடேகவிதிமுதல்வாய்மைபரவித்தோன்ற. (௧௪)

சுருக்கமிரண்டேழாகத்தொகுத்துவகுத்தருளருமைவிரித்துச்சாற்றும்
பெருக்கமுறுவிருத்தயாப்பாயிரத்தொத்தூற்றிருபான்பிறங்கச்செய்து
மருக்கமழ்பூங்கலைமகளுமலைமகளாயாராய்ந்துமதிக்கநாமல்
நிருக்கின்றருஞ்சுவனபுராணமெனப்புனைந்தொருநூல்செய்தான்மன்னோ.

இத்தருநூலினிதியற்றியிசைபடைத்தான்யாவனெனினியம்புகிற்பாம்
பைத்தகடற்பாருலகிற்பன்ஹட்டிந்தமிழ்ச்சங்கம்பல்குநாடாய்ச்
சத்தொடுசித்தானந்தவுருவினர்மூவரும்புரக்குந்தகைமைத்தாகி
முத்தமிழுநான்மறையுமைந்தெழுத்துமறுதொழிலோர்முறையுமோங்கி. ()

கண்டிகழுமலங்கலினார்காரிகழும்பூங்குழலார்கலினார்கலை
கண்டிகழுமலர்முகத்தார்கனியிகழுஞ்செவ்வாயார்காமர்பூஞ்சி
கண்டிகழுமலங்கடையுஞ்சாயலினார்கெடுமாற்காதற்றேறி
கண்டிகழுமலமுனிவன்சொற்பெறுநீற்றொளிபரப்புகவின்சேர்நாட்டில். ()

பன்னகர்க்குந்தலைநகராய்ப்பணிகர்க்குமணிகுலவுபாகசாதன்
பொன்னகர்க்கும்புடைநகர்க்குங்கலிபயக்கும்பொற்பினதாய்ப்பொலிந்தஞ்
ஞான்று, மன்னுமறமுதனென்குபேறுமலிமாண்பினதாய்வளத்தான்மிக்க
துன்னுபுகழ்க்காரைநகர்பன்னெடுநாளியற்றுதவத்தோற்றம்போல்வான். ()

வேறு.

மதியோங்குமகுடதனவசியர்கிகாமணிசமையத்
ததியோங்குசித்தார்த்தவைசவசிகாமணிசெஞ்சொற்
பொதியோங்குசீர்படைத்தபுலவர்கிகாமணிதொழும்பின்
றுதியோங்குசிவபெருமான்தொண்டர்கிகாமணியென்பான். (௧௭)

தவத்தையொருவாதியற்றித்தனதுளத்தினமர்பாம
னவத்தையகற்றிடுமலர்த்தானருச்சிக்குநெறிமறவான்
பவத்தையொழிப்பதுநிறும்பரித்திடுகண்மணித்தொடையுஞ்
சிவத்தையருளெழுத்தஞ்சுடமெனத்துணிந்தசெம்மையினான். (௧௮)

அவமலியும்புன்சமயநெறிபழுதென்றறவிடுத்தோன்
றவமலியும்புகழ்நாமநாதனருந்தவப்புத்தல்வன்
சிவமலியுந்திருவேட்புருடையான்சென்னெறிப்பட்டர்வான்
பவமலியுமெனக்குமுசாத்துணையாய்பண்டியான். (௧௯)

பாவலர்நாயகன்மேலுப்பண்ணவர்நாயகன்மதிக்குங்
காவலர்நாயகன்மறியேன்கருத்தமர்நாயகன்சைவத்
தாவலர்நாயகன்லலையமர்த்தருளையகன்கில
நாவலர்நாயகன்கருணைநாட்டநிறைநலம்படைத்தோன். (௨௦)

மருணிலையிற்றலையனெனமதித்திரங்கியெனையாண்ட
 ஷேதருணிலேதர்வன்றெழுண்டதேசிகன்பாற்றெறக் கூடற்
 பொருணிலேதர்மெய்யப்பபுனிதமுனிவரன் றிருமுன்
 னருணிலேதர்நல்லையிற்றொன்னம்பலப்பேராண்டகைபால். (உக)

ஒழிவில்பதிசிவமெனக்கொண்டிலுய்யப்பிரசங்கம்
 பொழிதருமம்பலவாணநாவலனும்புங்கவன்பாற்
 பழிதபுநல்லிலக்கியமுமிலக்கணமும்பரிந்தாய்ந்து
 மொழிதருவன்ருவர்கற்ககசடறவென்மொழிச்சிகைத்தேதான். (உஉ)

காரொருமெய்யரிசாகம்பொள்ளற்கும்பமன
 சோருமிளமதியையும்போதிக்குந்தொல்லவலத்தாற்
 பேரறிவினன்னமாவெனவாக்கும்பெற்றியினுன்
 லீரமலிதவவியான்மிருகண்டிசுதன்போல்வான். (உஉ)

பூமனுமபுவிவனுக்கும்போடொருமைப்பாகனுக்கு
 மாமனுக்குந்தன்னவிலயர்வுயிர்க்குமாண்பரித்தோன்
 னோமனுக்குநவபுரிமான்மியமுதனூல்பலதொடுத்தோன்
 சோமனுக்குமிசுதண்மைச்சொக்கலிங்கதேசிகனே. (உச)

திருப்புத்தூர்க்கு அடுத்தமகிபாலன்பட்டி

கும. மு. கதிரேசச்செட்டியார்

இயற்றியது.

பொன்னீவளம்பொலிசோழநன் னாட்டின் நிலகமெனப்புகலுஞ்சீர்த்தித்
 தொன்னியமம்வழாடொளிநுஞ்சுவனபுராணமுறைசொல்லுந்தாய
 முன்னவடமாயியோர்ந்துசெந்தமிழ்தேர் புலவரொலாமுகந்துகொள்வான்
 உன்னுமணிபொதியலிழ்த்தீந்தெனவுரைத்தான் றமிழ்க்கவியாலுவன் யாரொ
 ரென்னின். (க)

பல்கலையம்பரவறிஞருளங்கொளுத்திமகிழ்விப்போன்பனிமென்றது
 பல்கலையம்பரடனனிபாற்றினோன்காவளப்பதியோனற்பா
 னீல்கலையம்பரநிகருநயனவுமைபாகனையேநயந்துமுத்த
 நல்கலையம்பரமகியிலிசைநிறுவுசொக்கலிங்கநாவலோனே. (உ)

தில்லைவளாகம்
ஸ்ரீ சண்முகசரணாலயசுவாமிகள்
இயற்றியது.

திருவளர்கமலச்செம்மனான் முகத்
தொருவனளித்தவுலகிற்சிறந்த
வாலவாய்ச்சங்கத்தமர்சொக்கலிங்கக்
கோலமேகாணாக்குடியுளார்பன்ன
ளாற்றியதவத்தாலுப்பெயரேகொண்
டேற்றமேதவந்தனவாங்குதித்தோன்
பொய்ச்சமயங்களைப்போக்கியாகம
மெய்ச்சைவசமயவிதினைக்காண்டே
பிறைக்கொழுந்தணிசடைப்பிள்ளுகன்றாளி
னறைக்கொழுங்குலிளநன்னீராதிப
தேடியருச்சனைசெய்தருளிரந்து
பாடிப்பணியும்புத்திமாபாற்கரன்
பதிபசுபாசவிதிமுறைதெரிந்த
சதுருடைச்சைவசித்தாந்தசாகரப்
விதிவழியொழுகும்வித்தகர்தமக்குக்
கதிவழியிதுவெனக்காட்டுமாமேரு
வெனப்புவிதுள்ளோரிசைத்திடவடங்கா
மனப்புலனடக்குமாதவன்புணன்
குதவனத்தின்கோதின்மான்மியத்தைப்
பேதரிற்றிழிற்றிநங்கிடச்செய்து
கோலங்காட்டியகொண்டஞ்சுந்தண்டை
யாலங்காட்டில்வாழ்ருமருந்தன்ன
சிலச்சிதம்பரச்செம்மல்வேண்டுகோள்
சாலமுற்றுவித்துத்தந்தமாகித்தியைச்
சொற்றிடச்சேடனுந்துளங்குவாணுளமெனின்
மற்றொருநாவால்வழங்குவதெரிந்தோ.

இராமநாதபுரம்

சமஸ்தானத்தவான்

சர்க்கரைப்புலவர்வம்ஸ்தராகிய

கோடகுடி மு. சேதுப்புலவர்குமாரரும்

ஆலங்காடு மகா-நா-நா-ஸ்ரீ ரா. ம. சி. த. சிதம்பரச்செட்டியார்

மாணக்கருளொருவரும்

மன்னார்குடி பிண்டலேகாலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதருமாகிய

சர்க்கரை இராமசாமிப்புலவர்

இயற்றியது.

சீர்பூத்ததினையுடுத்தநிலமகளுக்கணிமுகமாளுஞ்சென்னிநாட்டி
லோர்பூத்ததிலகமெனவிலகாலங்காட்டில்வருமெவர்க்குமென்றும்
பேர்பூத்தபலனுதவுந்தருவானேனரவிதழிபிறைநீர்ச்சென்னிக்
கார்பூத்தகண்டின்மலர்க்கழல்போற்றுந்தவளுநங்கதிக்குமேலோன். (க)

தெருண்மணக்குந்தரிழ்மகளுக்கணியரங்காய்ப்பரசமயச்சிங்கமாகி
யருண்மணக்குஞ்சைவமெனுமரும்பயிர்க்கோர்முகிலாகியடியேன்போலு
பிருண்மணக்குமுளத்தவருக்கிருஞ்சுடராய்த்தவமிசுரிராமசாமிப்
பொருண்மணக்கும்வணிகபதிபுத்திரரத்தினமாகிப்பொருந்துஞ்செல்வன். (ங)

அற்றார்க்குஞ்சிவபெருமானடியார்க்குநாலவேதமழிந்துளார்க்கு
மற்றார்க்குமங்கமெல்லாம்வந்தார்க்குமிசைநால்வாணருக்குமெய்ந்தூல்
கற்றார்க்குங்கவிராசகணத்தார்க்குநாற்பிழ்வேதங்ககணடார்க்கும்
வற்றாமெலப்பொருளும்வழங்குதலானவர்தியேமானும்வள்ளல். (ஊ)

மனக்கவலையுடையார்க்குமகிழ்வாய்வீடற்றவார்க்குவாழும்வீடா
யுனற்காயவறியவருக்குணவமுதாயுறவிளர்க்கவல்லவாய்த்தந்தை
யனைக்கரியார்க்கவராகியரும்பிணியாளருக்குமருந்தாகிச்செம்பொ
னினக்குவியலில்லார்க்கவ்வினக்குவியலாய்வாழும்சையாற்பூபன். (சு)

தாதாடுமிதழிமதிச்சடையாடக்குழையாடத்தாளிற்சேர்த்த
வாதாடுமிரி கடலைமலைதாடக்குலைந்துகங்கைமங்கையாடப்
போதாடுமெப்பண்ணங்கம்பொலிந்தாடுமீசனடம்புரியச்சீர்சான்
மாதாடுஞ்சிவஞானமடாலயமுமினிதியற்றிவைத்ததோன்றல். (சூ)

மன்னியசிகாழியர்கோவாக்கரசுதொண்டிதொகைவழங்கும்வள்ள
முன்னியமாதவவாதவூரடிகண்முதலாயதாய்மையோர்கண்
முன்னியருண்மழைபொழியமுறைபிறழாதடியர்காமுகிழ்த்தன்னோர்கள்
பன்னியசீர்த்தமிழ்வேதம்பகரவருட்குருபுசைபண் ணுமண்ணல். (௬)

தலத்திலுயர்காசிகர்தனக்கேகித்திரிபதகைதன்னிற்றேராய்ந்து
பலத்திலுயர்பலன் தருமோர்பாணலிங்கங்கொணர்ந்துபரிவாரமோடு
வலத்திலுயரங்கயற்கண்மாதயன்மேவுறக்கோவிலவகுத்துச்சைவர்
குலத்திலுயர்தணராற்குறைவில்பிரதிட்டைசெய்து குலவுமன்பன். (௭)

இன்னொன்னெறையறியாதிருந்துமினியவைகூறியிருக்கவீடு
மன்னுதிபலபொருளுமருத்தமிழ்விற்பனமுமுயறிஞர்நட்டிஞ்
சொன்னுதிபெய்ப்பொருளுந்தொல்லுலகும்புகழ்மகிழ்துளும்பல்கி
யென்னுளுமமைப்புரக்கவெனதுபெருந்தவப்பேரூயிருக்குஞ்சீமான். (௮)

தொன்றுதிகழ்வடவனமுந்தொல்லுலகுஞ்செய்ததவத்தொகுதியாவ
நன்றுருக்கொண்டுற்றதெனநாவலருங்காவலருநிலின்றுன் [ன
முன்றுபுகழ்க்கொடைவாய்மைபொறையடக்கந்தாய்மையெனுஞ்சுடர் வாய்நா
வென்றுதனமழைபொழியுமழிலிசிதம்பரநாமமியைந்தவேந்தல். (௯)

எந்நாட்டுமுயர்வனவனன்னாட்டுண்டுமுன்னாட்டுமேற்றமேய
தென்னாட்டுமிசைச்சுதச்செழுங்காட்டுமான்மியத்தைச்செவிக்கின்பாக்குஞ்
சொன்னாட்டுத்தென்னாட்டுத்தாமொழியாற்றருகெனலுஞ்சுருணம்பாய்ந்த
பன்னாட்டுப்பாவலருமுன்னாட்டும்படிபுனைந்துபகர்தான்மன்னோ. (௧௦)

அன்னவனியாரொளிற்றிருவுமருத்தமிழும்பெரும்புகழ்மமைத்தநல்லோன்
பன்னுமதைத்தெளிவெனவிற்பனர்புகல்சித்தாந்தமெய்ந்துற்பரவையுண்
டோன், கன்னலெனத்தமிழிசைக்குங்கவியினுக்கும்புவியினுக்குங் கண்ணு
ள்ளோன், சொன்னயமுட்பொருணயமுந்துலங்குபலநூலியற்றுந் தாய்மை
யானன். (௧௧)

கடியிருக்குந்தளவமணிகவினிருக்கும்புயமுடையான்கலையார்காராக்
குடியிருக்குந்தளவனிகர்குலத்திருக்கும்புகழ்க்கொடையான்குறித்துநாளுந்
வடியிருக்குத்திருவிமகிழ்த்திருக்குமனமுதவிமலர்கொண்டந்தத்
துடியிருக்குங்கரத்தமலன்சுடரிருக்கும்பதம்பணியுந்தாய்மையானன். (௧௨)

குணத்தானுந்தனதுருவின்வணத்தானுந்துறைகடொறுங்குறையாதிட்டிம்
பணத்தானுந்திருவருளின்மணத்தானும்பல்கலையும்பயின்மாணக்கர்
கணத்தானுந்திருப்பணிசெய்யினத்தார்க்குப்பொருளுதவிக்களிக்கச்செய்ய
மெணத்தானுந்திரையுலவுவணத்தார்க்குங்கடலுலகிலிணைவேறில்லான். (1)

கண்டெனப்பாலெனப்பிரசங்கம்மழைபெய்துளமுருதிக்கனியக்காள
கண்டனையே தினம்பரவம்பலவாணநாவலர்கோன் கண்ணையன்தோன் [ன்
றோண்டர் தமைச்சிவமெனவேதொழும்பியற்றிச்சிவபூசை துலங்கச் செய்வ
றோண்டரிடந்தண்டமிழ்தேர்சொக்கலிங்கனெனும்வாய்மைத் தூய்மையோ
னே. (கச)

இந்நூலாகிரியர்மாணக்கரு ளொருவரும் திருப்புத்துரைச்
சார்ந்த தம்பிபட்டி சொர்னச்சாமிக்கவிராயர்

குமாருமாகிய

வேலுச்சாமிக்கவிராயர்

இயற்றியது

பொன்னுலுமணியா லும்புவியா லுங்கவியா லும்போ தத்தா லு
மின்னு லும்ர தமுதலுவி தத்தா லுமி தத்தா லும்வே தத்தா லுஞ்
சொன்னு லுமஹ மூந்நூ ற்றெடையா லுங்கொடையா லுந்தோ ற்த்தா லு
மென்னு லுநிறைசெழியரிறைமாண்பின்முறைவாய்மையிய லுநாட்டில். (க)

விறிகழுநுதன் மடவார்மிளிருமர கதமாடமிசைவாழ்தோற்றங்
கற்றிகழுங்குடைமாலகலமாக்கள் பலரோவென்காட்சித்தாய்ப்பொய்ப்
பற்றிகழுமரனடியார் குழாம்பெருகுசர்க்காராப்பதியில்லாமு
மெற்றிகழுநவநிதிக்கோனெனப்பொலியும்வசியர்குலத்திலங்குந்துயோன் (.)

இராமனாதக்குரிசிலியற்று தவமேயுருவாயி யைந்தநல்லோ
னிராமனாதன்புநிறைமனத்தன்பரினத்தன்பேயியற்றுவான்
விராமனாதம்புசிந்துமிளர்க்கைகுளிர் திங்கள் வேணியாண்டும்
விராமனாதன்பகர்த்தசிவாகமசன்மாரக்கவி திவித்தாயுள்ளோன். (ங)

எவ்வுழியுமேகனேயெனநின்ற மநேகனையிலங்குநீசன்
செவ்வருவமுளக்கமலத்தினிலொளிரநினைதொறுமெய்சிலிர்ப்பக்கண்ணீ
ரவ்வகலவசலமிசையருவியெனப்பெருகியழவையாவன்பிற்
றிவ்வியநீறக்கமணிபுனைந்தெழுத்தைந்துமரபிற்செய்க்குஞ்சிலன். (ச)

பலத்தானைத்தோ லுரித்தவலத்தானையருளொழுபுபாதத்தானைச்
சுலத்தானைச்சூர்ப்பகையைத்தந்தானைவானசுரரிற்றக்கமுன்னாங்
குலத்தானைக்கூறுவார்க்கூறதனைநீப்பானைக்கோலநீற்றி
னலத்தானைச்சனகர்முடோர்க்கருண்ணாநபோதகரநளினத்தானை. (ஞ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஒருபோதுமீதுவாமனீருபோதுமப்போதுமோங்குநான்காய்
வருபோதுமுதலியகொண்டைம்போதுமதற்குடந்துமாசிவெழுதை
கருபோதரிட்காமத்தியற்றுலோவான்சித்தார்த்தக்கலைமன்னுலிற்
றருபோதவந்தரங்கப்பொருள்விளங்கவிரித்துரைக்குந்தகுதியானன். (சு)

ரியபொச்சாப்பொடுவஞ்சனையோபமுதலாயநவைக்கெல்லாம்
பண்ணியகொள் கலனாயதமியேனுக்கொருவருது லபகராதென்றாத்
தண்ணியபேரருள் கூர்ந்து தகுதியுறநூல்கள் பலதள்ளாநீந்தோ
னெண்ணியதொல்புகழமைந்தசொக்கவிங்கதேசிகனென்றியம்பும்வள்ளல்.

ரகயதோன்றறனையெந்நானும்பெருஞ்செல்வலியல்பிற்றுகிக்
கோக்கடலுமீத்தபுடவியெலாம்புகழாலங்காட்டில்வாழ்வோ
மமெய்யன்பறிவுகொடைவாய்மைபொறைநீதியோங்குசீர்த்தி
வித்தகமேம்பாடிதவமுதற்சிறந்தசித்தம்பரப்பேரமேதக்கோன்றான். (அ)

தலமுதலமுவகையமேன்மையமைகுதவனசரிதமான
பலமுதவவடமொழியைத்தென்மொழியிற்பகருநரப்பாயசெய்வ
நலமுதவதமிழ்வளர்க்குநாட்டகத்தாராயினுநலங்கனெல்லாம்
புலமுதவப்பொலியுமெனப்புத்திகொளீஇக்கருத்துரைத்துப்புரிந்துவேண்ட.

இப்பிறவியினுக்குறுதியீதன்றோவெனத்துணிந்தாங்கின்பயிக்கூர்
தொப்புறவிலாவிருத்தயாப்பதனிற்பொருண்மாண்புமோசைமாண்பும்
வைப்புறுசொன்மாண்புமணிமாண்புமெழுவகைமதழும்வனப்பீரைந்துஞ்
செப்புறுமுப்பானிரண்டுத்தியுநான்குபயனுடனே திகழச்செய்தான். (க)

முத்தமிழாகிரியனெனவுலகுபுகழகத்தியமாமுனிவனின்நூ
லுய்த்துணர்ந்திடினையவன்றனுயர்கல்விவலிமையினையுன்னினோற்குஞ்
சித்தமுடன்மலையுற்றான்சேடனெனுமபெயர்திகழ்விசேடன்றானிவ்
வித்தகன்வாழ்தலைமதித்தேமேதினியைத்தலைக்கொண்டான் விழைந்துமா

ஆலங்காடு ராம. சித. சிதம்பரச்செட்டியார்

மாணுக்கருளொருவராகிய

தி. குப்புச்சாமி ஐயர் இயற்றியது.

மாமேவுமியற்றமிழாங்கடல்பருகுமஞ்செனுமோர்மாண்புவாய்ந்தோன்
றுமேவுமதியரவம்வினையாடும்வேணியரன்றுகளிலாத
தேமேவுகளினமலர்ச்சிறுவடியேதுதித்தேத்துஞ்சீர்த்தியானன்
கமேவுமிந்திரனென்றுரைசெல்வன்கன்னனைவெல்கொடைமையானன். (ஈ)

சிறப்புப்பாபிரம்.

நாவலூரிதைதொண்டத்தொகையடியார்குருபூசையந்துநாளு
மாவலாயுருந் தன்பனுவலனநகர்க்கிறவனநிவான்மிக்கோன்
சேவலூர்கொடியானைத் தந்தான் தன்பதியனந்தந்தெரிசித்தேத்தித்
காவலார்காசுமணிகண்ணிகைதோயந்தருளிலிங்கங்கையிற்சொண்டு. (உ)

வந்துதனதழிநகரிலாலயங்கண்டுரியபரிவாரத்தோடு
செந்துவரவாய்மீனாட்சிசுந்தரேசுரர்பதிட்டைசெயுஞ்சேரான்
மூத்துமியனூல்களையென்மடமைகெடவுரைத்திட்டோன்மோதுநீரார்
சிந்துநிகர்க்குணையினஞ்சிதம்பரப்பேபொண்டிசையுத்திகழுஞ்செல்வன். (ங)

விண்டுமுதந்தேவர்களுமுனிவர்முதலியாவர்களும்கூடும்பிப்போற்றக்
கண்டுமொழியுமைபாகனிலிங்கவடிவாயமர்த்தகவின்பிக்கோங்கும்
வண்டுமலிகுதவனமுன்மியத்தைப்புலவரெலாமகிழ்ந்துகொள்ளத்
தண்டமிழிற்பாடுகெனவப்பரிசேபாடினனத்தவன்யாரென்னில். (ச)

தருநீருங்கொடையுடையான் தனிகர்தனமுடையான் தவமிக்குள்ளான்
பொருவிரியதிருநீறுங்கண்மணியுமுடையவராய்ப்பொலியுநேசர்
திருவருவேயானென்னத்துதித்திடுமெய்யன்புடையான் சிறந்தசீலன்
பெருமைதருங்காரைநகர்க்கொக்கலிங்கத்திருநாமம்பெறுநாவல்லோன்.

ஆலங்காடு ராம. சிதம்பரச்செட்டியார் மாணக்கருள்

ஒருவராகிய ஷெய்யர்

வைத்தியலிங்கச்செட்டியார்

இயற்றியது.

பொன்பூத்தசெழுங்கொன்றைபுனன்மதிசூவிளமரவுபொதுளிவானின்
மின்பூத்ததிருவேணிச்சிவபெருமான் தளிகள் பலமிடைதலானுங்
கொன்பூத்தஞாலபுருடனுக்குறுப்பாய்ப்பலநாடுங்குலவத்தானே
தென்பூத்தசிரமாங்காரணத்தானும்பலர்புகழுஞ்சென்னிநாட்டில். (க)

செல்லாரும்பொழில்வாவிக்காலாறுபலவனமுஞ்செழிப்புற்றேருங்கி
யல்லாருங்குமுன்மடவார்விழிக்கயல்கள் குழைதாவுமாலங்காட்டில்
வில்லாரும்பாணியிராகவனேதோன்றினனென்றுமேதக்கோர்கள்
சொல்லாருமிராமசாமிக்குரிசிதவத்தினில்வந்துதித்ததோன்றல். (உ)

அன்னையானவன்சேய்க்குப்பாலருத்தல்போலென்றியாமைநீங்கப்
பின்னுதமிழினையெனக்குமிகுநேயத்தொடுபொழிந்தோன்பரமன்சீர்த்தி
துன்னுசைவப்பிரசங்கக்கேட்போர்களுளங்களிப்பச்சொல்லுமாண்போன்
மன்னுசைவகுரவருண்மைநாயன்மார்குருபூசைவழாதுசெய்வோன். (ங)

நிறைவாய்மைமிகுசெல்வப்புகழ்வாய்ந்தோன்சிவபூசையேனேற்றோர் [ன்
குறைதீரப்பொருள்பொழியுங்கொண்டல்கிவாலயப்பதிட்டைபுரிந்தகோமா
பொறைநேயமருவுசிதம்பரவள்ளல்கிவஞானம்பொலிந்தசீவன்
பிறைகுடும்பிஞ்ஞகன்வாழ்குதவனமான்மியத்தின்பெருமைநோக்கி. (ச)

அத்தகையமான்மியத்தைதயாவருமோர்த்தருளின்பமடையவெண்ணிச்
சுத்தமுறுசெந்தமிழ்ப்பாவாலியற்றித்தருகவெனச்சூதகான
நித்தனடிமனத்திருத்திச்சொற்குவையும்பொருட்சுவையுநிரம்பவானோர்
புத்தமுதமெனப்புலவோர்சிரந்துளக்கிமகிழ்வெய்தப்பூராணஞ்செய்தான். (இ)

அன்னவன்யாரெனிற்பாண்டிநாட்டொருசார்தனவணிகரளப்பிலோர்க
இன்னியகாரைக்குடியோன்புகழ்மலிந்தவன்ஹெண்ட்டொன்மாணக்கன்
மன்னுபெருங்கல்வினிற்குறுமுனிமேர்வோன்பரமன்வனசமையும்
பொன்னடியேபூசனைசெய்சிவநெசன்சொக்கலிங்கப்புவவரேறே. (ஈ)

இந்நூலாசிரியர்மாணக்கருளொருவராகிய

வே. நடேசபிள்ளை

இயற்றியது.

திருவளர்தெய்வக்கன்னிநாடதனிற்சீர்வளர்பலவளஞ்செறியுந்
தருவளர்பொழில்சூழ்காராயம்பதியிற்றனமவளர்வைசியகுலத்தி
லருள்வளர்கல்விநிறைபொறைவாய்மையன்புமுற்றுகுணமெல்லாமையந்தோன்
பொருள்வளரிமாமாதன்முன்பன்னுட்புரிதவமெனவவதரித்தோன். (க)

நாகர்கன்போற்றுமாலவாய்ச்சங்கநாயகமாயமர்ந்தவனோ
நாகமுகிருவவேல்விடுத்தவனோளினமீதுறையுநான்முகனோ
நாகநீள்பொதியவெற்பின்மாதவஞ்செய்நற்றமிழ்முனிவனோவாதி
நாகனோளுமெய்ந்திடப்புவிமேமண்ணினனெனத்தருநலத்தோன். (உ)

நீதிவெண்ணியுங்கண்டியுப்புணவேளான்நிருவெழுத்தைத்தந்தாநாப்பயிலவே
னோதுகென்றேனயுமருளினன்னூல்களுணர்த்தியுட்குளெலாமொழிப்
போன், கோதிலாசியமகிவாரச்சுணமுதலாக்கூறுசன்மார்க்கநன்னிலையோ
னேதமில்பொரியோனின்னவன்சீர்த்தியென்றனற்புகலுத்தற்கெளிதோ. (ஈ)

அப்பெருந்தவனையாலங்காட்டமருமன்புருச்சிதம்பரநாம
வொப்பிலான்கொடையேதன்பெருந்தொழிலோனோதுமாவனத்தின்மான்
மியத்தை, யிப்புவியுய்யத்தமிழ்மொழிபெயர்த்திங்குகெனச்சூதனாண்டிசை
த்த, செப்பரும்பொருளேச்செவ்வீதாராய்ந்துரைத்தமிழ்விருத்தயாப்பாக. (ஈ)

பாசமுமதைவெல்பாதமோர்நான்கும்பசுபதியிலக்கணவளவு
மாசிலாமதுநாற்கவிலலனுமரும்பொருளைவாசலனு
மீசனாருளந்திருவருணலனுமினியமெய்யன்பியனலனுந்
தேசுறப்புதன்ருணையசொக்கலிங்கதேசிகளுவலரேறே.

(௫)

இந்நூலாசிரியர் மாணுக்கருளொருவரும் தாமரங்கோட்டையைச்
சேர்ந்த செங்கப்படுத்தான்காடு கிராமமுன்சீப்
கோபாலிள்ளையவர்கள் குழாரருமாகிய
திருச்சிறந்தம்பலபிள்ளை
இயற்றியது.

சீர்மேவுதில்லைநடஞ்செயுமிறைவன்றிருவருளேதேசமுய்ய
நார்மேவியாழ்ப்பாணநல்லூரிற்றிருவுருவாய்நயப்பப்போந்த
தேர்மேவுதிருவருள்கூராமுகநாவலர்கோன்றிருத்தாட்கன்பன்
பார்மேவுபாண்டியனாட்டெழிற்காரைக்குடியென்னும்பதியில்வாழ்வோன். (1)

முல்லையினங்கோக்குலத்தின்மொழிராமநாதன்கான்முனையாய்வந்தோ [ன்
னெல்லையிலாப்பரம்பொருளையெப்போதுந்தன்மனத்தேயிருத்திவைப்போ
வல்லையிரமனைப்பிரிந்துகலைமகடன்னாநிலைத்துவதியப்பெற்றோன்
குல்லையணிமானிறத்திற்குலவுதிருமகள் குடியாக்கொள்ளப்பெற்றோன். (2)

திங்களணிசடையண்ணல்சிறந்துவாழ்தலங்கடொறுஞ்சென்றுசென்றே
யங்கவனையருட்பூவாலடித்திறைஞ்சும்பெருமக்களமைதிபோலக்
■ங்குல்பக்கெல்லாழியாமற்கைறக்கண்டன்றிருவடிக்கேகவிகன்சொல்வோ
னங்கமெலாந்திருநீற்றானகத்தியன்போலெக்கலையுமருளவல்லான். (3)

பந்தமுறுமீகவிருளைப்புறவிருளைப்பாற்றுறுபாற்கரனையெண்ணச்
சிற்தியருள்வழிகாட்டியருணூலையெனக்கருளுஞ்சிறப்பான்மிக்க
சுந்தரமாரருட்குரவன் றாயதயாந்திமதியஞ்சும்வேணிச்
சுந்தரநாயகன்றிருப்பேர்சொல்பெறுசீர்ச்சொக்கலிங்கத்துயநாமன். (4)

தேனொழுகுபொழிலாலங்காட்டினில்வாழ்சிவநியமச்செல்வநெயன்
வாடுனொழுகுமழைசுழப்பவளர்கொடைஞ்சிதம்பரப்பேவணிகர்கோமான்
மீனொழுகுமலர்விரிகாவிநிநாட்டிலுசாத் தானமென்னுமேன்மைக்
காடுனொழுகுதவனக்காதையினையீதியெனக்கழறல்களா. (5)

(௫)

இந்தணிசெஞ்சடைவரணையிருங்கயிலைமலையாணையிமையமாணச்
 சுந்தரவாமத்தாணைச்சுயம்பெழுந்தீருதவனநாதன்றன்னைச்
 சிந்தனைசெய்தநூலைத்தென்னூலாயுலருவப்பச்செய்துதந்தான்
 றந்தருணானுமகளுந்தமிழ்முனியுஞ்சிரமேற்கொடகையதம்மா.

(சு).

ஸ்ரீவினாகாநபுரஸ்தநல்லுராக்கியநகரநிவாச

திராவிடபாஷை அரீண

சுத்தாதத்துவிதசித்தாந்தசைவவியவஸ்தாபக

ஸ்ரீமந்நாவலர்பெருமான்பாததூனி

சிரமேற்கொண்ட

யாழ்ப்பாணத்துவட்டுக்கோட்டை

ஆ. அம்பலாணநாவலரவர்கள்

இயற்றியது.

திருவுசாத்தானமெனவுலகுசாத்தானமான்மியத்தைதச்செம்மை
மருவுசாத்தானதமிழாற்றருகுவென்றூலங்காட்டின்வாழ்வி
னிருவுசாத்தானகவிமாலையான்சிதம்பரவேளரிசைப்பத்தந்தான்
கருவுசாத்தானயந்தாற்கன்பாளன்சொக்கலிங்கக்கவிஞரேறே.

பர்வதிதிற்பாடுரைப்பாடுவதேபாடுபுகழ்பயக்குமாமென்
ருகெழன்மன்றுடையார்பாடுகொற்றங்குடியடிகளறிவித்தாராற்
பீடுபெறுசேக்கிழார்புராணமிசைத்தென்பரதுபேணியாமு
நாடுமிருபாவிசைத்தவ்விருவர்கெழுதகைமையுமன்னயந்தாமன்னே

பெரியபுராணம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் புராணம், ஈஉசு-ம் பாடல்.

திருவுசாத்தானத்துத்தேவர்பிரான்கழல்பணிந்து
கருவியசெந்தமிழ்ப்பதிகமால்போற்றும்படிபாடி
யிருவினையும்பற்றறுப்பாரொண்ணிறந்ததொண்டருடன்
பெருகுவிருப்பினராகிப்பிறபதியும்பணிந்தனைவார்.

திருவுசாத்தானம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவாய்மலர்க்தருளிய

தேவாரம்பண் கொல்லி.

நீரிடைத்துயின்றவன்றம்பிரீன்காம்புவான்
பேருடைச்சுக்கிரீவன்னனுமன்றெழுத்க்
காருடைநஞ்சுண்டுகாத்தருள்செய்தவெஞ்
சீருடைச்சேடர்வாழ்திருவுசாத்தானமே. (க)

கொல்லையேறுடையவன்கோவணவாடையன்
பல்லையார்படுதலைப்பலிகொளும்பரமனார்
முல்லையார்புறவணிமுதுபதிநறைகமழ்
தில்லையானுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே. (உ)

தாமலார்போலவேதக்கனார்வேள்வியை
யூமனார் தங்கனவாக்கினுனெருநொடிக்
காமனாருடல்கெடக்காய்ந்தவெங்கண்ணுதல்
சேமமாவுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே. (ஊ)

மறிதருகரத்தினுன்மால்விடையேறியான்
சூறிதருகோலநற்குணத்தினாடிதொழ்
நெறிதருவேதியர்ரித்தலுரியமஞ்செய்
செறிதருபொழிலணிதிருவுசாத்தானமே. (ஈ)

பண்டினாத்தயனுமாலும்பலபத்தர்க்
டொண்டினாத்தும்மலர் தூவித்தோத்திரஞ்சொலக்
கொண்டினாக்கொடியொடுங்குருகினினல்லினந்
தெண்டினாக்கழனிசூழ்திருவுசாத்தானமே. (இ)

மடவரல்பங்கினன் மலை தனை மதியாது
சடசடவெடுத்தவன் லைபத்துநீதர
வடர்தரவூன்றியங்கேயவற்கருள்செய்தான்
றிடமெனவுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே

(சு)

ஆணலார்பெண்ணலாரயெனாமாலுக்குங்
காடுணாவண்ணத்தான்கருதுவார்மனத்துளான்
பேணுவார்பிணியொடும்பிறப்பறுப்பானிடஞ்
சேணுலாமாளிகைத்திருவுசாத்தானமே.

(சு)

கானமார்வாழ்க்கையான்காரமண்டேர்சொல்
லானமாக்கொண்டுநுரைமினுய்யவெனில்
வானமார்மலைணிமாளிகைவளர்பொழிற்
றேனமாமதியந்தோய்திருவுசாத்தானமே.

(க௦)

வனாதிரிந்திழியுநீர்வளவயற்புகலிமன்
றிரைதிரிந்தெறிகடற்றிந்நுவுசாத்தானரை
யுரைதொந்துணருஞ்சம்பந்தெனண்டமிழ்வல்லார்
நரைதிரையின்றியேனெனறிசேர்வரே.

(சுக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றிற்று.

௯௯

கணபதிதூணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூ த வ ன பு ர ண ம் .

காப்பு.

பூவரு மயன்மா லாதி புனிதரு முனிவராதி
யேவருஞ் சூழ்ந்து போற்ற வின்னரு னெளிதி னல்கு
மாவரும் போழிற்பைஞ் சூத வனப்பெரு மகிமை கூற
முவரும் பரவு மாணை முகத்தனை யகத்துள் வைப்பாம். (க)

இதுவுமது. வேறு.

சீத மாவன மார்பினன் நெவ்வெலற்
கேத மாவன தீர்த்தரு ளீசன்வாழ்
சூத மாவனத் தோன்முகத் தோனம்பு
சாத மாவனத் தாணமந் தேத்துவாம்.

முதலடியில் மா - இலக்குமி. வனம் - துன்பம். மூன்றாமடியில் மா -
வண்டு. நான்காமடியில் வனம் - அழகு. நமநது - சுபநதமாகிய வடமொழிப்
பெயரடியாற் பிறந்த வினையெச்சம். இதனை உமாபதிசிவம் திருத்தொண்
டர் புராணசாரம் (சக) செய்யுளில் “வண்ணனை நமநதகோ” என்றருளிய
வாற்றூனுமுணர்க. நமஸ்கரித்து என்னும்பொருட்டு. (உ)

நூற்பயன். வேறு.

பூத நாதன் சூதவன புராண மீதன் புறக்கேட்போ
ரோது மவரப் படனநடத் துநர்முன் னொழுத் தமரெவரு
மேத மொழிந்து போதமுணர்ந் திம்பர் வாழின் பெல்லாம்பெற்
ருதி யமலன் றிருவடிக்கீழ்மர்பே ரின்புற் றுடன்வாழ்வார். (ங)
வாழ்த்து.

வேத வேள்வி மழைவளங்கள் வீற்று வீற்றா ருயிர்க்கின்ப
மாதி யறகக ணனிவளர்க வைநதக் கரங்கண் டுகைநீறென்
றோது சிவசா தனம்பொலிக வுயர்வை திகைசை வந்தழைந்
தீதி வேந்தர் மணச்செங்கோ ணிவீவி வாழ்க வல்லவெல்லாம்

கடவுள் வாழ்த்து.

மந்திரோசர்.

ஓமா தமரு மணிமாற்பன் புவனம் புக்கும் புகழ்நிலைத்தற்
காமா தாவிற் றசாதன்கா லாங்கா லோர்கா லருள்வவிவேட்
டேமாண் புறப்போற் றியவளித்த வெந்தை மந்தி ரோசனடி
நாமாற் சுழிப்பட் டிலையாமே நடலைக் கடலைக் கடத்திடமே. (ரு)

திருவு சாத்தா னந்தனயந் திகழ்த்த வமர்வோ னெமதுபவம்
வெருவு சாத்தா னந்தனய விளிப்போன் முருந்த நீபின்னாண்
மருவு சாத்தா னந்தனயன் வருமென் றருள்வோன் மௌவியினிந்
துருவு சாத்தா னந்தனய னொளிர்வோற் றமலத் தாள்பணிவாம்.

திருவுசாத்தானமானது தன் நயத்தை விளக்கும்படி அமர்வோனென
வும், எமதுபவம் நந்த வெருவுசா னைய விளிப்போன் எனவும், சாத்தா நம்
தனயனாய் வருவான் எனவும், இந்து உருவத்தைச் சாத்து ஆனந்தன் ஐயன்
எனவும் பிரித்துப் பொருள் கெளக. (சு)

பெரியநாயகியம்மை. வேறு.

புரியுயகி லம்பர வருளெனிற் புக்குந்
துரிய னாயகின் னந்தவிர்த் தெமக்கருள் சுாக்கும்
பிரிய னாயகி புனைபா னிடம்பிரி யாத
பெரிய நாயகி திருவடிப் பரசமென் மலரே.

ஆய கின்னம் - எம்மைப்பந்தித்ததாகிய துக்கம். ஆய் அகி - நூல்களை
ஆராய்ந்த சர்ப்பம்; ஆதிசேடனென்க. அன்னாய் அகிலம்பாவு அருள்புரி
எனில், அப்பெரிய நாயகி திருவடிமலர் புக்கும் எனமுடிக்குக. துரியனும்
பிரியனுமாகியபரன் என்க. புரத்தல் கொடுத்தலுமாம். (எ)

நடேசர்.

மடன குஞ்சித பாதவந் தனைக்கொண்மா வனத்தெம்
மடன குஞ்சித பாதவந் தனைமுறை வகுத்து
நடன குஞ்சித பாதவந் தனைதெற நலமாற்
நடன குஞ்சித பாதவந் தனைதின நயப்பாம்.

எம் மடன் நகும் சிதம் பா தவம் தனை முறை வகுத்து-எமது அறியா
மையைக் கெடுக்கின்ற ஞானத்தையும் பார்த்த தவத்தையும் ஆளவையும்

கடவுள் வாழ்த்து.

௩

முறையையும் வகுத்தக்காட்டி, அவம் தனைதெற - அவகுணங்களையும் சீ-
போதத்தையும் தெறும் பொருட்டும், நுகுஞ்சி தபாது நட - சிறந்த முடி-
யின்கண்ணே நீங்காது (தன்னை) நடும்பொருட்டும், மடல் நகும் சிதம் பாத்
வந்தனைக் கொள் மாவனத்து - இதழ்விரிகின்ற (மலர்செறிந்த) விண்ணின்
அளவுயர்ந்த விருட்சங்களைக் கொண்டகுதவனத்தில் வீற்றிருந்தருளுகின்ற
(நடேசப்பெருமானுடைய) நடன குஞ்சித பாத வந்தனை - நடனகுஞ்சித
பாதத்திற் செய்யும் வழிபாட்டை, தினம் நயப்பாம் - தினந்தோறும் விரும்
புவாம். நகுதல்-இகழ்தல்; அதுகெடுத்தலைக்குறிப்பாலுணர்த்தியது. தனை-
சீவனை யென்னும் பொருட்டாய்ச் சீவபோதத்தைக்குறிப்பாலுணர்த்தியது.
காட்டித் தெறும்பொருட்டும், நடும்பொருட்டும் வந்தனை தினம் நயப்பாம்
எனமுடிக்குக. மலர் செறிந்த விருட்சமென்றியையும். (௨)

சிவகாமியம்மை.

பனகந் தரக்கிரு பாற்றொழச் சிற்சபை பயிலுங்
கனகந் தானடங் காண்சிவ காமி தாட்கமல
மனகந் தாவிருள் வெளியுற மலப்பகை மடிக்கு
மனகந் தாறித மன்புசெய் தின்புற வடிப்பாம்.

பன்னகம் என்பது இடைக்குறையாயிற்று. மூன்றாம் அடியிற் கந்தாம்
சூகை. (௯)

தெட்சனாமூர்த்தி.

சிரவ னம்புயங் கம்மதி யிதழியஞ் சிவனும்
பிரவ னம்புய லளவுகல் லானிழற் பிரியா
வ்ரவ னம்புயர் நால்வர்கு முறவமர் பரம
சூரவ னம்புய நாண்மலர்ச் சேவடி குறிப்பாம்.

ஆம்பிரவணம் ஈறு உருபும் பயனும் தொக்கது. வனம்புயல் எதுகை
நோக்கி இயல்பாயிற்று. (௧௦)

விநாயகர்.

தவள வாரணம் புகறிரு நீற்றொளி தழைக்கும்
பவள வாரணன் மேனிய னைங்கரன் பரமன்
றிவள வாரண வுஞ்சடை வேதியன் சிறுவன்
கவள வாரண முகத்தனை யகத்தினிற் கலப்பாம்

சுப்பிரமணியம்

தவளநீரென்றியையும். நீற்றொளிதழைக்கும் பவளமேனி எனக்கூட்
கீத், ஆர் - அருமை. அணல் இடைக்குறை. மூன்றாமடியில் ஆர் - ஆத்தி.
நீர் எனப்பிரித்துக் கவகை எனக்கொள்ளினும் அமையும். (க்க)

சுப்பிரமணியர்.

செங்க டம்பணி புயந்தழீஇத் தேவகுஞ் சரியோ
டங்க டம்பணி கொங்கையங் குறமின்வேட் டமர்கோ
னெங்க டம்பணி துணிமயி லூரிறை யெமக்கோர்
சங்க டம்பணி யாதசேய் தாடொழு தெழுவாம்.

எங்கன் தம் இறை என்றியையும். சங்கடம் உம்மை தொக்கு நின்
றது. (கஉ)

வீரபத்திரர்.

தீர பத்திர விசசுடர் வாளினுற் செகன்மால்
சார பத்திரங் காதிருண் மலப்பகை தடிவா
னீர பத்திர நாண்மல ராதிகொண் டிறைஞ்சி
வீர பத்திர னடிமுடி கொண்டோம் விழைவாம்.

தீரம் - தளராமை. ரவிபோலும் சுடரையுடைய பத்தியாகிய வாளிநால்
எனமாற்றிப் பொருள்கொள்க. சார் அபத்து எனப்பிரிக்குக. (கஉ)

வைரவர்.

காரி யேற்றகங் கைக்கொணு கண்ணு'த னிருவி
காரி யேற்றகங் கைக்கொணு திவர்கழ னிரகங்
காரி யேற்றகங் கைக்கொணு தன்கரத் தளித்த
காரி யேற்றகங் கைக்கொணுண் மலரடி கலப்பாம்

(அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களைத் தூத்திகொண்டுவந்த) விஷத்தை
எதிர்த்துச் (சென்று) உள்ளங்கையிற் (கவர்ந்து) கொண்டுவந்து, கண்ணு
தலும், சிருவிகாரியும், இடபத்தின்மேல் மனம் கசக்க வொண்ணாது
இவருகின்ற கழலையுடைய நிரகங்காரியும், தாங்கிய கங்கையைக்கொண்ட
நாதனுமாகிய சூதவனேசர் காத்து அளித்த காரியாகிய வைரவமூர்த்தியினு
டைய, மிக்க பாவத்தை வெறுக்கின்ற ஒள்ளிய நாண்மலரடியை (நம்முள்ள
த்திற்) கலப்பாம். ஏறு - அகம் - ஏற்றகமென எதுகை நோக்கப்பிறவினை
பேரால் நின்றது. விஷத்தைக்கொண்டுவந்து நாதன் காத்தளித்த காரி எனக்
கூட்டுக. (கச)

திருந்திதேவர்.

துள்ளி மால்வரை வேணிமுக சுடர்வழித் தூயோன்
வெள்ளி மால்வரை காத்தருள் விமலன்மெய்த் தவத்தோ
ருள்ளி மால்வரைத் துணர்சிவ ஞானபோ தந்தூல்
வள்ளி மால்வரை நந்திதான் மலர்முடி வனைவாம்.

மால்வரைநது = ஆசையால் எழுதி.

(கடு)

இலக்குமி. வேறு.

அமலை யாதிமெண் செல்வ மருளுமை
யமலை தன்வலக் கண்ணம ரன்னைபாற்
கமலை மேற்றயில் கண்ண னிறத்திசெங்
கமலை பாதங் கருத்து எருத்துவாம்.

பால் கம் அலை = வெள்ளிய பாற்கடல்.

(கசு)

சரசுவதி.

முற்று மாவியம் மூகத் துவமொரீஇசு
செற்று மாவிய லின்பரு ணுறொரீஇ
யுற்று மாவிய னாதனெண் பாதமே
பற்று மாவியக் கன்னையைப் பாலொம்.

ஆவிமுற்றும் எனவும், மாலியல் செற்று எனவு மாற்றுக. மாலியல் = ஆணவமல சத்தி. மா = கருமை; அது ஆணவமலத்தை யுணர்த்திற்று. உமா-வியன் நாதன் எனப்பிரிக்குக.

(கசு)

தமிழாசிரியர்.

குலைய மாதவ னேருறு கென்றுகை
தலைய மாதவ வைத்தான் றன்னுரு
நிலைய மாதவண் டந்த நிறைநமிழ்
மலைய மாதவன் சேவடி வாழ்த்துவாம்.

குல்லையையுடைய அழகிய மாதவனே நீ குறுகு என்று தன்னை
அவர்தலையில் அம்மா மிகவும் வைத்தழுத்தி அரனுரு நிலைக்கும்படி அவண்
அழகு தந்த மலைய மாதவ னென்க. மாதவனே நீ குலைய, குறுகு என்னியங்
கோளீ ருக்கினும், முன்னிலைமை குலையும்படி. என ஏசுமககினும் அமை

ஞாநவன் புராணம்.

யும் அரன் றன்னுரு-சிவலிங்கரூபம், மாதூ-விருப்பமாமம். அப்படிக்கொள்
ஞாங்காற் சிவலிங்கரூபம் *நிலைக்கும்படி தன்விருப்பத்தை அவண் செய்து
முடித்த மலைய மாதவ் னென்க, (கஅ)

ஆளுடைய பிள்ளையார். வேறு.

காழி நாதனைக் கொளனியர் திலகனைக் கடையேற்
சூழி னாதனைத் தொழுமுனந் துடைத்துவெம் பவஞ்சப்
பாழி னாதனை யாளுடைப் பிள்ளையைப் பாடின ,
'வாழி னாதனைப் பன்முறை வணங்குவன் மன்றோ,

இறை - இடைக்குறை. பவஞ்சப்பாழினின்றும் ஆதனாகிய என்னை எடுத்த
தாடாகலையடையின்னை, வாழ்வையுடைய இனிய நாவை. (கக)

ஆளுடைய அரசுகள்.

வெய்ய னாவினை வசத்துழ லென்னுள மேவுஞ்
செய்ய னாவினார் பானநுள் பெறுநெறிச் செலுத்து
மெய்ய னாவின ஞயவருண் மேனிகொள் விமலன்
றுய்ய னாவினவேந் தாளுடை யரசடி தொழுவாம். (உ௦)

ஆளுடைய நம்பிகள்.

கேவ லம்பதி தானெனக் கிளத்துபொன் னிதழித்
தூவ லம்பதிர் முடிப்பா னரிழலுருத் தூயோன்
மாவ லம்பதி நலநதிகழ் பைம்பொழில் வயங்கு
நாவ லம்பதி யாளுடை நம்பிதா ணயப்பாம்.

தனிப்பொருளாகிய பரமபதி தானே பென்பதைப், பிரணவாகாரமாய
மைநத தனது ரூபத்தால் யாவருக்கு மினிது விளக்குகின்ற, இத்தீழியாலே
யணிநத சுத்தமாகிய வன்மையையுடைய கங்கையதிருகின்ற முடிப்
பரன் என்க. அணிநதமுடி பென்றியையும். (உ௧)

ஆளுடைய அடிகள்.

பாச கத்தியற் ருவின ளருணெறி பற்றித்
தேச கத்தியங் குறீஇச்சிவ மயமுறச் செய்யு
மாச கத்தியக் கந்தெறு வரதமா ணிக்க
பாச கத்திய லாளுடை யடிகடாண் மலரே.

பாச கலது எனவும், தேச அகத்து எனவும், மாச தியக்கம் எனவும்
பிரிகுக. (உ௨)

சண்டேசுரநாயுடர்.

ஒத கம்பர கதிநெறி யுற்றிடா துய்வான்
சேத கம்பர கதிர்வயற் சேய்ஞலூ ரடிகண்
மேத கம்பர கதிர்நிலை யானருள் வினாவாற்
பாத கம்பர கதிசெய்சண் டிசர்தான் பணிவாம்.

பரகதி - அஞ்சியமார்க்கம். பரகதிர் - பாரமான நெக்கதிர். மேதரு
அம்பரம் - ஞானாகாசம். கதிர்நிலை - வினைத்தொகை. (உ.௩)

அறுபத்துமூவர். வேறு.

சேயன் மாண்கம லேசன் நிலையடி
வாயன் மாசற வந்தரு ண்வலூர்த்
தூயன் மாதிருத் தொண்டத் தொகையுளார்
நாயன் மார்புத நாம்பணிந் தேத்துவாம்.

திலை அடி வாயன் - “திலைவாழந்தணர்தமடியார்க்குமடியேன்” என்கி
ன்ற அடியை முதலாகக்கொண்டு பாடியருளிய வாயின்ன. (உ.௪)

நம்பியாண்டார் நம்பி.

விலங்கொ ணவருண் மேவுபே ரின்பமா
பலங்கொ ணவெமைப் பார்த்தரு டீர்த்தன்வாழ்
நலங்கொ ணரையூர் நம்பியாண் டார்நம்பி
யிலங்கொ ணண்மலர்ப் பாத மிறைஞ்சுவாம்.

கோன்பமாகிய பலனைக்கொண்டுவந்து எம்மைப்பார்த்து அருளுகி
ன்ற தீர்த்தன் என்க. (உ.௫)

சேக்கிழார்.

உலகெ லாமென வோங்கொரு பொன்மொழி
யிலகெ லாமென வீற்றிடை காட்டினால்
விலகெ லாதூல் விரித்தருள் சேக்கிழார்
திலகெ லாமலர்ச் சேவடி போற்றுவாம்.

மால் விலகு எல் ஆம் தூல் = மயக்கம் நீங்குகின்ற ஞானப்பிரகாச
தண்டாகின்ற தூல் என்க. திலகம் என்பது கடைக்குறையாய்த் திலகு
என நின்றது. எல் ஆம் மலர் = சூரியனால் மலர்கின்ற நீர்மலர். (உ.௬)

மெய்கண் டாபுப தேசமி தூண்னமே.

மெய்கண் டாபுபுநன் மேனி வரவருள்
செய்கண் டாபுபுன வெண்ணெய்நல் லூர்த்திகழ்
மெய்கண் டானடி மேவி யிறைஞ்சினின்
மெய்கண் டாபுபு தேசமி தூண்னமே.

மெய்கண் டா என்பது எதுகை நோக்கி இயல்பாயிற்று. அருள் செய்து
தூ - கிருபாரோக்கம் தந்தருளுக. (உ.௭)

அருணந்திசிவாசாரியார்.

இகல வாகமர் வீழ்த்துமென் னெஞ்சுகே
ளகல வாகமன் வாதை யருணநதி
சகல வாகம பண்டிதர் தாட்டுதி
புகல வாகம வாழ்வீற் புகுத்துமே.

இகல் அவா எனவும், ஆகம் மன் வாதை அகல எனவும், புகல வா
வூழ் பிரிக்குக. (உ.௮)

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியார்.

வரவு மாமண வானன் மலர்க்கழல்
விரவு மாமணம் வேட்டுமெய்ம் மாதவர்
பரவு மாமணை ஞானசம் பந்தர்தாட்
புரவு மாமலர் காடொறும் போற்றுவாம்.

வர உமா மணவானன் எனப்பிரிக்குக. (உ.௯)

உமாபதிசிவாசாரியார்.

வம்பல நாதன் கவிபெறீஇ
வம்பல னுக்கு முமாபதி
யெனக வம்ப லழிக்கு மிணையடி
மனக வம்பலர் துய்கிதம் வாழ்த்துவாம்.

என் அகம் வம்பு அல் அழிக்கும் எனப்பிரிக்குக. மன் - மிகவும். நக-
விளங்கும்படி. (உ.௧௦)

அரத்தத்திவாசாரியார்.

சிரத வேத வான்சிவ னேபதி
சிரத வேத நமலித் பகர்மெனச்
சிரத வேதந் துரையா தத்தர்தம்
வரத வேதனை மனந்நடி புழைந்துவாம்.

சிரம் ஏதம் தவு அரன் சிவனே பதி - மேலாகிய ஏதம் நீங்கிய அரனாகிய சிவனே பரமபதி; (இது நிச்சயமே! இதனை இதற்குரிய வேதசிவாகமீதிசிவசாத்திரங்களால் நிர்ணயம் செய்வதொன்றோ? எந்தச் சமயிகளும் தும் ஆசங்கையின்றி யங்கீகரிக்கத்தக்க பொதுநூலாய் நடனவேறுபாடுகள் மாத்திரமே விளக்கவந்ததாயுள்ள) பரதவேதம்-பரதசாஸ்திரமும், நமவில் பகர்ம் என-நமஸ்காரமுத்திராபிநயத்தால் விளங்கக் கூறுமென்று சரதமாகிய ஏதுவை அங்கே யுரைத்தருளிய அரதத்த சிவாசாரிய சுவாமிகளுடைய வேதனையை மாற்றுகின்ற வரதபாதங்களைப் போற்றுவாம் (௩௧)

பரதநூலிற் கூறிய விதிப்படி நடிக்கின்ற நடனியானவன் கணேசாதி தேவ சமூகங்களின்வரவை அவரவர்களுடைய ஆயுதாதிகளைக் குறிப்பிக்கின்ற அதிசாதாரிய அநேக அபிநயங்களாற் காட்டி, அதே போலப் பரமசிவனுடைய வரவையும் அவர்க்குரிய திரிசூலாதிகளைக் குறிப்பிக்கத்தக்க அபிநயங்களாற் காட்டுவதொழிந்து, நமசேஷியன் சிவனே என்று சுருதுகூறிய உறுதிவாசகம், இனிதுவிளங்க, நமஸ்கார முத்திரையாற் காட்டுதலால், அரதத்த சிவாசாரிய சுவாமிகள் சிவனே பதியென்பதைப் பரதவேதம் நமஸ்கார முத்திரையாற் பகருமென்று சரத ஏது உரைத்தருளினாரென்க. (௩௧)

பட்டினத்தடிகள்

சாம்பு கார்மலம் வீட்டிமெய் சார்ந்துய
வோம்பு கார்கோ ளுடுக்கும் வளந்திகழ்
பூம்பு காரின்வெண் காடர்தம் பொற்கழ
ரோம்பு காமலர் தூய்ப்பணிந் தேத்துவாம்.

ரார்மலம் - ஆணவமலம்; சாம்புகார்மலம் வினைத்தொகை. தேம் புகாமலர் - எனப்பிரிகீடுக. (௩௨)

குருவணக்கம்.

மூங்கையைப்பே சுவித்தலினு முதுசெயலீ தெனச்சடமா மூட னேற்குந் தூங்குளாலு ணர்த்தியவன் ரெண்டகுரு மணிஞாண் துறவுக் காணியாங்குலமெய் யப்பகுரு வருமணிநா வலநாம மகில மெங்குந் .
தேங்கியொளிர் பரமகுரு சிகாமணிக டிருவடிகள் சென்னி சேர்ப்பாம் ()

கடவுள் வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௩:

பாயிரம்.

உலகெலாழு மறைப்பொருளொன் றென்ற வுணர்ந்து நேதிகளைந்
திலகு வாய்மை யுபசார மிவையென் றுள்ள படிதெளிந்து
மலையில் பொருளொன் றேயிலையுண் மறைகாய் போலுள் வயங்குபதி
நிலவு முடியு மாபதியே நிசமென் றோர்த லருமையினால். (க)

அன்ன மறையுட் பொருண்முடிவை யகில முணர்ந்தாங் குய்யும்வகை
சொன்ன முறைமூ வாறென்ப தோற்று புராணஞ் சாற்றவற்றின்
வன்னி புராண மொன்றிரவி மாண்சொல் புராண மொன்றயன்சீர்
பன்னு புராண மிரண்டரிசீர் பகரும் புராண மொருநான்கே. (உ)

ஈச னெமையா னுமைநேச னெல்லா மாகி யல்லனுமாய்த்
தேச விரியத் துவிதநிலை தேற்றும் பரம சிவன்மகிமை
பேசு புராண மைந்திரண்டப் பெரிய புராணத் தொன்றென்ப
பூசு பௌடி யோத்தரமா புராண மதிற்கேத் திரகண்டம். (ங)

இனிது விளங்கு மிதில்விளங்கு மெந்தை பெருமான் சூதவன்
புனிதன் பெரிய நாயகிவாழ் புரத்தன் வரத்தன் பெருஞ்சீர்த்தி
வினமுற் றொழித்தின் பருளிந்த வியன்கா தையைவேற் கரத்தமலன்
நனியன் புளங்குந் நந்தீச னயந்து கேட்ப நவின்ருனால். (ச)

ஈச னுமைக்கோ துறமடிமீ திருந்து கேட்ட விளங்குமலித்
தேச னுரைகேட் டெவந்தருந் திருந் தீசன் றனைவினவு
நேசன் சனற்கு மாமுனிக் குரைப்ப வனைய நிறைதவத்தோன்
பேசி னானால் வியாதனுக்கப் பெரியோ னுரைத்தா னெனக்கென்னு. (ஈ)

சூத முனிசொல் வடமொழியைச் சுவைத்தண் டாழிழ்மா நிலமாந்த
ரோதி யுணர்ந்து திருவருள்பெற் றுய்வான் றமிழின் மொழிபெயர்த்திங்
கீதி யெனமெய் யன்புருவா யிலங்கும் பெரிய னியல்பானே,
தீது நெறிக டானிருக்குந் திசையும் புகுதப் பெருச்சீலன். (சு)

சிவனே பதியென் றுள்ளபடி தேர்ந்து தெளிந்த சிந்தையின
னவனா ரருட்புத் திரமார்க்க மாயசிவபூ சனைநாளுந்
தவறா தகத்தும் புறத்திலுஞ்செய் சகசன் மார்க்க ரியமநிலைக்
கிவனே யொருவ னென்றுலக மிசைப்பச் சிறந்த விசைப்புளிதன். (ஊ)

அறங்க ளெவற்றும் பரசுவப்பே றருள்பே ரதமில் லறமெனுதாற்
றிறங்கொள் சீலன் வித்துமிடல் வேண்டுமெனுமாண் டிருக்குறே
பிறங்க நாளுந் தன்மனையெய் பிரான்மெய் யடியார் தம்மனையா
மறங்க வளர்ப்போ னமுதளிக்கும் வகையிங் கெவர்க்கும் வகுப்பரிதே. (ஐ)

சூத வனத்தின் கீழ்பாலோர் குரோச தூரத் தாலங்காட்
 டோதும் பூவை சியர்குலத்தா னுலப்பில் சீர்த்தி செநிராம
 நாதன் குமர னுயர்க்கா நதிசூழ் காசி போய்க்கொணர்ந்து
 சோதி லிங்க மீனாட்சி சுந்த ரோச னெனும்பெயரால். (க)

மன்னு மணிப்பொற் கோயில்புரீஇ வரநற் நினைத்தி லவ்விலிங்கந்
 தன்னே யுமையோ டலரிமுதற் சண்டி சாந்தம் பதிட்டைபுரிந்
 தென்ன பொருளு நிறைதரமுன் றங்கத் தியல்பு சீனையென்று
 முன்னு சிவாக மந்நெறியி னுஞ்ந்றி வருமா முதலாக. (ய)

விளைதண் கழனி முதற்பொருள்கண் மிகுத்து நிலைப்ப வகுத்தமைத்
 பளகொன் நிலாநல் லறத்தாற்றப் பல்கும்பொருள்க ண்டோறு[தேரீன்
 மளவொன் நிலாத சிவதரும மரதி யறங்கட் களித்துவப்போன்
 களவொன் நிலாவித் யாவிருத்தி கண்ண வளர்க்குங் கடமையினான். (i)

அன்பே யுருவன் சூறிகுணமொன் றறியா தடியார்ப் பணிசில
 னின்பே தருபா லாம்பகன்பே ரியையப் பெறுசீர்க் கோபால
 னென்போ னிவனை யருந்தவஞ்செய் தீன்ற மகவின் வாஞ்சைமிகத்
 தன்பாற் கல்வி நலன்முழுதூந் தாவில் குணமுந் தரப்பெற்றேன். (கஉ)

இன்ன பெருஞ்சீர்ச் சிதம்பரவே ளிசைத்தா னிவன்சொற் படியிந்தப்
 பன்னு சூத வனக்க-தை பகர்தற் கறிவோர் சிறி துமிலே
 னுன்னி யிதனைச் செயலொழிந்தா லுவன்சொன் மறுத்த துளதாரு
 முன்னி முடித்து மெனரினைந்தான் முடியாச் செயன்மேற்கொளலாகும்.

என்னான் புரிநே னிரண்டிடைநின் றெண்ணித் துணிந்தே னெமையாளு
 முன்னே னடியா ரெண்ணமெலா முடிக்கும் பரம னன்புகிறி
 தின்னான் ரொடங்கு செயற்கருளா விடினு மிசைத்த விப்பெரியோன்
 றன்னு னடப்ப தாலருளாற் றானே யுமைகோன் முடிக்குமென. (கச)

துணிந்தாங் கனைய வடமொழியைத் தூய பெரிய நாயகியைத்
 தணிந்தார் முடிமந் திரநாதன் சலசத் துணைச்சே வடிமலரை
 யுணர்ந்தார் பெரியார் தமையெளியேற் குணர்த்தா சிரியர் தாட்டுணையைப்
 பணிந்தா ரருளி னடங்கிநிதம் பரவித் தமிழிற் பகர்கின்றேன். (கரு)

பகரும் புராண சருக்கமொரு பதினான் கொடுவாழ்த் தெழினாடு
 நகர்பா யிரமே யவையடக்க நண்ண முதல்வைத் திவைவிபிபாத்
 தொகையா யிரத்தைஞ் னூற்றிருபான் சொற்றே னளித்தே னவாசத்து
 ணைக்கூ ரிரதச் சுவையுண்டு நாவ லோர்க ண்ணியுயப்ப. (கக)

பாயிரம்.

அவையடக்கம்.

சத்தம் யாவுஞ்சிற் சத்தி யுருவமே
யத்தம் யாவுஞ் சிவனுரு வாடுமென்ப
வித்த கைச்சொற் பொருள்க ளிடைவழு
வுய்த்து ணர்பவர்க் கியாமென் னுரைப்பதே. (கௌ)

யாவர் கூற்றுநின் னேவலி னல்லதை
மேவு ருவென் றியம்பினர் மேலையோ
நாவ தாலறி யாச்சிறியேன் புகல்
பாவெ னாவழுப் பார்ப்பர்கொல் பண்பினோர். (கௌ)

வழுநி றைத்திறை வைத்த களஞ்சியக்
குழுந் கர்த்தவென் கூற்றெனக் கொள்ளினும்
பழுது பார்த்தல் பழிப்பென்க பாவலோர்க்
கொழிவி லொன்றின்மற் றென்றுற லின்றரோ, (கக)

பாயிரம் அவையடக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௫௨.

——(௦)——

தற்சிறப்புப்பாயிரம். வேறு.

தேவை நகர்வாழ் வன்றொண்ட தேசி கேசன் மாணுக்கன்
ருவில் வளங்கூர் காரைநகர்த் தனமா வணிகர் குலதிலகன்
சேவில் வருவா ரடிக்கன்பன் நிகழ்சொக் கலிங்க தேசிகனிப்
பூவின் மிகுசீர்ச் சூதவன புராணம் புகன்றன் புலிவாழ.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

பொது.

பொன்னாறு மணியாலும் பூவாலும் காவேரி பொலிநீர் நாடு
பன்னாறு மறையாலும் பானாறும் வானோதம் பயில்கீர் நாடு
வந்நாறு முகத்தாலும் மயனாறு மியலாத வருள்கூர் நாடு
வென்னாறுஞ் சொலத்தருமோ வெண்ணாரிய திருச்சோழ ரெழிற்பேர்நாடு
உலகமொருங் குதவியகீ ரோததியி லுவணகே துள்ளத் தோவா
துலைவிநவத் துணர்வின்னிடையுதித்தருளி யுண்ணையர் சுருகி யோதப்
பலர்புகழ்பொற் புதியமர்ந்தும் பாராசன் பால்வலியப் பகர்ந்து பற்றி
யிலகுதியா சேசனுநீஇயிருப்பதிநாட் டின்னசையே விசைப்ப தென்னே
திருநெறிய தமிழ்மூவர் தேவாரச் சிறப்புயர்கேத் திரங்க ளிந்நா
ளிநுநிலமெங் கணுமிருநூற் றெழுபதின்மே லொருநான்கா மிவற்று ளோ
பாவுறுபற் பலநாட்டும் பயில்பதியெண் பதினான்கே பண்புநீடுஞ் [னைப்
சுர்ப்பாவு மெருநூற்றுத் தொண்ணூறு திருத்தலமிச் சோழ நாடு. (ங)
வைதிககை வம்பொலிய வந்தருண்மூ வருந்தருதே வார மந்நா
ளெய்துமிரா யிரமுடிக்கொ ளிலக்கமிவற் றிறையருளா லிறந்த நீக்கி[காய
யுய்தருமூன்றெழியெண்ணூ றுளவவற்றைஞ் ஞாற்றைம்பத் தொருநான்
தெய்விகமாண் டிருப்பதிகத் திரடனக்கே திகழ்தருமிச் சென்னி நாடு. ()
முந்நாடு தம்மினுஞ்சீர் முன்னாடிந்நாடு மொழிதென் வேதச்
சொன்னீடு முயர்தலத்தாற் சொன்னீடு வயனலத்தாற் றெருகைநீ டுன்ப
மன்னீடு பலவளத்தான் மல்குபொருட் குலவளத்தால் வளர்ச்சீர்க் கென்று
மெந்நாடு மெவ்வுலகு மிணையாகா வென்பதுல கெல்லாஞ் சொல்லும். ()

வேறு.

அரசிய னீதிக் காணி யாதிமா மனுவி னீதி
யுருவமான் றுயர்க்குத் தன்னோ ரும்பன்மீ துரு *ருய்த் தாரூர்
வானருட் கருவூ லஞ்சீர் மனுநீதி கண்ட சோழப்
புரவல னருட்செங் கோலிற் பொலிவதிச் சோழ நாடு. (சு)
உலகெலாம் பாவு சான்றோ ருடைத்தெனு நாட்டி ருந்து
மலைமலை நிலன்வி னையோர் தழைத்தன பாய நாமச்
சிலைவான் றிலைமை செய்யச் சேக்கிழார் குரிசி லாற்றும்
வலனுய ரமைச்சு நீதி மாண்பதிச் சோழ நாடு. (ஏ)

* உய்த்தவென்னும் பெயரொச்சத் தகராந்தொக்கது.

சூதவனபுராணம்.

அருண்மொழித் தேவ ராய வருளினீர்த் தனைய வாய்மைக
குருபரன் வாக்கின் நீக்கை கொள்கெனக் கொடுப்பித் தெம்மான்
றிருவரு ணிறைத்த சோழர் சிகாமணி யனபா யப்பேர்ப்
புரவலர் பெருமான் செங்கோல் பொலிவதிச் சோழ நாடு. (அ)

மணிகளி லமல னங்கண் மணியணி யங்க ராகக்
குணிகளிற் றிருவெண் ணீறு கூறுமந் திரங்க டம்முட்
கணிதிரு வைத்தெ முத்தே கவினுநீஇ வயங்கு மாபோற்
றுணிபுயர் 'மேன்மைத் தான்ரோர் துதிமிசுந் சோழ நாடு. (க)

மன்னுமே தக்க சோழ வளநாடு சோறு டைத்தென்
றன்னையா ர்வவையாரோ தருண்மொழிப் பொருண்மை நோக்கி
வொன்னன் னாட்டி மேலா யிகபர மோக்க வாழ்க்கைத்
தொன்னிதி தானே யீத றுலக்குமிச் சோழ நாடு. (க௦)

நாதக்க மடந்தை யென்றே நாவலர் பரவி யேத்து
மூதக்க வாய்மை ஞான முதல்வியா மவ்வை மாதா
மேதக்க வளநா டென்ன விசேடண முன்பின் கோத்திட்
டோதக்க வின்கொண் மேன்மையுற்றதிச் சோழ நாடு. (க௧)

ஆருநீர் நாடென் ரோதி லனையது தனையே யன்றி
யோருதல் பிறிதொன் றின்பா லுறுதிடு குறியே யாரும்
பேருநீஇப் பலமாண் செல்வப் பெருவளப் பெருக்க மென்றுஞ்
சேருபு திகழும் வாய்மை தேற்றுமிச் சோழ நாடு. (க௨)

அங்கண்மா ஞாலத் தாவிக் கருளிய கோயில் கொண்டா
னெங்கணு மென்ப தேனை யிடங்கட்கு முகம் னாக
வொங்குதன் பாலவ் வாய்மை யொளிர்தர விடம்வே நின்றிச்
சங்கர னம்பொற் கோயி றழைப்பதிச் சோழ நாடு. (க௩)

செங்கும லத்தின் மேவுந் திருமகள் பொதுமை நீக்கி
மங்கல வகைக னெல்லா மலிதர வழங்கு மாண்பாற்
பொங்குறு சிறப்பி னென்றும் பொலிதலாற் பொன்னி நாடென்
றெங்கணுந் திகழ்பேர் கொண்ட திசைமிகு சோழ நாடு. (க௪)

அரியயன் முகுந்த னாதி யமர்நா டவனி யேனை
நிருபர்நாடுருத்தி ராதி நேசர்நா டெல்லா மென்று
மருவுதங் குறைக ணீங்க வரம்பெறச் சிரமேற் கொள்ளும்
பெருமையாற் சென்னி நாடென் பேருடைத் திநீர் நாடு. (க௫)

நாடெலாம் விளைவி னீட்ட நகரெலாம் பொருளின் கூட்டங்
காடெலா மலர்ப்பூஞ் சோலை களனெலாம் பிறங்கு நெற்போர்
மாடெலாந் தரும சாலை மறுகெலா மணிக்கு வால்கள்
பாடெலா நாமும் போற்றிப் பணிதிருச் சோழ நாடு. (கசு)

கற்பகப் பொங்க செங்குங் கற்பக வல்லி யெங்குங்
கற்பகல் லூரி யெங்குங் கற்பக மாத ரெங்கு
மற்பக மாந்த னெங்கு மற்பக லறங்க ளெங்கும்
பொற்பக மாட மெங்கும் பொற்பகன் மணிக ளெங்கும். (கசு)

காத்திர நீழ லெங்குங் காத்திர வளங்க ளெங்குங்
காத்திர சுகங்க ளெங்குங் காத்திர வாமை யெங்குங்
கோத்திர குலங்க ளெங்குங் கோத்திர நலங்க ளெங்குங்
கோத்திர மேன்மை யெங்குங் கோத்திரள் பொழிபா லெங்கும். (கசு)

பார்ப்பவர் கண்கட் கென்றும் பசுமையே தோன்றும் யாண்டும்
பார்ப்பயில் பயிர்முன் னை பலனெடே பல்கும் யாண்டும்
பார்ப்பணி யாதி தாமும் பல்லுண னுகர்வ யாண்டும்
பார்ப்பனச் சாதி யாதி பகர்நெறி தவறா யாண்டும். (கசு)

திரவிட வேதம் போற்று திருத்தகு மூர்த்தி யீட்டந்
திரவிட வேதம் போற்று திருத்தங்க டிருத்த லங்கள்
பரவிட ிரிடங்க டோறும் பல்குவ சோனாட் டென்று
புரவிடல் யாரு நேரே பார்க்கலா மின்று மென்றும். (உ௦)

பரவுறு சரியை யாதி பக்குவர்க் கருண்மெய் ஞான
குரவர்தம் மினங்கள் வாய்மைச் சங்கம குலங்க ளாதி
ஊமிகுங் கூட்டங் கூட்ட மாத்தொகு வகையிங் கன்றிப்
பரவீமெந் நாட்டு மின்றாற் பார்க்கலா மின்று மென்றும். (உ௧)

இன்னநாட் டியற்சீர் யாரே யிசைக்குநர் தொகுத்தி யாவு
மென்னநாட் டினுமே னாட்டி னிலகுபே ரின்ப நல்கிப்
பொன்னிநாட் டிடங்க டோறும் பொய்யுற முனிவர் வாக்கின்
மன்னுகார் வளமுன் னோர்ந்த வகையொரு சிறிது ரைப்பாம். (உ௨)

மழைவளம்.

உருவநா லருவ நாலென் றோதிய லுபய நாப்ப
ணிருமையும் பொதுமை யாகி யிலங்கெழிற் சதாசி வன்றன்
பெருகொளிப் பளிங்கின் றோற்றம் பிறங்கிவிண் னோக் கீசானத்
தெருண்முகப் பிரதி விம்ப மென்னவான் சேணிற் சென்ற. (உ௩)

நமதன்ப னுச மித்த நாலையவ் வாணை நீத்துக்
கமையம்பு கொண்டு பின்னுங் களிப்பது காண்டு மென்றோ
வுமையன்ப னீற்றுக் கோலத் துற்றொழித் திடநேர் சென்றாங்
கிமையம்பு தஞ்சே ணின்று மெறிதிரைக் கடல்புக் கன்றே. (௨௪)

கருங்கட றாங்கக் கையாற் காமரு, தரளமாதி
யிருங்கழ லிறைஞ்சித் தூவி யிரத்தலி னாற்றல் கேளா
வொருங்குறை திரங்கி யெம்மா னெழிந்தென வெழுந்து வானில்
வருங்கணம் வேண்டுங் காறு மாந்திமே லெழுந்த மாதோ. (௨௫)

வாரிதி குழியப் புக்கு வாரிவாய் மடுத்த வானற்
தேரிய லிறைய கோரத் திருமுக காந்தி யேந்திக்
காரிய லுருவாய் வாமக் கதிர்முகச் செம்மை வாய்ந்தாங்
கேரியல் சம்பை யீட்ட மெங்கணும் பரப்பிற் றன்றே. (௨௬)

மதிநிதி யிதழி வேணி வானவன் கரத்தெஞ் ஞான்றும்
பொதுமையி னிருமை யாய புற்கல வர்க்க மெல்லா
மதிர்நரு தமரு கத்தி னழைத்தரு ளொலியே யென்னக்
கதிர்விசம் பெழுசீ மூதங் கனையொலி பெருக்கிற் றன்றே. (௨௭)

கறைமிடற் றிறைவன் மத்த கயத்தூரி யெடுத்துப் போர்க்கு
முறையென நிமிருஞ் சைய முதுவரை யெங்கு மூடி
நிறையொளி நீல்வி தான சித்திலத் தொடைநி னாத்தாங்
குறைமலி தாரை யாண்டு மொய்யெனப் பெய்யா கின்ற. (௨௮)

இறையமர்ந் தினிது வாழ்வெற் பிருஞ்சிற கரிந்தோ மிந்த
மிறையொழிந் துய்து மென்றோ விண்ணிறை மணிக் குடத்தி
னறையகடற் கூவத் தாணை யாங்கயி றமைத்தெ டித்துக்
குறைதப வாட்ட லேய்ப்பக் கொண்டனீர் விண்ட மாதோ. (௨௯)

போற்றிய சதாசி வன்மற் புருடவா சியம்போற் பொன்னின்
ரேற்றமிக் கிலங்கு சாபந் துலக்குவான் பெய்நீ ரன்னோன்
பாற்றிகழ் சத்தி யோசா தம்முக நிறப்ப ரப்பின்
வீற்றுவிற் றருவி சைய வெற்பிட மெங்குங் காட்டும். (௩௦)

விண்ணுயர் சைய நாம வெற்பிருஞ் சிரந்தொ டித்துத்
தண்ணிய சாரல் காறுஞ் சதமக னிதம தாகக்
கண்ணுந் தளவு மல்லி கைத்தொடை சாத்தி யேத்தும்
பண்ணிசை யென்னச் சூழ்ந்த பரவுநீ ரருவி யோதை. (௩௧)

சீவர யுறு வலியில் சீவர் தமையுமாற் சார மென்ன
வினிகெதெத் தழுக்க கற்றி யின்பரு ளீர்சான் போலக்
நீணையி னுவரொ ழித்துக் கான்ற நீ ருலக மெல்லா
நனியுணு மமுத மாகி நானிலத் தொழுதிற் றன்றே. (௩௨)

நிலையிலா வுடலங் கையி னேர்ந்தவக் கணமே மிக்கோர்
நிலையிலா வுடலங் கையி னெறியினுய்த் துய்து மென்னு
நிலையிலார் தளித்தல் போல நீள்பயோ தரநீர் * பெற்றற்
நிலையிலாங் கெஞ்சா நீத்த நீத்தமா வளித்த மன்றே. (௩௩)

கணந்தொறு மாறி மாறிக் கருதுமுள் ளத்தின் † மாலை
‡ யுணர்ந்திரு நிதிசெல் வப்பே ருற்றதை யுதவுவோனா
மணந்தரு சீர்த்தி போர்த்தன் மானநீர் முழுதும் வானந்
தணந்துற வளித்துமேனி தவளம்போர்த் தாங்கு நின்ற. (௩௪)

பொருள்படைத் தருளா ரெய்தும் புன்மையு மளித்தார் தூய்மை
மருவலங் காட்டி யாங்கு வாரியுண் டேருங் காறு
மிருளுநீஇச் சைய மால்வெற் பெய்திநீர் பெய்த மாரி
தெருள்பெறு தூய்மைத் தாகித் திகழ்ந்துவான் சென்ற வன்றே. (௩௫)

உடல்பெறுங் கணத்த றத்தி னுதவ னூ னெறியென் றியாமிங்
விடைபெயி னீயாச் செல்வர்க் கீந்ததா யறனு மின்றயக்
கடல்புரு மூலக மெல்லாங் களிக் கநீ ரளிக்கும் வெற்பென்
றடையநன் கொடைசெய் கொண்மு வமலமா யகல்வான் சென்ற. ()

உருவுடைச் சீவர் யார்க்கு முதவிய வருக்கொண் னீ டெய்தும்
பாமன்யா மவீனி லன்றோர் பயன்பெற வருவு கொண்டு
வருவதே முறையென் றெம்மான் மலியருள் பிரவ கித்தாங்
கொருவருச் சைய வெற்பி னொழுதுமா லருவி நீத்தம். (௩௬)

சசன்மாட டினித மார்தே யிணையினீள் மலைய வெற்பின்
வாசனாற் கமண்ட லத்தின் மந்திர நீர தாகித்
தேசமார் கணேச னீண்டே செல்கெனத் திருவு ளங்கொண்
டாசில்பு முதல்வ ளர்ப்பா னளித்ததித் தெளித்த நீத்தம். (௩௭)

* பெற்றவென்னும் பெயரெச்சத்தகார்த்தொக்கது.

† மாலை - தன்மையுமாம்.

‡ உணர்தல் இரண்டிடத்தும் பொருடந்துநின்றது.

§ எய்தும்வனமுற்று.

இந்நதி சைய வெற்பி னிடையமர்ந் தருவி யர்க
மன்னியே குறுமா லீது மந்திர தோய * மாறத்
பன்னுமைந் தொழிலுந் தானே பண்ணுமென் றியம்ப லென்னுமீ
பொன்னிகா விரிமுன் னுமம் புகல்பவிப் பொருவி னீர்க்கு. (௩௯)

நதியெலாந் துதிசெய் கங்கா நதியுமிக் கதிசெய் பொன்னி
நதியினோர் கூற்றுக் கொப்பா நவில்வதும் பழுதா மென்னே
நதியிவை யிரண்டும் பூவி னடக்குங்கா ரணத்தை நோக்கி
நதிவரன் றுலையன் னோர்மெய்ந் நாவெடுத் தியம்பு முண்மை. (௪௦)

பிறந்திறந் துழலுந் தேவர் பேணுமூ ரமர்ந்த கந்தை
விறந்துபா ரரசு வேண்ட மென்சடை துதிக்குட் டெஞ்சிப்
பிறந்தொரு முனிவன் மிச்சி லாகிப்பின் காதிற் போந்தே
யிறந்தவர் சாம்ப ரென்பி னெய்திய திசைத்த கங்கை. (௪௧)

பொன்னிமா நதியிப் பாரிற் போந்தருள் புனித மேன்மை
முன்னொரு வாரி சைத்தா முரணெழித் தோர்ந்திப் பொன்னி
தன்னிலை யுணர்க வானீர் தானுமோர் சிறிதொவ் வாவிந்
நன்னதி மேன்மை யோரா நாயினே னவில்வ தெங்கின். (௪௨)

வானிடைத் தாரை யாகி மலையிடை யருவி யாகி
மானிலத் திடையே யாறு வாவியாழ் கடவ லோடை
கானிலைத் தடமுன் னுமங் கடற்புன லொன்றே கொண்ட
தானிடைப் பரமன் சீவர்க் கருடரப் பெறும்பேர் போல. (௪௩)

கருமுகி லாய மத்த கயமிவார் தப்பு மாரி
பெருகவில் வாங்கி மின்வான் பிறக்குகா றொனும்பொன் மோலி
யரசுநக் கண்ட வேணி லாங்குறும் படங்கித் தேய்ந்து
சுரிலைத் தோர்காற் சென்னி தூக்கிரீர் நோக்கி மாயும். (௪௪)

பெரியவர் முனியி னும்பின் பேறினி தடைத நிண்ணந்
தெரியுந் பொன்னி யீர்த்துச் செல்பிணை பிரிந்த தன்னே
ளரிணநேர் புகுந்தோர் பாங்கின் படைந்ததால் வாத லுரெம்
புரவல் ரொறுத்தா லொன்றும் போதுமென் றருளிற் றோர்ந்தாம். ()

கணிமலர் காசா கொன்றை கவின்பலா சலர்பூ முல்லை
யணியணி பரவப் போர்த்தாங் கைவருந் தாளு யைந்து
பணிகளுந் தானே செய்யும் பான்மைநேர் காட்டி யேரு
மணிகொழித் திலகும் பொன்னி மந்திரக் கரக நீத்தம். (௪௫)

* ஆனால் என்பது ஈண்டுதேற்றப் பொருடந்தது.

ஆக்கமு மறையு முண்டா மானரு ளொன்றிற் ருழ்ந்தோர்
மீக்கொரு நிலையர்க் கென்றன் மெய்மையே தருப்பை யாதி
தாக்குநீர்ப் பொன்னி முன்னந் தாழ்ந்ததி விருத்தி யாய
மேக்குற நிமிர்த ருக்கள் விளிந்தன வேர்க்கீண் டம்ம. (சஎ)

கடிகமழ் மாதர் மேனி காட்டெழின் மலர்ச்சு ராவி
நெடிவின்மஞ் சரிகள் புன்னை யொண்டுண ருடன்கொண் டேகும்
படியினீள பொன்னி காட்டும் பசும்பொன்முத் தாதி பூண்டு
நெடியதண் புனற்ச ரிக்கு நீரா மகளிர் தோற்றம். (சஅ)

வேறு.

மூவரு முறையே யொருதொழி லிரண்டு முத்தொழிற் குரியாய்த் துரிய
தேவினி லொடுங்கல்காட்டிங்குறிஞ்சித் திணையிலவ்வொருநிலப்பொருளே
காவகத் திரண்டு பணயின்மூப் பொருளே கவருபு காட்டியீர்த் தேகி
யோவற வ்வைமுற் றுததியிற் புகுமா றுய்த்துறும் பைத்தநீர்ப் பொன்னி.

வேறு. குறிஞ்சி.

ஐத்திணையின் முதற்றிணையீ தசலமாண் டிணைபேரின் பமைதி தேற்றா
னந்தயிணை விழைச்சினிறை நலத்திணையென்றைவரின்முன்னுதனெற்றிச்
செந்தழலாய்ச் சத்தமல சித்திடையா னந்தமயத் திராட்சி யாய
ஈந்தாவே னாமர்ந்தருளே சுரந்தளிக்கப் பெறுங்குறிஞ்சித் தூயவைப்பு. (இ0)

வேறு.

பூந்துணர் பொதுளும் வேங்கைப் புடைசுலா மெறுழி யீட்டன்
சார்ந்திற் றுளர்கு ழாமச் சாமிதா ளிறைஞ்சல் காட்டு
மேந்திண ரொழுக்கு செந்தே னின்னரு ளொழுக்க மேய்க்கு
மாந்துமா முசுக்க ளாடன் மற்றவர் வெறிபாட் டேய்க்கும். (இக)

செயலையந் தருமே லோர்பைஞ் சிசியுற வண்டி சைப்ப
வயல்வரை வெடிப்ப வீழ்முத் தாங்குச்சென் றுதைக்குந் தோற்ற
மியலிதண் மேலா லோல மெனக்குரல் கவர்புள் ளோடக்
கயல்வழிக் குறமான் முன்னுட் கவனெறிந் தமர்ந்த காட்டும். (இஉ)

அருகமர் பாராண வேங்கை யடியுரு வொடுக்கிச் சீயங்
கரியுறல் கண்டு வல்லே கார்துறை பான்மை செவ்வே
ளிரலையா மகண்முன் போந்தாங் கிரந்திற் றுளர்கோ னம்பி
வாறெரீஇக் கணியொன் ருகி மறைந் தொளிர் வாய்மை தேற்றும்.

காமுறு பிணையென் றோர்பாற் கதுவிய லொருபால் வேழ
நாமுற மருப்பு நீட்ட நாப்பீணின் றலர சோக
மோமுதல் வேழ முன்ன ருன்றல்கண் டெயினர் நங்கை
யேமுற வலித ணைப்ப விந்நெச் சேயை யேயும். (௫௪)

புதுமலர் கணியிற் றோன்றப் புளிந்தர்கூர்ங் குயத்தி னேனல்
கதுமென நிலத்திற் சாய்வ கடம்பணி தடம்பு யத்தோ
னெதிர்பொரத் தொடர்கி ராதர் யாவருஞ் சேவ ரோன்ற
விதிர்வி திர்த் தாவிசோர்ந்து மேதினி வீழ்ந்த தேய்ப்ப. (௫௫)

அரிசுர லருவி யாவு மாங்கெயிற் றியரி னேர்பு
குருமலர் வேங்கை நீழற் குவாலுற வீழ்வ வள்ளி
யருளிஞ ருயிர்பெற் றன் னோ ரறுமுகன் றிருவ டித்தா
மரைநிழ லுறமுன் வீழ்ந்து வணங்கிய வாய்மை காட்டிம். (௫௬)

கறிக்கொடியினர்த்துச் சூழ கருத்தரு விளர்த்த செம்மல்
வெறித்தசெங் காந்தண் மீது வீழ்த்தினின் றொளிருந் தோற்ற
மறித்தகண் ணெறித்த வோதி வள்ளியோ டள்ளி பெய்ம்மான்
பொறித்தழ விடையி லாசம் போகட்டி மணந்த தேய்க்கும். (௫௭)

தோற்றட மருப்பு கொங்கைத் துணைக்குடைந் துருவி ளர்த்துந்
தோற்றவை யனைத்து மாங்குத் துணித்தித ணமைத்து மீது
தோற்றமன் கொடிச்சி மார்கைத் தொடிச்சிமார் வீற்றிருப்பர்
தோற்றவர் வென்று ளாரைச் சுமப்பது மரபே யென்ன. (௫௮)

மருங்குலைக் கொம்ப லொன்பர் வளர்பசங் கொடியே யென்பர்
பெருங்கவி வாண ராகு பேரவை யேனை மாதர்க்
கிருங்கழ லெயினர் மாதர்க் கியற்பெய ரேகொ லென்னத்
தருங்குளிர் தழைதொ டித்துத் தாமரைக் குடித்து வாரால். (௫௯)

துயர்தரு கணைவேட் கீந்து சோகஞ்செய் நினக்க சோகப்
பெயர்கொலென் றெயின மாதர் பெரிதுளங் கறுத்து தைப்ப
மயர்வுறச்சிவந்து மேன்மேல் வாளிதூய் வருத்துந் தெம்மேற்
செயலைசெய் செயலை யோதுஞ் செயலெவன் செயலை யேபேர். (௬௦)

அழலெரி மடுப்பித் தாங்க ணகருமுன் னகழ்ந்தெ றிந்து
பழகுமை வனமுன் வித்துப் பயனளி பல்கவாழ்வார்
தொழின்முய லெயினர் யாவுஞ் சுடுநெருப் பிருந்த காடு
தழையுமென் றோதுந் தன்மைத் தனிமொழி யரிந்த, மாமோ. (௬௧)

ஏனலான் கிழங்கொ டிய வின்னற வாதி யாவ
கானவ ரருத்தி யொன்றே கருத்தின் ரருத்தி வள்ளி
கோணையுண் டெவப்பர் யாவுங் கோதறச் சிவமாக் கண்ட
ஞானியர் வந்த வெல்லாஞ் சிவார்ப்பண நயக்கு மாபோல். (௬௨)

வேளெனு முதனி லேப்பேர் வேடொன் றிறுதி யாதி
கோளுநீஇ யமைய வாய்ந்து குலமுதற் குமா வேடன்
கேளிரா யுரிய சம்பந் திகளெனக் கிளத்தப் பெற்ற
மீளியர் மேன்மை யம்ம விளம்புதற் கெளிய தேயோ. (௬௩)

கண்ணப்ப னெப்ப தோரன் பின்றெனக் கணாந்த மெய்யன்
புண்ணெக்க மணிவாக் கெந்தை யுணாக்கிலக் காய தூய
திண்ணப்பொன் னும வாழ்வின் றிருவவ தார மேன்மை
நண்ணப்பேற் றுளார்கு றிஞ்சி நாயினே னிசைக்கற் பாற்றோ. (௬௪)

வேறு. பாலை.

புராரி யேமுதற் சுரரொலாம் பூருவ மகிட-
சுராரி யாற்கொளுஞ் சினத்தழன் முழுமையுஞ் சூழ்ந்த
பராரி யோருரு வாயவம் பணத்தியென் றுணாக்கும்
வராரி யூர்தியங் கமர்ந்தருள் வயத்ததுபாலை. (௬௫)

கணமுந் தாங்கருஞ் சினத்தழ லுருவினன் காக்கு
மிணையில் பாலையு நண்பகற் பரன்முரம் பிடத்தைப்
புணர்பொ ரோர்பொழு துடற்றுவெங் கதிரினற் புலனாய்த்
தணவு மாலைய தல்லதை யுலகெவன் ருங்கும். (௬௬)

இன்ன பாலையி னிறையழல் கமர்வழி யேகி
யன்ன பாதல முழுதுமார்ந் தகிபதி யனந்தன்
சென்னி மீதுநின் றெரிவதை மணியென்பர் தெரியா
சென்னை நாமினி யிசைப்பதவ் வெரிதழல் விரிவை. (௬௭)

உடலி னேய்முழு தொழித்துய ராற்றன்முற் றுதவுங்
கடமை பாலையங் கிழத்திக்கென் றோதனோர் காட்டுந்
தொடர்ச மூலமு நோயெலாந் தொலைத்துடற் பலன்செய்
துடன வாழுதிர் வேப்பினந் தளிப்புறஞ் செறிந்து. (௬௮)

வாகை யாங்கணுந் தருந்திரு விந்தைமா மகளே
யாகை யாலகி லமுமடைந் தருள்பெறு கெனத்தஞ்
சாகை யாற்றிகந் தங்கண்மூ லத்திற்பா தலம்வின்
போகை யானைசந் தழைப்பது போல்வது வாகை. (௬௯)

பிரிந்து செல்லுநர் தனிமைதீர்ந் தின்பமுட் பெருகப்
பரிந்து மல்குபூம் பாவையர் பஃரெகை காட்டும்
புரிந்த நாயகி சேடியர் குழாமெனப் புருடர்
தெரிந்து மாதாரத் தம்மின மெனத்திகழ் குரவம். (எ0)

சுரர்நி லத்தமு தரிதுபல் காவலுட் றெயிச்
சுரநி லஞ்சுதைத் திரளைபல் கோடிமேற் றெருத்தச்
சுரநு முண்கெளி தென்பபோற் றுத்திரி துருமஞ்
சுரர்ம ருத்தினுஞ் சுவைப்பலப் பலம்பல சொரிவ. (எ1)

பொன்னி னுட்டினைத் தருமலர் பொன்னெனு மொன்றே
யன்ன தென்பெறு மலர்மல ராடக மரும்பு
பன்னு மாண்கிளிச் சிறைப்பொனாஞ் சுகந்தமும் பரப்புங்
கன்னி காரங்கொப் பணியின முலையெழில் காட்டும். (எ2)

மதும வொண்கனி தாத்திரி யீந்துமுன் வலிய
வதிர நல்கவும் பரலுண வருந்துவ கபோத
மதமு டற்குறு மெவ்வுண வழங்கினு மறுத்து
சிதமென் றுங்கட காதியுண் மாதவர் சிவண. (எ3)

வேறு, முல்லை.

முன்னம் பதினா ருயிரமேன் முல்லை யலைத்துத் துவரையினி
லென்னும் புவனப் பழிசுமப்ப தெற்றுக் கினித்தாச் சோழமுதற்
பன்னுந் தேத்து முல்லையெலாம் பல்கப் புரந்தப் பழிதுரந்தக்
குன்னும் பயன்மிக் குறுதுமென வுவண கேதோம் புறுமுல்லை. (எ4)

கோ வீரை பிரிவாற்றாக் கிளர்பே ரன்பி னுடையாண்ச்
சார வுதெதாங் காளிரைக டாமே பொழிபால் குடத்தியர்கை
யார நிறைபல் குடத்தியரா யடுத்து மடுத்தெங் கணும்பாம்பி
யோ வளர்க்கு முல்லைமுத லிறையுட் குறிப்போர்ந் தொழுநுர்போல்.

கடியோர் கிறிதில் பொற்பூக்கள் கஞல்கற் பகமுந் தலைவணங்கும்
படியோங் கார விதசகித பஞ்சாக் கங்காட் டிதழியெனும்
வடிவோங் கியகற் பகங்கன்பல மல்குந் துத்தோ ததியிதற்கள்
நெடியோ னாழி நிகர்கொலென நிறைபால் வெள்ளம் பாரந்தொழுகும்.()

ஆயர் மதிக்கு மண்டர்பல ரந்ந லாரிந் திரைபல்லோர்
பாய விதழி செருந்திபல்கற் பகமான் றேனு மத்தொலிகண்
மேய பூவைக் குலமரிகள் வெண்ணெய்க் குடம்பால் வெள்ளமடுத்
தேயும் புறவைப் பாற்கடலொன் றென்னு மிதுவோ விதன்பெருமை.

யி கடவாப் பிறந்தொட்ட விரைப்பூங் குளத்து நீருண்ணுச்
முடன யாசகமாச செறிபுல் லுண்டு குறுமுயலுஞ்
விரத நெறியுறுமேற் சாற்றும் புறவந் தனிபுர்க்கு
ஞால மகிண னருளினல நவிற்ற லெவனா மினிப்பிறநாம். (௭௮)

வழிபா நருமான் கன்றினமு மான்கன் நினமு முடன்விளையாட்
டொழியா துகைப்ப மகாரினுமிக் குறமார் பணைத்து மடியிருத்திக்
கழியா வுவகைக் கடறிளைப்பர் கனிவாய்ச் சியரவ் வாய்ச்சியர்க்
ளிழியா நீத்தோர் களும்வாஞ்சித் திடுப வெனிற் பி னீசைப்பாழேன்.

எவனா மின்சொ னிகராவ தென்றுட் கறுதீதாய்ச் சியரான் பா
றுவரா ரழவிற் காய்ச்சியுமேற் றேரயா மத்திட் டதுதிரளு
நவநீ தங்கண் டிச்சார நலத்தா லன்றோ நினைப்பு கழ்த
லிவனோர் குதுமப் பெருமையுமென் றெறியிட் டிருக்கி யின்புறுவார்.

அடரு மிடரார் புரிந்தாலு மாகூழ் வலத்தார்க் கபிவிருத்தித்
தொடர்பே யாமென் றிடலோர்ந்தாந தொறுவி மார்காய்ச்சான்கீர [யா
முடனே ததியாய்நனிசுவையுற்றுடைமத்தினில்வெண் ணெய்ச்சுவை
யிடர வருக்க நெய்ச்சுவையா யின்றி யமையாச் சிறப்பமைந்த.

அர்க்க னுதலிக் கிதுகைம்மா ருகென் றண்ட ரவண்விளைக்கு
முர்க்க மாட மாடகமுன் முதிர்பச சைகணீ லம்பொன்முதல்
வர்க்க மிரவி யிளைப்பாற வதிபல் லிரவி யெனக்குவிப்பா
சொர்க்க மிணையோ பொன்னென்றே சோம்பே நிகட்கேயிடமா மால்.

உலகம் புரப்போன் றனைப்பொதுநீத் தொருதன் றனக்கே சிறப்பாக
நிலவ வகித்துக் கொண்டொளிருநிலனென்றேருவைத்திணை த்துறையுட்
குலீவு மிருத்த லகப்பொருணூல் கூறிற் நிதனுக் கென்றுபெரும்
புலவீ ரிசைக்கும் பெருஞ்சிறப்பிற் பொலிவ தனைய பூம்புறவம். (௮௩)

மலரும் புறவத் தண்டர்கடம் மரபி லுதிப்ப வானாய்
ரலகின் றரிய தவம்புரிந்தோ ரனைய புறவின் றவமெளிதோ,
குலவும் பெருஞ்சீ ரானாயர் குழலி னோசை கேட்டருளி
நிலவொண் சடையோன் விடையிவர்த்து நேரோ வரும்பேற் றினதம்ம.

வேறு. மருதம்.

பொன்னுலகைத் தருச்சுதன்மை புரியமர ராமகளிர் போற்றுஞ் சீர்த்தி
வன்னமுலைச் சகிசிந்தாமணிமுதற்பன்னிதிபோக வகையிலவாழ்க்கை
தன்னினுமிக் கார்வமுறத் தடமலர்க்கண் குளிர்காட்சி தாவா தென்று
முன்னுவுளத் தெனச்சுரர்கோ வதிதேவாய் வழாநிலத்துமருதமாதோ.

ஊடுதல்கா மக்கின்ப மெனுஞ்சுருதி யிலக்கணழி துண்மையேயென்
நீடுபெற நிதரிசன விலக்கியித்தாற் றேற்றுதவி னிதுவே யூட
னீடுதிணை யாய்வளஞ்செய் நிலையிலுல கபிவிருத்தி நபமாய் நின்னு"
கூடுதிணையிம்மருதக்குளிர் திணையே விதன்பெருமை கூறற்பாற்றோ.

பொன்னிநதி யெனும்பெருஞ்சீர்ப் பூங்கொடியொன் றரிசொனதி முதலா
ப்போதும், பன்னதிய பெருங்கிளைகள் பற்பலகாற் சிறுகிளைகள் பரம்ப
நீட்டித், தன்னிகர்பல் வயறழைத்துத் தருபைங்கூழ் நிணாபூத்துத் தானி
யாதி, மன்னியபற் பலவகைய வளம்பழுத்தே யெஞ்ஞான்று மல்காநிற்கும்.

இன்னமுதம் பருக்கிவளர்த் தெடுத்தினிது பாராட்டி யினிய லூட்டித்
தென்னருணற் றுயெனவே சென்னிறைகாவிரிமுலைத்தாய் செவிலிகைத்
தாய், மன்னியபாராட்டுறுதாயூட்டுறுதா யைவருந்தாய் வழிச்சென்மபோற்
றன்னிடையை யாறுகடாந்தனித்தனியேகிளைத்தொழுக்கத்தாவாதோங்கும்.

வேறு.

உலகெலா மளித்திடற் குரிய பேரரு
ணிலவுமா வெள்ளமே நிகர்செல் காவிரி
வலனிமிர் தருபிர வாகந் தாயினை
யிலகநேர் கண்டசே யெனக்கண் டார்ப்பரால். (அக)

கண்டிடு முழுவாக் கவோன் மாமக
ளொண்டொடி நிறைய முணர்செல் சேயென
மண்டொலிக் கிணையெழு மருவிச் சூழ்ந்துசென்
றெண்டரு கால்களி னினிதி யக்குவார். (கூ0)

அருள்புக நெகிழுமெ யன்ப ருள்ளெனத்
தருபுனன் மடுத்தலு மள்ளர் தண்வயல்
வருகமர் விரணந்தீர் மருத்தொ முக்கலு
மொருவியாங் கொழிந்துசா லுறக்கு லைந்தன. (கூக)

பாவனை யுறைப்பவுட் பயிலு மைந்தெழுத்
தாவபன் முறையெழு தன்பர் போன்மெனத்
காவுபல் பகடல துகத்தின் காற்பிணைத்
தோவறு களமராங் குழுவர் பன்முறை. (கூஉ)

ஐந்தெழுத் திடையரு தமையுந் தாமனத்
துந்தொளி யெழுதவி னுழுத சால்வழி
வந்தெழு மணிகளும் வரம்பின் மாழையு
மித்துறழ் வளைகளு மிமைக்கு மெங்கணும். (கூஊ)

கமனொழித் திதம்புரி காலு மேலலத்
தமரகி தத்தினு மபேத நெஞ்சேனக்
கமையென வேர்தரக் காட்டு மாண்பினெப்
புமைசெயன் முறையெனப் பரம்பு கைப்பரால். (௯௪)

இளகியைந் தெழுத்தமைந் திலங்கு நெஞ்சினிற்
பளகிலன் பசைவற நிறுவும் பாண்டையின்
வளநிறை பற்பல சாலி வாலிய
முனையெழ விதைத்தனர் மூசு மள்ளர்கள். (௯௫)

அன்பினில் வேறலா தவிரு மொண்சிவ
மின்புற வெழுதலி னெழுந்த வெண்முனை
பின்புளுத் திரன்முனோர் பிறக்க மேவலின்
முன்பித மொன்றிரண் டாக மொய்த்தன. (௯௬)

பருவமுற் றன்பெடுத்த மல பா தம்வைத்
தருமையின் வளர்த்தலி னினைய நாற்றினையா
வருபுணற் கழனியின் மள்ளர் மாதர்கள்
பெருகிய வாழ்த்தொலி பிறங்க ஆன்றுவார். (௯௭)

அருட்புன லிடைவள ரன்பின் றோற்றம்போற்
தெருட்புன லிடைவளர் திகழ்பைங் கூழினை
யிருட்பழ வாதனை பேய்ப்பச சூழ்தன
பொருட்படா திரிதரப் புணரும் பல்களை. (௯௮)

அருண்முறை நவிலுமைந் தெழுத்தென் வாளினு
லிருண்மல் வாதனை யிரித்தல் போன்மென
புருண்மது துகர்தரு மள்ளர் மாதரத்
தெருண்மலர் வயற்களை சிதைத்த லாற்றுவார். (௯௯)

ஈசனா ருள்வசத் தியைநதிட் டேபழ
வாசனா மலந்தெறு வாரின் மாந்திய
நேசனா நியமது வசத்தி னின்றெழு
தேசநான் மலர்க்களை சிதைப்பர் யாங்கணும். (௧௦௦)

பளகொருங் கொழிதலும் பரவு மொண்சிவ
விளையனு பவமுனே விரவி நின்றல்போல்
வளர்பசுந் சாலிகண் மள்ள ரோம்புறக்
கிளரும்வெண் கருவகங் கிடைத்தெழுந்தன. (௧௦௧)

கருமுதிர்ந் தெழுந்தநெற் கதிர்கள் வெண்மைமுந்
மருவியொண் பசுமையின் செம்மை வாய்த்தெழு
தருமொளிர் சத்துவந் தமசு ராசதத்
தானரி யயன்முறை யவிருந் தோற்றம்போல்.

(30௨)

தனிநுக ரனுபவந் தாவில் யாவர்க்கு
மினிதுற விரிந்தரு ளியல்பி னுட்கரு
நனியெழீஇ நெற்கதிர் நலகக முற்றிய
பிங் ரரிந் தரிககுவால் பிறங்கு போர்செய்வார்.

(30௩)

அரிதனக் கரிவெனு மசலஞ் சாயத்திட்டுர்
கருமுகிற் படைஞர்புக குழககுங் காட்சிபோல்
விரவுநெற் போகனபா வீழ்த்த மள்ளர்குழ்
நினாசெறிந் துழக்குவ மேதி நீன்குலம்.

(304)

அழககினை யழுக்கினு லகற்றல் போன்மல
வழுக்கினை மாயையா லகற்றல் காட்டுவ
வொழுக்கிய மேதிக னுழக்கி யோயநதபின்
குழுக்கொளும் பலாலமுற் கோது நீக்குதல்.

(30௫)

தொழில்பல கருவிக ளோடு தோயநதினைத்
தொழியினப் பாறியா ருயிர்க னுற்றெனக
கழிபலா லம்முதற் கடித கற்றிய
வழியொளிர் டெற்குவால் வயங்கும் யாங்கணும்.

(30௬)

நடிலா ருடனுறி னிரியுந் தம்பெரும்
பீடெனச சிற்றினம் பிரிந்து நல்லினங்
கூடுநர் போற்பதர் நீத்துக கோதொரீஇ
நீடுநெற் குவால்கள்பன் னிலையிற் சார்வன.

(30௭)

ஆறினென் றாசநன் னீதி யான்மழை
யாறினென் றறனிறைந் தனைத்து மோம்புமில்
வாறினென் றியநன்றி யயர்ந்தி டாமன்மு
னறினென் றாசநக் களப்ப ராங்குளார்.

(30௮)

ஐம்பெரும் பாகநெல் லனைத்துங் கொண்டுசென்
றைம்பெரும் பாகமா யுவைமுற் றுய்ப்பராத்
றம்பொருள் பாத்துணத் தருமெ னுற்பொரு
டம்பொரு ளாகவே தலைக்கொள் வாழ்வினோர்.

(30௯)

கண்ணல்நண் மஞ்சள்பல் கதலீ யாதிய
துன்னுமே னலைமுதற் றெருபுட் றுனிய
மின்னிலம் வினாவன வெல்லே யில்லன
வன்னமுற் றுறவிரித் தறைத லாவதோ. (கக௦)

அனைத்துல குயிர்நிலை யாக மல்கியே
யினத்துயர்ந் தொளிருமில் வினிய தண்பனை
யுனற்கருந திணையென லோத லெங்நன
மனக்கொள நிறைபெரு வளனெ லாமரோ (கக௧)
வேறு. நெய்தல்.

உதக வேந்தனென் றெமையுல குரைப்பமுற் றுலகுக்
குதக மீவதிவ் வுததியே யாதலி னுதைச்சா
ருதக மோம்பினப் பெயர்நிலைத் துறுமென வருண
னுதக நோக்கிவீற் றிருப்பது நெய்தலி னுதகம். (கக௨)

பூதி கண்டிகை முதற்சிவ சம்பநதப் பொருளி
ஐதி பூசையாற் றன்பர்போற் பாதரவ் வருண
ஹார்தி முட்புனை நிழற்றளி யூன்றியவ் வும்பற்
கோது சீர்விழா வெடுத்துவேண் டெவனபெற் றுவப்பார். (கக௩)

இரங்கு துன்பததி னிறுதியே யின்பெனப் பிரிந்தா
ரிரங்கு ரி க்திணை யெய்திநா நோற்றிருந திரங்கி
னிரங்கி மேற்கொளு மீசனென் றெண்ணிமுண் டகங்க
ளிரங்கு வண்டெழிற் கண்டிகை நீறுபூத் திலங்கும். (கக௪)

புன்னை நீழலிற் கெடவரற் சிறுமியர் புணரி
மன்னு சிற்றிலைச் சிதைப்பவுள் வருநதித்தம் மா
மன்ன வேலைமேல் வீசலுங் கொடுசெலு மகன்ற
தன்ன தொண்பொரு னுறிற்கொளத் தாழ்க்குமோ சலதி. (கக௫)

ஏகி யாயரு மு துயிர்க்கரு ளிறைவனே வலைஞ
னாகி மீன்கவர்ந் திடினெமக் கடாகொலென் றலைமேற்.
சோகின் மீதுறீஇப் பாதவர் துதையுமீன் சால
* மாகி னீள்பல சாலங்கள் வீசுபு வலிப்பார். (கக௬)

விழியை யொப்பெனப் படுகட லுடன்விரா யாற்றல்
கெழுமி நிற்றிராற் காண்டுமென் றலைஞர்மேற் கிளர்ந்து
முழுத கன்கரைக் குவித்தபன் மீனெலா முதங்கூர்ந்
செழுதுளைச்சிய ருணக்குவர் மேலுமவ் வினைய. (கக௭)

* மாகு = வலைமணி.

சுதவனபுராணம்.

துறைக் டோறும்பன் மரக்கலத் தொகையினுட் கிதையு
நிறைபொ ருட்குவால் கொணர்ந்துகைத் தோணிக ணிகழ
வறைக டற்ககா யளிப்பமா ணவர்குலக் காழ்ந்த
பொறைக விப்பொரு ளெடுத்தரு ளாரியர் போல, (ககஅ)

உருவ ரிட்களத் திற்கய லன்றென வுணர்த்துங்
கிருத காடினி யத்துட னெண்ணிய கிளையாய்
மருவு கென்றுநொ லுமணராங் குவரிநீர் வாக்கிப்
பெருக வாற்றுமுப் போங்கலெப் பாங்கரும் பிறங்கும். (ககக)

என்ன தேத்தரும் பொருளெலா மியலும்பல் கலத்தாற்
றுன்ன கண்ககைக் குவித்தெலா நிலங்களுந் துதைத்து
முன்னி யேற்பநா டொறுங்குறை வறத்தரு முநன்மைத்
தின்னி லத்தியல் பென்னிலா ரிதற்கிணை யிசைப்பார். (ககஉ)

எம்மையாளரு ணம்பிபோற் றதிபத்த லொனுஞ்சாச
செம்மை மாமணி யுலகெலா மொளியுறத் திகழ்ந்து
தம்மி யற்குலத் தவதரித் திட்டமா தவஞ்சார்
நன்மை யாளரிந் நிலத்தவர் பெருமையார் நவில்வார். (ககஉ)

திணைமயக்கம்.

குன்றி ளந்தினைக் கதிர்நுகர் குரங்கங்கொற் றவைதன்
மன்ற ளிக்கலை பூர்தியை யினமென மருவுந்
துன்று திண்பா லுண்புற வமையினஞ் சொரியா
நின்ற வெண்மணி பாலெனச் சென்றுண றிற்கும். (ககஉ)

வரையி ளஞ்சிறு மறியுகைத் தான்முலை மடுக்கும்
வரையு ளைப்பொலி முலையுணும் வணிகரை மழவு
வரையி சைந்துசென் றும்பல்கண் டியில்வன மருதம்
வரைய கின்னிழ லுறங்குமிக் குணவரு மும்பல். (ககஉ)

அமைவெ டித்தெறி மணிலிரை துணங்குமீ னொருங்
கமைகொ டிக்குலத் துதைப்பவிண் பறந்துறுங் கழையே
லிமிர்பொற் கோங்கிடைச் சியர்க்கொளிர் காதணி யீவ
லிமிர்பொற் கொன்றையம் பணத்தியர்ச்சனைத் தொழினிகழ்த்தும்.

உழும்ப கட்டினை யோட்டுவ நெல்லியொண் கனிகள்
வழங்கும் பூகதந் துவர்க்கனி மறவருண் மகிழ
வொழுங்கு மீந்திருந் கனிதரும் பரத்திய ருவப்ப
முழங்கு வாரியீ னெறிவன மறத்தியர் முகப்ப. (ககரு)

மூல்லை யான்பொழி பால்புகு முளரியத் தடத்து
 னொல்லை வாளைதாய்ச் செருந்திவீ யுகுப்பவவ் வுறுபால்
 வல்லை யத்தட நிரப்பிவா ரிதிப்புலான் மாற்ற
 வில்லை மாலைனக் காசைமே லலைவளை வீசும். (௧௨௬)

தாழை யின்கனி தகர்ப்பவீழ் மாங்கனிச் சாறு
 வாழை யின்கனிச் சாறுமுன் னுறுற வளர்முட்
 டாழை தாதுகுத் தாங்குநோக் குநொலாந் தவள
 வாழை யாதினென் றேறதிய விம்மிதம் வழங்கும். (௧௨௭)

வேறு.

ரண்ணாப் பொன்கொடுத்தா ளிசைபழிச்சப் புகும்புலவ னியம்பு லாக்கிற்
 ரண்ணீருங் காவிரியே தார்வேந்த னுஞ்சோழன் றானே யென்று, மண்ணாவ
 துஞ்சோழ மண்டலமே யென்றுமுரை வருமே லெந்த, விண்ணும் பரவு
 நின்ற மேனாட்டின் பெருமையெம்மால் விளம்ப லாமோ, (௧௨௮)

திருநாட்டுச் சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் (௧௮௦.)

திருநகரச்சிறப்பு.

வேத மூன்றிடை விளங்கெசுர் வேதமூ வேந்தர்
 சோதி நாட்டினுட் சோழநா டிதனிறைத் துலங்குஞ்
 சூத காணன மதனிறைக் காண்டமே துணையு
 மோது ருத்திரஞ் சிவாலய மைந்தெழுத் துமைகோன். (௧)

உலகெ லாசிறைந் தொளிர்முனி வரொலா மொருங்கே
 லெனெ லாமெளி தருள்வதிந் நகரென னுணுகி
 நிலவ லாலன வாதசா ருவமுனி நிவாசத்
 தலமெனாமமும் பெறத்தகுந் திருவுசாத் தானம். (௨)

அகில லோகத்து மவிர்சிவ தீர்த்தங்க ளனைத்து
 மகில மாமுனி வரும்புகுந் தழைப்பவந் தாங்கே
 சகல போகமோக் கங்களுந் தந்துவாழ் தலினுற்
 சகல தீர்த்தவா சிரயமித் திருவுசாத் தானம். (௩)

சுதவன புராணம்.

சகமெ லாம்வழி பாட்டின்மெ யின்புறீஇத் தழைப்பச்
சகன றிட்கள சதாசிவ னிமகிரி தனையை
சகன மார்ந்துவாழ் தலனெலாந் சார்ந்துவாழ்த் தலினற்
சகல கேத்திரா தாரமித் திருவுசாத தானம். (ச)

உருவ நாலரு நாலென வுரைதரு முபய
மருவ நாப்பணின் றென்பது வகைமையும் வயக்கும்
பொருவின் மூர்த்திமுற் ற முதிறை தனைத்தொழப் புகலாற்
சருங் மூர்த்திக ணிலயமித் திருவுசாத தானம். (ரு)

கேயி லூரொனும் பெயரிடு குறியெனக குலவம்
வாயமை யேயமு தேசனா லயப்பெரு மாண்புந
தூயமை கூர்தன தூயாச்சியும் விளக்கிய துலகநூ
தாயமை யாரரு ணிறைதரு திருவுசாத தானம். (சு)

விண்டு வாதிவா னவரெலா நாடொறு மிடைநது
தொண்டு ஞற்றுபு குறையொரீஇத் துதைதலிற் றனேநேர்
கண்டு ளார்க்கும்வான் பதமெலா மெளிதுறல் காட்சி
கொண்டு தேற்றியாங் கிலகமக குலவுசாத தானம். (எ)

அகில லோகமுந தனையடித் திறைஞ்சவாங் கறங்க
ணிகில முநகொடுத் தெங்கணும் விரித்தரு ணிலையாற்
றகுதி சாலிதே தருமகோ சம்மெனச் சான்றோர்
திகழ வோதிய பொலிதருந் திருவுசாத தானம். (அ)

உலகெ லாமுமெப் பொருள்விழைந் துறினுமவ் வுடன்முற்
றிலக நல்கியு மெட்டுணை யெனுங்குறை வெயுதா
நிலைய பல்வனத் தருததபண் டாரமய நிலவித்
தலைமை சான்றொளிர் தருவது திருவுசாத தானம். (க)

நாம நீருல காசிய வுலகெலா நயப்பத
தோமி லும்பொறி நுகர்ச்சிமுன் னலனெலாந் துதையத்
தாம மிக்கன வரதமுந் தருதலிற் சகல
காம தாயக நிலையமிக் கவினுசாத் தானம் (க௦)

மாய னாதியர் பதத்தழி மாலைய தாகாத்
தூய நித்திய சுத்தவத் துவிதவா னநத
நேய மாணசிவ மோக்கமென் றுன்றவர் நிகழ்த்துஞ்
சேய மூலபண் டாரமித் திருவுசாத் தானம். (க௧)

* உம்மை இதாக்கது.

வேறு.

வார்கொண் டருமை காட்டியவா வளர்க்குஞ் சுபயோ தாக்குடைந்து
வார்கொண் டிடாழுப் புடையினநீர் மல்கப் பொறையாற் றிலாங்கலிகள்
வார்கொண் டோடி. செவ்வானின் மலிநா ண்ச்ச முடனடுங்க
வார்கொண்டளிக்கும்பயோதாநீர்வார்கொண்டென்குழந்தாடனுதவும்
மண்ணின் மடவார் முலைக்கொவ்வா மயினெமைத்தாழ்த்துநரெவரோ
யெண்ணின் மடவார் தழுட்டேவ வியல்பிற் பெருமை யெழின்மாதர்
விண்ணின்மடவார்முலையொத்தேம்வீழுப்பமுடையெமனக்களித்தா
குண்ணின் மடவா ரிளநீர்த்தெங் குவணை முழுதுஞ் செறிந்தாடும். [ங்
தேவ வழிபா டாதிபபல் செயல்கட் கெமையின் றமையாமை
மேவு மெமக்கோர் சிறிதொவ்வா விண் + ப் பகங்க ளெமக்குமே
லாவ தறிதீ மெனமேற்சென் .றதனைத் தாழ்த்தி மடல்சிறிதாநீ
கோவு பரூளை நிரையினகு முவணை மேலு மிலாங்கலிகள். (கசு)

மும்மைப் பயனுந் தருநிசமிம் மூதூர் செறியு மிலாங்கலிக
ளம்மைப் பயன்வீ டறத்தளிக்கு மதனற் றெருட்டு தூலளவை
யும்மைப் பியனி னளப்பிலகாயத் தோம்பு வார்க்குப் பெரும்பொருடந்
திம்மைப் பயன்கூட் கிதெருட்டு மென்றுங் காட்சி யளவையரோ.

இனத்தா லைநென் றுணாக்குமள வெயதும் வான்கற் பகமென்னங்
கனத்தா லுரிஞி யதிமதுரக் கவினீர்ச சூல்பெற் றிலமென்னு
மனத்தா லச்சுற் றறல்பெயசசெய் வளஞ்சால் புவிக்கற் பகலிராயின்
வனத்தா ரளவோ தரிதெனுமா மல்கிப் பொலியு மிலாங்கலிகள். (கசு)

ஆற்று நீரை யும்முவராக் காழி நீருண் டதைமாற்றிப்
போற்று நீராக்கெம்மின்மிகும் புனிதக் ஈவைத்தாக் கிலாங்கலியென்
றேற்று நீர் * மையப்போழில்குழந் திலங்கு மெவந்தீ யினமுவர்த்தாற்
றேற்று நீர்மை நல்லினத்தைச் சேர்த்து வயங்குந் திறம்புரியார். (கௌ)

அறன்மிக் களிப்போ னெமக்குவணை யரச னவனா லுதவிபெரு
சிறைபொற் றருக்க ளவற்கோவா நீழல் பரப்ப வாளாநாந்
தறையுற் றெழனன் றலவென்னாத் தாழை சிரைகண் மேலோடிப்
பொறையுற் றலர்நூற் தருமேலும் பொலியப் பரப்பு நறுநீழல். (கௌ)

ஆய் துணர்ந்தாங் கலர்பூக மாய்பை கரும்பு முதலாவ
பாய விழியா யிரத்தவன்வான் பதியம் பகங்கட் கிதஞ்செய்வ
வாய பசிய தண்ணியவே மற்றவ் வுடையேம் யாமென்ன
மேயந் நிழற்கீழ் வெளியெல்லா மிடைநது நிரைந்தாங் கணிசெய்வ. (கௌ)

* மை-மேகம்.

மருதத் தலைவி தனைப்புரக்கும் வானிற் நலைவற் குண்கலத்தி
னருமைத் தவள நறுஞ்சாவி யன்னம் படைத்தாங் ககல்வானில்
விரலிப் பொலிபைங் கதலியின விரிமெல் விளநெட் டிலையினிடை
யுருமுற்றியவெண் முழுத்திங்க ளொளிகான் தமர்ந்து திகழ்தருமால்.

அனை ய் மதுமேற் செந்தா திட்டலாம். பிரந்தே னுகுத்துமுதிர்
கனியும் வருகை சுளைகதலிக் கனியோடு குப்பத் திகழ்காட்சி
பிணையத் தலைவி பருப்பொடுநெய் பேணுஞ் சவைய முக்கனிக
ளினிதத் தலைவற் கன்னமுட னிலங்கப் படைத்தா லென்பொலியும்.

குளிர்நூ கதமேற் றிரையனறுங் கொடிகள் படர்ந்து துவன்றியினர்
தளர்க ளடுக்கி யெனத்துதையத் தாவில் பழக்காய்க் குலையெப்ப
மிளிர்நூ முகையோர் மெல்லிலையின் மீது பொருநறு நிலேநோக்கி
ஞெளிந்தாம் பூலம்பெண்ணக் கண்ணத்துடனாகுதவிற் றெனவொளிரும்.

வேறு.

சுரர்முழு தரண்புக ணீண்டுத் துதைதலால் வெறிதா மன்னோர்
புரமுழு தவற்றை யெல்லாம் புரப்பதெங் கடனன் றேடுவென்
றுரமுழு தருளிக் கோயி லார்முழு துடுத்து மேற்சென்
மரமுழு நீண்டு சோலை வான்முழு தாணிற் சூழும். (௨௩)

சந்திர காத மாடந் தருகுவை யமுத ளுப
மந்திர நாத னீற்று வயங்கொளி மேனி மாணு
மிந்திர நீல மாட மிடையின்மா ணிக்க மாடந்
தந்திர மயமா தேவி சாமிமா மேனி மாணும். (௨௪)

பொன்மணி மாடங் வானிற் பொலியவம் புதங்கிழ்ச் சார்த
லன்மணி நிறத்தன் றன்மாட் டயனெழு தோற்றங் காட்டும்
பின்மணி முகின்மே லாகப் பிறங்குமம் மாட மன்ன
மன்மணி மலரோன் றன்பான் மாடுலழு தோற்றங் காட்டும். (௨௫)

நாகமீப் பொலிவி லோத னங்களுஞ் செங்கை நீட்டி
மாகமீப் பொலிவா னோரை வருகென வழைப்ப வன்னோர்
தாகமீப் பொலிய வேள்விச சிலைபுக் கீண்டி நாளும்
யாகமீப் பொலிவு னுக்கொண் டின்பமீப் பொலிவர் யாண்டும். (௨௬)

அரினவய ரல்கு னாக மறைக்குடுப் பதும்பொன் னாகந்
தெரிவையர் மருங்கு னாகந் திலைமென் முலையு நாகம்
வரிவிழி களுமைநாக மறைந்துறை கடலி னாகம்
புரிசுழன் மிசைப்புன் னாகம் போதுமென் னடைபெண்ணாகம். (௨௭)

கதிர்கிரி மைந்தர் வாகங் கரிபரி முதல வாகங்
கதிர்மிகு மணிய வாகங் காமனுஞ் சமீழ்ப்ப வாக
மதில்கண்மே * ஸெழுவ வேக மறைமுழு துணர்வி வேக
மதிமனத் தொளிநு மேக மாளிகை யிவரு மேகம். (௨௮)

மாடமும் வாவி தாமும் வயங்கர வந்த நேரு
மாடவிர் முகங்கா ரோதி வயங்கர வந்த நேரு
மாடவர் கற்பாய் மார்ப மணிநறுஞ் சாந்த நேரு
மாடவர் கற்பாய் † மார்ப மணிநறுஞ் சாந்த நேரும். (௨௯)

மாதர்வா னரம்பை யென்ப வண்கவா னரம்பை யென்ப
மாதர்கூ ரியலுந் தோகை மனங்கனி னியலுந் தோகை
மாதர்செய்விழியுந் தேனே வளங்கனி மொழியுந் தேனே
மாதரம் பொருவ கொங்கை மலர்க்குழ றருவ கொங்கை. (௩௦)

கிளைதழுஉங் குடியெ லாங்கைக் கிளைவழுஉம் யாண்டு மாதர்க்
கிளைதழுஉங் கரம்பு யங்கள் கிளைதழுஉம் ‡ வரம்பு யங்கள்
வளைதழுஉ மடவார் கண்டம் வளைதழுஉஞ் செவிக ளொண்கான்
முளைதழுஉ மனையெ லாஞ்சொன் முளையெழுஉங் கழனி யெல்லாம்.

கள்ளளிப் பனவாங் கென்றுங் கடிமல ரினங்க னேயக்
கள்ளக நெப்பெ ருக்கிக் களிமயக் குறுவ வண்டே
§ கள்ளகம் பயில்வ மின்னாற் கண்களே யவைக ளாற்றுங்
கள்ளகப் பவெ வன்னோற் காளையர் மனங்க னேயாம். (௩௧)

நிறைமலர்ப் பொழில்க னேகண் ணீர்பொழி நிலையவென்றுஞ்
சிறையளி யியிங்க ளாகி திறங்களே யிரங்கு நீர
நறைமலர்த் தருக்கண மாட நிராகளே கொடிய நண்ணும்
பொறையின்வாய்த் தலர்க ழுற்றிப் பொலிவபூ முதல்க னேயாம். (௩௨)

வெறியன மலர்க னேயாம் விளியிய லுருபி னென்றே
யறிவில சடங்க னேயா மமர்த்தலா டவர்க டாவே
முறிதரல் விருக்க மாகி மூடஞ்சோ திடநூற் கூற்றே
பிறிவதீ வினைக்கு ழாமே பிணிமுக மஞ்ஞையேயாம். (௩௩)

* எழுவவே கம் எனப்பிரிக்க.

† மார்பம்—ஆகுபெயர். ஆள் தவர் கற்பு ஆய் மார்பம் எனப்பிரிக்குக.

‡ வரம்புயம்—வடமொழிச் சந்தி போல்வதொன்று. முருகேசனைன் பதுபோல.

§ கள்—முதலில்தொழிற்பெயர்.

செல்வமிக் குடையார் மாடச் சிறப்பெலா நோக்கி யென்ன
மொவ்வது புரிது மென்பா[†] நுருற்றபொன் மணிமா டங்கள்
செல்வமே லுலகே ழுப்பாற் சென்றவோ நின்ற வோமற்
ரெல்வதெங் கெம்மா லம்மா வுரைப்பதொண் பொருட்பெ ருக்கம்

இன்னன வலகி லாத வியல்வளங் துவன்று மிந்த
நன்னகர்ப் பொதுமை யாய நலன்முழு திசைப்பர் யாரே
மன்னகத் திடைப்பு று[†],[‡] வகைக்கிறப் பாம்பு வளத்துட்
கொன்னுமென் னறிவோ வில்லிக் குட * மெனிற் கூற லென்றாம்.

வேறு, புறநகர்.

விண்ணி யங்கினுஞ் சிறையினு லரிந்தனன் வேந்த
னெண்ணி யு[†] அவை[†] ஠ோற்றெனூங் கால்கள் பெ[†]ற் றினிநாம்
மண்ணி யங்குது பெ[†]னக்குல மலையெலா மொருங்கே
யண்ணி யங்குறல் போன்றன வவிர்மணி யிபங்கள். (௩௭)

உலக மெட்டினீற் றும்பல்க ளும்பர்செ லும்பன்
மலேமு னாவன தாங்குமா நிலத்தைமென் மலர்த்தார்[†]
மலைய வோர்புயத் தாற்றுமன் னவரைமேல் வகித்தாங்
குலவி யெப்பகை யுந்தெறு மும்பர்வா[†] டு[†] மும்பர். (௩௮)

கண்ணி னோசுருவ திகந்தமே முடிவிடங் காணு
விண்ணி னோக்கினு மன்னதே யென்னிலார் விரிப்பா
ரெண்ணி னோக்கிய[†] நீட்சியு முயர்ச்சியு மென்ப
மண்ணி னோக்குகா னெனத்தகு மிபக்கள மாண்பு. (௩௯)

முத்தி றத்திப ஸ்வேக்கள மிசைக்கொண்மின் முகிலோ
டத்த வெற்புத யாசலத் திருசுட ரவிற்கான்
மத்தி நீற்றல்சங் காழிகை மருமமொண் டிருவை
வைத்த மால்கரிக் கருளரூன் வந்தமை வயக்கும். (௪௦)

உவீமை யாகுபே ரென்பசித் து[†]துத லொழுதுந்
றவீர்ம ருப்புலிற் றிலகமின் னதிர்முழக் கசனி
திவளங் டாமழை யாதிய வியலுறு திறத்தா
லெவன தாகுமண் ணியங்குகா ரெனுநதிற லிபங்கள். (௪௧)

* எனில் என்பது தேற்றப்பொருட்டு: ஆலவாய் சிவனுலகானு லென்ற திற்போல.

† அவை அரிந்தனனென்றியையும்.

‡ உடம்பீறு போலி.

இரும ருப்பிரு பால்வளைத் திடைக்கர மலந்
தெரியி பங்கறை மதிமிசைத் திகழ்முன லெனப்பார்
பருவு காரினைப் பிடியெனப் பிடித்தனர் வாய்விட்
டொருவி லுட்பயத் தோடுமுட் பயமெலா முகுப்ப. (௪௨)

வளைந்தி யைந்தவெண் மருப்பினைக் கீழுற மண்மேற்
றுளைந்த சுண்டநேர் கண்டவர் சேய்மையிற் றூய்மை
யளைந்த சீருப ராகநா ளின்றென்ப யிர்ப்பார்
விளைந்த வங்கமைந் துணர்த்தில தென்னென வியப்பார் (௪௩)
சுண்ட மேனிமிர் தரந்மிர் மதமழை சொரியுந்
கொண்டல் பற்பல வம்மத வெள்ளத்துக் குழுமுற்
றெண்ட ராதுநீண் டகன்றுள விபநிலைக் களங்கண்
மண்டு பற்பல சிதைக்கல வாரிதி மானும். (௪௪)

வேறு.

அரங்கமல் கரிவலி யடர்க்கு மாற்றல்
*குரங்கம லுளைசிறு மிதப்பிற் கொண்டன
தரங்கமன னிரையெனச் சாற்று சால்பின
துரங்கமந் துரைநிறை துதைவ பற்பல. (௪௫)

குலமகண் முகமெனக் கவிழ்ந்த கொள்கைய
நிலவுற வகன்மெழி னிமிர்ந்த நெற்றிய
வலவளைப் படைப்பவ னமைத்த வச்சென
விலகுறு நாசிய வெண்ணில் கந்துகம். (௪௬)

பளிங்கினிற் கருமணி பதித்து வைத்தென
விளங்கிரு யிழிகரு நெய்தல் வீழ்வன
வளங்கனி யரம்பைய மலரி னீண்மட
லளங்கனி செவியின வளப்பில் கோடகம். (௪௭)

மாந்தளிர் நாவின் மார்புங் கண்டமும்
பாந்தளொண் படமெனப் பகரும் பண்பின
போந்தெதிர் பகையுரங் குருதி போகப்பாய்ந்
தேந்தெழிற் குரத்தின வெண்ணில் பாடலம். (௪௮)

வீதிமண் டலமுதல் விரியு மீரொன்பா
னேதரு சாரிமுற் றியைந்த வைங்கதி
யாதிய கதிகளபற் பலவு மாந்தன
கோதறு குணத்தன வெண்ணில் குந்தமே. (௪௯)

* குரங்கு முதனிலைத் தொழிற் பெயர்.

எட்டிடம் வெளுத்துமுற் றிலக்க ணம்பெறு
மட்டமங் கலமிட மைந்தில் வெண்மைவாய்ந்
திட்டுள பஞ்சகல் யாண மென்பன
கட்டடி கமைந்தன கந்து கம்பல.

(௫௦)

வெரிநிமிர் பல்லண மிதவை யும்விழி
யிருகடை மறையத ளெனுஞ்சிற் றுமையும்
புளையில்வால் வரால்களும் புரோத னெண்டுமப்
பரிநினை தரங்கமென் பான்மை தேற்றுமால்.

(௫௧)

தெய்வத மணிமுத லாகக் செப்பிரண்
டைவிதச் சுழிகளு மவ்வவ் வெல்லையுற்
றெவ்வகை நலங்களு மினித ளிப்பன
வவ்வகைப் பரித்திற னாவை தென்னினி.

(௫௨)

ஒருருட் டேரினை யோட்டி யும்பரி
னெனொனும் பிறர்சொலி னிறுத்தி மேருவை
யோரியற் புலமையோ ரொப்பின் நென்னுமா
சீரிய தேரினஞ் சிவனு மெண்ணில்.

(௫௩)

மிசையுலா வமாரும் வேறு ளார்களு
நசையுலாந் தம்பதி யதங்க ளையெனத்
திசையெலாம் பார்த்துமேற் கடந்து சேனெனலா
மிசையெலாம் விரிந்ததே ரெல்லே யில்லன.

(௫௪)

ஒத்தன மெனக்களித் துலாய வெற்பெலாங்
கொத்துறு சிறையரீஇ வீழ்த்த கோளாகர்
கொத்தெழுந் தணிசெய்வ நன்றி யோர்ந்தபோற்
கொத்துறு மணிநிரை குலாய தேதொலாம்.

(௫௫)

ஒய்வற மறுகெலா முருளிற் செம்பொனே
தோய்வுறப் புரிந்திம்பர்ச் சுவர்க்க மாக்குமான்
மீயெழு தூளிபொன் னுலக மேவுவித்
தாயதை வையமே யாக்கும் வையமே.

(௫௬)

இங்க ரிரதநோக் கினர்மற் றேனைய
வென்னவு மருவருத் திடயத் தோர்பொரு
ளென்னமுன் வையமென் றிசைப்ப வப்பெய
ரன்னவைக் காகிப்பின் பொதுமை யாய்த்தென்ப.

(௫௭)

விதிரத மரிரத மாதிரி வெட்குறு
மதிரத மாரத வகைக ளேயவண்
வதிரதஞ் சமரத மருத்த மன்பெயர்
பொதிரத மாங்கணைப் புறத்து மின்றரோ. (௩௮)

வளையுறு நேரியங் கையின் வாய்ப்பத்த
னுளையொரு நிறத்தின்மா வுவந்து மேற்கொள்க
கிளர்தர வானமீக் கெழுவு தேரின
மளவிலர் நெடியவ ரென்ன வாங்குறும். (௩௯)

பொன்னினு மணியினும் புனைந்த தேரின
மின்னினுங் கதிரினு மமைத்த மெய்யின
வெண்ணினு மியைவதன் றென்ம னொரொனின்
முன்னினு மொழியினு முற்று நீரவோ. (௪௦)

வீரமே யுருவினர் மேற்கொள் போர்க்கவி
ஓரேயுயத்தின ரசைவற் றென்றும்வாழ்
தீரமே யுளத்தார்தெவ் வினத்தை வீட்டுகெம்
பீரமே யுரையினர் பெருக்க மேயவே. (௪௧)

எத்திசை வீரரே யெனினும் போர்க்குறி
னத்திசை தமதிசை யாக்கி யன்னவ
ரித்திசை யெமதிசை யெனத்தெ னுதல
கத்திசை யுறுத்திசை காண்ப ராங்குளார். (௪௨)

தைத்திட விடுகணை தவறிற் றம்முடி
தத்திமண வீழ்ந்தெனத் தரிப்பின் மானத்த
சூய்த்திடு கணைகளே மூலக மூடுரு
வத்தநெஞ் சுன்னுமுன் கடக்கு மற்றவை. (௪௩)

விடுத்திடு மனுவுமக் கணைகண் மீண்டுகை
யடுத்திடு மனுவுமுன் னும்பல் பேதமுந்
தொடுத்திடு மொவ்வொரு தொடைப்பல் கோடிக
னெடுத்திடு விகற்பமு மெளிதி னோந்துளார். (௪௪)

முன்னருய்ப் பனவிரு பான்மு டிக்குவ
பின்னருய்ப் பனமணு டிருவும் பெற்றிவா
ன்னன்னருய்ப் பனமுத னன்கு ணர்ந்துளா
ரென்னருய்ப் பனவுநே ரின்றென் சீர்த்தியார். (௪௫)

வாளமர் வில்லமர் மருவு மல்லமர்
தோளமர் வலியினிற் றெருடங்கும் பற்பல
கோளமர் வகையெலாங் குறிக்கு மாணியென்
ருளமர் வீரமுற் றடுக்கு மாற்றலார், (௬௬)

இயற்கையே யிமைத்திடா ருயர்ச்சி யென்னவா
முயற்கருஞ் சமரில்வ் வும்ப ரும்புகழ்
செயற்கையி னிமைத்திடாத் தீர மேபுரி
தபற்கரி தாயதென் றதைவி ளக்குவார், (௬௭)

தெவ்வாத் துருவுகோல் செலுத்தல் போலநட்
'பொவ்வாத் சந்தனத் தாங்கு ணர்த்துசொல்
கைவிலிற் கோல்விடுத் தெழுதிந் காட்டியீண்
டவ்வுரை கொடுவா விஞ்சை யாற்றுவார், (௬௮)

மறுவியுப் புண்படா வைக ருமெலாம்
வெறுவிய வென்னவே துணியு மேன்மையாற்
றெறுபகை யின்மையிற் றம்முட் டெவ்வினின்
றுறுசமர் விகற்பமுற் றுவப்பி னாற்றுவார், (௬௯)

வடவையா ரழலுமா மறலி யாற்றலுங்
கடல்வயி றழலமுன் கதித்த நஞ்சமு
முடனிரை யிடியுமோ ருருக்கொண் டென்னவே
மிடலுறப் பொலிவராங் கோரொர் வீரரும், (௭௦)

மழுப்படை யுடம்பிடி நேமி வச்சிரங்
கழுப்படை சூத்தம்வில் வாளி கப்பண
மெழுப்படை தோமர மேதி யாதிய
வீழுப்படை நிறைபல சால வீறுவ, (௭௧)

விற்குழி விரதமா வேழ மூர்தொழின்
மற்குழில் வாட்டொழி லாதி வான்குழி
னிற்றலுங் கற்குநர்க் கியைந்த நீள்வெளி
நற்றலம் பற்பல நயப்ப மல்குமால், (௭௨)

கசைசூசை கல்லணை கச்ச மாதிபு
ரசையில கடநிக ளங்க ளங்குச
நசைதரு கிம்புரி முதன விற்பியாங்
கிசைமிகு கைவலா ரிடங்கன் பற்பல, (௭௩)

அச்சுருள் பார்துகங் கால்க ளாங்குய
ருச்சிமேற் கோப்பொடு மொளிர்வி தானங்கள்
ருச்சமேற் போர்வைபல் கொடிக ளாதிசெய்
தச்சர்முற் றொழில்வலார் ததையி டம்பல, (எசு)

மெய்ச்செறி தருபல விதகுப் பாயம்வில்
கைச்செறி யாதிய கணைக ளாதிய
தைச்செறி படைக்கிடு தடறு முற்பர
விச்செறி தரப்பரி வியலி டம்பல, (எரு)

இன்னன பற்பல வெல்லே யில்லன
வென்னிலிப் புறநக ரிசைக்கற் பாலதோ
பன்னரு மூடநகர்ப் பரப்பின் பல்வளங்
தன்னிலுஞ் சிறிதொரா மரபிற் சாற்றுதும், (எசு)

வேறு. இடை நகர்.

பன்மணிச் செய்குன்றம் பாசின மரத்தண்கா
நன்மணித் திரைவாவி நறுவிரை மலரோடை
வின்மணித் திகழ்மேடை வியன்மணி நீண்மாட
மென்மணிக் காங்குடம்ப வெல்லையில் லனமல்கும், (எஎ)

பளிங்கினிற் புரிசூன்றம் பைஞ்சிறை மயிலும்பர்
விளங்கிய வமர்தோற்றம் விரிநில முழுமதியங்
கிளங்கு வருள்கென்னுக் கண்ணுத றையுன்னி
யுளங்களி வுறநோற்றங் குற்றென வெளிர் தருமால், (எஅ)

அன்னதன் புடைவாவி யலையெறி தரளநினை
மன்னுதம் மிறைபாங்கர் மருவுடு நிரைமானுங்
துன்னுவெண் மணற்குன்றிற் றுதைமல ரிதழிவிடை
யின்னவற் கருளவமு தேசனுற் றெனத்தோன்றும், (எக)

மேனிலை யமர்மின்னூர் விரிசூழல் புலர்த்துமகிற்
றாநறும் புகையவர்தூஞ் சுவணவண் பொடியோடும்
வானெழு தருதோற்றம் வார்குழற் குளநாணி
மானாமிர் மினலோடு வல்வீரைந் தோடுதல்போன்ம், (அ0)

மடவிய ராடவர்தா மாறுற வெதிர்வீசுஞ்
சுடர்கெழு பல்வண்ணச் சுண்ணமங் கவாடிக்கீழ்ப்
புடவியின் வளைந்துறலப் புருவவிற் குடைவானத்
தடநெடுஞ் சிலையன்னூர் தாள்பணிந் துறல்போலும், (அக)

நாற்புற மலர்ந்தொளிர்செந் நளினங்க ளிடையடையின்
மேற்படர் வளைவொன்று மீளிர்வதம் மடநல்லா
ரேற்புறு முகத்தெழிலெய் தியமதி கணனாப்பட்
பாற்படு கமடம்மேற் பயிற்வத் தியல்காட்டும்.

(அஉ)

மீயுயர் மாடமிசை மெல்லியர் மிகஆடி
நாயகர் பணிதோறுந் நளினங்க ணனிசிவந்தார்
காயமுன் வருபணிக்கோள் சாண்டலுங் கடிதோடி
யுயவர் புயத்திறுக வணைத்தகை நெகிழார்பின்.

(அங)

பவனவா ளாரியைவெஃஇப் படர்பிடி யனையார்தம்
மெவனவா ளாரிமாற்பத் திணைமருப் பால்வடுப்பப்
புவனமுற் றெருங்கின்ற புனிதநா யகிகாஞ்சித்
தவனமார் பெமக்கருன்கே சரிநனி வாழ்க்கென்பார்.

(அச)

சிறிதுகம் முலையொவ்வாச் சிறியநின் றலையெடுப்பீண்
டறிதுமென் றடிப்பவெழுந் தம்முல மிசைமோத
மறுவலு மடித்தடித்தே மடைந்தையர் பந்தாட
நெறுசம ரினையாம லிருவர்செய் திறம்போலும்.

(அரு)

கைம்மண மலரென்றாக் கடுகுபன் னிறவண்ட
ரம்மல ரெறியவுமே லலமரு செயனும்பா
லெம்மவர் செயல்போன்மென் றினையவர் கொலமடவார்
தம்முந் நகையாடத் தாங்கழங் காடுவரால்.

(அசு)

எம்மன வுசனும தெழில்வளர் கயிரூர்த்திட்
டம்மவொர் கணநீங்கா தாடல்கண் கூடாகு
வெம்மவர் தெரிதற்கோ விதுசெய லெனக்கொண்கர்
தம்முடி நனியாட வாடுவர் தடங்கண்ணார்.

(அஎ)

இளமரத் தண்காவுக் கீர்ம்புன றரும்வினைஞர்
விளைபுனல் பாய்ச்சிலமில் வீரமென் னெனவியப்ப
வளமதிச் சிலையால வாலங்கண் மதியெதிர்கால்
பளகறு புனல்பெருகிப் பாய்வன காடோறும்.

(அஅ)

இனவளிக் குணநல்கா விவறன்மை நனிநோக்கிச்
சினமிக நம்பொழிலைச் செறவிவண் வருகின்ற
தெனமக பதிதானா ரெழிலீயை யுய்த்திடவக்
கனமிசை தடுத்தாங்குக் கவிவன பொழிலெங்கும்.

(அஆ)

திருநகரச்சிறப்பு.

மலர்செறி வாவியினின் வாவிவின் னெழுவாளை
பலமுறை மோதமிசைப் படித்தவீம் புதங்கல்வெரீஇ
விலகலு மப்பொழில்வ வியனலக் கெதிர்செய்தாங்
கலர்மது கனியாதி யட்டுவ பட்டமெலாம். (கூ௦)

தம்புரு நிறக்கவருந் தபனியந் தனைவெகுண்டாங்
கிம்மெனத் தகர்ப்பார்போன் நிடித்திடு பொற்குண்ணத்
தம்மகி பொன்னுலகா யவர்குழற் புகைகூழ்வான்
விம் மித முறவிருள்கூழ் வியலிட மெனத்தோன்றுமீ. (கூ௧)

வேறு

ஒண்டொடி மகளிர் மைந்த ரோடுநீ ராடு காலை
மண்டுபல் சேல்வ ரால்க மடங்குளிர் தடங்கம் பாதி
கண்டிரிந் தொளிப்ப வம்மா கதித்தெழு பகைநே ராற்றல்
விண்டிடு மெளியர் செய்யும் விதமிதன் மேல்வே நென்னோ (கூ௨)

பங்கயம் வலயம் *வீசி பாசிபைங் குவளை யாம்பல்
செங்கிடை வளைய னேகஞ் செறிதல்கண் டிளையா ரொன்னே
யெங்களிற் சிலரீண் டிற்தே மெண்ணிலர் செறிகின் றுரொன்
சங்கைகொண் மனத்தர் தத்தந் தலைவரோ டுடு கிற்பார். (கூ௩)

அங்கிளை வரவேற் குங்கா லிறிஞர்செய் செயலே போலப்
பங்கய முகம வர்த்து பணிவின் முறுவல் காட்டித்
தங்கடை மரக தத்தா சனமளித் துடற்பொ டிப்பிற்
டொங்குபுற் புதஞ்செ றிந்து பொலிவன குடைத டங்கள். (கூ௪)

*யிராந் கொங்கை நேரிந் குறுதிர்கொ லென்ன மைந்த
ரயன்மினாந் கொங்கை யம்பு யத்தரும் பென்று பற்றிக்
கயிலுரு டையின்மே லீர்ப்பக் கனன்றிரு வோருஞ் சிறச்
செயலறக் கவன்று நாணித் திருத்துவ ரிருவர் தம்மை. (கூ௫)

*நனைந்தநுண் கிடுவிற் டேருன்ற வுறுப்பெலா நாணி மீண்டிட்
கனைந்தெழு தினாது சென்ன நனைந்ததைக் களைந்திட் டந்தோ
வனைந்தது மல்கொண் டோட மடவியர் வாட மைந்தர்
புனைந்ததொன் றுடுத்தின் பாரப் புயத்தழிஇக் களையிற் செல்வார்.

* வீசி—தினா.

சூதவன புராணம்.

தளரிடை வளர்மென் கொங்கைத் தையலார் தங்கட் கெல்லாம்
பளகறு தெய்வந் ததீதம் பதிகளே யென்ப தோர்ந்தே
யுளமுறப் பூசித் தாங்கல் வுரியர்மேன் மடவார் தங்கை
யளகமொண் டிறைத்துப் பல்பூப் பறித்தெறிந் தாடு வார்கள். (1)

வாவியின் மைந்த ரோடு மாதர்தோய்ந் ததன்கை மாறாத்
தூவினா கமழ்சந் தாதி தொக்கன ரளித்து மீண்டு
மேவிய லுடைபூண் வேறு வேறணிந் தலர்கொய் வான்பூங்
காவினி லுறுவர் மாரன் கவின்படை யினஞ்சேர்ந் தென்ன (கூஅ)

புரிசன மிடைநி னூர்தம் பூம்பட மொதுங்கத் தோன்றும்
கரிசனக் கொங்கை காணுங் காளையர் பாவை யாகத்
தெரிசனப் பெரும்பி ணிப்புட் செல்குவா டொன்ற லன்னோர்
பரிசன ருற்றுஞ் செய்யும் பரிசெனோ வம்ம வம்ம. (கூக)

கொம்பொன் பெயரொப் பாலிக் கொம்பர்யாந் தீண்டிற் பாற்றன்
றெம்புயத் தமர்ந்து கொய்மி னென்றுகொண் டந் லார்கா
லம்புயங் கண்டன் னோவெம் மகலவெற் புதைத்து தைத்தே
செம்பத மாய்த்தென் றங்கை தீண்டியுட் குழைப்பர் மைந்தர்.

மைந்தரா லுட்குழைந்த மங்கையர் செங்கை நீட்டி
யந்தினீள் வளார்குழைத்தாங் கலர்பலர் சிலகொய் போது
சிந்துபோ துடனக் கொம்பர் தெவ்வலேம் விடுமி னென்று
தத்திடு பாத காணிக் கையெனத் தயங்கு மெங்கும். (கூக)

தனவநம் மூர னேரத் தகுங்கொலென் றெதிர்ந் கைப்ப
வளவறத் தழைத்த ருட்டி யலர்ந்தெ திர் நகைத்தல் கண்டத்
தளவெழீஇப் படா சோகந் தனைவெகுண் டிதைப்ப 'வன்ன
தளவில மதன்கோ லந்த வாயிழை யார்மேற் றாவும். (கூஉ)

மலர்செறி குரானேர் நோக்கு மகளிர்ந்தம் மினமென் றுள்ள
மலர்தர வணைப்ப வன்ன தலகிலா மகளிர் பூத்து
நலமிகு மடவா ருள்ள நயப்புற வணைக்குங் கூட்டத்
தலகிலெந் ததிவி ருத்தி யாடுமெனல் கண்கூ டாக்கும். (கூங)

நாசியை நேர்த ருக்கு நாமினிக் காண்டு மென்றோ
மூசினர் கொய்யச் செல்லு மொய்யிழை யவர்க ணீழன்
மீசில னுறறு மிக்கு வீபல மிடையப் பூத்துக்
காய்சினந் தணியச் சண்ப கம்மல் ரடியிற் றாவும். (கூச)

புவிதரு பிரம னூரிற் பொலிபுற நகரின் மேலு
மவிர்தரு முகுத்த னுளோ யாமெனூ மிடைந கர்ச்சீர்
நவிலுதற் கெளிதோ வித்த நகரோரு விதங்க டந்தாஞ்
சிவநக ரதுவே யாமுண் ணகரினிச் செப்பு கின்றும். (க௦௫)

அகநகர். வேறு.

அண்டமெலாம் படைத்திடற்காங் கயனைமுனம் படைத்தருளு மமுத நாத
னண்டமதி லதுகுழ்பே ராழியைநீ யிவ்வளவிற் ருந் நானுங்
கண்டனைசெய் கென்றமைத்துக் காட்டிவைத்த மாதிரிகைக் கருவியென்றே
கண்டவர்கொல் வாரொனினிக் கவினகர்மா மதிவகழ்நாங் கழறற் பாற்றே.()

உயர்வகலத் திண்மையெவ ருக்குமுறற் நருமைமுத லுடைய தாமிச்
செயலரிய தனிமதினற் றிடைவாயி றெழுங்கன்று திண்டே ராதி
யியலுதல்போன் மேனிலைவா யில்களின்வெண் கரிபரிவா னிரவீதேர்முன்
வியன்மறுகிற்செலுமனைய மிளிர்மணிக்கோ புரச்சீர்த்தி விளம்பற் பாற்றே.

வகைவகையா விரிந்துவளர் வளமெனூரித் தியவாயு வானோர் நம்பி
யகனிலவீந் நகர்நங்கை யாம்வதுவை மணம்புணர்ந்த வாதி நாளின்
முகினைமீளில் விதானமிசை முதுவான மணப்பந்தர் முழுதுந் தாங்குந்
தகையபல கால்களெனத் ததைதுசங்க ளம்மதிலிற் றயங்கா நிற்கும்.(க௦௮)

எவராலு மென்றான் டெவ்வழியு மேற்றுறலின் நெனினு மிந்தச்
சிவராச தானியெனுந் திருநகர மயற்கிறைமா திரிகை யாச்செய்
புவிராச நகராகப் பொலிதலினம் மதிந் திசைப்பல் பொறிக்கு ழாங்க
டவிராது நிறைதருநித் தகைமுழுதும் பகர்வரிதெத் தரத்தி னோர்க்கும். ()

முடியினை வெண் டிங்களுந்மூன் முதுநதியுங் கோளரவ முயங்கா நிற்ப
வடியினகழ்வி புனலுமொரா தமைதலின்மா துமைகோனம் மானைக் காவெண்
பொடியணிதா ணுவைப்போலும் பொன்மதிலின் றன்மையெவர் புகல்வ
ரம்மா, வடிவுசெயல் சொலினினோர் * வபுபொனூயிர் கவர்மடவார் வளமை
சொல்வாம். 'க௦௯)

பரத்தையர் வீதி. வேறு

ஐயவென் சோறும் யாது மையமின் றுள்ளந் தேர்ந்த
மெய்யரு மோர்கா னோக்கின் மெய்மறந் தவச மாகிச்
செய்யகால் விழவுள் ளாற்றுங் கலவியின் றிறங்க டட்டும்
பொய்யகித் திரம்பு றத்தே பொய்சொலார் போற்செ றிப்பார்.

* வபு—சரீரம்.

புருடராங் கரும்பின் மல்கும் பொருளுடற். சாறு முற்றும்
வருமள வுஞ்சிக் கோது மறுகவாய் மறுக யாரும்
பரிகசித் திடவே வீசும் பரத்தையர்க் கன்ன கன்ன
லிரதம்வே ருக்க லொன்றே யியற்றுமெந் திரந்தா ளெப்போ.

தம்பொரு டம்பா லாகத் தருணர்க்கு விலைசெய் தன்னார்
தம்பொருண் முற்றும் வேண்டித் தரப்பெறு விலைமின் னார்க்குத்
தம்பொருள் கொடுத்து முன்னீ டவணையின் விலையோ மீட்டுந்
தம்பொரு ளோகொள் வாணி கரையுநேர் சாற்றற் பாற்றே.

அருத்திகூ ரிவர்ப ரத்தை யளிப்பரென் பதுதி ரிந்து
பரத்தைய ரென்று நாமம் பரித்தவ ரொருவீட் டின்மிற்
சுரைத்திடு மெடுத்துக் காட்டிங் சுவர்ப்புண ரிண்பே யென்னுத்
தேரித்தநூல் வாய்மை யென்று சொல்லிய நெரிப்பர் மைந்தர்.

வஞ்சகஞ் சூது பொய்மை மதுதுகர் வாதி யாவு
மெஞ்சலில் லணநா டோறு மினிதுகொள் கலாந். மின்னோர்
விஞ்சகா ரிகைக்கு டைந்தோ வேறேறோ கப்ப மேபோற்
கஞ்சமின் றிருவெ லாமிக் கணிகைய ருழைக்கு விக்கும். (ககரு)

சாதனம் வரைத்த ளித்துந் தருபொரு ணளும் பெற்றும்
வேதன மாந்த ரேவற் கிடையீடு மிகவுண் டந்தோ
சாதன மிலாது மைந்தர் பொருளெலாந் தரீஇக்குந் தேவல்
வேதன மின்றி யாற்றி னிவர்செயல் விளம்பற் பாற்றே. (ககசு)

ஆவணவீதி.

இன்னது கொடுமின் கொண்மி னென்றுரை யேவ ஸல்லா
லின்னது துண் டெனுங்க டாவு மெதிர்தரு விடையு மென்றந்
தன்னகத் தியாண்டி மில்லாத் தகையவா வண்ச்சீரம்மா
தன்னமோ வுரைப்ப வெம்மாற் சிற்சில சாற்று கிற்பாம். (ககௌ)

விலைநனி விரிக்குஞ் சொன்ன விலைபகர் வோர்கள் சொன்ன
விலைநிலை யேகொள் வார்முன் மேவிநேர் செய்த ராசிற்
கலையொரு தட்டிட் டாட கம்மொரு தட்டிட் டவார்
கலைதெளி ஞான மிக்கோர் சமரசங் காட்டு வார்போல். (ககஅ)

■ உண்டோ வென்பது வினாவிடைச்சொல்லிற் தொக்கது.

செம்மணிப் பதக்கஞ் சங்கந் திகழ்நவுத் துவம்பொன் வாச
மம்மபல் கோடி கோடி யமரிட மீண்ட கோடிச்
கெம்மிறை யேவுங் கோடி யிந்திறை கேள்வர்க் கீவான்
சொம்மணி யாழி யாதி தொகுத்தபண் டாரம் போலும். (ககக)

மணிகளொன் பானுஞ் சொன்ன மரபினேர் வைத்து வைகும்
வணிகர்முன் னால வாயெம் வள்ளன்முன் வழுதி காத
லணியது போலு மென்ன வரசினங் குமார் செல்லக்
குணிவிலை பகரா தள்ளிக் கொடுத்திறி துவப்பர் வாழ்த்தி (கஉ௦)

பலவகைத் துகில்விற் போரிற் படர்ந்துளா ரொன்று காட்டிக்
குலவுமீ தளித்தி ரென்னக் கோடியென் றளிப்ப வம்மா
விலகிதொன் றளித்துக் கோடி யென்றசெட் டழகி தென்ன
வலமிது பெயர்க்கு மேவன் முற்றுமா மமைக வென்பார். (கஉ௧)

நென்மலை கொள்ளத் தூர நிலையினின் றுறுவோ ராங்குப்
பன்மலை செறிசு நிற்கிப் பரப்பென மீள நேர்ந்தோர்
சொன்மலைக் குலமென் றோதச் சொன்மலை வுறநேர் கிட்டி
நன்மலை யிவைநாம் வேட்ட சாலியென் றுளந யப்பார். (கஉ௨)

அடிகரி தூரகம் வைய மத்திர சத்தி ளங்கண்
மிடைநிரா டிராயா மல்க விற்குநர் கொள்வோர் பல்கத்
தொடர்களம் பாடி வீட்டிற் றோன்றுகா ரணத்தாற் போலும்
படர்பகை யவ்வுர் மேற்செல் பயன்றுணிந் துருமையம்ம. (கஉ௩)

கைக்குடத் தொடுசென் மின்னார் கடைமறு குறச்சென் றிந்தப்
பொற்கூடம் விலையா தென்னப் பூங்கொடி தளரக் கொண்டிர்
மூக்குட மேலுங் கொள்ளின் முறிசூட மென்பீ றென்ன
நக்குடன் சென்ற ரன்ன நலக்குடன் முகிழ்த்தார் மைந்தர். ()

பூவலை பகர்வார் முன்போய்ப் பூவையர் பொருளை நீட்டி
மாவின்ஞ் செறிந்து தூங்கு மல்லிகைத் தாந்நேர் காட்டி
யீவிரிந் நீலத் தானா யென்ன துந் நீலத் தானா
யேவிலும் புண்ணிற் கேடங்கொத் திடின்றுழு தளித்துமென்பார்.

கலனுலாம் வாரி வெற்பு கானநா டென்னு நான்கு
நிலனுலாம் பொருள்க ளெல்லா நிறையக்கொண் டளிக்கு நீரா
லுலகெலா துகர்பல் போக வொண்பொரு டன்பா னல்கும்
வலனுலா மாயை போலு ளுவணம் வழுத்தத் பாற்றோ. (கஉ௪)

வேளாளர் வீதி. வேறு,

தருமுகிலான் மணிமுதல் தாவிலெழு வோர்முதல்
ரருள்கொடைமை தவாதமர்ந்து மடைவரிய தனிநாம
மொருதமக்கே யிகுறியா யுறப்பெறுவே ளாளர்குல
மருவிவளர் பெருமாட மணிமுகி னணிபகர்வாம். (கஉஎ)

எத்தொழில்செய் வார்க்குமுணு வினிதளித்து நிலைநிறுத்தி
யத்தொழில்கட் காருயிரா மருந்தொழிறந் தொழிலாக்கொண்
டெத்தொழில்க ளினுமுழுவே தலையென தூலிசைவாய்மை
கைத்தலெனல் லியிற்றேற்றுங் காராள ரிவரம்மா. (கஉஅ)

நிலமலைநீள் கடல்வினவு நேரியர்க்கீந் தமைச்சாகி
யுலகமுதல் கொடுபெருநூ லுலகமெலா முயவளித்த
மலர்புகழ்சேர் சேக்கிழார் மாமணியிம் முதலியார்
குலமணியே யெனிலினிநாங் கூறுதிநன் வேறெவரேனா. (கஉக)

இன்னதிரு மணிவாயி னிடைநேச நடராசன்
றன்னருளால் விரிந்தெழுந்த தனிமணிக ளேழொன்பா
னன்னவற்று ளொருபதின்மூன் றருமணிக ளவதரிப்ப
முன்னமருந் தவம்புரிந்த மூதகுசீர்க் குலரிதுவே. (கஉ௦)

என்னினிநா முரைத்துநனி யிம்மட்டோ வீராண்டிற்
பொன்னகர்நாண் வெண்ணெயமர் பொல்லார்பே ரருட்கடலுண்
டநங்கரில் சித்தாந்த வழுதுபொழி மெய்கண்ட
நன்னர்முகி லவதரித்த நற்குலமு மிதுவன்றோ. (கஉக)

உழுதொழிலே தலையெனக்கொண் டெறவொன்றோ வுமாபதிதா
டமுலியமெய் யன்புறுபு சனைத்தொழிலும் வழித்தொண்டர்
விழுநியபூ சனைத்தொழிலும் விருந்துபுறந் தாண்முதலாங்
கெழுதொழிலு மறுதுபுரீஇக் கிளங்கிதியேல் வளர்தருவார். ()

முத்தொழிலி னடுத்தொழிலா முழுதுலக மளித்தருள
மத்தொழிலோ னமிசுத்த ராமரசர்க் காறினிலொன்
றுய்த்தவர்கோல் கோடாமை யுலகளித்தற் குயிர்த்துணையா
மித்தகையோர் பெருஞ்சீர்த்தி யிசைப்பரிதே யெவராலும். ()

வணிகர் வீதி.

குலத்தாலு நலத்தாலுங் கொடையாலு நடையாலும்
புலத்தாலுஞ் சிவநியமப் பொறையாலு நிறைகல்வி
வலத்தாலும் வளர்செல்வ மாண்பாலுஞ் சிசோட்டிகளென்
றலத்தாலு முற்றுணாபே ரணிவணிகர் மறுகுணப்பாம். (கஉச)

இருநிதியாற் றனதர்புல ரென்பரஃ திவர்க்கியைமோ
வொருவருமுண் ணாதவுவர்க் கூவனீ ருவனிதியம்
பெருகுசுவை டூருணிபோற் பிறங்குவதிங் கிவ்ந்திய
மிருதலைவேற் றுமையணுவு மண்டமுமென் னினுமேலா. (கநடு)

ஈட்டுறுகா ல்ணுவெனும்பொன் னிரலியென வேயீட்டி
மீட்டதனுக் கெதிர்திறையா விழுமியபல் லறநெறியி
னீட்டுவரெஞ் ஞான்றுநடு நிலைதிறம்பா நிலைதுலைக்கோல்
காட்டுமிவர் கையினுநீ இ யென்னினியாங் கழறுவதே. (கநசு)

அம்மையே யெனவெல்லா மளித்தபடி னழைத்தருளு
மம்மையா ரியற்பகையா ரமர்நீதி கலிக்கம்பர்
மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்தியா லாவர்செக
மம்மைவாழ்த் திவர்குலஞ்செய் முதுதவத்தா ல்வதரித்தோர்.()

பயன்மரமுள் ளுர்ப்பழுத்த பான்மைத்தே பகர்செல்ல
நயனுடையான் கட்படினென் னன்னூலி னிலக்கணமில்
வியல்பினர்நீ ணிதியறத்தா நேருமிலக் கியங்கண்டே
யுயவுலக முரைத்ததெனினு வர்மகிமை யெவருரைப்பார். ()

அரண் வீதி.

உலகமெலா மோம்புதொழிற் கொருமுருந்த னுருவினரோ
குலவரசு றொனநூல்சொல் கூற்றுநேர் தேற்றுதல் போன்
மலர்தலைய நிலமகலா மணிப்புயத்து மணந்தளிர்கு
நிலவுமணி முடியரசர் சியமொரு சிறிதுரைப்பாம். (கநகூ)

அமைச்சுமுனா றஞ்ஞாமை யாதுயலேழியந்நன்முதற்
கமைத்தொழினுண் குளர்காட்சிக் கெளியர்க்கிஞ் சொற்கடிந்தோர்
அமைத்தவறன் சிறிதிழுக்கா ரளிகொடைகோல் குடியோம்ப
நிலைமப்பளவுர் தவருதல் லவைநீச்சி யினிதளிப்போர். (கசு)

திறைகொடுசா ரயலரசர் திரளொருபா லீனையரிதிப்
பொறையொருபான் முடொருபாற் போற்றுறுபல் லறநெருபா
லிறையொருபான் மறையொருபா லின்னனமுற் றெவ்வொருபா
னிணைதருமக் குலவேந்தர் நிரம்பிவளர் திருக்கோயில். (கசக)

புகழ்தகுசெங் கட்சோழர் புகழ்ச்சோழ ரிடங்கழியார்
நிகரிலுண் மானியார் றெடுமாறர் சேரரெனத்
தகுமிவயோ ரிருமுவர் தம்பிரான் றேழந்தரு
தொகையினுளா ரவதரித்த தூயதவத் திவர்குலமே. . (கசஉ)

வேறு.

உலகெலா மரசர் குலமெலா மேற்கொண் டோர்ந்துசெய் நீதிநூ லுரைத்த குலமனு வேந்து திருமுறை கண்ட கோவொரு சேய்மிசைத் தேருந்
*தலகில்சீ ரரசு பொதுவெழு தனிச்சொ ளருந்திறை யிவர்குலத் தவரான் மலருமு வேந்தர் தமிழயர் சோழர் மகிமைநாம் வழுத்துதற் கெளிதோ.

அந்தணர் வீதி.

முற்றுல கொருங்கு படைத்திடு பிரமன் முகோற்பன முனிவர்க் ததியோர் முற்றல கொருங்கு வாழ்வற வேன்வி முதுமறை முறைபுரி இ முகில்கண் முற்றுல கொருங்கு நிறையி ரோங்க மும்மழை பெய்ம்முறை முயல்வார் முற்றுல கொருங்கு வாழ்த்துவே தியர்வாழ் முழுமணி மறுகினி மொழிவாம்.

ஒருவரு மிருமை மும்மையு மின்பே யுறப்பெறு நிலையர்நா லொழுகக் கருவுதற் குரிய ணம்பெரு வேன்வி வயக்குரதுதொழி லாளர் பெருகுசீ ருலகே ழெட்டுறு மேனும் பின்னரு நவமுறப் புரிவார் திருநிறை தருவார் ஞானசம் பத்தே தேடருஞ் செல்வமா வளர்ப்பார்.

ஒருபது புராண முழுவது மோர்ந்தோ ரொன்பதா யெண்ணுண முடைத்தா யருமையேழ் பவந்தீர்த் தருள்பெரும் பொருளை யாறங்கத் தைத்தெழுத் துண்மைப், பொருளென நான்கு மறையினுட் டெளிந்து பூசனை முப்பொ முதுஞற்றி, யிருபதத் தொன்று மன்பினு லின்பே யெய்துவார் திறனெவ ரிசைப்பார். (கசக)

திருவளர் வாத ஞார்சம் பத்தர் சிறுத்தொண்டர் நிலைக் கடிகள் முருகர்சோ மாசி கலயரப் பூதி நமிந்தி மொழிகண நாதர் தெருன்பக பதிசண் டேசர்வண் பூசல் சிறப்புவி தில்லையந் தணர்கள் குருமறை ஞான சம்பந்தர் கொற்றந் குடியடி களுவிவர் குலத்தோர். (கசஎ)

ஆதிசைவர் வீதி.

உலகெலா முய்யு முபாயமே செய்யு மொருபெருந் தொழிற்சதா சிவன்றற் புலனுற முப்போ துந்திரு மேனி நீண்டுமா பார்த்தபூ சனைநா னிலகுதன் சாதி வேதிய றோசெய் திடன்மா பெனவிதித் தைந்து மலர்முகத் துதிப்பித் திட்டவைத் திருடி மாயினர் மனிமறு குணப்பாம். (.)

நிலவரு வருவ சதாசிவ சிருட்டி நிலலவே தியர்களா மிவரை யலர்வரு பிரம சிருட்டிவே தியரே யாதிநாற் சாதிய ரெவர்க்கு மலர்சிவ நீக்கை முதற்சமக் கார வகையெலாம் புரியதி கார நலனினு லன்றோ குருக்களென் றுலக நயத்திடு குறியென நவில்ப. (கசக)

* ஊர்த் தென்னும் பெயரெச்சத்தகாரதொக்கது.

அரிபிர மாதியரு மிவர் பரார்த்த மாப்புவி யதில்வழி பாடு
புரிசிவ லிங்க தெரிசனா திகனாற் புன்மைதீர்த் துவ்வே னிலையில்
சுரனல்கொன்றேதருமறைவேள்வி துணிவரோகிவாக்கினித்தொகையே
வருகிவா கமஞ்சொன் மரபினெஞ் ஞான்று மல்குற நியதியின்வளர்ப்பார்.()

வேதவிக் கிரய மாதியாற் றேவ லகத்துவ வினைவினார் முதலோர்
தீதற லாதிக்கியற்றுறு பிராயச் சித்தமே நித்திய மாதி
யோதாபூசனைகள் பிறர்பொருட்டுஞ்செய்துலகெலா முய்விக்குங்கருணை
யேதகு முருக்கொண் டெற்றவ ரிவரென் றெவ்வுல குந்தொழுமியல்போர்*

நம்புகழ்த் துணையா ஞரார்சீர்ச் சடைய ஞரிசை ஞானியார் நாரை
நம்பியாண் டார்மன் னருணந்தி யிவரிந் நற்குலத் தவரென லொன்றோ [ஞ
நம்பியொன் பதின்ம ராத்தொகை தொகுத்த நாயன்மார் தம்மின்முடி போ
நம்பிரான் மேனி தீண்டுவா ரிவரே னும்பிற நவிறிற னெவனோ. (கருட.)

முறைமொழிப் படியே வைசியப் பிரமன் வதனத்திற் றேன்றியான் மார்த்த
முறையல துலக முயச்செயும் பரார்த்த முறைக்குரித் துருரவர் புகழே
யறைவரி தெனிலீம் மறைபிரா மண்ணென் றருள்ஏதா சிவன்முகத் துதித்து
நீதையினல் விரண்டும் புரிசிவத் துவிரர் நீதிநா மோதுதற் கெளிதோ. (கருட.)

இத்தகு சிறப்பிற் பெருந்தவத் துவிச ரிருந்துவாழ் மணிரெடு மாடப்
பத்திவான் சமழ்ப்ப வொளிர்திரு வீதி பாங்கினி லண்மிமன் குழ
மத்தியெம் பெருமான் மத்திச நாதன் வாழ்மணிச் சினகர மன்னு
மத்திருக் கோயி னலனெலாம் வகுத்த லம்மவோ வெம்மனோர்க் காயோ.

பற்பல கோடி யண்டமும் விரித்து பரந்துவாழ் பல்லுயிர்த் தொகைக்கும்
வெப்பறு கவினையா மலர்த் துணைத்தான் விரிநிழ றருமமு தேசற்
கொப்பிலா ஊரக தம்மணிச் குடையா வுலகெலாம் விரிந்துயர்ந் தோங்கு
மற்புத குத பூருக மம்மா வாங்கொரு பாங்குநின் றவிரும். (கருட.)

நந்தன வனங்க டடங்கள்பல் கழக நன்மணி மேடையா டரங்க
முந்தன சாலை யன்பர்வாழ் மடங்கண் முதற்பல வுறுப்பெலா நிறையு
மிந்தநன் னகரே விராட்டெழிற் கோயி லேயித யாம்புய மென்றே
சுத்த மரீத நாயகன் கருணை தந்துவீற் றிருந்தா சியற்றும். (கருட.)

தீயவல் விடமுண் டருதருள் சிவனென் பொதுத்தனக் கேசிறப் பென்று
தூயமு தேச நாமமே தேற்ற றுணிவுறக் காழிவாழ் மணியிங்
கேயருள் பகித முதலிலச் செயலிவ் விறைசெய லெனுஞ்சரித் திரஞ்சேர்த்
தாயகா ருடைநஞ் சுண்டுகாத் தருஞ்செய் தவனென வருவிய தம்மா.

செந்பொழி லண்.செய் திருவுசாத் தானந் தெண்டினைக் கழனிசூழ் தான
மிறைதிட மெனவே யுறைவிட்டு ஷேணி னெழுத்துலா மாளிகைத் தான
நிறைமதி யந்தோய் மதிலணி தான மென்பன வாதியா நிகழ்ச்சென்
மறையருண் மொழியா லினையசெய் வழுத்து மாண்பதித் திருவுசாத் தானம்.

ஆயலிந் நகரத் தரும்பெருஞ் சிறப்பில் வறிவிலா வேழையே னுரைக்கு
ளாயதோ வம்மா வத்தனிக் காழி யருமணி குருமணி யயில்வேற்
சேய்மணி யமுத வாய்மணி கமலச் சேவடி சென்னிசேர்த் தெளியேன்
வாயில்வந் தனசிற் சிலபொறுத் தருள்வீர் மாசறத் தெளிந்தமாண் புலவீர்.

திருநகராச்சிறப்பு முற்றிற்று.

௧௩ திருவிருத்தம் ௩௩௬.



புராண வரலாறு.

சித்தி யெட்டுநின் றேவல் செய்யுள்வனம்

பத்தி வேலி யருட்டினல் பாய்வன

முத்தி வான்யி ரோங்கு. முதல்வன

நத்தி மாதவர் வாழ்வை மிசவனம்.

(க)

வேறு.

இன்ன விப்பரு வத்துறு மெனும்வரம் பின்றிப்

பன்னு மூவிரு பருவத்தும் பனிமல ராதி

யென்ன பற்பல பொருள்களுங் குறைவுறு தென்று

மன்னி மல்குபு லீளவது நைமிச வனமே. "

(உ)

காட்ட மாவன மேதருப் பாதிய கலப்பை

* யீட்ட மாவன மேதாமி னியமங்கட் கிசையக்

கூட்ட மாவன மேதரு மெனமுனிக் குழாங்கள்

“ வேட்ட மாவன மேதரு நைமிச விபினம்.

(ங)

நேய மாதவ நேத்திர னிமாசலை நிமிர்வேற்

சேய மாதவழ் கடக்களிற் றுணனன் றிருத்தாட்

நேய † மாதவப் பொறிநெறி தொலைத்துநின் றிறைஞ்சுந்

தூய மாதவர் வாழ்வது நைமிசத் துடவை.

(ச)

* ஈட்டம் ஆவ நம் ஏதம் இல் நியமங்கட்கு எனப்பிரிக்குக.

† மாதவ = ஆணவமலவிருள்கெட.

எங்கள் வானுல சென்பெறுந் துன்பமே யேற்கு
மிங்கு ளார்கள்பே ரின்பமே வேற்றி யாரென்
றங்கு மான்முதற் றூரொலா மலியமு தாசை
பொங்க மேவலி னுலகபண் டாரமப் பொங்கர். (௫)

சரியை யா திராற் பாதமுஞ் சாற்றுநா லபரம்
பரம தாமிரு சோடுமைம் முகனையோர் முகப்பண்
பொருவி லாதுணர் வாலொன்று முறுவராங் குறுவர்
வரன கோபுரம் போலுமவ் வில்லையார் வல்லை. (௬)

வன்னி வேதியின் வயக்குவ வன்னிமுன் னாவ
வன்னி யோதுநான் மறைமுழு தோதுவ வன்னி
யன்ன தூலயந் தீர்ந்துயி முயன்விடு மன்ன
மன்ன மாதியெண் டிருநிறை யந்ருகு மடவி. (௭)

அங்கி மூன்றவ ணந்தண ரோம்புவா ரவர்த
மங்கை மாரவற் றோடுதம் வாயகற் பாய
துங்க வங்கியு மேற்கொடு நான்கெனத் துலங்கத்
தங்க னாவளர்த் தொழுகுறத் திகழ்வதத் தவமே. (௮)

இன்ன பல்வளஞ் சொல்வளத் தியம்பொணு தென்று
மன்னு மப்பெருங் ககனபூ வாசமு னீசர்
பன்னு மாசவு எனமுனி முகமெனப் படைத்தாங்
குன்னு மோர்வடி வமைந்தென வொன்றிவாழ் மனத்தோர் (௯)

இத்த வப்பெரும் பண்ணவ ரித்தவத் தென்று
முத்த மப்பா ஞானநிட் காமியத் துடனாய்
மூத்த முற்பல வேள்விக டொடங்குபு முடிப்பார்
தத்த மக்குள மரபுல குணருமா தரத்தால். (10)

இனைய மாதவ ரிமாசல மாதம ரிடத்தான்
வினைக முற்றியற் கனைகழற் நிகழ்மனம் விழையும்
புனித தத்தம நித்திய நியமங்கள் போற்றி
யினிய சத்திர யாகமங் கியற்றின ரிருந்தார் (11)

அன்ன காலையிற் குதமா முனிவர்கோ னுங்கே
துன்னி னானது காண்டலுந் துண்ணென வெழுதார்த்
சென்னி கூப்பிரு கரத்தினர் வரத்தெதிர் சென்றார்
முன்னி றைஞ்சின ரின்னுரை முகமன்முன் மொழிந்தார். (12)

சூதவனபுராணம்.

அழைத்து வந்தன ராதனத் திருத்தினை ரன்பாற்
றழைத்த தூமலர் பர்த்தியா சமனமர்க் கியமுன்
விழுத்த கக்கொடு வழத்துட சனைமுறை விளைத்தார்
முழுத்த வன்பினு ல்ன்புற முன்பிவை மொழிவார். (க௩)

ஐய மெய்ச்சிவ புராணநூற் போதமுற் றளித்தே
ய்யய வெம்மனோர்க் கருளிய மேனிகொண் டிற்ற
மெய்ய வேழையேங் குடிசைநீ விழைந்துபோங் தருளிச்
செய்ய முற்றவ நற்றவம் பெற்றவென் சிறியேம். (க௪)

கருணை மாநிலே முற்றுணர் கற்றவ னோறே
பொருண யந்தநின் வாக்கட னுக்கடை புராணத்
தெருண யந்தவா ரவியுண வுண்டுண்டுத் தெவிட்டா
தருண யந்ததி லார்வமீக் கூர்வதா லண்ணால். (க௫)

முன்ன ரொண்சிவ கேத்திர விசிட்டமுற் றியற்சீர்
சொன்ன லம்பெற விரித்தனை சுருக்கினை சொலுங்கா
னன்ன ராம்பிர வனமது நாதநற் றலமொன்
றென்ன மாதலத் தினும்பெருஞ் சிறப்பின திதன்கண். (க௬)

இனிது ஖ீற்றிருந் தருளுமா தேவனெம் மீசன்
புனித மான்மிய மளப்பரி தெனப்புடன் றுரைத்தா
யனைய மாண்விரி வுணர்விழை வதிவிரி வென்னு
வினைய வாய்மையின் வேட்டனர் கேட்டனர் மேலோர். (க௭)

அன்ன வாய்மையின் வாய்மைகேட் டருணிறை சூத
னென்னு மாதவன் னென்னுமா தவன்மறை யாவும்
பன்னு மந்திரேச் சுரன்பத பங்கயம் பரிவாற்
சென்னி வைத்தரு ணிலத்துலாய் நின்றிது செப்பும். (க௮)

முனிவர் கேண்மினும் வினாவுல கினவொழி முதலா
மெனது நெஞ்சக முஞ்சக முஞ்சக பிரித்து
வனிதை பாசுரு ருன்பெறற் காகநார் மலிந்த
தினித ளிக்குமிச் சிரவணம் பரவண மெவர்க்கும். (க௯)

நீவி ரிங்குரை தாவிரி மாவிரி ங்ழற்காத்
தேவி ளங்குமான் மியமபக் குவர்க்குரை செய்யாத்
தூவி ளங்கதி குய்யமித் துய்யமான் மியத்தை
நாவி ளங்குசீர் நந்திதே முந்திசை நவின்ருன். (௧௦)

போத னேதகு புத்திர சிகாமணி பொருவின்
மாத போதனார் வழுத்துசிந் தரீமணி வரந்த
வாத சீர்ச்சுனற் குமா ரமா மணிமுனிக் கல்வா
ரோது வாமினி துணர்மினென் றுறுவர்கோ னுரைக்கும். (௨௧)

கண்ண கன்புவ னங்களாங் காங்குயர் கருமங்
கண்ண கன்புறச் செய்பயன் கைபெரீஇக் களித்தே
கண்ண கன்புரிந் தமர்களை அண்ணுதற் கண்ணங்
கண்ண கன்புடைத்தருடிருக் கைலையஞ் சைலம். ■ (௨௨)

காள கண்டனை மொழியிமா லையிடங் கவின்கெய்
காள கண்டனை மண்டனை விண்டனைக் கலந்த
தாள கண்டனை யண்டருந் தொண்டருந் தழுவுத்
† தாள கண்டனை யருள்வது கைலையஞ் சைலம். (௨௩)

சுருதி யானளப் பரி ‡ தெனும் பரமனிற் றாயோர்
வருதி யானத்தி னுற்பது கோடியோ சனைமாண்
கருதி யானதிற் பாதிய கலமெனப் பரவித்
தருதி யானம வெனப்பெறுங் கைலைமா தரமே. (௨௪)

விண்டு வாதிய விபுதர்வாழ் பதமெலாம் விளிகாற்
கண்டு மேனகும் காட்சியிற் கவின்கெய்வெண் கதிர்தா
னண்ட மெங்கணு மகண்டஞந் தன்னகத் தான்போற்
றண்டு ருதொளி பயில்வது கைலையஞ் சைலம். (௨௫)

ஆற்றல் ஞாலசு ராதியர்க் கஞ்சுமா லாதி
சாற்றி வானவர் சாருமா தாரமா தாரம்
• போற்று மொண்கன கங்களெப் புலனத்துள் ளனவுந்
தேற்று மாண்புயர் திருக்கயி லாயரீள் சிலம்பு. (௨௬)

பன்னு மூவுல கத்துள பறம்பெலா முகாந்தத்
தின்ன நீர்தரச் சரண்புகு மினியகோ வென்ப
சொன்ன மேருவு மேருவந் தின்னும்பட் றுதிகள்
சொன்னன் மான்மியத் திருக்கயி லாயரீள் சுரும்பு. (௨௭)

■ அகன் - பாவம்.

† தாளகண் - திருவடிஞானம்.

‡ எனும் - இடைக்குறை.

வேறு.

இன்னன பலவே றுய வியல்வளத் தொகுதி யார்க்கு
முன்னரும் பெருஞ்சி நப்பி னெளிர் திருக் கயிலா யத்திற்
பண்ணுட் சோதி லிங்க பரமன்சீ கண்ட நாமத்
தென்னையா ளிறைவன் யாவு மீன்றரு ளன்னை யோடும்.

(௨௮)

வியனுல கெல்லா முய்வான் மேதகு குழில யாதி
வயநிறை தத்து வத்திண் மணியரித் தவிசின் மன்னிப்
பயனுற வமர்பொற் கோயிற் பன்றிருச் சந்நி தானத்
தியலருள் வெள்ள மாமீ தென்னுல கெல்லா மேத்த.

(௨௯)

உடலிடர்க் கடலோ யாரு முட்கொள நீண்டல் காண்ட
விடனுநின் மடனெ லாமு மிரித்தயி ரிடர்முற் றோட்டித்
திடனரு ளமுத தோயந் திகழ்சிவ தீர்த்த மொன்றெத்
தடமுமன் புடன்சென் றேத்துந் தனியா சாக மன்னும்.

(௩௦)

பேசுமித் தடாகஞ் செம்பொற் பித்திகை நாப்பட் டேனுந்
தேசுறு பரிசத் தன்றிச் சென்றுநேர் நின்றுங் காணார்
மாசறச் சென்றார் சிவ்லோர் மதிலலான் மற்ருென் றில்லா
வாசறு தளியொன் றுண்டோ வண்ணறன் கைலைக் கென்பார்.

(௩௧)

வயிரத்தொண் சோபா னஞ்செம் மாணிக்க மிழைத்த சத்து
பயிலத்திண் பளிக்க கஞ்செய் பரவுமவ் வாவி தீாத்
துயர்ப்பத்து நூறு பைம்பொ னெண்மணித் தம்பத் தும்பர்
நயனுற்ற வித்து காந்த நகுமணிப் பரப்பு வாய்த்.

(௩௨)

மண்டப மொன்றி லங்கும் வித்தியா மயமீ தென்றே
யெண்டரு முனிவ ராது யிறைசிவ ஞான வேட்கை
கொண்டெழு மன்பர் கூட்டங் குறைவற நிறைவ தாங்கே
பண்டரு மறைநான் காதி பலகலைத் துழனி மல்கும்.

(௩௩)

வழுத்துமம் மண்ட பத்தின் மத்தியிற் புண்ட ரீக
முழுச்சுரு மாத னத்தின் முற்றுல கெல்லாம் வந்து
தொழ்த்தகு மம்பு சாதத் துணையடி சிவப்பப் போந்து
விழுத்தக வீற்றி ருந்தான் விழைநிரு நந்தி தேவன்.

(௩௪)

வேறு.

சிவமுணர்பன் முனிவர்குழார் திவியர்பிர மதகணங்கள் செறித்து சூழ்
சிவதரும மகாத்தியட்சன் சிவனந்தப் புரபாலன் சிவமெய்ஞ் ஞான
சிவஞாவ னருளபா சிவனாகும் பிரபுநிரு நந்தி தேவன்
சிவமுதவுந் திருவுளமே திகழ்தயவீற் றிருந்தருளுந் திருமுன் னங்கே.)

மலமகன்ற ரூலவிரதன் மாதவர்தம் போதநிதி மலர்ந்த செங்க
மலமகன் றன் மகன்சிவமே மருவுமக ன்ஞெருவுமகன் மறைசொல் றசீர
மலமகன்றம் மனவிழையும் வனருனிவர் வனம்போற்று வரனன் பான
மலமகன்ற சனற்குமர மாமுனிவன் றேருனிவன் டயன்வந் தானால். (1)

வந்தசனற் குமாருனி மாமேரு வாமேனி வள்ள லாய
நந்திதிரு வடிமலர்க்கீழ் லெனுறுதண் டெனவீழ்த்து நமந்து போற்றிக்
* கந்தமலர் கமலமலர் கரவின்மலர் கலப்பமலர் கருத்த னாகிப்
பந்தமலர் படத்தெறுமப் பாதமலர் மீதமலம் படப்பூ சித்தான. (௩௭)

பின்னுமடி பணிந்தெழுந்தெம் பெருமானே யருளாழ் பிறரே வர்க்கும்
பன்னரிய வேதாந்த பாரகனே பரியாய சிவனே பன்னா
லின்னுரைமா சிவதரும மெல்லாமெம் மவர்க்குணர்த்து மினிய போதா
வென்னுறிய ருருநாதா வெளியேன்விண் ணப்பருள மிரங்கிக் கேண்மோ.

புத்திமுத்தி யருளகில புனிதசிவ தலங்களினுட் பொருவி லிட்ட
சித்திமுத்தி தருமேரு சீசைல மாசைலத் திரள்சென் றேத்து
முத்தமப்பொற் றிருக்கைல யொண்ணை மந்தரமு னுலப்பில் சீர்த்தி
வித்தகப்பஃ றிருத்தலத்தின் விசிட்டருரைத் தருள்காலே விளம்ப வற்று

ஒப்பரிதா யெப்பரிசு முரைப்பரிதாய் வரைப்பரிதா யுண்மைத் தாகிக்
திப்பியமா யுனவரத சிவநாரித் தியவிளக்கச் சிறப்ப தாகிக்
தப்பரிசு காரணப்பேர் தான்பலபெற் றுளதாகிக் தரையின் சேம
வைப்பெனலாய்த் திகழ்குத வனப்பெருமாண் புகன்றுரைத்தாய் வள்ளான்
[முன்னன். (௪0)]

சொன்ன தலத் தீர்த்தமருட சுயம்பிலிங்க மூர்த்திவான் சொல்வித் தாரத்
தின்னமியம் புறக்கேட்பா னிதையமிசைத் துதையார்வ மீர்ப்பப் போந்துன்
பொன்னடிப்பூந் துணைபணித்து பூசித்தே னேசித்தென் புந்தி வேட்கை
மன்னருளாற் கைகூட வடங்குகெனப் பணிந்தெழுத்து மலர்க்கை கூப்பி. (1)

திருமுனம்ப் பெருமுனிவர் சிகாமணியின் றேத்தவருள் செய்து றோக்கி
வருதியயன் பொருட்டுமா மற்செழுமக்கோ ரருட்குமர வைய முய்யத் [டோ
தருபதிதூற் றெருட்குமர சனற்குமர நினக்குரைப்பத் தடையொன் றுண்
வருகிருத்தி யெனவிருத்தியம்முனியைத் தெம்முனிபே ரருணந் தீசன். (1)

றசீர் அமல் அம் மகம் எனப்பிரிக்க. அதுமகன் எனப்போலியாயிற்று.

* கரங்களின் மலர்கொண்டு பூசித்தானென்க.

நனியருள்கூர்ந் தினிதருளு நங்குமா பாக்கியமே ஞான நேசா
மனியசிவ முகாம்புயதூன் மகாந்த் பானமது கரமாய் வாய்ந்த
தனியயில்வேற் கரதார காரியருட் சண்முகன்மா தாம டிக்க
ணினிதமர்பு தாதையனைக் கியம்புதல்கேட் டெனக்கிசைத்தாங் கிசைத்து
[மென்றோ. (சு.௩)

அய்யனையு மன்னையையு மாறிருமா மலர்வதனத் தாறி ரண்டு
கையனையு மொருகோட்டுக் களிற்றினையு முளத்திருத்திக் கனிவா யோதும்
பையணியெவம் பணியணிகள் படர்ந்திவெண் கடர்மதியம் பரவு சீர்த்திச்
செய்யமதி யிதழிமுடிச் சிவபாதாம் புயார்ச்சகமெய்ச் சீல கேண்மோ. (சு.௪)
பரலியலவ் வியாசகிரு பாகரமா தேவனருள் பவன மெல்லாம்
வாமுதநல் கியவென்று மன்னுபுவீற் றிருந்தருளம் மாமின் காணப்
பரமதல மத்தியந்த பாவனமா யாமினிய பாரா வாரத்
திரமுதுமால் புரிபாம சேதுவினீ சானதிசை திகழ மன்னும். (சு.௫)

இப்பரம சிவதலமே யிப்புலிக்கா ருட்டுணையா யிலங்கு முத்தி
கைப்பொருளாக் கிடுஞ் சுவ காமியமும் தரும்பாவங் கழிக்கு மிந்தத்
திப்பியமா தலப்பெருமை செப்பரிதெவ் வெவர்க்கென்னுஞ் சிறிது நீகொ
ளப்பெரிய நசைமறுக்க லாற்றாது சொலத்துணிந்தா மருமை மைந்த. (சு.௬)

இன்னதிருத் தலந்தீர்த்த மிலங்கருத சுயம்பிலிங்க மூர்த்தி யென்ற [ரு
மன்னருளித் தலங்குத வனமெனும்பேர் பெறுநிபஞ்சொல் வாய்மை யென்
வின்னகிசோன் பாற்கடலிற் பிறங்குபதே சம்மால்பாற் பெறுசீ ரென்ற
நன்னைய குரவனிடைச் சிவலிங்கம் பணிபதிசொள் பான்மை யென்ற.

புரனிதையவ் வகியரசம் மாவனத்திற் பாவனத்தின் வருசீ ரென்ற
புரவுதிருப் பணியாங்கப் பணிவேந்த னெணியாய்ந்து பயிற்ற லென்ற
கரவில்சிவ பூசனையக் கட்செவிவேத் தாங்கியற்று காட்சி யென்ற
நாலையா சுறுசாப டலையொழித் தாருளே நண்ணிற் றென்ற. (சு.௭)

தாயறன்மார்க் கண்டமுனி தோய்த்துடன்மா சிரித்தருள்சார் தாய்மை யெ
ன்ற, டேயரெகு குலபதிமந் திரப்பேற்றிற் பகைதொலைத்தின் புறுசீ ரெ
ன்ற, மேயவமு தங்கொணர்ந்து விண்டுசிவ நிவேதனைஞ்செய் மேன்மை
யென்ற, வாயதிரு விழாச்சிறப்பு வானவர்கோன் புரிந்தருள்சார் வாய்மை
யென்ற. (சு.௮)

இவ்வகையோர் மூன்றுதலை யிட்டபதி ஞோர்காதையியல்பு முற்று
மவ்வகையே மைந்தரினக் கறிந்தவகை விரித்துரைத்து மமையக் கேளென்
றுய்வகைசெய் நந்தீச னுரைத்தனனென் றுடன்சூத வுறுவர் கோமான்
செய்வகைமா தலர்க்கினைய திருநந்தி மொழிப்படியே தேற்று கின்றான். ()

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௮௬.

தலவிசேடச்சுருக்கம்.

மரைமகன் மைநத கேணின் மனம்விழை கின்ற வாறு
நிருமல மந்தி ரோச னிலவத லங்கொண் மேன்மை
யுபாயில டங்கி டாத தொருகிறி தன்பு நீட
வருளுது மென்று வாயமை யறைதரு நந்தி நாதன்.

(௮)

வேறு.

மலாவன் றனையருள் வயங்கு மாதவா*
திலகனென் றுலகுரை செமமல் கேண்மீரா
நிலவுல கலவற நிறுவு சந்திர
வலநிறை *யிரவியி னவாசி வம்பலில்.

(௯)

திருநிறை நாவலந தீவின் மேவிய
பரவிய வரணுறு பரத கண்டததிற்
பொருவறு திரவிட பூரி மங்கைதன்
நிருமுக மெனப்பொலி சென்னி நாட்டினில்.

(௧௦)

கண்ணெனத் திகழ்தரு சூத கானனம்
புண்ணிய மாரிதிப் பொன்னி மாந்திக
கண்ணிய தெனதுமூன் ருய யோசனை
பண்ணிறை மறைவனக் குடாது பாங்கரின்.

(௧௧)

ஒரிரு யோசனை யோங்கு தென்கடற்
சேரியல்வடாதுமா திரங்கு ரோசமைந்
தேரிய லெல்லையி னிலங்கு மிவ்வனத்
தோரிய லகலமுகக் குரோச மோதுப.

(௧௨)

தெவ்வனத் தஞ்செயமால் சென்று சாவலாற்
செவ்வன சத்திரு வாதி சேர்தலா
லெவ்வன நித்திய விற்ப மீதரு
மிவ்வனந் திருவுசாத் தான மென்பவே.

(௧௩)

புத்திகள் வேண்டினும் பொருவி னாவிரு
சித்திகள் வேண்டினுஞ் சித்த சுத்திமா
முத்திபூண் வேண்டினு முற்றும் பெற்றுளா
ரித்திருத் தலம்புகி னெண்ணி யாங்கோ.

தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்.

சார்த்த மாவன மின்புற வோதினஞ்

சீர்த்த மாதவ சிந்தைய கேண்மியா

தீர்த்த மான்மிய சிந்தென வோதுமா

ஞர்த்த மாவன நந்தியி ரானரோ.

(க)

வேறு.

இத்தல மூன்று குரோசவெல் லேயினுள்ளெண்ணிலாப் புவனங்க ளிடை நின்
முத்தம் தீர்த்த முற்றும்வந் திலகு முரைப்பதென கிவைவெலா முவற்றி
னத்தகு நாம நிகரமே யளவின் றுதலா லாருயிர்க் கருண்மா
துத்தமே யனைய சிற்சில தீர்த்தஞ் சோறுமாற் றேறுமா தோன்றல். (உ)

ஆருயிர்க் கருளு மந்திர ராத னுடையத் தங்கியம் பரத்திற்
சாருமோர் சரசு நிருமல மளிக்குந் தன்மையி னிருடல தடமென் டுபெரிதுஞ்
பேருமெம் பெருமான் பிறைமுடிப் பிறங்கும் பெருமடனற் பெருமையிற்
சீருடை மையினான் மணிகரு ணிகையென் றிருப்பெய றும்பெறித்திக
[மும். (ங)

அத்துணை நாமத் தால்வள ரேல்வை யாமுரு வர்யினு மடைநது
பத்தியிற் படியும் பண்புடை யவர்தம் பவப்பொருந் தவப்பெரும் பரப்பைத்
துய்த்திர ளாகத் துய்த்திடுந் தூமந் தோயுருத் தீயெனத் துலங்கு
மித்திற மிதுசேர் மாதிரத்தாலு மிலக்குமா லெனைவர்க்கு மின்றும்: (ச)

இம்மணி கன்னி கைப்புன றின்னதோய்ந் திடக்கிடைப் பரிதருநதவங்க
ளம்மையாற் றினர்க்கே வாய்ப்பதா மெனினு முதண்டிதி மதிநிறைபருவத்
தம்மணி நீரி லாண்டொரு தினம்வந் தன்பினான் மரபினி லாடுஞ்
செம்மையோர் முநதுற் றறுபத்தைந் தினமுஞ் சென்றுதோய் பயன்பெற்
[றிண்ணம். (ரு)

இறைதிருத் தளினேர் வெளியினிற் கீழ்பா லிலக்குமோ ளலந்தையங்கிதன்பே
ரறைகுப் வனும குண்டமென் றவன்மு னதிற்படிந் தெண்ணியாங்கடைந்தா
னிறையும்வ் வுறையிற் பெளமவா ளந்தா னிகத்திர வாரமில் விரண்டின்
முறைபுரி நான முக்கிய மென்ப மூதுணர், மேதகு முனிவ. (சு)

சொன்னவா ளத்தின் வாசத்தின் மூழ்குந் தூயர்பன் னோயெலாந்தொலைத்து
விண்ணிகழ் திடகாத்-திரதயி ரியமா வீரிய மாதிரெய் விறைவு
முன்னியாங் கொருங்கே யுறுவொந் நலமு முதலுமில் வுதகத்தின் கீழ்பாற்,
புன்னருஞ் சிறப்பெண் டிகையினுத் தகையாப் பயிலுமோ ரியவெழிற்படு
[கர். (எ)

திவனாது மனைய வுவளசு மாதி சேடண்மா தீர்த்தமென் னுமத்
தவிரும்வ்வாழி யாழிய சூழி யன்புமிக் கின்புற வடுத்து
நவிலீறு மாக மதியிலந் நாளி னானதான் முறைமையின் மூழ்குந்
திவியரெண் போக மாதிபல் போகச செறிவெலாம் பிறிவறச சேர்வார். (அ)

சிலவுபோ கீச தீர்த்தமென் பெயரே நிசசய மென்றதை நிறுத்து
மலகிலாப் போக துகர்ச்சிப் தொன்றே வருமறை யாகம மாதி
கலையெலாமுள்ள படியுணர் தெளிவுவ கைவர வுண்மைஞா னத்தாந்
செலவருமவீடுங் கூடுப சேட தீர்த்தமாண் பெயரிது தேற்றும். (க)

வளர்திருக் கோயிற் புறம்பிர தீசி வம்பலி னும்பரும் வழுத்து
நளினியொன் றுளது மார்க்கண்ட தீர்த்த நாமமல் விலஞ்சியை நவில்ப
பன்கெலாம் பாற்றும் பவமெலாம் படுக்கும் பாவனம் பவித்திரம் பரம்ம்
புனகநிக் கருளிங் வளகம்பல் கோடி புவனமும் போற்றுமா புவனம். (கௌ)

சுறவெப் பாற்றிச் சீதள காண்டந் தைம்மதி தருகுந் பூசத்
தேதது விதியின் மூழ்குநர் பேற்றை யார்கொலோ விசைப்பரிப் பெரிய
மேதகையாளர் விழிசெலு *முலகன் மேவிய வாலியும் வெருவுங்
கோதற வுலக மெவற்றினு* மாவிக ருவாட்கவர் தவாத்திறற் கூற்றும். (கக)

இன்னினி யிதன்சீ ரிசைப்பதை யெற்றுக் கிவ்வொரு திறத்தினாலேனை
நன்னல்கர மென்னவு மின்ன நாரமே தேரமே னவற்று
முன்னிய வளிக்கும் வகையவிந் நீர முதவிடாப் பலன்களொன் றில்லை
யென்னலாம் பொதுவாற் சிறப்புற வருத்தல் யாவர்க்கு மரிதரிதமம். (கஉ)

யாமிய கருமத் திலங்குமோ ரலகை யிதன்பெயர் கெளதம தீர்த்த
மாமிதிற் றேணி பவாம்புதி கடத்து மரும்பெறற் றேணியா மனைய
தேமிரு பாணி நினைப்பெலா மளிக்குந் திறத்தினிற் பாணியா முதமாந்
தோமலிக் கமல நிமலமிக் கருளுந் தோயமாந் தோயவந் தவர்க்கே.

இன்னன வென்ன வின்னமா வனத்தி லெண்ணிலா வெண்ணிலா வேல்வை
மன்னுமத் தொகையே பகர்வரி இதனிலவ் வாழிய சூழிகள் வழங்கு
நன்னலன் முழுது மாயிரத் திரட்டி நாவுளா னோவுளா னவற்றற்
கெண்ணிலா ருரைப்பர் தாலிபு லாகத் திருமொழியொருவகை யிலக்கும். ()

அறந்தரு மருத்த மானிய திருத்த மருத்துமித் திருத்தநக ளருத்தி
 செந்துமூழ் கியமுன் னுரைத்தீநா ளலதெத் தினமுழு குறினுமச செல்வர்
 நிறைந்துன விட்ட காமிய சித்தி நிகாகோ முகனெலா நினைவின்
 விற்றதொளிர் தரப்பெற் றிம்பர்வாழ்ந தீற்றின் வீடுபே தடைகுவர்மெங்
 [மை. (கடு)

என்றெமை யளிக்கு நகுதிவாய் மலர்நத வின்னுரை தன்னுளத் திருத்தி,
 முன்றொழு தெநதாய் நின்றனி வாக்க முததெவிட் இதலிலையெனமுன்
 னின்றுபே டுன்பு நிமிர்சனற் குமர நிறைதவற் கறைதரு நிமல
 நன்றிசெய நகுதி நாதன்மே லென்னா நற்றவச சூதன்பி னவற்றும். (கக)

வேறு.

தீர்த்த மான்மிய மீதுரை சீரிலே

ரார்த்தி தீரவி னாவின ராதுயோர்

கார்த்த மாமல வாதனை காதுநீஇ

யேர்த்த பேரருள் வாழ்வினி லேறுவார். (க௭)

தீர்த்த விசேடச சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருததம் ௪௨௮.

மூர்த்திவிசேடச் சருக்கம்.

மலர்தலை யுலகருண் மரைமக னுதவிய மைநக தீர்த்தமேல்
 விடகரு மகிமையி னொளிரசில வுணர்ந வின்று மேற்சொல்வா
 மலகிரி வரனிறை மனுவிறை யருள்குறி யுநதண் மூர்த்திசீர்
 நலனிடையொருசிறி துளமுற வினவென நகுதி சாந்துமில். (க)

வேறு.

நிருமலமாய் நிரக்குணமாய் நிராலம்ப நிர்த்தொந்த நேய மாகி

நிருவிதர்ப் நிராதார நிர்த்தோட நிட்களநக நிருவி கார

யருண்மயமா யகண்டைஇக சுயம்பிரகா சப்பொருளா யனக மாகி

யருவுருவா யருவுருவுக் கதீதமா யத்துவிதா னநதமாகி. (௨)

நித்தியமாய் நிறைவதுவாய் நிராமயமாய் நிரஞ்சனமாய் நீளமாகிச்

சுத்தியமாய்த் தத்துவமாய்த் தத்துவா தீதமாய்ச் சாந்த மாகிப்

புத்தியமா யத்தமுமாய்ப் பராபரமாய்ப் பாவனமாய்ப் பரம மாகித்

தத்தியமாய்ச் சொப்னமாய்ச் சுழங்கலமாய்ச் சூக்குமமாய்த் தூலமாகி. (௩)

சேதனமாய்ச் சிற்பரமாய்ச் சிற்சுகமாய்த் திவ்வியமாய்த் திருத்த மாகிச்
சாதனமாய்ச் சாத்நியமாய்த் தாயகமாய்ச் சமயமுமாய்ச் சமயா தீத
மாதன்மாய் வளரமுதாய் மலிகவையாய் வரும்ணுவாய் மகத்து வாகி
னாதனமாய்ப் புராதனமாய் துந்தாத வொண்சுடராய் நொதும லாகி. (ச)

சுமரசமாய்த் தனிமுதலாய்ச் சராசரமாய்த் தருமமுமாய்த் தருமி யாகித்
தமரசமாய்த் தமரமுமாய்ச் சதாகதியாய்த் தருபிரிசந் தானாய் ரூப
நிரிசனலா யிரதமுமாய் நீராகிக் கந்தமதாய் நிலனு மாகித்
திமிரமொழித் திடுமபரஞ் சிவம்பெருக்கும் பரஞானத் தெளிவு மாகி. (ரு)

சுக்லமதாய்க் கேவலமாய்ச் சுத்தமுமா யவத்தையதீ தந்தா னாகி
யக்லமதாய் விகல்முமா யாதிரடு வந்தமுமா யனாதி யாகி
யிகலரிதாய்ப் புதலரிதா யெண்ணரிதாய் நண்ணரிதா யெவ்வாற் றுனும்
பகலரிதாய்ப் பின்முன்கூழ் பக்கமேல் கீழ்நாசோற் பவமின் றாகி. (சு)

எல்லாமா யல்லதுமா யெவ்வுயிர்க்கு முள்ளுயிரா யெவைக்கும் வித்தாய்ச்
செநல்லாரும் வித்தின்றித் தோன்றுவதாய்ச் சமீபமாய்த் தூரமாகி
வீல்லாரு மணிமார்பன் விரிஞ்சனரி*முதலாய விபுத ராதிப்
பல்லாரும் பல்புவனம் பல்கோடி யகிலாண்டப் பகுதியாவும். (எ)

அலரிமுனஞ் சலசமெனத் தன்முனஞ்சேட் டிக்கவம ரசல மாகித்
குலமறைக டனித்தனியே கோடிகுழாங் கோடியெனக் கூறிக் கூறிப் [துச்
பலமுறையும் பலநெறியிற் படர்ந்துபடர்ந்தெட்டியெட்டிப் பார்த்துப் பார்த்
செலமுடியா திளைத்திளைத்துத் தியங்குநீண் டொளித்தெங்குந் திகழ்வ
[தாகி. (அ)

ஒன்றாகிப் பலவாகி யொப்பிலதா யெப்பொழுது மொரோப டித்தாய்
நன்றாகி யெவராலு மெவ்விதமு மெவ்வடையு நவிற்கொ ணுதாய்
நின்றாரும் பிரமமென நிகழ்த்தபர சிவஞ்சீவ நிகரம் யாவந்
தன்னுவி லருளெளிதிற் சார்ந்துய்வான் றிருவுளத்திற் றதும்பி யோங்கி. (இ)

பெருகுதிரு வருளாலிப் பிறக்கமுத குதவனப் பிரம தேசத்
தருண்மயமா யொளிப்பிழம்பா யழுதசுயம் பிலிங்கவடி வாகி வான்றெய்
தெருண்மலியாம பிரவிருக்கத் திருவடியின் முளைத்தெழுந்து திகழ்ந்தெஞ்
[ஞான்று
மருமலிங் விளமிதழி மாஸ்திழுன் புடைமலர்தாய் வளைப்ப மன்னும். (ஔ)

தன்னருளாந் சுவேச்சையினுந் தனிமுதலா யெவ்வுலகுந் தழைப்பப்போந்த
தொன்னிலைய வன்னவருட் சுயம்பிலிங்க மூர்த்திபதஞ் சூழ்ந்துபோற்றி
யின்னருள்பெற் தவர்புயங்க விறைவருணன் மார்க்கண்ட னிந்திரேசன்
முன்னரிவர் தொகைதானு மொழிவரிதா லிவ்விலிங்க மூர்த்திநாமம். (கக)
வானிறைமார்க் கண்டேசன் வருணேச னன்னதேசன் மந்திரேசன்
மருமலர முத்குத வனநாத னுசாத்தான மாத லேசன்
முருகுமல ரமுதலிங்க மூர்த்தியிவை முதலனாத மொழியு மிந்தத்
திருவருண ங்கனரிதேன் நெள்ளமுதா தியவெனத்தித் திப்பமாதோ. (கஉ)

இன்னவரு னாமங்க னெழுகோடி மகாமனுக்க னெவற்று மேலாம் [றை
புன்னுமுறை பண்பினுரைப் பவர்முறையே பகிர்மதிவெண் பல்லாய்க் கூற்
வெண்ணலமே பலரோக வெப்பொழிநது தட்பநிறை வீழுத்தவின் ப
மன்னலமே சகலகலா வல்லபமா வித்தைநலம் வாழி மாதோ. (கங)

கூதமகா வேதானம் பொல்லாத பேய்முதல புரிபல் கோடி
யேதமெலாந் தெறுநலமே யின்னருளாங் குளிர்நிழுவா டிருந்து வாழு
மோதநலத் தனிப்பரம முத்திமுதற் றிருக்களெலா முன்னு சாவி
யாதரயீ தருநலமே யாமிர்தநல முதல்யாவு மடைநது வாழ்வார். (கச)

இத்தகுமக திரநாதற் கின்னுமள வின்னாம மிசைப்ப விந்தச
சத்தியவா னமுதலிங்கத் தனிமுதலித் தலமொன்றிற் சமட்டி யாகும்
வித்துருவா யுலகமெலாம் விரிந்துமுளைத் தாங்காந்ரு வியட்டி யாகு
முத்தமமா வருட்குறியா முதுபுவிக்கீண் டேகினுநே ரொளிரு மின்றும். (க)

திருவமுத லிங்கமெனும் திறனடைந்தார்க் கருள்செயலாற் நேற்ற லன்றி
யுருவமும்வெண் ணிறனேயா யொருவாம லெஞ்ஞான்று முலகர் யாருந்
தெருளியதேற் றுறுமிந்தச சிவலிங்க மூர்த்தியைப்போற் றெந்தமூர்த்தி
யிருநிலத்தூற் தருநிலத்து மெநிலத்து மில்லையென வெரிகையேற்பாம். (க)

நவிலருமிச் சூதவன நாதனடிப் போதிதய நளினப் போதி
லவிர்தரமெய் யன்பொடுமெவ் வாலயந் காலையினி லடைநது சூழ்ந்து
பலியமுற்றத் திருமுன்பு பணிந்தேத்தும் பண்பினர்பாற் பதினான் முற்றுந்
திவன நம்பல் கோடிகளுஞ் செறிநதுளாகுந் நேவலெலாஞ் செய்து சூழும். (க)

பனகமணி மனுவிதைவன் பதப்போது பகற்போது பாலிப் போது
மெனவருமெய் யன்பொடுசென் நேத்துநரெத் தேத்துமுல கேழுஞ் சூழும்
வணந்திசொன் னவந்திபொன் மணிந்திமுற் பொருள்சுருண வளநீ டாயுள்
புண்பொருள்கண் முதலாய பொருள்களெலாந் தமைச்சூழ்ந்து போற்ற வா
ழ்வார்.

மதியிதழி மலருமுடி மனுவிற்றைபொன் மலரடிகண் மாலேக் காலே
யுதிகவித துதிபணிமெய் யன்பார்பல வீன்பவகை யனைத்துஞ் சூழ்ப்
புதிதுபுதி தானிறைபல் *போத்திருவா குவாருத்த யாமப் போதில்
விதிமுறைபோற் றுநாமல மெய்வீட்டிற் பேரின்ப மேவி வாழ்வார். (1)

மகரமதி குருபூச மதிரிறைநாள் வரனுணர்ந்தம் மந்தி ரேசன்
பகாரிய பதமுறையிற் பணிந்தேத்தும் பண்டினரெப் பாவ தாவ
நிகரமும்போய் நிகரரிய நின்மலராய் நினைத்தவெலா நீங்கா தோங்கச்
சிகரமலி தீபமெனத் தேசமெலாஞ் சீர்பரவச் சிறந்து வீழ்வார். (2)

வேறு.

இந்தமா மந்தி ரேச னிம்பரோ மெபர்க் கின்பந்
தந்தெழுந் தருள்வி ழாக்கொன் னைத்திரோற் சவநாண் முற்றும்
வந்துவந் திறைஞ்சு மன்பர் மண்மகார் செல்வ மாதி
செந்திரு விழாமுற் றெய்திச் சிவகதிச் செல்வ ராவார். (உக)

திருவளர் சூத கானஞ் சென்றுநா மந்தி ரேசன்
மருவள ரம்பு சாத மலரடி பணிது மென்றோ
வருவளர் நெறிச்சென் றுரும் வந்தினி திறைஞ்சி னாராய்க்
கருவளர் பெளவ நீந்திக் கதிக்கரை சேர்வர் திண்ணம். (உஉ)

கண்டவ ரலக்கண் யாதுங் கண்டிலர் பணிந்தார் தம்மை
யண்டங்க ளெல்லாம் போற்ற வமர்வரா னினைந்து ளாரிம்
மண்டனி லின்னு மோர்கால் வருநினை வடையார் வாய்மை
வண்டரு சூத ளான மங்கிர நாதன் பாதம். (உங)

இன்னவர்க் கெந்தை யீயு மின்னரு ளின்ன வென்னின்
முன்னவ னமுத சூத முளரிவாழ் மந்தி ரேசன்
றன்னடி யம்பு சாதத் தளிபுகுந் தளிமீ தூர
மன்னுநன் னியதி வாய்ப்ப வழிபடுஉ வழத்துஞ் சேலர். (உச)

அலகிடை மெழுகல் பூக்கொய் தலகிடை வலங்க லாற்ற
னலனிறை காலந் தோறு நல்குந் தனல்கு வித்தன்
மலர்நறுந் தூப தீபம் வயக்கலப் பாச னம்பொற்
கலசமுற் கலமின் னோசைக் கண்டைமுன் னுதவல் செய்வோர். (உஊ)

* போத்திரு—போகநகர் கர்த்தா.

மறைமுத லிறைசி வாக மம்முறை வழாநி பந்தங்
குறையற வளித்து நாளுந் குலவிய நடாத்து மேலோர்
நிறைமணிப் பொற்றே ருந்தது கிமலனெவ் வுலகு முயவான்
முறைபுரி திருவிழாவம் முறைபுரி திறமை யாளர். (உச)

மந்திர நாத னென்று மகிழ்ந்தவீற் றிருந்து வாழு
மந்திரத் திடைக்கி லங்கண் மருவினங் குடனார் வஞ்ச
மந்திரங் குளம்ப தைப்ப மணிபொரு திகளி னாலே
மந்திர மாக மூல மந்திர மெனவ யங்க. (உஎ)

புதுக்கியெவ் வுலகும் போற்றப் பொருவில்பே ரறத்தி னீண்டு
கிதிக்குவை மனைம கார்மு னிறையத்தா மொன்றை வேண்டா
முதிக்குளிர் ிட்கா மததான் மலர்திருப் பணிமெய மன்பான்
முதுக்குறை நருணா லாற்றின முதமிகப் புரிமே தக்கோர். (உஅ)

அணிமணிச சாத சும்பத் தணிகள்பற் பலவ ளிப்போர்
தணிவிலா னிரைவ ளர்த்துத் தக்கபா றருவோர் நாத
மணிவனம் பெருக வைதது வளர்ப்பவ ர்வைமுன ளும்பல்
பணிபுரி பவர்தம் பேறு பகரவோ ரளவீற் றுமோ. (உக)

முரிவிலா வளியோ டேனை மூர்த்திகண் முன்ன ராற்றுஞ்
சரியையே கிரியை யாதி சாற்றுபஃ றிருத்தொண் டெல்லா
முரிமையிற் றருபல் பேறு மொப்பிலா வமுத லிங்க
தெரிசன மொன்றே நல்குஞ் செப்பிய துண்மை மன்னோ. (உஃ)

மந்திர மெவையு தூலின் வருமுறை பகர்பே நெல்லா
மந்திர வேள்வி யாவ மரபினிற் புரிபே நெல்லா
மந்திர நிரைக ளேவன் மலியுமெண் சித்தி யெல்லா
மந்திர நாதன் பா த வணக்கமே யருளு மாதோ. (உக)

இம்பர்வாழ் வனைத்தும் வானத் திருதிர னயன்மா லேனை
யும்பர்வாழ் வனைத்து மேலை யுருத்திரா தியர் புரக்கு
மம்பர்வாழ் வனைத்து மப்பா மெலவாழ் வனைத்து மெல்லா
நம்பர்வாழ் மந்தி ரேசர் சியமபூ சனையே நல்கும். (உஉ)

இன்னருண் மந்தி ரேச னீண்டசெ யருள்வி லாச
நன்னிலை யுள்ளத் தாலு நாடரி தற்ப மேனு
மென்னிலென் னளவோ முற்று மிசைப்பதிங் கிசைத்த வெல்லை
பன்னனு வொன்றிற் கோடி பங்கிலொன் றேனு மின்றால். (உஃ)

என்னவாய் மலர்ந்த நந்தி யெந்தைதாள் சனற்கு மாரன்
முன்னமந் தின்ப வாரி மூழ்கி நீடார்வீங் கூர்வ
துன்னுபு,பின்னு நந்தி யோதுமென் றேதில் சூத
மன்னருண் முனிவர் கோமான் மாதவர் கேட்ப வோதும். (௩௪)

வேறு.

இந்தவருண் மூர்த்திவர னின்பினளி யாற்சொலுநர்
முந்துசெவி வாய்க்கொளுநர் முன்செய்வினை பாற்றிநிறை
யுந்துலக வாழ்க்கைமுழு துண்டருளி னீற்றினா
னந்தண்மலர் தாட்குமல வங்கணிமுன் மேற்பொலிவர். (௩௫)

மூர்த்தி விசேடச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௪௬௩.

சூதவனநாமகாரணச்சருக்கம்

எந்தை தூயமுதங்கொண் மேனியி ல்ங்க மேன்மையி சைத்தன
மிந்த மாதல மத்தண் மாவன மென்ற நாமமி சைக்கமுன்
வந்த காரண முந்து காதைவ முங்கு வாமனெ னத்திரு
நந்தி நாயக னன்பி னோடுந யந்த வாவின் விற்றுமால். (௧)

வேறு.

இனிது கேண்மதி முனிவரர் மாரிதி யெனுஞ்சீர்ப்
புனித மாண்சனற் குமரனே பூருவத் தலரோன்
றனைய னாகிய காசிப முனிவரற் றழுவ
மனையர் கத்துரு வினையென் வனிதைய ரிருவர். (௨)

மனை மர்ந்தன ரோர்வயி னிருந்துழி மகவான்
றனது வானிற வுச்சயிச் சிவமென் றகுபேர்
வனோது ரங்கமஞ் சேய்மைகண் டனையமங் கையருண்
முனைய ளாகிய கத்துரு வினதைநேர் மொழியும். (௩)

எங்கை யொப்பரி யீப்ப ரி யினதிலாங் கூலம்
பொங்கு வான்மைகொ னீன்மைகொல் புகல்கென வவடன்
றங்கை வான்மைய தென்னவத் தையின்மூந் தவடா
ணங்கை நின்சொல்லொவ் வாமணி நிறத்தென நவின்ருள். (௪)

சூதவன புராணம்.

இன்ன வாரவார் முரணுழி யெம்மிலார் தோற்று
ரன்னர் வென்றவர்க் கடிமையா குகுவென வவண்குள்
பன்னி னூரவார் தம்மில்க் கத்துரு பரந்து
துன்ன னந்தன்முற் பணிச்சுரூப் பார்த்துது சொல்லும். (௫)

வருக நம்பணி மரூப்பணி மைந்தர்காள் வானப்
புரவி வானிற் வானிறங் கரிதெனப் புரிதற்
குரிய தெவ்வழி யவ்வழி புரிகென வுணாத்தா
ளரவ மைந்தராங் கடாதென மறுத்தன ரவருள். (௬)

அனைமு னிந்துரை சாபவெம் மொழியினை யஞ்சுந்
தனைய னாயகார்க் கோடகன் றுயடி பணிந்து
முனிய லன்னேரின் கருத்தினை முடிப்பவென் றதன்வா
றுனைபு சென்றிறு குறத்தழீஇக் கரிதெனச் சூழ்தான். (௭)

பின்னை முன்னையள் பின்னேநேர் பின்னைய ஞடனே
யன்ன வான்பரி யுலவுபா லாழியின் புறம்போக
தின்ன வாலதி யெந்நிறத் தெனத்தெரிந் தினையாள்
சொன்ன நீன்மையு தேயுனக் கடிமையான் றோகாய். (௮)

என்று கூறிமுன் னவள்பணி பணிகடா னியற்று
கின்ற நாளவ டனையன்வான் கிளர்ச்சிறைக் கலுழன்
றன்ற னிப்புறத் தருணனாந் தன்முனைத் தாங்கி
யொன்று மெய்ம்மொழிக் கணதையாம் வினதைபாங் குற்றான். (௯)

உடன்பி றந்தவச் சத்துரு கத்துரு வதுகண்
டடங்க லாச்செருக் ககங்கொளீஇ யினையனை யழைத்தே
தடம்ப ணித்தலம் புகுதநம் முளத்தவாத் தழைத்த
தொடர்ந்துன் மைந்தனஞ் சுரூர்ச்சுமந் தேகுறத் துனையா. (௧௦)

நம்மை நீசுமந் தேகுதி யென்னவன் னணமே
யம்ம பின்னவ் டன்னிள மகற்பணித் தவளை
யிம்மெ னச்சுவன் மிசைச்சுமந் தரம்புகுந் திறுப்ப
வெம்மை மக்களோ டக்கொடி யவள்வினாந் திழிந்தான். (௧௧)

ஆங்க ணிச்சையி னுலாவுறு மப்பணிச் சுரூர்தம்
பாங்க ழைத்தனர் கலுழனை நாமிவண் பலவா
யோங்கு நீவங்கள் காண்விருப் புற்றன மெமைநீ
தாங்கி யேகுதி நம்பணித் தாதிதன் றனையா. (௧௨)

என்ன வோதின ரப்பணி யிழிபுரை யெலுந்தீக்
கன்ன பாகத்தைச் சுட்டிடப் பொருமையக் கலுழ
னன்னே பாலுறீஇ யென்னேயில் வறிவிலாப் பணிக
ணின்னே யீண்டுதந் தாதியென் றோதிய நிமித்தம். (கங்)

உள்ள வாறருள் கென்றடி பணிந்துநின் றுரைப்பக்
கள்ள வாமதுப் பொழிமலர்க் கருங்குழற் கனதை
வள்ள வார்மணி மலேமூலை வழக்கிலா மனதை
வெள்ள வான்மலர் மதிநிக மதிமுக வினதை. (கசு)

அருமை மைந்தகே னென்றோ னெனைமுன ளாகநேர்
திரிய வஞ்சகத் தடிமையாக் கொண்டவச் செயலா
லுரிய மைந்தனுந் தாயுமா மிருவரு மொருவர்
புரிய லாவிழி தொழில்புரீஇப் புன்மையே பூண்டேம். (கரு)

என்ன வாய்மொழி தாய்மொழி கேட்டிகற் கலுழ
ன்னனை முன்னையள் கத்துரு சத்துரு வாகி
நின்னை யேவல்கொள் கொடுமையா மடிமையி னீங்கந்
கென்னை செய்தொழில் சொல்லுதி வல்லையென் றிசைத்தான். (க)

தனையன் வாசகந் தனைவினாய்த் தனையிலா வுலகை
யினைய டைந்தனை மைந்தவப் பணிச்சிறு ரிடையென்
னனைய டைந்தவீவ் வடிமைநீங் கியதுமக் காற்றும்
வினையு னாத்திராற் றுவலென வினவென விடுத்தாள். (கஎ)

அன்ன பன்னக மைந்தரை வினவின னவ்வா
றுன்னி யுன்னரக் ககபதி முகமதித் துரைப்பா
ரின்ன லந்தரு வான்மு தெமக்கிவ ணீதி
யென்னி னின்னனை யடிமையை நீக்குது மென்றார். (கஅ)

வியனு லாம்பொறைக் கனதையார் மனதையார் வினதை
வயலி லாவுசேய் வந்தவட் பணிந்தனாய் வானத்
தியலு மாரமு தங்கொணர் வான்வழி யிளைப்பின்
றுலவு னாவிலொன் றுதவூதி யாலென வுரைத்தான். (கக)

உதவி னுளவற் குரைக்குமென் னும்பலே யும்பர்
பதவி நீபுக வாற்றுண விழைவுறிற் படுநீ
ருத்தி வைகுநர் வேட்கெ ருண்டிநீ யுணுங்கான்
மதர்கெ டுங்கண்வேட் டுவர்மினை வேட்டொரு மறையோன். (உ௦)

ஆங்கு வைகுமா லவ்வேனீ யெடுத்துணு தைய
வோங்கு வான்புகுந் தமுதுகொண் டெறுதியிங் குறுதி
தேங்கு நின்சிறை முன்னுறுப் பியாவையுஞ் சிறப்பப்
பாங்கு வாயுமுற் சுரப்புந் தருன்கெனப் பகர்ந்தான். (௨௧)

அன்னை பேசிய வாசிய ஞர்கலி யணுகித்
துன்னு *சில்லரை யுண்டனன் கண்டமீச சுடுதி
யென்ன வேதியன் கனன்றிடக் கான்றன நெழுந்தம
மன்னர் முன்னெனன் பன்னியும் வழங்கருள் வள்ளால். (௨௨)

(வேறு).

என்னலங் கிராத மாதை விகங்கவேந் தினிது கான்றம்
மின்றொடிங் கிராது சேறி வேதிய வெனாவி டித்துப்
பன்னுதன் றுதை காசி பன்னிடம் புகக்கண் டன்னே
னென்னிவட் சேறி மைந்த வென்னமுன் னிகழ்வி னைத்தான். (1)

சொல்லுவான் மேலு மெந்தாய் சுடுபசிக் காற்றா தாற்றி
னெல்லையில் சில்லர் பல்ல ரெனவயிற் றெல்லையிடும்
வில்லழல் கொளுத்த நொநது மெலிந்தனன் சிறைக் கிந்த
வொல்லைநல் லுனுவொன் றைய வுதவென வுதவு தானை. (௨௩)

பன்னுவான் விபாவ சுபபேர்ப் பனவனு மிளவ லான
வுன்னுசுப் பிரதி கன்ற னும்பொருள் குறித்துப் பூச
முன்னிய வினைத்துத் தம்மிற் சொற்றனர் சாப மற்றான்
முன்னவன் கமட மாளுன் முரணிப மாளுன் பின்னோன். (௨௪)

புகலுமிக் கமடம் வேழம் பூருவ ஸ்ரீரத் தீரா
திகலியித் தடத்தி னுற்ற விக்கரி யுச்ச மாறு
தருமுடற் பருஉவி ரட்டி யோசனை சாற்றுங் கூாமத்
தகலமோர் பத்தா முச்சத் தளவையோ சனைமுன் றுமால். (௨௫)

ஏகியிங் கிவற்றை யுண்டாங் கெரியழற் பசிதீர்ந் தப்பாந்
போகிநீ போகில் வேந்த போகியூ ரமரி கொண்டி
வேகியாய் மீளு கென்றான் விரைந்தவண் விகங்க ராசன்
றுகிபா ட்வலி ரண்டந் தாளுகி ரிடையே கல்வி. (௨௬)

விசைகொடு கிளம்பி நூறி யோசனை மேக்கு டர்ந்த
பசையுரோ கினிரா மததொண் பாதவ விடபத் துற்ற
னசையுமக் கோட ரந்தா னற்றொணு திறவப் போதத்
திசைகொண்மா தவத்தின் வால கில்லிய விருடி கூட்டிடம். (௨௭)

* சில்லர் - வேடா.

வாவலி னப்ப ணைக்கண் மன்னுபு தூங்கக் கண்டா
 னாவார் வீழ்வர் கீழென் நகரிக் குற்றக் கோடு
 மேவுற வுடன்ற ழீஇவிண் மீச்செலக் காசி பண்கண்
 டோவிலிவ் விடப மெல்ல வுத்*தரத் தமைய வைத்தி. (௨௧)

ஐயநீ யென்றா னவ்வா நத்தரத் தினிது வைத்து
 மையிகல் வேழ மாவுங் கமடமோ தகமும் வாய்ப்பெய்
 தொய்யென வுலனை மேல்வ் வுலணவேந் துறுங்கா லன்ன
 தெய்வநாட் டிற்பா தங்க டிகழமுன் கண்டான் வேந்தன். (௩௦)

அச்சமிக் கண்ண லெனனீ தவம்பல காட்டுற் பாத
 நிச்சயித் தருள்கென் ருசா னேர்பணிந் தியம்ப வன்னேன்
 முச்சகம் பரவு வேந்த முந்துகா சிபன்ற னாற்று
 மெச்சந் பண்டங் கொண்டாங் கெய்திய வேவச் சென்றார். (௩௧)

வாலகில் லியர்க ளங்கைப் பெருவிரன் மாணு மெய்யர்
 சாலமன்* சுமைசி ரத்திற் ருங்குபு சரிசெல் காலான்
 காலுறுங் குரநீர் மூழ்கு காத்திரர் களாயே நிச்செல்
 வேலைநீ யசித்தல் கண்டார் விழியெரி கதுவ னோக்கி. (௩௨)

இவற்கொரு விரோதி தோன்று கென்றவி சொரிநது நோற்றார்
 சிவத்தவர் சுறுப்ப நீசெய் தீமையாற் காசி பண்பாற்
 நவப்பெருங் குமரன் போந்தான் நன்சிறை யிரண்டி லொன்றாற்
 புவிப்பரப் படங்க மூடும் புள்ளர சனைய மைந்தன் (௩௩)

அமரிகொண் டேக விங்ங னணையுமவ் விகங்க நாத
 னிமீருமுற் பாத மிற்றா னிகழ்ந்தவென் றுணாப்ப வேந்தன்
 கமையொலி யழலோ னாதிக் கடவுளர்க் கூவிக் காமி
 னமதுலீ கமுது புள்ளி னாதன்வேட் டிறுபிங் கென்றான். (௩௪)

அதுவினா யமார் யாரு மமர்விறை யனிகஞ் சூழ
 முதுகய வரவு நீப்பான் ருயலுபு ருயல்கூழ்ந் தாங்குக்
 கதுமெனச் சுதையைச் சூழ்த்து காத்தனர் வருப தங்க
 பதிமுதிர் வரைகள் சாயப்* பங்கனோ பலத்தின் வீழ. (௩௫)

* தரம் = மலை.

* பம் = விண்ணின்.

*
சூதவனபுராணம்.

புண்டமூங் கிடுகி டென்ன வரிப்பிர ளயமே யென்ன
மண்டொலிச் சிறக ரீற்றின் வளரொலி கிளர வீசிக்
கொண்டெல் கண்டா ரண்டர் கூறுமாத் தினாயொன் றப்பேர்க்
கண்டக ரத்திற் கூடக் கைகூலத் தோடி யெய்த்தார். (௩௬)

நின்றவர் சிலரந் தோவெந் நீள்விழி முகிழ்ப்பி லாஹுழ்
நன்றல முகிழ்க்கு மேலிந் நடுவற்கு நடுங்கா துள்ள
மென்றினி யோடினாறு மிவன்விடா னென்று நின்றார்
வென்றியி னமர்வா ரென்ன வெரிமுனம் விபுத ராங்கே. (௩௭)

ஆற்றல்சால் சகுன வேந்த னவர்க்கப சகுன மென்ன
வேற்றன்ன் செஞ்ச ரந்தாம் பஞ்சா மெனவி லேகர்
தூற்றின ரவைதன் பக்கத் துணையின லுக்க பின்னாற்
சீற்றமேல் கொடுப தங்கச் செம்மறன் சிறகர் வீசி. (௩௮)

வலனுறக் குவிப்ப வோர்கான் மாதிரத் தளவும் போத
னவிவுற வருதல் பல்கா னண்ணின ரமர ரப்பேர்த்
தலையெழுத் திரித லன்னோர் தலையெழுத் தாக வப்போ
தலகுள துண்ட மொன்ற லலகிலாத் துண்டஞ் செய்தான். (௩௯)

உம்பர்கு மும்ப ரொல்லா மொழிதலு மங்கி நாணல்
வெம்புளந் தூர்ப்பத் தூண்டி வெம்படை யேற்பப் புள்வேந்
தெம்பர்மா நதிந் தங்கன் யாவுமுண் கிமிழந்தா னங்கி
யம்பர்மெய் கரித்தி ருந்தை யாய்ச்செய லற்று நின்றான். (௪௦)

துணிவினோரிமையில் வென்ற னிமையிலவ் விமையோர்தோற்றார்
கணிதரு மிதற்கு டானே கர்யென்பான் போற்க ரித்து
பிணிமுகத் திறையால் வன்னி பிணிமுக ஞாய பின்னர்த்
தணிவிலா ரமுத மன்னுந் தகுமிடம் புகுங்கா லாங்கே. (௪௧)

பன்னக ிகாக ளங்கி படுவிடங் காசி ரும்பா
லன்னவா ரமுதைச் சூழு மரணங்க டிரண மாகத்
தன்னல காற்று ணித்துத் தலரியுட லொடுக்கித் தீகான்
ரென்னலர்த் திசைத கிக்கு றேநிகண் கெண்ணு ளைந்தான். (௪௨)

தருப்பைகு முமுத பூரி தக்கன கடங்கைக் கொண்டு
பொருப்புவேர் பறியச் செல்காற் போந்துமா தவனை ரண்ணல்
விருப்பமீக் கூர்ந்தா மீண்டுன் விற்றெரீஇ வேண்டிற் றென்கொ
லொருப்பட வளித்து மிற்றென் றுரைத்தியா ளுவண வென்றான்.

மாதவநீ நமைச்சுமக்கும் வரந்தருகென் றதுபெற்றச்
சீதானீ னினக்களித்துஞ் செப்புநின் வேட்டையென
வோதினனக் ககபதிமா லுதுகேட்டாங் கூர்தியெனக்
காதிெயென வழுதிதுசென் றளித்தபின ராதுமென, (௪௪)

தருவரமால் கொண்டுறப்பொற் றருவரமால் வெருவாநெஞ்
சருவரவா னமுதிழுத்தற் காற்றமைத் துணிநதொருவா
றொருவரும்போர் நனிபுரிநதங் கொருவகையு முய்வின்றி
வருவயிரப் படையாவி வாங்குகென வெறிநதார்த்தாண், (௪௫)

வருருவிசந் தெரிகலுழன் மகபதிநீ தகவதிகன்
மருவுநின் தயிரகருவிசம வறிதுறன்மாண் பன்றெனது
பொருகிழையி னிறகொன்று தருதுமெனப் புகன்று திர்த்தான்
பெருகொளியெண்டிசைநிரம்பப் பிறங்கியதா லிறகாங்கே, (௪௬)

ஊழ்த்தவிற கொளிப்பெருமை யுள்ளபடி யுணர்நதெவரும்
வாழ்த்தினரார் சுபன்னெனென மகபதியக் ககபதியைப்
போழ்த்தவல் கிலகுபடைப் புள்ளரசே தெள்ளமுதங்
காழ்த்தமனத் துனாககளிப்பக கைக்கொடுசெல் தின்றனையால், ()

அன்னவருண் டெமையடாப்பா னதிகரித்தா லுனக்கநதோ
வென்னவருஞ் சுதையிதையிங் கீதியென விராதுரைத்தான்
பன்னவருந் திறமகழலுன் பரிநதுரைக்கும் புரந்தரனே
நின்னவருத் தநதணத்தி நிறையமுத கடமிதனை, (௪௮)

யாயடிமைத் தொழிலொழிய யான்கொடுபோய வைக்குமிடத்
தேயுடன் கோடியென விசைநதரிபி னசைநதுவரப்
பாயுவகன் காயநெறி படாபுதிற் லடல்வயின்
தேயன்மகி தலமுடுத்த தென்கடன்மீச செல்கின்றான், (௪௯)

அப்பெரிய திறற்கலுழ் னகல்வானத் துறுகாலே
யொப்பருமந் திரநாத லுலவுதிரு வருள்பொழித்
லிப்பரிசே யெனவுணர்த்த விருகிறைக்கால் விரைசெலவாற்
றுப்புறுமக கடத்தமுத்தத் துளிசிதறி நிலம்வீழ்ந்த, (௫௦)

அத்திவலைக் குல்விரிவீழ்ந் தமரிடமுக் குரோசமதா
மெத்திவலை யம்பெறுமல் வியலிடநதான் கீட்டிசையி
னத்திவலை யொத்தமுலை நகம்கன்பா கன்றெண்டார்
பத்திவலைப் புதிபாமன் பயிலுமிடம் பாவனமே, (௫௧)

ஆதியருள் கடிக்குளம்பே தாரணிய மமர்ந்திலங்க
வீதிக்கோத் திரககுப மிகைக்கோடிச் சூழகர்தளி
யோதகத்தி யான்பள்ளி யுற்றிலங்க யாமினிய
மாதிரத்திற் றாளநகா மறிதுரைவா ரிதிதிகழ.

(௫௨)

வருகிருதி யம்பரத்தின் மறைபாவுந் தனிச்சேதுத்
திருவிரா மேசதலந் திகழ்தாப்பச சிமவுலகி
லருள்பொழியுங் கொடுங்குன்ற மமர்ந்திலங்க லரியரிதம்
பரிதிசிய மம்பூவ னூர்பயிலக் குபேரதிசை.

(௫௩)

பன்னரியபொன்னினி பாநாளீச சூர்த்திகழ
மன்னுதிற் லீசான வம்பலிடைச சிற்றேமந்
தன்னிகர்தீ தளநகந் தரபாரி சாதவன
மென்னவளர் திருக்களரென் றியம்புதல மினிதிலங்க.

(௫௪)

முத்திதரு திருவருட்பா மொழிதலமிவ் வெண்டிசைசூழ்
மத்தியநா யகமாகி வயங்கருண்மா தலமாமா
லத்தனரு ளெனவானின் றுங்குபரம் புறவீழ்நத
புத்தமுதத் துளியின்றும் பொலிகுத முளைத்தெழுநத.

(௫௫)

வாகீசத் திருவடிகள் வாய்மலர்ந்த தமிழ்ச்சுருதி
மீகாண விச்சின்றி நாறுசெய்வா னெனவிதநத
மாகாசின் மொழிப்பயனேர் வயக்கியவெம் பிரானருளா
லேகாணத் தோற்றினன்கொ லெனவெழுநத சூதநினை.

(௫௬)

அண்ணலுயிர்க் களிப்பதரு ளனுபவனினு மகண்டமதா
யெண்ணரும்பல் பயனளித்தாங் கிணையிரிய விரிந்திடல்போற்
றண்ணமுதச் சிறுதுளியிற் றழைத்தெழுமாம் பிரநிகாடி
விண்ணரித முற்றளந்து விரிந்தபலன் புரிந்தபல.

(௫௭)

எண்ணியவா கலுழனடந் தின்குதைப்பொற் கடநாகர்
கண்ணெதிர்வைத் தனையடிமை கடிந்தளித்த கடனளித்தான்
விண்ணவர்கோ னன்னவன்சொல் விரகிஞ லக்கடங்கொண்
டுண்ணிறையு மகீழ்சிறப்ப வுலனைபுகுந் தினிதமர்ந்தான்.

(௫௮)

அணுவுதவி செயினுமே யளவுதவி யவர்க்கருணற்
ருணகிதிகன் செயல்காட்டிங் குளிரமுதத் துளியுதவிக்
கிணையிறல் மிதுதிரட்டி யின்னமுதும் பருக்களித்தாங்
கிணையுநிறைமதிசிகரத் தணிதருசே காகிகரம்.

(௫௯)

நமதமுதத் துளிபரந்த நறுந்தலம்ந் திரநாதர்
தமதருளிங் கெளிதெமக்குச் சார்மீனவந் துடற்கண்ணர்
கமமுறல்போன்ம் விரவுசுவா கதமாதி பாதிதுகர்ந்
திமைதருபல் வடுக்கணிறை யிரதமகீ ருகநிகரம். (௬௦)

வித்தின்றி முளைத்தெழுந்த வீறுபிர தாபநிறைந்
தெத்திசையும் பரந்ததென வினந்தளிர்கான் றெழிர்மாழை
யத்தனலோ திமமுச்சி யலவன்மறை யோதிமமே
யொத்தவழிக் குடாவழி *விண் ணேச்சுமழிக் கடாக்கிடியே. (௬௧)

திசைக்கரிய முசுக்கவளத் திரள்கொடுக்குமீ பாகறென
விசைக்கரிய சுவைக்கனிதூங் கிருஞ்சாகை திகையுரிஞ்சு
மிசைக்கரியன் சுதன்மைமுனம் விரவுகுளிர் நழில்பரப்பு
நசைக்கரிய முசுக்கலைபன் னலனுகர்தே மாந்துருமம். (௬௨)

சேதார முகந்தெறிபஃ றிரைத்தடநீர் பருகுபல
சேதார முகந்துதிர்பஃ றீங்கனியா தியதுகர்வ
சேதார முகவடிவுஞ் சேராத தீர்க்காயுட்
சேதார முகந்துறுமிச சீர்த்தருமஞ் செப்பரிதால். (௬௩)

புண்ணைநற வங்ககுபம் பூகமிலாங் கலிகுடசம்
முன்னை வழை வில்லம்விளர் முண்டகமா ரஞ்செருந்தி
வன்னிகளா விதழிபலா வகுளநாந தஞ்சரளம்
பின்னிலகு சுககோங்கு பாடலமுன் னீடலவண். (௬௪)

மாதவிதண் மௌவன்மன மாலதிக மாலதிகள்
போதவிர்வண் சாதிமணம் பொலிமயிலை சண்பகமே
யாதியபைந் தாதவிழு மல்லிமலர் வல்லியெலாம்
பாதவயீப் பிரிவின்றிப் படர்ந்தொளிரு மடநதையர்போல். (௬௫)

குதுகுலகோ கிலங்காளங் குயிற்றமிரு தங்கமரி
மதுகரம்பா முசைப்பமுசு மலர்கரதா ளம்மசைப்பச்
சதிமுறைமை வழாமையயற் றடமஞ்ஞை நடம்புரிய
முதுகனிப்பொற் றிரையருண் முதவமுத சேகரங்கள். (௬௬)

மாதவர்கை யீளநறும்புன் மடிதுகரு மானினங்கள்
றோதுடச மலகிடுவ வுமுவைநிறை வாலதியுயர்
போதகநீர் தெளிப்பவரி பூக்கொய்பணி தருஞ்சரபர்
தீதிவினைச் சிறைச்சிவிறித் திருத்தொண்டு செயுமாங்கே. (௬௭)

* விண்ணேச்சுமழிக் கடாக்கிடிக் விஷ்ணுவாகிய நிகரிலர் வராகம்.

விளையமர்ப்பைங் கிளைபுணர்தன் கிளைறுகரக் கிளைவானின்
விளையமலர் தூய் விளைதருவின் விரைக்கனிகொ ணுத்தரவம்
விளையெறிநதுள் ளுளைவுறவேம் பணக்கொடுத்தார் கூடன்மிரு
ளையினுமிக் களைதருமா விலைசுவையு மிலையதனால். (சுஅ)

வேறு.

இன்னதனிச சூத்சிறை யின்சுவையா ரமுதமய மிதுமந்த ரேசன்
தன்னுருளா தலின்வானை தருமமுதி னுடற்குறுதி தருதலன்றி
மன்னுமுயிர்க் குறுதியையும் வளாப்பதெனு முளப்பொலிவு மருவுவாஞ்சை
துன்னுதபோ தனர்மலத்தின் றெகைமுனியுந் தகைமுனிவா குழந்தாரங்
[கே. (சுக)]

காசிபர்மார்க் கண்டர்கொள தமாயிருகு கடயேனி காக்க ரேவி
யாசர்சுக ரத்திரிசுற் சகாபுலகா யஞ்ஞபா லகர்பா ரத்து
வாசர்சனாத தனாசனகர் வருணாசனந் தனர்சத்தி வாம தேவர்
கோசிகர்ப் பாசராக கோளாபுலத தியாவசிட்டா குற்ச ராகி (எடு)

சிவமுணர்மா தவமுனிவா திருவமுத சூதவனந் திகழ்ச சோநதே
யுவமனிலா வுலகையரா யொருபோது மொருவாத வுளத்த ராகி
யவனுறைபல் லாசசிரம மாமுடச மாககியினி தமாநதா ரந்தத்
திவியமுனி சிகாமணிகள சீலகுணச் சிறப்பெவாவாய திறக்க வல்லார் (எக)

அன்னவர்தா முன்னமர்சி ரருட்கைலை மந்தரமே ருவைமுன் ளாய் *
வென்னசிவ தலங்குளியு மிலந்ருசிவ தீர்த்தமெலா மிவண்வந் தென்று
மன்னுகவென் றுன்னினரம மாண்புணாநதாங் களைததுலகும் வயங்கு மந்
தப், பன்னரிட தீர்த்தமெலாம் படாநதவண்பம் நடங்களுணப் பரம்பி
[நின்ற. (எஉ)]

களியளியுண் டிவட்டெடுப்பக கமழ்பிரசப் பெருவெள்ளங் கழன்று நாளும்
வளர்கமூலத் துணைகுமுத மலாததுணைகு வளைததுணைசை வலத்தை யுள்
ளிட்ட, டிளபொருள்கட் குறையுளென வொளிதருமவ் வுயர்தடங்க ளூலவா
தென்றும், பனகறவிப் படியிலெலாப் படியினுஞ்சூழ் பாவமறப் பலன்கணல
[கும். (எங)]

மாதர்வன சம்மனையின் மராளமணம் புரியவன மல்வெண் சங்க
நாதமிசைப் பனகுமுத நஞ்சுடரேந் துவகீத நறுநதேன் பாடும்
சேதமா கதக்கலந் திலநீராஞ் சனநதுளிகள் செறியு மம்பு
சுததமா ஸம்வளைப்பத் தக்கநூர் சொல்லப்பனபோ த்கங்க ளாங்கே (எச)

வானைகள்*வான் நவரொனவவ்வாவியினும் வாவியெழில் வளர்கு தத்தின்
 ருள்கிர மோதுதலுத் தகுஞ்சுவைமாண் கனிகள் பல தருவ தாமே
 கோளுறுநெஞ் சினர்தீமை குயிற்றிடினும் பொறுத்ததனை குணமாக் கொ
 ண்டு, மீளவுநற் பலனுடனே மிக்களிக் குந தக்கவாசெய மேன்மை காட்டும்.
 வாவிதட மாரினைசெவ் வனசுநிரை மீதயல்வெண் மலர்தண் பூகந்
 தூவியதம் மடைறுதியாற் சுரும்பரற்றக் கனிகனிதேன மூவா நின்றன்
 மேவியவம் முனிவர்தூல் விதிமதுவோ டொண்பொரிதூய் விளங்கு செம்
 பொற், ருவிரிவட் டகைநறுநெய் தகசசொரிநதா குதிசெய்மகத் தகுதி காட்
 [டும். (எசு)

இத்தகைய பற்பலமா ணெழிற்றடங்க ளிடையுலக மெனை த்து முள்ள
 வுத்தமமா தீர்த்துமெலா முவநுதினிட பாவனமாயுற்றெஞ் ஞான்றுஞ்
 சித்திபூத்தி பத்திமுத்திச சிறப்பெவையு மொருங்கருந் திறத்தி னாலு
 மெய்த்தகைய புண்ணியமா விருக்கமெலாம் பெருக்கநிலம் வியப்பி னாலும்.
 திருவமுத சூதவனத் திருநாமத் தொருவாத சிறப்பி னாலுந்
 தெருளமுத மீட்டியருட் டெள்ளமுத மூட்டிவளர் சிவப்பே ருய
 பெருளமுத சிவானந்த போகமடுத் தடுத்தவர்க்கோர் புறத்தின் வெற்பின்
 வருபெரிய நாயகிசேர் மந்திரநா யகனருளு மாண்பி னாலும். (எசு)

கத்துகிரைக் கடலாடைக் காசியினிற் கண்ணுதலோன் கலந்து வாழு
 முத்தமமா தலமெவற்று முத்தமோத் தமசுரமென் லுலகு போற்று
 ரித்தியமூ தலமிதுவே நிசஞ்சொன்னேன் முகமனென நினைவே லென்ன
 வத்தகைய திருநநதி யடிகள்சனற் குமாருனிக் கருளி மேலும். (எசு)

இவ்வருமை பெருமைதிகு பிறுங்காதை யதிகுய்ய மேனோர் தம்பா
 லெவ்வனாகய லேதுவீனு மியம்பேலன் பொழியாத விதய சில
 மெய்வருபந் குவம்பமுத்த வீத்தகசங் கமங்களுக்கே விளம்பு கென்று
 தெவ்வலவேற்பணி கொண்டசெவ்வேளிங்கெனக்கருளிசெய்தான்மன்னோ.
 நுனித்துணர்வீத் தகநினக்கு நுவல்வானேன் விரித்திதென நுதற்க ணந்தி
 யினித்ததிரு மாண்மியமீ திசைத்தனைகேட் டளவாத வின்புற் றேனைப்
 பணித்தவன மதிவேணிப் பானருள்பெற் றுய்நதவாசீர்ப் பண்பி னோடித்
 தனித்தவன மாண்பினுக்கே தனித்தவன முள்ளின்னுஞ் சாற்றுக்கெந்தாய்.
 என்னுசனற் குமாருனி யெழுந்திறைஞ்சி நின்றனென் றிசைத்த சூத
 வென்றிபுனை மாதவனை வினாக்கமலத் தாள்பணிந்து மேலு மெந்தா
 யன்றருணந் தீசனவற் கருளியவா நெமக்கின்னு மருளு கென்ன
 னன் னுணர்ச வுணகாதி நற்றவர் போற் றியசூத னவில்வான் மன்னோ. (அசு)

வான நவரொனவவ்வாவியினும் வாவியெழில் வளர்கு தத்தின்

ஒது சவுனக ராதி முனிவீர ரோகை நனிபெற மூதுணர்
சூத முனிமுன மோதி யருளின சூத வனநிப மான்மிய
மீது கனிமன மாத ரவின்மிக யாவர் வினவின ரோதினர்
மேத கவர்புவி வாழ்வு முழுவது மேவி யுறுவரொர் வீடரோ. (அ௩)

சூதிவனநாமகாரணச் சூருக்கம் முற்றிற்று.

தம் ௫௪௬.

ஆதிசேடனுபதேசம் பெற்ற சூருக்கம்.

தேமிசு மாமனு நாயகன் மேவிய சிவமாதல
மாமிர கானன மாநிப மோதின மகிநாயக
னேமுப தேசமு நேபெற லீதென ரசிதாசல
நாமிகு காவல ஞானசி காமணி நவில்வானரோ. (க)

வேறு.

இந்தினை இந்தி ராணி யீரிரு கோட்டு வால
சிந்துர நினைத்தாங் கீயுஞ் செம்மணி காம தேனு
முந்துணைந் தருக்கள் வான முதமுதற் பொருளெல் லாம
மைந்தவா கரமாங் கீர சாகரம் வழுத்தற் பாற்றோ. (உ)

தொக்கமு துணை தித்தார் மதித்தடி தொழாமைக் காவி
நக்கமுன் னுலங் காட்டி நயந்தடி பணிந்த பின்றைத்
தக்கபே ரமுத மீந்து தண்ணருள் புரிந்த நீரா
லிக்கட விபமு கத்தெ மிறைதிரு வருட்செங் கோலே. (ங)

இத்திருப் பாற்க டற்க ணிடைமணித் தீவ மொன்று
புத்திதழ்த் தவன மாவம் புயப்பொகுட் டெனத்து லங்கு
மெய்த்தகத் தீவி னிற்கு வேதமா புரம்பொ ருட்டின்
மத்தகத் தமர்வென் னோதி மத்தோழில் காட்டு மாதோ. (ச)

வழுத்துறு மச்சு வேத மாபுரச் செம்பொற் கோயின்
முழுத்தலம் மரான வேந்து முதுகம ரம்பொன் மேனி
பழுத்தனப் பயினல் வேதப் பண்ணவ னென்ன மேவு
விழுத்தரு மனை ய செம்பொன் வியன்மணிக் கோயி னுப்பண். (ரு)

உருவளர் தவன மேனி யுகவேந் துடல்வ னீத்து
மருவுமெல் லணையங் வேதன் வயங்குவெண் ணீறு பூத்த
திருமுக மதிய மென்னத் திகழுமா விதன்பா லன்றோ
னிர்வழி மணியின் சோதி யெழுந்தொருங் கிலங்கு மாபோல். (க)

மாலிசை மாலின் மேனி மாலினி தமரு மாலிக்
காலயில் கால கல்பூங் காலொளிப் பரியங் கத்தின்
மேலறி துயில்கொள் வேலை விண்ணுயர் மைநா கத்தின்
பாலொரு பால பானுப் பான்மையிற் படர்ந்து பல்கி. (எ)

மின்னொளி யுலகம் போர்ப்ப மிளிர்மணிச் செம்பொன் மோலி
சென்னிசேர்ந் திலங்க நீற்றுத் திருநுதல் பரிதி யோடு
துன்னுவெண் பிறையை மானத் தாமணி குண்ட லங்கள்
மன்னுழவ் வென்று ழின்பால் வகுமிரு குழவி மான. (அ)

இருவிழி யப்ப தங்க னெதிரரு ணறவெஞ் ஞான்றும்
பெருகுசெங் கமல மானப் பிறைமுன மலர்செவ் வாம்பல்
பொருவிய திருவா யென்றும் பொலிந்திரு மதகிற் பாய்ந்துங்
கருணைநீ ரனுவுங் குன்றாக் கவின்றிரு வதனங் காட்ட. (க)

மைம்மலைக் கிளைத்த நான்கு மாமணிச் சிகரமென்ன
விம்முதிண் டோளி லங்க வெங்கதிர் தன்கி ழுத்தி
யும்முலை மணந்தாங் கோர்கை யரத்தவெம் பரிதி தோன்றச்
செம்மரை மராளத் தாங்கோர் செங்கையிற் சங்கி லங்க. (கௌ)

வாதநல் லபயும் வாம வலத்திரு வண்கை காட்ட
வாதந முதல மைந்த வங்கத கங்க ணதி
யுரதந் வைசயந்தி யுயர்மணி யா மாதி
சாதந வொளியெங் கெங்குந் தனித்தனி கான்றி மைப்ப. (கக)

கவினிறை மணிவேந் தாகுங் கவுத்துவ மணிமா தீப
மவிந்தர வனவ னத்தண் ணணிமிழல் பரப்பு மார்பாந்
திவியவா தனத்தி னீல மணிமிசைச் செம்பொன் சேர்த்தாங்
குவீமனே யுலகெ லாந்தேந் றொருபெருந் திருவி ளங்க. (கஉ)

மறுவெனப் படுவ யாவும் வர்ச்சித மெவர்க ளாறு
முறுமிடத் துயர்வா லன்றோ வுலகெலா முணர்ச்சி மேன்மை
பெறுபெருங் கவிக ளெல்லாம் பேணுமா பெறுமி தென்னத்
துறுமெழின் மறுவொன் றம்ம தூயவம் மார்பி லங்க. (கங)

சூதவனபுராணம்.

லகெலா மரபி னோங்க வுற்பவிப் பிக்கு மூல
குலமகப் பசும்பொன் றேசு கூர்மல ருநதி யோடு
தலமெலாம் போற்று தாமோ தரபதப் பொருளின் வாயமை
மலர்வட தளிரமே லாநதன் மல்கெழி லுதரங் காட்ட. (கச)

மாற்றுயர் சுவண நாக மருங்கொளிர் தரசசெங் கேழ்ப்பன்
ஊற்றிதழ்க் கமல நீரி னோற்றிதற் கொப்பான் பன்னாட்
சேற்றிரீஇப் பங்கத் தோற்றஞ் சிவணிய வுலகமெல்லாம்
போற்றிய லெழின்மென் பாதப் போதருட் டேன்ற தும்ப. (கரு)

பரிபுர மாதி யமபொற் பன்மணிப் பணிப ணிந்தார்க்
கருள்செயல் பல்முன கூறி யழைத்தென வெல்லிப்ப நீலத்
திருவுரு ரிறனு மேற்கொ டிருவெண்ணீற் றெருளியுந் தன்னை
மருவியற் குணனுங் காப்பின வரை வரை குணனுங் காட்ட. (கசு)

கடிமல ராசா ரத்தின் கதிரொளி படைப்புந் தானே
கடிமலா மகற்கொண் டாற்றல் காட்டிரா சதம்வி ளக்க
கடிமலத் தவர்பல் லோரமுன கண்ணருள் விழைந்து போற்றுக
* கடிமல விகங்க ராசன் கைகுவித் தெதிரின் றேதத. (கசு)

தேனல ரம்பு சாதச செம்மல ரயன்மா லாதி
வானவர் சென்னி தாழ்த்த மாதவர் சூழ்ந்து வாழ்த்த
வானவர் பன்னி மாராங் காங்குபல் லாண்டு கூறக
கானவர் வைவ ளத்தின் கைவளத் திசைக னேற. (கஅ)

இன்னிய முள்ள வெல்லா மெழுந்திசு - - - பப விண்ணிற்
கன்னியர் மரபி னாடக் கதைவசி சார்ங்க மாதி
பன்னியற் படைக்க லம்பற் பலகுழீஇப் பணியி னி'ற்பக்
'கொன்னியற் சேனைக கொன்பொற கொல்கொடு நெருக்கொ துக்க.

மாமரைத் துழனி மல்க மற்று கலைகள் பல்க
தேமலர்க் குழற்பு தேவி தேற்றெழி னீளா தேவி
மாமலர்ப் பூமப தங்கன் வருடியாங் கிருபா லோகை
யாமல ருநதி மூழ்க வமர்ந்தரு டிருவோ லக்கம். (கஃ)

வேறு.

கன்னுளங் கவர்ந்து கண்ணிறை காட்சித் தக்கபே ருவகைகேர் தரக்கண்
டென்னுடை நாதா விருஞ்செகந நாதா விநதிரை வந்தித் நாதா
மன்னரு ணிதியே வைகுண்ட பதியே மாசிலார் பெறுபெருங் கதியே
யின்னரு! டிதியே யீயற்றதண் மதியே யாவையு முணாநதமா துதியே. (1)

என்றினி தனநத னனநதமாண் மிகு கரினததினி தெநதையே யென்றும்
பொன்றுரு நித்தி யானநத ஊக போகமே புரிவதாய விரிவதாயப் போத
நன்றிலாச சன்ன சாகரங் கடத்து நலத்ததாய வலத்தவே தாநத
முன்றிகழ் சகலா கமங்களாம் மதமாய மொழியுமே வழியினை முறையே.

அறிவிலாச-சிறியேழ் கருள்கென விரப்ப வன்னது தன்னிரு செவியேழ
றிறைவன மனைய முருகநா யகனபோ கிசை குணகிதே யிதுகெண்
முறையினின் வினாவுக கிறையென வருளு முறமுணா பராபர முதலாய
நிறைசமு சா வுத்திதா சகமாய நித்தியா னநகன மலமாய. (உரு)

ஆதிமத் தியாநத சகிதமா யனாதி யாய்ரு விகற்பமா யளவாச
சேரிதியாயச சமயா தீதமாயச சிவதத துவரூப சாநதமுன் னாய
நீதியாய வேத முடிவினிற் றியம நேயமாய நறைசதா சிவசதை
யோதியா லுள்ள படியுணர்ந துபாசித துறுநிலை பெறுமவ பெவரோ (உச)

அவாகனீ வினவு சகசிய நெறிமுற் றறிவர் தநிநதிலா ரெவாமற
றவரோரு சிறிது மன்பிலா நரு ளதமராங் கவாகளே யாவா
தவரிசு மனநத வா தலா லனைய சதாசிவ மூர்த்திபூ ணையே
தவரின வேட்கை தருமலால் வேறு சாதன மிலையிது சாகம (உரு)

யாவரே தீரத துவமபெய்நு யோரைந தித்திய புபுட்சுக்க ளாகா
தோவியே நிராசை யொடுபயன கருதா துத்த பத்திபெற யயவோ
ராவரே யரிய முமூட்சுக்க னென்றாக கருமறை பெருமுறை யறையும
வாவுறும் விடய துக்ச்சிசுமுன் னாவ மாறறுதற் கத்ததரே லவாதாம் (உச)

விதிவழி வழாமன் மதிநதி வேணி விமலனை யமலமா விழைவாற
றுதிவழி பாட்டிற் பதிமன மாட்டித் தரிசநப் பூசிதத லதுவே
கதிவழி யாமா விதுதுணிந தென்றுங் கைவிடா துயவ்றக காணாஉ
மதிவழி யுடலுள் ளளவரு வினையின் வருபய நெருவற துகாநது. (உஎ)

நியதிசெய் பூசோ பாசனா பெலத்தா னிமலமெய்ஞ் ஞானமுன் னிகழு
மயர்விலா வாய்மை மலர்சிவ ஞான வலியினுன் மருவுதே காந்தத்
தயர்விலா தென்று மழிவிலா தமரு மத்துவி தானந்த போக
நயனிறை மோக்க நண்ணுப திண்ண நன்குண ரங்கத நா த. (உஅ)

ஆதலாற் சமுசா ரோத்தி கடந்தே யருளினு னித்தியா னந்த
போதவீ டெறுதற் கேதுவச் சிவனைப் புலமொரீஇ நலமரீஇப் புனித
பாதமெய்ச் சிவஞா னம்பெநீஇ யுள்ள படியுணர்ந் திரண்டறப் பயிற்று
மோதகூ சனையேயன்ந்வே நிலையான் முடிப்தென றுணரகி முதல்வ. (உக)
செப்பியாங் கனைய தத்துவ முணர்நது சிவத்துவம் பெற்றங்குடை யூரு
யொப்பரும் பசுத்து வம்முயி ரெவற்று மொழிவுறு வழிவிரிந் துளதா
லீப்பசுத் துவநா நெத்தவத் தாலு மிரிந்திடா திரித்திடு மிவனே
யப்பர மோக்க விருப்பனிட் களங்க கைமிலா நெனுமறை யந்தம். (உ௦)
வேறு.

இத்தகைய பசுத்துவத்தை யிரிப்பதுதான் பாசபத தீக்கை யேயர்
முத்தமமா மிதுவிரசா வோமமுட னிகழ்வுறச்செ யுண்மைத் தாமாற்
பத்திமையால் விரதநெறி பன்னிருநா னியமமுறப் பயிற்றல் வேண்டும்
வித்தகவம் மகதீக்கை விதியினைநா முள்ளபடி விளம்பக் கேணீ. (உ௧)

இன்னவிர சாமகத்துக் கிடுஞ்சமித்துக் கோமயமன் னிதுகொள் காலம்
பன்னுமூவா விருநான்கு பதினான்காந் தினநான்கு பரம மிந்த
மன்னுதினத் தீன்றணிமை வருபினியீ னுக்கன்னி மலடு மூப்பே ,
யுன்னுறுகன் றிறப்புமல முண்பதிவை யுருநிரைநன் குணர்ந்துசார்நது. (உ௨)

அனையறங் கோமயத்தை யளிக்குங்காற் பின்மரைமெல் லடையிற் சாத
மனுநவீட்பேற் றம்மயமேல் வழும்பகற்றிக் கோசலம்வா மத்தாற் பெய்து
பினைநவிலு மகோரத்தாற் பிசைநதுருட்டி யுலர்த்திமுனம் பேணிக் கொண்
டே, முன்னவிலோ மந்தொடங்கன் முறையாகு மம்முறைமேன் மொழியக்
[கேட்டி. (உ௩)

அக்கினிகோத் திரமுளரி யானிசுகி தரணிசில யழலிம் மூன்றிற்
புக்கதொரு வசுவெழுப்பிப் புருடத்தான் மயசுட்கம் பொலிய மூட்டிச்
சொக்கிரா கியமாகுஞ் சூத்திரத்திற் சொன்முறையித் வேண்விக்குத்
தக்கமனு நாலொன்பான் றத்துவா தியசுத்தி தயங்கக்கூறி. (உ௪)

சொல்லியவான் கிருதத்தாற் சொல்லியவா ருருதிசு டெலங்க வாற்றி
வில்லியனுஞ் சயாதியோ மச்செயலு மீற்றின்முறை விளங்க வாற்றி
நல்லியன்முற் றகைமந்துபிர திட்டையிலா வோரிலிங்க நாடிக் கொண்
கெல்லியனுல் விதிப்படியேபிரதிட்டையுரிந்தருசசித்தினிதுபோற்றி. (உ௫)

மேவுபசுத் துவரீக்க விருப்பொடுநன் னெறியொழுகும் வேதி யர்க்குத்
தாவருநால் வகையுண்டி தக்கிணை தாம் பூலாதி தகமு னல்கிச்
சேவுடையான் பாசுபத தீக்கைமுறை யந்நிசிராற் றிணியா மத்துச்
தேவியலவ் வருட்குறியைத் தியானமிடையறா தன்பு திகழப் போற்றி. (௩௬)

வேண்டுமப கரணமெலாம் விருப்பமிக நனியீட்டி விளங்கப் பூசித்
தேண்டருமெம் பெருமானே யிநதுசே கரணெயம் மிறையே மன்றிற்
ருண்டவகுஞ் சிதபாதா தகுகிரிசை மகிழ்நாதா தமியே னிந்நாட்
பூண்டவிர தம்முடித்துப் புணர்பசுத்து வம்முழுதும் போக்கி மேலும். (௩௭)

உள்ளபடி சிவத்துவப்பேற் றுண்மைதிகழ் தரவருளே யுதவு கெந்தாய்
கள்ளமனத் தேனெனினுங் கைவிடனின் னடிமையெனக் கரைந்நிவ்வாறே
தெள்ளமுளத் தீராறு தினங்கனம்பூ சனையோமச செயலோ டாற்றி
நள்ளருளாற் பதின்மூன்றா னாளுதய நத்தியமு நடாத்திப் பின்னர். (௩௮)

நேசனையாப் பூசினையா னிலவியவக் குலவிலிங்க நிமலன் றன்னை
மாசனைவ் ருத்தெறவே மதித்தமைந்த சிவானுபவ மனஞ்சேர்த் தென்று
மீசனையே பசுத்துவரீக் கிடுகிறமை யொடுதிகழு மெழிலா சாற்கு
பாசனையாற்றக்கிணை தாம்பூலமொடுபரித்தளித்துப்பணிந்துபோற்றி. (௩௯)

பின்பினைய குரவனைநாற் பெருமறையோர் மாபினரைப் பேதி யாமெய்
யன்புறுமா கேசுரரை யறுசுவைநால் வகையுண்டி யயில்வித் தன்போ
டின்புறுதக் கினையாதி யினிதளித்தி யகீநதிரா நீவ்வா ருக
முன்புரிய பாசுபத தீக்கையிடை யூறின்றி முடித்தி யாலோ. (௪௦)

வேறு.

முறைமையினித் தீக்கையினை முடித்தியெனிற் பசுத்துவம்போய்
நிறைவிரசா வோமத்தா னிருமலகாத் திராதி
மீறைதருமிச் செயன்முடிவி லாசமன மிருமுறைசெய்
திறைவிரசா வோமாந்தத் தெடுத்தொளிர்வெண் ணீரூதல். (௪௧)

அங்கிழகாத் திரமௌபா சனவீதி கோத்திரமத்
துங்கசிவாக் கினியிவற்றின் றாயதிரு நீரூதல்
செங்கையிலியா தொன்றேனுந் திருந்தவமைத் தங்கியெவந
தங்குபத முதலமைந்த தக்கமது வோரோழால். (௪௨)

வலத்தனிக்கை மேன்முடி மன்னுறமும் முறைசெபித்து
வலத்தொடபி மந்திரித்தோ மாபோவென் மனுவாலு
நலத்தகைய வாபோவா மனுவாலு நறுநீரைச்
செலத்ததிதே வினைநினைந்து தெளித்தனைய திருநீற்றை. (௪௩)

* வகரம் உடம்படுமெய்,

ஒப்பவொரு மூப்பாக முறப்பருத்தோர் பாகத்தைச்
செப்பருய் சானத்தாற் றென்னியிற்றற் புருடத்தாற்
றப்பின்முகத் தகோர்த்தாற் சாற்றிய மகடுதோ
டிப்பியவா மத்துநதி சாதத்தாற் றியன்சாணு. (சச)

இருகரங்க ளாமுறுப்பி னெழிலுறலே பனமாகப்
பெருகுறப்பூ சுபுயின்னர்ப் பிரிததுளமற் றெருபாகத்
திருவருள்காட் டிடுநீற்றைச் சென்னிமுதற் பாதம்வரை
யொருவறமெயப் பூசுபுயின் புடனிருகா லாசமித்தே. (சசு)

அனந்தாமற் றெருபாகத் தணிநீற்றைச் சென்னிமுத
லினந்தருமைந திடத்தாத லெண்ணிரண்டெண் ணுண்காதல்
வனந்தருதத் துவவகையின் மருவாரு றிடனாதல்,
மனந்தாமுன் மனுமுறையின் மலிதிரிபுண் டாமாக. (சசு)

தரித்திதென் மரபாமித தருநீறு தரித்தவயோ
யிரித்திடுவர் பசுத்துவ ரிவ் விரும்பாசு பததிக்கை
யுணத்தவிதி வழாதன்பி னுளுற்றினுமுன் னுயிர்போல
வரத்தருமாண் புனதொன்று வழங்குதுமற் றதுகேட்டி. (சசு)

செபமூலம யாகாதி செடன்மூல மருமுனிவோ
தபமூல ஞானசா தனமூலஞ் சிதம்பரமா
நபமூல மறைக்குயிரா நன்மூலஞ் சின்மூல
முபமான மிலாதென்று முயாபஞ்சாக காமூலம். (சசு)

நவிலித்தேழ் கோடிமனு ராசாதி ராசமனு
திவியமனுப் பாசுபத தீக்கையினம் பலனளித்தற்
கலிந்தருமுக கியசிபமா மதிகா ரமிதன்பாலே
கவிதருமில் வருட்டிஞ்சாக் காமுறைநீ பெறல்வேண்டும். (சசு)

பரமசிவப் பிரசாதம் பரிந்தருளும் மனுவேதது
வீரமிருமா தக்கீரமா மருவுதொவக வகைமலரு
மரனதிக னேயெயினமுன் னுஞ்சாரு ளெனின்மனுவுட்
டிானதிக மிதுவென்று செப்புவுதென் றெளிமனத்தோய். (சசு)

வேறு.

வேத முடிசொல் கைவலிய விமல மோக்க தாயகமிப்
போத மயமந திரமேயாம் புனித முனிவர் கனிமனத்திற்
பேத மறவீற் றிருக்குமிதிற் பிட்டுகோ ரெழுத்தின் பெருமைபெனு
மோத லரிதே யுன்னரிதே யும்ப ரெவர்க்கு மயற்கெனக்கும். (சசு)

சகல வேத கோடிகளுஞ் சாற்று சிரங்க ளெல்லாமுஞ்
சகல கலையு மெப்பொருளுந் தன்னு ளமைநது தனிவிளங்க
வகல மளிக்கு மாதா மாரு மவற்று ளெஞ்ஞான்று
மகல வரிய வாருயிரா யவிரு மகாமந துர மிதுவே. (௮௨)

சத்து சிததா னந்தவுப சாநத பரிபூ ரணவிமல
சுத்த முத்த நித்தபர சுத்தாத் துவித பரப்பிரம
வத்து தானென் றுபரிடஞ்சொல் வரத பரம சிவனென்று
முத்தி முதலாய் வீற்றிருக்கு மூல மகாமந திரமிதுவே. (௮௩)

ஏனை மனுக்கள் குடிலையுஞ்சேர்த் தெண்ணப் படுவ தத்தமெழுத்
தான வளவை சிற்சிலதம் மந்த மருவா தளப்பனவா
மான மறுவீ தக்குடிலை மருவா தந்தம் வலாடெண்ணு
மேன திருவைந் தெழுத்தெனவே விளக்கு மியற்சீர் பெறுமனுவாம்.

இதனா லிதுதா ரகஞ்சேர்தா நெழுத்தா யெண்ணப்பெறினுமிதை
முதனா லாதி கலையெல்லா மொழிவ திருவைந் தெழுத் தென்றே
சிதமா முனிவ ரிதுபேணி- சிவாபி வியத்திப் பேறுறறா
புதர்பற் பலரு மிதுகொண்டே பொருவில் பதங்கள் பலபெற்றார்.

இன்ன மறுவி னமவென்னு மிரண்டக்காங்கள் பசுத்துவநீர்ந்
துன்னுமான் மாபரசிவத்தோடொன்றிவாழ்மெய்ப்பொருளுணர்த்து
முன்னு நமசி வாயவென வழத்திம் மனுமா மலபந்தத்
தின்ன லொழிந்துய் வுறவுயிரகட் கீசன் றானே தருமனுவாம். (௮௪)

யாவ ரிதயத் திம்மனுவீற் றிருக்கு மவருக் குபரிடதத்
தூவில் பொருளா லருந்தவத்தாற் றருநீர்த் தாதி யாகாதி
யோவீ லறனாற் றமக்காக வேண்டும் பயன்வே றென்றிலையான்
மேவிம் மனுவோர் முறையேனு மெய்யன் புறவோ தாவிடிலோ. (௮௫)

கணிப்பி லபரா துக்க பயங காசங் குலவா கரமாய
கணிப்பில் சமுசா ரப்பெருஞ்சா காரீந் துறவே றுபாயமிலை
தணிப்பில் சகல வுபரிடபூ டணவிம் மனுவே சகலசுகந்
தணிப்பில் பரம சிவஞானே தயமுக் கியகா ரணமாகும். (௮௬)

தருகை வலிய சிற்சொருபந் தன்னை விளக்கு மணிவிளக்குத்
தருபல் குருர பஞ்சபா தகதா வாங்கி யென்றுணர்க்கத்
தருமிப் பிரண வஞ்சார்பஞ் சாக்கரம்மே மோக்கம்விழை
தருநால் வருணர் சங்கரருஞ் சாற்றும் வரோப காரமனு. (௮௭)

தூமம் திரமீ தெப்போதுஞ் சுத்த மயமே யாதலின
லோம முதல பூர்வாங்க முசித கால முதல்வேண்டா
தேமமலியக்கொடுத்தல்கொளவிசைத்தலெவைக்கும்பொருத்த முள
தாம மிகுமா சுயம்பிரகா சத்து மகாமம் திரமிதுவே. (௬௦)

வேறு.

இம்மாமனு விற்கவென்னு நிரண்டெழுத்தின்னெருகைவகைவிரியிற்றிகழு
மம்மாபொரு ளுண்மைய ளப்பவரா *ரயனான்முத னுண்மறையா தியெலாஞ்
சும்மாவெனலல்லெ தன்சொல்லுவதித்துவி தாக்கரமீ தருதூயபல [சொல்.]
னெம்மானவிலத்தருமோவிடர்முற்றிரித்தின்பொருங்கீமெனலாமொரு

மானதரு மிம்மனு சற்குருவால் வழங்கப்பெற லன்றியெம் மாதலத்தின்
பானந்தந வ்ல்கினு மெண்ணியவெப் பலனுமபெறு கிற்றில ராதலினுற்
சானந்தரு சற்குரு வாலுபதே சம்பெற்றுயர் சைவத லத்தினடைந
தினத்தவிரச்செபமாற்றினுடனெல்லாமெளிதிற்பெற லுண்மையதே. (௬௨)

எல்லாவுயிர் கட்குமு ளத்திலுநதுன் பெண்ணார்கள்க ளங்கமுன்னோர்சிறிது
மில்லாதவர் காமமுன் னையதுரி சிரித்தோர்பய னிச்சொழி பெயயம்மொ
ழிமுன், புல்லாதவர்தூ லுரைசீலர்களைம்புலனீத்தவர்போற்றுறுசீடர்கள்பா,
னல்லாதவாற்புரிதிக்கையினுனைவைநீக்குமெய்ஞ்ஞானந லத்தகையோர். ()

இவ்வாய்மைக ளாதிய மைந்தவரே யிதவாய்மைய சற்குரவோரிவர்பாற்
செவ்வேபெறு மந்திர மேவிளையுந திறனெண்ணிய வானுட னக்குமெளி
தவ்வாய்மனு வோதுட னேதிடநல் லருண் மாதல னாகிடி லாங்கவைதா
மிவ்வாழ்குட னீன்புவி வாழ்வறவே யெழுதாரக மானதி ருக்கைலை. (௬௪)

தனிமேருவி மாசல மந்தநாகே தாரந்திரு வாரண வாசியரு
ளினிதார்பிர யாகைதி ருசசயில மிசைபுட்கர மல்லிகையர்ச்சுகமே
முனிவோர்பணி நைரிசுங கோகனமே முதுகுன்றரு னுசலநதில்லையரு
ண்ணிசேர்நிருக்காள த்திகாஞ்சிபுரநவில்பஞ்சநதம்மிடைமாமருதூர். (௬௫)

புவிவாழ்சிவ லோகமெ னும்துரா புரிவேதவ னம்புகல் சேதுமுத
லவீர்மாமதி வேணிசு யம்பிலிகக மமர்மாதல மாவன கூவிரமா
சிவராசலி ருக்கமு தற்பலவாஞ் செப்பும்திவை கைப்பொரு ளாக்குமுன
நவின்மாமனு வின்செப மெய்ப்பயனை நவின்மும்மிது நிற்குல கின்புறவே. ()

எனநாண னேதிய வாய்மையு மு திருகட்செவி வாய்நுகர்ந் தேயமுத
நனிகூரகி நாயக னேதுறுமென் னொதாதிரு^௧நாதவெ னக்குயிரி
னினியாரினி யாருணை யல்லையிங் கெளியேனுயு மாறிரங் காரருளாற்
றனியோதிய யாவுகின் பாற்பெறவே தாயேற்குள மார்வமிக் கூர்வதரோ.

அண்ணலெனே யேன்றுகொண் டின்னருளே யளித்தோயகி லம்மும ளித்த
ருளங், கண்ணாவருள் கென்றுப ணிந்தடிமேற் கைகூப்பிய சென்னியன்
வீழ்ந்துபணிந், தெண்ணோற்பெற வேண்டலு நீண்டவளுங் கிரும்பைப்பதி
யெண்ணமு டித்துமென, வொண்ணாநிதி பெற்றென முற்றுவகை யுத்திப்
[புனன் மூழ்கின னூங்குடனே. (௬௮)

பின்னையமொடன்னபணீந்திரனப்பெருமான் றிருச்சந்தி திமுன்னுறுமோர்,
மன்னோர்மிசுபுண்ணியநீர்த்தமலர்வாவிப்புன லும்படிந்தாசமியாத், தன்னே
ர்திருநீறணிந்தெல்லெபெருத்தண்மாமணிமெல்லிலகோலமுடன், கன்னே
ர்கவிகைத்திருமா லடிக்கீழ்க்காணிக்கையதாகமுன் வைத்தனாள். (௬௯)

மேலுந்துதி விண்டுமு னின்றனனவ் வியாளேசனுக் கத்திரு மாதவனெந்
நாலுந்துதி செய்விர சானலமார் நுவல்பாசப தச்சிவ தீக்கைமறை
நாலுந்துதிமந்திரமாதியெலாநயப்பபுரிந் தத்திருநீறளித்தெக் [மனம். (௭௦)
காலுந்துதி செய்திரு வைந்தெழுத்தைக் கருதிப்பொருள் வாய்மைகளிந்து

வேறு.

ஏகச்சிவ மாகத்தனைப் பாவித்திரு கண்ணற்
பாகத்துற நோக்கித்தரு பார்வைத்திரு வழுதாற்
சேகற்றுப வாசத்தனி விரதச்செயல் கோளந்
நாகர்க்கிறை தேகத்தினை நானம்புரி வித்தே. (௭௧)

தன்னோர்முகங் கிழக்காகவங் கதக்கோவினை யிருத்தி
யன்னோன்சிர மிசையங்கைவைத் தருண்மாசிவருப
மென்னாவரு திருவைந்தெழுத் துபதேசமு னியற்றி
மன்னோர்சிவ மயமாக்கினன் மகியேந்தகி வேந்தை. (௭௨)

|| னாயாதிசு ளாலும்மன வுணராவொளிர் மனுவேந்
துரையாலொரு செவிவாயினு மொருவாத்திரு வழுதாய்
*வரையாமுன மெனமாதவம் வாய்த்தோமென மகிழா
வரையாதமெ யறிவானந்த மயவாரிதி படிந்தான். (௭௩)

தானென்றொரு சிவமென்றிரு வேறின்றெழு தருமெ
யானந்தமம் மாநந்தமர்நகைப்பெரு மான்றன்
பானன்றான் காமத்தக பரிசாதிப பயனன்
மானந்தா வெல்லாஞ்சிவ மயமாய்வயங் கினனல். (எசு)

அகிராயக னலர்நாயகி யணிநாயக னடியிற்
றகுமாதா மிகவீழ்ந்தடிக்கடிதாழ்ந்துபஃ றுதிசண்
மிகவோதியவ் வரிதாட்பணி வீடைமிக்குளம் விழைந்தா
னிகவாழ்வயன் முதலோர்பத மெல்லாநதரும் பெனவே. (எரு)

மதியாநதி மதிவேணியன் பதவம்புய மலரே
கதியாமனம் பதியாவொரு கணமும்மற வாதப்
பதியாரருட் குறியாஞ்சயம் பிலக்கேசபொற் பீதமே
விகியோடருச சனையேபுரி விழைவேமிக வமர்நதான். (எசு)

என்றோதிய நந்தனை யிருதாள்சனற் குமா
னன்றாதா விறைஞ்சாநவில் கதைமேலுந யந்தே
சின்றனென வருன்குதனை நேயம் நிகு முனிலோர்
பின்றனா விறைகாதையென் னெனவாங்கவன் பேசும். (எஎ)

வேறு.

திருவைப்புணர் மாதவ னற்புமிகு திறனுற்றெழு சேட னுளக்களிகர்
தாமுற்றுப தேசமு ரைத்தகதை தனையற்பின்வி னாவின் செப்பினர்தாங்
குருவைப்பெறு வார்கன்ப சுத்துவமில்லுமெய்ச்சிவ ஞானமுடப்பெறுவார்
பருகுற்றிக வாழ்வுகண் முற்றுமொரு பரமுத்தியு மேஷவர் நிச்சயமே. (எஅ)

ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் (கஉச)

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

நிலமுழுவதுமுடியின்கண் வாழ்தா நிறுவியபணிபதியன்பு கூர்தா, மலர்மக
டமுவுறிகொண்களுருள்வருமொழிகுருமொழிகொண்டதோ தினங், குலவு
று மனையன விண்டபாலொளிர் குளிர்மர கதசிவ லிங்க மேலுறு, நலனிறை
செயன்முறையின்ப மேதக நவிலுது மெனவரு ணந்திகூறு மால். (க)

வேறு.

அருத்திமிகு சனற்குமர வருந்தவகேண் முருநதனடி யடைவின் பேற்றூற்
றிருத்தகுபாக்கியன்விரசா நீக்கையினைத் தெழுத்தினுப தேச சீலன்
கருத்தொருமைச் சிவஞானக் கடற்படிந்தா னந்தமுதங் சுளித்துண் டன்பு
பெருத்தெழின் றனத்தனரி பிரசமலர்த் தான்பணிநது பேசு கின்றான். (உ)

குவலையமூற் றளித்தருளென் குருநாதா திருநாதா கோதெ லாம்போய்ப்
பலுலையமா கியபாச பததீக்கை யிதமேற்கொள் பரிவி னன்போர்
திவலையன் விலேனென்னுஞ் சிறியனமை யலதுகதி தேறா னென்றென்
கவலையற வினிதளித்த கடமையின்மே ள்ருள லுநின் கடமையன்றே. (ங)

ஆதலினு லெளியனெழுத் தைத்துபதே சப்பேற்றிற் கமைய வீசன்
காதலினு லனவாதங் கலத்துறையுஞ் சிவலிங்கங் கைக்கொண் டென்றுஞ்
சாதலினுத் துடைத்தருள்பூ சனைபுரிதற் கேவேட்கை தழைத்தே னுஞ்ஞை
யீதலினு லுளங்குளிர்வித் தென்னையருள் பின்னையமர்ந் திலங்குமாற்ப. (ச)

எனவகிவேர் திறைறஞ்சுபுநின் றினிதிசைத்த வேத்துரைகேட் டிஃதி ரேசன்
கனியடிய ரொணமுடிக்குங் கருத்துவகை நனிபூப்பக் கருணை கூர்ந்தப்
பனகபதிக் கருள்புரிந் திப் பரிசுரைக்கு மனந்தகேள் பாரிற் சோணட்
டினிவரைவ ன்ருட்பெருக்கே யெனப்பொலியுங்காவிரியாற் றினுக்க வாசி.

ஆசையினில் யோசனைமூன் றலர்பாரி சாதவன மதற்குத் தென்மேற்
கோசனையொன்றெனப்பெறுமோருழியமுதாம் பிரகுலங்களுலவாதென்றுந்
தேசவிரி தரப்பொலிந்து திகழ்குத வனமெனும்பேர் சிறப்ப வாய்ந்தரீங், கீச
னருண் முழுதடைந்தார்க் கினிதளிப்பித் தமலமதா யிலங்கா நிற்கும். (ஈ)

வேறு.

ககுபமந் தாரங் கன்னி காரம்பா டலஞ்செ ருந்தி

வகுளகூ வினங்க கெகை மராகுரா நாரங் கஞ்சண்

பகநிப நறவ ஞாழல் பன்னிதா தகிப லாச

மகில்வழை விரசம் வன்னி யாமா விலிங்கை புண்ணை.

(எ)

சாலமா சினியி லந்தை தாத்திரி பாரி சாத
மாலமா துனைய சோக டாசகர்ச் சூர மாத
மாலமஞ் சாடி நாவன் மதாகஞ்சே வோமை வெள்ளி
லேலமி லவங்கஞ் சாதி யிலாங்கலி பூக நாகம். (அ)

ஆதிய நிராக ளந்த வாம்பிரா டவிச்செ றிந்து
சாதிதா டிமஞ்சம் பங்கி சண்பக மயிலே சீந்தின்
மந்தவி மல்லி முல்லை மதுரமுன் வல்லி தத்த
மீதழீஇப் படர்ந்து பல்க விண்ணெலா மளந்து மல்கும். (ஆ)

வேரிகை நிமிர மாந்தி மிழற்றிசைச் சுரும்ப ராதி
சாரிகை காள கண்டந் தத்தைசா தகஞ்ச கோரங்
காரிகை யோதி மஞ்சி காவளஞ் சிவல்க போதம்
* வாரிகை யிசைமுற் றத்த மாண்செயல் வழங்க மல்கும். (க)

வாவிபல் வலந்த டாக மடுச்சர சேரி கேணி
யாவியு வளக மேல்வை யலந்தைமுன் றுய வென்றுங்
காவிபங் கயங்கல் லாரங் கைரவ மாதி தூநீர்ப்
பூவிரித் துளங்க வர்ந்து பொலிவினெங் கெங்கு மல்கும். (கக)

மிருகண்டு சூனு வாதி விழுத்தவ முனிசு முாங்க
ளருள்கண்டத் துவித போகத் தமர்ந்துவா முடசந் தோறும்
பொருகண்ட வேழஞ் சீயம் புண்டரீ காதி யாங்கே
வருதொண்டு பலவுஞ் செய்தே மாறொழிந் தமர்ந்து சூழ்வ. (கஉ)

இன்னன பலவ ளங்க னெல்லையின் றென்றும் பல்சு
மன்னமா வனத்தி லெங்கு மமுதமுன் னடுத்த தூய்மை
யுன்னியோ வுலகெ லாமுயந் துறத்திரு வுளங்கொண் டோநின்
மன்னுபுண் ணியவி சிட்ட மலபரி பாகத் தாலோ. (கங)

தானருண் மறைக ளாலுஞ் சாற்றமற் றளவை யாலு
ஞானமா முனிவ ராலு மெனைமுன்வா னவர்க ளாலு
மேனலின் மனம்வாக் காதி வேறெவற் றாலு மெட்டா
மானமெய்ச் சிவமே லிங்க வடிவமாய்ச் சுயம்பு வாகி. (கச)

அவ்வன நாப்பட் டோன்றி யுரமு தெனச்சு வேத
மெய்வவள ரொளியி னீடி விளங்குமவ் விலிங்க மூர்த்தி
திவ்விய சரண பூசை சிவாகம விதியாற் செய்தி
யிவ்வருட் செயனீ வேட்ட தின்றுறு புதுமைத் தன்றால். (கடு)

பதஞ்சலி யாகி முன்னம் பாமனார் முன்ன மங்கை
முதஞ்சலி கூப்பச் சென்று முறைமுறை யிறைஞ்சிப் பூசை
நிதஞ்சலி யாம் லாற்றி நிருத்தநேர் காணப் பெற்றாங்
கிதஞ்சலி லங்கொள் வேணி யிறையருள் செயப்பெற் றுயால். (கச)

இப்பகலு மப்படியே யாம்புகலிச் சூதவனத்
தொப்பரிய மெய்ப்பொருளை யுமாபதியை யெமாதருமை
வைப்பினைதூல் செப்புநெறி வழாமலருச் சனைபுரிதி
யப்பரம மெப்பொழுது மமாமுத வருட்குறியில். (க௭)

பணியரசே சிவார்ச்சனையாம் பணிபுரியப் பணிவொடுநீ
யெணியனைய சூதவன மெய்துமுன மெய்தகுபன்
முணிகனக நிதிவகைகன் வரம்பிலகொண் டருமறைக
டுணிபுணர்த்து சிவாகமமும் ஸரிசறத்தேர்ந் துளந்தெளிந்த. (க௮)

தீதறுபோ தகராதி சிவமறையோர் வைதிகரை
மூதகுசீர்ந் காசியப முதலாய முழுதுணர்ந்த
நேதகுபல் விமாஸிதி நிருமிதசா தகசதுர
ரோதுலெள கிகம்வல்லா ருடன்றேவர் கம்மியனை. (க௯)

உடனழைத்துந் கொடுவினாந்தவ் வுத்தமமா வனஞ் சேர்ந்தங்
கடைதினத்திற் கேத்திரபின் டாதிபுப வாசாதி
கடனமைத்து மடனகற்றிக் கதிபுகுத்து மான்மார்த்தத்
திடனிலைத்த சிவலிங்க சிவார்ச்சனைசெய் குதிவிதியால். (௨௦)

சகலதல சிவலிங்க வியட்டிபூ சனைப்பயன்முற்
றகலமுற.வளித்திடுமான் மார்த்தபூ சனையதனா
லிகலரிய மரகதமா விலிங்கமுனக் களிக்கின்றோம்
புகலருமன் பாலென்றும் பூசைவழா தியற்றுதியால். (௨௧)

என்றருளி முகுத்தனா விறையிறைஞ்சி யெதிரிந்நிப்
மன்றன்மல ராதிக்கொடு மரபின்மர கதவிலிங்கத்
தொன்றியபூ சனைபுரிந்தீற் றோமாங்கி வினைநிரப்பித்
சன்றிருமென் கரத்தாலச் சரலிங்கத் தனையளித்தான். (௨௨)

அகியரச னடிவணங்கி யங்கையினை விரித்தேந்தித்
தகுமலரா தியகொண்டா சானெதிரா ணையின்விதியான்
மிகுகிரியா தியதெரிப்ப விழைதகுபூ சனைமுடித்து
நெகுமுளத்தாற் குருபூசை நேரியற்றிப் பணிந்தெழுந்தான். (௨௩)

சூரவெதிர்நின் நாவிறைபின் கூறுகின்ற னான்மார்த்த
சரவிலிங்க பூசனையே சக்லதல சிவலிங்க
பரமபூ சனைப்பயனைப் பாலிக்கு மென்றனையாம்
பிரவணநா யகன்பூசை பேணுகெனப் பணித்ததை யென். (௨௪)

அடிகளடி யேனுளத்தி னையமொழித் தருளுகென
முடிவணங்கி யெதிர்நின்றான் முகநோக்கி மொழிகின்ற
னெடியவனங் கதவேந்த நீகேட்டி நிபந்தெரிப்பாங்
கடிவருமான் மார்த்தநெறிக் காசறுமா பூசனைதான். (௨௫)

சுருதுசிவர கமமாதி துதிசருவ சம்மதமே
கருதுமது கைக்கொண்டோர் கனிவுறுதா வரலிங்க
பரமசிவ வழிபாடும் பரிவுமிகக் கொளல்வேண்டும்
வரமிகுதா வரலிங்க வகைபலவா மவை கேட்டி. (௨௬)

வேறு.

மனுட தாபித லிங்கமே மானுட லிங்க
முனிவர் தானவர் நிருதரான் முனைத்ததா ரிடமே
யெனைமு னாஞ்சர தாபிதந் தைவிக விலிங்கங்
கனிக னேசகு காதிதா பிதங்கண லிங்கம். (௨௭)

உலகெ லாமுய வருளிற்று னுதித்ததே சுயம்பு
விலகு மிவ்விய லைவகை யொன்றுக்கொன் றேற்றங்
குலவு மாயிர மயுதமி லக்கமே கோடி
நிலவ னந்தமா மடங்குயர்ந் தரும்பய னிகழ்த்தும். (௨௮)

வழுத்து மிவ்வகை யன்றிவே ரொருவகை வயங்குங்
குழைத்த மண்குடு மண்டருச் சிலைகொள்சி ருணமு
னிழைத்த ரத்தின மொண்மணி வாணமே யிரதம்
பழுத்த மெய்ச்சுயம் பெனவிரண் டைந்தொரு பகுப்பாம். (௨௯)

இன்ன பத்தினுண் முன்னைநான் கொன்றிடுனென் றேற்றந்
துன்னு மொவ்வொரு பதின்மடங் கனையதாச் சைலந்
தன்னி னூறுபங் குலோகமாங் கதினிரத் தினந்தான்
மன்னுமாயிர மதினம்ணி யிலக்கமே வாணம். (௩௦)

அன்ன தற்கொரு கோடிமே விரதமாங் கனைத்தே
பின்ன ரூட்சுயம் பிலிங்கமாங் கதனிலு மேற்ற
மென்ன லாமலா லனவுகண் டுன்ப்பரி தெவர்க்கும்
மன்னு பூசையீற் றினில்விடு மிலிங்கமோர் வகைகேள். (௩௧)

மண்ணு தண்டில் மன்னமாற் றுமணல்கோ மயமே
வெண்ணெய் கண்மணி சந்தனங் கூர்ச்சம்பூ விரைத்தார்
நண்ணு சர்க்கரை மாவென நவில்பவா றிரண்டு
ளெண்ணி யாதொன்றிற் புரியினு மிலிங்கபூ சனையே. (௩௨)

போத ருத்திர ராதிய புனிதராற் பூவில்
வேத னாதிய வளப்பிலா விபுதரா லென்றான்
மாத போதனர் தானவர் நிருதர்மற் றவராற்
கோத றப்புரி யிலிங்கங்கள் கோடிமா கோடி. (௩௩)

ஆய வெவ்வகை யிலிங்கத்துஞ் சுயம்புமிக் கதிகக்
தூய மெய்வகைப் பயனெலா மெளிதுடன் றுறுத்து
மேய விவ்வியன் மெய்மமையா லமுதமா விபினந
தேயமுய்வுறத் திவ்விய வமுதலிங் கேசன். (௩௪)

அருளி னிற்கள வில்பலப் பிரதனே யாகத்
தெருள்சு யம்புவாய் வீற்றிருந் தருள்பெருஞ் சிறப்பா
விருளி ரீக்குமச் சேகர வனம்புகு கென்றா
மருடு ரத்தகி வேந்தவம் மந்திர நாதன். (௩௫)

அவ்வ னத்தன வரதசா நித்திய னாகித்
திவ்வியத்தனி யமுதலிங் கத்தினிற் றிகழ்வற்
ஹெவ்வு கத்துநிங் குருதிருந் தருளுமீவ் விதைக்குச்
செவ்வி முற்றநீ முன்புரி திருப்பணித் திறங்கேள். (௩௬)

வேறு.

வாப்புனித் தருப்பணம்பேர்ந் தருப்பதல மருத்த மண்டபமா மண்டபஞ்
சோ பணமண்ட பாதி, புரப்பகைவீற் பொருப்பெனவிண் பரப்புயர்பற்
பலகோ புரவகையா வரணவகை பொன்னெயில்கண் முன்னா, தரப்புக்
ல பற்பலதேர் சிற்பர்முடி வணக்கந தருமயனா னிருமிதஞ்செய் வித்தியனை
யசின, சுரப்பவனத் தமாமுத மூலலிங்கத் தட்ட கணத்தருபந் தனம்புரிதி
காசமுநூல் விதியால். (௩௭)

நணநாதர் குறப்பிடிதன் மணநாதர் கபால கரநாதர் பரநாதன் கடைகாவ
னாதர், தணவாத துசம்பீட்டு செளராதி சண்டி சாந்தபரி வராசுரர் தமை
நிருதித் தாங்காங், கணவாரின் ருவரிப்பத் தாவனஞ்செய் தரியு னாயை
மத வெள்ளிபுழ னாயனிவ ரவ்வுந், மணவாரின் தணவாதம் புரப்பரிநீஇ
யிமய மலையருணின் மலையுலக மலையறவீன் தருள்வான். (௩௮)

உம்மையினு மிம்மையினு மம்மையினு மெம்மை யுண்மையுற வண்மையு, வெண்மையுறத் திண்மை, செம்மைசிவத் தன்மையெனு நன்மையருவ வின்மைச் சிவவகைவுரி பவைகுமரி பெரியநா யகியெம், மம்மைதிரு¹ வு² விதியினிருதிதஞ்செய் தவட்டுகெ மையனமர் துய்யசின காவிரிபோற்செய் கொம்மைதிக்கழ் கருப்பதல விமாளுதி பலவுங் குலவுங்கே தனமெழுப்பி பதிட்டைமுறை குயிற்றி. (௩௬)

பரவுசிவா கமநெறியிற் சிவத்துவிச விசிட்ட பாவனரைக் கொண்டேழு பகாபதிட்டை யாதி, புரிபுகுப தினத்துலகு புகழுமகா சாந்தி புனிதவினையனுஞ்ஞமுதற் கும்பாபி டேகம், வரைகிரியை மந்திரம்பா வனைதிரவ யாதி மறந்துமொரு குறைமருவா வகைவயங்கப் புரிவித், தரவிறைநீ யும்³ னைய மனுவிறைவற் பூசித் தந்தணநுண் முதலாய வனைத்துமியற் றுதியால் அனந்தராமக் கணந்தரமா கந்தரற்குப் பன்னீ ராயிரகிட் கம்பொருளொர்⁴ வொருவருட்⁵ தோறு, மினந்தாவந் திடத்தகுபல் வகையவினே சிலங்க ளிளங்குமா வணத்துடன்⁶ திதன்மேலு மூவகை, மனந்தரமா மணியணிகள் சுவணரசி தாதி மலிதருபா சனவகைமற் றுள்ளவெலாம் வயக்கிக், கணந்தர நித் தியமுதன்மூன் றுருந்துசிவத் துவிசர் கனிதரநெஞ் சினிதளவில் கனகாதி மனைகள். (௪௧)

வளனிறைபல் வினே சிலங்கண் மற்றவெலாஞ் சாசு வதாநுபவ சாதனத்தான் மறுத்திடினு மருத்தி, கொளவினிது புகன்று தவி யாங்கவரெஞ்ஞான் றுங்கு லவியவாழ்தரப் பதிட்டைகுயிற்றியொருவாதே, பனகொழியுரியுமவண்மர்ந்த னையான்மார்த்தமரார்த்தமர கதவமுதசிவலிங்க மூர்த்தி, சனைநிதழ் மளவி லுபகரணவகையெல்லாங்கவ்னியபூசனைகள்சிவாகமவிதியாற்புரிதி. (௪௨)

இவ்வியல்பிற் பூசனைநீ புரியமுத லிங்கத் தின்னினிமா⁷ தவப்பெருஞ்சீ ரிரு டிகணீர்க் கிறைமூற், நிவ்வியபூ சனையாற்றி யிட்டமெலாம் பெறுவர் சென் றினிநா மிரவிகுலோற் பவராம நாமத், தவ்விறையாய்த் தெவ்விறச்செய் மெய்வலிபெற் றுய்வா னவ்வமுத லிங்கசிவார்ச் சனைபுரிந்⁸ தின் படைவே மெவ்வயிலொன் பதுகோளு மெவ்வுலகும் பூசித் தின்பமுழு தும்பெறுவ ரென்புகல்வதினினாம. (௪௩)

ஆதலினுற் பணிராச குணிகொ மணிகே ளத்தகுமா வனத்தமுத லிங்கேச சரணங், காதலின முரைத்தவிதி நருத்துறவெண்ணீ று கண்மணிமுற் சிவ சின்ன காத்⁹ திரன யார்த்தி, * யோதலின வரைந்தருளு மனுராச ராச வுத் தமோத் தமசீவ ரத்தினமாய் வேதத், தீதலினர் வம்பெருகைக் தெழுத்தை முறை யோதி யினிதுதினந் தினம்பூசித் தின்பினமர்ந் திருத்தி. (௪௪)

* ஒது அல் இன்னுவெணப் பிரிக்க.

இத்தகுதி யோடுபரி சுத்தசன்மார்க் கத்தி னியைந்துமர கதலிங்க வான்மார்க்
த்த மெனுமல், வுத்தமபூ சனையும்வழா துநூற்றிவரு குதியே லுல்வாத வினை
யொழிபு மலபாக மேலுஞ், சத்தினிபா சத்துயர்கத் தாத்துவிதா னந்த
சாந்தபர சிவமாவை பாந்தன்குல வேந்த, துத்தியமன் நிதுவாய்மை யென
மாத வாசான் சூதவனத் துய்த்தனன்கா கோதரேந திரை. (சு௬)

வேறு.

என்ன வோதிய நந்தி நாதனை யெண்ணி லாமுறை வந்தி யாவய
னுன்னுகான்முளை பின்ன னந்தன வொண்மை மாவனம்வந்து ளானவி
னன்னர் கேள்வியி னுங்கு மாதர நண்ணி னுனெதிர்நந்திநாயகன், சொன்ன
வாறுவி ளம்பு வான்விழை தொன்மை மாதவர் முன்பு குதனே. (சு௭)

அமார் வானமு நன்று சீவர்க ளமிர்த ராய்முழு வின்ப வாழ்வினி
லமர டேவமு தென்று மாதவ ரளியி னீடிய வந்த மான்மிய
மமர வோதின ரொன்று கேள்விய ரகில போகமு முண்டு மாமல
மமர னுனமெய் கண்ட போதர்பி னழிவில் வீடுற வொன்றி வாழ்வரே. (சு௮)

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம் பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௯௭௧.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்.

மதியி லங்கு வேணிமுக்க ணிரலை யங்கி சூரல் கட்க மருவு செங்கை
நீன்மி டற்றன் முதுவானவர், துதிவ ழங்க நாதன் முற்செ லருள்பு ரிந்து
காதன் முற்று துணைசெய் நந்தி கேச னர்பி னகிகோண்மர, கதவி லிங்க
மீது பெற்ற கதைபு கன்று மாலு னாத்த கவினி லங்கு சேக ரத்தண் மலர்
கானன, மதைவி ழைத்து நேயமிக்க மனனின் முந்து போய டித்த வருமை
யன்பி னோது கிற்ப மென வோது மால். (௧)

வேறு.

வினவுதி சனற்கு மார வித்தக முனிவ ரோறே
வனசைகோன் புகன்ற வெல்லா மகிழ்மிக வினவு சேடன்
■ பனியுறு தவனி மாந்தர் பதஞ்சலி யுருவந் தாங்கி
நனிமகிழ்ந் தரிபொற் பாத நரினம்பன் முறையி றைஞ்சி. (௨)

விடைபெறீஇச் சென்று வேத வித்தகர் சிவாக மாதி
தடையறத் துணிந்து நாளுக்குஞ் சமைந்தபோ தகர்முன் னேற்றா
னடைதரு மயனுள் ளிட்டோர் நவிலுமற் றுள்ளா ரெல்லாம் ,
புடைவர விலைகட் கெட்டாப் புனிதவண் மணிக்கு வால்கள். (க)

வகைபல் வளக்க வொண்ணா மாநிதிப் பொருப்பு மற்று
மிகையெனக் கைக்கொண்ட்ச் வேதமா புரத்தி னின்று
வகைமிகப் புறப்பட் டோங்கல் வகையெலாம்பணியு மோங்கற்
சிகைநிறா நிராடல் கோடித் திருக்கையி லாயம் புக்கான். (சு)

கண்டமர் மொழியோர் பால கண்டனை யெண்டோள் கொண்ட
கண்டனிப் பால நீல கண்டனை முண்டத் திந்து
கண்டசி கண்ட நாம * கண்டனை மண்டு தொண்டர்
கண்டரு மங்க னனைக் + கண்டனை கழலி றைஞ்சி. (ரு)

அருள்வலி யெண்ணி யெண்ணி யாங்குற வேண்டு கோடற்
பொருண்மலி துதிபு கன்று போந்தவி முத்தஞ் சார்ந்து
தெருள்பொலி கங்கை தோய்ந்து சிவந்திகழ் விசுவ,நாதன்
மருணலி யுகள பாத வாரிசச் தொழுது வாழ்ந்தான். (சு)

ஆங்குநின் றரிதி னீங்கி யருட்பருப் பதங்கி ராதர்
தேங்கமலாம்ப கங்கொ டிருப்பதி பொருப்பி லன்னை
கோங்குவண் டினில்வ டுத்த குளிப்பதி யிருவர் நாப்ப
னோங்கன லோங்க றாய வொண்மணி முத்தாற் றேதி. (எ)

புலிபதஞ் சலியா னித்தம் பொலிபதஞ் சலியா நித்தங்
கலிசிலம் பொலியா நிற்பக் கனியருள் வலியா நிற்ப
மலிசில காமி யுள்ளம் வரம்பிலா னந்த வெள்ளம்
பொலிதர வமன்ற மன்றம் புரிந்தருள் கின்ற மன்றம். (அ)

ஆமுத்த மாங்கத் தேந்தி யருச்சனைத் தவத்தின் பேற்றூற்
கோமுத்தி வாய்ப்ப வந்நாட் கொடுத்தரு டிருத்த லம்மா
னோமித்திண் படைக்கி டந்த நேத்திரார்ப் பண்பு ரஞ்சீர்க்
காமித்த வாஞ்சை யன்பர் கைக்கொள்சி வாஞ்சி யந்தான். (க)

அரியுரத் துச்ச வாச நிச்சவா சத்தி னாங்கே
புரிதரு மசபா நித்தம் புரிமுசு குந்த வேத்துட்
பரிவெனும் வலையி னீர்க்கப் படுஉப்படி மூலா தாரத்
துரிமையி னொருவா தும்ப ருத்தம, னுஞ்,றி வாழார். (க0)

* கண்டன் = தலைவன் + கண்டு அல்லை கழல் எனப் பிரிக்க.

ஆதிபஃ றலங்க டோறு மடுத்தெத் தாங்காங் கன்பி
 னோதுகேத் திரபிண் டாதி யுளுற்றிமா மணிமி டற்று
 மாதுபா தியனை வாழ்த்தி வழிக்கொளிஇ மறைக ணுன்கு
 நீதியி னருச்சித் தேத்தி நிலவுமா ரணியம் புக்கு. (கக)

வேதநா யகனைப் போற்றி விளம்புமவ் வனத்தின் மேல்பா
 லோதிரு யோசனைத்தா யொப்பிலாத் தனது முன்னை
 மாதவாங் குரமே சாகை வகைவிரித் துயர்ந்து விண்ணின்
 மீதெழும் தனைய சூத விபினமே நோக்கிச் செல்வால். (கஉ)

செல்லுழி யகிசு லேசன் றிருக்குநேர் திருக்கி லாத
 நல்லன சுபரி மித்த நற்சகு னங்கள் பல்வே
 ரெல்லையங் குறுவ கண்டா னுலப்பிலா வுலகை வெள்ளத்
 தெல்லையகாண் கில்லான் றற்கு மெனையரோ டேகு கின்றான். (கங)

நலங்கு*கடத் துவன்செல் சூத நறுங்கடற் றினிலு மேதப்
 பவங்கடத் துறுநா வாயென் பாக்கியன் மார்க்கண் டாதி
 தவங்கடத் துவமோர்ந் தாற்று சற்சனர் முன்ன ராங்கே
 சிவங்கடத் துறாநி மித்தத் திறம்பல திகழ்ந்த மன்னே. (கச)

தனித்தனி நிமித்தங் கண்ட தருமகிழ் வலதுந் தம்மு
 ளினித்தெழு மின்பந்தேங்க விருகணீ ரருவி தூங்கப்
 பனித்துடல் பூரித் தோங்கப் பரவுரோ மஞ்சி விர்த்த
 ஷுனித்தவ மார்க்கண் டாசா னுடசம்வத் தொருங்கு சூழ்ந்தார். (கரு)

வேறு.

அன்ன மாதவர் யாவரு மெம்முட லகத்தினும் புறத்து
 முன்னு நன்னிமித் தம்பல வேககா லத்திலிம் முளரித்
 தன்னு நம்மவ ரொவ்வொரு வருக்குமிக் கின்புறத்தோன்றற்
 கென்னை யோநிப மென்னயோ சனைபுரிந் திருந்திடு மெல்லே. (கசு)

வான துத்துபீ யோவென வழங்குகெம் பீரவான் வாணி
 யான தங்கெழும் தரியருள் சேடனாஞ் சேடன்மெய் யன்பாற்
 கான் மின்னதில் வாழுதும் புண்ணிய கௌரவ கனத்தான்
 மேனி மிர்க்தெழு சூதழு லத்தொளி மிளிர்கயம் பிலிங்கம். (கஏ)

அமிர்த ரூபமாய் மல்லமுன் வல்லிகள் செறிந்துசூழ்ந் தடர்பு
 நிமிர்த ருங்கிரு காந்தாத் திலங்குமந் நிமலமா விவிங்கத்
 துமைம னுனைத் திருமண ளன்றனி யருள்பெறீஇ யுவந்திங்
 கமைய நேர்தொழந் காதர மீதரப் போதரு மகிகோன். (கஅ)

* கடம்-வழி.

அன்ன சேடனில் குறுதனு மருத்தவப் பயனென வறிமி
 னின்ன காரண மேறிமித் தம்பல நிகழ்ந்ததும் மெதிரே
 யென்ன வோதிய வுடல்லாத் திடமொழி யமுதமுண் டில்ங்கு
 நன்னர் மாதவர் வேறினி யாதுகொ லின்பென நயந்தார். (கக)

அனையர் சூழன்முன் னனந்தர மனந்தனு மனந்தால் லினந்தன்
 றனைய ளாவிய வெதிர்வர முதிர்வர முனிவார் தாஞ்சென்
 றினைய தென்பதி லின்பமெ யன்புற முன்புநீஇ யிம்பர்
 வினையை யோவிய மேவிய காவிய நாவியல் வேந்த. (உ௦)

இந்த மாவனத் தெல்லையில் வரத்தினோவினி துவீற் றிருக்கு
 மந்தி ரேசன தருட்பெருந் தரத்தினோ மருதமார்ந் தீண்டு
 வந்தி யாம்புரி யருந்தவ வரத்தினோ மற்றெனோ வமையு
 மெந்த வாய்மையு மின்னநின் வரத்துயர் விசைப்பதை யெவனும். (உ௧)

என்ன வின்னன வின்னுரை முன்னுரைத் தெதிர்ந்தழிந் நமந்தர்
 ரன்னர் யாராயு முன்னமந் தடிக்கடி யருந்தவப் பெரியர்
 பொன்னை நாதனைப் பல்லுகம் வெரிந்மிசைப் பொறுத்தபுண் ணியமோ
 பின்ன ராங்கவ னருன்பொழி கருவொழி குருமொழிப் பேரோ. (உ௨)

எத்த லங்கனும் பத்தியான் மிக்கிறைஞ் சத்தகு மிருஞ்சீ
 ரித்த லத்தெலை புகப்பெநீஇ யெளிதுட னித்தவப் பேற்றால்
 வித்த கத்திரு * மும்மையா லருளுல காட்சி செய் விமல
 வுத்த மத்தவ குலதரி சனத்தனிப் பேறுபெற் றுவந்தேன். (உ௩)

இனிப்பெ றற்கரும் பேறுமற் றுண்டுகொ லெனக்கென விசைத்தாங்
 கினிப்பு றக்கலந் தழைத்துறு குலந்தழைத் தெழுமுனி வார்தாந்
 தனிப்ப ரன்கரு ணகரன் மிருகண்டு தனையஞ்ச் சிரமந்
 தனிந்பு கப்புருந் தருந்தவ விருத்திக டமில்வினா யமர்கால். (உ௪)

நான மாதுகட் கெவரு ரிக் கன்புற நயப்பது நலமிக்
 கான மார்க்கண்ட தீர்த்தமென் றவர்கொல வினவியவ் வசென்
 ஞான மீதவ ரோடுநீஇ யங்குமா சங்கற்ப நவின்றல்
 வான நீர்குடைந் தவட்புரி நியதிகண் மரபினால் வயக்கி. (உ௫)

வேறு.

கோதான முதலாய குலதானம் பலதானங் குளிர்வ தான
 மேதாந முனிவோர்கள் வெறுக்கையுற வகைவேண்டி வெறுக்கையோடு
 மீதானத் தருவாது விருதாநந் தானமென வென்க நல்கி
 யாதானம் புரிந்தனல்வேட் டருந்-னந் தம்முனிவர்க் கார்வஞ் செய்தான்.

* மும்மை-விபூதி ருத்திராக்ஷம் சடை.

இவ்வாறு செவ்வாறுந் நியன்முனிவர் பயன்முனிவர் தேற்ப நல்கு
மவ்வாதி சேடன்மதித் தமுதாதி நாளளித்த வாசான் சொன்ன
மைவாரூங்குளத்தமுத மயவிலிங்க தரிசனத்தின் வாஞ்சை கூர்ந்திங்
கெவ்வாயின் னமுதசுயம் பிலிங்கம்வீற் றிருந்தருளு மியம்பி மென்றான். (1)

அகியாச புகலுமவ் வாசைமொழி நேசமொழி வறவி னுய
தருமுனிவ ரகநெகிழ்பு சாற்றுகின்றார் முன்காகோ தரகு லேச
முதமுருவங் காண்மோவ முதலிங்க தரிசனமும் முளரி யிற்பல்
லுகமுறினு மெமக்கெவனா முற்றெமது கண்ணாக வுணர்த்தி ஸ்யேயே. (2-அ)

இங்குநினைக் கொண்டினிய விலிங்கதரி சனப்பெரும்பே நெய்த லாலே
ளங்களிநு கண்ணீமெய் யேமுகம னன்னுகரி யினிவே நென்னே
தங்கியும்பன் னெனொளித் தலச்சிறப்பு நினைதருமைத் தவாங்கு ரம்மே
யொங்கியெழுந் தனவிலிங்கத் துயர்வேது முணர்ந்திடும்பே றுற்றிலேமால்.
என்றினையு முனிவருவந் தினிதிசைப்ப வவரோடு மெனைய ரோடு, மன்றி
னிய சூதவனத் தமுதமய சுயம்பிலிங்க வரும் ருந்தை, நன்றுதுரீஇ யெங்
கெங்கு நடந்துறுங்கான் மார்க்கண்ட நளினி தீரத், தென்றுதய திசையணித்
தாயிசைப்பரும்பல் வளஞ் செறிந்தோ ரிடந்தோன்றிற்றால். (௩-0)

ஆங்கதுகண்டு றும்பொழுதா ரமுதினினித் துளங்கனிவித்தருள்வந்தீர்த்தாங்
கோங்கியெழு மின்னிசைக்கேட் டிவ்விடமோ வெவ்விடமுண் டும்ப ராவி
நாங்குகளத் தமலனமர் தானமவ னமுதவுருத் தவற தென்றுந்
தேங்கமுதம் பொழிதிநேளு*சீரி துவென் றுளங்களிப்பச் செல்லா நின்றான்.

வரவரவ் வொலியெழுத்தின் வடிவாக மாதேவா மணிகண் டாசங்
கரவாவு மாகாந்தா ஷகலாசா சைலேசா கங்கை நேசா
பரவரத் பூதேசா பாசுபதே சாசுவதா பரமே சாபூ
தவரபூ டண்சாம்ப சதாசிவமந் திரநாதா தாணு சம்போ. (௩-௨)

சந்திரசே கரவார தாண்டவரூற் றுண்டவபஞ் சாக்க சேசா
சந்திரகாத் திரவிலோ சனத்தினாய வினத்துயர்மா சரும வேகா
சந்திரளம் புயதரகோ சராசனபல் சுராதிபனே சருவே சாநெஞ்
சந்திரமா மன்பருளத் தனிக்கோவி நனக்கோவில் சாந்த வாழ்வே. (௩-௩)

என்பனவா தியநாமத் திலங்கொலயா யெழீஇச்சுகமா யினித்த லான்மெ
யன்புநிறை சுகவொலியீ தாமெனவுட் காமுறவாக் கணுக்குங்கால்வ் [கன்
லின்பவொலி பன்னிறத்த விருஞ்சிறைப்பைஞ் சுகவொலியா யினிது மல்
முன்புதேரீஇ யிந்நிமித்த ருன்னியது முடிக்குமெனமுடிந்து கொண்டான்.

* சீர் = ஒலி.

† முடிதல் = ஈண்டுமுன்னுனையின் முடிதல்.

அனந்தராமா தவர்குழ வான்கணுகி மாங்குயில்க ளழைக்குமோசை
கனந்தருசா ரிகைசுவா கதங்கிலெவன் பனவாதி கழறு மோசை
நிலைந்தருகி மயினடமுன் னிலைநிலைப்பித் துலைமெழுகி னெகிழ்ச்சி கீட்ட
வினந்தருவண் டுசையாதி யேத்துறுமந் நடனாங்க மெனரூன் கண்டான்.()

சாதிமா ல்திமயிலை தளவுமுத லளவில்கொடி ததைந்து மல்கி
மீதுபடர்ந் தலாந்துறும்பல் விருக்கமுள ருருக்கமுத விமல லிங்க
பாததரி சனநிமித்தம் பகிரண்ட நிரைகளினும் பயிலா நின்ற
வாதிதிருக் கயிலைநிரை யடைந்தவண் குழந்தனவெனுமா றமையக் கண்டான்.

சேகரபூ ருகநிகரஞ் செறிதளிர்ந் நிருவாருனந் தேட நீடுஞ், சேகரவெற்
பொன்றலபஃ நிரள்கொலென நின்றொளிரச் சேய்மைகண்டான்
சேகரவா திவர்பரமன் நிருவருளிற் பெருகருவித் தெளிதீதக் கண்டான்
சேகரண மிறக்குனித்த செம்மலைக னெனவிதழிச் செறிவுகண்டான். (௩௭)

இத்தலத்தோ ரணுவளவா கினுமீகை மலையளவா மிரும்ப யன்க
டத்தமகை யுறனிதரி ஈனமெனவே யிலாங்கலிக டமக்குச், சின்னீர்
துய்த்திடமுன் னல்கியவச் சுநாசியமர் சுதன்மைமுனந் துலங்கப் போந்து
பத்தியினல் லிளநீர்கள் பற்பலதந் தலங்கரிக்கும் பரிசு கண்டான். (௩௮)

த்தமர்நூற்கவிசுலபத் துணர்வரிதாய்வெற்றென்றாதுரனதாகி, மெய்த்தகு
சொற்றொடருடைத்தாய்விழுப்பொருளாழ்த்தினிப்புறவுள் விளங்கல்போற்க
வித்தமிதற்கெதிர்மறையாவினாநாலல்பத்தோடுமெதிர்வகண்டான், மொய்
த்தெழுமுக்கனித்தொகைகண்ணு வகைநூற்றிறத்திலுருமுறைமைகண்டான்

சம்பீர மிலிகுசுமென் றன்பெயர்க்கேற் றிடக்கன்னித் தைய லார்தஞ்
சம்பீர மிலிகுசுமாத் தனிகாட்டிங் கனிகாட்டித்தான்மோ கிக்குஞ்
சம்பீர நிரைகளைச்சா மீகரப்பஃ நிரைகளைத் தங்கைகீட்டிச்
சம்பீர வடியருக்கீ தரவெதிர்பார்த் துறுங்கொடைஞர் தாமாக்கண்டான். (௪0)

நீடுபல பொருள்களெலா நிறைந்திருந்துந் தாழ்ந்தடங்கு நிலைமை வாய்ந்து
பீடுபெறுமணிதொகையாய்ப்பெருமுடிப்பாயருள்கொடைஞர் பெற்றிற்காட்
டுந், தாடிமமும் பெயராலுந் தானிழிந்துமுளபீசந் தனைமுன் கட்டி
யீடிவிடம் பரைப்போன்றங்கிலங்குறுமுந் திரிவிருக்கத்தியல்புங்கண்டான்.

இவ்வகையின் மற்றுமவ ணிலங்குபல நலங்களுலா மிதயானந்தச்
செவ்வியகக் கண்டெண்டு செலுஞ்சேட னெதுவண்விசேட்டமென்மைத்
திவ்வியதேத் துயர்விருக்க சேகரமாய்த் தோன்றிடவோர் சேகரந்தா
னவ்வியன்மா வணித்திழி யருண்மலிகு. விளம்பாரி சாத மாதி. (௪௨)

சூழ்புவா னிவந்துறவத் துருமங்கண் மீப்படர்ந்து துவன்றி யெங்கும்
வாழியன்மா லதியாதி வல்லிகள்பே ரில்லீதுனு மாண்பிற் சூழ
வேழீசைய பிரமரங்க ளிருஞ்சாம கீதமினி திசைப்ப மல்குங்
கேழீசைய வெருகுழல் கெழுமுதல்கண் மெுவலன் டின் கிழமைகூர்ந்தான்.

அளிகிளர வாங்குஅங்கா லச்சூழ லுட்சார்ந்தங் கரிது நீங்கி
யொளிகிளரு மடிமடைவிண் டெறுகாலின் மறுகாலி னுயர்பா ல் வெள்ளங்
களிகிளரப் பிரவகிப்பக் கற்றினங்க ஞ்டுடன்பல்லவன் * கண்டு தாழ்த்து
தளிகிளரப் புறம்போந்து தன்னெ திரே பன்னினாகள் சார்வு கண்டான்.

பாற்கடலின் மேற்படப்பெய் பசுக்கடம வசுக்களுடன் பரவி முன்செல்
காற்கடவு ளருள்வெள்ளங் கைம்மேல்வந் தும்மேன்மைக்கண் ம்பெற்றாங்கு
நாற்கடனீத் திலகனீந்த னுவலரிய சிவானந்தா னுபவி லாச
மேற்கடவச் சென்றாங்கு விதப்பருமற் புதப்பரம விளைவு கண்டான். (சுரு)

தோற்றுறுமச் சூழலிற்சார்த் தூலகுலம் வாலதியாற் சோத னித்தொண்
டாற்றறயு விலைகுடா வடிநிலாகூழ்த் திறைஞ்சுடியோ காதிதொண்டு
போற்றியதா முழ்பணிந்து புரியோகத் தினிதமரப் புழைக்கை நீர்தூ
யேற்றபணி கயஞ்செயக்கண் டாவம்பாங் குபசாந்தத் திறைஞ்சிச் சூழ. (சசு)

இன்னனபல் விலங்கினமு மிருங்ககமுற் குலங்களுமவ் வெல்லை யாற்று
முன்னருமற் புதச்செயல்கண் டெவாத வானந்த வுததி மூழ்கி
யென்னையுடை யான்றாத விலிங்கேச னெழுந்தருளி யினிது வாழும்
தன்னிகர்மா தலமிதுவோ தகும்பணிசெ யிலவெம்மா தவர்க ளேயோ. (சஎ)

என்றுவினாந் தன்புறமு னேகியெதி ரடிக்கடிவீழ்த் திறைஞ்சி யெம்மாண்
முன்றிலரும் பணிநாளு முயல்கின் றீர் திருத்தொண்டிர் முன்னு ளென்னு
லின்றுநூ தரிசனப்பேற் றினுக்கியன்மா தவமென்னே வெளிய னேனைக்
கொன்றமுடி யானேன்று கோடலுநுஞ் சங்கமத்தின் குணமே யென்னு.

அன்புநாபற் பலபுகன்றங் கருளீர்ப்ப வுட்புகுந்தா னமுத மாண்பே
ரின்பமய சுயம்பிலிங்க வின்னருண்மந் திரநாத னெழிற்கோ லந்தன்
முன்பிலகு முறைகண்டான் முதமகோ ததிலூழ்கி முன்ன மாதி
தன்பழைய கரணமெலாந் தணந்தொழிய மணந்தசிவந் தானே யானான். ()

சீவகுண சேட்டிதமோர் சிறிதுமிவான் றிருமுனந்தான் செய்ததிலோதல்
யாவதுமோர் வரிசாய்ப்பற் றிலாததொரு தம்பமென வெதிரிற் றுழந்தா
னோவரிய சிவானந்த வுததியினுங் கரையிவரா தொன்றி வாழ்தான்
தேவர்பிரா னருளெடுப்பத் தினாபூடு களையேறித் திருமு னின்றான். ()

* கண்ட-செய்து. வசு-பசுக்கன்று.

† ஒதல்-நீங்கல்.

அருண்மேனி யமுதவொளி யமுதெறிப்ப வணித்ததுகண் டண்ணு லிந்தத் திருமேனி திகழ்தரவிச் செகமுழுதும் புகழ்தரநீ திவிய லிங்க வருவாகி வுதித்தெழுந்திங் கொருவாம லுலகமெலா முலவா விற்பப் பெருவாழ்வு பெறவமர்ந்த பேரருளிப் பேதையுணர் பெற்றித் தேயோ.

உடையாலு முனத்தாலு முணர்வாலு மொருநான்கி னுச்சி யாலும் [தே வையாரின் னருட்பெருக்கெவ் வகையாலு மணுத்துணையும் வழத்தொண புனையோடு தனையோடு புன்றொழிலே துன்றியலிப்புழுத்தநாயேன், கரையா வன் மனத்தெளியேன் கருதுவதோ விதிர்விதிர்க்குங் கடையேனுள்ளம். (1)

அகிலேசா சுயம்புலிங்க வமுதேசா முழுதருளம் பாநே சாவிவ் வகிலேசா யினுமளியு ருதென தெனையுமளித் தருள்ச ரேசா முகிலேசா முடித்துசா மூதேசா பூதேசா முன்னு னன்னை நகிலேசா த் தியவடுக்கொ ணடநேசா படனேசா நானூல்வாசா. (10)

என்றினையது திகள்பல வெடுத்திசைக்குத் தொடுத்திசைக்கு மிடையேயின் பந், துன்றிருக ணீர்மாரி ரொரித்திடுநாத் தழுதழுப்பச் சொற்கள் சோரு முன்றிலடிக்கடியிறைஞ்சு மொழிகுழறும் பினுத்துதிக்கு மூகமாகு மன்றகிவேத் துற்றுளவா ராமையெவ ரளக்குர்முற் றரிதேயம்மா. (10)

இவன்செயலிங் கிதுவாக வினிதுடன்சா ரிருடிமுழாமெல்லாங் கண்டாங் குவத்தனர்பன் முறை யிறைஞ்சி யுருகினரிவ் வமுதேச னுருவங் காணுஞ் சிவத்தரவந் தருளியவிச் சேடனே விசேடகுல தெய்வ மென்பார் பவந்தெறுநங் குருவென்பார் பரகதிக்கு வித்தென்பார் பரமனென்பார். (11)

பன்னாளிங் கமர்ந்துளநாம் பரிந்துபுரி யருந்தவமெய்ப் பலனோ வென்பா ரன்னோவிப் பணியரசுக் காற்றுறுகைம் மாறெம்மா லாமோ வென்பார் முன்னாளிங் குளதெனிலிம் முளரிமுழு தலாவியவெம் முற்ப டாதோ வின்னாகர்கோனன்பே யிவ்விவிங்க வருவாகி யெழுந்த தென்பார். (12)

அன்னோவென் புகன்றவா நமுதசுயம் பிலிங்கயித் தநாதி யேந முன்னாதற் கென்னதவ முற்றினமுற் படலெளிதோ முளரி வாழ்க்கை மின்னாத குரவனருள் வியனுபதே சப்பேற்றின் மெய்ம்மை தேர்ந்த வின்னோன்வத் திலனெல்வ் விலிங்கமதி தூரநமக் கின்னு மென்பார். (13)

இவ்வகைபற் பலபுகன்றங் கின்புறுமெ யன்பினமு தேசபாத நிவ்வியச ரோருகம்பன் முறையிறைஞ்சிச் சிவானந்தந் திளைத்து வாழ்ந்தா ரவ்விருடி குழாம்பணிவேத் தமுதவிங்க தரிசனம்பெற் றடித்த வந்நாட் டைவருபு சங்குருவா சம்பருவ மாயவதி சயத்தை யோர்ந்தான். (14)

வேறு.

முன்னுந் தில்லை முளரியின் மீநடந்
தன்னை நாந்தரி சிப்பத் தருந்தின
மின்ன மாவனத் தீசனைக் காட்டிற்று
லென்னை யோவிதந் கீயுங்கைம் மாறியாம். (௫௯)

யாது நல்கினு மின்னதந் கோரணு
வாத லொப்பரி தாதலி னித்தரு
முதி னத்திம் முளரியி லீசனைப்
பாத சேவை பரிந்து புரிந்தவர். (௬௦)

ஆத ரத்தபி டேக மருச்சனை
மாத்ருற்சவ மாதி வயக்கினர்
காத்தன் முற்றுமுன் பெற்றருள் காட்டுமா
மோத வுத்தம மோக்கமு மேற்கொள்வார். (௬௧)

என்ன மாண்பல வாசக மீதுதைத்
தன்ன வாரமு தேசனை யாசையிற்
பன்னு மாமலர் பைங்கனி யாதிக்கொண்
டுன்னு பூசை முறையி னுளுற்றினான். (௬௨)

என்று நந்தி யியம்ப வெதிர்தொழா
நின்ற வம்புய னும்பல்பி னேயநிக்
கொன்றி மேற்பன்ன கேச னுளுற்றிய
நன்றி யெந்தை நவின்றருள் கென்றனன். (௬௩)

சனற்கு மாற னுவகை தழைப்பமேன்
மனக்கு லாவுநந் தீசன் வழங்கியாங்
கினக்கு ழாங்கொ ளிருடிகள் கேண்மினீ
பீனைக்கு ணைகா சூத னியம்புமால். (௬௪)

வேறு.

இனைய காதையி சைத்துளா ரினிது கேள்விம டித்துளார்
வினைகள் யாவும்கி டித்துமேல் விளைபல் போகது கர்ச்சியார்
பனக கோவின்மு டிக்கணீள் படியி னுயண்மி குத்துவாழ்ந்
தனக பாதரி முற்கணை யமல யோகினி லைப்பரே. (௬௫)

சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்; திருவிருத்தம்-௭௩௬.

ஆதிசேடன் றிருப்பணிச் சருக்கம்.

அன்பேறு சேடன் மாவன மன்றேரு காதையி தோதினம்
பின்பாதி சேதிம மாதிய பின்றூத நீன்பணி பீயெர்
கும்பாபி டேகமு னாயசெய் கொன்பேசு வாமினி மேலென
நம்பாவ நாசசு போதக நந்தீச னாதர வோதுறும்.

(க)

வேறு.

தாதை மைந்தனென் றேறு தபோரிதே

போத னந்தன் னந்தரம் போற்றுமா

நாத னெந்தை நயந்தமர் கோயில்செய்

காத லுந்து கருத்தனி தாற்றுமால்.

(உ)

பாங்கி னின்ற சுரத பதியைநீ

யோங்கு சேதிம மோது முறுப்பெலாந்

தாங்கு வானவ னருஞ் சமழ்ப்புற

வீங்கெ மீசற் கியற்றுகென் றேவினான்.

(ங)

பின்னு மெந்தை பிரானடி யர்ச்சனை

யுன்னி யாற்றற் குழுவலன் புந்திய

வன்ன பூசைமா சாந்திகட் காம்பொரு

ளென்ன வுக்கொணர் மின்னென வேவினான்.

(ச)

உழைய ராங்கவ் வுரைசிரங் கொண்டுசென்

ருழிவி லாவவ் வுபகர ணம்மெலாங்

குழுவின் மல்கக் கொணர்தரு முன்ஷுவட்

செழிய புற்கொடி யாதிய சீத்தரோ.

(ஊ)

பாலு மாய்மருந் தாய தெஹும்படி

கோல முற்றுஞ் சுராதிகொன் கோக்களன்

பால ருந்த வருச்சித் தருத்துபு

சாலு மெய்ப்பயன் பற்பல சார்ந்தனன்.

(ஈ)

பளிக்கு மேனிப் பரனமு தேசுனுட

களிக்கு மப்பிர தேசுக்கண் ணுடிபோ

லொளிக்கு லாவிய வெப்பச் சமன்செயாத்

தெளிக்கும் போழ்தத் தினகான் றன்கரம்.

(ஏ)

* போதனந்தன்-சென்ற அனந்தன்.

சிறிது மெல்லெனத் தீண்டுறக் காண்டலு
மிறை யிலிங்க முடித்தூனிநகரம்
பொறைசெய் வெண்குடை பொற்ப நிழற்றும் வாழ்
வுறநி னைந்தா கேசன்மு னுற்றனன்.

(அ)

அதற்கு முன்ன ரமார் தபதியங்
கிதற்கு நேரிலே யெந்தவண் டத்துமென்
பதற்கி ணங்கொரு பைம்பொன் மணிக்குல
விதத்தொ ளிச்செய் விமான ரிநீஇயினன்.

(க)

யாமி யத்தொ ரிலங்குபொன் மேருவிப்
பூமி யுற்றதுகொல்லெனும் பொற்பது
தேமி குத்தெழு தின்கயத் தெண்குல
நாமி கப்பொறை யாற்று நலத்தது.

(கௌ)

அனந்தன் கூர்மன்முன் னாயவ ரண்மியாங்
கினந்தி கழ்ந்தாற வேண்டு மிடந்தொறுங்
கனந்த ரப்பொலிந் தோது கவின்மிக
மனந்த ருக்கி வகுத்துறு மாண்பது.

(கக)

பானு வான்செல் பரிசுளேர் பார்த்துமப்
பானு வென்றிவட் பற்பல் பசுங்கதிர்ப்
பானு நின்றொளிர் பான்மையி தென்னையென்
பானு றும்பொற் கலசம் பரிப்பது.

(கஉ)

வானி ராகியு மல்லவம் மண்ணுலா
மீானு மல்லவக் கோபுரத் தானல
வேளை யாண்டைய வென்னப்பல் லேற்றின
மேனி லைத்தெழில் செய்ய மிளிர்வது.

(கங)

ஐந்தி லிங்கத்தி னொன்றி தூலமா
முந்தி லிங்க மெனவின் முடிநிறை
யிந்த ணிந்த தெனநித் திலத்தினத்
அந்து மொண்குடை சென்னி யொளிர்வது.

(கச)

அன்ன தற்கிரு பான்முத் தவிர்மணி
யின்னி யற்றிரண் டேழையர் சாமர
முன்னர் வீசுபு கிற்றலம் மொய்தினா
மன்னு தங்கையின் னொரென வாய்ந்தது.

(கடு)

நித்தி வத்தொடை சூழ ினாஇ நவ
ரத்தி னத்தினு நாற்புறஞ் சித்திர
பத்தி மிக்கெழச் செம்பது மத்தணி
மத்தி வைத்த விதானமுள் வாய்ப்பது, (கௌ)

புத்தி சற்றுமில் புன்மைய னேதுத
ரத்த தாங்கொ னவிற்றரி தேர்நதுண
ருத்த மப்புல வோர்க்கு முறுப்பெலாஞ்
சுத்த யோகருட் டோன்றல் விமானமே. (கஅ)

இனைய மாண விமாண மிலககமேற்
புனைக ரூப்பக் கிரகம் பொலியுமங்
■■■■■■ னைம்முக னாதவி னூற்றிசை
யினி லுங் கண்ணடி யேறினாத் தாலென. (கக)

நாற்பு நத்து ஸலநதிகழ் பித்திகை
யேற்பு நப்பளிங் காலுறுப் பியாவையு
மேற்பு தெத்தி வியன்மணிச் சாளரம்
யாப்புறுத்தெழின் மல்க வியந்திறுண். (உ-௦)

வேறு.

இவ்வகையி னமுததசயம் பிலிங்கசதா சிவார்ச்சனைக்கல் விற்றைவ னைந்து
தெய்வமுகோற் பனமுனிக டிருக்குலத்தார் சிவசாதித் செல்வ ராதி
சைவசிவ சமக்கார சர்வாதி காரரெனந தணரே யல்லா
லவ்விடையுட் புருதுமீதி யார்க்குமிலாக் கருவினமுடித் தமைத்த பின்னர்.

அரணியம் புயன்மகவா ஞாயிர்நாற் சாதிபரென் றாணஞ்சொன்
மாபினிலைவ சிவவயன்றன் வத்திரோற் பவமுனிவர் மாபிலங்க
வருமறையோர் புகுமருத்த மண்டபஞ்சத் திரியமனர் வணிகர் சுற்றுத்
திராபுகுமா மண்டபமுன் திகழாறு காற்பீடஞ் சேரச் செய்தான். (உஉ)

ஆகெஞ்ஞமா ளிகைகநிலாவின் ணகடுபோழ்ந் துவணைதா னமைத்த வேணி
கடுஞ்ஞமா நெழீஇசுசூழ்த்து கவினமுதற் பிசகாங்கு கண்டான் மேன்மேற்
ஞெடுக்கும்வா னகருமியட் டென்னுறப்பட் டுலேணிவைத்த தோற்ற மென்ன
யடுக்குறுமைத்தாவாணம தில்களின்மேன்மே லுயர்கோபுரங்கண்ணத்தான்.

ஆவாண் மைந்தினுமாங் காங்குபரி வாரகுல வமார் வாழ
மாவாண் ஷுறையுன்பல மணிபொன்னாற் புரீஇப்பளிங்கு மணிச்சி லாதி
யாயிரிபன் னிலங்களுமொப் பமைத்தனைய குட்டிமஞ்சந் தரும்பொ னுற்றிச்
சேவினமுஞ் சிவகணமுந் திருமதில்க் டொறுந்திகழச் செறிவித் தானால். (1)

முரணிடப நந்தியபி முகவாயி ரெறுமருவ முதிய செம்பொ
னாதநமா தியதிகழ்மண் டபங்கன்புரீஇ முதல்வாயி லநந தீசா
பாதலமேற் பொன்னலம் பாதலமே னிமிர்துசத்தம் பந்ரி நீஇமா
திரமிருநான் கிலுமனைய சேவேறு கொடித்தம்பத் திறந்தா பீத்தான். (20)

அனகன்விழாக் கொண்டருளு மணிவசந்த மண்டபஞ்சி வாக மாதி
புனிததமிழ் வேதசிவ புராணாதி திருமுறையைப் பூசித்தென்றுங்
கனிதருமன் பருண்முறுநீஇக் களங்கறமுற் றுணர்நூனக் கனுவ லோர்பு
வனமுங்சிவப் பிசங்கம் வயங்குறசசெய் வித்தியா மண்டபநதான். (25)

ஆயிரவிற் கானிறுவு மணிமணிமண் டபஞ்சததம் பாதி மேய
மாயிருமண் டபம்பாக மண்டபமா மறைநீத மண்ட பாதி
தூயபல வங்கமெலாந் துதைத்திலங்க வமுதவிங்க சுயம்பு நா தற்
கேயமகா சிவலோக மிதுவேயென் றெடுத்தோத வியற்றி னால். (28)

இம்முறையே மும்மையினு மெம்மையுண் மெய்மையுல கெல்லா மீன்ற
வம்மையமர் செம்பொன்மணி யாலயமு மாலயன்முன் னமர ராதி
மும்மையுல கமும் வியப்ப மூதண்ட பகிரண்ட முழுதும் வாழ்த்தச்
செம்மையபல் லங்கமெலாஞ் சிறநதோங்க நிறநதேங்கச செய்து மேலும். (3)

தூய்மையதாய்த் தின்னியதாய்த் தொழிற்கினிதா யிழுக்கிலதாய்த் தொன்
னூல்செல்லும், வாய்மையதா யொண்மையதாய் வயங்கெழின்மான் சிலையி
னிபமா முகந்தோன், ரூய்மயிலூர்பரன்மூவர்செனரா திசண்டநதசபரிவாரச்,
சேயமையாமருமுருவந்திருவுருவோவெனவியப்பச்செய்துமேலும். (25)

அண்ணநனக் காவிடையா வருட்சத்தி டீடமுஞ்செய் தாகுருக் கண்டோர்
கண்ணடியோ மரகதமோ கருஞ்சிலையோ வன்றெனவே கழறி முற்று
மெண்ணரி தாயிறுவளாயுமீ தலவென்றேறமறைகளிறையேபோதும், வண்ண
மென் த்துணிந்துணாக்கும்வகையெவர்க்குமரிதாருமாண்பிற்றந்தான். (30)

திருவிழாக் கொண்டருள்சோ மாக்கந்தர் மதிமௌவ் சிற்ச பேசர்
கருவிழா தெமையருளுங் கணைசர்வான் பிடிருமரின் களிக்கு நேசர்
மருவிழா விதழிமுடி வாக் கினரத் திரதேவர் முதலோர் வண்சீ
ருவிழா விருதசாம் பூநதத்தா னிருமித்தாங் சொளிர்வித் தானால். (35)

■ னகரம் = னகுகைநோக்கி முகாமாயிற்று ; உழ்கியென்றாயதுபோல.

இருமணியி னிருமிதஞ்செ யிருவகையிம் மூர்த்திகளுக் கெல்லாஞ் செம்பொ
னருமணியின் வருமணிக ளளப்பில்செய் தழுதேசர்க் கைத்து சென்னிக்
சூருமணிய சுழகைதிகழ் கோளாப் படங்கவிக்குங் கோள காதி
திருமணிய வுபவீ தத் திருவணிமு னெல்லாமுந் திருந்தச் செய்தான். (௩௨)

இப்பரிசெல் லாம்புரிந்தாங் கெதிர்தின்ற மயனுடல மிறுகப் புல்லி
யொப்பரிதாய் நீயிவன்செ யுதவியுரை யளவைகளி னுணர்த்தொ ணுதா
லெப்பெரியவருக்குமெனில்யா ன்கொலணு வெனுங்கைம்மா றியற்ற வல்லே
ணப்பரம னருள்வீடு மதற்கிணையோ வன்றோமற் றறியே ணம்மா. (௩௩)

என்றுபல புகன்றிணையொன் றின்றெனினு மரபிஃதங் கே ரிப்பா
யென்றுபல பலபொருளி னிருங்குவைக ளாரும்பணிமு னெல்லாந் தந்தாங்
கென்றுதழ்மா மணிப்பணிவேந் தின்புறுமெ யன்பினமு தேசன் பாதத்
தென்றுணையேகும்பாபிடேகமினிக்குகொண்டருள்சென்றிதைஞ்சிப்போந்து

முனிவர்க் கமாகநான் முற்றுணருஞ் சிவத்துவிச மூதக் கோர்மற்
றெனையொடுஞ் சூழ்த்தனுஞ் செயுவாய்மா கும்பாபி டேக மீரு
மனியசிவ மகாயாக மகாசாந்தி புரியோரை மாசொன் றின்றாய்ப்
புனிதமதாய்ப் பொன்மதிமுற் புணர்சுபநோக் கணவுநலம் பொலிவ தாகி.

திரிகோணங் கேந்திரமா தியநலன்பல் பயன்மலிந்து கிறப்பத் தீக்கோண்
மருவாது துனித்துகிறை மதிநாணிச் சயித்தனைய மாசு ணேசன்
பெருகார்வத் தழுதேசன் பேணுதளிப் பூர்வதிசை பிழங்கப் போந்தாங்
கொருவாதொன் றிலஞ்சிதன்பே ருறப்புரிந்து மயனாலவ் வுயர்த டாகம். (௧)

மேற்றிசைமார்க் கண்டமுனி வியன் றடமில் வீரண்டினுக்கு மிளர்ச்சோ பான
நாற்றிசைமா மதிலாதி யயப்புறுத்தி வியப்புறுமெய்ஞ் ஞானம் வாய்ந்து
போற்றிசையுஞ் சிவத்துவிசர் புந்திமகிழ்த் தனவாதம் பொலிந்து வாழ
வேற்றிசைவான்றொடுகுமியெழின் மணிமாளிகைபலவாங்கியுற்றுவித்தான்.

முற்பெறவச் சகருமெப் முதியசிவ மறையவரை முழுத்த நன்னு
ளித்பரவு பற்பல்பொரு ளெல்லாமு நனிகிறைத்தவ் வில்லந் தோறும்
பொற்புறுமா பிரதிட்டை புரிந் தமைத்தாங் கேனையவும் புரிந்து் செய்யு
மற்புமிகு மகிவேந்த னந்நாட்டு மகிவேந்தா மபயர் கோமான். (௩௪)

சாற்றுறுபே ரிராசுரு டாமணியென் பான்றணையித் தலத்தி னும்போந்
தாற்றுசெய லுணாத்தைழமி னந்தணர்கா ளெனவிடுத்தா னவாங் கேகித்
தேற்றினர்கேட் டன்புவகை தினைப்பவனப் பரியங் தித் திரளி னோடும்
போற்றுபரி வர்க்கமெலாம் புடைசூழ மரவனத்தட் பொருக்கென் றுற்றான்.

அத்தகைய னிராசரு டாமணிபோந் தகிவேந்த னடிதாழ்ந் திந்த
வுத்தமமா தலமிதுலோ வொப்புயர்வில் சிவீபுரமென் றுவகை யுள்ளம்
பொத்தநடந் தனந்தனெடும் பொன்மணியா திகழ்கழும் புனிதன் கோயி
லெத்தலமுஞ் சிவத்துவிச ரிருக்கைகளுந் தனித்தனிகண் டின்புற் றானால்.
என்னுரைக்கே னின்னருமை யெப்பெரிய புலவோர்க்கு மெடுத்துக் காட்டா
முன்னுரைக்குமரிதேநீ யுவந்துபுரி திருப்பணியி னுயர்வென் றானின்
முன்னுரைக்கு மாறேழை முன்னுகிணு முற்றுவதோ மூதக் கோயென்
நின்னுரைக்குஞ்சென்னிதனெயெதிர் தழுவிப்பணியா சோரிருக்கையிந்தான்.

வேறு.

அத்தலத்தமர்ந்தர சனந்த னோடவ

னெத்தரு செயலுங்கண் டிருப்ப வவ்விடை

மொய்த்தபல் பொருளெலா முன்கொண் டேருவா

னுய்த்துள வேவல ருவைகொண் டிற்றனர்.

(சஉ)

ஆரிசனப் பெருங்குவா லாங்கொர் பாங்காப்

புரியிடி யரிசிமாப் புலர்ந்த தாத்திரி

விரியிடி குங்குமம் வியன்மி டாக்களிற்

றெரியொரு பாங்கிற் செறித்து வைத்தனர்.

(சங)

அலகில்பன் மிடாக்களெட் டைல மார்த்தனர்

பொலியும்*வற் சலநினை வேண்டும் போதெலா

மிலகுதோ கனமுற யாத்திட் டாரவைக்

குலவில்பல் லுணநிறைந் தொளிர்பல் சாலையில்.

(சச)

அப்பொழு தப்பொழு தாங்கு வேண்பொல்

பொற்புறு தயிர்மிடா றினைகள் பூரித்தா

ரொப்பறு சுகந்தமெட் டெருஞ் சூழ்பசுத்

திப்பிய நெய்க்குட மனேகஞ் சேர்த்தனர்.

(சடு)

நெக்கெழ வின்சுவை நிரிருந் தைவிக

முக்கனித் தொகுதிபன் மூரி வெற்பின்வான்

மிக்கெழச் செறித்தன ரேனை மேதகு

மெக்கனிக் குவாலுமங் கெய்த வைத்தனர்.

(சசு)

மதுக்குடம் பற்பல மலிபல் லாயிர

முதுக்கழை ரசகண்ட முழுத்த சர்க்கரைப்

பொதிக்குல மனேகருப் புடையி லாங்கலிக்

திர்க்குலை கோடிமேற் கவினச் சேர்த்தனர்.

(சஎ)

* வற்சலம் - இளங்கன்றுப்பசு.

தினியகாழ் நறுங்குறு மீஞ்சு தேங்கமழ்
தணியபூத் தேய்வைப்பொற் றசும்ப னேகமாங்
கெணியவில் வாதுயின் வடித்தி மோதக
மணிகட மளப்பில வாக்கி வைத்தனர்.

(சஅ)

பன்னிறப் பல்வகைப் பளகில் சாலிக
சென்னவு மனேகவெற் றெனக்கு வித்தனர்
தன்னிக ரின்னியற் றாய தண்டே
மன்னவற் றெண்மடங் கதிக மீட்டினார்.

(சஆ)

வாடக வொவ்வொரு வகையு மாகதீர்த்
தாடக மாடமுர்க் கநதி லாதுய
பீடகத் தானியம் பிறங்கு பற்பல
*நீடக மெனகிரா ரிறைத்த மைத்தனர்.

(சஇ)

வில்லுவம் பாடலம் பலாசம் வேணுமா
சொல்லுதும் பரஞ்சமி யித்தி தூர்வையம்
புல்லா சால்பலாப் போற்று சந்தன
மொல்லெவன் னெருக்குறா யுருவி மூவைதும்.

(சஈ)

திக்கருங் காலியே தேவ தாருவே
யகருவா மலகஞ்செஞ் சந்த னாதுய
பகர்ச்சித் தெலாந்தனித் தனிபற் பல்கிரி
வகையெனத் துணித்தவன் மலிவித் தாரரோ.

(சஊ)

மலிபசுக் தருப்பைகண் மரபிற் கொய்து கொய்
தலகில்பன் முடிக்கொணர்ந் தாங்குப் பைம்மணி
மலையென வுயர்த்தினர் வகைபற் பன்னவ
கலசமுன் னடுக்கினர் கணக்கி லாதன.

(சஊ)

அறிவரும் பொன்னினால் வெள்ளி யாதுயாற்
சிறியன பெரியபஃ நிறத்த பாசன
மிறைசில யாகபூ சாதித் தேய்வகை
யறிமய னிருமித்தாங் களிப்பச் சேர்த்தனர்.

(சஊ)

கூவிரம் வாரிசங் குமுதங் கொன்றையிற்
தீவரஞ் செங்கழு நீர்முற் சீரிய
பூவின மீனினம் புவன கூர்மமுன்
நாவன பொன்மணி யால் மைத்தனர்.

(சஊ)

சூதபத் திரங்கண்மும் மூன்றிற் சொல்லுப
வீதபத் திகண்முடி வினங்கு கூர்ச்சங்க
*ளாதபத் திரத்தேங் காய்க ளாதிய
பூதபத் தியின்மணி பொன்னிற் சேர்த்தனர்.

(105)

பொன்னினும் பட்டினும் பொருவி லாமணி
தன்னினுங் கவிகைவெண் சாழ ராதிகண்
மின்னுமிழ் சுருட்டியா லவட்டம் வீசன
முன்னிவை யளப்பில முற்றி னார்களால்.

(106)

விலைசெல்காற் பாசமெல் வாசம் வீற்றுவீற்*
றலகில்பன் னிறத்தபட் டாட காம்பரங்
குலவுமொங் வோர்வகை கோடி கோடியாக்
கலைகளி ளளவுரூக் கலைக ளார்த்தனர்.

(107)

மதிப்பரும் வின்னவ மணிக்கு வால்பல
கதிர்த்தெழு வனகன கக்கு வால்பல
நிதித்தொகை பற்பல நிமிர்த ரக்கொணு
விதிர்ப்புற வளகையு மிகக்கு வித்தனர்.

(108)

வேறு.

நற்பமுறை யமைத்துவடித் தெடுத்துத் தூய கமழ்தருசீ தளவிரைப்பூங் கல
வை சேர்த்துப், பொற்புறவாய் தூத்துகிலி னிறுகச் சூழ்ந்த பூரிதவெண் டிரு
நீற்றுப் புனைபொற் கும்பம், பற்பலசேர்த் தனர்நானங் குங்கு ம்ப்பூப் பாளி
தங்கோ ரோசனைவெண் பசுங்கர்ப் பூரம், விற்பெறுதண் புழுக்குமுத லளப்பி
லாத விரைவருக்க நிரைநிரையா விளங்கச் சேர்த்தார்.

(109)

விரைகமழு நறுந்தூபம் விரித சாங்கம் விரவுறுபூம் பொடியேல விதந்தக்
கோலம், வரமிசுரா திக்காய்பத் திரில வங்கம் வான்மிளகு முதல்வாச
வருக்க மெல்லாம், பெருகநிரைத் தனரயாகத் திரவி யங்கள் பெட்புறவொங்
வொன்றாகப் பேணி யாராய்ந், தரியவெலா மிகச்சலப் மாக வாங்க ணளப்
பரிதாம் படிநிறைய வமைத்துப் பின்னும்.

(110)

அரம்பைநெடுங் குருத்தலரும் பருவங் வாய்ப்பவரிந்துகமை சுமையாக வனே
கஞ் சேர்த்தார், வரம்பிலகாய் வகைமூல வகைக னாக வல்லிபழுக் காய்வகை
கண் டிற்றுஞ் சேர்த்தார், விரும்புதளிர் வகைதுவர்ப்பூ ருகத்த தொக்கின்
விதமிருத்தி கைவகைவா லுகவி தங்க, ணிரம்புசிவ தீர்த்தவகைப் பொற்கு
டங்க ணிகழ்த்து ரிவை முதல்யாவு நிறையச் சேர்த்தார்.

(111)

* சூரியகிரணம் போலும் ஒளியைச் செய்யுந் தேங்காய்.

இவ்வகையே வலர்வேண்டும் பொருளுள் லாமல் வெல்லையெலாஞ் செறிதரச்
சேர்த்திடுங்காற் சேட, னவ்வமுத விங்கேசற் குளரி ரம்ப வருண்மேனி
குளிர்தரமா வபிடே காதி, திவ்வியபூ சனைபுரிந்து மேற்றொ டங்குந் திருத்
தருமா கும்பாபி டேகச் செய்கை, யெவ்வமுற தியலுறக்கொண் டருன்க
வென்னு வேத்திறைஞ்சி வேண்டுபுமே விதனைச் செய்யும். (சு௩)

சிவத்துவிசர் முகமாக மயனைக் கொண்டு திருநீரண்டாம் பிரகாரத் தீசா
னத்தி, னவத்தருமா குண்டங்கள் வேதி காதி நாலிருமங் கலத்தசா யுதங்க
ணுட்டி, சிவத்தருமாற் றுவாரங்கூர் மாத னாதி நீடுறு மேல் விமானமே நிக
ழ்வி தான, முவத்தருபல் லுறுப்பெலா மணிபொ னாற்கொண் டொளிரி
யாக சாலைகளாங் குஞற்று விப்பான். (சு௪)

ஒருகோட்டு முதிர்வேழ மலகில் கோட்டு மிருகோட்டு வான்பிடியோ டிலாவி
யாருந், திருகோட்டு மாறுமுகங் கண்டுட் கோட்டங் தீர்வருண் மதவேழம்
வேதன் சென்னி, யருகோட்டு வண்கைவடு கேசன் மற்று மருக்கன்முதற்
சண்டிச னந்த மாக, வருகோட்டு பரிவாரர் விமான மாதி வளைக்கெல்லாந்
தனித்தனிமா மகப்பொற் சாலை. (சு௫)

அருண்மலரும் பிரகநா யகியெம் மன்னை யமுதேச னீர்வருக்கு மருமை
வாய்ப்பத், திருமலரும் பிரதான யாக சாலை திகழ்தாச்செய் வித்தரம்பை
கழைகின் பூக, மருமலரும் பட்டுடை பொன் னரிய மாலை வளரொளிப்
பன் மணிமாலை மணிப்பொற் குச்சு, முருமலருந் தோரணமுன் னணிக
ளெல்லா மொப்புயர்வி லாவகையாங் கொளிரிவித் தானால். (சு௬)

இன்னைபற் பலமுன்ன ரன்மய வேண்டு மிருந்தொழில்க டிருந்தாயந்
தெல்லாஞ் செய்தாங், குன்னிரிக் மாகமமுன் னேதிக் கைவர் துறுமனுப்பா
வின்செய்தத் திரமுன் னோர்த்து, சொன்னமா பங்ககீ, னாதி குற்றந் தோயாம
லகம்புறமுந் துயோ ராகி, மன்னுசபத் தினிகசிவத் துவிசர் நான்கும் வாயந்
தவரை யாய்து தெரீஇ மரபிற் போற்றி. (சு௭)

சிவமாகும் பெருவாழ்வு பெற்று வாழுஞ் சிவத்துவிச மகத்துவமான் செல்
வர் கரளிப், பவமாகந் தவமாகும் பாபி டேக பரமமகா சாநிதி செய்யும் பணி
மேற் கொண்டே, னவமாவ தனுவுமுற வண்ண மன்ன தாற்றியரும் புய
னெனக்கு மளிப்ப தும்பா, னவமாவ தன்றிதுமேற் கொண்டு நீரே நடத்தி
முடித் தருன்கவென நமந்து பின்னர். (சு௮)

அத்தகைய சிவத்துவிசர் தமையெம் பெம்மா னமுதேசன் பெரியநா யகி
யையங் கையோன், சத்திதரன் முதலானோர் வேள்விக் கெல்லாந் தனித்தனி
யே நவநவமாச் சாருங் குண்ட, மெத்தொகையத் தொகையமல போத
கேச ரிருத்துவொடு சாதகரென் றெண்ணி யின்னா, ரித்தகுணங் டத்தோ
மம் புரிக வென்னு வெல்லையுற சியமித்தா னிரும்பை வேந்தன். (சு௯)

அங்கதன்மே லங்கதவேந் துரைக்கி கைந்தாங் கருத்திமிரு குருத்துவப்போ
திகா ரச்சீர்ப், புங்கவர்தாஞ் செயலிக்கு மிறைவ னுமப் புயங்கபதி யிடைராச
வனுந்நொ புணுந், துங்கவினைமுறைமையிற்செய்தந்நாண் முன்னாந் தொ
டங்குபுசென் மானரிதித் தொகைகண் முற்றும், பங்குபதி நென்றாகப் பரப்
பித் தாய்மை பணுஞ்செயலாந் சனபூசை பாங்கிற் செய்தார். (எடு)

பின்னூரிய பிராமணர்த மனுஞ்நை பெற்றார் பெருகுந் தி சக்கிணைமுனை
பேணி யீந்தா, ரன்னையரு ளமுதேசர் தமைமெ யன்பா லபிடேகா திகணி
கழ வருச்சித் தேத்தி, யுன்னுதிரு வருள்வேண்டி யனுஞ்நை பெற்றார்குறு
செயலெல் லாமிடையு நென்று மின்னி, மன்னிமுடி வுறவேண்டி விக்கினை
சன் மலரடிக்கு மாபூசை வயங்க வாற்றி. (எக)

நேர்துபராய்ப்போந்தமு தநாதஞ்சநிதியின் மகாசங்கற்பநிகழ்த்தி வா த்து,
சாந்திபிர வேசபலி கிராமசாந்தி சாற்றிரட்டோக் கனஞ்சீவ தயையி்க்கூரத்,
தேர்த்துளபூ சீனிக்காய்முன் னாவ கொண்டு செய்திளம்புன் முதனிரைத்
தான் றிரட்டகு லங்க, ளார்த்துதிருக் கோயிலிட மெங்கு மல்கி யமர்நருகோ
ரிவாசமுறை யாற்றி னொல். (எஉ)

அனந்தரம்பூ ருவபுண்ணி யாகவாச னஞ்செய்தரு மறையாக மாதியாய்ந்த,
கனந்தருவிப் பிரவுண்டிமரபிற் செய்தார் கவினுறவுத்தரபுண்ணி யாகக் கண்
டார், தனந்தருமா கிருகமகம் புரிந்தார் சங்கி தாவோமந்திசாவோமஞ் சாந்தி
யோமம், வனந்தருமா வருணிறையு மூர்த்தி யோம மலிதரவாங்காங்குவிதி
வயங்கச் செய்தார். (எங)

வேறு.

இருசேய்க ளொருதாயெம் மமுதேசன் விழைசண் டசனில ருந்சவங்கொண்
டெழுந்தருண்மூர்த் திகளை, வருதேச திரிகுல வத்திரமா தேவை மலியுமி
டேகாதி வயங்குறப்பு சித்தாந், கொருவாவென் விடையாதி களிலாரோ
கணிப்பித் தொளிர்வீதி விழவுறச்செய் துடன்போந்து லில்வத், தருமலத்
தெழுந்தருள்வித் துறுமரபி லினைய தருமல மிருத்திகைபொற் றட்டதனிற்
கவார்த்தே. (எச)

மாற்றுயர்பீ தாம்பரமேல் வயங்கவிரித் தனைய மண்கவர்த வண்கனக பாத்
திரத்தை மரபி, னேற்றிவர்பாங் கமரந்தருளு மமுதேசா தியரோ டெழுந்
தருள்வித் தாலயம்புக் கெழில்யாக சாலைப், பாற்றிகழச் சோமகட தாபன
முன் னிகழப் பாலிகைபூ சனைபுரிந்தப் பாவனமிர்த் திகையை, வீற்றுவிற்
முனபாலி கையினிநீஇ யான்பால் விராயபல தானியங்கண் மீது தெளித்
தமைத்தார். (எடு)

அவிர்தருநிங் வகைமிருச்சங் கிரகணத்தோ டங்கு ரார்ப்பணஞ்செய் தனைய சிவத் துவிசொலா மன்பா, லிஷர்தருபொன் ஞாணிரட்சா பந்தனங்கைக் கொண்டாங் கெமதிறைவ னமுதசுயம் பிலிங்கேச னிமய, நவிரம்வளூனை சேய்மு னெனவர்க்கு முயர் செம்பொன் ஞாண்காப்பு யாப்புமுறை புரிந்தபி டே காதி, திவியபிர சன்னபூ சனைபுரிந்தாங் கனைய தேவேசன் முதலா னோர் திருத்தகுசந் நிதியில். (௭௬)

தாயதுகி லான்வடித்து மணங்கல்பல தொகுத்த தூநீர்பூ ரித்துளபொற் குடங்கல்பிர தான், மேய்வருத் தனியட்ட வித்தியே சாதி விதமுறத்தா பனம்புரிந்தாங் கழுதேச விபுவை, யேயதனிச் சுயம்பிலிங்க விம்பநின்றிக் கும்பத் தெந்தையே வந்தருன்கென் றிரந்திரந்து சின்று, ளாயிதனி லமர்ந் தெளியே மட்டபந்த னந்தா னமைச்சபின்ரீண் டெழுந்தருளி யமர்ந்தருந் க வண்ணல். (௭௭)

ஒருவாத தனியமுத லிங்கவரு விதுநா மொருவரிதென் றமர்ந்தருளேல் பொற்குடமீ துனது, திருமேனி மலர்சிகைபொற் தேங்காய்மா, விலைகுழ். செறினூலா தியவேனைத் திருவுறுப்பாத் திகழ்வ, வருணீரிற் குளிர்ந்துமண் றிறைந்துபூ ரிதமா யமர்திருத்தந் திருத்தகுமட் டகத்திலிரொன் றுமே, பெருமானே திருமானேர் வருமானேர் பாகப் பெம்மானே யம்மானேந் தியகரத்தெம் பிரானே. (௭௮)

வேண்டுவார் வேண்டுவதே யருளுமது தொழிலென் விபவமெடுத் திருஞ் சுருதி விரிப்பதையுன் றனையே, யாண்டருளு மண்ணலோ வண்ணலோ வெனவே யடுத்தடுத்தாங் கிரப்புமொழி யளப்பில் சொற் றழைக்கு, மாண் டருமந் திரங்கனெடுத் தோதிரியா சாதி மரபினிற்செய் தனையகுடத் தாவா கித் தேனை, யேண்டருபொற் குடங்குளினங் கவரவர்தூ தனமா யேயந்தரு ள வம்முறையா வாகனமுன் னியற்றி. (௭௯)

அருளுருவா யமர்ந்தருளெம் பெருமானே யுருகு மன்புருவாய் நின்றிரந்து வேண்டியவிர் குடத்தின், வருதன்முனந் தெரிதலெனப் பரிதவினால் வயக் கி மற்றனைய பொற்றசும்பை யருச்சித்தாங் கேனை, யொருவில்கடங் களும் பூசித் துடனயாத்தி ராதி யுயர்தானம் புரிந்துதனித் தனியுட்டி ணீட, சி ர மேலச் சிவத்துவிச ருயிர்மேலும் வகித்துச் செல்லடிமே லடிதுவன் றமெல்ல நடக் கின்றார். (௮௦)

முத்தாரா விருதமுழுக் குடைகள்சா மரங்கண் மூரிலிடைக் கொடியாதி வரிசையெலா மொய்ப்ப, வித்தார மாகதர்வந் தியர்குதர் வீர மேதகுமங் கலம்புகழ்கள் வித்தெடுத்துப் பாடப், புத்தேளிர் கற்பகப்பூ மாரிநனி பொ ழியப் பூதேவ ரக்கதைது யாசிமொழி புகலச், சுத்தோத கம்பனிரீர் பஊ நஹந் தோயஞ் சுவணமணி சாலிபொரி பூமழைமுன் னூர்ப்ப. (௮௧)

வேதியர்கள் சிலரொதிரட் டாங்கமுற வீழ்ந்து வீழ்ந்திறைஞ்சிப் பின்காட்டா விதஞ்செலச்சிற் சிலவர், மாதகுதேங் காய்சிதறப் பக்குவஞ்செய் முர்க்க வர் க்கமது வர்க்கநதும் பானகந்து நீர்மோர், மேதகிள நீர்வருக்க வோதனம்பல் கனிகள் விழைபசுப்பால் பாயசந்தாம் பூலமுக வாச, மாதியன வளப்பிலை வடித்ததித்து நீவேதித் தாதுசைவ குலமறையோ ரணிமைவிடா தொழுக.

இருபாலு * மிருமறைக ளெடுத்திசைப்பார் போற்ற வெதிர்ந்ந்து பலம றையோர் சுவத்திகளாங் கிலைப்ப, வெருவாம லெப்பாலுஞ் சிவாகமங்கண் முழங்க வருத்தியா நமகசம கங்குளினி தோங்குப், பெருவாழ்வு தருபஞ்சாக் கசடடங்க பஞ்சப் பிரமசங்கி தாமனுக்கண் ருதலாயபெருகத், திருவாருஞ் சிவநாம கீர்த்தனங்கள் பொலியத் திருந்திசையா ருருத்திரவீ னாதியிசை மலிய.

(அட)

மாமுனிவர் போற்றெடுப்பப் பன்னியர்கள் வாழ்த்த மனங்ககிந்து நெக்குரு குந் தக்கதிருத் தொண்டர், தாமருவி விழிபொழிந்து சார்த்துவா வேனைச் சுற்றரியு பற்பலவுந் தழைத்துவா வெல்லா, மேமுறக்கண் டிதுவன்றோ யான்செய்தவப் பேறென் றெய்யாத வானந்த மெய்வாழ்வு தீளாதே, தாமுனிவர் போற்றுபதஞ் சல்யாமெ யனந்தன் ரெட்டாந்துவா விராகு டாமணிபின் றெட்டா.

(அச)

கண்டவாநிற் கின்றவர்க ளென்றுணர்ப்ப மெல்லக் காததிர்த்தி னையுமரி வரிதாகிக் கவின, மண்டிமலர் பரப்புதிருப் பாவாடை மேற்றம் மலாடிவைத் தொருங்கேகி மகரயாக சாலை, தண்டருபச் சிமவாயி லபிமுகமாப் போந் தத் தகம்பினங்கள் வீற்றிருப்பத் தனித்தனியாங் கமைத்த, வெண்டருவே திகைகடமிற் சென்னியினின் றெடுத்தாங் கிருத்திங்வே தனமுதல வினிது புரிஞ் மகிழ்த்தார்.

(அரு)

பரிவார கலமொரோர் மகச்சாலை தோறும் பண்புறவாங் காங்குநீர்ஜிப் பூச னையோ மாதி, மரபோடாற் றியதொடங்கி நிகழ்காலந் தோறம் மகச்சாலை யிடைப்புண்ணி யாகவா சனமான், நருசீரைங் கலியபூ சனைமுனஞ்செய்தம் பொற் றசம்புகளி னமர்ந்தருளம் பூர்த்திகளுக் கெல்லா, மருளா வபிடே கம் பாவனையிற் புரிவா ரரணிமத னுங்கிவிதி திகழ்வெடுத் தமைப்பார்.

அன்னதனி வன்னியினைப் பிரதான குண்டத் தாருறைதா பனம்புரிந்தா ரதினின்னு மெடுத்தே, பின்னுளவே னையகுண்டங் களிலுந்தா பித்தார் பிறங்குவரி சைக்கிரமப் படியோமச் செய்க்கள், பன்னரிய வித்தார மாக் மலி சமித்தின் பகுதிகள்சுத் தாண்ணிறை யவிசுகோ கிருத, முன்னுபல கோக்கடரு சுத்தநிறை துத்த முதிர்சுவைய வதியாடைத் ததிசாவி லாடம்.

* இருமறை- ஆரியவேதம், தமிழ்வேதம்.

திலமதுவா னெல்லெவைநீ வாரநிறை சாலித் திரள்வகையக் கதைசாமை தினைமூங்கி லரிசி, யிலகுமவல் சீத்துமா முர்க்கமா மாட மிராசமா டஞ்சண கங் கோதுமையா டகமுற், குலவுறுதா னியவகைபல் கரும்புசருக் கரையின் குளநீலோற் பலங்கழுநீர் குமுதாதி மூல, நலகருணை பலவள்ளி சகுடாதி பூலா நறுங்கிழங்கு முதலான கிழங்கின்வகை யெல்லாம். (௮௮)

மாதுலோள ரங்கமாம் பாதியொன்றென நினும்பல் வகையநறுங் கனிகண் முதிர் வருக்கைநறுங் கனிகள், சூதநறுங் கனிகள்கொடி முந்திரிகற் குரஞ் சுவண்விகு சீதுவகை தூயரச கண்ட, மோதனநற் பாகநூற் புலவாறுனித் தோர்த்தோர்த் துஞற்றுமவல் வருக்கவகை யுலப்பிலன வெல்லா, மோதகமா டாபூபஞ் குபபூ ரணமே முதிர்கவைநா னுகோணஞ் சட்குலியே *முர்க்கம்.

பாயசமென் ஞண்டைமனே கரநொலைய நிரட்டுப் பானிறைசந் திராபூபங் கனூபுப முதலா, மேயவளப் பரும்வகைய பண்ணியங்க னெல்லாம் வெட்டி வே ரிலாமிச்சம் வேர்ப்பனிநீர் புழுகு, தூயசுகோ ரோசனைக்கு் குமப்பூக்கத் தூரி தூநறுங்கர்ப் பூராதி கத்தூரி மஞ்சள், பாயநறுங் குங்குலியஞ் சடர் மஞ்சி மட்டிப் பால்கோட்ட நெரியரிசிப் பான்முந்நீர்ப் பச்சை. (௯௦)

வெநறுஞ் சாங்காய் பத்திரிதக் கோல மிலவங்கம் வான்மிளகு முதல்வாச மெல்லாஞ், சாலநிறை தாம்பூல முகவாசஞ் சீந்தித் தண்கொடிவெற் நிலைக் கொடிமுன் ஞாயநறுங் கொடிக, ணீலமலர் கல்லாரந் துவயபது மாதி நீர்ப்பூ மந் தாரம்பா டலங்கன்னி காரங், கோலநறும் புன்னாகம் பாரிசா தம்பூங் கொன்றைநிபஞ் செருந்திமகிழ் கூவீளஞ்சண் பகமே. (௯௧)

பன்னிதா டிபஞ்சலே தார்க்கங்கே தகைதண் பலாகுரா வடம்புதுண பலா வலரி நறவம், வன்னிதாத் திரிலிகுச நாரங்கஞ் செச்சை மாவிலிங்கை குருந் துவீளா மாநாவன் மருது, பொன்னின விரைகிளுவை சந்துமுதற் கோட் டிப் புவகைமென் றளிர்வகைகள் புனிதவலம் புரியே, துன்னுநறுஞ் செவ் வந்தி கொக்கிறகு பச்சை தும்பைமருக் கொழுந்துசிவ கரந்தகதிர்த் துள [பம. (௯௨)

முதலாய் நலப்பூமா தவியிலை மல்லி மூல்லெநறுஞ் சம்பங்கி சாதிமுதற் கொடிப்பூ, விதமாதி பற்பலவுஞ்* சண்ணவதி யென்ன விளம்பளவின் மேலுநனி மிக்கதிர வியமற், புதமாக மனுமுறையா குதிசெய்தீற் றினிற் றும் பூலமுக வாசமுதிர் புதியநறுந் தேங்காய், பதமாரின் சுவைக்கனிக டுகூமுத லாய பட்டினம்பொற் பூலிகுச பலமுதற்பல் பொருள்கள். (௯௩)

* முர்க்கம் நண்டு நிவேதனாகமாப்பக்குவஞ்செய்யப்பெற்றது.

* சண்ணவதி=தொண்ணூற்றாயு.

இனியசுகோ கிருதமுதற் சுருக்கினிறைத் ததன்மே லீருஞ்சுருவ மூடியெ
டுத் தெழுதுமனு வெடுத்தே, பனிவனிகண் முற்றுமே லெழுத்துவலஞ்
சுழித்தூண் பாரித்த நிறையுணவின் பான்மையுணர்த் தேப்ப, நனிபுரித
லெனவொலிப்ப வின்னியங்க ளொருங்கே நான்றெழமா பூரண குத்செய்து
நயந்தாங், கணக்கட நிவாசவமு தேசர்முத லோரை யவரவர்தங் கடங்களிற் பூ
சனையாற்று கிற்பார். (௧௭)

மணங்கமழுந் தூபநறு நெய்த்தீபங் கோட்டி மலிகவைப்பால் வருக்கவோ த
னமாதி பூட்டி, வணங்கவைபின் னருந்தீட்டி மாதீப நீட்டி மலிநாளுண்
குபசராம் வயங்குவழி பாட்டின், குணங்கனிமெ யன்பின்மனுக் கிரியாதி
கூட்டிக் குலமறைசொ றிரிசுபன்னங் கொன்றைமுதற் சூட்டிக், கணங்கே
முநா மாவளிநா வெடுத்தினிதி னூட்டிக் கர்ப்பூர மாதீபங் குடிவைரை காட்டி.

அனந்தரீமஞ் சலிசிரமே லினந்தரேந் நின்றங் காரியமுஞ் செந்தமிழு மாய
பா னுவந்த; கனந்தருமா ரியவேத மின்சுவைமா தூரிய கவின்நருசீ ரியவேத
மிரண்டுமெடுத்தோதி, யினந்தருமா தெரிசனத்தின் பெரும்பேறு பெற்றாங்
கெதிர்நிற்பா ரெவர்க்குமிரும் பூதிபிர சாத, தனந்தருவர் தினந்தொறுமில்
வகையிருகா லமுதுல் சாற்றுபூ சனைபுரிந்து போற்றுவருண் மகிழ்வார். (௧௮)

இத்தகையின் மகாயாக பூசனைநா டொறுஞ்செய் திடையிடைநூ தனவிம்ப
நயனோன்மீ ல்னமே, சுத்தசல நிவாசநகர்ப் * பதக்கணந்தா னியமேற் றேய்
வாச்சுஞ் சயனாரோ கணமாதி புரிவார், பொத்தசலம் புரியட்ட பந்தனபூ சனை
மன் புரீஇவிம்ப சூத்திரவீட் சணநேர்வா லுக்கமே, ரத்தினமா நியாசமே
யந்திரதா பனமே நாலிருபந் தனமேலுஞ் சுவணபந்த னுதி. (௧௯)

நவநீத லேபனமே தைலாப்பி யங்க நலிற்றுறுமத் தகசெபமே விம்பால
யாதி, யவிர்தருசஞ் சோதனமே விம்பசுத்தி யாதி யவைபுரிவார் புவியுயமு
னுனித்தசுப தினத்தி, லுவமனிலா விம்பரட்டா பந்தனஞ்செய் துவப்பா
ருரைபரிசா குதிநியா சார்ச்சனைசெய் தெழுவார், நிவியமகா பூரண குதிகள்
பூ சனையாத் திராதான மகாதான மாதிரீஇச் சிறப்பார். (௨௦)

பின்புசிவத் துவிசசிவா சாரியர்க டாமே பிறங்குமமு தேசகட முதற்கடங்க
ளெல்லா, மன்புற்றை தாவுட்டி ணீட்சிர மேற்கொண் டாலயஞ்சூழ் பதக்
கணந்தம் மடியுரிஞ்ச வடிபேர்த், தின்புமலி தாப்புதுப்பும் பாலாடையிடை
வைத் தியங்கியிணைக் கவிகைகிறா கடங்களின்மே லிலக, முன்புபுருங்கானி
கழந்த வுபசாரத் தெண்கான் முகிர்தருபந் பலவகைய வுபசார மொய்ப்ப.

வேறு.

ஜர்வமிக வுடலசையா வழுகுமிகத் திருக்கோயிற்
பூர்வநிசை தனிற்றிகழ்கோ புரவாயி நெறிப்புருந்து
நேர்வருமக் கடங்கடமை நிகழ்த்துமுறை யாங்காங்குத்
தார்வளரவ் விம்பகுல சமீபமுறத் தாபித்தார். (க௦௦)

அந்நிகரார் சாதகும்பத் தவிற்கும்பங் களினைமரு
யத்திபமா மயமூர்த்தி மானவிம்பங் களிற்பிரம
மந்திரமாரக் கத்திதய நளினமுரீஇ வீற்றிருப்பத்
தந்திரமா மனுவினியா சம்புரீஇ யன்புருவாய். (க௦௧)

இரத்திராந்தி யாசகமுத் திரைகாட்டி யினிதேத்தி,
நிரந்தரசா நித்தியமா நிலையுறவந் நிறைகும்ப
* தூரந்தமிரு கரத்தனின்மேற் றாக்கியெடுத் தாக்கமொடு
வாரந்தருமா கும்பாபி டேகமுறை வயக்கினார். (க௦௨)

பதஞ்சலியா தாங்காங்குப் படர்ந்துபடர்ந் துவகைமிகும்
பதஞ்சலிடரம் பணிலேவந்து பார்வைகளி கூர்வகையன்
பிதஞ்சலியா நிமிர்ந்துளநின் றிருமதகிற் பெருகியெழு
விதஞ்சலியா யாசகமா வெனக்குவித்து விரித்திருசை. (க௦௩)

எதிர்தொழுதின புறவபய னிராசகு டாமணிலேவ்
ததிமகிழ்வுந் துடன்சார வருதேச னுமையாதி
புதிதொளர்பல் விம்பாதி புத்தேளிர் தமக்கெல்லாங்
கதிதருகும் பாபிடே கம்முழுதும் புரிந்துவந்தார். (க௦௪)

ஆங்குடனே நவவாச மணிந்தருச்சித் தழுதருத்திப்
பாங்குறுபா ளிததீபம் பணிமாறப் பணியெவர்க்குந்
தேங்கொளியெண் டிருநீறு திருப்பாதோ தகமளித்தா
ரோங்குறுமித் திருப்பணிமுற் றுஞர்றுவித்த வெருருசேடன். (க௦௫)

உடனேயச் சிவமறையோ ருவந்துமகா வபிடேகந்
தொடர்பாய பொருளயுத நியுதமெணுந் தொகைபெருகத்
திடனோடு செடவுளித்துச் செய்வித்தாங் கவர்புரியு
மடனோடு மாபூசா வகைகண்டு வகைகூர்ந்தான். (க௦௬)

அப்பெரிய சிவத்துவிச ரனைவராயு மவர் * வசதி
யிற்பிரிய முறதுகர்வித் திருந்தளியிற் நிருந்தவழைத்
தொப்பரிய பெருவாழ்விங் குவந்தளித்தீ ருமக்கெளியே
னெப்பெரிய வகையெல்லா மீந்தாலு மெதிராமோ. (க௭)

நிகர்வரிய பேருதவி நீர்செய்தீர் துமக்கேழை
பகர்வரிய தென்னினுநூல் பகர்முறையேற் றருள்கவெனாப்
புகர்வரிய சந்தனதாம் பூலாதி மேலோரு
மிகவரிய கண்டிகைமா ணிழைசுவனும் பாவனைகள். (க௮)

பற்பலமுற் கிரியாரம் பத்தளித்த தன்றியுமே
லற்பமல வாயிரமா யிரமாக வள்ளியள்ளிப்
பொற்புறுதக் கிணைகணனி புனிதமுற வினிதளித்தான்
பிற்பாவி யவாநிறைந்த பெருந்திருக்கட் டம்பணிந்தான். (க௯)

முற்றினமே முதலாக மூதகுசீ ரருணாலோர்ந்
தறிவருக் கற்றசிவ னருள்பெருகு சிவதீக்கை
பெற்றரன்பு சனையினிமை பெறுவேத சிவவணமு
னுற்றமகே சுரபூசை யுத்தமவிப் பிரவுண்டி. (க௧௦)

முதலியபல் வகைநிதமு முறைமையிற்செய் வித்துவந்த
வதனிலுமும் மடிபெருக வந்நாட்செய் வித்தனையோர்க்
கிதமலிதக் கிணையாதி யினிதளித்தா னேனையபல்
விதமலிபற் பலர்க்குமவர் விழைவினுமே தகவளித்தான். (க௧௧)

இவ்வகையே கும்பாபி டேகதினத் தெனையவெல்லா
மெவ்வமறப் புரிந்தன்றே யிபமுகன்சே யிறையிறைவி
யைவருஞ்சண் டிசனோ டவனியுயப் பவனிவருந்
திவ்வியநன் மகோற்சலம்பல் சீர்பெருகச் செய்வித்தான். (க௧௨)

வழிநாளுந் கலியாண மகோற்சவஞ்செய் வித்தன்பின்
மொழிஞான சிவத்துவிச மோதசிவா சிரியர்குழாஞ்
செழிநீறு கண்டிகைமுற் சிவவேட மினிதிலங்க
விழிநேர்கண் டவருருக மிளிர்மணிப்பொற் சிவிகைகளில். (க௧௩)

வீற்றிருந்து நகர்வலஞ்செய்மேதகைய வுற்சவமும்
போற்றுமுறை மையிற்புரிந்தப் போதசிவத் துவிசர்தின
மாற்றியன்மண் டலநியம வபிடேகார்ச் சனையாதித்
கேற்றபொருள் பலநாளு மினிதளித்து நடத்துகிற்பான். (க௧௪)

* வசதி=வாசஸ்தானம்.

† இனிமைபெறுவேதம்=தமிழ்வேதம்.

இவ்வியல்பி னாடொறுமல் விறையமுத சுயம்பிலிங்க
மைவருமா மணியிடற்றெம் மாதேவன் மாதேவிக்
கெவ்வரிய பொருள்களுங்கொண் டிருமூன்று காலநிகழ்
திவ்வியபூ சனையென்றுந் திகழ்வுறுமா நியமித்தான். (௧௧௫)

நித்தியநை மித்திககா மியமெனநூ னிகழ்த்துமிய
லுத்தமபூ சனைவகைக னொருவாது தினம்வாரம்
பத்திரை பக்கமதி பரவுவரு டோற்சவமுன்
னெந்துணையுஞ் சிறப்பநடந் தியலுறுமா நியமித்தான். (௧௧௬)

எல்லாமு மெந்நாளு மிடைதனரா தியலுறுமா
வில்லாரு நிதினோடி மேலுமமு தேசன்முதற்
பல்லாரு மணிகலன்பற் பலவகையு நிறைத்தெல்லாம்
வல்லான்மந் திரநாதன் மலிபொருளாம் படிவகுத்தான். (௧௧௭)

பின்னனைய வமுதேசன் பெரியநா யகிதளிக்குப்
பன்னிரண்டா யிரநிட்கம் பல்குபொரு னொரோர்வருடந்
தன்னிலுமாங் குறுவினவாற் றப்பாது தரற்குரிய
நன்னிலமல் விராசுரு டாமணியா நரேந்திரனூல். (௧௧௮)

ஆவணத்தன் பாலளிப்பித் தானயுத நிரையோடும்
பாவணத்த சிவத்துவிசர் பல்லோர்க்கும் பரம்பரையா
மாவணத்த வனுபவத்தின் வருசருவ மானியமாப்
பூவணத்த நிலம்பலவப் புரவலனா லளிப்பித்தான். (௧௧௯)

இன்னனமற் றென்னெனநன் றினிதாய்ந்தத் திருக்கோயிற்
கென்னவுமேன் மேனிறைய வெல்லாமும் வகுத்தமைத்தான்
பின்னனைய சூதவனப் பிரதேச பால்கராத்
தன்னிகரெண் வடுகேசர் சாத்தாசண் டிகையிவனா. (௧௨௦)

விதிவழிமுன் றனித்தனியல் வியனகரி னாங்காங்கு
வதிதருவான் பதிட்டைவினை வயக்கியநாண் முதலையோர்
மதிதருபூ சனைவகையு மனுநாத னிமாசலேவாழ்
முதிர்மணிப்பொற் கோயில்களின் முறைபுரிபூ சனைவகையும். (௧௨௧)

தன்னூலந் நகரிடைமுன் ருபனஞ்செய் சிவத்துவிசர்
மன்னாநின் றெந்நாளும் வழிவழியா மரபின்வழா
தின்னாமுற் றெழிந்தன்போ டின்போங்க வியற்றிவரு
கென்னாநின் றெதிர்வேண்டி யியைவித்தா னியமித்தான். (௧௨௨)

ஆதிசேடன் நிருப்பணிச் சருக்கம்.

இப்படியிப் படியுய்வா னிடாவமியற் றியசேடன்
மைப்படிவ னளித்தருளான் மார்த்தமர கதவிலிங்கத்
தப்படியார்ச் சனையுரிந்தே மண்ணையிடத் தழுதேசன்
றுப்படிக டினந்தோறுந் தொழுதுவந்தங் கின்புறுநான். (கஉங)

வேறு.

மரபினி லையொன் பானாண் மண்டல வபிடே காதி
தரமிக முடிப்பித் தோகை தழைத்தன னுடனின் றெல்லா
நரபதி தரிசித் தின்ப லையுட்ப படிந்து வாழ்ந்து
பரவியப் பன்ன கேசற் பணிந்தரி தகண் றூர் புக்கான். (கஉச)

மகியர சிராக் குடா மணியவ ணகன்ற பின்ன
ரகியர சனைய கான மகலரி தாகி யுள்ளம்
யகிர்மதி வேணி யண்ணல் பதமல ருட்டே னுண்டு
சுடிதரு பமர மாகச் சூழ்வாங் கமர்ந்தா னென்னு. (கஉரு)

வேத்திர மலர்க்கை யெம்மான் விளம்பவே தியன்சே யெந்தாய்
நேத்திர சோத்திர ரன்பின் னிகழ்வருள் கெனவங் ளோனக்
கேத்திரத் தவன்பின் செய்கை கிளத்தியாங் குரைத்து மென்னுச்
சாத்திர முனிவர்க் கன்பு தவாதவச் சூதனோதும். (கஉசு)

வேறு.

உரைத்தவர் வினவினர் திருப்பணி பணிபதி யுளுற்றிய சரிதமி தொருவாத
வரத்திரு மனைமக நிதிக்குவை நிறைசுக மடுத்திக லவன்முழு துறவாழ்பு
பரத்தினு துகருபு முழுச்சுக வகைபல பவத்தொடர் பறவரு பலபோக
விரத்திய ருரனடி மலர்த்துணை நிழன்மரு வியத்துவி தநிலைபி னுறுவாரோ.

ஆதிசேடன் நிருப்பணிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் அசுந.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சவணச் சருக்கம்.

அனந்தனி யற்றிய திருப்பணி யான்கொடி நத்தினை யுரைத்தனம்
பினந்தனு னற்பெழு தரத்தனி பிறங்கும ருச்சனை நவற்றிய
கனந்தருமிக்கதையினித்துறுகவின்பெறு பொற்புள தெனச்சொலு
மினந்தரு மச்சிவ கணத்தினற பெணந்திம னத்தனி மிகுத்தரோ. (1)

வேறு.

அனந்தரஞ் சனற்கு மகா வனந்தனக் கமர்ந்து நானுந்
தனந்தா காத் தி னோடர்ச் சனை திகழ் கால மெல்லா
முனந்தா வீமலை கோயின் முறைபுகுந் திறைஞ்சிப் பின்னர்
வனந்தரன் தளியுட் சென்று வழிபடு நியதி பூண்டான். (உ)

போற்றுமிப் படியான் மார்த்த பூசனை பார்த்த சேவை
யேற்றமோ டென்றும் பல்கு மிருந்தவந் திருந்த வங்கட்
டேற்றிக் கெழுமு ளத்திற் றிகழுமெய் யன்பின் மல்க
வாற்றிவா ழுனைய சேடற் காண்டுமூன் றகன்ற தாங்கே. (ங)

சினகா நியமத் தேகித் தெரிசனா னந்த மீக் கூ
ரினகா மணிசெய் சூடத் திரும்பைவேச் சொருநாண் முக்கட
முனகா விமக ராங்கிச் சிவார்ச்சனை சிவாக மத்தூர்
தனகாத் தியற்று மார்வந் தழைத்துப் பகாண மெல்லாம். (ஈ)

பெருகிய வமைப்பித் தாங்குப் பிறங்கிய தன்போர் வாவிப்
பருகிய னீரி னுற்றிற் படிந்தணித் திருந்து கூலந்
திருகிய லொழிக்கு நீறு திருமணி கண்டி பூண்டு
ஞ்ருகிய சைவ சந்தி யுறுமுறை யுருற்றி யேகி. (ஐ)

பெரியநா யகிதாள் போற்றிப் பேணினின் றிறைஞ்சி வேண்டிப்
பிரியநா யகன்பொற் கோயில் பெரிதுவந் தடைந்தைங் கையோன்
றுரியன யதீத னாகுந் தூயமா முகனைப் பூசித்
தூரியனா யிலி யாதி பூசனை யுருற்றிப் போந்து. (ஐ)

வேறு.

திருவழு தேசன் றிருமுனம் வடாது திசைமுக னாகவாங் கமர்ந்தா
னொருவருந் திக்கு பந்தன மவருண் டனமனு வொடுமபுரிந் துவற்றான்
மருவுபூ சனைசெ யிடத்திட ரொன்றும் வராவகை காவலா வயக்கி
யிருகா நியாசஞ் செய்துமே லிருகா லிருபெருவீர லினின்றெழுந்தே. (எ)

வான்றனி மூலா தாரமட் டிரண்டு வடிவதா யுச்சிமட் டொன்றாய்த்
தோஷ்றுவ தாகி யுட்டுளைத் தாய சுழுமுனா நாமின் கொடியே
போன்றொளிந் திதயங் கண்டநா வடியே புருட்டுப் பிரமந் திரமைந்
தேன்றிடத் திடைபிங் கலையெனு நாமியிணை டொடுப்பின்னியதாகி. (அ)

கருதுமங் விருத் யாதியைந் திடத்துங் கமலவைந் தரும்பதோ முகமா
யொருவந் தன்பாற் கொண்டது வாகி யுட்புறம் பழுதநற் றுணா
தருவதாய்ப் பரம வியோமமா ரூப சத்தியாய்ப் பத்தியாய்த் தியானித்
தருமையிற் சிகாமந் திரத்தனிப் பீச மாயபூவ காரமா மனுவை. (ஐ)

இருதய கமல நடுவினிற் தீப மெனச்சொலிக் கின்றதாப் பாவித்
தொருமையின் வளியைப் பூரகத் திடமூக்குட்புகவேற்றிக்கும்பகத்தாற்
பிரிவுநி நிறுத்தி யனையலுங் கார பீசத்தின் மனத்தைவைத் துடன்முன்
மருவுகா துவாத சாந்தமேற் சுழுளு வழியுகைத் தும்படு மனுவை. (௧௦)

துரிசற வைங்கா லடுக்கியுச் சரித்துச் சோடிகா முத்தினா யதனால்
விரிவுநீஇ யதோழு காம்புய முகுள மேனிமிர்ந் திலகுறப் புரீஇமுன்
மருவுகா லடங்கிப் பிங்கலை வழியின் வருமிரே சகம்புரிந் ததன்மேற்
பொருவளி பின்னும் பூரகம் புரிந்தப் பூரக வளியினுன் மனமாந். (௧௧)

தனிவன சத்தி லமாந்திருப் பவனாய்த்* தாரகா கரீரம்போன் நவனு
யினிதுறு சாந்த பீசமா மயனு விதயசம் புடிதகே தனனாய்
முனிபுரி யட்ட கத்தினின் றெரீஇய முத்தனாய்ச் சூக்கும னாகிப்
புனிதலுங் கார முடியனாய்ப் பிந்து பூதனாய்த் தனிரா மயனாய். (௧௨)

சிலவுமான் மாவைப் பாவனை புரீஇமுன் னிறுத்துமவ் வளியைமே லேற்றி
யில்குசங் கார முத்தினா யதனா விதயநின் றனையசீ வனையக்
குலவுபல் பீச சகிதமந் திரத்தைக் கூறியாங் கெடுத்துமேற் கொடுபோய்ச்
செலுமுறை துவாத சாந்தவம் புயமேற் றிகழ்பா சிவனிடைச் சேர்த்தி. (1)

அயனிடைச் சத்தம் பரிசமே ஈசமா லவனிடை ரூபகந் தங்கள்
வயவருத் திரன்பாற் புத்தியாங் கார மகேசன்பான் மனமும்விந் துவமே
யுரைசதா சிவன்பா லொடுக்கியித் தொகைசேர்ந்தொன்றிய சூக்கும தேகச்
செயலறு சுத்தி செய்துபின் னூல தேகசுத் தியுமுறை செய்வான். (௧௪)

பொன்னிறி நிவிர்த்தி கலாமயங் கடினம் புகலுநாற் கோணமுன் னாவ
மன்னுறு மியல்பிற் பிருதிவி பூத மயத்ததாத் தன்னுட றனையோர்ந்
துன்னுபூ ரீககும் பகத்தினம் பீசத் துடனிலிர்ந் தியின்கலா மனுவைத்
துன்னுமும் பீடந்தத் தைம்முறை கூறித் துறுவளி துவாதசாந் தம்மேல்.

வறிய வைங்கா லேற்றிப்பின் வளையுக் கிரேசகத் தாந்கழித் திதளே
உறில்கந் தாகி பிருதிவிச் சூரித்தா யியைகுண மைந்தைநீத் தினைய
வீறுமண் ணனில மயமதா யொழிபு மேவின பாவனை புரீஇப்பின்
மாறில்வெண் ணிறமே பிரதிட்டா கலையின் மயநெகிழ் பாண்மதி வடிவம்.

ஆகிய வியல்பி னப்புபூ தந்தா னாகத்தன் றேகத்தைப் பாவித்
தேதற முன்போ லிடையினால் வளியை யிலங்குநாற் பீசத்தோ டியைய
வோத்து பிரதிட் டாகலா மனுவை யும்படி ருகநான் முறைசொற்
ருதிவாழ் துவாத சாந்தமட் டேற்றி யதனைப்பின் பிங்கலை நாடி. (௧௭)

* தாரகைகுகாரம் எனப்பிரித்துப் பொருள் கொள்க.

வழியிரே சகத்தாற் கழித்திர தாதி மலிகுண நான்குநீத் தனைய
பொழிதரு மப்ப பூதந்தீ மயமரீப் புக்கொழிந் தெனநினைந் ததன்பி
னெழிவில்செந் நிறமே லித்தியா கலையி னுருவமுட் டினந்திரி கோணந்
தழுவிய லங்கி பூதம தாகத் தன்னுட றன்னைப்பா வித்தே. (௧௮)

தேசமுட் பீச வித்தியா கலாமந் திரமும்ப டிற்றுநச் செபித்தே
யேசற முன்போல் வளியையே லேற்றி யிரேசித்து ருபமுன் னுமந்
நேசமுக் குணநீத் தல்வனற் பூத நீர் மயத் தொழிந்ததா நனைந்து
காசறப் பின்பு கருநிறஞ் சாந்தி கலாமயஞ் சலித்தல்சட் கோணம். (௧௯)

முதலியல் வாயு மயமதாத் தனது மூர்த்தியை நனைந்துமுன் போலக்
சுதுவிரு பீச சகிதமச் சாந்தி கலாமனு வும்படி ருக ,
விதமுற விருகாற் புகன்றுது காலையிடையினற் பூரக மியற்றி
முதுசுழு முனையா விருமுறை யேற்றி மூதகு துவாதசாந் தீத்தில். (௨௦)

பின்னிரே சகஞ்செய் தப்பரி சாதி பேசிரு குணங்கரு நீக்கி
யுன்னுமல் வளியப் பிருதிவி மயமா யொழிந்தெனப் பாலித்தாந் க்தன்மேற்
கன்னவில் படிசுஞ் சாந்திய தீத கலாமய மிடந்தால் வட்ட
முன்னிய னபமாத் தன்னுட றன்னை முன்னிமேற் பீசமொன் றுடனே. (1)

சாந்திய தீத கலாமனு வம்ப டந்தமா வெருமுறை சாற்றித்
தோய்த்திடு வளியை யிடையிற் பூரித்துச் சுழுனையா லோர்முறை யேற்றி
யேய்ந்தபிங் கலையா லிரேசித்தா காயத் தியைகுண சத்தமொன் றினையுங்
காய்ந்துபின் னனைய காயமேற் பரமா காயமாந் வித்துவிற் கலந்து. (௨௨)

இத்தகு விந்து மயமதா யொழிந்த தெனநினைந் திவ்வகை தூல
சுத்திசெய் தனைய பிரார்த்த தேகத் தொடர்புறு துரிசெலாந்தொலைய
வத்திர மனுவை யும்படி ருக வறைந்துகால் வலப்பெரு விரலிற்
சித்திர பாணு வெழுப்பியவ வெல்லாந் தீந்துறத்தகித்ததா நனைத்து. (௨௩)

ஆயபின் சிவாய வெளசடென் றேதி யரியநற் றுவாதசாந் தத்தின்
மேயமாண் பரவித் துவின்னெழு மமுத வெள்ளிய தாரைக ளாலக
காயமுட் புறம்பு நனைந்ததா நினைந்து கருதிய விருதய நடுவி
லேயதண் டிலைபொற் கருணிகை முதலு வியைதரு சலசமென் மலரை. (1)

ஆதன மாக முக்கலைக் குழிலை யாலமைத் ததன்கரு ணிகையிற்
சேதன கிரியா ரூபஞ் குமமெய் திகழுநாற் கலைப்பிர ணவத்தான்
மேதக வந்த தாநினைந் தனைய மிளிர்ந்தரு குக்கும வுடலி
லோதுறு துவாதசாந் தத்திற் சிவமா யுடனமாந் தொளிருமான் மாவை. (௨௪)

அனைபுரீ வான்ம மனுவுரைத் தெடுத்தாங் கவிரோளி யுருவுடை யவளு
யினிதுதா பீத்தே சத்திமந் திமத்தை யியம்பியாங் கதனிநாற் கலக்குண்
டனருமாய்ப் புருவ நடுவினின் ரெழுரு முமுதவெள் ளத்தபி டேக
நனிபுரிந் தங்க நியாசமே வியற்றி நாமுறு மிவ்வெலா பமமந்த. (உச)

விரவுமைப் பூத சத்திமுற் றியபின் விசுத்ததே கத்தனாய் விழைந்து
பாவுமன் பொடுமந் நாபியந் தடத்திற் பதிகிழங் கிடைமுளைத் திருநான்
மருவுமங் குலத்தோர் நாளநீண் டிதய வரையுற வதனிலெட் டிதழோ
டொருதனிச் சுவேதாம் புயமிரு தயமே லொளிந்தர வுரைத்திடுமதன்மேல்.

இனியவங் குலநான் கிரண்டியர் பழக விவிங்கமோன் றிருப்பதா நினைந்து
புனிதபூ சோப காணங்கண் மனத்தாற் பொலிவுற வமைத்துளக் கமலந்
தனிமல ரிடையே விசேடவர்க் கியமுன் ருபன முறையமைத் தனைய
பனிமலர்க் குரிய கந்தநா ளங்கள் பத்திர கருணிகா திகளில். (உஅ)

சாற்றுமா, தார சத்திமுற் குமுலா சத்தியீ ருயவா சனமிட்
டேற்றவப் பழக விவிங்கச்சுற் றிடையே யெழிற்சிவ மூர்த்தியை நிவேசித்
தாற்றுதண் டபிங்கி முண்டபங் கிந்யா சம்புரிந் தவ்விவிங் கத்திற்
றேற்றுறு நெடுமை மூர்த்தியின் வித்யா தேகத்தை நியசித்தாங் குடனே.()

நேத்திர நியாசம் புரிந்துபி னந்த நிகரிவாப் பழகமா விவிங்க
மூர்த்திதன் பிரம ரந்திர நெறியின் முதுபர சிவத்தைமேற் கொணர்ந்து
நார்த்தவா வாக னுதியர்க் கியங்க ணவிற்தி யாதிய நியாசம்
பாத்தியா சமனார்க் கியமலர்த் தானம் பயிற்றிநின் மாலியங் சழித்தே. (உ௦)

நவமல ரணிந்து தைலமுன் னுவ நனிமிக மனுமுறை யாட்டித்
தவளவொற் றுடை 'சாத்திவெண் ணீறு சாந்தமுன் னணிந்தில யாங்கந்
திவியபோ காங்க பூசனை யாற்றித் திருவமு தாதிய நிவேதித்
தவிர்செப நிவேத னம்புரீஇ முக்கா லஞ்சலி நிறைமல ரளித்தே. (உ௧)

துதிபுரீஇ நாபி குண்டத்தி லோமந் தொடங்கிமே னின்றொழு கழுதே
புதியகோ கிருத மாமுடித் தனைய புண்ணிய மண்ணல்கைக் கொடுத்தே
ததியுறு மட்ட புட்பமுஞ் சாத்திச் சத்தியோ சாதமுன் னாகப்
பதியருண் மூல மனுமலர் புனைந்து பராமுகார்க் கியங்கொடுத் ததன்மேல்.

முன்னுபோ காங்க தேவர்க்கு மளித்தம் முதியமந் திரர்களை யெழுப்பித்
தன்னிகர் சிவமூர்த் தியினி லுஞ் சிவாஅ சனமனுக் குலங்களை யெழுப்பி
யுன்னுமவ் விவிங்க பீடத்தும் யோசித் தொண்சிவ மூலமந் திரத்தாற்
பின்னருச் சித்துத் திக்குபந் தனமும் பிரங்கவ குண்டனந் தானும். (உ௨)

தேனுமூத் திரையும் புரீஇப்பர சிவனைத் திகழ்புரு நடுவமர்ச் சொளிரும்
வானியிர் தார காவடி வாக மன்னுற நினைந்தினிப் புறத்து
மீனமில் பூசை புரிதர வருள்கென் நிரந்தனு மதிபெற்றி யுவந்தும்
மானமார் வகைய வந்தரி யாக மாண்புறப் புரிநதுபின் மாதோ. (௩௪)

அத்திர மனுத்தா ளத்திர யத்தா லாங்குறு விக்கின மகற்றிப்
பத்துள திக்கு பத்தனம் புரித்தப் பணியின லொளிந்தமுன் மதினு
முத்தகு மகத்தர்ச் சனிவலச சூழ்மும் முறைபுரீஇக் கவசத்தி னுல
மைத்துறு தேனு முத்திரை கத்தி மனுப்புகன் றுளுற்றியம் மாண்பால். (35)

தாவிலாச் சத்தி சபு கமேல் கீழிற் சாங்குசூழ் சாலமா நினைந்து
மாவுருக் கியவட் டகையைத் திரமா மனுவினிற் கழீஇயபி டேக
பாவன செல்லு ரிதமணிக் கலசம் பயில்புரு நடுவனா யுயர்த்து
யோவிலல் வநதுத் தானசின் றெழுக்கு மொள்ளமு தக்கல சத்தின். (௩௬)

உள்ளுறக் கொண்டு மெல்லென விழித்தல் வுதகத்தை யிதயமந் திரத்தல்
வள்ளவட் டகையிற் பூரித்துச் சாந்த மலாறு கக்கதை வில்வ
நள்ளுறப் பெய்து சிவாசன மூர்த்தி நவிறுறு பிரமபஞ் சக்மே
யொள்ளிய வித்யாதேகநேத் திரமே யொண்சிவ மூலநேத் திரமில். (௩௭)

அங்கபஞ் சகமே மூலமீ ரெட்டா லருசசித்துச சங்கிதா மனுவாற்
கொங்குற வபிமந் திரித்திடச் சாவ. குண்டன மத்திர கவச
முங்குரைத் திபற்றித் தேனுமூத் திரைதந் துறுசிவ மூலத்தல் வுதகந்
தங்குதன் றுலமேற் புரோட்சித்தத் திரத்தாற் றகுதிர வியசமூ சத்தும். (38)

அதுபுரீஇக் கவசத் தப்பியுட் சணஞ்செய் தவற்றையாங் கிருதய மனுவாற்
றிதமுற வபிமந் திரித்தவ குண்ட தேனுமூத் திரைகொடுத் தவைபு
முதமய மாக்கி யருக்கிய சலத்தோர் முழுமலர் தோய்த்துமஞ் சுணஞ்சா
ரிதகடத் தமைத்துத் தேனுமூத் திரைதந் தின்னமு தாக்கியில் வகையே.

திருத்தகு தான சுத்திபின் விசேட சிவார்க்கிய தாபனச் செய்கை
கருத்துற நிறைத்த திரவிய சுத்தி கண்டுபி னமுதநா யகனை
யுருத்திரு மேனி நீண்டுபூ சனைதா னெதைசா கியனுளுற் றுதலே
யருத்திரசால் விதியென் றச்சிவ சாதி யாகந்தா னஞ்செயல் புரியும். (௪0)

நலனுறு தனதா சனத்தினிற் சிவாச னம்மனுப் புகன்றல ரிட்டி
மலர்தன திதயந் தனிற்சிவ மூர்த்தி மனுமலர் புரிந்துசந் தனத்தின்
நிலகநெற் றியினேத் திரம்புகன் றணிநது கிரத்தினின் மூலத்தாற்சேர்த்தி
யலர்சிவ சாதி யாகவே தனைக்கண் டதன்பின்மந் திரசுத்தி யாற்றும். (௪௧)

கரமிரண் டிதயத் தஞ்சலி யாக்கிக் கவினுற மென்னியா யிருந்து
வரமிகு மூலா தாரமுற் புருவ மத்தியாம் வீந்திடம் வளையும்
பிரமபஞ் சகமேற் பிரமரத் த்ராதம் பேசுறு சடங்கமென் றிருபாற்
றாறிகு சங்கி தாமனுப் பிராசா தம்மனு வோடுமுச் சரித்தே. (கஉ)

மந்திர சுத்தி யிம்முறை முடித்து மார்புற வஞ்சலி காங்கண்
மந்திர நாதா தேவதே வேசா வள்ளலே யெள்ளலே யாதிம்
மந்திரத் தமர்த்தோ யாயசையா லேழை வழிபட வேலற்றநுள் செனந்
மந்திரத் தன்பி னகநெகிழ்ந் துருக மரபினின் வேண்டுகொண் டதன்மேல்.

அரியநற் சிவகா யத்திரி மனுவா லட்டபுட் பாதியர்ச் சித்தே
பரவுமைஞ் சிரத்து மருக்கியங் கொடுத்துப் பரிமள தூபநீ பாதி
புரிபுரின் மாலி யங்களைத் ததனைப் புனிதபாத் திரத்தினீ சானத்
துரியசுண் டசாரத் தம்மிரு தயஞ்சொற் றுவப்புற வைத்தனன் மாதோ.

பன்னுமத் திரமந் திரத்திலிங் கத்தைப் பாசுப தாத்திர மனுவா
ல்ன்னபீண் டிகையை யலம்பியர்க் கியநீ ரத்திரத் தாட்டியட் டகப்பூப்
பின்னரும் புனைந்து தூபநீ பம்முன் பேணிநின் மாலிய நீத்தோர்
துன்னல ருடனே யிலிங்கமீ தணிந்து தூயநீ ராட்டிமு லத்தால். (க௫)

தாமிரு சுகந்த தைலமே யெவைநெற் றண்டில ருரணந் ததைநீ
ரஞ்சனப் பொடிநீர் தாத்திரி மாநீ ரவீர்தரு பஞ்சகவ் வியமே
யிரதவைந் தமுதம் பலபஞ்சா முதமா னிலுருபா னிறைதயிர் புதினெய்
விரவின வெந்நீர் தேன்சருக் கரைநீர் வியன்கழைச் சாறுசம் பீரம். (க௬)

பலவகை நார்தந் தாடிம மாதி பல்கனிச் சாறின நீரிங்
வலகில வூக விடையீடைத் தூய வரும்புன லொடுஞ்சுவா காந்த
குலமனு மூலத் தாலபி டேகங் குயிற்றிப்பி னம்மனுத் தூய
சலமிக வாட்டிப் பின்னரச் சங்கி தாமனு வொருமுறை யாட்டி. (க௭)

பின்னரு மெண்பத் தொருபத மனுவாற் பிறங்கிய வாயிரந் துவாரந்
துன்னுபொற் கலத்தின் ருரைமுன் ளுவ துலங்குசீ ருத்திர நமகம்
பன்னுறு சமிக் மாதிமா மனுவாற் பண்புற வாட்டிமேற் சுகந்த
மன்னுறு சந்த னோதக மிமநீர் மணமலர்ப் புனன்மணி யுதகம். (க௮)

உவமனில் வில்லோ தகம்விசே டார்க்கி யோதக மேதக வாட்டித்
தவள்வண் டிருவொற் றுடைதான் கவசத் தனிமனுப் புகன்றுமென் மெல்ல
வவிர்தரத் துடைத்தக் கணத்தினத் திரத்தா லாமல ரணிந்துவெண் ணீறு
திவியசந் தனமக் கதையறு கரிய திருத்தகு வில்வம்புட் பாதி. (க௯)

திருத்தகச் சிவமூலத்தினு லணிந்து சிவாசன பூசனை முறையா
தரத்தினு தார சத்திமூற் குடிவா சத்தியீ ருகவோவ் வொன்றுந்
கருத்துற வவ்வம் மனுக்களால் யாவுங் கரிசற விரிவுந் புரிபு
வரத்தபன் மலர்க் கணிறைகராஞ் சலியை மருவிய விருதயத் தமைத்து. (1)

அறிவொளித் தண்டா கிருதியே யுருவா யச்சிவ மூர்த்தியை நினைந்தந்
நறைமலர் நிறையஞ் சலிமெலப் புருவ நடுவரை மூர்த்திமந் திரத்தான்
முறைமையி னுயர்த்தி யஞ்சலி தனிமம் மூர்த்திவந் தெனநினைந் திறங்கி
யிழையிரு தயுத்தின் மெல்லென வருத விவில்க்குமும் வுறநிவே சித்தே. (2)

சிரமுக மிதய நாபிசா னுவெனத் திருத்தகு மைந்துறுப் பமையத்
திரமிசு பஞ்சப் பிரமத்தா னியாசஞ் செய்யுமத் தண்டபங் கிம்மேற்
பரவுமூர்த் தாய நமாந்தமாப் பிரம பஞ்சநி யாசமைஞ் சித்தும்
புரிதரு முண்ட பங்கியைம் முகத்தப் புகன்மனு வத்திர பங்கி. (3)

விதிபுரீஇப் புட்பாஞ் சலியிரு தயத்தின் விரவவைத் திதழியிந் தாதி [த்த
பொதிசுடா முடியைத் திலக்கெழிற் பளிங்கு பொன்கரி தருணவெண் ணிற
வதனமைந் தைம்மூன் றம்பக மொருபான் டலர்க்கா மாநிய மருவுங்
கதிர்பளிச் சூருவாண் டெண்ணிரு வயச்சு காசன மாநிய கவினும். (4)

வித்தியா தேகந் தனைநினைந் தனைய மெய்ம்மனு நமாந்தமா விளம்பி
யத்தகஞ் சலியை யுச்சியட் டொர்த்தி யதனுளாங் கத்தனு மின்றே
சொத்துவந் தெனவோர்ந் திலிங்கவா கா முன்னுரு தஞ்சலிப் புகுந்த
வித்தகு முருவே ஸ்னைந்திலிங் கத்தி னியைபுற ரியாசஞ்செய் தாங்கே. (5)

வதனமைந் தினிலு நேத்திர நியாசம் வயக்கிமேற் புட்பவஞ் சலியை
யிதயமே னிறுத்தி மூலமந் திரத்தை யிசைத்துமேற் றுவாதசாந் தத்தம்
முதுமனுப் பொருளே யாம்பர சிவனை மோதமெய்ப் போதரிட் களவ
நிதவியா பகனாத் தியானித்தஞ் சலியை நீட்டிமேற் றுவாதசாந் தத்தில். (6)

ஊங்குநின் றனைய பரசிவ னிரவி யொளியனாய்ப் புருநடு வரையுற்
ருங்குமென் மெலநின் றிறக்கிவந் திதயத் தமைத்தபுட் பாஞ்சலி யதனுட்.
டேங்குபல் கோடி யிந்தொளி யினனாயத் திகழுமப் புருநடு நின்றும்
பூங்குமிழ் வலமூக் கிரேசக வழியாற் புர்த்துநீஇப் புகுந்ததா நீனைந்தே.

அகநின்மலவிவ்விவிலிங்கமூர்த்தியின்வந்தமார்தருள்கென்றுவேண்டழைப்பு
திகழ்புய் முதலுன் மனைவரை வியாப்த சிவபரி பூரண வியல்பை [த்
நகவிரி யறிவி லழுத்துமா வாக னம்மித யம்மனு நவின்றே
த்குமுறை யாவா கனியிலச் சினையாற் சாற்றாமச் சதாசிவ மூர்த்தி. (7)

பிரமர் திரத்தா லுட்புகுந் திதயப் பிரசவம் புயத்துவீந் நிருப்பப்
புரிபுதா பனிமுத் திரையின்முன் னழைத்த புனிதனை யிருத்துத் லாகி
மரபின்முன் னழுத்து மதுநிலை பெறுத்தல் வயக்குதா பனமுமப் பரனை
வரமுறத் தனக்கு நேர்முக மாக்கு மாண்பதாய்ப் பரன்வியா பகத்தில்(௫௮)
தனதுபே ரறிவு மதில்வியா பகமும் தங்கியொன் றென்றை யாசரிக்கும்
புனிதமாய்ச் சந்நி தானமுத் திரையாற் புரிதரு சந்நிதா னமுமே
லனகவாச் சனைமுற் றளவுவே நகலா தமர்க்கென வேண்டிபு தகையும்
வினையதாய்த் தன்பால் வியாபக போதம் விலகுறத் தகைவிளக் குவகாய்.
சாற்றுநீட் றே முத்திரை யாற்செய் சந்நிரோ தனமுமென் றிலையு
மேற்றிரு தயமா மனுப்புகன் றியற்றி யிமாசிலை யுமாபதே யாவுந்
தேற்றுமா தேவ சுவாகதங் கிலவென் றிருந்துவிண் ணப்பமுன் புரிந்து
போற்றரு மைந்த நன்குவந் தனமென் பொன்மொழி புகன்றதா நினைந்து

வேறு.

நமசு வாமிக் சர்வசெகந் நாதா நீதா போதாவில்
வமுத விலிங்கத் தேழைபுரி யர்ச்சனாவ சானவரை
நிமல பிரீதி மிகவெளியே னேர்நின்றருளு கெனமீட்டும்
விமல னெதிர்விண் ணப்பமுறை விளங்கப் புரிந்துகளங்கமற. (௬௧)

மொழியைஞ் சிரத்துஞ் சுவாகாந்த மூல மனுவா லருக்கியரும்
வழுலில் காள கன்னிலிங்க மருவஞ் சலிமுத் திரைதந்து
தழுவு மிதயா தியநியாஅ சங்க ளவ்வம் மனுவாற்செய்
தொழிவி லைக்கி யம்மூலத் துளுற்றி யிரட்சை யத்திரத்தால். (௬௨)

அவகுண் டனும்பின் கவசத்தா லாற்றித் தேனு முத்திரையுந்
திவ்ரு மகாமுத் திரையுமுடன் சிவமூ லத்தாற் றந்துநம
சுவத் சுவாகாந் தம்மூலத் தூய மனுவாற் பதங்கண்டுக
மவிர்சென் னியினு முறைபாத்தி யாச மனார்க்கி யம்புரிந்தே. (௬௩)
வினைசெய் மலரக் கதைதூர்வை மிளர்கூ லினமென் ளிலையிருகை
தரமு னிறைத்தாங் கருள்புட்ப தானம் புரிந்து கண்டையடக
கரனின் றெலிப்ப நயந்துபங் கதிர்நெய்த் தீப மூலத்தால்
வர்தன் முகங்க ணசுகள மார்பு பதநேர் தனிகழற்றி. (௬௪)

தொகுத்துப் பிரண வாகார தூலிதுவோ வெனமுக்கால்
வகுத்துக் கோட்டி மலவலியை மடித்து ளுணப் பிரகாச
மிகுத்து விளங்க வருளுகென வேண்டு குறியா முறைவிளக்கி
முகத்துஞ்சிர த்துமுன்போலமொழியாசமனார்க்கியமளித்தே. (௬௫)

பாவனுபி டேகமுறை பயில மீட்டித் தைலாதி
தாவில் சந்த னுத்தமுறத் தக்க வரிசை யாலாட்டித்
தூவி டேடார் கியமனுமா தோயு மாட்டித் தூயிறத்
தேவில் விலகு மெல்லியவண் டிருவொற் றுடை கவசமனு. (சுச)

புகன்று சாத்தி மூலத்தாற் புனித நீறு வினாக்கலவைச்
சுகந்த படி மக்கதைபைந் தூர்வை வில்வம் புட்பாதி
யுகந்து சாத்திப் பொன்னனாளு னெளிநுஞ் சுவண கெளபீனந்
திகந்தமிலகுவிசித்திரவத்திரம்பொற்பூணான் மணிக்குழைகள். (சுஎ)
ஆதி புனைஇப்புட் பாஞ்சலிமூன் றளித்து மூலத் திண்டைமுதற்
கோதை புனைந்து புகைசுடர்முன் கோட்டி யாச மஞர்க்கியந்தந்
தோது மனோர தங்காட்டி யுயர்சங் கிதையா லிலயாங்கங்
காதல் வேண்டல் போகாங்கங் கவினப் பூசித் திருக்கியங்கள் (சுஅ)

செரிய வனைய போகாங்க தேவர் பலர்க்குந் திகழவளித்
திறையீ சான முதன்முகமைந் தினிலு முறைதே னுப்பதுமந்
திறன்ருச் சூலந் திகழ்மகரஞ் சிருங்க மெனுமுத் திரைகாட்டி
முறையஞ் சலிக டனித்தனியம் முகாங்க தேவர்க் கவர்மனுவால்.

இதயத் தமையப் புரீஇமூலத் தினிது புட்பாஞ் சலிசாத்தி
யெதிரின் மகாமுத் திரைகாட்டி யினைய சுரரா தியொல்லாம்
விதியி னிமல சதாசிவன்பான் மேவு மேக பாவனைசெய்
ததன்மேற் றூப தீபமளித் தாச மஞர்க்கி யங்கொடுத்தே. (எப)

ஆங்கு னிளைத்த நிவேதனன்க ளனைத்தும் புரோக்கித் தத்திரத்தா
லோங்கு சமக்கா ராட்டகங்க ளுருற்றி மிருத்திஞ் சயமனுவாந்
பாங்கி னபிமந் திரித்தாசு பாற்றி யமுத மயமாக்கித்.

தேங்கு சபரி வாராய சிவாய நைவேந் தியஞ் சுவகா. (எக)
எனவங் வலற்றின் பெயரிடைவைத் தியம்பி நிவேதித்திம்மனுவாந்
புனித பாணீ யங்கொடுத்துப் புகலா சமன மாத்திரத்தந்
தனகன் கரங்கள் சந்தனத்தா ளாலே கவசத் தாற்றுவட்டி
யினமெல் லிலையாய் ருகவாச மினிதீந் தருக்கி யம்மளித்தே. (எஉ)

பூசித் தொருகான் மூலத்தாற் புகையுஞ் சுடரும் பிணங்கோட்டி
நேசித் தாச மஞர்க்கியமு நோந்து மலரக் கதை தூர்வை
தேசிற் சிறந்த வில்வாதி திகழ்கைந் நிறைத்தஞ் சலியாவு.
பாசித் தகில தத்வாதி பதயே சிவாய நமவென்னு. (எங)

* சுவாகா என்றபாலது இசைநோக்கித் குறுகின்றது.

புகன்று பவித்தி ரஞ்சாத்திப் பொருவின் மாதீ பாதியெலார்
திகழ்ந்து பாம சிவஞான தேசு நிறைக வெனக்கோட்டிச்
சுகந்த நீறு சாத்திமுறை தூய தருப்ப ணங்கவிகை
தொருந்த கவரி சிவிறிமுதற் சோட சோப சாரமெலாம். (எச)

மரபிற் புரிந்து சிவத்துவமே வயங்க வேண்டத் தறிகுறியாப்
பாவு பளித மாதீபம் பகரும் விதியிற் பணிமாறப்
புரிபா சமனூர்க் கியமளித்துப் புட்பாஞ் சலினாய்ப் பினமாமுத்
தினாபஞ் சமுகி முத்தினாக டிருந்த வளித்தா யிரநாமம். (எடு)

சாற்றி யளியா னிறைவில்வார்ச் சனைசெய் துருத்தி ராக்கவடம்
போற்றி யெடுத்து வலக்கரத்தாற் புட்ப மமைத்து வாமகாத்
தாற்று செபநூற் றெட்டுருச்செய் தருக்கி யோத கம்வலக்கை
யேற்றம் மலரு முடன்வாங்கு யினிதுற் பவமுத்தினாயாலே. (எசு)

அனைய டிசபமே கன்மமே யான்மா வேயென் றிம்மூன்றும்
புனிதன் வரத கரத்தின்மனுப் புகன்று ஸ்வேதித் துறுதத்த
வினைசெய் தனைய மலர்சாத்தி மீட்டுஞ் சங்கி தாமனுவை
நினைபோர்பதின்காற்செபித்தளித்தந்ரிமலவிலிங்கத்தென்கீழ்பால்.

அனக சிவாச னாதியமைத் தருச்சித் தேத்தித் தன்குருவைப்
பினர்மேற் றிசையிற் சிவயோக பீட மேல்வித் தியாபீடங்
தனையர்ச் சித்தே சிவாகமமேற் றயங்கப் பூசித் திவையாதி
வினைகண் மனுப்பா வனைமுதல விதியோர் சிறிதும் வழுவாமே. ()

அருமை பெருமை பாராட்டி யன்பு பெருகி நம்பெருமான்
கருணைப் பயோஷ தநிநதியாய்க் கலத்தாங் கிருகண் ணருவியெழ
வுருக வுளமு மிருகரங்க ளொளிர்சென் னியின்மேற் குவிந்தேறத்
திருமு ன்முத சுயம்பிலிங்க தேவோத் தமன்பொற் றிருக்கோலம்.

கண்கள் குளிர மெய்குளிரக் கருத்துங் குளிரக் கண்டிமையா
தெண்கள் குளிர்ச் சி ருத்திரமு னெல்லாங் குளிர மிருந்துதிகள்
பண்கள் குளிர வெடுத்தோதிப் பணிந்து பணிந்து பலமுறையு
மண்கள் குளிர வாய்குளிர வழுத்தி மீட்டும் பெருகன்பால். (அ௦)

வேறு.

திருமுனம் பணிந்தே முது திருவருட் சலதி மூழ்கி
யொருவரி தாகி நின்ற னுடனமு தேச னந்த
வருவுருச் சுயம்பு விங்கத் தருளுரு வாயெழுத்து
பொருளில்ந் தரப்பொற் கோலம் புயங்கர்கோன் நின்றான்.

மலவிரு னெனக்குந் தேசு மலிதிரு வேணிகண்டா
னிலவுறு மதனிற் றுளே நிகழ்பிர ணவசொ ருபி
பலரிலை யென்று தேற்றும் பைங்கொன்றை மாலை கண்டான்,
குலவுபஞ் சாக்க ரத்தின் குறியுமத் தாரிற் கண்டான். (அஉ)

கங்கையு மதியுந் தானே கணக்கிலாச் சீவர்க் கெல்லாம்
வெங்கொடும் பிறவி வெப்பம் வீட்டிமெய்க்கு ஞான ல்குந்
துங்கமிங் கெவருங் காணத் துலங்குமக் கவினேர் கண்டா
னங்கதம் பலவு மிந்தோ டனாவுநண் பருமை கண்டான். (அங)

பிறைமதி யொன்ற லாலெம் பிரானை மதியு மென்று
நிறைமதி யமும்புண் டாங்கு நிகழ்துதன் முகமுங் கண்ட'ன்
முறையின்மும் மலமுக் குற்ற முக்குண முப்பு ராதி
பறையான் 'றருள நேற்று பாலபுண் டரநேர் கண்டான். (அச)

உலகெலா நிறைவி யட்டி யொளிக்கெலா மொளிதந் தென்று
நிலவுறு சுசிச்ச மட்டி நேத்திரத் திரயங் கண்டான்
குலமறை சிவாக மாதி குழாங்கன்வீற் றிருந்தெஞ் ஞான்றும்
விலகுரு தமர்ந்து வாழும் விமலமென் றிருவாய் கண்டான். (அரு)

பொதுமறை யாரிழுன் னோர்க்கும் புகல்பரத் துவங்க ளேனோ
ரதிகரி யாமைக் கெம்மா னருளுப சாரமேயப்
புதர்பிறந் திறும்ப சுக்கன் புகல்பசு பதியே யீச
னிதுமுடி பென்று தேற்று மெழின்மணி கண்டங் கண்டான். (அசு)

மிடற்றெழு மோசை மூன்று விதமெனுங் குறிப்போ சீறும்
விடத்தினும் புரந்த தோர்மூன் றுலகெனுங் குறிப்போ ஷ்யா
துடற்றமும் மலவி ருட்டை யொறுத்திடுங் குறிப்போ வென்ன
விடத்துறு மிரேகை மூன்றங் விருங்கத் திலங்கக் கண்டான். (அ)

அருளுதம் வருக வென்றங் கழைத்தலி னெலியா'நிற்கு
'பிருகமு ரிசமென் நேந்து மிளிர்ந்தழன் மழுவு முற்றோர்
வெருவுரு வபய மும்பின் வினைகவர்ந் தளிக்கு மாண்பு
மருவுறு மம்பு சாத மலர்க்கா சதுர்த்தங் கண்டான். (அஅ)

உலகெலா முறையிற் றன்பா லொடுக்குறத் தனையொ டுக்கி
நிலவுமேற் பொருளொன் றில்லா நித்தியன் றத்வா தீதன்
மலர்பா சிவனே யென்ன மறைமுடி யறையும் வாய்மை
விலகநேர் காட்டும் வெண்ணீ நிலங்கெழின் மார்புகண்டான். (அக)

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம்.

அண்டகோ டிகளெ லாமாங் கமர்புவ னேச ரெல்லா
மண்பெல் பொருளெ லாந்தன் மனுகசுவ ரியலே சம்மென்
மெண்டரு மறைமெ. லாஞ்சொ லீசனே யெவற்றும் வாஞ்சை
விண்டமர் திருத்தனென்ன விளங்குபல் ஸ்ணிகள் கண்டான். (க௦)

புரத்தலின் ரெறுத்தா லொன்றும் போதுமென் றுபரி டஞ்சொல்
கருத்தினை யேனக் கொம்பு கமடவோ டிலகு மீன்கண்
ணரத்தனி மடங்க லந்தோ னகைதரு கபால மாத்ரி
திருத்தரு முறுப்பிற் றுங்குந் திறமினி துணர்த்தக் கண்டான். (க௧)

தானலா துலகமில்லே சகமலா தடிமை யின்மீன்
நேநவில் சுருதி வாய்மை யிலங்குற வகில மெங்கு
மேனமிந் தரவி யாபித் தவைவியாப் பிய்த்தின் மேவுந்
தேனமிந் கமலத் தண்பூந் திருவடித் துணைகள் கண்டான். (க௨)

தன்னில்வே றற்ற மர்த்துந் தாலுறு முருவிற் கேற்பப்
மின்னையா யொருங்கு சாரும் பெரியநா யகிமா தேவி
யன்னையா யகில மீன்ற வமலையாங் கமர்த்து மேவு
மென்னையா ளமுத நாத னிடத்திருக் கோலங் கண்டான். (க௩)

வலமிடம் பொலிந்து தோன்றி வளாருட் கோலங் கண்டான்
மலர்தரு மந்த காசம் வழங்கருள் வெள்ளங் கண்டா
னலகிலா னந்த வெள்ளத் தாழ்ந்தனன் கறாபின் காணான்
நலனில்வீழ் தண்ட மாகத் தாழ்ந்தனன் நனையுங் காணான். (க௪)

பாவச னாண் சீவப் பண்பொரு சிறிதுங் காணான்
வானரு டாழூன் போந்த வள்ளநன் குறிப்பு முற்ற
வானளித் தனன்கொ லென்ன வுணர்ந்தெழுந் தாங்கெம் பெம்மான்
பிரசுமென் மலர்த்தான் போற்றிப் பேணியித் துதிகள் கூறும். (க௫)

ஒருவனா யுலக் மெல்லா மொழிவற நிறைந்தாய் போற்றி
யருமறை யுபகி டம்போற் றத்துவி தீயபோற்றி
வருபரா பரமெய்ந் ஞான வள்ளலே மாவ னத்தின்
மருவிவா ழாதி சேட வாதநா யகனே போற்றி. (க௬)

நாயக மறைசொன் ஞானி ஞாதுரு ஞெய றாபி
யாயவற் றத்த தாய வகிலமும் விரிந்து நின்றாரு
சேயவ வணிய சர்வா சிரயவாம் பிரவ னத்தின்
வாயம ராதி சேட வாதநா யகனே போற்றி. (க௭)

மூதுணர் விப்பி ரோசர் முறைபுரி துரங்க மேத
மாதியால் வழிபட் டேட்த்து மண்ணலே யனைய வேள்வித்
தேறு பலன்க ண்கு தேவசே கரவ னத்து
மாதவ வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௮)

விரிகலை யாவுமோர்ந்த வித்தக ரொவன்றி யான்த்
தொருவுபு கன்ம பந்த முறுவர்தா மூத்தி யன்ன
துரியனீ யென்ன வேதந் துதித்திறைஞ் சந்த சூத
மருவனத் தாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௯)

மிருகண்டு சூனு லொன்றி விதியினர்ச் சிப்ப வன்னே
னருகண்டு மறில வீட்டி யாசினித் தியமா வின்பந்
தருகண்ட காள லொண்சே தாரமா விபினத் தென்று
மருகண்ட வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௨௦)

வனசமா தவன்றன் னோக்கம் வனசமாப் பூசிக் கும்பா
வனசமா ராத னத்தான் மகிழ்வநீஇத் திகிரி தந்தோய்
வனசமா னங்க டந்த வள்ளலே மாழை சூழும்
வனசமா வாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (௨௧)

தொழில்நீளந் துனையன் றின்றத் தொகைவகை விரிய ளப்பின்
ஒருழிவில வசல னீயிவ் வுளவறி வரிதென் றுன்றோர்
மொழியுமெய்ஞ் ஞான னந்த மூர்த்தியாம் பிரவ னத்தின்
வழியரு ளாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (௨௨)

தன்னில்வே றுயர்ந்த தொன்றுஞ் சசாதிச துவித மாகத்
தன்னில்வே றென்று மில்லாச் சர்வபூ தேச நேச
மன்னிய வமுத சூத வனத்தன வரத் வாச
மன்னிய வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௨௩)

போதரு மெவர்க்கு மோர்காற் புரிநம மாத்தி ரத்திற்
காதர பவார்ண வத்தைக் கடப்பிக்குங் கருணை வள்ளால்
பேதறு சர்வ சித்திப் பிரதனே யிரதக் கானின்
மாதவ வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௨௪)

ரித்திய நிர்வி கார நிராலம்ப நிராம யேச
சத்திய ஞான னந்த தற்பா சாதுர் வேத
துத்திய நிமல சர்வ சோபன சூத கான
மத்திய வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௨௫)

அனந்தர வழுத நாத வட்டமங் களசொ ரூப
கனந்தர கந்தராதீ காருணி யாம்பு தீச
சனந்தர சனக ஞான தாயக சூத கான
வனந்தர வாதி சேட வரதநாயகனே போற்றி.

(௧௦௪)

சங்கர நீல கண்ட சந்திர சமூல சார்ங்கங்
கங்கர மந்தி பேச காரண பெரிய நங்கை
பங்கர சூத கான பரவர பவஞ்ச மீதார்
வங்கர வாதி சேட வரத நாயகனே போற்றி.

(௧௦௫)

வேறு.

என்றகிகோன் றுதித்திறைஞ்சி யெந்தைநினையா துணர்ந்துங்கேத்துகிற்பே
னன்றிமகத் தெனிலண்ட மணுவெனுமா துணுகின்ற யணுவே யாதி
யென்றிடினோ வுணைண்ட பெனத்தூலித் தெழுகின்ற யேக னென்னில்
வென்றியுந் வினேகனும் விரிகின்ற யென்றினாக்கும் வேத நான்கும். (௧௦௮)

காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்கா லென்றினைய கலக்கந் தீர்த்து
மாண்பார வச்சுநுதி சாரமெடுத்திசைப்பதெவர் மறுக்க வல்லா
ரேண்பாவு சூதவனத் தெந்தாயென் றினையடிக்கீ ழிறைஞ்சிக் கண்ணீர்
சேண்பாயப் பரவசனும் திருமுனம் தாங்கருளிற் றினைத்தான் மன்னே.

அகிராசன் செயலோக்கி யமுதேசன் மிகமகிழ்வுற் றனந்த கேட்டி
தருராச துதிகடுவா தசுமாமஞ் சரிகேட்டுத் தழைக்கு மார்வ
மிகுமோகை யுற்றனமில் விழுத்துதிசொற் றனர்கேட்டோர்விழைந்த யாவந்
தொகமேவி யொருவீடுந் துன்னுகநீ வேட்டவாஞ் சொல்லு கென்றான். (1)

அனையதிரு வாக்கமுத மனந்தனிரு கட்செவிவா யார மாந்தி
யெனையுடையா யிமகிரிசையிடத்துடையா யமுதேச வேழையேனி
னினைவரியீ திருக்கோல் நேர்காணும் பெரும்பேறு நிரம்பப் பெற்றே
னினியிதனிற் பெறுபெரும்பே றென்பகர்வ தமுதசுயம் பிலிங்க நாத. (௧௧௧)

ஆனாலுஞ் சேட்டநாயகவருளால் வேண்டுவதொன் றளியே னெஞ்சார்
தேதை நினதுபத செம்பதுமத் திருவருளா னந்தத் தேனுண்
டேனாலுஞ் சலியாம லிவணமரும் பெருவாழ்வு கென்று தாழ்த்தான்
பானாறு மோழிபாகப் பரமேச னகியீச பகர்தல் கேட்டி. (௧௧௨)

அன்புடையா லொவரினுமிக் கன்புடையா னுகின்ற யானு லுங்கே
ணின்புடையே நம்பதத்தி னிறையன்பு குறைவின்றி நீடிமல்க
முன்புசிதம் பரநிருத்த முதமளித்தோ னினக்கிம்மா முனரி வைப்பி
லின்பமுத சுயம்பிலிங்கத் தெழுந்தருணந் தரிசனப்பே றினிது தந்தோம்.

அனகநினக் கென்றுநம தருஞ்சொருப சிவஞான வாக்க மோங்க
பனகபதி நீயிண்டுப் படர்த்துமுத நன்மைக்கண்டு பணிந்து போற்றி
நினகநெகிழ் தைமதியி னிறைமதியிற் குருவார நிலவு னானெம்
முனக்குரு கியவிரிவின் முறைபூசா திரவியங்கண் முழுது மீட்டி. (ககச)

வழிபடுவோ ரிசபோகம் வழுவாது முழுதார்த்து மரபின் வாழ்ந்து
நழுவரிய தனிவீடு நண்ணுகநீ மேலுமினி ராச குட
முழுமணிவேங் தனைக்கொண்டு முறைசைத்தி ரோற்சவமிம் மூதூர்க்கென்று
மெழில்வளர்ப்பு ரணை முடிவா யியல்விப்பா யென்றுபினு மியம்பு மாதோ. ()

நமதருளா லுலகபூ டணமாக யோககுத் திரந வின்று
சமைவுறநீன் பெயரினிநீபா தஞ்சலமென் றதற்கியற்பேர் சாற்றி மேலுங்
கலைமதருமா தேற்றுவிடா கரணமகா பாடியமுங் கவினச் செய்தே
யமைப்புறுமா சாகவத மாயகிலப் பிரசித்தி யாகவைப்பாய். (ககச)

நம்முரிய சொருபவிய னன்குணாந்தோ ஞானனை நவின்ற* துண்மை
யெம்மிலவ னபேதனென வெண்ணுதியா னினக்கவனே யெம்மீம் நல்கும்
மும்மலமோ சன்குருவா முன்னுபதே சாதியருண் முதிய னா
னம்முறையா லும்மவன்பாங் கமர்ந்துவழி படலேசிற் கமைதி யாகும். ()

ஆதலின லவனையடைந் தனையருந பத்திவழா தமைந்து வாழ்தி
கோதறவீற் றினினமது குளிர்கமல பதநீழல் கூடு கிற்பாய்
போதுகென வருள்புரித்தப் புனிதசுயம் பிலிங்கநய் புருந்து வெற்பின்
மாதொடுமந் தூநாதன் மறைத்துவீற் றிருந்தனனில் வையம் வாழ. (ககச)

பின்னருளா லகிபதிசெம் பியற்கூலி யமுதேசன் பெரிய வண்ணக்
கன்னமகோற் சவம்வியி னாற்றுவித்தாங் ககல்பிரிவிற் காற்றா னுகிப்
பன்னருளா னையுமறுக்கும் பாண்மையதோ வென்றிண்டு பாங்கு முள்ள
மன்னவொரு வாறமுத வள்ளுலத்தாழ்த் துள்ளமெலாம் வைத்திட்டாங்கே
வெற்றுடல்கொண் டேகுப்புலல் வீரையிற்றன் குரவனடி வீழ்த்து முற்றுஞ்
சொற்றனையன் பணியாற்றித் துன்னினனென்ற நருணந்திசொலக்கேட்டின்ப
முற்றசுனற் குமரமுனி யுழவலன்பா லடிகளினி யுதக வேரதன்
முற்றவண்முன் பெற்றபயன் சொற்றருள்கென் றிறைஞ்சிடவத் தாய நந்தி*

வேறு.

மேலினி தருளின னென்று சூதன்முன்*மேலிய முனிவர ரன்பு கூர்தர
மாலறு கதைபினு மங்க ணோதுறு மாசிரி சரிதமி துந்து மாதா
மேலுற வினவினர் நன்று கூறின ரேவரு மிகசுக மென்ப யாவையும்
வாஸீதி னுகருபு பின்பு மாபதி வார்கழ லடிநிழ லொன்றி வாழ்வரே. (ககச)

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௮௪.

வருணன் சாபமோசனச் சருக்கம்.

அரபதி சென்றமு தேசனை யளியொடு முன்புரி பூசனை
மரபுரை தந்தன மேலினி வருணனை யன்றுடல் சாபமு
னெருவிய நன்கதை கேளென வுணர்தர வன்பினெ டோதுழங்
குருபர னென்றுல கோர்தொழு குலவரு ணந்திபி ரானரோ. (க)

விதிதரு மைந்தமுன் னுளலை விரிகடற் கரசொரு வேள்விசெய்
மதிக்கொடு பாதலத் துற்றவண் மறையவ ரின்மையீற் சிற்சில
கதிபடர் தெளத்தியர் தமைவிளி இக் காசினி மறையவர் தமையழைஇ
யதிவினா வருகெனீ வவனிபுக் கவர்மறை முழுதுண ரந்தனர். (உ)

கங்களை யுறுசெய் நெரித்தரஞ் சார்க்கென வழைத்தன ரம்மறைப்
புங்கவர் றிடேதமப் பாதலம் புகுசெய லென்றெதிர் மறுத்தன
ரங்கது துதுவர் பாதலத் தம்புதி கோன்முனி யம்பின
ரிங்கினி யென்செய லென்றற லிறையுள முடைந்தி; தெண்ணுமால் (ங)

கருதிய வேள்வியெப் படியுநாங் கவினுற முடிப்பது கருமமென்
னெருவரு முபாயத்தின் வேதிய ருங்குறப் புரிதுமென் றுன்னுபு
வெருவரல் பின்னுற னேக்கிலான் வினைவரு முன்மதி வியுமென்
னெருபழமொழிபழுதுரு துதன்னுழியுணர்தரும்வகையுளுற்றுவான் (ச)

தன்னுழை வதியுமோர் விற்பனன் நகுலை பற்பல கற்றுள
மன்னுறு புலவனோ டவனியில் வந்தொரு மகிபதி வாயிலின்
முன்னமர் கெனப்பல வனைநிறீஇ முதுபொருள் குறித்திவண் வருகுவார்
துன்னுபு விப்பிரர் பற்பலர் தொகுமவர் தமையெதிர் கூலிநீ. (ஊ)

இசைதரு சாத்திர வாதத்தி லென்னைவென் றிடினுமக் கேடுவ
னசைமிரு பொருள்பல வென்றவர் நயப்புற மொழிந்தவர் தமையெலா
மசைவற வென்றலை கடலிடை யாழ்வுறத் தள்ளுகி யென்றுகாஇ
வசைநிறு வுதலினப் புலவனை மற்றவு ணிற்றுத்தின னேகிலான் (சு)

புனலிறை பாதலம் புக்கபின் புலவனு நினைப்பரு மச்செய
லினிதென வாங்குறு ககோளர்மு னிருடிக ளெகிருரைப் போர்புரிந்
தினிவரு துயர்க்கட லிடைப்புன லிறைவிழு திறனனி தெரிப்பவ
னெனவலை யெறிகட லிடைத்தளி யேகின னத்துணை விடாதிமை. (ஏ)

அழலினை முடிதனின் முடிதலீ தலதிலை ஸுனநிறை யார்கலி
விழலுறு மவர்களை யறிவெலாம் விழலுற வொற்றுவு ரார்ப்பில்
வழியவ ணுறப்புநீர் துன்னிய மகமகங் கொதித்தெழு மாறென
வெழுநுழ லாகுதி யாதிசெய் தெண்ணிய செயன்முடித் தனமென. (அ)

முறுகினின் நெழுசெருக் கறிவினை மூடவம் மூடபுத் தியினிலவ்
வுறுவர்க டமையுரை யமர்பினு முஞற்றுபு நீரெமை வெல்லுநா
ளறுதியிற் கமர்தனுங் கடனென வவர்தகை யறிவிலி தகையினை
னுழவது தவிர்வதெவ் வருந்தவ வுறுவரு முறுவரன் நென்பதால். (ஆ)

பின்பவ ணமர்தரு ககோளர்தம் பெருந்தவ மோருரு வாயினே
ளிர்பபிக் கருமறை யாகிய யாவையு முணர்ந்துமெய் தேர்த்துளான்
நன்பெய ரட்டவக் கிரனெனுந் தாபத னாபதுத் தாண
மென்புமே தேனையர்க் காற்றுவா னீன்றவற் குறுதுயர் பொறுக்குமோ. (க)

தாணைபா தலத்தினை செயறெரிஇத் தரிப்பற வுளமிகு பதைப்பொடு
மோதுமக் கணமவ ணுந்நெறி ரொருசொலி னச்சமர் வெற்றிகொண்
டேதறு தாணைமு ளாகவங் கிருந்தவ ரிருந்தவர் யானாயு
மேதினி புருந்துதந் நியதினென் மேவிய வமர்கென விடுத்துமேல். (கக)

குடபதி கேண்மதி பாழ்மதி கோண்மதி யாதுகொண் டேமதி
மடமைய ரெனவதி பாதக மலிவினை புரிந்தனை யாதலி
னுடனறி விழந்தனை பித்தனா யுடலழி குருபமுற் றுலைதாங்
கடவைவென் றினைதரு சாபமுன் கழறின னேகினன் றுதைபின. (கஉ)

வருணனவ் வழியறி வழிந்துடன் மலினமுற் றலைநிலை மனைமுனேர்
தெரிபழி மனத்தரிப் பாதகந் தீர்வதென் நென்றுணர்ந் தினைத்தன
ரொருவிலிப் பழிதெற நீடுநா னுழலுமங் வருணன்முற் புண்ணிய
முருவினுந்நெனவிருபாக்கனென்றொருபெருமுனியவ ணுற்றுளான். (கங)

எதிர்தொழன் முதலுப சாரமின் நிருந்தன னறிவழி குடர்துகோ
னதுதெரிந் துடன்வினாந் தவன்மனை யமைச்சரம் முனிவர னடிபணிஇ
முதுதவ முனிவார் சிகாமனை முழுதுநி னடியல தாணிலெங்
கதுமென நசிக்குமா மேதையோர் காப்பெய்த் தீமையு மென்பராஸ். (கச)

அடிகளை முற்றவப் பெரும்பய னாகலிங் கடிதொழப் பெற்றனங்
கடிகவெங் பதிமதி மயலெனக் கழறுவ தென்னினி யேழையே
மொடிவற முழுதுணர்ந் தருனெனு மொண்கல னணிகல னெனக்கொடே
நெடிதருந் பெருந்தகைக் கெனப்பினு நேர்பனின் தனரடிக் கடியரோ (கௌ)

எழுமினும் மிறைபுரி பாதக மெவற்றினும் பெரிதது பிராமண
ருழியவ மாணஞ்செய் துற்றகிவ் வுறுபழி யகற்றரி தாயினும்,
வழிபடுதும்பொருட் டிரக்கமும் வளர்ந்தெழு முளநனி யாதவி
செழிதரு முபாயமிங் கோதுது முணருமி னெனப்பினு மோதுமால். (௧௬)

நுமதிறை மனமழி சாபமு னுவன்றரு டாபத னியாவையு
மமைதர முழுதுணர் தூயனவ் வட்டவக் கிரப்பெய ரண்ணல்சொ
னிமிர்பெரு வலியின தாதலி னிறைபரி காரமுற் றுறினலா
தெமதியல் வலிகொடு மாற்றரி திப்பரி காரமு மிவனலால். (௧௭)

ஏனையர் புரிதரி னிரிதரா திவன்மது பானவுன் மத்தன
யினநிந் திதசபா பிட்டனா யினனறி வற்றல தியல்வுரு
தூனமி லீனையதிப்பாதலத் துஞற்று தன் முறைமையன் றம்புவி
மேனல மூாதல மீதுறு விதிமுறை புரிவதென் றேதிமேல். (௧௮)

மனாமலர் புறாதன கரமவன் மத்தகந் தனின்முறை வைத்தனன்
காலில்வ் வ்த்தமத் தகசப்போ கப்பெருந் தீக்கையி னுக்கமிக்
சொருவுணர் முழுதுறப் பழுதில்வ் வொருமுனி யிருதொழு திருவடி
கிரகதை வரவிழுந் திறைஞ்சுபு தீயவிப் பேயனை நீயலால். (௧௯)

அருள்பவர் பிறரில ராணின தடியல திலயென நமந்துள
முருகிய மேதகு சேதன வுதகமென் பத ரிசை யாட்டியப்
பொருவில்பா தோதகஞ் சென்னிவாய்ப் புரோக்கண சமனமு னியற்றுபு
மருமலர் மதுவருக் காதியான் மரபினி லருச்சனை யாற்றினான். (௨௦)

பூசனை புரிந்துட னஞ்சலி புரிந்தெதிர் தொழுவரு னான
நேசமு னீடிய நோக்குபு நிறையருள் செலுத்தவப் புனலிறைக்
காசறு முத்தழ மந்திர மாற்றினின் வகித்திடு மாற்றன்முன்
மாசற லல்கிவேண் ணீறுமெய் வயங்குமுத் தூளன மாமனு. (௨௧)

திறன்மலத் தினாயமொய் நகித்தொளிர் சிவத்துவப் பேற்றினை யளித்திட
லறிகுறி யெனுந்திரி புண்டர மணிமனு நியாசங்க ளிருடிகள்
குறியதி தேவதை சந்தமுன் கொளவுப தேசமுன் றந்துயின்
மறைநடு மத்தியின் மத்தியின் வயங்குயி ரக்கர பஞ்சகம். (௨௨)

பிரணவத் துடனுப தேசமும் பிறங்கிய புரிந்துதன் னேக்கினற்
கரிசுமுற் றெழிந்தொளிர் முத்தனும் கவினுறு மவனுழி மேலுந்த
னருள்விரி தலினுயர் சிவாகமத் தவிர்முறையிந்திர லீலமா
யரசிவ லிங்கமொன் றனையவண் பதிட்டைசெய் தருச்சனை புரிந்துயின். (௨௩)

குடபதி கேண்மதியில்வருட் குறியைநி னுடலன் விடையரு
திடர்தப மிடையுப காணமுற் றியைதா நியதியி னுடொறுங்
திடமிகு மளிகிக வுளநனி திகழ்தா வருச்சனை முற்செயக்
கடவையென் றெதிரிற்றைஞ் சவனிநு காமிசை யருளினன் மாதவன். (உச)

அரிபிர மாதிய தேவரு மருமறை யாதிய நூல்களுந்
தெரிவொழிந் தன்மைசொற் றேலிடச் சிவசிவ வுணர்பவ ருணர்வையு
மொருவியெந் நெறியினு மதீதமா மொருபொரு ளிருகரத் தொருமையின்
மருவியிவ தெளிதுற வெப்பெரு மாதவ கோடிகள் வாய்த்தனன். (உரு)

வேறு.

என்னவெழு மாதா மீதுறவவ் விலிங்கேசனை யாசிரி யன்சொல்வழி
மன்னுமனுப் பாவனை யாதியெலாம் வருவாதருச் சித்தப தேசமுரைத்
தின்துவற நீள்குறி நல்கியரு ளியதேசிக பூசனை நேர்புரியா
வின்னீண்மணி யாதிய வாயதிர வியநேர்தொழு காலைறை நல்கியரோ.

தொழுதாங்கெழுநதஞ்சலிசென்னியினிற்சூடித் திருமுன்னுறநின்ற நன்னம்
முழுமாதவ தேசிக னவ்வருணன் முகநோக்குபு கேண்மதி நீர்க்கிறைவ
வழுவாதமர் தாபத சாபலினை மாற்றுஞ்செயல் போற்றுதல் வேண்டுமெனக்
கெழுவாரிதி சூழ்புலி யின்கணலா விவணீசெயி னும்பய னின்றதனால். (1)

புகுபாரினும் பாவன மாவனமே பொருத்தம்மெளி திற்பய னொழுடனத்
தருமாவனங் காவிரி யாமியதி சையின்மாமறைக் கானன மேற்றிசையிற்
நெருகியோசனை யோரிசண் டின்னுள தச் சூதாணி யத்தமர் தூமணியைச்
சுசுபோதக ருபவ நாமயனைத் தோன்றுத் துனை யாகும நாதியனை. (உஅ)

படிவாழு மணிச்சுடி கைப்புனித பணிராசசற் பூசித பாக்கியனை
யடியாருளத் தாரமு தச்சுவையை யமுதேசனை யளிநிறை மனமுருகக்
கடிமாமல ராதிவி ராயவுப கரணம்பல வோடன வாமணியா
லொடியாதமர் பூசனை யாற்றுதிமே லுவனோர்சிவ லிங்கமு முன்பெயரால்.

மரபாற்பிர திட்டை புரிந்திறைவன் மகிழ்வேள்வியும் போற்றுதி யில்வகைநீ
புரிவாடுயனிற் சாப நசித்திமெப் பூசைத்திருத் தொண்டது வன்றியுமே
லெர்ருவீடுமெளிக்குமெனப்புகன்றனுதகேசனெழுந்தெ திர்தாழ்த்திறைஞ்சிப்
பெருவாழ்வு தர்ப்புகு சற்குரவ பெரியோய்நினை திருவினா யாங்கலியை. (1)

எவர்தாற்றுநர் சொல்வழி நற்பனின்வாக் கிடையேழைவின் ணப்பமொன்
றையதிருச், செவிசாத்தியெ னையம கற்றியருள் செயவேண்டெ லென்னவ
தென்னையெனச் சிவசாத்திரம் யாவையு ஞானமலாற் நிகழ்மோக்கமின்
நென்னவச் சூதவனத், தெவமாற்றமு தேச சுடம்பிலிங்கத் திறைபூசனை
நன்றருண் மென்றதேனே. (ருக)

எனவேவரு ணன்புகல் கின்றதுகேட் டிறைகூறுமுன் னூலுரை சத்தியமே
யனஞானம்ப் பூசனை யன்றியுற தகத்தும்புறத் தம்புரி பூசனையான்
மனதூய்மையச் சத்திப் பரம்பரையின் வருமாணசிவ ஞானம்ப் பூசனையே
முனமேதுவென் றோதலுஞ் சத்தியமே முத்திக்கது பரம்பரையேதுவதாம்.

அவிரோதமுன் சொன்ன துங்கேட்டதுமென்றிறீபினுமத்தெளிவோதுதுங்
சிவபூசையொட ஂறியலெத்தவருஞ்சீவன் கழிதேகமென்றோ துமறை [கேள்
யவமேயவை யுத்தம பூசனையா மதுவேசிவ ஞானமென் றோருதியச் .
சிவபூசையுண் மந்திரம் பாவனை தாச் செயறந்திர மாதிய வாய்மையெலாம்.

முன்னூ லுணர் வன்பருள்சாந்தமுதன்முற்றுங்கொளுமுத்தமசத்துவன
யன்னேர்மிடற் றோனருள் புக்குநின் றுலறிவான தனருமைபல்பெருமையெ
மென்னேயினிப் பூசனையேயலதொன் றிறவாதவின் பீவதுமுண்டுகொ [லா
வின்னேகர் லெல்லியி னத்துவித விரும்போகமிப் பூசனை யேதரலால். [லோ

இதன்மேலுமெய்ப்பேறுயிர்க்குள்ள துகொலெந்நூ லுமிசைத்திலதுண்டென
றதையேபுரித்தத்துவிதானந்தவாழ்வடைவானெனவோருதியீதலதுந் [வென்
துதிசேர்சிவ மாதல வாசமுநீஇச் சுயம்பீசவ ருட்குறி நேர்தொழுநி

அல்லாமலு மத்தகு குதவனத் தமுதாகர சுயம்பிலிங் கேசுனையாங்
கெல்லாருமக் காலமு நேர்தரிசித் திரியாதுவ கித்திடு சீலனெவன்
மல்லாரவன் றேகம்வி கும்பொழுதம் மனுநாயகன் றேவி யொடும்புருந்தே
வில்லார்தரி சனமளித் தொப்புயர்வில் வீடுந்தரு வானிது நிச்சயமே. (௩௬)

இவ்வாய்மையை யோர்வுறி னித்தலமேயிறுங்காறும்வசித்துமெனும்விரதஞ்
செவ்வேகொடுசாந்தமன்பா துதினந்தினமோங்கியவிட்டலிங்கார்ச்சனையோ
டவ்வாரமு தேச தெரிசனமைந் தெழுத்தின்செபந் த்யானமுன்னுயபுரிஇத்
தெய்வாதிப னாருண் மூழ்குநர்க்கத் தேவேச னளித்தல் விரிப்பவமார். (௩௭)

வேறு.

கேண்மி யாவுத கேசநாம் விரிப்பதென் கினத்துஞ்
சேண்மு னேகமம் மாவனஞ் சென்றமு தேசன்
ருண்மு னேபணிந் துன்பெய ரிலிங்கதா பனமும்
வாண்மு னீலலிங்.கேசவான் மார்த்தபூ சனையும். (௩௮)

மரபின் வேள்வியுஞ் செயினட்ட வக்கிர மூனிவன்
 றாமுன் னீளிடர் புரிந்துள சாபமோ சனமாம்
 வரத மெய்ச்சிவ ஞானமா மகோத்தி மூழ்குந்
 தாமு மாமவ ணுறலொரு தலையெனச் சாற்றி.

(௩௯)

அமல னும்விரு பாக்கமா ருனிவா னன்றான்
 சமல நீக்குமத் தாபத முனிவரன றனதாட்
 கமல மன்புறத் தாழ்ந்தருந் துதிபுரீ இக் கனிந்து
 நமல நீப்பதித் தலமல திலையென நயந்தான்.

(௪௦)

துணிவு கொண்டெழும் வருணன்முன் சூழ்பரி வாரந்
 தனினில் பற்பல பொருட்குவை புரோகிதர் தம்மோ
 டணிசி றந்ததன் பத்தினி சகிதரூ யினைய
 பணித லத்தினும் பிலத்துவா ரத்தின்மேற் படருந்.

(௪௧)

பிலத்தின் மேல்வரு மவன்முன மருமையிற் பேணு
 நலத்தி னத்தகு பாவன மாவன நாமத்
 தலத்தி னோத்தத் தெழுந்தன னத்திருத் தடருண்
 புலத்தின் மேதகு கௌதம முனிதரு புலனம்.

(௪௨)

அனைய தவ்வரு தேசலிங் கத்தின தவாகி
 தனிலொர் முப்பது விற்கிடை தூரத்திற் றன்பா
 லனக சானவி யாகுமா தீர்த்தமுற் றடுத்தே
 யினிது நித்திப வாசஞ்செய் துறத்தனி யிலங்கும்.

(௪௩)

தேவ தீர்த்தமென் பெயர்பிர சித்தமா மனைய
 வாவி மேற்றன மனைபரி வாரமோ டெழுந்த
 சீவ னாதிபன் மரபினத் திருத்தந்தோய்ந் தார்வ
 மேவ நித்திய ந்யதிகண் முடித்துமே னிலவும்.

(௪௪)

மணியி லிங்கவான் மார்த்தபூ சனைமுறை வயக்கிக்
 க்ணித மில்லுப கரணசங் குலத்தொடுங் காந்தை
 பணிச னங்கள்பின் வாச்செலீஇப் பணியணி வேணித்
 தினியி ருட்களத் தழுதிறை சினதரத் திருமுன்.

(௪௫)

தூல லிங்கமாங் கோபுர துவாரத்தி னிருபாங்
 கேல வைங்கா னாறிரு செங்கா னெனுமப்
 பாலர் பைங்குழன் முறைபணீஇப் படர்ந்துகோ புரத்துட்
 சால வந்ததி காரநந தீசர்தாள் சார்ந்து.

(௪௬)

படியு றப்பணிந் துட்புகுந் தருள்பெறப் பரிந்து
விடைய ளித்தருள் கெனப்பராய் வேண்டுகொண் டகித்தாங்
கிடப நந்திதாள் பத்திர விலிங்ககே ரிறைஞ்சி
முடியி னஞ்சலித் தாறிரு முறைவலம் புரிந்து. (௪௭)

இரவி யாவினு மிக்குய ரிமாசலீ யெமையான்
பெரிய நாயகி திருமுனம் பெருகுமன் புய்ப்ப
வருணரு னீர்த்தெழ விருவிழி யருவிநீர் வெள்ளம்
சொரிய வுள்ளுநீ யுள்ளெழிற் றிருவுருத் தோற்றம். (௪௮)
கண்கு ளிர்ப்பநேர் கண்டனன் றண்டெனக் கடிதே
மண்கு ளிர்ப்பவீழ்ந் துயிருணர் வொழிபர வசன
யெண்கு ளிர்ப்பவா னந்தவா ிதிமிதந் தேறிப்
பண்கு ளிர்ப்பநே ரெழுந்துநின் றின்னணம் பராவும். (௪௯)

அகில மீன்றரு ளன்னேசே யறிவிலாச் சிறியேன்
ற்கையின் மைந்தர்க்கே கிர்க்கதி நினைந் துளந் தயைகூர்ந்
தகல்வு ரூதளிப் பதிலனைக் கார்வமே லென்ப
புகலி லேழைநான் புகல்வதெ னென்றெதிர் போற்றும். (௫௦)

வேறு.

மலப்பகை யொன்றே சீவர் மாட்டொரு வாது டற்றுந்
தலைப்பகை யதனை மாற்று தலைத்தலை யாவ கித்தா
மலைத்துமென் றுளங்க றுத்தம் மலவிருள் வடிவே தான்கொண்
டலைத்தென நெறித்தொப் பெல்லா மகற்றுநா ளளகம் போற்றி. (௫௧)

இருண்மல வெப்ப நீக்கி யின்னருட் டண்மை யாவிக்
கருள்வது தெரிக்கு, மெண்ணு ளவிர்மதி யளிகம் போற்றி
தருமலக் காடு லார்த்தித் தகித்துமேன் ஞானப் பைங்கூழ்
பெருகிய வமுதம் பெய்து பேணுமுக் கண்கள் போற்றி. (௫௨)

துக்கதுர்க் கந்த நீக்கிச் சுகமெனுஞ் சுகந்த மோந்தே
யொக்கவா ருயிர்முப் புவ்வா னுயிர்ப்பெழு ளாகி போற்றி
தக்தொசால் லமுத நாதன் நடஞ்செவி வழியே யுள்ளம்
புக்குத ராண்டப் பைங்கூழ் போற்றெழிற் றிருவாய் போற்றி. (௫௩)

சமர்புரந் தகித்த மூரல் சமழ்ப்பவாங் கவற்கும் பேரின்
பமைவிலா ரமுதம் வாக்கு மணிமணி முறுவல் போற்றி
நிமலனே காந்த னாக நிகழ்த்துப் தேச வாய்மை
யமுதுல குயமடுக்கு மஞ்செவித் துணைகள் போற்றி. (௫௪)

தெண்ணிறை மதியான் ஞான தேசமுற் றளித்த நேற்றுந்
தண்ணிறை மதிமு கத்தின் சயம்பிர காசம்போற்றி
வண்ணவான் மடிமு லைப்பான் மானமெய்ம் முகநிறைந்து
கண்ணிரு மதகிற் பாயுங் கருணையா ரமுதம் போற்றி. (௫௫)

உருவுக டோறும் வெவ்வே றுயிர்க்குயிர்க் குயிர் தா னேயாந்
தருணமங் கலப்பூண் டாங்கு தன்னிகர் கண்டம் போற்றி
யருள்பர வபா ஞான மாருயிர்க் களிப்பப் பூரித்
திருமணி நீல மூடி யிசைத்தபொற் றசம்பு போற்றி. (௫௬)

ஆயிர கோடி யண்டத் தாவிமுற் றெவ்வோர் குலின்
மேவிய பெற்றுஞ் சற்றும் விகாரமி லுதரம் போற்றி
தூயசிற் றுதரத் தாவித் தொகையினைப் பிணிக் குமாற்ற
லோயிருள் புறத்தி னோடு மொழுக்கம்போன் முரோமம் போற்றி.

இருதய கமலங் கீழ்நின் நெழும்புநீர் நிலைய வாவி
மருவு*மா வர்த்த மேயாம் வலம்புரி நாபி போற்றி.
புரகான் சேமத் தேரிற் பொலிகடி தடச்சீர் போற்றி
யிரதமே லரம்பை யாக வியைகவா னிணைகள் போற்றி. (௫௮)

பருமுலைக் குடைந்து கீழ்வீழ் பந்தினைக் காது சேய்போ
லருணனி நிறுத்தி வைத்தாங் கவிர்முழந் தாள்கள் போற்றி
யிருவரால் வண்பு வெள்ளத் திலங்கனேர் கணைக்கால் போற்றி
பெருகெழில் முதிர்சம் பீரம் பிளவுசெய் பரடு போற்றி. (௫௯)

ஆமையொவ் வாமை மாமைக் கைந்தொடுக் கியும்வி ரித்தும்
† போமெனப் பலகா னோக்கும் புறவடி விரல்கள் போற்றி
தூமறை யுபரி டங்கள் சுமந்திடப் பெருத ரற்றத்
தேமிகன் புனத்தி லங்குந் திருவடிக் கமலம் போற்றி. (௬௦)

உரைசெயி னகிலபோக முடனளிஇ வீடு நல்கும்
பெரியநா யகியென் றோதும் பெருந்திரு நாமம் போற்றி
கிரிசைநின் னருளி னல்லாற் கிட்டரு மமுத நாதன்
றிருமுனுற் றருண்ம டுத்தல் சிறியனேற் குறுவ துண்டோ. (௬௧)

* ஆவர்த்தம்-நீர்ச்சுழி. † போம் என்பதில் வினாவிசை ஓகாரத் தொக்

“செப்புதற்காமெனின்” என்பதிற்போல்.

சேயரை யணிய ராகச் சேர்ப்பது தந்தை பாங்கத்
தாயருட் க—னே யேழை சாற்றியும் பிழையி ழைத்தேன்
நீயவெஞ் சாப நோயாற் றியங்கிய சிறிய நாயே
ஞயவிப் பிழையு மாற்றி யருடியா லன்னே யன்னே. (கஉ)

என்றுமுன் றுதித்துப் பல்கா லிறைஞ்சியா ருள்பெற் றேகி
மன்றான் றிதழி வேணி மந்திர நாதன் கோயில்
சென்றுந் தீசபாத தெரிசன முறைசெய் துட்போய்
நின்னொளி ரமுத ரூப நிறையருட் குறிகேர் கண்டான். (கங)

கண்டனன் காண மொன்றுங் கண்டிலன் றன்னைக் காணான
றண்டெனுப் படிந்தா னந்த சாகரந தனிதி னைத்துக்
கொண்டிடழு சிவானு பூதி கூர்பர வானு யொன்றிப்
பன்னெனார் வங்கு ரிப்பப் பைப்பயக் கரையி வரந்தான். (கச)

அண்ணலின் னமுத மேனி யம்பகங் குளிர லோக்கி
யுண்ணெகிழ்ந் துருகச் செங்கை யு—சிமேற் குவிய நோர்நின்
றெண்ணரும் பிறவி தோறு மெப்பெருந் தவம்பு ரிந்தேன்
கண்ணெதிர் காணப் பெற்றேன் கருணையா ரமுத ரூபம். (கரு)

எனமுனந் துதிய னேக மிசைத்தடிக் கடியி றைஞ்சி
மனமுவந் தமுத லிங்க வரதனுக் காதி சேடன்
புனைதிருப் பணிக ளோடம் பொன்மணி யணிக ளாதி
நனிவினா நிலங்க ளாதி நல்குபு பெரும்பே றுற்ற. (கசு)

அருட்டிறன் முற்றுங் கேட்டாங் ககமிகு வகையன் புந்தப்
பொருட்டிறன் முற்று மீட்டிப் புனிதமா நியாச மாதி
தெருட்டுசீ ருருத்தி ராதி செபமகா வபிடே காதி
மருட்டெறு நிவேத னாதி வயங்கவா கமநூன் மாண்பால் (கஎ)

போற்றுமா பூசை மாசிப் பூரண யாய வந்தா
ளேற்றிவ ரமுத நாதத் கியற்றுபு வேண்டு கோட
லாற்றினன் பதினா லோதி யாய்த்தமைந் தன்பின் வாய்மைத்
தேற்றுவிப் பிரர்க்குத் தானந் திறப்பட மகிழ்த் தரித்தான். (கஅ)

இன்னண மரபி னாளு மியற்றியத் தலநி வாச
மன்னுறக் காலந் தோறும் வந்துவந் தமுத நாதன்
றன்னடி பணிந்த மர்ந்து சாருநாட் பிலத்தி னின்று
முன்னெழீஇப் போந்த வாவி முதுதட மதனி லேகி. (கக)

சாலேதூன் மரபிற் கோலிச் சாற்றும் வேள்வி யொன்று
மாலற வியற்றி யார்வ மலிதிரூப் பணிகள் பல்ல
காலொளி யணிகள் பல்ல கவினுறப் புரிந்த ளித்து
வாலிய வமுத நாதன் மாபூசை மேன்மேன் மல்க். (௭௦)

புரிந்தெதி ராண்டு மாசிப் பூணை நாளி லன்ன
வரந்தரு பூசை முற்றி மறையவர் வெறுப்ப ன்கிப்
பரிந்தெதிர் நோக்கி யந்தப் பார்ப்பனர் குழாத்தை யென்பா
வரந்தை செய் சாப நீக்கி யருண்மினோ வென்று தாழ்ந்தான். (௭௧)

வேறு.

ஆங்குது வினவிய பனவரெலா மார்கலி நாயக கேண்மதியா
லீங்கமு தேசசு தரிசனநிற் கெப்பொழு தெய்திய தப்பொழுதே
நீங்கருந் தீவினை யாவுமுட னீங்கிய மாமுனி சாபவினைத்
தோங்கழி பாக்கினி வேண்டுவதென் றாயவ னாயினே நீயெனவே. (௭௨)

ஏன ரோதாமக் சொன்முடிமு னும்பரி நெம்பெரு மானருளா
லேதறு மேற்றிசை காவலகே ளெம்முன மெய்திய வப்பொழுதே
யேதமு னியற்றிய சாபமொன்றோ வெப்பவத் தொப்பறு வெப்பிடருந்
தீதற முற்றொருங் கற்றனவாற் றிடமிது நின்மல னாயினே. (௭௩)

இன்னினி யெண்ணிய காமியமூற் றெய்துபு வாழ்ந்திருந் தீற்றினினஞ்
சின்மய ரூபமெய்ஞ் ஞானமுநீஇத் திகழ்பா மோக்கமுஞ் சேர்கவெனத்
துன்னரு மின்னமு தொழுக்கெனவே தொடர்புற வெழுந்த்ன துமொழியப்
பன்னச ரீரித னிருசெவியாற் பருகின னுருகினன் பாடினனே. (௭௪)

ஆடின னோடின னீடியபே ரானந்த வாரிதி மூழ்கியெழுந்
தீடிரி பீடைகள் சாடியெளி யேனையு மேன்றுசொ ளத்தருமோ
பீடிரி தீவினை புத்தியுறப் பேணிசின் றுற்றிய பீழையினேற்
கேடவிழ் சுவன்னக வேணியமு தேசனின் கருளிய தென்புகல்கேன். (௭௫)

எந்தைசெ யாரரு ளென்றாமோ வெத்தகை யோர்க்கு மியம்பரிதென்
றந்திலவ் வம்புதி நாயகனவ் வமுதலிங் கேசன்மெல் மடிக்கமலஞ்
சின்னையுந் சென்னியுந் திகழ்தாமுன் றிருத்தக வீழ்த்தடிக் கடியினுறஞ்சி
முந்துபஃ மதிபுகன் றரிதுசெலீஇ முனமிரு கண்டரு டனையனவண். (௭௬)

நிறுவிய வருட்குறி வவாசியினி னிலவதன் பெயரினி லோரிலங்க
முறுவிதி வழியினிற் பதிட்டைபுரிந் துளமிகு மளியுறப் பூசனைசெய்
தறிவுள மமுதலங் கேசனடி யமைந்துறப் புறம்புகுந் தகமுழுதும்
பறிகொடுத் துறுமவன் சுவாசிய பா தலம் போந்தமர்ந் திருந்தனனாஹ். (௭௭)

அரதலத் தனிற்சிவ சிந்தனையோ டனைத்தையுஞ் சிவமெனக் கண்டமையும்
பாசிவ ஞானமொ டமர்ந்தனனப் பனிக்கட லாசைவிட் டொழிசாபம்
வருபயங் கரவுரு வாயட்டா வக்கிர மாதவற் றெட்டார்த்தனரு
லொருவரு மனையவெஞ் சாபத்தீ யுருவினெ யெதிர்தெரிந் திதுவென்னே.()

என்றனி கருதிமெ யுணர்ந்தன்னே நெத்தகு பாதக வினையாவுந்
தனதெலெ புகுமுனந் தொலைத்தின்பே தருவது டேகர வடவியென [தாங்
மன்னுறத் துணிந்தொரு நொடியாங்கே வந்ததன் மூழ்கிவெண் ணீறணிந்
கினிதெழுத் தைந்தெணி யமுதேச னிணையடி முறைபணிந்தெடுத்தேத்தி.

அமுதலிங் கேசபச் சிமபாகத் தருட்குறி நிறுவியாற் றுணைபுகித்
திரிப்பயங் கரவுருக் கொழுமுன்சா ரிடர்முழு துடனற வினிதாங்கே
நிமலமந திரமுதல் வளைநாளு நீடளி நீடளி யோடிறைஞ்சி [ளா.
விமலமெய்த் தவமுதல் வளர்த்தோங்க விழைத்தமர்ந் தனனெனு முயைகே

அயன்மகீ னந்திசே வடிதாழ்த்தெம் மண்ணலிவ வருணன்மார்க் கண்டேசந்
கியலுறு தென்றிசை யிலிங்கநிலி யினனென வுரைத்தனை யம்முனிவ
னும்வழி யருடரு சிவலிங்க முற்றிவ ணிறுவிய வுதன்வாய்மை
மயரற வருளுதி யோவென்ன மறுவலு மறுவலு நத்தீசன். (அக)

கடிமல மடியினை முடிக்கொண்டு களியளி யொடுதொழு தருள்கென்ற
படியருள் கதைபக ருதுமென்று பழமைசொன் முனிமுனி குலமுன்பு
நொடிதரு மிவணரு ளியவித்த துவல்கதை வினவினர் புகலன்பர்
வடுவொழி பிகநல முழுதுண்டு மருவுவ ரிணையறு பரவிற்பே. (அஉ)

வருணன் சாபமோசனச் சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௧௪௭.

மார்க்கண்டேயச்சுருக்கம்.

சிந்து பூப சாபமொ சிந்த காதை யோதினங்
கந்த னேரு மாமிரு கண்டு குணு மாவன
மந்து ரேச சேவையு வந்த பேறு கேளென
நந்தி லாத சோரு ணந்தி நா த னோதுமால். (க)

வேறு.

வருதிசணற் குமரநம வளர்கூர்வடிபரம்பரையின்
மருவுமழ வருவருரு மணியொன்று வந்துதிப்பப்
பெருகியமா தவம்வாய்ப்பப் பேணிவளர் பெருஞ்சிறப்பி
ஞெருவரிய திருவெண்கா டுவரிநிலத் தொளிர் தருமால். (உ)

என்றுரைத்த பின்னுரைவா யெழுமுனெழுந் திணையடிதாழ்ந்
தொன்றுரைக்குஞ் சனற்குமா னும்பர்மணி முடியுரிஞ்சிக்
கன்றுறச்செய் மென்கமலக் கடிமலர்ப்பூங் கழலெந்தாய்
நன்றுரைத்த குருமுனிதா னமதுபரம் பரையணியேல். (ங)

அணையதிருத் திணையமணி யவனியிடைத் திருவெண்காட்
டினிலுதித்த காணமென் னிளம்பருவ முதுகுரவப்
புனைமணியின் செயல்யாது புகன்றருளி மேலெடுத்த
தினிதருடி யண்ணலென் றிறைஞ்சுதலு நந்தீசன். (ச)

நினதுவினா நனிநன்று நீவேட்ட படிபகர்து
மினியகிவா கமமிருபா னெட்டினுஞ் சாரமதா
யனகருரு முனிக்கமல னருளியதென் பதுதெரிபேர்
புனரௌ வாகமத்திற் புகல்படலம் பவ்வறற்றுள். (ரு)

பரவருஞ் சாரம் பாவவிமோ சனபடலம்
வரநிறையப் படலநிறை வளர்ச் சுவரத்தினமா
யருள்பதியு முத்தமராமர் தாழ்த்துடனோக் குறநோக்கக்
கருதருமெய்ப் பொருள் விரித்துக் காட்டுபெருஞ் சிறப்பமைத்து. (சு)

தொகையுறவோர் பன்னிரண்டு சுலோகநிறைத் திலங்குமது
புகல்வருஞ் சிவஞான போதமெனுந் திருநாமந்
திக்கத்தருமென் றுபதேசத் திறத்தினரும் பொருள் விரித்து
நிகழ்வரு ளினன்கல்லா னிழலமர்ப்பூங் கழலொருவன். (ஏ)

ஆயதிரு வருண்முறைந் கார்வமுற யாமுன்னா
ணையமிரு சமக்கார நருவாண தீக்காதி
துயவகை புரிந்தளிப்பத் தோமறுநீ யாமதனைச்
சேயமர்சத் தியஞான தெரிசனியென் பெருமுனிக்கு. (அ)

தந்தனையம் முறையணைய தவமுனிவெம் பவமுனிபு
வந்தனைசெய் பரஞ்சோதி மாமுனிக்கீந் தனனிதனா
னிந்தனையில் கல்லால் நிழற்பரம குரவகிவ
சிந்தனைசெய் பரம்பரையென் றிறனமையப் பெற்றனம்யாம். (ஆ)

பரவருமிக் கைலாய பரம்பபாபு வுலங்னிடை
மருவிவளர் தரப்பெறுக மன்னுயிர்க ளின்னாறந்
மிருண்டிலநீத் தருணெறிசென் றின்புறுகென் றெம்பெருமான்
நிருவுளம்வைத் தமர்ந்தனனிச் செயலிவ்வா நிவணிகழ். (௧௦)

பண்ணிலவு தமிழ்வேதம் பரவுபெருஞ் சிறப்பினமர்
மண்ணுலகிற் றாங்காணை மாடமெனுந் திருக்கோயில்
கண்ணிலவு திருப்பெண்ணை கடமெனுஞ்சீர்த் திருப்பதியி
னுண்ணிலவு மொருவர்பா மோத்தமபுண் ணியசீலர். (௧௧)

இவர்பெயரச் சுதரெனமுன் னிலகுகளப் பாளரிவர்
தவமகிமை யாமுமுறை தாலரிதில் லறத்திவரவாழ்ந்
தவமறநன் மசப்பேற்றி னார்வமுநீஇத் தமக்கென்று
மெவமகலுந் தீக்காதி யாவையுஞ்செய் குலகுரவன். (௧௨)

திருத்துறைநீர் நகர்க்கதிபன் சிவத்துவிசர் குலத்தலைவ
னருத்திலிளர் சிவாகமமே யருமறைமுன் னூலனைத்துங்
சருத்தொரு மித் தோர்ந்துணர்ந்து காட்சிசிறை காரணத்தாற்
நிருத்துசக லாகமபண் டிதநாமச் சிறப்புடையோன். (௧௩)

ஆயவரு ணந்திசிவா ஈரியனை யடுத்திறைஞ்சி
நேயமலி தங்கருத்தை நிகழ்த்தியவன் சொன்னெறிடேய
தூயசிவ தருமமெலாம் தொகப்புரிந்து மகப்பேறு
சேயதல தணித்தாகாத் திறத்தான்மீட் டிங்குரவன். (௧௪)

அடிபரவிப் புகன்றமைகேட் டருமறையிற் கோதிரித்து
வடிதமிழ்மூ மறைமுலையை மற்றனைய சிவகுரவன்
கடிமலர் தூ முருச்சித்தக் களிடாளர் தமைநோக்கி
நெடியதிருக் கயிரிதனி லீவகிர்த்து சாத்துகென். (௧௫)

அச்சுதரக் களப்பாள ரம்முறையி னம்முறையி
ரச்சுகரத் தெடுத்திமய நங்கையொரு பங்கனையுள்
வைச்சுரிய மூவரையும் வழுத்தியெளி யேற்கினிய
மெய்ச்சுதனில் குகுவென்று வேண்டுவகிர்ந் திட்டனரால். (௧௬)

அனையதிரு வடங்கன்முறை யதனிலவ ரிடுங்கயிறு
தனையடையா ளந்தெரிந்து தணத்தியவண் முன்பிடுவ்வோர்
பனையிதழ்க ளெடுத்துடன்முற் படியோலை மீற்றெழுந்து
பினையிதழின் முடிவுறுமப் பெருந்திருப்பாட் டெடுத்திசைப்பார். (௧௭)

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினே னெள்ளினை
வாயினவே வரம்பெறுவ ரையுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ஞமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவார் தீவினையென். (கஅ)

பெறலரிய காழியருட் பிள்ளை திருப் பாட்டுதித்த
திறனினைபச் சிவசூரவ சிகாமணியுள் ளுவந்துவியந்
திறையருணின் பான்முழுது மியைந்தனகேள் களப்பாள
நறையொழுது வெண்காடு நண்ணுதியிக் கணமென்ன. (கஆ)

அருளியவச் சுதர்க்கிப்பாளரும்வியந்தாங் கன்புநனி
பெருகியதம் பன்னியொடும் பேணு பலபொருளோடு
முருகமுனத் தொடும்புகுந்தொவ் வோர்தினமு முக்குளந்தோய்ந்
திருளபூ சனை வெண்காட் டிறைக்குநனி சிறப்பநடாய். (கஉ)

வேறு.

இன்னண நியம விரதநன் னெறியின் நியலுற வாங்கொரு நாளிற்
றுன்னுமவ் வேளாண் குலமணி யாமச் சுதர்க்களப் பாளர்தங் கணவிற்
பன்னுவெண் காட்டெ மிறைபுகுந் துன்ப பரிந்தாநீ யருந்தவம் புரிந்த
நன்னிலை யுவந்தா நின்னுளம் விழைந்த நலனொருங் களித்தலே முறையாம்.

ஆயினு நினக்கிப் பிறப்பினின் மகப்பே நரிதுநின் கருமத்தினனவான்
மேயசின் னரிய தவம்பழு தாகா விதமொற் புதமக மேலேக்
கேயுற வளித்து மமைகெனக் கேட்டவ் விருந்தவப் பெரியவர் கிரிசை
நாயக வினிய சேயக மகிழ நாப்பண்ணைத் தமர்த்தரு ணம்ப. (கஉ)

எளியனேற் கொளிய புத்திரப் பேருருன் நிலாமையா லென்னகொலேதங்
களமக வருள்கி லாமையா லேறை கருத்தினிற் கவற்சியொன் நிலையாற்
நெளியுற வவசி யம்பெரி தீண்டு செப்புவிண் ணப்பமொன் றெந்தா
யொளிர்செவிசாத்தியருள்கென வேண்டியும்பர்கோன் றிருமுனமுரைப்பார்.

அகிலமீன் றளித்த வண்ணபா லமர்த்த வையபல் கோடியா டுவி
நகிலமு நின்சே யெனல்புதி தன்ற னிசமிதே யாகவு நிகர்வன்
னகிலமர் குறமி னாயகச் சேயை நனிமிகு காதலா னயந்து
முகிலம் ரிமவெற் பன்னையு றீயு முனந்திரு நனந்தலை முதமே. (கச)

மருவவைத் தொருவா தமர்திரா லனைய மைந்தனே வந்தருண் மரபாற்
குருமணி யாகிக் காழிவாழ் மணின் குலமணி சேய்மணி குமுத
வருமைவாய் மலர்த்த வருட்டிரு வாக்கு மரித்தமா யொழிவதோ வந்தோ
கருமமார்ந் துழலில் வேழையா லெனுமக் கவற்சியே கணிப்பற வெழுந்து.

முழுதுமென்னுனத்தைவாட்மொலினியான்மொழிவதென்றுண்டுகொலெ
ன்னாக், கழலிணைதொழலுமலகினுக்கன்புகாட்டியநமத்தவெண்காட்டெ, மழ
லவிற்குத்தோனன்பநீவேட்டவரும்பொருள்வரும்பதமிதுவே, மழலின்மா
ன்மியநாம்வகுக்கொணுதனக்குவாய்த்ததென்றருளுமறைந்தான். (௨௬)

விழித்தெழுந் தனரச் சுதர்களப் பாளர் மிக்கெழு முவகையின் மிதந்தாங்
கொழித்திட ல்ருமந் நியமநன் னெறிநின் றெழுசூர ஞாலகெலா முய்ய
வழுத்துசுத் தாத்து வைதசித் தாந்த வாய்மமொண் சைவமீ வாழ
விழுத்தகு தூய பரம்பரை யருளான் மேதினியீ தினி விளங்க. (௨௭)

திருவருள் பெருக வனையதம் பதிகள் செய்தவத் தெய்விகச் சிசுவா
யருளொளிப் பிழம்பர யவதரித் திடக்கண் டன்னையு் தாதையு மளவாட
பெருகுமா னந்த வாரிதோய்த் தருமைப் பெருந்தவக் குருத்தினைப் பேணி
யாரனரு ணினைந்து நினைந்துள முருகி யார்வநீட் டினெடுத் தனைத்தார். (௨௮)

இன்னவென் பருஞ்சீ ரருமைபா ராட்டு மிருஞ்செய லின்புறப்புரிவார்
தென்னில முயச்சூர் திருவவ தாரச் சிறப்புயர் திருவிழா முதல
பன்னரும் பெருமைத் தினவிழா வனைய பதியினர் கிளைஞர்க ளேறோர்
தன்னிக ருவகை பெருகிய புரிந்து சாதகன்மாதிகள் சமைத்தார். (௨௯)

பல்லுக் மொருவா தருந்தவம்பெரிதுபயிற்றினுங்கிடைப்பரும்பொருள்கைந்
நெல்லியங் கனியிற் கிடைத்ததென் றேகைநீர்முழு கிருமுது சூரவ
ரல்லினு நீங்கா வருந்துணை யெனக்கொண் டவீர்மணிப் பணிசிறை யனைத்து
நல்லுறுப் பணிந்தா ருயிரினும் போற்று நலனெவர் நலிற்றுவா ரம்ம. (௩௦)

வைதிந சைவ தாபன குருவாய் வந்தருள் புரிந்தெதிர் மறையுஞ்
செய்துற நிறுவி யுயர்ந்தன முன்னாட் டெய்விக சுத்தவத் துவித
சைவசித் தாந்தத் தனிக்குரு மணியாய்ச் சார்ந்தரு ளேபுரி குதுமென்
றய்வருள் நூழி வாழ்வுபின் னருமீண் டிதித்ததென் றுவப்புறு முலகம். (௩௧)

வழுத்துமித் தூய்சேயினைச் சுவேத வனப்பெரு மானெனு நாமந்
தழைத்திட வழைத்தப் பதியினிற் சின்னாட் டங்கியச் சுவேதவ யேஃற
கிழைத்திடு விசேட பூசனை யாதிரியுற்றியா ரருள்விடை பெறுபு
மழத்திரு மகமீ மனையொடு தம்மூர் வந்தமர்ந் தனர்களப் பாளர். (௩௨)

ஆங்கமர் வழிநன் மானுலர் தமக்கின் னருண்மக வின்மையி னனைய
தேங்குத லையஞ்சொன் மகவையே தமக்குஞ்சேயெனப்பெறுநசையீர்ப்பத்
தாங்குசோ தரிமைத் துனரிடை வேண்டித் தம்பதிவெண்ணெய்நல்லூரிற்
பாங்குறப் பெற்று ரொடுந்தனிச் சேயைப் பரிந்தெடுத் தழைத்துடன் படர்
[ந்தார். (௩௩)

மாதுலர் தமது மனையலங் கார வகையெலாந் தகைபெற் மலிவித்
தாதா முந்த நேர்புகுங் காலங் 'கமர்பெருங் கிளையெலா மடுத்தே
சாகிமங் கலங்கள் பெருகுற நீராஞ் சனம் வளைத் தெதிர்த்தழிஇத் தனதய
வோதகம்புகுந், தவ்வரும்பொருண்மணியையொண்மணிமஞ்சமீதுய்த்தார்.' (1)

ஆங்குளார் தமக்கே யருமையிற் கிடைத்த வருந்தவச் சேய்மணி யாகப்
பாங்குபா ராட்டி யன்னைதா தையைநும் பாக்கியம் பாக்கிய மென்பா
ரோங்குறு முபய குலமணி விளக்கிவ் வொண்சிசு மணியென வுவப்பார்
தேங்குமிக் கிளைமுன் போற்றிய வனைய சேய்மணி ஞாய்மணி திகழும். (12)

ஆம்மணி யாங்கட் பாலலீ லாதி யமர்த்துசெ யருட்செய லாதி
யெய்மனே ரெவர்க்கு மியம்பரி தாக வின்பமீ துறவளந் திடுநாட்
செய்மழ லையஞ்சொ *லெனுந்தரா தமருந் திறந்தேரீஇத் தாதைமுற்கிளைஞ்
ரிம்மக மணியு மூங்கையாங் கொல்லோ வென்றுளத்தெண்ணிவிக்கிருந்தார்."

இவ்வகை யிரண்டாண் டெய்திவாழி னஞ்சே யேனைய மகாடொர்தி மேகி"
யவ்வருள் பெருகும் வெண்ணெய்நல் லூரி னணிமறு கிடைவினை யாடிச்
திவ்விய மேனித் திருவொளி யெழுத்து திகழ்வீற் றிருந்திடுஞ் செவ்வி
யுவரு டருமிக் கயிலைநின் றேகி யொண்மலை யாசல முனிபால். (13)

ஆளவனா யினிய நண்புரை யாடி யமர்த்துபி னிவண்வாக் கருதி
வன்னுலாந் தெய்வ வெண்மணி விமானமருவிவிண்வழிச்சென்று னெருவன்
பளகறு மவனின் னருள்பெறுசீடற் பணிந்தருள் பெறுபரஞ் சோதி
கிளர்தரு மவனிவ்விமானம்வீற் றிருந்து கெழுமுவா னெறிப்புகுங் காலை. (14)

வெண்ணெய்நல் லூரினவ்விளஞ் சேய்தான், வீற்றிருந் தொளிபுறு சுதனேர்
விண்ணிலம் மானஞ்செலவொழிந் துறவுண் மிளிப்பரஞ்சோதிமா முனிவன்
றுண்ணென வியந்தெம் முளப்படியாண்டுந் தூரிசுற விரைசெலுந் தெய்வக்
கண்ணகன் விமானத் தகையுறிஇ றிற்குங் காரண மென்னெனக் காண்பான்.

திசைகளொன் பாணுந் தடைசெயா நிலைமை தேர்த்துபி னதோமுக
நசைதரு புலியை நோக்கித்தன் விமான நன்னிழ ரேய்வுறுப் பெற்றாங்
கிசைதரு மிளஞ்சே யொன்றொளிப் பிழம்பா யிலங்கல்கண் டினையசேய் வி
மான, மசைவறப் பிணித்த பெருவட நிழல்போ லவிர்வதே யல்லதொன்
[நில்லை. (15)]

என்று துணிந்தாங் கன்புமா ரருளு மின்புமற் புதமுரின் றியக்கச்
சென்றோளிர் விமானத் தோடும் மறுகிற் சிராவெருண் டோடவு மசையா
தொண்டோளி விரியத் தனியமர் செய்பா லுற்றுநேர் நோக்கியங் வெருசேய்
தன்றனிக் குருவாஞ் சத்திய ஞான தரிசனி யுருவெனத் தயங்கும். (௪௧)

பெருஞ்முற் புத்தேநர் கண்டினி தெடுத்தப் பிள்ளையி னெள்ளிய மேனி
மருவிய துகட ன்ருனையாற்றுடைத் து மடியில்வைத தினைத் துடன்மகிழ்ந்தே
யருளின்மூழ் குவித்தாங் கறன்முழு குவித்தின் பளிகடும்வெண் ணீறுமெய
யணிந்து, திருவருட்சத்தியோநிருவாணதீக்கையாநோககமுற்றளித்தே* (௪௨)

தீக்கைசெய யுழியா சிரியனச சீடற் சிவமக வாககிருஞ் செயலுக்
கேற்கநன் னும் காணுஞ்செய முறையா லெப்பெய ரிடு துமென் றெண்ணி
நோக்குதன் குரவன் சாயையே போலு நோனமையாற் றதைபோ மைந்தற்
காக்குதன்மரபான்மெயகண்டானெனவேயனைய தன் குரவன்பேரமைத்தான்.

புனிதவத் துவித் திகழ்சிவ ஞான போதநூற் பொருண்முழு தமைய
வினிதுப் தேசித் திதனைநீ மைந்த விருந்தமிழ் மொழிபெயர்த் திதற்கோர்
தனியுரை வாராத் திகம்மெனும் பெயராற் சாற்றுகென் றருளிமே லனைய
நனியொளிர் சேயை யுடன்கொடு மேலு நசையெழ வாங்கணித் தேகி. (௪௩)

பிறைகி ரொருகோட் டைநதுகைப் பொல்லாப் பிள்ளையார் திருவடிக் கமல
நறைமல ரனைய பிள்ளையோ டிறைஞ்சி நயத்துதி பலபுகன் றெதிரின்
நிறைவனே யடியா ரெண்ணியாங் கருளு மெந்தையே யிர்துசே கரணே
மறைசிவா கமார்த்த சொரூபனே யிர்த மைந்கனின் னடைக்கலமெய. (௪௪)

காமிக முதனா லேழ்சிவா கம மிக் காண்முனை கருததமைந் திலங்க
நீ மிக வருள்கென் றத்தனிச சேயை நேருற விருத்திமீண் டனைய
தோமிகன் முனிங் னீங்கின னாகத தோன்றலே யேனறிப முகத்தோ
னேமிக வாத் சிவாகம முழுது மினிதரும பொருள்விரித் திசைக்கும். (௪௫)

இன்னண மாங்ந ணிபமுகத் தொருவ னிருவகுரு சிகாமணி யாகித்
தன்னமர் தளியி னன்னமெய் கண்ட தனையனமுன் வினாவிடையாநி
நன்னருற் றிடப்போ தித்திடுங் காலந் நாயகன் றளிப்புற நளினி
தனனிவீர்தொளுமோரையலக்கோயிறனி லெழுமொலிச்செவிச்சார. (௪௬)

அததளி நோர்நின் றுற்றுநோக கினளாங் கனையசேய தன்னையே கண்டா
ளித்தனிச சேயை மூங்கையென் றநதோ வினைவதென றந்தைதாய முத்
வித்தக மொழிபற் பலபுகன் றீண்டு விளங்குமீ துணாநதிலர் போலு [லோர்
மித்தகையவர்க்காகவகுணாத்துராமென்றாகுகெனின் *சேயமையிற்கண்டான்.

* சேயம்மையிற்கண்டான்-வினையாலணையும் பேர்.

வகியங் கவர்மு னென்னைகொ னீர்து மிளந்தனிச் சேய்மணி மூங்கை
யாகிய தெனத்துன் புறலொரு ிகாடியருன்மொழி தருவதின் றறிந்தேன்
மீகெழு பொல்லாப் பின்னையார் கோயின் மேவிநீர் காண்மினென் றுள்ளங்
வோகைவா சகந்தஞ் செவிப்புரு முன்ன ரோடுபு தாதையக் கோயில். (௪௯)

முன்னுற் சேயததாய் வரும்பொழு தாங்கு மொழியெழு மொவியெகா கேட்டார்
பின்னராங் கொருவ ரிலாமையுங் கண்டார் பெருந்தகைச சிசுகிகாமணியும்
பன்னுசீர்ப்பொல்லா மணியுமே யுடனாய்ப் பரிசுதவீற் றிருத்தலுங் கண்டா
ரென்னெனவணித்தாயேகினர்முன்ன ரெழுமொழியிலாமைபின்கண்டார்.

ஆங்கவர் வரவு மாகடி முடிவு மமையமொத் தமைந்ததோ வயலார்
பாங்குறி னோதப் படாதெனு மரபைப் பாதுகாத் திடுமுளத் தானோ
தீங்கற முழுதுந் தெருள்கென வுளங்கொன் செய்தியான் முற்றிய திறனோ
வீங்குள்ளடைவிற்றனித்துணர்த்துதுமென்றெண்ணியோயாதெனவுண

[ரேம. (௫௧)

வேறு.

பொல்லா மணியுஞ் சேய்மணியும் புகலு மொழியொன் றின்றியமர்
வில்லார் தோற்றங் கண்டுவகை மேன்மேற் பெருக வீழ்நதிதைஞ்சி
நல்லார் பரவு மிபமுசுத்தெந்நாதா வேதா கம்பொருளே
யெல்லாமுணர்த்துமெநதாயெம்மிள னஞ்சேய்மவுனமிரித்தனையோ. (௫௨)

மாமன் மலைப்பாம் புருவொழித்த வரத சரத வள்ளாலோ
சேம நிதியே நின்றிருமுன் றிருவாய் முதலிற் றிறப்பதெனுந்
தேமன் விரத நெறிநின்றுன் றிருமுன் றிருவாய் மலர்சேயை
யூம னோவென் றுளநகொண்டோ முண்மையுணரு முரனில்லோம். (௫௩)

என்று துதித்தா ருட்சேயை யெடுத்தா றணைத்தா ரின்புற்றார்
நன்று பியன்மேற் கொண்டுவநதார் நனுகுங் கிளைஞர் நற்பதியோர்
துன்று மோகைப் பேரோதை துதையச் சூழத் தம்மனையிற்
சென்று மணியா தனத்தனைய சேய்வீற் றிருப்ப நேர்பணிநதார். (௫௪)

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவநதா ளிளஞ்சேய் சான்றோ னெனுமகிமை
தோன்ற நேர்கண் டின்புற்றா டுக்கி யெடுத்தா னைக்கமைத்தா
ளுன்று மன்பான் மார்பணைத்தா ளுசசி மோநதாண் முததரிட்டா
ளான்ற தாய்செ யருஞ்செயல்க ளறைத் 'லெளிதோ' வம்மம்ம. (௫௫)

நாளு நாளு மப்பதியோர் நவீற்றற் கருமில் வற்புதங்கேட்
டாளுங்குல்தெய ிதரிதுவென் றடுக்கு மேனைப் பல்பதியோர்
கேளிர் முதலோர் வநதுவந்து கிடைத்துக் காண்டன் மாத்திரையே
மூளு மிடாரீத் திட்டமெலா முன்னி யாகுதப் பெற்றுவப்பார். (௫௬)

மதிவேணியனே பொருளென்னும் வாய்மை யுணர்ந்து மனந்துணிந்த
வதிதீ விரசத் தினிபாதத் தமைதி வாய்த்த வுத்தமர்கண்
முதிர்யு மனவா சகங்கடந்தார் முதலோ ரடுத்துச் சூழ்த்திறைஞ்சத்
திதியா ருளுகக் களித்துரிய தீக்கை திகழ்பக் குவனோக்கி. (௫௭)

அருள்செய் சூரவன் மொழிப்படியே யருமைத் தாழின் மொழிபெயர்த்த
பொருள்செய் புனித சிவஞான போதத் தனைவார்த் திகமுடனே
தெருள்செய் தருளி யவ்வுடியார் செறிந்து சூழ நாப்பணமார்
திருள்செய் மலரீத் தத்துவித வின்பே தருமச் செய்மணிதான். * (௫௮)

இவ்வாறேய மெய்கண்ட வுன்ப மணிநா டொலும்பொல்லாக்
கைவா ரணமா முகத்தெகை கழல்போற் றமைதி முதனியம்
முய்வா ரெப்பப் புரிந்தமர்ந்தாங் குறவீற் றிருக்குஞ் செயல்கேட்டார்,
சைவா திபர்தங் குலசூரவர் சகலா கமபண் டிதாபாங்கர். (௫௯)

ஆக மாதி*யருணூல்க ளமைய வோது மன்பர்சிலர்
சோக மாநி யமைந்துமனந் தாய்மை யுறுமா சிவஞான
தாக மாகி யதுபுணர்த்துந் தன்மை யவர்பா லின்மைதெரீஇ
பூக மாக வெண்ணெய்நல்லூ ருற்றார் காரணப் பெற்றாரால். (௬௦)

முன்ன ரமர்சத் திரிபாத முதியர் பெறும்பே றுற்றாங்கு
நன்ன ருளம் மெய்கண்ட நாதன் கழறூழ்ந் துடன்கூழ்ந்தார்
பின்ன ரனைய திருத்துறையூர்ப் பெரிய ரவர்கார் புணர்நதுடனே
யின்னர் தமையின் டழைத்துறுகென் றேயி னார்மா ணவர்கிலரை. (௬௧)

அவரு மனைய ராயினர்பின் னருஞ்சிற் சிலரை யனுப்பினர்ச்
சிவமா மஹையோ ரன்றவருஞ் சென்றாங் கவ்வா றுடனமர்ந்தா
ரிவர்மா ணைக்க ரெல்லாரு மில்லா ரெத்து வெண்ணெய்நல்லூர்த்
தவர்போற் றியன்மெய் கண்டமணி சரணே சாணச் சார்ந்தமைந்தார். (௬௨)

தம்மா ணைக்க ரெல்லாருந் தமைவிட் டேகத் தனித்தமரு
மம்மா தவரீ தென்கொண்மை யடுத்து நமந்த களப்பான
னம்மா ருளார் பெறுசிறுவ னவிற்புங் குதலையினுசிரம்பா
னெம்மாணி பின்னென் றடுத்தமந்தா ரெம்பான் முழுதோர் மாணவகர். (௬௩)

நன்று நன்று கலிப்பெருமை நலிற்றற் கரிய தேயென்பா
ரொன்று முணர்ச்சி துண்ணியர்சென் றுற்ற துகித் திடற்பாற்றே
சென்று காண்ட மென்பார்நஞ் சீடன் சிறுவ னெதிர்புகுந்து
நன்று காண்ட னம்பெருமை நிலைமைக் கடுக்கு மோவென்பார். (௬௪)

இவ்வா நனைய சிவமறையோ ரெல்லை கடந்து முறுகிவளர்ந்
தவ்வா ணவவல் லபஞ்சாயு மமயு மணித்தா தலுக்கிசைய
வொவ்வா வுரைகள் பலபுகன்றாங் குறலே துணித்தா ரொருதலையா
யெவ்வா யுறினுந் தாமுனஞ்செ லெழுச்சி யணிக னுறச்சென்றார். (சுரு)

சிவிகை சிதைந்த புத்தகங்கள் செறியுஞ் சகட மச்சொடிந்த
கவிகை முதல முரிந்தபெருங் காற்றாற் சகுனம் பலதடுத்த
குவிகை யினரும் விட்டகன்றார் கூறு மிவற்று மாணவனோ
யவிகை தெளியப் பாதுகையோ டடுத்தா ரதுவுங் குமிழ்தெறித்த. (சுசு)

சுருவி கழன்று சிவத்தோடு கலவுஞ் சுத்தாத் துவதிநிலை
மருவும் பெருமை தமக்கணித்தின் வாய்த்த லுணர்த்தாங் குடன்குழும்
பொருள்க ளொழியச் தனித்தேகும் புனிதர் வெண்ணெய்ப் பதிமேவித்
தருகல் லருளே யுருவாமத் தனிமா குரவ சிகாமணிவாழ். (சுசு)

திருமா லிகைகே றணித்தாகச் சென்றா றனைய மெய்கண்டா
னருளா னனநேர் புவிநோக்க வமர்ந்து நாப்பண் வீற்றிருப்ப
வொருவாப் பெரியர் திருமுறையேந் தொண்கை யினர்பற் பலர்கூழ்த்து
பொருளா ரமுதுண்ட தன்வசமாய்ப் போற்றுங் கொலுவே ருறக்கண்டார்.

யாமுட் புகினேர் கண்டிறைஞ்சா னிருக்கை யெழாநே ரிருக்கைதரான்
நேரமற் றிடுகம் வாய்மையினாற் நேரன்று மிவனேர் நிறலடா
தாமற் புதங்காண் பதும்வேண்டு மதற்கண் டிதுவே யுபாயமெனத்
தாமப் புறத்தோர் செயல்பிறிதாற் சரிப்பார் போலங் குலவினரால். (சுசு)

அப்போ தனைய மெய்கண்டா னமைந்து சூழு மப்பெரியர்க்
கோப்போ தருமா ணவச்சி மிழ்ப்பி னுண்மை யுணர்த்து திறங்கேட்டா
ரிப்போர் மலத்தி னியலென்னை யென்றாங் குப்பி வினவினார்
சொற்போ யுறலு மெய்கண்ட தாய மணியாங் கோர்சிறிது. (சுஸ)

பொழுது தாழ்த்து ந்மிர்ந்திதுவே போலு மெனநேர் பார்த்திலுந்
தொழுது வீழ்ந்தார் சென்னிமலர்த் துணைத்தா னுரிஞ்சக் கிடந்தாங்கே
யழுது பொருளி யெந்தாயோ வறியாச் சிறியே னாற்றுபிழை
முழுதும் பொறுத்தாந் கென்றுபல மெழுதியாற் றுதித்து நேர்ப்பணித்தார். (சுஸ)

நேயம் வறந்து திரிசுருங்கு நிலைமைச் சுடர்மிக் கெழுந்தொளிர்ந்தே
மாயு முடனங் கதுபோல வளரா ணவமே லெழவினவி
யோய ரிசீக்க ணங்கண்டாங் குடனா ரடிவீழ்ந் தெழாமலமர்
தாய சீட சிகாமணியைத் தூக்கி யெடுத்தொண் டிக்கைமுறை (சுஸ)

திகழ மலர்ப்பூந் திருவடிகள் சென்னி சூட்டிச் சிவம்புணர்த்திப்
புகல வருஞ்சீர்ச் சிவஞான போதந் தெருட்டி முன்புகுந்தாங்
ககல வநுமா நெண்மருக்கு முதன்மை யளித்தவ் வேழெழுவர்
நிகர்மா ணவகர் சூழ்நிறைஞ்ச லிலவு மனைய விளநகுழவி. (௭௩)

திருவார் துறையூ ருணநதி சிவனக் குரவ சிகாமணிபாற்
பொருவா வினவுஞ் சிவஞான போதத் தாழ்துண் பொருளெல்லாந்
தெருள்வாய்ந திலங்கச சிவஞான சித்தி யானென் றுத்தமர்போற்
றொருமாண் வழிநூல் வழியடியா ருடன்கொண் டெவான்விரி த்துணாத்தார்.

இநதூ லுடனார் ண்ணுலொன் றிருபா விருபஃ தெனுமபுனித
மெயநா நனது குருமணிபான் மேவுநதுதியாச சிவஞான
முன்னாற் போதத்திருவிழியா முறைசெய தமைத்தக் குருமணிதா
ளன்னுல் சமர்ப்பித் தாங்கொருவா தமர்ந்தார் துறையூ ருமறையோர். (௭௪)

சாற்று மிவர்பான் மறைஞான சம்பந் தருமாங் கவர்பாங்கர்ப்
போற்றும் பெரிய ரு மாபதியும் புணர்நது தீக்கை யுபதேசப்
பேற்றின் வாழ்ந்தா ரிநால்வர் பெயர்சந தான குரவரென்ப
தேற்று மனைய வுமாபதிபாற் நிகழ்சந ததிகள் பற்பலவாம். (௭௫)

குலவு மினைய சநதான குரவர் நால்வர் பெரும்புவியி
னுலக மெவையும் வநதிறைஞ்சி யுயநது வாழ்க்கன் றிருவருளா
னிலவு கோயில் கொண்டமர்நதுன் னியவீற் றிருக்கின் றுரென்று
மலரு மனைய மெயகண்ட மணிவந து திப்ப மாதவஞ் செய. (௭௬)

பெருமை யுடைமை யான்முனநாம் பேணி யுறாததா மேலீனியத
திருவெண் காட்டிற் கணியையினிற் நிகழ்ச் புமென் றென்றதுசர்
வருதண் கடவு டெனும்பெயரால் வயகு மனைய திருப்பதியின்
மிருகண் டருள்சேய மாரக்கண்ட விமல ருனிவந தடுத்தாங்கே. (௭௭)

தன்றே காவ சானலில தணத்தி நீடா யுநதருவான்
மன்றா டமலற் பூசித்து மன்ற தென டொறும் புரிநது
நன்ற னவனுக் கிறையளித்த நெறியா யகமுற் றியதுணாநது
குன்ற விற்றின் மறலியவட் குறுகி முறுகி வளரளியான் (௭௮)

ஓவா துஞற்று சிவார்ச்சனையி னொருமித் தமர்மாக கண்டரெநிர்
வாவா வென்னும் விளிமாற்றம் வழங்க வனையான் விளிமாற்ற
மேவாய்ப் புறச்செ யர்ச்சனையின் நெதிர்நோக் கிலன்மேற் பிதிர்நோக்கத்
தாவாக் கினிசென் றுடல்வெதுப்பத் தன்கைப் பாசம் பிணித்தீர்த்தான். (௭௯)

வேறு.

நர்த்த பாசமுன் னிடைவெளி நீத்திமா சலகோன்
நீர்த்த மேனியிற் சிவாக்கியம் போன்மெனச் சேர்த்த
நார்த்த சிந்தையர்க் கெவரெனும் புரியிடர் நணுகா
கூர்த்த விற்பமே யாமெனக் கூறுநா றுணிர்தாம். (அக)

குழக னெண்கட ஆரிறை பேரருட் குறியைத்
தழுவி யேத்தினன் றனையனாங் கனையனைத் தளரேல்
பழுது தொண்டருக காற்றினார் கெடுவென பான்மை
வழுவில் கூற்றையிற் கூற்றினிற் காட்டுது மைந்த. (அஉ)

என்று வாய்மலர்ந் திறலினம் மறலிவீழ்ந் தினவா,
என்று தைத்தன னும்பர்கோ னம்பிரான் றன்மே
லொன்று வெஞ்சின் மடங்கலான் மடங்கறன் னுடல்
கன்று வித்தவக் கருமையோர்க் கருமைமாரக் கண்டன். (அங)

ஐய விப்பழு தெப்பொழு தகலுமென் றடிதாழ்ந்
தூய்ம மெய்ப்பழு தொருங்கொழித் தடுத்தவர்க் குதவி
செய்ய முத்துறு சிந்துறழ் கருணையோய் திறம்பா
மெய்ய செய்பொன் மேனிய வானியல் விமல. (அச)

எனத்து தித்தலு மன்பகே ளிப்புவி யிடையே
மனத்து தித்தபல் வரனெலா மளிருமா வனமொன்
றினத்து தித்தபன் முனிவர்கு ழிடனதா மனைய
வனத்து தித்தவண் பச்சிம வாவியொன் றுளதால். (அரு)

ஏனை நீருடற் புறத்தழுக் கிரித்திடு மெல்லே
தானும் வேண்டுமோ முழு குறி னக்கணங் தனிலுன்
மேனி நீன்னை மபோ மேலெழின் மேலொளி மேவு
மான வாயமையா லத்தட் றீரின் யாடி. (அசு)

ஆங்க ருட்சயம் பமுதவிந் கேசனை யன்பு
தேங்க நேர்தொழு தமர்குதி திறலிவெம் மறலுன்
பாங்க ரெப்பொழு தினுமினி யுருதசீர் படைத்தே
போங்கி வாழ்சொஞ் சீவியா யுறுதியு துறுதி. (அஎ)

அனைய தீர்த்தநின் னுமமே யகிலமும் போற்றப்
புணையு மென்றுருக கரந்தவா சகமிசைப் பொலிய
வினித வாய்மைதன் செவிபுகுந் துளங்குளிர்ந் தீர்ப்ப
வினைத பும்முனி பணிந்தருள்விடைபெறீஇ மீண்டான். (அஃ)

சூத கானனத் தெய்தினன் றுண்ணென மேல்பாற்
சீத வாவிதோய்ந் தெழுமுன மலினமெய் தீர்ந்து
பூதீ மேனியிக் கொளியெழப் போந்தமு தேச
பாத வம்புய முடியுறப் பன்முறை பணிந்தான்.

(அக)

எழுந்து நின்றமு துருவநோக் கிருகணீ ரருவி
பொழிந்து பாய்தரப் புரையிலான் புரைந்துள முருகி
வழிந்து சென்றருட் டீணையடிக் கமலமென் மலரி
லழுந்து மன்பினாற் றிருமுனின் றருகதுதி புகலும்.

(க௦)

சோம ருத்திர வகிலமா கதிபதே சுருதி
நாம வுக்கிர வக்கிரே சுரபா நாத
பீம சாருவ லீனபதே பிரணவ ரூப
சூடி னாம்பிர வனேசனின் பொன்னடி போற்றி.

(க௧)

பரசு பாணிய பசுபதே யிரணிய பாரு
வரசு பத்தகா மியபரி பூண வரத
தரசு கற்பக விரத்தமா லோகபாந தவபொற்
பரசு காம்பிர வனேசனின் பொன்னடி போற்றி.

(க௨)

வனச நேத்திர ருசுமமா பூசிட மாற்குத்
தனக் ராம்புய சகரா தாயக சடிவ
கனக சம்மியா கந்தா கந்தா காள
புனித வாம்பிர வனேசனின் பொன்னடி போற்றி.

(க௩)

அடிய ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கருளமு தேச
வடினொள் சூலசார் மிருகண்டு வம்பிசு பால
ரூடிகொள் வானதி மதிபொதி முக்கண திருவெண்
பொடிகொ ளாம்பிர வனேசனின் பொன்னடி போற்றி.

(க௪)

உலக முற்றுமின் பளித்தினி தேதாம்பரு ஞ்ரிமை
நலன்மு னும்பல வரும்பொரு ணிறைசிவ நாமந
தலைகொ ளாற்றல்வே நெவர்க்குமின் றெருதனக் கேயாய்ப்
பொலியு மாம்பிர வனேசனின் பொன்னடி போற்றி.

(க௫)

என்றிவ் வாதிபஃ றுதிபுகன் றடிக்கடி யிறைஞ்சு
நன்றி கூர்மிரு கண்டிசே யானை நளினத்
தொன்றி முக்கணும் பானுவாய் மலர்த்திட வுலகை
துன்றி மந்திரோச் சுரனெதிர் தோன்றியீ தருளும்.

(க௬)

கேட்டி யாலெமக் கினியுமெய் யன்பரீ கினத்தும்
பாட்டி ருநதுதி யாலெமக் இன்பமே பலித்த
வேட்ட தென்கொலோ பகருதி யென்றனன் விமலன்
நேட்ட மிககவன் பின்னரும் பணிநதிது செப்பும். (௯௭)

பெரிய நாயகி மணுளரின் பிறங்காண் டெழுத்தா
மரிய வண்சிவ நாமமா மனுததுய ரனைத்து
மிரிய நீக்கிமெயச சிவததுவப் பேறரு ளியற்கை
தெரிய வாயநிக மாகமத துணிபுறா சிறியர். (௯௮)

எதை நிற்பத் மனறியீண் டெப்பொரு ளெனினுஞ்
சுதை வேட்டிலேந திண்ணமே யேழையேஞ சிறியேம்
புநதி யான்மறை யபுத்தியாற் பேதமெம புத்தி
வநதி யாதப சாரமேற் புறியினும வளனால். (௯௯)

திருநது முற்றுணா வுற்றொச சிற்றறி வுடையார்
புரிநத செயவினை நோக்கலென னுமெனப பொறுமை
பரிநது செயதெமை மருதருள புச்செனப் பாரவி
யருநத வத்திரு முனிபுகன் றிறைஞா ளு மமலன். (௧௦௦)

வேறு.

வருதியூலரிய தோன்றல் வநதிவண் முநது நீதோய
சரசுகின் பெயரி னுலெஈ சகமும்போற் றியகின் னேருநக
மருவிழும் குறப்பெற்றோர்க்கு வல்வினை யனைத்து நீநகி
யரியன புத்தி முத்தி யங்கையா மலக மாக. (௧௦௧)

என்றினி தருளி மேலு மின்னுநீ வேண்டிற் றென்றி
நன்றுரை யெனவெம பெமமா நமநதுமாக கண்டன கூறுந்
துன்றியா ருயாக ளெல்லாந் தோயநதுயவா னீண்டென முன்னி
நின்றருள் வரமென் றென்று சிலையுதல வேண்டு மண்ணுல (௧௦௨)

அடியபே முளததெ முநதுன் னடியமுந தன்பெஞ் ஞான்று
மொடிவிலா திறுதி யாவிச குறதத்கு மிடருற் றுலு
செநதுற வனர வேண்டு சிமலரீ யருளு கெனனாப்
படியுறப் பணிநது பின்னும் பரவினன் பானி யமபும. (௧௦௩)

மைநதநிற் கெனவொன் னேர்தா மாண்பினை பரோப கார
சுந்தையை யாகி வேண்டுந் திறத்தினி துவகை கூர்ந்தா
முந்தற மெவற்றி னுள்ளு முக்கிய மிதுவே யின்ன
துய்தொளிர் சீவன் முத்த ரிலக்கண முணர்க்கி மிக்கோய். (௧௦௪)

எவ்வகை யுயிர்க ளேனு மிறையுமோ ரிடருத் தம்மா
லவ்வுயிர்க் குறமை யோம்பி யளிப்பது சீவுன் முத்தர்
தெய்வீக வியலென் றோதுத் திருநதுநா விதனின் மேலா
முய்வரு ளாறன்வே நின்மை யுண்மையே வண்மை மைந்த. (௧௦௫)

சாற்றுமிப் பரோப கார தருமமே பெரிய தென்னப்
போற்றிதி காச மொன்று புகலுதுங் கேட்டி மைந்த
பேற்றினி லுயர்ந்த தேவப் பிரியனோர் விப்பி ரேசன்
தேற்றமவ் வேதி யற்குந் திருமறு மருமத் தோற்கும். (௧௦௬)

முன்னிகழ் சம்வா தத்தின் முதுமறை யவனவ் கிண்டு
தன்னெதி ருலகில்யாவன் சாற்றுகைம் மாறு நோக்கா
துன்னிய பரோபி கார முஞ்ஞாவ னவன்பா லீச
னின்னரு ளுவுகை கூரு மென்றனன் வினவு மாலோன். (௧௦௭)

நன்றுநன் றுலகில் யாவர் நயந்துதம் பொருட்ட லாம
லொன்றிய முயற்சி யேனோர்க் குஞ்ஞாந ருதுதா னிற்க
வென்றிவெள் விடையோ னற்றால் விழைந்ததி னுவ தென்னை
தன்றனக் கலாமு யற்சி தரினவ ரறிவி லாரே. (௧௦௮)

தேவர்கண் முனிவ ரேனோர் செய்யருந் தவம னேக
மாவன யாவுந் தத்த மனுபவக் கலதொன் றுண்டோ
நீவிழைந் துரைத்த தொல்லா நிலையதென் றுரைப்ப மாலத்
தாவரு மறையோன் கூறுஞ் சாற்றிய தற்பு தத்தே. (௧௦௯)

அகிலநா யகனின் முன்னோ ரஞ்சியோ டோட வாட்டுந்
தருவிட மயின்ற மாண்புந் தன்பொருட் டென்பை போலும்
மிகவிழைந் துறுநீ கீர வீரைபல் விடருந் றோய்ந்து
மிகவுரு தமுத மத்திட் டுநதது மற்றே போலும். (௧௧௦)

மலையமா தவனெம் பெம்மான் மணப்பெருந் திருவோ லககம்
புலனுறத் தெரிசித் தேத்தும் புனிதவாழ் வையும் விடுத்துத்
தலையற னிதுவே யென்னாச் சமநிலை புடவித் கீந்த
நிலைமுதற் புரிய னேக நிகழ்ச்சியு மற்றே போலும். (௧௧௧)

சாற்றுப மன்னி யப்பேர்த் தகவனும் பகவன் சார்ந்து
போற்றிய கூண்ணற் கின்பப் பூங்கழன் முடியிற் சூட்டித்
தேற்றுபு சைவ தீக்கை திருத்திமெ யருத்தி வாய்மை
யாற்றினிற் புகுத்த தாதி யனைத்துமாங் கற்றே போலும். (௧௧௨)

திருமுறை கண்ட சோழர் திறன்மனு நீதி கண்ட
 வாசருட் சிபிவேந் தாதி யருட்பெருஞ் செல்வர் செய்த
 பரிவெலா மற்றே போலும் பகர்ந்தது நன்று நன்று
 சுார்முனி வார்மு னின்னோர் தூச்செய லுணர்ந்தி லாய்கொல், (கக௩)

என்னுளந் தெரிய வோதிற் றென்றிது துணிந்தேன் பூவின்
 மின்னுறை மருமத் தண்ணுன் மேதகு பரோப காரந்
 தன்னிளமேற் றரும மில்லை சாற்றிய துண்மையாகு
 மன்னது சுவர்த்த முற்று மளிக்குமே லிசைப்ப தென்னும், (கக௪)

என்றிக் கனைய விப்பி ரேசனோர்த் தெஜ்ர்ம றுத்தா
 னன்றருண் மைந்த விங்ங னவற்றிய பரோப கார
 வெண்ணிமா தரும மேன்மை விளம்புவ தினியெ னென்றோ
 வன்றரு ளமுத நாத னருட்குறி யதிற்க ரந்தான், (கக௫)

திருவமு சேசன் றுன்செய் திருவரு ஞன்னி யுன்னி
 யுருகிய லுளத்த ஞாய்வ் புறுவர்கோன் மிருகண் டெம்ப
 லொருவிலான் சூத கானத் துறைந்தருண் மந்தி ரோசன்
 மருமல ரடிமுப் போதும் வழத்திவீற் றிருந்தான் மன்னோ, (கக௬)

வீற்றிருந் தமர்மிரு கண்டருள்சேய் மேலெழு மன்புள முந்தவெழுந்
 தாற்றினி லமுதிறை மேற்றிசையோ ரருட்குறி யத்தளி யுண்ணிதுவிப்
 போற்றியாச் சனைதினம் புரிதருமுட் புரிவொடு மச்சிவ லிங்கத்தைச்
 சாற்றுப் மார்க்கண்ட லிங்கமெனச் சாற்றரி ததன்பெருந் தசைமையென, (1)

செங்கையி னொளிர்தரு பொன்புரிவேத் திரப்படை யங்னிவை யியம்புதலு
 மங்கவை வினவிய சனற்குமா னடிகனு மடிதொழு மடியனெனைச்
 சங்கையி னொழிவுற வருளுகெனத் தாழ்ந்திது புகலுவன் பெரியன்னை
 பங்கனை யாம்பிர வனேசனெனப் பகர்ந்தனை யெந்தைம னிதூகாறும், (கக௭)

மந்திர ஸ்யக னெனும்பெயரு மத்தியின் மத்தியின் வழங்கினையான்
 முந்தபி தானத்தின் பரியாய மோவிது வேறெனி லிடுகுறியோ
 சிந்தைசெய் காரணப் பெயரேயோ திகழ்நிப மேலதை விரித்தெரியேன்
 புந்தியி னயிர்ப்பற வருளுகெனப் போற்றினன் றுதைதன் புதல்வனோ (1)

ஏரப் படைக்கரன்முன் விளம்புவன் கேண்மதி சனற்குமா
 மனுவிறை யெனும்பெய ரதிசூய்ய மாண்பொரு ணிறைதரு நீபநாம
 மெனவுண ருதியிது தெளிதருவா னியம்புது மோரிதி காசமென
 முனமவ னருளிய வாசுதேவியின் முனிவர்க னெனமொழி தருஞ்சுதன், (1)

வேறு

இத்தகு மாகதை சொற்றவர் கேள்விய ரிச்சையர் சாதக ரெவரேனு
மெத்தியீ னீணிதி யுத்தம சேய்பல மிக்குய ராயுக முதலாய
நத்திக வாழ்முழு துற்றமர் வார்சிவ நற்குரு வாரருள் பெறுவார்பின்
மித்தைய வாவொழி புய்த்துணர் வாரொரு மெய்ப்பர வீடெளி துறுவா
[ரால். (௧௨௧)]

மார்க்கண்டேயச்சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் துகஅ௭.

இராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்ற ச ரு க் க ம்.

—:0:—

சூர்த்த காலை வென்ற குணு துலங்கு காதை யோதினாஞ்
சீர்த்த ராமன் மந்தி ராதி திறங்கொள் வாய்மை யோதுவா
மார்த்த பாத வன்பு கூட வமர்ந்து கேண்மி யாவென
நார்த்த பாத நந்தி நாத னயந்து கூறு மாலரோ. (௧)

வேறு

சனற்கு மார கேண்மியா தனக்கு மாரன் மைந்தனா
மெனக்கொண் மீய னாமுன மிழைத்த தீமை யீனரு
மனக்கொ ளர்த பாதக மீதித்து மாத வப்பிரு
குனக்கி தாகு மென்றெமை யுலப்பி லாத யோனியில். (௨)

சென்று சென்று லைகெஞ்செப்பு சாப முற்றுடைப்
தன்று சின்று வேண்டீ யையி ரண்டு தோற்றமா
கென்ற வாணை லங்கன மெம்மி னாவ தன்றினி
நனி னுள்ளுந் தீமையு நவையி னுள்ளு நன்மையும். (௩)

ஆவ செய்கை வகையினென் பதுபி ரத்தி யக்கமே
யாவு நம்மி னோர்ந்தனம் யாது தான வக்குவம்
வீவ தாற்று நன்மையுள் விளைந்த சாப மேற்கொடப்
பாவ நாமு. ணச் செலுற் பலத்து ணன்மை வாய்ப்பதால். (௪)

நிருத ராதி துட்டர நீதி நீக்கி நீதியிற்
பொருவி லாத சிட்டரைப்புக்கு நன்மை வாய்க்குமா
பிருகு சாப மீதருள் பிறந்தை நோக்கி யான்றவர்
நிருகு கோப மூங்கலஞ் செய்யு மென்ப தேர்ந்தனம்.

(ந்)

என்றி வாதி யொவ்வொன்றா யாவு மோர்ந்து ளந்துணிந்
தன்ற யோத்தி வாழ்தச ரதப்பெ யர்க்கொ ளாற்றல்சால்
வென்றி நாம வேந்தர்கோன் விழுத்த வப்பெ ரும்பய
னென்றி நின்று வம்மெனா வுற்றெ திரந்த ஐைத்திட.

(சு)

ஆத வன்கு லங்கண்பூற் றுற்ற ரும்பெ ருந்தவங்
கோதொ ழிந்த கோசல நாட்டி ருங்கொ ழுந்தவங்
பூத லஞ்செய் மாதவம் பொலிந்தொ ருங்க ழைத்திடக்
காதல் கொண்ட விநதிரை காத லன்னெ முந்தனன்.

(௭)

உரைத்த வேந்தர் கோளரி யுச்சி மேற்கொ ளும்பலாய்த்
தரைத்த லத்து தித்தனன் றனய னாக்கொ டாதைதன்
வரைத்த டம்பு யத்தினுன் மகிசு மக்கும் வென்றிநாய்
விரித்த லென்ன வன்பெயர் விளக்கு மாற்றல் முற்றுமே.

(அ)

அரசி ருக்கு மங்க ரளவி லெத்து ணைத்திற
லரச ருக்கு மேனைய ரனைவ ருக்கும் போர்குறியு
வரமு தற்க ணெல்லையும் மருவொ ணைத சீர்த்திதன்
வரமி குத்த பேசினால் வயக்கு மேலு ரைப்பதென்.

(க)

தன்னி கர்த்த தங்கர் தன்னின் மாணு தித்தபின்
றன்னின் மிக்க தென்னமுற் சகங்க ளுந்து தித்திடு
மென்னி லன்ன சேயினெண் ணிலாத ஐீர்த்தி யாதுமொன்
றென்னி லாவ தேகொல்வே றியாவ ராணு மாவகொல்.

(கௌ)

அண்ட நியாவுத தேசமும் மகா மியாவு முற்றும்வாழ்
தொண்டர் யாரு மாதவர் சுத்த யோகர் சித்தருந்
தண்ட ளிர்க்கை யாருமைந் தரும் மித்தி இங்களிப்
பெண்ட ரச்செய் நீர்மையா லிராம நாம மெய்தினுன்.

(கக)

வேறு

தாம நாமமி ராம நாமமுன் சார மாவைருந் தப்பிரான்
காம னேவருட் கந்த னேவெனக் கவினொ டேகலை வளையவே
மாம னாமென யுணர்வு ருவண மனுட னாமென வளர்ந்துபின்
பூமன் மாமக லும்வ சிட்டனைப் போற்றி யாதா வேற்றியே.

(கஉ)

போத நூல்பல கேட்டல் சிந்தனை புத்தி தேறுத னிட்டையே
யாதி யாவையு நிரம்ப வாய்ந்துகா மாதி யாவை யொருங்குநீத்
தேதழீல்பொறை கருணை சத்திய மின்சொ லாதி யாவுமேய்ந்
தோதொ ணுதசீர்ச் சீத வாசமா முறையி னுள்ளுல கெலாமுற. (௧௩)

அனுசர் மூவமோ டகன மர்ந்தரு ளன்னை தாதைசொ லவைமுடித்
தினிது மேவுழி முனிவ னாங்குவந் திளவ லோடழைத் திடப்புகுந்
துனல் ருந்திறத் துட காவத முருற்றி மேன்மிது லாபுரிப்
பொனைம ணந்துவந் தன்னை தாதையைப் போற்றி வீற்றிருந் தானரோ. (௧௪)

வீற்றி ருக்குநான் வேறொர் நாணனி விரும்பு தாதைச்சொ லகரும்புதேன்
போற்றி தித்துடல்பூரித் தொன்செவிப் புகுது முன்னெழீஇப் போம்பிரி
வாற்றொ ணுதுநீ கிளவல் சானகி யடிதொ டார்த்திடக் கடிதுசென்
நேற்றகாநகி வாச மேநமக் கென்று முள்ளதென் றேகிஞன். (௧௫)

ககுத்த மாமப பிலங்க வந்தருள் காளை யேகிய காணன
மிகுத்த நம்மதி தெய்வ மானிட மேனி கொண்டிவண் மேவமுன்
றொகுத்த மாதவ மென்கொ லென்றளி துலங்கு நான்மலர் முகங்கண்
ருகுத்து நீடலை வணங்கி யொண்பதத் தொழிவு ருமலர் பொழிவன. (௧௬)

மானி னம்பல பின்பு சானகி வாஞ்சை தீர்க்கெனு மாறெழு
மானி னம்பல அங்கோ பாலனென் றறிந்த போனனி யார்த்தெழுந்
தேனி னம்பல விறைபி தாவெனத் தெரிந்த போல்சை செய்தெழும்
வானி னம்பல மேனி கண்டின மாமெ னத்தொடர் வானெழும். (௧௭)

வேழ நங்குலங் காத்த தெய்வத மேய தென்றெதிர் வீழ்த்தெழுந்
கேழ னம்மொரு மேற்கொ ணுதனைக் கிட்டி னோமெனக் கிளர்ந்தெழும்
பாழி மாவரி நாப சீயவுந் பவரி தோவெனப் பத்தெதொழும்
வாழ்கு டாவடி சாம்ப வன்பினர் வணங்கல் போற்பத மலர்தொழும். (௧௮)

குணங்க ணீள்குறு முனிமு னேசெரு குலாதி பன்புகுந் தின்னினி
யுணங்கு முற்றொழித் தின்ப வீடரு னைந்தெழுத்துப் தேசகன்
மணங்கொளுஞ்செயல் வாய்க்கு மாண்பினை மணங்கொ ளந்தொர்க்கி மித்தமா
யிணங்கு தாசக சகித வைந்தெழுத் திதழி மாமலர் காட்டுமே. (௧௯)

நெடிய நீகுறு முனியைத் தாழ்த்திடர் நீக்கு கென்றுட னேவல்போ
னெடிய பூருக நிரையி ராகவ ணீன்க ழற்கணி றைஞ்சுமால்
கடிய மெளவல்சே வடிப ணிந்துன காதன் மாசன்கை வாளியாய்க்
கடியை யென்றுல கோது ழும்பழி கடத்து கென்றலிற் கலவுமால். (௨௦)

இன்ன கானனத் தேகி ராகவ னிளவல் சானகி பின்வர
முன்ன ரேபல வளங்கள் கண்டுமென் மொழியு வப்புறக் காட்டுபு
மன்னு தண்டக வனம்பு சூந்தவண் வாழு மாதவர் சூழல்வா
யின்ன மந்தவ ராசி பெற்றினி தேகி மாமல யேசன்வாழ். (௨௧)

உடச முன்வின விப்பு சூந்தவ னெண்ம லர்ப்பதந் தாழ்ந்தெழுந்
தடிக ணும்மடி யடிய னேன்றெழுந் கடியின் மாதவ மென்னெனாத்
தடம லர்க்கைகு வித்து நின்றதா சரதி யானன நோக்குபு
நெடிய,பானுகு லேச மாசறு நின்வ ரத்துநல் வரத்தென. (௨௨)

முகமன் பற்பல கூந் யாசிகண் மொழிந்தி ருத்துபு முளரிவாழ்
தகவி தெம்மனோர்க் கேயு தெத்த சரத சக்கர வர்த்திமா
மகனி னக்கிவண் வரவ தெத்ததெம் மாதர் மாதவங் கோதிவா
துகம்வ முத்தநின் ரியலு மாறிட ரொழித்த ளிப்பதை யுன்னியே. (௨௩)

வேறு.

மைந்த நின்னிள வடிவு நோக்கலை மல்கு பல்லுண வகையு நோக்கலை
தந்தை தாயர்போற் றுதலை நோக்கலை சார்வ பௌமனீ தமிழை போலவே
யிந்த மாவனம் வந்த காரணம் யாதி யம்பென வெழுந்தி ராமனு
மந்த ணளரொ லார்க்கு மோரா சருந்த வத்தினே ரரசு நீயரோ. (௨௪)

அகில லோகமு மடிப ணிந்திடி னவர வர்க்குளகுறைகண்முற்றெழுதித்
திகந லங்களுந் பரந லங்களு மிணையின் மோக்கவா யிலும ளித்திடத்
தருமொர் பேரா சாய நீயொரு தமிழ னேனையு மரசனென்பதோ
நகையி தாகுமெம் மரச லக்கண நவின்ற துண்மையே ராசி லாதவன். (௨௫)

என்னு மர்த்தமேல் யான்கொ ளத்தகு மெந்தைநின்ன செந்தநாளினு
மன்னு நித்திய சுகவி யாபக வரத மாசிவ ஞான வான
சென்னிலேழையேனிசைப்பதெங்ஙனமென்றமைந்து தன்னகர்நின்றேகிய
தின்ன தென்றுமுற் றிசைத்துமேலுமோரேழைவிண்ணப்பநின்றிருச்செவி.
சாத்தி யந்நக தாணு வேரிகர் சதுர முற்றுணர் சாந்த வேந்த வென்
தேத்தி நின்றெதி ரோது மையவிந் தெத்து னைத்தவந் தான மாதியி
னீத்தி டற்கரும் பலஞ்ச வாஞ்சையா நிறைக டற்கடந் திடுமு டாய மொன்
றார்த்தி தீர்தர வருடி யாலென வடிப ணிந்தன னலரி மைந்தனே. (௨௬)

அதுவி றுய்மல யாச லத்தெமை யான கத்திய மாமு ளீந்திரன்
கதிர்கு லாதிப வுத்த மக்குண கணங்கள் சேர்க்கு ஆல கேண்மதி
யதிரக் டற்புவி யாளு பாயமுன் ஞாய காமுறு மரச ருள்ளக
மெதிரி லாமறை சிவர்க மந்துணிந் தியம்பு மந்தன மினிது கேட்டனே. (௨௭)

முதுவ சிட்டனிற்குணர்த்துபோதகன்முதுக்குறைந்தெழுசனகன்மாதலன்
மிதமில் கேள்வியொண் கதிரின் மைந்தனீ விதைத்ததொன்றுபின் விளை
வொன்றோருமோ, வதிவி ரூப்பந் கேள்வி யின்னமக் கைய துய்யவான்
மெய்ய செய்யவன், பதியு னக்கிது பகரும் பாக்கியம் பலித்த தின்றெமக்
கென்று பன்னுமால். (௨௧)

சாதி யாச்சிர மாதிரி யொன்றினுந் தவறி லுத்தம ஞான சீலராத்
காதல் கூர்சமு சார சாகரங் கடந்த ருட்கரை யிவர்த்து வாழ்வுறத்
கேத மின்னிக மாக மந்துணிந் தீச னேயெவ ரினுந்தி யேயனென்
றோது மாபதி யொருவ னேயுள முருகு பூசனைக் குரிய நாயகன். (௨௦)

அகில முந்தன துடைமை யாகவைத் தானு மீசனுக் கனைய பூசனைத்
தருப ணிக்கண லாதி யாதினுஞ் சாரு மார்வமொன் றில்லை யாதலா
னெருமு ளத்தொடு மகம்பு நத்தினு நிகம வாகம முறைவ ழாமலப்
பகவ பூசனை யாற்று வானெவன் பவஞ்ச வாரிதி பாற்று வானவன். (௨௧)

அனைய பூசனைக் கின்றி யேயமை யாத முக்கிய மாகு மங்கமொன்
றெனைய தென்றிடி லரிய மந்தண மினிய தோதுதுக் கேளி ராகவ
வினையை வெல்வது பவஞ்ச நீர்த்தட மேலெடுப்பது வேத வொண்சிரர்
தனைய டித்தமெய்ப் பரசி வத்தின தனிச்சொ ளுபரிச் சயார்த்த பூரிதம். ()

பரம வாசக மாயொ ளிர்வது பஞ்ச பாதக நாசஞ் செய்வது
வரம காசிவ ஞான சாதன மந்திர ரேசமாய் வயங்கு நீர்து
திரம சாத்தியந் தேவர் மாதவர் தேர்ந்து னோர்க்குமே செப்பு தற்கது
வுரமன் மத்திய மறையின் மத்திய வருத்தி ரத்தொளி விரித்த ரத்தினம். ()

ஆய ரத்தினுந் தூய மெய்த்திரு வைந்தெ முத்தென வறிய வேதாமான்
மேய வன்னமா மந்திர ரேசநின் மிளிர்செ விக்கணை குளிர் வய்க்குதும்
வாய விம்மது நீகொண் முன்னரே மற்ற தற்கொரு முக்கி யாங்கமுந்
தோய வேண்டென் னதும் னுச்சக தூய வெண்டிரு நீறு தாரணம். (௨௪)

பூதி தாரண மின்றி யிம்மனுப் புகலி னிட்பல மென்னு மாமறை
யாத லால்விர சாங்கி யின்விளை வாய சித்திதா யகவெண் ணீற்றினை
யோது துன்முறை பரவப் பூசிமேலொளித ருந்திரி புண்ட ரங்களு
மேதி லாதணி கென்று கூறியாக் கிசைத்த வாவிர சாங்கி நீற்றினை. (௨௫)

முறைவி னைத்தெடுத் தள்ளி யீதலு முளரி கூம்பிநேர் மலர வாங்குபு
நிறையுத் துன்ன புண்ட ரங்கணு னெறிய ணிந்தெதிர் முறைப ணிந்தனன்
கறையி லாமனத் திறையி ராகவன் கலச யோனியக் காகுத் தன்றனைக்
குறைதெ றுஞ்சிவ தீக்கை யாற்றுபு குறித்த மந்திர வமுது குத்தனன். ()

தூய தனசெவ் வாயு சூத்தவச் சுவைய மந்திரா ரமுத மாந்தினன்
வாய பேரின்ப வாரி யிற்றனை மீறந்த மர்த்தொரு வாறெ முந்துட்
னைய வாரியன் பாத தாமரை நேர்ப ணிந்தடிச் சுடியெ முந்துநின்
ரோய்வி லாக்கரு ணம்பு தேயென் துடலு மாவியு முடலு முன்னதே. (௩௭)

செய்கை மாறிலாச் சிறிய னாயினேன் செய்கை மாறுநின் றிருவ ருட்பெருஞ்
செய்கை கொள்கிலாச் சீரி தென்பது தேற்ற மாசுநேர் தெரிய வந்ததென்
றுய்கை பெற்ற்சீ ராம னோதவவ் வுடச னாதனங் குடச மாதவ
னுய்கை செய்சிவ நாம மாயிரத் துண்மை யாவையு முணர நல்கினான். (௩௮)

ஆச றச்சிவ தத்து வார்த்தங்க ளனைத்து முன்னகத் தமையத் தேற்றிமே
லீச னேயொரு வன்றி யேயன்மற் றேனை யோர்களுவ் வெவருஞ் சீவரே
மாச றத்தியா தாக்க ளென்முமா மறைசொல் சூத்திர வர்க்கி யந்தனைத்
தேசு றத்தனி யோது மாசிவ கிதை தூலையுந் தெரிய நல்கினான். (௩௯)

இன்ன வாறகத் தியமு னீந்திர னிராம னுக்குநீ றளித்த மேன்மையாற்
றுன்னு றும்பசுத் துவத்தை மாற்றிமேற் றுலங்கு தாரசு சகித வைந்தெழுத்
தென்னு மந்திர செபத்தி னாற்சிவத் துவவி ளக்கமே லேற வேற்றியப்
பன்னு மந்திரஞ் செபித்தி மெழுறை பாசி வார்ச்சனை விதியு ணர்த்திமேல்.

வேறு.

பொறுதி யாகநாம் புகன்று னக்குமுன்
பெறுதி யென்றமெய்ப் பேறு கொள்கவென்
றியுதி நீக்குமைந் திருஞ்சா தாக்கியத்
துறுதி லிங்கமொன் றொளிர நல்கினான். (௪௧)

இரவி மைந்தகே ளிவ்வி லிங்கநீ
யுரிய வாயுள்கா றொருவு ருமலே
பாவி நாடொறும் பயில ருச்சனை
வரசி வாகம மரபி னாற்றுகி. (௪௨)

மேவு மிவ்வெலாம் வேந்த நிற்றகக்
காவ லாம்புறக் காவ லாகவிங்
சீவ கொள்கொன வேதி கார்முடி
மாவ நாழியாங் கவன்கை நல்கினான். (௪௩)

சுருவ சுத்திமா ஸூய சுங்கா
ஓருருவ னேரிக ராய வுத்தமன்
றருச ராசனந் தாவி னாந்தகம்
பொருவி லாவநேர் புகலற் பாலதோ. (௪௪)

மூன்று நல்கிய முனிவர் சேகா
 னன்ற கேள்விய னுய ராமனைச்
 சான்ற பஞ்சவ டித்த லத்தைநீ
 யேன்று காண்கென வினிது கூறினான்.

(சுரு)

முனிவ ருத்தமன் மொழிந்த செஞ்சொலு
 மனைய னங்கிரி யம்பு சாதமுந்
 தனது சென்னியிற் றழைப்ப ராகவ
 னினிதி றைஞ்சின னேத்தி நின்றனன்.

(சுசு)

பிரிவை நோக்கிடும் பெரிது மேங்கிடும்
 வரதன் வாசக மறுக்கொ னுமையும்
 பெரிது நோக்கிடும் பேதுற் றஞ்சுமத்
 தரணி பன்றிறஞ் சாற்றொ ணாதரோ.

(சுஎ)

அரிய நூல்களாய்ந் தகந்தெ ளிந்துமெய்க்
 குசவ ரானிறை குணத்தி ராமனே
 பெருமி டர்ப்படிற் பெரிய வர்ப்பிரி
 வருமை யிற்றென வளக்க லாவதோ.

(சுஅ)

இருத லைப்படு மிதய ராமனாந்
 கொருத லைத்துணிந் துழுவ லன்புளம்
 பொருத லைப்பெரும் புணரி வாயனை
 மருத லைப்புரி இ வணங்கி யேகினான்.

(சுக)

எகி ராகவ னிளவல் சீதையோ
 டாகம் வேற்றுமை யறியொ ணுதுநீண்
 மாநீ நிகரான் வழிக டூந்துபோ
 யோகை மிக்கபஞ் சவடி யுற்றனன்.

(கூ0

வேறு

வரம டுத்தகோ தாவரி மாநதிக்
 கரைய டுத்தவப் பஞ்சவ டிக்கனே
 புரையி ரித்த புனிதனி ராகவன்
 விரலி யொத்துழி வீற்றிருநீ தானரோ.

(கூக)

அங்க ணுடொறு மைந்தெழுத் தின்செபந்
 திங்கள் வேணி யிலிங்க சிவார்ச்சனை
 துங்க கீதை பராயணந் தோமற
 நங்கை சாணகி நாத னவிற்பு.

(கூஉ)

நாளு நீளுமெய் யன்பு நதியொடே
யாளு மீச னருட்கடற் புக்குலாய்த்
தாளின் ஞானைத் தத்தனித் தண்கதை
மீளி யுண்டு விளக்கமிக் கானரோ.

(௫௩)

இன்ன வாறுசின் னுன்க ளிரிந்திட
மன்னி ராமனை வாஞ்சித் திராவணன்
பின்னை நேர்ந்து பிதற்றின ளன்னதாற்
றன்ன நாசி தனஞ்சிதை வுற்றனள்.

(௫௪)

அஃக னுநீகர தூடண ரார்த் தெழு
வதைபு ரிந்தந் திருநர் வருதினி
சுதைய வென்றமை தோந்தந் கிராவணன்
கதமி குந்துமா நீசன்ச காயத்தால்.

(௫௫)

எரி நெருப்பை மடியிலிட் டாலென
வரிய கற்பிற் கரசி யணுவந்தற்
பிரியொ ணைத பிரியை சனகியைக்
கரவி லுற்றுக் கவர்த்தனன் கா தகன்.

(௫௬)

அவனி மாதவ மாய பிராட்டியைக்
கவர்பு சென்றபின் காகுத்தன் நம்பியோ
டவச னாய்ச்சரித் தக்கதர் காட்டிடச்
சவரி யஞ்சனை தன்றனை யன்றனல்.

(௫௭)

சுக்கி நீபனைத் துன்னி யவன்பகைத்
தக்க வாலியைத் தான்செகுத் தாங்கவன்
ஒக்க லோடுறு வாழ்வங் குதவவம்
மிக்க பேருத விக்குள் னுவந்தரோ.

(௫௮)

ராக வன்செய் நலன்மற வாமலன்
போகை யுந்த வுடன்வட மேருமுன்
னாக நீளச லத்தமர் வானர
வாகி னிக்குல முற்றும் வருகென.

(௫௯)

வரவி ளித்துத யாத்த மனவரை
விரவு கீட்டிசை மேற்றிசை யாகநம்
பரமன் வெள்ளிப் பருப்பதங் கூற்றினார்
வரைய னுத்தர யாமிய வம்புலா.

(௬௦)

இடையி டங்களெங் கெங்குந் துருவிநங்
குடிபு ரந்தவிக் கொற்றவன் தேவியிப்
பூட்டலி வாய்த்தபொன் பூங்கொம் பிருப்பிட
முடன நின்றொல்லே ளீள்கென வுய்த்தனன். (௧௧)

சென்ற வீரருட் டென்றிசை மாருதி
யன்றி லங்கை யரைக்கணத் தேகிநோன்
பொன்றி மேனி யொடுங்கினி னுள்ளுயி
ரென்ற ராம னிதயத் திருப்பவும். (௧௨)

சோக முற்ற தென் றோகை யிராகவ
மேக மின்ப அழைவினா விறற்ற
மோகை யாகென் னுணர்த்தலி னோங்கும
சோக வுன்னிரைச் சூழலி லீழலில். (௧௩)

வீற்றி ருந்து மிரிருஞ் சனகியைப்
போற்றி நோர்கண் டணுகிப் புகுந்ததான்
ரோற்றி ராகவன் னாதெனத் தெள்ளெனத்
தேற்றி நல்கினன் நீதுரி மோதுரம். (௧௪)

வாங்கிச் சென்னிகண் மார்பின் மணந்துகைத்
தாங்கி நோக்குபு தாச ரதிதனை
யாங்க ணைந்தென வன்பிற் பெருகியே
தேங்கு மின்பக் கடலிற் றினைத்தனன். (௧௫)

வருதி யையெவன் மாதவ வாழ்வின்
தருமை மேனி யணுவும் விகற்பியா
துரிய தம்பி யுடனுறை வோடுற்றே
வருவ தேனொ லணித்தமர் வாழ்க்கை யோய். (௧௬)

என்ற கேள்விக் கிறைமுறை யேயிசைத்
தன்றி ராமற் களித்தரு டாமணி
யொன்று கைக்கொண் டுடன்விடை கொண்டுதாழ்ந்
தென்று சேயமைச் செய்தினை மீண்டோ. (௧௭)

கண்டு வந்தனன் காகுத்த தாயினை
யொண்ட ளிர்க்கை யுதவுரு டாமணி
யெண்ட ரும்பிஃ தென்றெதி ளிட்டவன்
கொண்ட நோன்புரன் யாவையுங் கூற்றான். (௧௮)

ராகவன் மீக்கெழு மூக்கமோ

டனகி யாய சனகி யமர்நிலை

துணையி னேகித் துறுமிடர் மாற்றியாங்

கினிது மீட்டற் கெழுந்தனன் முன்னெழும்.

(சூக)

தம்பி பானு தனைய னனுமனே

பம்பு வானர, வீர பதாதித்யோ

மும்பர் போற்றுற வெல்லையி னெண்மினா

னம்பி ராமன் றெனது நாலையே.

(எ௦)

வேறு.

ஆங்கரு மறைகள் போற்று மடவியி னகில மீன்ற

தேங்குயாழ் பழித்த வின்கொற் றிருந்திழை பாகத் தெய்வான்

பூங்கழ லிறைஞ்சும் வாஞ்சை புகுத்தவா னரப தாதி

பாங்குற் தவணி ருத்திப் பானுசே யனுமன் றம்பி.

(எ௧)

புடைவரக் குணக்கி னீள்கோ புரப்பெரு வாயின் முன்னர்

படியுற நமந்து வேண்டிப் பரவிப்போய் வேத தீர்த்த

முடியுற வணங்கி மூழ்கி முறையின்வெண் ணீறு கண்டித்

தொடைபுனைந் தெழுத்தோ னாந்துந் துகளறச் செபித்த லாதி.

(எ௨)

ரித்திய நியமம் யாவு நிகழ்த்துபு சிராத்த மாதி

சுத்தகேத் திரபிண் டாதி துரிசறப் புரிபுட் சென்றங்

கத்தனை யமல வேதா ரணியனை யகில மூல

வித்தனை வீணா காண விதாடணி யுடனி றைஞ்சி.

(எ௩)

அகநெகிழ்ந் துருக நின்றங் கருந்துதி பலமுன் கூறி

யிகலருமன் பின்மேலு மிறைஞ்சியாங் கரிது ிங்கித்

தருமுழி யமர்ந்து வாயு தனயன்முன் னாங்கு ரக்கின்

ரெனையனை யாழி மீதோர் துக்குரம் பிலங்கைக் கேக.

(எ௪)

ஆற்றுக் கவெனப்ப னினித்தா னுனைதஞ் சென்னி மேற்கொண்

டேற்றெழு கவிக னெல்லா மிரவிதோ யிரவி வான

மேற்றழை விருக்க மாதி வேரொடும் பிடுங்கிப் போகட்

டேற்றவார் கலியிற் சேதோர் தினத்தினுே சீனையேழ் செய்தார்.

(எ௫)

வரம்பறு வலிமு கத்த வலிமுக பலச மூகம்

வரம்பறு பராரை வானீண் மரம்பல சுரும்ப னேகம்

வரம்பறு மாழி மீதோ வாதுவீழ்த் தியவே கத்தால்

வரம்பறு தடையாற் பொங்கி வருபிர னயமோ வென்ன.

(எ௬)

பிரவகித் தியாண்டுஞ் சென்றெம் பிரானிகே தனத்தி னீள்கோ
புரதுவா ரத்துஞ் சென்று புகுதவப் பொழுதி யாரு
மாகர ஸ்ரீமூக்க மேலே ரார்கலி யென்ன வாய்விட்

*டாகரன் சினக ரத்து ளச்சமுன் னீர்ப்பப் புக்கார், (௭௭)

புக்கவ ரண்டம் விண்டாற் போன்மெனக் கதறு மோதை
யக்கணந் துரத்திச் சென்றங் கார்கலி கோயில் வாயிற்
ரெக்குளார் கலிபே ரோதை குரலங் கரத்தன் காணு
நக்கன னுரப்பி னுன்மன் னரலேநீ வரலே யென்பான்.

(௭௮)

நத்திரா யகனுங் கார நாதமச் சேது வேறுய்ச்
சிந்திய தகர்த்த தூழி சென்றடங் கிற்று முன்போ
லந்தில்வா னரசு ணங்க ளசுமிக் குலேந்த நோக்கி
நைத்திரா கவஸ்பின் மேல்பா னுன்கியோ சனைசென் றுங்கு.

(௭௯)

பின்னரு மன்னு கென்றோர் பேரணை யமைப்பித் தான்மற்
றன்னதும் பெருங்கான் மீனக ளிலைகளா னிலைகு லேந்த
தென்னினிப் புரிது மென்றா வேக்கமிக் குளங்க லங்கி
யின்னதென் றென்றுந் தோன்றா திருந்தன னிராம னந்த.

(௮௦)

அம்புதி தடத்தின் பாங்கோ ரகரமீன் பூச லென்ன
வியப்பின் விளங்கும் யாண்டு மிடரற வியல்வான் மீனக
டம்பெரு வாலிற் சேது தனையடித் துடைத்த நீரா ட்
னம்பியல் விராமன் முன்பின் னவிறழமக் குரம்பி ரண்டும்.

(௮௧)

சிதைவுறங் பெற்றும் வாய்மை சீலமுற் குணங்க ளாதி
யிதமிசு புனீத ராம னியற்றிய நீரா லன்ன
தைகுரம் பமைந்த வாழித் தடம்புன் லிடமி ரண்டு
துதிதிகழ் கோடி தீர்த்த மெனும்பெயர் துலங்க மன்னும்.

(௮௨)

முன்னவில் கோடி தீர்த்த முதுமறை வனபு ராணந்
தன்னலன் லிரித்துக் கூறத் தயங்கும்பின் னவிரீர்த் தத்தை
மன்னல மணமேற் கோடி தீர்த்தமென் றுலகம் வாழ்த்தி
யின்னலங் கொழிய மூழ்கி யின்னல மெல்லா மெய்தும்.

(௮௩)

* அர - குறிக்கீழாகாரங் குருகிற்று.

† நீரால், விளங்குமென்றியையும்.

அத்திரு மணமேற் கோடி யவிர்தட நகரே மொன்பான்
மெய்த்திரு மணிக டம்முண் மிலிர்குலச் சிறைமா ணிக்க
முத்திசெய் தன்பாற் றேன்று முழுத்தவப் பெருஞ்சீர்த் தென்ற
லுய்த்துண ரறிவி லேழை யுரையினு ளடங்கற் பாற்றே. (அச)

மங்கையர்க் கரசி யாரு மகிழ்நெடு மாற னாரு
மெங்கன்சண் பையர்கோ வும்மே லிசைத்தமா ணிக்கந் தன்னே
டங்கத னவதா ரச்சி ருமையி னுரிமை நோக்கித்
தங்கிலீற் றிருந்தார் பன்னு னென்றிடிற் சான்று வேறென். (அரு)

தன்னிகர் சிவலோ க்த்திச் சகத்தையேற் றேணி யாகி
மன்னுமிய் மணமேற் கோடி வளநகர் பாண்டி நன்னாட்
டின்னா வேணி யாகி யிலங்குமீ தமைக வொன்றுந்
தன்னுளந் தோன்றா தங்கட் டங்கிய ராமன் கேட்ப. (அசு)

ஓரச ரீரி ராம வோரச மாறா சீத
மாரச சூத கான் மாரசங் கார ஞான
காரக *மந்தி ரேசன் காரக மகல நின்னு
†தாரக மூல மேநக் தாரக மெனத்து ணிந்து. (அஎ)

நீதின நீதி நந்தா நெறிபுரி செபதி யான
மாதிபி ரீதி யோனா யமர்ந்தன னாத லாலச்
சூதகா னனம்பு குந்தச் சுயம்பமு தேச டேச
மீதேழ வருச்சித் தாலுன் விழைவுமுற் றருளு மென்னு. (அஉ)

வானின் நெழுந்த தந்த வாக்கிருந் துவ்வி யாழு
தானதொண் செவிவா யுண்டாங் களப்பருங் களிப்புண் ழூழ்க்
வானர குழாமி லக்கு மணனருக் கனிலன் சேய்கள்
பானிழ லென்னச் சூழப் படருமா வனச ரீபம். (அக)

அதரினோ ரிடபங் கான்யாற் றக்கரை யானைக் காமுற்
றதனையங் வாறு கீறி யடுப்பவா னாக்கு நின்னு
மெதிர்கரை யேறித் தோழத் தேற்றொடுப் புருதக் கண்ட
வெதிரிலான் சீதை மீட்சிக் கீதுநன் னிரித்த மென்றான். (கூ)

* மந்திரேசன்-எழுவாய். அது அடுத்த செய்யுளில் அமர்ந்தனனென்
முற்றுவினை கொண்டு முடிந்தது.

† தாரகமூலம்-பிரணவசகிதசிவபஞ்சாக்கரம்.

பூங்கொம்பொர் கவிதன் பாங்கர்ப் பொன்னிறம் பழுத்த வின்றே
மாங்கனி கொடுசென் றுற்ற மந்தியை வாவி வீட்டி
யாங்கது கைக்கொண் டேகி யமர்ப்பீண யமரக் கண்டா
னீங்கிது போனி மித்த மெமக்குவே நென்கொ லென்றான். (௧௧)

செறியுல கடவிக் கெல்லாஞ் சேகர மென்னு மேன்மை
யறிதரத் தெருட்டு சேக ராடவிக் கணிய னாகப்
பெதுபுமார் குயிலெ லாமெம் பிரானரு ஞுவந்தி ராம
வுறுதியிங் குறுதி யென்றங் கழைத்தென வெரலிப்பச் சென்றான். (௧௨)

பூவைபைங் கின்னை சாம்ப புராதன புனித நேயா
தேவசங் கராசம் பேரசச் சிதாந்த வழுத நாச
சேவக விமல சேம சேகர மந்தி ரேச
மாவன, நிவாச சேச மாதவ பூத நாச. (௧௩)

சுண்ணமர் நெற்றி யானே கந்தர கந்த ரேச
தண்ணம ரிதழி வேணித் தற்பர சைல ராசன்
பெண்ணர சகில மீன்ற பெரியநா யகிச மேத
வண்ணுஞ் சூத கான வாதவென் றிசைப்பக் கேட்டான். (௧௪)

இன்ன பல ாங்க ளெண்ணில கண்டு கேட்டுப்
பன்னருங் களிப்பு மேன்மேற் பல்கிய பேரன் புந்த
முன்னரு ளீர்ப்பப் சென்றம் முளரியின் வருண தீர்த்தங்
தன்னினான் மாபி னாடிச் * சபலவெண் ணீறு சாத்தி. (௧௫)

கண்டுகை பலபூண் டைத்தக் கரமுறை செபித்து நீல
சுண்டனீ ணிகேத னத்தங் கைத்தளப் பிலகொண் டேகிக்
கண்டருட் டூல விங்கங் கைதொழு திறைஞ்சி யின்சொற்
கண்டமர் வலவை நேச கணேசனை யிரைய சேயை. (௧௬)

பணிந்துந் தீசற் போற்றிப் பராயனு மதிபெற் நேகித்
தணிந்துசே காசு கக்கா தாவமு தேச நாம
மணிந்துல கீருளா நிற்கு மருந்துண திருந்து வேதங்
துணிந்துரைப் பரிய சோதி சுயம்பிலிங் கேசற் கண்டான். (௧௭)

* முன்னிரு நெடிலங் குறுகினவாக் கொண்டு சாபால வெனக்கோ
டலு மொன்று.

காண்டலுங் கரண மெல்லாங் கைநெகிழ்ந் திரிய வன்பு
பூண்டவன் றனது போதம் போய்ச்சிவ போத பேத
மாண்டமெய்ஞ் ஞாநு னந்த மயபர வசஞய் நீண்ட
சேண்டரு வடியற் றுங்குத் திருமுன் நமந்த மர்ந்தான்.

(க௮)

எழுந்தொரு வாறு முன்னின் றியம்புவாய் குழறக் கண்ணீர்
பொழிந்துட னனைப்ப லிம்மிப் புரிவதொன் றோர்தல் கூடா
தழுத்தமா னந்த வென்னத் தரிதெழும் வழக்கி வீழ்ந்
தொழந்தகை யிராம னுங்கச் சுயம்புநே ருற்ற துய்மை.

(க௯)

இன்னவா நென்ன யாரே யிசைக்குந் நெடும்போ திங்ஙன்
பன்னருந் திறத்த மைந்த பானுகு லேசெனம்மான்
றன்னரு ளதரு லாற்று சபரியைத் தொண்டினுர்வந்
துன்னவேண் டெவன வெல்லாந் தோமற வினிதி னீட்டி.

(க௦)

உழுவன் போங்க மேன்மே லுயர்சிவா கமநா லாற்றின்
வழுவறச் சுத்தி யாதி வயக்கிவெற் பளித்த தாயோ
டழலவிர் மேனி யெந்தை யமுதலிங் கேசன் றாய
கழலடி பூசித் துள்ளங் கரைந்தடிந் கடிந் மந்து.

(க௧)

திருமுனின் றிரிய வாய்மை திகழ்த்துதி புகன்று வேண்டு
மொருவனே யோவா மூவ ரும்பனே யெம்பி ரானே
யருவனே யருவனே தா யருவுரு வனைய தீதத்
திருவனே சூதகானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(க௨)

உலகனே யுலகெ லாமா னுடையனே விடையனேயன்
பலகனே யலகி லானே யமலனே விமல வன்பர்க்
கிலகனே யிலகி லானே யேனைய ரெவர்க்கும் ஶாரோர்
திலகனே சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(க௩)

ஆரூண முதல்வ போற்றி யாரணன் முடியாய் போற்றி
தாரண நீற்ற போற்றி தாரண பவஞ்ச போற்றி
பாரண காள போற்றி பாரண சூல போற்றி
தோண வமல கான சோசரச் செல்வ போற்றி.

(க௪)

திருவுருப் பழக மோர்வத் திராமது செம்பொ னொன்று
கருமையொன் றருண மொன்று கருதுபா னிறமொன் றுநின்
னுருவமே துணிதல் கூடா துறிலுன் சொரூபம் யாரோ
தெருளுவர் சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(க௫)

அவனவ ளதுவொன் றன்றென் றருமறை யிசைப்ப துன்னை
யவனவ ளிரண்டு மொன்றி யவிருமோ ருருவாய் நிற்றி
யவ்னெனப் போற்று கோமற் றவனெனப் போற்று கோமன்
சிவசிவ. யாதென் றோர்துஞ் சேகர வனத்தாய் போற்றி. (௧0௬)

அரிபிர மேத்தி ராதி யகிலச் வருமோ ரொன்றே
யுருவமுற் றுதித்துன் பாலே யொடுங்குவ ருவர்க்க தீதப்
பொருளென விருமை யானின் பொண்ணுரு விடத்துங் கண்டு
தெருளிலா மூடர்க் கென்றோ தேற்றமா வனத்தாய் போற்றி. (௧0௭)

அருநர காழு மூழா லனவில்கா முகனென் றந்தோ
வருவுகண் டிரைநிர் மூடர்க் குரைப்பதெ னூடல் கூட
லொருவடி வீனிலெங் கெய்து முணர்த்தினீ யன்றி யாவர்
தெருளுவர், சூத காணச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௧0௮)

சீவர்க் கெவரு மின்பக் தினாத்திட விதஞ்செய் தேவ
பாவிதேற் கின்று போந்த படரொலாம் படர வீட்டி
யாவிதாத் தருடி யைய வரணநின் சரண மேமா
தேவனே, சூத காணச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௧0௯)

வேறு.

என்று போற்றினின் றடிக்கடி யிறைஞ்சின னிராம
னன்று மாதவ னனியுவந் தமுதலிங் கத்தி
னன்று மிந்தமர் வேணிய னீலமா மிடற்ற
னென்று நாற்கரன் சாம்பனேற் றிவர்த்தரு ளொருவன். (௧௧0)

உளத்தின் மிக்கெழு முவகைநே ருணர்த்துமொண் முறுவல்
வளத்தி னன்சிர மாலிகா பரணன்பால் வண்ணன்
கிளத்து மித்தகு முருவனாய்க் கிடைத்தனன் றனையுட்
டளத்தி ருத்திரா மனையரு ணைக்குடி சாற்றும். (௧௧௧)

வருதி ராகவ கேண்மியா மலயமா தவன்முன்
கருதி நிற்குணர்த் தியவரு னெறியதே கவற்சி
தருதி றீற்பவ சாகர தரணவாஞ் சையர்க்குச்
கருதி சொல்லுபா யம்மிது சுத்தநிர் த்தோடும். (௧௧௨)

இதயத் தூன்றுக வின்னதே யென்றுமீ திருக்கத்
ததையற் கூந்தலஞ் சானகி பிரிவினிச் சமய
முதயச் சூரண முகின்மறைத் தாலென வுன்பாற்
ததையப் பேரிடர் தொலைப்பதற் குபாயமுஞ் சோறும். (௧௧௩)

ஈண்டைக் கோச்சனை. பெட்டினிற் றென்றிசை யிலங்குஞ்
சேண்டக் கார்தொழு தேவிபட் டணத்திரு நகர
மாண்டைக் கேகிநீ யலகில்சத் திகளுட னமருத்
தேண்டற் பாலனாம் விந்தையைச் சிந்தைசெய் தன்பால். (௧௪)

ஆழி மீதனை யனை திறன் குறித்தனை யருச்சித்
தாழின் வேண்டுதி யேலனை யுளுற்றுதற் குரிய
பாழி யாற்றறந் தின்னருள் புரிவளப் படியே
வரழி ராமநீ யவ்வுழிக் குரம்பினை வயக்கி. (௧௫)

ஆய போனை வழிச்செலீஇ யிலங்கையை யடைந்து
சீய ராவண வதம்புரீஇச் சீதையை மீட்டு
மேய விந்திர வரத்தினுற் போர்வயின் விரிந்த
பாய வானர கணமுயிற் தெழும்வகை பயிற்றி. (௧௬)

உரிய சீதையோ டுளவல்செங் கதிர்மக னுதை
பிரியன் வானரப் பெருந்தொகை பீடணன் முண்டேனா
விரிபு சூழ்வர விரைகமழ் புட்பக விமானத்
தரிதி வரந்துசென் றயோத்தியிற் பரதனோ டமர்ந்தே (௧௭)

நீதி வேத்தியல் புரிந்துவீற் றிருந்துயிர் நிரைகாத்
தேதி லாமகஞ் சிவப்பிர திட்டைக ளியற்றிக்
கோதி லிச்சிவார்ச் சனை தினம் வழுவறக் குயிற்றிப்
பேதி யாதவிப் பல்வகைப் பெருந்தவப் பேற்றால். (௧௮)

ஈற்றி னம்பதத் திரண்டறு நித்திய விற்பப்
பேற்றின் வாழ்கென வாய்மலர்ந் தருளியெம் பிரான்முன்
நேற்றி யாங்கருட் குறியிடைக் கரந்தனன் றெழுது
போற்றி ராகவ னைப்பருங் களிப்பெரும் புணரி. (௧௯)

தோய்ந்து மந்திர லிங்கப்ச் சிமத்தொரு தாய்மை
வாய்ந்த லிங்கமார்ச் கண்டலிங் கத்தணி வடபா
லாய்ந்து தாபனம் புரிந்தருச் சித்துமீண் டனைபா
லேய்ந்த வாரமு. தேசனைப் பிலும்பணிந் தேத்தி. (௨௦)

பொருமி யன்பின்மிக் கிருகணீர் பொழிந்துள முருகிப்
பிரிவி னைந்தொரு வகைபுற விடையருள் பெற்றாங்
கரிது போந்துகோ யிலின்புறத் தொருசிறை யடுத்தவ்
வான தேவிபட் டணம்புக மதித்தவ ணிருந்தான். (௨௧)

வேறு.

ஈதில்வா ருக விதற்குமு னிளவ விரவிசே யுனுமன்சாம் புவனே யாதிய ஊங்காங் கருட்குறி நிறுவி யருச்சினை புரிந்துவந் தடுத்தா ரோதவந் நிலக்கு மணனருச் சித்த வோரருட் குறியமு தேச சேதனசுயம்புலிங் கத்தின்டென் மேற்றிசையினுந் குரோசத்திற்றிகழும். ()

நவிலுமக் குறிவாழ் நகர்த்தம் பிக்கு நல்லவன் கோட்டையென் னுமத்[யோர் தவிர்தரு மதன்கிட் டிசையின்முக் குரோசத் தமுதலிங் கேசதென் றிசை திவன்குரோ சத்தி னெல்லையிற் றிகழுந் திருத்தரு சுக்கிரீ வன்செ யுலமைதீரிலிங்கமுல்விட முத்துப்பேட்டையென்றுரைப்பின் றொளிரும்.

திருந்துபூ சனைசெய் சுக்கிரீ வன்ருன் றிருபுனின் றருந்துதி செயுந் காந் பெருந்தகை யிலிங்கத் தொன்னொளிப் பொலிவும் போழ கமைதியு னேர்கண் டருத்துணை யெந்தா யருட்டிரு மேனி யழகனை யென்றகா ரணப்போ் பொருத்தியே னொளிகள் நகரிலா தோங்கிப் பொலிதனோர்காணலாமின்றும்

அத்திரு மேனி யழகனுக் கிசைந்த வழகியெம் மனையு மனைய துத்திய நாமந் தாண்வடி வழகி யென்யுல கிறைஞ்சிடத் துலங்கு மத்திரு மேனி யபுகனு மனையு மேத்துநாக் கருணைங் களுமல் வுத்தம தலத்தின் சிறப்புமோ ளப்பின் றுரைத்தவப் பெருமபதிக்கழ்பால்.

வருமொரு குரோசத் தெல்லையிற் சாம்பு வன்னொழுங் குறியிலங் கிடமங் வீருநகர் நாமஞ் சாம்புவ னோடை யெனப்பொலிந் திலங்குமிங் வகையே யொருவிலோ ரொருவ ரும்புரி யிலிங்க முலப்பில் பலப்பல நகரின் மருவிசின் றிலங்கு மேவினி ராமன் மதித்தவா புரிசெயல் வகுப்பாம். ()

இளவலோ டனுமன் சுக்கிரீ வன்மற் றேவரு மேவாத் தேவி வளநகர்க் கேக் கி மந்திர நாதன் வழங்குநன் வழிகுரம் பியற்றிக் கிளர்தரு மிலங்கை புக்கிரா வணன்முற் கெழுமுபன் னிருதரைப் பொருதக் களனுற வீட்டி ராவணப் பிரய கத்திரா மேச்சுர மாகும். (௧௨௭)

மாதலத் திராம லிங்கதா பனத்தான் மாற்றுபு வீசுதத் தியினை வேதகா னனத்தைங் காத்தொரு கோட்டு வீமலபூ சனையினுல் விலக்கிக் காதமர் குடகீகா தவனிழ லானைக் தாவிறை பூசையாற் கடிந்து கோதற வயோத்தி புக்கமு தேசன் குளிர்ந்திரு வருணனி குலாவ. (௧௨௮)

மலயமா தவன்றன் பதமலர் சிரமேன் மலவீற் றிருந்தரு னெறியே யுலகெலாம் புரந்து சிவார்ச்சனை யாதி யுத்தம நெறிவழு வாது னல்லிய வியற்றி வாழ்ந்தன னவற்கு நிமிலமந் திரவுப தேச வுலுள்ளித் தமையாற் குதவ னேசன் மந்திரோ சப்பெயர் வாய்ந்தான். (௧௨௯)

அன்னமா வனமல் விராமன்சா னகியை யடுத்தமீட்ட பதற்குள் வுபாய
மென்னென வுசாவி யெம்பிரா னருளா லெண்ணியாங் கெய்துதற் கிடனாய்
மன்னிய வதனாற் றிருவுசாத் தான வண்பெயர் பெற்றதான் மல போன்
றன்னருந் தனய வென்றுவேத் திரக்கைச் சற்குரு நாதனே தினனூல். ()

வேறு.

என்றரு ணந்தி வாய்மை யிருஞ்சனற் குமான் கேட்டாங்
கொன்றிய வளத்த னாகி யுத்தம ராவ ரேறே
சின்மனி ரீகாம்பு சாத நிறைசொற்றே னுகூர்ந்து மேலு
நன்றி லாள்வங் கூர்வ நாடுமென னெஞ்ச மன்னே. (கநக)

இன்னுமிச சூத கானத் திறைவனை யிறைஞ்சி யாவர்
தன்னுதம் மிட்ட சித்தி தோய்ந்தன ரெந்தை யாற்றும்
பன்னருள் விளக்கம் யாவை பகர்ந்தருள் பெரும வென்றான்
மன்னரு ணந்தி நாதன் வாய்மலர்ந் தருளு மாதோ. (கநஉ)

அருந்தவ முனிவ கேண்முன் னானந்த தாண்ட வத்திற்
புரிந்தெழு மனத்தன் காதி புதல்வன்பொன் மன்றி னீன்று
பெருந்திரு நடஞ்செ யீசன் பிரசமென் மலர்த்தான் பேணித்
திருந்தருந் தவம்பல் காலஞ் செய்துவேட் டமர்ந்தா னன்றே. (கநங்)

அன்னவன் றவக்கி ரங்கி யருட்டில்ல யம்ப லத்திற்
பொன்னடம் புரியெம் மாண்முன் போந்தருள் கூர்ந்து காதி
தன்னரும் புதல்வ நீசெய் தவம்பெரி துவந்தும் வேட்ட
தென்னுரை யென்னத் தாழ்நதிட் டிருகைகூம் புரந்ந் ரோதும். ()

யாவரு முணர்ச தேற்றா விறைவனே யேழை நாயேன்
ராவரு நின்னா னந்த தாண்டவ தெரிச ளாத்தின்
மேவிய மனந்து ரப்ப விழைந்துன யடைந்து ளேன்மா
தேவரின் றிருவு ளத்தின் செயலென விறைஞ்சி ந்ன்றான். (கநரு)

வருதிகோ சிகனே யிந்த வரம்பெறு சிதம்ப ரத்திற்
பெரிதுள முவந்து முன்னாட் பேணிரு முனிவர்க் கல்லாற்
புரிதரு நடமின் றுற்றென் புணரியந் தடத்து நல்லோர்
கருதுமோர் நறிய சூத கானன மிலகு மாங்கே. (கநகூ)

நீவிழை நடனங் காட்டி நினக்கருள் புரிது மென்றே
யேவிய நமநது போற்றி யெம்பிரான் விடைபெற் றேகி
மாவனம் புதுந்து கோசி கன்மனங் கரைந்து வாழ்த்தி
யோவறு தடம்புக் காடி யோதிய பூதி யாடி. (கநகூ)

கண்மணி புனைந்து பஞ்சாக் காங்கருத் துறச்செ பித்து
வண்மணிக் கோயில் புக்கு மந்திரேச் சுரன்வான் போற்று
கொண்மணி கண்டன் முன்சென் றுளநெகிழ்ந் துருக வேத்தித்
தீண்மணிக் கழலி றைஞ்சித் தாண்டவம் விழைந்தி ருந்தான். (க௩அ)

முன்னருள் புரிந்தாங் கன்ன முனிவற்கு நடன நாதன்
றன்னருட் பெருக்கி னாலத் தாண்டவந் தரிசிப் பித்தான்
பன்னரும் பரமா னைத் தப் பரவையுட் படிந்து பல்வே
றின்னருட் டிதிகள் கூறி யடிக்கடி யிறைஞ்சி வாழ்ந்தான். (க௩ஆ)

இறையல யார்க்குங் கிட்டா விப்பெரு நடன நாயேன்
குறைதப வளித்தா யெந்தாய் கோதிலா வருட்பெ ருக்கி
னிறைவெவர் சொல்ல வல்லார் நீசன்செய் கைமா றுண்டோ
மறையெலா மளப்பி லாத வள்ளலே யென்று தாழ்ந்தான். (க௩ப)

அளவிலா னாத நீக்கூர்ந் தனையற டோறு மன்ன
பளகிலா ரோது சூத பாதவ கானத் தாலங்
களானிலா வண்ணல் பாதங் கைதொழு தமர்ந்தான் பன்னுள்
வளனுலாம் புன்னை வேலி மறைவனத் தடைந்தான் பின்னான். (க௩க)

கோசிக னடங்கண் டன்பு கொண்டொழ் காதை யீதான்
மாசறு தவத்தோய் பாணு மதிமுத லொன்பான் கோள்கள்
பேசுமில் வனத்தோர் கடலெம் பிரானடி பணிந்து போற்றித்
தேசறு தவஞ்செய் திட்ட சித்திபெற் றருளின் வாழ்ந்தார். (க௩உ)

உத்தம முனிவ வேறென் றுரைத்துநீ யுற்றுக் கேண்மோ
முத்தொழின் மீத்தி வாய்த் தமுதுதொழிற் றிதிசெய் தேவன்
றத்துவ மார்க்கம் யார்க்குஞ் சாற்றுமா குரவன் வாய்மை
யுய்த்துணர் மறைநான் காதி யுள்ளவா றுணர்ந்த மேலோன். (க௩ங்)

இப்பெருந் தலைவ றையு மிந்திரை கேள்வ னாழி
னப்பெரு வலிக டத்தற் கருமையா லாதி நாளிற்
றுப்புறு மசுந் காற்றூச் சுரர்கட லமுதுண் டாற்றல்
கைப்பெறு மாபா லாழி கடைந்திடத் தொடங்குங் காலே. (க௩ச)

விக்கின நீக்க லாக்கல் விளைத்திடும் பெரிய தேவை
யக்கணம் பூசித் தேத்த வயர்த்தமு துணவின் வாஞ்சை
மிக்கெழ வமார் சூழ வேண்மெம்பல் கருவீ கூட்டித்
தக்கபா.லாழி மாலோன் றுண்கடைந் தியல வாங்கே. (க௩சு)

இந்திரை யிந்தி ராணி யிலங்குவென் ளிபமுன் னுவ
வந்துவந் தெழுந் தீது மந்தெமக் கெமக்கென் றேருதி
முந்துமுந் தொவ்வொன் றுக முற்றும்பெற் றுளங்க ளித்தார்
சித்தனை விழைந்த வாறத் தெள்ளமு தெழக்காண் கில்லார். (கசக)

மெய்விசைத் தீர்த்து வானேர் விசைதரக் கடைந்தா ஈற்றாற்
பைவிரி யாவாற் றுதப் பாவையும் வறப்பத் தன்வாய்
மைவிரி யாலங் கால மந்தெமக் கெமக்கென் றேருமுன்
ஐகவிரித் துதறி யஞ்சிக் கால்விசை கால்வி சைத்தே. (கசஎ)

முழுவிசை யிதுவே யென்ன முற்றெருங் கோடி னாரப்
பொழுதிதை பாணித் தான்மா னாணித்தான் பொருக்கென் றோடா
வழுவினவ் வால நீற்றின் வன்னியிற் சுடவெண் மேனி
பழுதுதீஇக் கரிய னாகிப் படர்கதி வலியி னுயந்தான். (கசஅ)

வருவிடந் துரப்பச் சென்ற மாயன்முன் வானே ரச்ச.
மொருவிடா தோடி யோடி யுலகெலா முழன்று மந்தோ
வெருவிட மன்றி யாண்டும் வேற்றிட மின்றி நைந்து
பொருவிடை யமலன் முக்கட் புராரிபே ரருள்கை கூட. (கசக)

அடுத்தவ ரிடுக்கண் டிர்க்கு மமுதசஞ் சீவி யாயிப்
படிக்கணை வயங்குஞ் சூத பாதவ கானத் தெய்தி
நடுக்கமுற் றெழிந்து கீழைக் கோபுர வாயி னன்னிப்
பொடிக்கொள்பொன் மேனி யெம்மாண் கோயிலுட் புக்கோ லிட்டார்.

ஆண்ணலெம் மந்தி யேச னடியின்கி ழுலறி வீழ்ந்தா
ருண்ணெகிழ்ந் துருகு மாயோ னேதுமீ தும்பர் கோவே
துண்ணென விரிந்த நஞ்சந் துரப்பநொந் தீலந்தா கூழிற்
றண்ணரு ளீர்ப்பப் போந்துன் சங்கிதி யடைந்தே மெந்தாய். (கருக)

ஒருகணந் தாழ்க்கி னெம்மை யுடன்முடன் றெருலக்கு நஞ்சம்
வருகண மீற்றி லாடு மயானமித் தான மாகிப்
பெருகண வுசாத்தா னப்பேர் பிரியுமால் விரியு நஞ்ச
மருகண வுரும லெம்மை யளித்தியு லருளின் வள்ளால். (கருஉ)

வேறு.

என்று மாதவ னிணையடி மாதவ னிறைஞ்சி
நின்று வேண்டலு நின்மல னாரு னிலையாற்
நென்றி சாமுக வாயிலின் வழிவெளிச் சென்று
பொன்று ருத்திறல் வைவவச் செம்மன்மேற் றிசைபோய். (கருங)

ஐங்கு ரோசத்தி னெல்லையி னவ்விட மமர
 ரெங்கு ளாரென வினவலிற் கொதித்திரைந் தெழலுஞ்
 சீசங்கை நீட்டுபு கவர்த்தனன் றிருவுசாத் தானத்
 தங்க னுதனு யிடைப்புக வருட்காத் தளித்தான். (கநிச)

அனைய வல்விட மங்கையி னங்கயின் றகில
 ினைய நீலகண் டேசநா மங்கொடந் சிலையிற்
 புனைய ருட்டிருக் கோயில்கொண் டருளியப் புராரி
 யெனையு மாள்பரன் வீற்றிருந் தருளுவா னென்றும். (கருநி)

இந்த மாதலத் தவ்விட மெந்தைகை யளித்த
 மைந்த னும்வடு கேசன்றென் னாதிர முகனா
 யெந்த நாளும்த் தளியில்வீற் றிருந்தருள் புரியு
 மந்த நற்றலத் துற்றருள் பெற்றுளா ரனேகர். (கநிசு)

இன்ன நற்றலந் தாமரங் கோட்டையென் றிசைப்ப
 வின்ன தியாவையுந் தருமய னகரினிக் கிலங்கு
 மன்னு சீகண்ட நாதனங் கருள்செயல் வாமி
 மன்னு தாயறம் வளர்த்தநா யகிபெயர் வயக்கும். (கருநி)

அறம்வ ளர்ப்பது நாமிரு நாழிநெல் லாலெத்
 திறனி வர்க்கொடச் செயல்விரிக் குதுமெனத் தெளிந்தம்
 முறைய ளித்தநெல் லாலுல கூட்டுபு தகுசீர்
 நிறைவ ளத்தவே ளாளர்கூட் டம்மவ ணிலாவும். (கருஅ)

என்னை யாளறம் வளர்த்தவ னெண்ணிய செயலை
 முன்னி யூக்குமுற் றினிரிவர் முதத்தினெம் மணித்தாய்
 மன்னி வாழ்கெனத் திருவுளங் கொண்டமாண் பாலோ
 வன்னர் கூட்டமிக் கவிருமந் நகருமப் பாங்கும். (கருக)

விடம யின்றரு ளண்ணறன் குதமா விபினத்
 திடைமி டைந்தமான் ருதவினோர்க் கருள்புரிந் தினிரீர்
 கடல்க டைந்திழற் கணைசனைப் பூசித்தே கடைமி
 னிடரொழிந்திடுஞ் சென்மீனென் றிசைத்தன னெம்மான். (கருக)

அன்ன வாதரு டிலக்கொடு மான்முத லமரர்
 நன்ன ரேகின ரயன்றிருக் குமாமே னலங்கேண்
 முன்ன ரோர்பகற் கௌதமன் மனுவிறை முளரி
 யன்ன சேவடி பணிந்தக லிகைத்தனை யடைந்தான். (கருக)

குருகு லத்தினில் வருகிற லொருகுலக் கோமா
ஊருகு மன்பினிம் மந்திரேச் சுரனடி யுன்னிப்
பெருகு பூசனைப் பேற்றின்வா ஊருப்பசி பிரியா
தருகு வாழ்மனை யாப்பெற்றி யின்பமும் தமர்த்தான். (ககஉ)

சசிமு கத்துவான் சசிமுனா ணகுடன்றற் சார
நசைமி குத்தமை யுணர்ந்தொர் இ வெவீஇயிவ ணண்ணிப்
பசைமி குத்துள மந்திரேச் சுரனடி பணிந்தே
ஹசைமி குத்தவந் நகுடற்கு விபத்தினை வழங்கி. (கக௩)

அண்ணன் மந்திரேச் சுரனருள் பெற்றினி தடைத்து
விண்ணி லாகண்ட லன்றனை வேட்டெதி ருவப்ப
வுண்ணி லாவுமின் புறப்பொலித் துடன்றழீஇ யமர்ந்தா
னெண்ணி யிந்திரன் மந்திரேச் சுரனடி யிறைஞ்சி. (கக௪)

அருள்பெற் றுங்கெதிர் விருத்தியற் தழித்தினி தமர்த்தான்
தெருள்கெ யாயுள்வே தியர்களைச் சுவினிகே விருவர்
மருவி மந்திரேச் சுரனடி வழத்திவா னாவரோ
டொருகு ருதவிப் பாகநேர் பெற்றினி துவந்தார். (கக௫)

வேறு.

இப்படி யளப்பி லாதா ரினையடி சூத கானத்
தப்படி முடியாற் போற்றி யடிக்கடி மலர்வாழ் வுற்ற
ரெப்படி யுரைப்ப தெம்மா லிருட்கடி மனத்தோ யென்றான்
றுப்படி வேணி நந்தி தொழுதடி பரவிக் கேட்டான். (கக௬)

ஆயசீர்ச் சனற்கு மார னுரிசு வனத்தெம் பெம்மான்
ஹயமான் மியத்தின் மேன்மேற் றொடர்ந்தெழு மார்வக் தூண்ட
மாயன்முன் மந்தி ரேசன் வாரிமா முகற்பூ சித்தே
நீயரி கடைசென் றேய ஸ்நையருள் பெற்றா னன்றே. (கக௭)

பின்னரம் முராரி செய்த பெற்றியெ ணுற்ற தென்கொ
லன்னது மருடி யாலோ வண்ணலென் தழியிற் றுழ்த்தான்
மன்னீரு ணந்தி யெங்கை மற்றவற் கவைவி ரித்தாச்
சொன்னவா கேண்டி னென்னஞ் சூதன்மா தவர்கட் கோதும். (கக௮)

வேறு.

அளியீ னீடிய ராகவ னஞர்முன் லீடியவாழ்வுற வருள் செய்யு காதையை
யாதிய, வொளிரி மான்ரிய மோதின ருடண்வி னுயினர் நீன்பக்க யொரு
வொ ண்விட மாதிய, பளகெ லாமெளி தோடிய படியில் சீரெழி லார்மனை
பலம காரமுத லாரிக, வளனு லாவபல் போகமு மருவி யேசிவ ஞானமெய்
வழிசெல் வாரொரு வீடரோ. (கக௯)

இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-தூஉகூச.

அமுத நிவேதனச் சருக்கம்.

தசாதன் மைந்த னானமீளி தளர்வொழி புயந்து நீடுவாழ்வி
னிகைதரு மந்தி ரோபதேச மினிதுறு நன்றி யோதினொன்
னையமு தங்கொ ணுமுராரி நகமகள் கொண்க ணர்முனீயு
நிசசரி தஞ்சொல் வாமெனாவு ணிகழ்தர நந்தி நா தனோதும். (க)

வேறு.

சூதவன நாத னமர் தூச்சரிதத் திடைமேன்மேற்
காதல்வளர் சனற்குமர கரிசுறுமா தவகேண்முன்
மாதவனெம் பிரானளித்த மலயருடன் ஸ்ரீவிசுவைவத
தாதாமிக் குறுதியினி யமுதுறுதி யெனக்குழும். (உ)

சுராசுரர் குழாந்தொடரத் தும்பிமுக நம்பியிரு
வாகமல மலாடிகண் மறவாம லுறவாழ்த்திப்
பாபபொருள் பலகொடுச பரியைவிதி வழியாற்றிச்
சாமலரஞ் சலிமுடமேற் கவினுறநன் தனன்று திப்பான். (ங)

பிரணவமாந் தனிக்கூடம் பெயராத குஞ்சாமே
பிரணவமா மானானம் பிரியாத புகர்முகமே
பிரணவமா மலர்வாலிப் பெரிதாடும் போதகமே
பிரணவமாஞ் சேவகத்திற் பிறங்குமணி வாரணமே. (ச)

ஒங்கார வோங்கலகத் துதித்துலவுங் கிரிசாமே
யோங்காரத் தீங்குடினா யுள்ளவிரு நதிசாமே
யோங்காரத் தேங்கான மொருவாத வனசாமே
யோங்காரப் பெருவீதி யுலாவருதந் தாவளமே. (ரு)

தாரகமே முகமாகத் தயங்குபெரு மதங்கயமே
தாரகமே திருவுருவாத் தனிவிளக்கு மாதிரமே
தாரகூலாம் பிடிசுளிற்றிற் தனியெழுந்த கயமுனியே
தாரகத்தி னுள்ளுயிராய்த் தணவரிய குணகரியே. (சு)

திருவருளா மதவெள்ளந் திரைகொழிக்குங் காவரையே
கிரியையறி விச்சையெனுங் கிளர்மதமுன் ரெழுக்கிபமே
யிரவுபக லற்றொளிரு மிடத்தமருங்குடக்களிதே
வாவொடுபோச் கிலாதெங்கு மருவிரிதை மதாவளமே. (ஏ)

பரவுமலப் பெருஞ்சேற்றைப் படர்ந்துழக்குக் கறையடியே
விரவுபவப் பெருங்காட்டை, விரைந்தழிக்கும் புழைக்காமே
வரவயிரா வணமுனைத்து வருங்களப நால்வாயே
யரவுதர பந்தனமா யார்த்தபெருஞ் சீர்த்தகரோ. (௮)

ஐங்கரநால் வாய்முக்க ணருளிருதா னொருமுனியே
சங்கரனீள் சடைக்காட்டிற் றனிவினையாட் டியல்கயமே
கங்கையுத கம்புழைக்கைக் கவர்ந்திறைச்சூக கயந்தையே
செங்க ளேறே கோளரியோ டெ-ணுதித்த சிவதுபமே. (௯)

மறைமுடிப்பா' துறையினடி மலர்சாத்துக் துடியடியை
மறைமுணிநூ புரடாக வினையணிமா வேவுமே
மறைபுகன்மு லப்பொருளா வழுத்தியன்மா தகங்கலே
மறையுமணு குதற்கருஞ்சீர் வளர்களப டேசமே. (௧௦)

கணராச குணராச கலராச புலவாச
பணராச சமலமகி பதிராச நிதிராச
வணராச மலரிதழி வனேராச வனைவலவை
மணராச துணர்வாச மலரடிக ளிணை போற்றி. (௧௧)

அகிலமெலா முபக்கிரமத் தன்பினினை டேயிறைஞ்சத்
தகவுறுமச் செயன்முழுதுந் தனிமுடிப்பாய் வனிமுடிப்பாய்
திகமுறையர் தொடங்குறுமிச் செயன்முடிப்பாய் பயமொழித்தெம்
பகவதிரு வருள்பொழிபூம் பதத்துணையே துணையென்ன. (௧௨)

இன்னனபய் டுதிபுகன்றக் வினையருளா னிறைபுகை
துன்னியசென் றம்முருநதன் குகவன நாநனடி
சென்னியுற உறவாத சிந்தையறையப் பாடாழி
முன்னிலையிற் சுராகுயான் மோதமுறக் கடை விததான். (௧௩)

ஆங்கெழுந்த தினியசுவை யாரமுத மதுகடத்தின்
பாங்குறப்பூ ரிதம்புரிந்து பாங்குறவைத் தனன்பின்னர்த்
தேங்குகரா சுரானைய திருமார்ப னடிதாழ்த்திவ்
வோங்கமுத முறைபகிர்ந்திங் குதவுகென வேண்டினரால். (௧௪)

அதுவினவு மரியவரை யழைத்தகா சுரகுலங்கான்
விதுமுடியாம் பிரலனத்தெம் விமலனரு ளாலிந்த
முதுசுவையா ரமுதெமக்கு முற்றுறப்பெற் றனமவனுக்
கிதுமணிவே தனம்புரிந்தவ் விருப்பிசா தகுகொளலே. (௧௫)

மரபாரும் பொறுத்திருமின் வல்லையமு தளிப்பலென
வரையாடி யமுதகட மொருங்குடன்னுகக் கொண்டேகி
விரையார்தண் குதவனம் விரையாவத் தீனையசுவச்
சுரையார்பொற் தசும்பொருபாற் றுரிசறவைத் தமுதேசன். (கக)

கழன்மறவா யுன்தொடொமர்க் கண்டதோ யந்தோயந்து
நிழன்மறையாக் கண்டுகைவெண் ணீரணிந்தைத் தெழுத்தோதிப்
பழமறைப்போற் றருமமுத பரமசயம் பிலிங்கேசற்
றொழன்முறையா னயந்தேத்தித் தூநுமா மலராதி. (க௭)

அருச்சுனைக்காம் பொருள் பலவு மமைத்தடிபூ சித்தீனைய
மருச்சுவைத்தண் ணமுதகட மலிதரேர் வைத்தண்ணல்
கருச்சுழியி லுருதருட்செங் கைநீட்டி யெமையெடுக்குந்
திருச்சுடரே யமுதேசா சிரியோன் றிருவருளால். (க௮)

ஆழிதடைந் தெடுத்திரு வமுதிதுநஞ் சமுதாக்கொள்
வாழிதிருக் குமுதமலர் மதுவாக்கொண் டருளியெய
பாழிவினை யொழித்தினருள் பாலியெனப் பலமுறைதாழ்ந்
தேழிசைமா மறையனந்த மெடுத்தேத்தி யெதிரிறைஞ்சி. (க௯)

பூசனைமுற் றுறமுடித்தப் புனிதங்வே தனவமுத
நேசனையாச் சண்டசர்க் குளபாக நிலேதனஞ்செய்
தீசனைநல் வாசனையா ரிதழிமதி நதிவேணித்
சேசனைமீட் டும்பாவிச் சென்றனன்வ் வமுதினெடும். (௧௦)

அன்னதிரு வமுதநாகர்ந் தசனாலோ வதுமேனித்
துன்னியோ முற்கலுழன் றினையமுதத் துளியாளே
மன்னமிர்தந் தருதானல் வடிவினுணர்த் திடவதுவாய்
முன்னரே முனைத்தெழுந்த முறையேயோ நாமறியோம். (௧௧)

அத்தகைய மாவனத்தவ் வருளிலிங்க மமுதமய
சுத்தவடி வாகவே துலங்கியொளிர் தருமென்றும்
வித்தகடே ளவ்வமுத மிளிர்கடங்கொண் டேகியமால்
கொத்தசுர ருணிலமார் குலக்கீடரா மெனக்குறித்தே. (௧௨)

அவ்வசூர் தமைவஞ்சித் தமரருக்கே யமுதமளித்
தொவ்வரும்பாற் கடலடைந்தாங் குரகபதித் கொளிர்துத்
திவ்வியகான் விடந்துரத்தச் சென்றதுமந் திரநாதன்
றெவ்விடமுண் டியிரளித்த திருவருளு மதன்மேலும். (௧௩)

எண்ணியவா றமுதுகொளற் கிடர்புகுதா வுபாயமினி
துண்ணிலவ வுரைத்தருளி யுதுகிடைப்பித் தருளியதுந்
தண்ணியவின் னமுதநிலே தனங்கொண்டு பிரசாத
மண்ணலரு டரப்பெற்றாங் கமரருண வளித்ததுவும். (௨௪)

ஆதியவச் சூதவனத் தமுதேச னருளினத்து
மோதியமர்ந் தனன்கேட்ட வாகேச னேதியுளத்
தாதாமிக் குறைத்திடின் றமுதேச தெரிசனமெப்
போதுகிடைத் திடுமினுமென் றப்பரமன் பதப்போதே. (௨௫)

மனத்திருத்தி வேண்டியவா மருதன்பர்க் கருடொழிலோய்
கனத்திருத்தி வைத்தமணி கண்டவெனக் கஞ்சலீலர்
யெனத்திருத்தி யுறவருளி யெளியேனைக் குளிர்குத
வ்னத்திருத்தி நின்காட்சி வழங்கியநான் பெறுவேனே. (௨௬)

என்றுரைத்தங் கன்புநனி யெழுந்துசெல வினிதிருந்தா
னென்றுரைத்த நந்திகழ லிறைஞ்சியவம் முனிக்கதன்மே
னன்றுரைத்த வாறுமக்கு நாமுரைத்தல் கேண்டினொ
நன்றுரைத்த வச்சுத நற்றவர்கோ நயந்துரைக்கும். (௨௭)

வேறு.

முருந்த னுதவரி வேதன முசங்கொள் சரிதாமி தோதிலே
ருகந்து வினவிய சீரினே ருளங்கொள் செயல்கள்கை கூடுவார்
மிருந்து வளரிக வாழ்வெலாம் விழைந்த படிதுகர் வார்பினீள்
சுகந்த மலரடி நீழல்வாழ் துலங்கு சிவகதி சேர்வோ. (௨௮)

அமுதநிலேதனச்சருக்க முற்றிற்று.

அகத் திருவிருத்தம்—ஆந் ௮௪.

இந்திரன் றிருவிழாச் சருக்கம்.

சந்திர சேகர னாமுதங்கொன மாலருள் சீரிது
மந்திர நாதனு லாவரு மங்கல் நீடுவி ழாமுறை
யந்திர னேதக வேபுரி யின்பினி யோதுது நாமென
நந்திரன் பாதக மோசக நந்திபி ரானவில் வானரோ. (௧)

வேறு.

மைத்தகே னனந்த னுங்கு வந்தமு தேசற் கந்நாண்

ஹைந்தம ரிராச ரூடா மணியெனும் வளவற் கூய

மைந்தபல் வளந்து வனற மரபினி லுவகை மல்கி

* மைந்தறப் புரிம கோற்ச வத்திரு மாண்பு முற்றும். (உ)

வானநா டளிக்குஞ் சீர்த்தி மகபதி யுணர்ந்து சூத

கானநா டளிக்கு ணத்திற் கனிந்தமு தேசன்கான

பானநா டளிக்குட் போந்து பரவியத் திருவி ழாச்சீர்

மேனநா டளிக்கு லாவ விழுத்தக விதியாற் செய்தான். (ங)

அனந்தன்முன், னியற்று வித்தாங் கனந்தம் வலாரி யாற்றம்

வனந்தரு மனைய வாய்மை மகோற்சவத் திறஞ்சொல் வாமென்

றினந்தரு முனிவர் வாறே ரேனையர் தமையொ துக்குங்

கனந்தரு வேத்தி ரக்கைக் கண்ணுதல் கழறு கிற்கும். (ச)

வினவுதி சனற்கு மார வித்தக முனிவ ரேறே

யனகனும் பனக வேந்த னுற்றமத திருவி ழாச்சீர்

தணகமோர்ந் செழுசு நாசி தண்ணரு ளமுத நாதன்

கனகவம் போரு கப்பூங் கழற்பதி கருத்த னாகி. (ரு)

தழைத்தெழு மன்பு முன்போ தாச்சதா கதியைத் தன்முன்

னழைத்தனி லேச கேட்டி யாம்பிர கானத் தெம்முட்

குழைத்தரு னருவாய் மன்னுங் குலவமு தேசற் கிந்நாண்

மழைத்தரு சைத்தி ரோற்ச வம்புரி வாஞ்சை யுற்றும். (ஊ)

ஆதலி னமுத சூத வணிவனம் விரையச் சென்று

காதலி னுங்கு முன்னர்க் கவினிறை செயல்க் ளெல்லா

மோதலி னதிக் கென்ன வுளுற்றுகென் றனன்கேட் டாங்குப்

போதலி னா்வ மிக்குப் பொருக்கென வெழுந்தான் மன்தே. (ஏ)

ஆசுக மளிப்ப திந்த வருட்சிவ பணியே யன்றே

வாசுக[†] மளித்து மாற்று மழுதலிங் கேச னம்பா

லாசுக வளிப்பா னக வருட்டொடர் பிணித்தான் போன்மென்

ருசுக வேந்தன் மீதா ரார்வமுந் துறச்செல் கின்றான். (அ)

■ மைந்து - மயக்கம்.

† உகம் - உலகம்.

செல்வழி மயற்கூயீது செப்பும்வான் நபதி கேட்டி
மல்வரு சைத்தி ரோற்ச வந்தனிச் சூத காணத்
தெல்வள ரமுத நாதற் கியற்றிய விழைந்து மாங்கட்
பல்வகை யணிகண் முன்போய்ப் பயிற்றுதி வல்லே யென்னு. (க)

இந்திர னுணை யாமீ தென்பது மிசைத்தான் கேட்ட
தந்திர வழிசார் பெல்லாந் தணவறத் தெளிவான் ற்சன்
மந்திர நாதன் சூத வனத்துட னனுச ரோமம்
லந்திர வகற்றுந் ஈய மார்க்கண்ட தோயந் தோயந்து. (க1)

தளிபுகுந் தமுதநாதன் சந்தி தாழ்ந்தி றைஞ்சி
யளிபுகுந் துந்தத் தான்முன் னுற்றுமக் கோயிலெல்லாந்
களிபுகுந் தெழில்வி னைக்குங் காண்முனை தன்னைக் கண்டாந்
கொளிபுகுந் திழுக்கக் கண்ணுந் துரைப்பரு முவகை கூர்ந்தான். (க2)

இயலெழி லுலக மெல்லா மிலங்கினு மிளஞ்சேய்க் கினரோர்
செயலெழில் புணர்ப்பர் காதற் றிறத்தினச் செய்தி போல
வயலெழில் வேண்டா தென்று மலிருமத் திருக்கோ யிற்கு
வியலெழில் வகைக னெல்லாம் விழுத்தக விழைந்து செய்வான். (க3)

நவின்முதற் கோபு ரம்முன் னந்திமண் டபத்து தீசி
யவிர்திசை யிடைவ சந்த மண்டபத் தகத்தி டைக்க
ணுவமனெவ் வுலகத் துள்ள முள்ளதன் றிதற்கென் றேதத்
திவியமா மணிப்பொன் வேதி சிற்பநா நிகழக் கண்டான். (க4)

ஈலவொளி வயிரத் தம்ப ரரையதி னிறுவி மேனின்
நிலகொளித் துகிர்க்கு டஞ்சா ரிந்திர லீலப் போதி
குலவொளித் தாள விட்டந் கோதில்செம் மணிவி டங்கங்
கலவொளி நிலமேன் மூன்று கவினவோர் விமானங் கண்டான். (க5)

தாமணித் தாபி யுச்சித் தொழமணி * நிரைத்தா னந்தத்
தேமணி விமானக் கேற்குந் திறமணி யறுப்பெ லாமுங்
கோமணி நிரையின் யாத்துக் குலமணி கிரிசை யோடு
மாமணி கண்டன் மேவும் வனமணி பீடங் கண்டான். (க6)

அத்தகு வேதி கைக்காங் காயபொன் மணிச்சோ பானம்
வைத்தது சூழத் தூளிர் வந்துபோம் வழிய மைத்துச்
சுத்தரீ ராங்கி யாத்துத் தூநறு மலர்ப ரப்பிச்
சித்திர நிரைக னெல்லாந் திறத்திற னாகக் கண்டான். (க7)

* மணி - இடைக்குறை.

பிறங்குகண் ணடியோ வென்னப் பித்திகை யாதி யேனைத்
திறங்குல வணிக னெல்லாந் திருத்தகாவமைத்துள் ளாலம்
மறங்குசெவ் வியவ சந்த மண்டப் புறம்பு குழங்
கறங்குசீ ரினம ரக்காக் கமழ்த்துல களப்பக் கண்டான். (௧௭)

திருத்தகு மபிழு கச்சீர்த் தென்துவா யில்னே ரெம்மா
னுருத்தக வெழுநது பத்தி யுலாநடைக் காவ ணநதான்
குருத்தகு விதான டாதி குலமணித் தொங்க லாதி
மருத்தகு மாலை யாதி மலிந்தொளி வயங்கக் கண்டான். (௧௮)

மரகதத் திலக டண்டு மணிபொறும் குலையீ மைத்து
விரவுபுத துகிரிற் றாக்கும் விழு ரிய வாழை வெண்பொ
னையதுவர்ப் பழுக்காய் முத்தி னலர்முகை யாதிப் பூ
* ஷுபகல்பல் வகைய கன்ன னிரை நிரை யாகக் கண்டான். (௧௯)

* லனெலாம் படுங்கிற் சோதி கலவெழுச சமன்செய தன்ன
தலனெலா மதித மூஉம்பஃ ராகா கணங்க ளென்ன
நலனெலா நிறைந்த தூய நகுமணி கரைக ளாய
குலனெலாம் விளக்க மாகிக் கொழுஞ்சுடர் பரப்பக் கண்டான். (௨௦)

விரையெலாம் விராய சாந்த மெழுக்கெலா முகனுஞ் செய்தான்
விரையெலாம் விராய பன்னீர் மேலெலா மணப்பப் பெய்தான்
விரையெலாம் விராய தூபம் விசும்பெலாங் கமழ்ச் செய்தான்
விரையெலாம் விராய சுண்ண விதமெலாம் விடயப் பெய்தான். (௨௧)

இடநிடந் தோயுளு செமபொ னெழின்மணி குயின்று தூய
வடிபுண னிறைத்துச் சென்னி மால் ல மணிப்பொற் றேருகாய்
முடிதரு தருப்பை வாச மொயம்மலா மாலை சேர்த்தி
நெடிதொளிர் பூகுட்ப ஈபைநரை யாக வைத்தான். (௨௨)

இன்னன மேலு மேலு மெண்ணில வெண்ணி யெண்ணி
மன்னிய புரீஇவ சந்த மண்டப் முத்தர்கோ டித்தாங்
கென்னையாண் மதி ரேச னிமாசலை யாலு மீன்ற
வண்ணவாழ் சிகேத னங்கட் களவிலா வணிகள் செய்தான். (௨௩)

துனமரு தமர்ந்து போற்றும் திருத்தொண்டி னிலையர் தாமு
மினமரு தியாமுன் றெண்டாற் நிருந்தளி யிதுவன் நென்ற
மனமரு தையுற் நெந்தை வடிவினெற் நெளிய ரென்ற
* லனமரு விழைவி ஞற்று மணிசில யளக்கற் பாற்றே. (௨௪)

உலகெலாந் தழைக்க வெம்மா னுலாவரத் தவஞ்செய் வீதி
நிலனெலாந் தருப்ப ணத்தி னிழலெழத் தூய்மை செய்தத்
தலனெலாம் வெண்ம ணற்றுந் தன்மையிற் றரள நுண்மைக்,
குலனெலாம் பரப்பி வேணிக் குடினெயென் றுவப்பச் செய்தான். (௨௫)

அம்மறு கிருபாற் கன்ன லரம்பைபூ கதவொ முக்க
மம்மறு கனைய கங்கை யாற்றிரு கரைநி லாவுஞ்
செம்மலர்க் கதவி யாதிச் செறிவென நிறுவி நீது
செம்மணித் தொடைய லாதி திகழ்மக ரிகைகள் சேர்த்தான். (௨௬)

இவ்வகை யேனை யாவு மெழில்வகை நிரம்ப முற்றி
யவ்வகை மயன்முற் சென்றங் கனிலனுக் குணர்த்த வன்னே
னுய்வகை முன்ன யேய வும்பர்கோற் குணர்த்த லொல்லுக்
செய்வகை யமரர் குழித் தேவர்கோ ளுங்குப் போந்தான். (௨௭)

ஆரூ ளீர்ப்ப முன்னின் றன்புபின் றள்ள வுள்ளம்
பேரூ ளுலகெ லாஞ்செய் பெரியநா யகிபான் மேய,
சேரூ ளமுத நாதன் சேவடி தாழ்ந்து பல்கா
னேரூள் வெள்ள மூழ்கி நின்றபஃ றுதிந வின்றான். (௨௮)

காளகந் தரம கேச கனகந் *தரமா னேச
†காளகந் தரர்க்கு மோச கவினகந் தரமா னாச
‡காளகந் தரச தேச கணந்தகந் தரச பேச
|| காளகந் தரச சூத காளகந் தரநி வாச. (௨௯)

வந்தனை நரண மூன்று மாறுநு வழிசெய் வார்க்கு
வந்தனை யினுமி ரக்க மலியமுன் பொலிய வாங்கு
வந்தனைத் தின்பமுற்றும் வழங்கமு தேச வானி
வந்தனைத் துலகும் போற்று மாவனத் தரசே போற்றி. (௩௦)

*நாகவ ரசன வாத நகுமணிக் சுடிகை யுச்சி
நாகவ ரசன பூசை நயந்தவ தருமே காச
நாகவ ரசன காதி நற்றவ குரவ வர்சை
நாகவ ரசனம் போற்று நறியமா வனத்தாய்போற்றி. (௩௧)

* தரம் - மலை. † காளகம் - கரியபாவம். ‡ காளம் - மேகம். || கம் -
சரசு. || காளம் - குலம்.

* நா - கவர் எனப்பிரிக்க.

தருமமால் விடையாய் போற்றி சைலையோர் புடையாய் போற்றி
யிருண்மனத் தடையாய் போற்றி யிதழியச் சொடையாய் போற்றி
சூர்மமுற் றிடையாய் போற்றி சதுர்மறை நடையாய் போற்றி
வருமயிற் படையாய்போற்றி மாவன முடையாய் போற்றி. (ந.உ)

அரிவளர் மனத்தாய் போற்றி யடையலர்ச் சினத்தாய் போற்றி
களிவள ரினத்தாய் போற்றி காளபேர சனத்தாய் போற்றி
சூளிவளர் சனத்தாய் போற்றி தூயசோ பனத்தாய் போற்றி
நளிவளர் தனத்தாய் போற்றி நவிலுமா வனத்தாய் போற்றி. (ந.உ)

வேறு.

என்றிவ் வாதி துதிந ளியம்பினேர்
நின்று செங்கர நீண்முடி மேலெழீஇச்
சென்று கடம்புநட் சிந்தை மலர்ந்துதா
*எொன்று மன்பி னுவந்திது வேண்டமால். (ந.ச)

ஐய வாரமு தேச வசலைபான்
மெய்ய மந்திர நாத விதுநதிச்
செய்ய வேணிய சின்னஞ் சிறியனே
லுய்ய வேண்டினின் சந்திதி யுற்றனன். (ந.ரு)

உற்று ளேனின் சைத்திர வுற்சவ
முற்று தூன்முறை தொட்டு முடித்திட
ரெற்றி வாழ்விருப் பெய்தின னேழையேன்
*பெற்று கந்தரின் பேரருள் வேண்டமால். (ந.சு)

நலம தொன்றுறற் கெண்ணி னடுவிடர்
பலபு சூந்திடும் பண்பினர்க் கும்மெனி
ன்லம தொன்றுமி னுயினேற் கன்னவை
பலமுற் றெய்தல் பகர்தலும் வேண்டமோ. (ந.எ)

செய்த லோத வியாதுந் தெரிதராப்
பைதல் வாழ்க்கையுட் பட்டுழ லேழைபா
லுய்த லில்லப ராதமோ ராயிர
நைந லெய்துற நண்ணினு மண்ணலே. (ந.அ)

திருவு ளம்பொறுத் தாள்கெனத் தேவர்கோன்
மருவு ளம்புயத் தாளின் வணங்கிமேல்
வெருவு ளந்தெறு நந்திமுன் வேண்டி
தருவு ளம்புரி யாணை தலைக்கொளா. (ந.க)

* பெற்று = கடைக்குறை.

தன்ன தேவர் குழாத்தினைத் தானழைத்
தன்ன மும்மனம் வேறென்றிற் சார்ந்திடா
தின்ன வற்சுவத் தின்புற நீர்விழைந்
தின்ன நின்ன வியற்றுக்கென் நேவினான். (ச௦)

ஆசை யாசையிற் போற்று மமரரை
நேச மிக்க நிமல நமரங்கா
னேசி லாத விழாவிங் கியற்றுதல்
பேசி னுந்துணைப் பேறசொண் டேயெனா. (ச௧)

முகம் ஷ்ரேதி யவருண் முதிர்நிதித்
தகவற் கோதுவன் தக்கினை யாதிய
தொகுபொன் னாடொறுங் காலந் தொறுந்தொறு
மிகவ ளிக்கும் வினைநினக் கென்றனன். (ச௨)

எழு நாக்கொ ளெரியினை நோக்குபு
வாழி வேண்டிடந் தோறும் வகைப்பல
கேழின் மிக்க சுவையிற் கெழுமுணை
ஆழி னுக்குந் தொழிலுனக் கென்றனன். (ச௩)

அனில கேட்டி யனகன் சினகரம்
புனித வீதிக ளாதிய பூவெலா
மினிய கண்ணடி யென்ன விளக்குமவ்
வினைப ரிக்குதி யென்று விளம்பினான். (ச௪)

வருண வாதனச் சோதனி மாண்பணி
புரியி டந்தொறும் பூம்புன றூம்பணி
மருவ முக்கின் மெழுக்கு மலர்பணி
யுரிய வுன்றனக் கென்றன னும்பர்கோன். (ச௫)

நிருதி யீண்டு நிருத ரசுரர்கள்
பெரிய பூதர்முற் பேத வகையினோர்
புரியுந் தீவினை யாண்டும் புகாதுநின்
றரிதி னோம்பனிற் காடென் றறைந்தனன். (ச௬)

நடுவ கேள்வரு நாற்புறத் தோர்களு
மிடைநெ ருக்கை நடுவின் விலக்கினின்
றிடரு ருநெறி செல்ல வியக்குகோ
ஹுடைய கைத்தொழி னிற்கென் றுரைத்தனன். (ச௭)

கோதி லுற்சவங் கொண்டருண் மண்டபத்
தாதி வீதி யெழுச்சியி லண்மிநின்
ரோது கோற்றெழு லாற்று முரிமைநிற்
கேத கும்பணி யீசகொள் கென்றனன். (சஅ)

ஏற்ற வேற்ற பணிக ளியம்புபு
சாற்று சோதிடர் யார்க்குத் தனிக்குரு
போற்று தன்குரு வாம்பொன் னவன்மலர்க்
காற்று ணைக்க ணமந்து கழுவான். (சக)

ஐய மந்திர நாத னருள்விழாச்
செய்ய லாந்தின மோரை சிறப்புற
வய்ய வேர்ந்துரைத் தான்கென வேர்ந்தவம்
மெய்ய னோயென் ரோதினன் மேதக. (சு)

நாளை யென்று தொடங்க நலந்தரு
நாளை யோதிய நற்றவர்ப் போற்றியந்
நாளை யேதன் னவையொழித் தின்பரு
* னோளை யென்று நயந்தன னாகர்கோன். (சு)

வேறு.

தந்திர நாதன் வேத தத்துவப் பொருளாய் நின்ற
மந்திர நாதன் செய்ய மகோற்சவத் திருநா ளிந்நாள்
வந்திர வகற்று காட்சி மனம்விழி குளிர்ப்பக் காண்கென்
றிந்திரன் முடங்க நீட்டி யெங்கணு மினிதுய்த் தானால். (சு)

உய்த்திடு முடங்கல் கண்டா ரொய்யென மண்ணோர் விண்ணோர்
பத்தியி னிறைஞ்சி யெற்றுப் பனிமலர் தூய்ப்பு, சித்தா
ரித்திசை யன்றோ சீர்தீத தெத்திசை களினு மென்றோ
வத்திகழ் சூத கான மடுத்தாந் நிசையுஞ் சூழ்ந்தார். (சு)

புல்லொடுஞ் சமிதை யோடு நூலொடும் போது வாரு
மில்லொடும் வேள்வித் தீக்கை யியைபொடு மேகு வாருஞ்
செல்லொடு தோய்கா னின்று தவத்தொடுஞ் செல்லுவாருங்
கல்லொடு தோய்த வாகக் கதுரொடுங் கமனிப் பாரும். (சு)

சமையம்வாய்ப் புறப்பெற் றெம்மான் றகும்பணி் செய்கிற் பாரு
மமைவிசே டாதி வாய்ப்புற் றகம்புறத் தருச்சிப் பாரும்
கமைநடச் சிலம்பி னோசை கண்டுகெட் டிருக்கொள் வாரும்
தமையுணர்ந் தமைந்து சார்ந்து தாமிரண் டறவாழ் வாரும். (சு)

வற்புடை வேட்டன், முன்மூ விருதொழி வியற்று வானு
நாற்படை சூழ வாழு நானிலப் புயத்தி னானு
மேற்படை துலாக்கோ லாக மிளிர்ந்தி வினைவி னானுஞ்
சாற்படைத் தொழின்மீக் கூர்ந்து சகமுழு துய்விப் பாரும். (௫௯)

களிரெடு பிழக ளென்னக் களியொடு நடவு வானு
மிளிர்முடி லோடு நீங்கா மின்னென விரவு வானுங்
கிளியொடு மின்சொ லாடிக் கிளர்வொடு மேகு வானு
மளியொடு புயத்த லங்க லலங்கநே டணமு வானும். (௬௦)

ஆமிவ ராதி யானோ டணவரு மாங்காங் கன்பான்
மாமகிழ் பூப்ப வன்னோர் மரபுறு நிலையுட் கொள்கை
தாமுணர்ந் தவர வர்க்காந் தாத்தினெட் டீணையுங் குன்றா
தேமுற் வசித்தற் கொத்த வசதியி னிருப்பச் செய்தான். (௬௧)

இன்னன வேனை யாவை யெழில்விழா விற்கு வேண்டு
மன்னன வங்க னாக வமைத்தன னாக வானோர்
மன்னனச் சிறப்பு நோக்கி வான்வரு பானு தானுந்
துன்னன விழவு காண்பான் றேயமே னாலு புக்கான். (௬௨)

புள்ளின நானு யென்னப் புராரிதன் றிருவி ழாவைத்
* தெள்ளின நமரங் காணுந் தெரிசனா யத்த மாக
† வள்ளினம் வருதல் வேண்டும் வம்மினங் குடம்பைக் கென்ன
நள்ளின வடைத்தல் போன்று நன்றன செல்வ வானில். (௬௩)

உலகெலாம் பொதுவிற் சொள்வா னென்ன மு திறைக்கா ரின்ற
நிலவுகண் டோர்புள் னோகை நிமிரமற் றோர்புள் ளந்தோ
நலிவுற வகில லோக நாயகன் கருணை யொன்றே
பொலிவுறு மின்ப துன்பம் வினைவழிப் புகட்டல் காட்டும். (௬௪)

ஆயதோர் காலு மாலை யவிர்மதி யமரர் கோமான்
மேயதோர் பணியு நம்பால் விதித்தில னாத லாலத்
தூயதோர் விழாவி னாஞ்செய் துப்பணி நிகரின் நென்மார்
சேயதோர் பணிசெய் கென்னுத் தெளிகடற் குளித்தெழுந்தான். (௬௫)

எழுந்திடு மதியோன் செய்த தென்னென வுரைத்து மம்மா
தழுந்தம பணிசெய் வானோர் தாம்வழி வந்த வேனோ
ரழுந்தம ஶேசனாதி யனைவர்க்கு மமுத மாரப்
பொழிந்தயர் வெழித்து மேலும் புரிபணித் காற்றல் செய்தான். (௬௬)

* தெள்ளின-முற்றெச்சம். † வள்ளினம்-இதுவுமது.

புனிதன்முன் ஞால வாயிற் புரிந்தருள் புண்ணி யாக
வினையுறு சாத்தி போற்றன் விழுத்தரு கிரண சீதங்
கணியமு தனைய சூத கானனை முற்றும் பெய்தாங்
கினியமா புண்ணி யாக மியற்றினன் மதியோ நென்பார். (௬௪)

சார்ந்ததன் வண்ண மாதல் சாற்றியிர்க் கியல்ப தென்ப
சார்ந்ததன் வண்ண மாமுன் றழலெறி கொடுங்கா நிங்கட்
சார்ந்ததன் வண்ணஞ் செய்த சாற்றாரு ஷயிர்போற் றுனுஞ்
சார்ந்ததன் வண்ணத் தாலோ தகுமிதென் றுவப்பிற் சரல்வார். (௬௫)

வாட்டரிக் களிக்குங் காலம் பிரிவென்ப மன்கூட ரின்ப
ஐட்டரிக் களிக்குங் காலங் கலப்பென்ப ஷண்மை தெய்வ
நாட்டமிக் களிக்கு மெல்லி நலியநற் பணிகள் செய்தோர்
கூட்டமிக் களிக்கு மல்லீ தெனக்கலாய்க் குலவி னாரால். (௬௬)

நாளொன்றை யொருபால் வெப்ப நண்ணவோர் பாதி தட்ட
மாளென்று வைத்த தூய்வா னாவிகட் கென்ப கண்டாம்
வாளொன்று வெயிலி னெய்த்த வருத்தமுற் றவிர்வெண் டிங்கண்
மீளென்று விலக்கிற் றென்றா விழுந்தக வழத்து வாரால். (௬௭)

இந்துகண் டெற்ற செய்கை யின்னன வாக விப்பான்
முந்துகண் டெறக்கு டாது மூரிநீர் மூழ்கும் பானு
வந்துகண் டெமைகோன் செல்வ மலிவிழா விற்பு துய்ப்பா
னந்துகண் டெறுகு னாகு நாலேமீ தெழுநான் மன்றோ. (௬௮)

வருபிர திச வேலை ஸ்தி யுங்கான் மருதி ரோன்
றரினை முற்றி னைத்த தன்மையா நன்மையாலோ
வரியமேல் கடற்கு எர்த்தோ ணணியகீழ் கடலெ முத்து
துரிசறுத் தருளெ ம்பார் தோற்றமுங் துணையப் பெற்றான். (௬௯)

ஞாயிரங் குத்த ராய ணத்தன யுதிசெ செல்வோ
னையுறு மருளாற் கீழை யார்கலி யெழீஇ விழாவி
னையுறிக் கீர்த்த லாலச் சிலையொழிந் தழுத நாதன்
கோயிலார் நோ தாகக் குறித்துவா னிவந்து வந்தான். (௭௦)

வருடங்க டோறு மெத்தை மந்திர நாதன் செய்ய
வருடங்கு டைத்தி ரோற்ச வந்தரி சித்தற் காகு
மருவுந்தன் மையினே யோரார் மாதமுன் றனற் தாலே
தெருடந்த விரவி ரேரேசெல்வதென் றுரைப்பர் மாதோ. (௭௧)

நாயக னுளத்திற் கேற்ப நடத்தலே குலத்திற் போந்த
தூயகற் பினர்மாண் பென்னுந் துணிவினைக் காட்டி யாங்குத்
தோயமுற் றெழுந்து கொண்டென் சுடர்முக மலர்ச்சி நோக்கி
மேயமுண் டகங்க டங்கண் மிளிர்முக மலர்ந்த மாதோ. (௭௨)

தாவில்சீர்க் குலமா தர்க்குத் தந்துணை நோவி னோதல்
சாவினிற் சாத லேயார் தலையளி யென்ப தேற்று
மேவிய விரவி நேரில் விதுமுக வொளிம முங்கக்
தூவியங் குமுதப் போதங் கண்முகங் கூம்பிற் றம்மா. (௭௩)

செயலொழி வுறக்க மீண்டு செயல்விழிப் பன்றி வேறு
மயறரு முறக்க மில்லா வானவ ரோடு மேனை
முயல்வினை மாந்தர் யாரு முந்துறப் புரியுந் தத்த
மியல்பணி யுள்ள மூக்க வெழுந்தன ரியற்று கிற்பார். (௭௪)

தேவர்கோன் சூரவன் சொன்ன சித்திரைத் திங்க ளிந்து
மீவளர் பக்கத் தைந்தின் மிருகசீ ரிடநா டன்னி
லோவறு செயழு கூர்த்த மொன்றரு னோத யந்தான்
மேவுமப் பொழுதே யன்பு மீக்கினர் தெழுவெ முந்தான். (௭௫)

நித்திய மாகி மூன்று நிமலனா கமத்தி னாற்ற
லொத்திய நமக்கே நல்க வுறுமதி காயம் வாய்ப்தோர்
சத்திய சிவதீக் காகி சமககார முற்றும் பெற்றோர்
முத்திசெய் பரம னைந்து முகோற்பனர் வழிவந் துற்றோர். (௭௬)

வேறு.

ஆயசிவத் தூவினர் குழிவி யமர்ந்ததிருக் கூட்ட முன்போய்
நேயமிகப் பணிந்தெழுந்து நேர்நின்றவ் வானவர்கோ
னாயகனை யான்மார்த்தம் பார்த்தமென நவிற்பிருபாற்
தூயசிவார்ச் சனைபுரிந்தே யுலகமெலாந் தொழ்ச்சிறந்தீர். (௭௭)

எந்தையமு தேசனுக்கண் டியற்றுவிழாத் தொடக்கமுத
லந்தம்வரை புரிசெயலு மன்றியுரித் தியமுதலு
வந்தசெயன் முழுவுதானும் மாண் செயலே யெனவோர்ந்து
மிந்தவிழா வியற்றுகென யான்வேண்டன் மிகையன்றோ.* (௭௮)

ஆமரெலாந் தொழுவானத் தாசேனின் மொழியென்னே
நிமலன்மகோற் சவமிதனை நீவேண்டி நடத்துதலா
லெமதுசெய வியற்றுகொழி லேவுபெருஞ் செயலினதாற்
கமைதருகர்த் துருத்துவரின் கண்ணதென வுவந்தோதி. (௭௯)

* என்றானென்பதவாய் நிலையாற்கொள்க.

அனுமதிபெற் றகமதியா லதைராச வனுளுயெனும்
வினைவிளக்கி யோதியுணர் வேதியர்தும் மனுளுயும்பெற்
நெனையருளு மமுதேச னிமாசலேபு சனைசிறப்ப
வினிதுபுரிச் தெதிர்வேண்ட லெனுந்தேவா னுனுபெற்றார். (௮௦)

அக்கடவுண் மாமறையோ ரனையமகோற் சவமிடையோர்
விக்கினமு முறதினிது வேண்டியவா முடித்தருள்வான்
மிக்கமறை முதற்பொருளாம் விநாயகனை விதிமுறையாற்
பொக்கமிலாப் பேரன்பாற் பூசித்தா ரருள்பெற்றார். (௮௧)

பின்னனைய விழாவினுக்காம் பெருந்தியந் தூய்சூக
வன்ன தனர்ச் சனைபுண்ணி யாகவா சனமாதி
முன்னருளுந் நினர்வாத்து சாந்திவினை முறைபுரிந்தார்
தன்னிகர்மா மறைபரவுந் தனிவில்வ தருமூலம். (௮௨)

தனிலமுத நாதனிரு தனையரொடு மிடத்தமர்ந்த
வனிதையொடும் பிதாவிருகால் வாங்கியவோர் காலினொடும்
புனிதவயிற் றேவினொடும் புடைநிமிர்பல் வரிசையொடு
மினிதினெழுந் தருளிவீற் றிருந்தருளப் புரிந்ததற்பின். (௮௩)

விதிமுறையிற் பூசனையவ் விருக்கமு லத்தியற்றித்
துதிசெய்மிருத் திகையதன்பாற் ரெட்டெடுத்துப் பட்டெடுத்த
கதிர்மணிசூழ் பொற்கலத்திற் கைக்கொண்டு பக்கமுறப்
புதியமதி வேணிபொடும் பொற்கோயில் பக்காரால். (௮௪)

இன்னமுறை யேமிருச்சங் கிரகணமாங் கியற்றியபின்
னன்னமிருத் திகைமுக்கூ ருக்கியவை யொவ்வொர்வகைச்
சொன்னமுளைப் பாலிகையிற் றூயேற்றின் றுவசமொடு
மன்னுவிழாத் தீர்த்தமென்மு வகைக்குரித்தா முளைதெளித்தார். (௮௫)

இவ்வகைசெய் தங்குரார்ப் பணிரிட்சா பந்தனமீற்
றெவ்வமறப் புரிந்துவிடை யெழுதுபடம் பூசித்துத்
தவ்விறுவ சாதிவா சனம்பேரி தாடனமுற்
கைவருபல் வினைகளுமக் கரிசறுமெல் லியின்முடித்தார். (௮௬)

எண்டிசைகா வலர்களுமாங் கிருந்தொண்டு புரிந்துறினும்
பண்டிசைநூல் வழாதுதிகா பந்தனம் முறைபயிற்றி
வண்டருமக் கிராமதே வார்ச்சனமு மரபியற்றித்
தொண்டர்மகிழ் தரவிமயத் தோகையொடு மமுதேசன். (௮௭)

தனக்கினிய விசேடபூ சனையாற்றி மகிழ்ந்தேத்தி
மனக்கினிய வருடருசோ மாக்கந்தர் தமைத்தொண்ட
ரினக்கினிய மண்டபத்தி னெழுந்தருள்வித் தெதிர்மரபின்
வனக்கினிய மால்விடைமுன் வரைந்தபடந் துசத்துயர்த்தார். (௮௮)

ஓதுமுறை மாதுவரா ரோகணமீ துளுற்றியுடன்
மேதகவெண் கொடிகளினும் விடையுயர்த்தாங் குடன்யாக
வேதிதிகழ் சாலேபுகூஉ மேவுபரி வாரமுடன்
மேதகுயா கேசகடம் விதிமுறைபூ சனையாற்றி. (௮௯)

கோதான விலக்கிவரு குண்டமுற முறையங்கி
யாதான முதலான வாற்றியா குதிகளெலா
மீதானம் புரிந்தீண்டிவ் விதத்தங்கி வினைந்கழ
மாதான மமர்த்தருள்சோ மாக்கந்தர் திருமுனுறீஇ. (௯௦)

அளிபெருக நனிசிறப்பி னமர்த்தருபூ சனையாற்றிக்
களிபெருக வாந்தோளி கவினவிரண் டணிந்தவற்றி
ஔளிபெருக வெம்பெருமா னென்றினுமை யொன்றிவர்த்து
தளிபெருக வலம்போந்து தகவினமகச் சாலேதனில். (௯௧)

எழுந்தருளி வந்தனைய விருஞ்சாலையிமுகமாய்த்
தழுந்தகைய பச்சிமேந் தான்பூர்வ முகத்தருளே
பொழிந்தருளி நின்றருளப் புரிந்துமகம் பூர்த்தியுற
மொழிந்தமுறை பூரண குதியினிது முடித்ததன்மேல். (௯௨)

அன்னமகச் சாலேநடு வமர்த்துயர்ந்த வேதிகையின்
மன்னமுத நாதனிடம் வளர்பெரிய நாயகிதஞ்
சொன்னகடத் திரும்புசை தொடரவிரு ப்ாங்கரினு
நன்னர்மகா தீபாதி நலம்பெருகு முறைபுரிந்தார். (௯௩)

சான்றசிவத் துவிசரிவர் தம்பகும்ப விம்பமெனு
மூன்றினுமீம் முறைபூசை முடித்திடவத் திருக்காட்சி
யேன்றுலகுக் களித்தவணின் றெழுந்தருளி யெம்பெருமா
னன்றதிரு வீதியிலெம் மன்னையெட்டு மூலத்தருவான். (௯௪)

பாணுமதி யெனுமிருவர் பல்லுருக்கொண் டெம்பெருமாற்
கானபணி புரிந்துயவா னடுத்திருபால் வரலேய்ப்ப
மேனிமிர்வுற் றவிர்செம்மை வெண்மையன விரிகவிகைக்
கானநிரை நிரையாகக் கவிந்துநிழ னனிபரப்ப, (௯௫)

ஒருபாறன் பாலாக வுமைகவர்ந்தா டவம்புரிந்தா
 ளிருபாலும் பெறப்பணியீண் டியற்றுவலென் றடித்தனன்பல்
 ளுருவாகிக் கங்கைதன தொண்டினாலீ சுறுசெயல்போற்
 றநீவான மகளிர் பவர் சாமரைகள் புடையிரட்ட. (கூக)

பின்புதமை மடிக்கிடத்திப் பெருந்தானைச் சிறுகால்செய
 தின்புதவு மம்மையப்பர்க் கீண்டிதுசெய் திடன்முறையென்
 றன்புதரு தொண்டரபல வருஞ்செயல்வீ சனககொண்டு
 முன்புதனித் தனிவிசிறு முழுமணக்கான் முகமிடப். (கூஎ)

தொடர்பிருபா லாலவட்டஞ் சுருட்டிநிறை யாதிசெய
 மிடையுநெருக் கொதுக்குழுடி விடையொளிர் பெரீற் சோலுலவ
 விடியகல்வான் பறந்தோடு மிடலிருபுள் ளிவைமுதல
 கொடிகடமகி கோரரசாயக குலவுவிடைக கொடமுனுற. (கூஅ)

யாமிதுதாறநதோடம் மிருநடனத் திறனோரா
 ளும்முனை நடித்தலுத்தோ மோதுநட விகற்பமெலா
 மேழுநீவோர்த் திடுமெம்மா னிதுவன்றோ பெருமபேறென
 றுமகல்வா னாமகளி ராநங்னெதிர் நடித்துவர. (கூக)

நாதமெலா மொடுங்குழிமுன் னண்ணியவா பின்புபல
 பேதமுற விறைவன்முனம் பெருகவிரிந் தெழுவுவென
 வேதவொலி த நிழ்வேத மிக்கவொலி தொக்கபல
 கீதவொலி பல்லியத்தின் கிளரொலிகள் வளர்நதுவர. (கூ௦)

இருபாலு மெசர்வேத மெடுத்தோது மிசைபெருக
 மருவாரின் நேனையமா மறையொலியின் மல்கிவரத
 தருவாய்மைத் தநிழ்வேதஞ் சநரிதியின் மன்னிவர
 வொருவாத சிவநாம கீர்த்தனத்தி னேசையெழ. (கூக)

வீணமுதற் றநதிரிகண் மேயபல கருவியிசை
 காணமர்வேயங் குழலாதி துளைவகைய கருவியிசை
 யேணமர்தோற் கருவியிசை யியைதருதா ளத்தினிசை
 கோணரிதாய மிடற்றெழுத்து குலவுமிசைக் குலம்பெருக. (கூஉ)

வந்தியர்மா கதர்குதர் மலிதருமங் கலம்வீரம்
 பந்தியமா புகழ்முறையே பண்புறநின் றெதிர்பாட
 முந்தியசீர்ப் பாவாணர் முதிர்சுவைநாற் கவிஞுட
 விந்தியநீத் தவர்போற்று மிருந்துதிபற் பலகூட. (கூங)

குருக்கொண்ட மதிமௌலிக் குழகனருட் டுவெள்ள
முருக்கொண்ட நிறம்பொலிந்தெவ் வுயர்கருமளித் துதல்போலத்
திருத்தொண்டர் திருமேனித் திருவெண்ணீர் றெளிபரவக்
கருத்தொன்று மரவோசை கண்மலர்நீர்த திரைவிரவ. (க0ச)

திருவருளி னடங்குமலர் சிஙைத்தெளிந் தன்புருருந்
தா நிக்மெய யடியர்சிவ தசபுரா ணத்தனவின்
வருமரிய பெருமகிமை வகைகனியு வகைசிறப்பப்
புரவியின புராகளிப்பப் பரிவினெடுத தோதிவர (க0இ)

விணமரி யெனப்பொழியும் விழிமாரி யனபர்தருந்
மாரி சொரிவிரைப்பூந் கவினமாரி சிவஞான
வண்மாரி கருதமிழ்மா மறைமாரி யுடன்பதினெண்
பண்மாரி முதலாய பலமாரி நலம்பெருக. (க0ஈ)

எமதுரியு மேகாச மெனவகித்துந் சிறப்பளித்தோ
னெனமயருரு மெனவகித்தாக் கிபமணிந்து முன்போதக்,
கமைசருமா மறைபரியாக் காதலித்தா னாதலின
னமையருள்வா னெனப்பரிசு ணடம்புரிந்தங் குடன்போத. (க0உ)

சிவனெனுநா மந்தனக்கே யுரியனென மறைதெளித்த
திவியதமிழ்சு கருதிபுகல் செழும்பொருணைர் தேற்றுதல்போற்
சுவணகட முதறநேவ மங்கலமாந் தொகையெட்டு
மவிரிழைவான மடவாக ளணித்தாக வெடுத்தேக. (க0அ)

என்னெனவோ துதுமெல்லா முடையபிரான் திருவெழுச்சிக்
கின்னனமற் றென்னவுமாங் கெயதமலர் மணியமுகின்
முன்னவனமா தேவனிறை முக்கணன்வந் தானென்று
சின்னமெலா மெடுத்தோதத் திருவுலாப் புறம்போநதான். (க0ஊ)

திருக்கோயின முன்போநது தேவமின ரெடுத்தேந்நுந்
கருப்பூர சடாமுதல கவினுறமும் முறைகுழத்
தருக்காதி சைவர்செய்பூ சனையேற்றுட் சென்றருளி
விரும்புரு மணியணைமேல் வீற்றிருந்தா னமுதேசன். (க0க)

இம்முறைநா னேதேற விருஞ்சிறப்பு நனியேற
வம்மலிரு பொழுதுமெழுந் தருன்பவனி யெவரிசைப்பார்
நம்மையரு ளின்பெரிய நாயகியோ டமுதேசன்
மும்மையுந் குயலுரு முறைபூர்தி வகைமொழிவாம். (க0ஃ)

வேறு.

பின்னர் வழிநாட் காலையிலெம் பிராட்டி யோடு மாந்தோளி
தன்னி லிறைவ னுலாக்காட்சி தந்தந் நாளின் மாலையினிற்
பன்னவரிய நித்திலப்பூம் பந்தர் சிழந்தி முழுதேசன்
மன்னு காழி மணியெழுச்சி மாண்பு சீனைப்பித் துலாப்போந்தான். (ககஉ)

மூன்றா நாளிற் காலையுலா முன்னே முறைபோந் தன்றியவிற்
முன்றூழ்ந் தல்குற குடைநதபணி தன்னைச் சுமப்ப வுமைபோதக்
கோன்றா னிவண்சார் பிரிவாற்றுக் குணத்தி னடைநது தரித்ததெனச்
சான்றோர் பரவு கயிலாயத் தனிவா கனமெம் பிராணூர்தான். (ககங)

வருநான் கெணுகாட் காலையுலா மரபிற் போந்தவ் விரவினடை
தெருளோ திமமூர்ந் துமைபோதத் திகழ்சே வடிமுன் முடிசூட்டிம்
பெருவாழ் வினுய் ததிகமெனப் பேணு நநிமிசையவற்குப்
பொருவா முன்னூற் சிவஞான போச மளித்தோ னுலாப்போந்தான். (ககச)

ஐந்தென் றிருநாட் காலையுலா வடைவிற் போந்தந் திகிரத்த
கத்தின் சொல்லு ரமுதருத்து கருணைக் கிதுகைம் மாறெனவபோன்
முத்துங் கிளியூர் தரவுமையெம் முதலவன் கணைச னெனற்கிசைய
வுந்தும் பூதந் தனைவசந்த விழாக்கொண் டோந்தா னும்புப்பிரான். (ககரு)

இருமூன் நெணுகாட் காலையுலா வெழிலார் தரப்போந் தந்நிசையெம்
பெருமான் றிணையூ டலின்வெல்லும் பெற்றி புறத்துந் தெரிப்பதென
வரிபூர்ந் துமைபோ தரவெம்மா னயிரா வணமூர்ந் ததுகயிலைக்
கிரியூர் பட்ட வாத்தனமாங் கிழமை தெரித்தாகு குலாப்போந்தான். (ககக)

அறமே வேழா நாட்டிலை யருமை யுலாப்போந் தன்றிரவி
லறமே யுருவா யென்றும்வள ரறமே புரிவா ளதுதெரித்தான்
கறமே யுருவாம் விடைபூர வண்ண லுருவிற் கலந்திடர்முற்
றறமே வியதோர் தொடர்புணர்த்தாங் கருமால் விடையூர்ந் தருள்புரிந்தான்.

இருநான் கெணுகாட் காலையுலா விணைக்கப் போந்தவ் வுயிர்க்கு முணு
வொருவா தூட்டி வளர்க்குமுயிர்ந் தாய்தானென்ப துணர்த்தாங்குத்
திருவார் காழ் தேனுவுமை செலுத்த மால்பின் னவதாரத்
துருவா யருள்வேட் டிவண்மேற்கொண் டெற்று னெனப்பாய் மாபூர்தான்.
ஒன்பா னாளி னுமையொருசோட் மெப்பை மயிற்சேய் சண்டசு
னென்பா ரொவ்வோர் மாமணித்தே ரிவந்தது திருமா மணிமறுகி
லன்பா லுடன்போ தரவெம்மா னமுதந் தனணிமணித்தே
ரினயா லூர்த்தாங் கருட்கோலத் தெழிலார் காட்சி யினிதளித்தான். (ககங)

ஒருபா னுளிற் சிறுகாலை யுடையா னுடையா னுடன்காட்சி
தருவாழ் வருளி யுவந்துதனித் தனிவென் விடைமே னிருமலமாந்
தெருண்மா தீர்த்தந தனிற்போநது தீர்த்தங் கொடுத்தாங் குலகமெலாம்
பெருவாழ்வளித்தாங்கருள்வெள்ளப்பெருநீர்தோய்நதிற்புறப் புரிந்தான். (1)

பின்னர் யாக விசர்ச்சனதுல் பிறங்க வாற்றி யாகேச
சொன்ன கடநீ ரமுதேச சுயமபு மூத்திக் கபிடேக
நன்ன ரியற்றி விசேடார்ச்ச னேருன புரிந்தல் வருதேசன்
முன்னா விடைமான் கொடியிறக்கி முதநீக கூடநதார் சிவததுவிசர். (கஉக)

நற்றிற் புரிசண டிசவிழா விலங்கப் புரிந்தா ரெண்டிசையும்
போற்றுபால் ரங்கு ரங்கன் புனைநத விரட்சை விசர்ச்சனங்க
னாற்றிற் புரிந்தா ரமுதேச னன்னை பெரிய நாயகிதன்
சாற்று தவியா னேற்றவமுந் தயங்க மரபின் முறைபுரிந்தார். (கஉஉ)

வருநா டோறுந் தனிவசுநத மணிமண் டபத்தில் வீற்றிருந்து
திருவாா விழாக்கொண் டருளியவச சிறப்பி னன்னந் மடங்கினுட்
பெருகா சிற்பப் புதுநீரகூழ் பிறங்க யாதது நறுமலாபெய
தொருவா நாப்பண மணிபீடத் துமையோ டெமையா ளமுதேசன். (கஉங)

தனக்கு நபன கும்பாதி தாபித தருசுகி துறுமரபின்
மனக்கொண் டினிய வபிடேக வகைகள் பெருக நனிபுரிந்தோ
தனக்கு வால்வாக் காதிக்வே தனமா பூசைச் சிறப்பியற்றி
மனக்கு மகிழ்கூர் விடாயாற்று மாண்பின் விழாசசீர் வயக்கினா. (கஉச)

உடனாக் கெழுந்தட் சூழன்முத லோரைந் தாவ ரணங்களினுய
புடைமா மறைதே வாரசிவ புராண கிருத்த வாத்தியங்க
ஸிடனீ னோதை யோரொனரு யிலங்கி முறையே தொடர்ந்துவா
நடநா யகன்கூழ் போநநிருக்கை நணிவீற் றிருக்கு நலம்புரிந்தார். (கஉரு)

சாற்று மிவ்வா றமுதேசன் சைத்தி ரோற்ச வஞ்சிற்பப்
வாற்றின் முடிதத சிவததுவிச ரவிர்வெண் பூதி பிரசாதம
போற்று வலாங்க களித்தாசி புகன்றில் வரிய பெரும்பயனீ
யேற்று வாழ்க்கன் றுபசரித்தா ரிறைஞ்சியெற்றாங்குடல்பொடித்தான்.

பின்ன ரனைய சிவததுவிசப் பெரியர்க் கரிய வணியாதி
மன்ன வணிநது மாபூசை வயக்கிச சிவிகை களி னிவந்தாங்
கன்னர் வீதி வலம்போந்தாங் கமரா சிரியோற் சவமுறையே
நன்ன ரியற்றி யடியுறைக ணயப்ப நனிதந் துளமகிழ்ந்தான். (கஉ௪)

அடைந்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்துருகு மன்பு பெருக வருள்வெள்ளக்
சூடைந்து புணர்ந்தாங் கமுதேசன் சூளிர்தா மரைசேச வடிநிழற்கீழ்
விடைந்து தனிவீழ் திருக்குமன மீட்க லாற்றான் புறவிடைபெற்
முடைந்து வினைநீக கியமகவா னுமபரோடு முமப ருற்றான். (கஉஅ)

என்னை யுரைத்தாஞ் சூதவனத செயதி யுய்ந்தார பெருந்தொகையோ
ரன்னை யிஹும்பே ருருளுடையா னமுத நாத னடைந்தனவே
முன்னை வினைநீத தருள்வகைகண முற்று முகமபற் பலகோடி
தன்னை நிலையெய துரைப்பினுமச சேடன் தனக்குஞ் சீர்த்தரிசே. ()

மலர்மெயஞ் ஞான சனற் குமர மைந்த வினநாம வரிப்பதையென்
லுலகி லுயிரக டிருவருளபெற் றயமெயந தூல்கொல் சாதனமபற்
பலவன னவையா வருக்குமுறை பயிற்ற லருமையவைககெவ்வோ
திலக ழிமிற்றற கிலகுநித சிவபுராண சிவவணமே (கஉ௫)

சிவபுராண சிவவணமே செனிநூல் பலசொல் லறங்க ளெல்லாஞ்
சிவபு ராண சிவவணமே சோகருஞ் செல்வத திறங்களுல்லாஞ்
சிவபு ராண சிவவணமே சோகரு டினைநன் மககளுல்லாஞ்
சிவபு ராண சிவவணமே சோகரும பலவா ினப்பமெல்லா (கஉ௬)

சிவபு ராண சிவவணமே சிசக சுகதி மு தலரிப்ப
சிவபு ராண சிவவணமே செரிமும் மலத்தைத தெறுவக வே
சிவபு ராண சிவவணமே சீவ குணநீக் சுரிப்பதுவே
சிவபு ராண சிவவணமே திகழ்பே ரினப் மருளவதுவே. (கஉ௭)

ஆன முறையா லவற்றிடைமிச சுருமை திகழிச சூதவன
மேனீ புராண முமுதேனு மேவு சருக்க மொனமேனு
மான கலிகள் பலசிலவ மற்றுன் றேனு ரியதிபெற
ஞான முறலோ ககல்கேட்ட னயக்கு மவரே பிறந்தவராம் (கஉ௮)

இன்ன சூத ளைக்காத யெழுது மவரே டந்தவரமேற்
பன்னு முதலு புரிந்தவாசீ பரவு மவாபு சித்திவார்
சொன்ன முறையிற் பதிட்டையுரி தூயர் முதலோ ரமுதேசன்
தன்ன தருண் னினைத்தவெல்லாஞ் சார்ந்து வாழ்வார் சாதமிதே. (கஉ௯)

என்றங் கெல்லையா ணந்தமுடித் திசைத்த முறையா லெழுவேட்டை
குன்று தெனிலுந் திருவிரையாக் கலியைக் கடந்து மேற்கூற
என்று காடுதன் தலைநதிருந்தா னுன்கு முகன்சே யென்குத
என்று தரித்த முனிகுலத்துக் கறைந்தா னுனைக் கலைந்தாரால்.

சூகவனபுராணம்.

வேதம் வாழி முகில் வாழி விளைகடும் வாழி யுயிர்க்கின்ப
சீதம் வாழி திருத்தொண்டச் செல்வர் வாழி பூதிமுதற்
சாதம் வாழி சித்தாந்த சைவம் வாழி யருளமுத
நாதன் வாழி யனைபொரிய நங்கை வாழி வாழியவே.

(கநக)

இந்தான் நிருவிடாச்சருக்கமுற்றிற்று.

சூகவனபுராணம் முற்றிற்று.

அகந் நிருவிருத்தி-நூற் 1).

சிவமயம்.

சூதவனபுராணவசனம்.

பாரம்.

சுதத்சாட்டுண்ணிய பரிபுரண பரமபதியாகிய சிவபெருமான், உலகர் யாவரும் வேதார்த்தங்களை ஒன்றொரு ருகஆராயந்து *நேசிகளைநது அவற்று ள்ளே இது பசாரம் இசுமண்மையெனறுள்ளபடி தெரிந்து, அத்தெளிவி னால் மலைவில்லாத பதிப்பொருள் ஒன்றே, அது இலீம்மறைகாய்போல் வே தத்துள்ளே விளங்குவதாம், அப்படி மரபதியேயாம். இதுவே எவ்வாற்று னும் ரிசதயமென்று சோதகொளஞ்சுக் கிகழும் வரி காதலால், ஐந்தவே தத்தினுட்பொருளை அவ்வுகாயாலருட எளிதினணாகைய வெண்குத்திரு ஷுப்பெருகருணையினாலே வெளியிடருந் ய புராணங்கள் பதினெட்டா கும்; அவற்றுள்ளே அக்கினிபுராணம் ஒன்று, சூரியபுராணம் ஒன்று, பிரம புராணம் இரண்டு, விஷ்ணுபுராணம் காங்கு, சிவபுராணம் பசுதாகும், அச சிவபுராணங்களுளொன்றாகிய பெளஷ்யோகசுதபுராணத்திலே கேடத்திர கண்டத்திலே ஸ்ரீபிரகாராயக்சமேதமநதிரேஸ்வரஸ்வாமி அவரத சாநரி த்தியராய வீற்றிருந்தருள்கின்ற திருவுகாததானமாகிய சூதவன்ஸ்தல் மா ண்ரியம் விளங்குகின்றது.*

இதைச், சிவபுராண மாதேவியாககுபதேசிகுமபோது, அவர்மடிந்தி வீற்றிருந்துகேட்டருளியஸ்ரீகப்பிரமணியப்பெருமான நக்திசேசவர் குபதே சித்தருள், அவர் சனற்கு மாரருக்கு, அவர் வியாசமுனிவருக்கு, அவர் எனக்கு பதேசித்தருளினொன்று சூதமுனிவா சொல்லிய இசுசூதவனமான் ரியமா கியவடமொழியைத் தரிழ்ந்ததாருணாநதாயுயும்பொருட்டித், தமிழ்மொழி பெயர்த்துத்தருகவென்று அசகுதவனத்தின் கீழ்பால் ஒருகுமோசத்திலுள்ள ஸ்லங்காட்டிலே, பூவைசியர்குலசுதிலே, கொடை நடையாதிபுததமருணங்க ளாணிதைநத இராமநாதச செட்டியார் செயக அருநகவப்பயரூபுதித்து,

* நேதி - ந - இது எனப்பிரிபட்டு, “அல்ல என்று” எனப்பொருள் பற்றி வட்டமொழி. எனவே வேதப்பொருள்களை ஆராயுகாற் பதியிலக்கணங் கள் அமையப்பெருதனவற்றை ஆது பதிப்பொருள்ல்லவென்றுநீக்கி என் பதாம். பதியிலக்கணங்கள் அநாதிபோதாதி அவ்வுடமுகள் குணங்களாய்

இவரை ராமசாரிசெட்டியாரென்று வழங்குப, நாதனென்றும் சூதியெனினும் பொருளொன்றே.

குதவண்புராணவசனம்.

உத்தமாததய சத்துவகுணவிலிச சிவநியமாநுஷ்டான சிவாநுக்கிரக சம
பங்க சிவபூஜாதரத்தாராயப்பிரசித்திபெற்று விளங்குகின்ற பூர்வாங்க-சிதம்ப
ரச்செட்டியார் கேட்ப, அதனை மறுக்கமாட்டாமையால், அன்பும் அறிவுஞ்
சிறிதும்மில்லையினும் மெய்யன்பர்கள் எண்ணியகாரியம் இனிது முடித்த
ருளுங் கிருபாவன்னலாகிய சிவபிரான், அமமெய்யன்பர் பொருட்டு இதனை
இனிதுமுடித்தருளுவாரென்று துணிந்து பூர்வாங்கசிவகுரவசாரணாவிர்த்தங்
களை வணங்கித் திருவருளவேண்டி அதனுள் அடங்குகின்ற தமிழ்மொழி
பெயர்த்து அயிர்த்தைத் துள்ளற்றிருபது திருவிருத்தங்களாகச் செய்தமைத்
தேன்.

அவையடக்கம்.

சொற்பொருளெல்லாம் சுகதி சிவரூபமேயென்பது சர்வாகீகாரம்.
ஆதலால், இப்புராணச் சொற்பொருள்களைச் சத்துவகுண விசிஷ்டர்களாகிய
சாதுக்கள் சுகதி சிவரூபமாகவேகருதி அவற்றார்சிவசரித்திரமகிமையைத்
தெளிந்து சத்துவப்பயனைப் பெறவாகா மன்றையோராயாதுகாரணத்தா
லாயினும் அதை மறந்து குற்றம்நோக்குவாராயின அதற்குச்சமாதானஞ்சொ
ல்லாதல் பரதந்திர வழிபட்ட மது கடமையன்று. அன்றியும் சமஸ்தவாக்
கியங்களும் சிவாஞ்ஞையானறி நடவா என்று பெரியோர் சொல்லாதலால்
இப்புராணச் செய்யுட்கள் யான் செயததாக நினைத்துக் குணவான்கள் குற்ற
ஞ்சொல்லார்கள. அப்படியன்றி என்வாக்கெனறேபிறர் கூறினும் அக்கூற்று
டையார்துக்கவிசுநிற்குற்றம்பார்க்கின் அது அவர்க்கேபழிப்பாகும். என்னை?
நானேவென்றால் இறைவனாற் குற்றங்களெல்லாவற்றையு சிறைத்துவைக்க
ப்பெற்ற அநேகங்களஞ்சியங்களை ரகாததுள்ளேன. குற்றமே வடிவாகிய என்
னிடத்து முற்றுங் குற்றமேயன்றி வேறு தோன்றுவாகலின்.

புராண வரலாறு.

உலககலாபுகழுகின்ற சத்துவகுண விசிஷ்ட புண்ணியபூமியாகிய
நைமிசாபணியத்திலே முன்னொருகாலத்திலே, செளனகர் முதலிய முனி
வர்கள் சத்திரயாக்கு் செய்து வந்தார்கள். அப்போது சூதமுனிவர் கவேசஸ்ச
யாக அங்குவந்தாரா முனிவர் யாவரும் இருக்கைவிட்டெழுந்து, காஞ்சிரமே
ற்குவிய எதிர்சென்று உபசரித்து அழைத்துவந்து ஆசனத்திருத்திப்பூசித்து
நின்று முனிவர் பெருமானே? அடியேங்களுக்கு அநேகமுறை கருணைகா
ந்து சிவபுராணமிர்தம் புகட்டினீர்கள். சிறிதுநதெவிட்டிலது; முன்சிவசேஷ
த்திரமகிமைகள் உபதேசித்துவருங்காற் குதவணமென்றொரு உத்தம சிவ
ஸ்தலம் உள்ளது, அது எத்தலத்தினுஞ்சிறந்தது, அத்தலத்தில் வீற்றிருந்

சூதவன்புராணவசனம்

தருளுஞ் சிவபிரான் அன்பார்களுக்கு அருளிய துவயசர்த்திர மங்குலகற்பு அளவில்லாதனவாகுமென்று சொல்லியருளினீர்கள். அம்மகிமாவிலேயும் கேட்பதில் மிகுந்த ஆசையுடையேம், அதுக்கிரகித்தருளுக என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

சூதமுனிவர், மிக்க விருப்போடு ஸ்ரீபிரகங்காயகி சமேதஸ்ரீமந்திரே வரஸ்வாமி பாதபங்கயங்களைச்சிரமேற்கொண்டுதியானித்திருந்துபின் முனிவர்களே? உங்கள் கேள்வி உலகெலாம் உய்தற்கு ஒரு முக்கியகாரணமுமாகும். என்மனமும் அதனையே விரும்பியது. இச்சிவபுராணசிரவணமே யாவர்க்கும் சர்வாபிஷ்டங்களுங்கொடுப்பது. நீங்கள் கேட்ட இச்சூதவன மான்மியம் அபக்குவர்களுக்குச் சொல்லக்கூடாத அதிக ரகசியசரித்திரமாகும். இதனை ஸ்ரீநந்திதேவர் சனற்குமார முனிவர்க்கு உபதேசித்தருளினாரென்று அம்முறையே சொல்லத்தொடங்கினார்.

ஸ்ரீகைலாசத்திலே, செம்பொற்றிருக்கோயிலிலே, ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வர சந்நிதானத்திலே, திருவருள்வெள்ளமென்றே யாவருந் துதிக்கின்ற அமுதமே சிறைந்துள்ள சிவதீர்த்த மொன்றுள்ளது. அதன் கரையிலே, ஆயிரக்கான் மண்டப மொன்றுண்டு. சுத்தவித்தியாமயமென்றே யாவராலுந்துதிக்கப்பெறும். அதனிடத்து உச்சமமுனிவர்கூட்டமும் வேதசிவாகமாதிரி சாஸ்திர முழக்கமும் எப்பொழுதும் நிறைந்து கொண்டேயிருக்கும். அம்மண்டபமத்தியிலே, வியாக்கிராசனத்திலே, வீற்றிருந்தருளுகின்ற ஸ்ரீநந்திதேவரைச் சனற்குமாரமுனிவர் வணங்கிப் பூசித்துத் துதித்து அஞ்சலியஸ்தராய் நின்று, எம்பெருமானே? தாங்கள் முன் உபதேசித்தருளிய சூதவனமான்மியத்தை இன்னும் விஸ்தாரமாக்கேட்பதில் விருப்பம் மேலிடுகின்றது; திருவருள் புரிகவென்று வேண்டிக்கொள்ளத், திருநந்திதேவர், அத்தலத்தையும் விநாயக சூப்பிரமணிய சாம்பசிவ பாதங்களையும் வணங்கித் துதித்து, நமது அருள்வழிப்புத்திர கொமணியாகிய சனற்குமாரனே? அவ்வியாஜகிருபாமூர்த்தியாகியபரமசிவன் உலகெலாம் உய்யும்பொருட்டு அநவரததாரணித்தியுராவீற்றிருந் தருளுகின்ற சூதவனமாகிய உத்தம சிவஸ்தலமானது, அத்தியுத்தநிர்கூல ஸ்தானமாய்த் தென்சமுத்திரத்திலுள்ள ராமசேதுவின் ஈசாஸ்திசைவினங்கவீற்றிருப்பது. இந்த உத்தம சிவஸ்தலமே இப்பூமிக்கு திருவருட் டிணையாய் விளங்குவது. தன்னை யடைந்தார்க்கு மகாபாதகாதிசமஸ்தபாவங்களும் நீக்கிச் சர்வாபிஷ்டங்களுங் கொடுத்து மோக்ஷத்தையுங்கொப்பாருளாக்குவது. இத்தலத்தின் பெருமை எத்துணைச் சிறந்தோராலும் தத்தனை கற்பகாலம் இருந்து சொல்லினுமுடியாது. அங்கனமாகவும் நீ அதனைக் கேட்பதிற் கொண்ட பேராகையை மறுக்க முடியாமையால் ஒரு சிறித்சொல்லத் துணிக்தோம். இத்தலமான்மியம் புகினைஞ் புகுதியாய் உன்

உத்தமகுதவனப்பரணை, தலம், தீர்த்தம், ஞானத்தி விசேடமென்றும், குதவனப் பரணைச் சருக்கம், ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்றசருக்கம், ஆதிசேடன் சிவலிங்கம் பெற்ற சருக்கம், ஆதிசேடன் குதவனஞ்சென்ற சருக்கம், ஆதிசேடன் நிரூபணச்சருக்கம், ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம், வருணன் தாபமோகனச் சருக்கம், மார்க்கண்டச் சருக்கம், இராமன் மந்திரோபதேசச் சருக்கம், அமுதகிவேதனச்சருக்கம், திருவிழாச்சருக்கமென்றும் மாம. இவற்றை வரிசைப்படுத்தியுமாய் அறிந்தவாறு விரித்துரைக்கின்றோம்; கேட்பாயாக என்று திருநந்தி தேவாசொல்லித் தொடங்கினார்.

தலவிசேடம்.

சுனற்குமாரனே? மகாமேருகிரியின் தென்றிசையிலே, சம்புத்தவிலே, பாதகண்டத்திலுள்ள தமிழ் நாடாங்கிய குலமகட்கு முகமென விளங்குகின்ற கோழ நாட்டிலே, அம்முகத்திற்கண்போல இச்சுதவனம் பிரசித்திபெற்று விளங்கும். அது காவேரிக்குத் தெற்கே மூன்று யோசனை தூரமும் வேதா ரணியத்துக்கு மேற்கே இரண்டு யோசனை தூரமும் தென்சமுத்திரத்திற்கு வடக்கே ஐந்துகுரோச தூரமுமாகிய எல்லையிலுள்ளது. அத்தலத்தின் அகலம் மூன்று குரோசமாகும். இச்சுதவனம் முற்காலத்தில் ஸ்ரீராமன் இராவணனா சியபைகவளைவெல்லுதற்குப் பயவல்லப்பெறவேண்டித்தன்னிடம்வந்து ஸ்ரீ மந்திரோஸ்வரஸ்வரமிருவருள் பெற்று உசாவுதல் செய்தமையாலும், செல்வம் கல்விஞானம் முதலிய திருக்கள் எப்போதும் உசாவிக்கொண்டிருத்தலாலும், திராவிடவேதப் பிரதிபாத்தியமாகிய திருவுசாத்தானமென்னுந் திவ்ய நாமம் பெற்றது. இத்தலத்தை யார் அடைந்து அவ்வுட்கித்திகள் அவ்வுட்குபாசுங்கள் சித்தசுத்தியாதி பாபுத்திமுதலிய எவற்றை வேண்டினும் வேண்டியபடிபெறுவார்கள். சமஸ்த சிவஸ்தலங்களும் இத்தலமேயாகுபெனத்தூண்டிது எல்லாத்தலங்களிலும்வசித்த எல்லா முனிவரும் இங்கு வந்து திருவருள் பெற்று எப்போதும்வசித்தலால், இது பிருதுவித்ததுவமென்று சொல்லவந்தும், விருப்பத்தோடு தன்னை அடைந்தவர்களுடைய பாவங்களாகிய மனம் லைகளை முழுதுங்கரைத்துப் பேரின்பமாகிய சீதனத்துவத்தைக்கொடுத்தலால் அப்படித்தவமென்று சொல்லவும்படும். எவராலும் தன்னை யடைந்தவர்களுடைய பிறவிக்காட்டைத் தகித்தலாற்றேயுத்ததுவமென்று சொல்லவும்படும். தன்னை யடைந்தாருடைய பாவமலைகளைப்பேர்த்து எறிதலால்வாயுத்ததுவமென்று சொல்லவும்படும். தன்னை யடைந்த அன்பர்களுக்கு ஞானாகாசத்தியானந்தயுளித்தலால் ஞானாகாசத்ததுவமென்று சொல்லவும்படும். இத்தலத்தைக் கண்டவர்கள் மூன்றாகிய பிராப்தமாகத்தகப்பாசனங்கள் எவ்வாறு செய்கிருந்தாலும் அவ்வளவு நல்கப்பெறுவார்கள். இத்தலத்தின் வட

தீருத்த சிவதீருத்தொணங் ஷசயவாசன தருவருடபுவனாஜாங்கபதி
நளையத்தேவரெல்லாந்தமக்குத்தொண்டுசெய்யவீற்றிருப்பார்கள். அமிர்த
சூதவனமென்னுத்திருளமத்தை ஒருமுறை ஜெபித்தவர்கள் மிர்தம், நீங்கப்
பெறுதலால் அமிர்தராகின்றார்கள். திருவுசாத்தானமென்னும்நாமம் ஜெபித்த
திருவர்கள் கீர்த்திலெக்டூமி அனனாதி அஷ்ட லெக்டூமி சிவஞான லெ
க்டூமி முதலிய லெக்டூமிகளெல்லாம் சாவுகின்றதானமாகப் பெறுதலா
ல் அவர்களும் திருவுசாத்தானமாவார்கள். இத்தலத்திற் றெய்கின்ற செபத்
பயாகாதிதர்மங்கள் ஒன்று அநாதமாகும். அநீயதலங்களில் அநேகதற்பகாஷ
ம் பஞ்சேசந்திரிய நக்கிரகதேதாடு பெய்யப்பட்டும் பரிசுத்த தவவியரயோசனம்
இத்தலத்தின் எல்லையை அடைந்தமாத் திபத்திற் றுடவதாகும். இப்படியா
னால் இத்தலத்தை யடைந்து சிவதீர்த்த ஸ்தானஞ் செயது சூதவனேசர் சந்
நிதிவந்து தரிசித்தல் தியானித்தலாதி செய்கின்றவர்களுக்கு இத்தலம் கொ
டுக்கின்றபலன் ஏன் சொல்லவதுபடுமோ. கணிதநூல் வல்லார் நினைந்தே
இத்துக்கூறும் பெருந்தொகையுள் அப்பலனின் பெருந்தொகைச் சிகையு
ட்பட்டா. இனிப்பலவாறு விரித்துக் கூறுவதெனனை. இத்தலத்தில் இடை
யுறுது வசித்தபுப் பெரியநாயகியையும் சூதவனேசையும தினமும் வழிபடு
நியமமுடையோர் பெறும் பிரயோசனம் ஈகைம்முதிக ந்யாயத்தால் எனபெ
ருககித் தெரிந்துகொள்வதும் அசாதகியமே. இதனை மெய்யன்போடுபடிப்ப
வர்களுங் கேட்பவர்களும் சமஸ்த த்மைகளு நீங்கித் திருவருள்பெற்றுவாழ்
வார்கள்.

தலவிசேடமுற்றிற்று.

தீர்த்த விசேடம்.

—(0:0)—

சுனற்குமரணே' மாந்தரண்டாதிருமணிவர்களாலே சுகல புவனங்களு
முள்ள சிவதீர்த்தங்களுெல்லாம் பூத்தலத்தினுள்ளேவந்து கூப்பதடாகாதிரு
பங்களாய என்றும் வகிகின்றன இவற்றின் நாமவரிசையே அளவில்லை யா
தலால் அவற்றுட் சிவ தீர்த்தமாத் திபம் உள்ளக்குகின்றோமென்று திருநந்தி
தீதவர் கூறுகின்றார்.

திருக்கோயிலினுள்ளே, அக்கினிதிரையிலே ஒரு சிவதீர்த்தம் உள்ளது
ஆது, அம்மல தீர்த்தமென்றும், மணிகர்ணிகாதீர்த்தமென்றும் பெயர்பெறும

* னன்கெ சிகையென்றது ஆயிரத்திருநூற் றைம்பத்து மூன்று

இல் மூன்று சின்னம் இலக்கம் போல் வருவனவற்றை யென்க.

ஈகைம்முதிகம்—இதற்கு இப்படியானால் இனிச்சொல்வதென்பது
ஈகைத்தொடர்புத்தை விளக்குவது.

சுதவனப் பரணவசனம்.

இது நா வடிவாயினும், தன்னிடத்துவந்து அன்புடன் விதிவழிமுழுகுவோ
 ருடைய பிறவீப் பெருங்காட்டைப் பஞ்சுபோல எளிதற்றகித்த விதெலின்
 வக்கினி யென்று சொல்லத்தகும். யாவார்க்கும் இத்தீர்த்தத்திலே தினமும்
 யுகியாக ஸ்நானஞ் செய்யக் கிடைப்பதரிது. ஆயினும் வருஷத்துக்கு ஒரு
 முறை * சித்திராபருவத்திலே இத்தீர்த்தஸ்நானஞ் செய்தால் முன்னுற்ற
 பத்ததைந்துநாளிலும் ஸ்நானஞ் செய்த பலன் முழுதுஞ் சித்திக்கும். திருக்
 கோயிலுக்குப் புறத்தே கீழ்த்திசையிலே அனுமகுண்டமென்றொரு தீர்த்த
 முள்ளது. அதில் அந்த அனுமன் மூழ்கி இஷ்ட சித்திகள் முற்றும்பெற்ற
 ன். இதிலே மங்களவார ஸ்திரவாஸ்நானம் முக்கியம். இத்தினங்களில் மூ
 ள்குவோர் திடகாத்திப தைரிய விரியாதி இஷ்டகாமியமெல்லாம் பெறுவா
 ன். இதன்கீழ்த்திசையில் ஆதிசேட தீர்த்தமென்று ஒன்றுள்ளது. இதிலே
 ஶசிமகநாளிலே அன்பு மிக விதிப்படி மூழ்குவோர் அஷ்டாபாக முதலிய இ
 ஷ்ட சித்திகளெல்லாம் பெறுவார்கள். அன்றியும் வேதசிவாகமாத் சகல சா
 ஸ்திரபரங்கதர்களாய் உண்மைஞானத்தாற் சிவசாயுச்சியப் பெருவாழ்வும்
 பெறுவார்கள். திருக்கோயிலுக்குப் புறத்தே மேற்றிசையிலே மார்க்கண்டத்
 தீர்த்த மென்றொரு தீர்த்தமுள்ளது. இது சர்வபாதகங்களும் நீக்கத்தக்கது. ச
 லபுலனங்களாலுந் துதிக்கத்தக்கது. இதிலே தைமாச குருவார பூச நஷ்டத்
 திலே அன்போடு விதிப்படி மூழ்குவோருடைய பார்வை செல்லுந்திசை
 யிறசெல்லவும் அஞ்சுவான்; சர்வசீவர்களையுங் கவருகின்றயமனு மென்றால்,
 அவர் பெறும் பலன் முழுதும் யார்தான் சொல்லவல்லவர்கள். திருக்கோயிற்
 புறத்தே தென்றிசையிலே கௌதம தீர்த்த மென்றொரு தீர்த்த முள்ளது.
 இது மூழ்குவோர்க்கு இஷ்டசித்திகளெல்லாம் உடனேகொடுப்பது. இன்னு
 ம் இவைபோன்ற அநேக சிவ தீர்த்தங்கள் இத்தலத்துள்ளன. இவ்வளவென்
 னுக்கொன்றானுஞ்சொல்லமுடியாதாகில் மகிமையெடுத்துச்சொல்ல நினை
 யப்பெதப்படி ஸ்தலாவிபுலாக ஞாயத்தாலாகித்துணர்க. இத்தீர்த்தங்களெல்
 லாம் மேற்கொல்லிய துவ்வத்தினங்களினின்றி எத்தினங்களின் மூழ்கினும்
 எண்ணியஎண்ணிய இஷ்டசித்திகளெல்லாங்கொடுக்கும். இதனை மெய்யன்
 போதிப்படிப்பவர்கேட்பவர் இகவாழ்வுமுற்றும்பெற்று ஆனவமல்லாதனை நீங்
 கெத்திருவருட்பேரின்ப வாழ்வுபெறுவார்கள்.

தீர்த்தவிசேட முற்றிற்று.

* இத்தினத்திலே இத்தீர்த்தத்திலே ஸ்ரீமந்திரேஸ்வாஸ்வாமியகாரதோ
 மகவாந்தமாகிய தீர்த்தோற்சவங் கொண்டருளும் வழக்கம் என்றுமுள்ளது.

† ஸ்தலாவிபுலாகம்—ஒருபாளையோற்றுக்கு ஒரு அவிழ்ப்பதம்பராதது. ஏ
 லவாய் அதுபோலென்று தெளிவது போல விளக்குவதோ ஞாயம்.

மூர்த்திவிசேடம்.

சனற்குமாரனே? இனி மூர்த்திகளையெல்லாம் கோட்பாடாகவென்று திருநாதி தேவந் கூறுகின்றார். நீங்கள் மாகிய பாமசிவன் ஜனனமரணப்பெற்றபய வசரீரமெடுத்துழல்கின்ற சீவ கோடிகள் எளிதிற்திருவருள் பெற்றுய்கவெ ன்று திருவுளங்கொண்டருளிய பெருங்கருணையினாலே, ஒளிப்பிழம்பாய் அ மிர்தமய சுயம்புலிங்க ரூபமாய் இச்சூதவனத்தில் ஓர் மரவிருக்கி நீழலி லேதோன்றி, வில்லம் கொன்றை மல்லிகை மூல்லை முதலிய மரங்களுங் கொடிகளும் மலர்தூவிச்சூழ்ந்து மிக நெருங்க மத்தியிலேவீற்றிருந்தருளும். இங்குவந்து இச்சுயம்பு மூர்த்தியை ஆத்சேடன் வருணன் மார்க்கண்டன் இராமன் முதல் அநேகர் வழிபட்டுக் தங்குந்தங்கள் இவ்விடத்திக்குள்ளே லாம் பெற்றோர்கள். இந்த அமிர்த சுயம்பு மூர்த்திக்கு மார்க்கண்டேசன் வருணசன், அநந்தேசன், மந்திரேசன், அமிர்தசூதவனேசன், * திருவு சாத்நரீனேசன், அமுதலிங்கேசன் முதலிய அநேகந்திருநாமங்களுண்டு. மு ற்றும் வித்தகூறுதல் எவர்க்கும் அசாத்தியமே. இத்திருநாமங்கள் சப்த கோடி மகிமந்திரங்களினு மேன்மையுள்ளன. இவற்றுள்ளே, மார்க்கண்டே ச நாமஞ் செபித்தவர்கள் யமனையும் வெல்லும் பெருவலிபெற்று வாழ் வார்கள். வருணேச நாமஞ்செபித்தோர் சர்வரோகமுநீங்கிச் சுகமுற்றுவாழ் வார்கள். அனந்தேச நாமஞ் செபித்தோர் சகலகலாவல்லவர்களாய் உண் மைஞானம் பெற்றவாழ்வார்கள். மந்திரேசநாமஞ் செபித்தோர் பூதவேதா ன பிரமராசுந்தரிகளால் வருங்கஷ்டங்கள் முழுதும் நீங்கப்பெறுவார்கள். சூதவனேச நாமஞ்செபித்தோர் திருவருள் விவாசமாகிய குளிர்ப்பிழலிலிருந் து வாழ்வார்கள். திருவுசாத்நானேச நாமஞ்செபித்தோர் முத்தி முதலான சுகலதிருக்களுந் தம்மைச்சேர்ந்திருக்கப் பெறுவார்கள். அமிர்தலிங்கேசநா மஞ் செபித்தோர் மிர்தம் நீங்கி நிக்ஷிபாணந்த வாழ்வுபெறுவார்கள்.

இத்தலத்திற் சமஷ்டிரூபமாய் விளங்கும் இச்சுயம்புலிங்கமொன்றே, எல்லாத்தலங்களிலும் வேறுவேறு சுயம்புலிங்கங்களான வியஷ்டிரூபங்களா ய்விளங்குகின்றது. வழிபடுகின்றமெய்யன்பர்க்கு அமிர்தத்துவத்தைக்கொடு க்குஞ்செயலாலன்றியும் வெண்ணிறத்தாலும் அமிர்தலிங்கமென்பதை விள க்குகின்றது. பலவாக்கூறுவதென், இந்த அமிர்தசுயம்புமூர்த்தியைப்போற்சி ரந்த மூர்த்தி எவ்வுலகத் துமில்லையென்று அக்கினியைக்கையிலேந்திச் சத்தி பஞ்செய்வோம். இச்சிவபிரானே உதயகாலத்திலே மெய்யன்போடு தரிசிக்கப் பெற்றோர் உண்மை தூல்களிற்கூறுகின்ற சமஸ்ததர்மங்களுந்தம்மிடத்திலு லாகப்பெறுவார்கள். உச்சிக்காலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் சமஸ்த தி ன்றையப்பெறுவார்கள். சாயங்காலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் சமஸ்த இ ன்பங்களும்பெறுவார்கள். அர்த்தயாமகாலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் பிழ

நிறவாய்பெருவாழ்வாரியியல்முத்தியைப்பெற்றுவார்களு. ஐதம் குருவாரம்புக
கலத்தியம்பென்னும்கூடியதினத்திலேதரிசிக்கப்பெற்றோர் எவ்விதருந்
பாதகங்களும் நீக்கப்பெற்று அநிபரிசுததாகளாய் நினைத்தவெல்லாம்மனத்திற்
கைகூட்டப்பெற்று லோகப்பிரசுத்தியாயவாழ்வார்கள். சைத்திரோத்சவத்திற்
புத்திராளும்கியதியாக அன்போடு சரிசிக்கப்பெற்றோரூழிசெல்வம்புத்திரச
செல்வம் பொருட்செல்வம்முதலியசெல்வசகிதபெல்லாம் பெற்றுவாழ்ந்து
தேசந்தத்திலே சிவகதிச செல்வராயவாழ்ந்திருப்பார்கள். இச்சுருதவனத்தை
பெய்ய்பவனங்குலோமென் நெண்ணி வழிசென்றாரும், அங்கே மெய்யன்
பொருத்தரிசிக்கப்பெற்றோபெறுமபயனைப் பெறுவார்கள். இச்சிவலிங்கமூர்தி
கிளையக் கரணப்பெற்றவர்கள் நெண்ண மாணாதி எவ்வகைத்துன்பங்களையுங்
கரணமாட்டார்கள். பணிகதவர்கள் சாவாண்டவகளுநதம்மைப்பணியுள் ற்றி
ருப்பார்கள். நினைத்தவர்கள் இப்பூ நியில் இன்னுபிறகசுறநிய சினைவுகொ
ள்ளார்கள்.

இம்மாததிராசெய்யும் இக்கொண்டாககே இப்பலனெல்லாம் அருள்கி
னருசென்றால், இனி இவ்வமுதலிங்கேசனை அன்புமிதாசதினத்தோற்றமரி
யதியாக வழிபடுவோர், திருவலகுப்பணி திருமெழுகுப்பணி திருநந்தனவ
ணப்பணி திருமாலப்பணி தூபப்பணி தீபப்பணி முதலியன செய்கோர்,
சொன்னமுதலியவற்றாலாகிய குடங்கள் கலசங்கள் தூபக்கால் தீபக்கால் மணி
முதலிய பூஜாபாத்திரங்கள் கொடுப்போர், சித்தியபூஜைகரு வேண்டியசமஸ்
ததிரவியங்களும் சிறிதும் பழுதில்லாமல் நன்காராய்ந்த காலந்தோறுங்கொ
டுத்துவிதிவழுவாமற்செய்வித்து, அபபடியேரை நித்திகமாகியமகாரதேர்ந்த
வாதி திருவிழாக்கள் விதிப்படி சலிஸ்தாரமாக நடத்துவோர், திருக்கோயிலி
லெப்பழுதுநீக்குதல் முதலியதிருப்பணிகள் மணிபொன்னாதிக்களாற்செய்யு
ந, சொன்னதனபாணதிகள் செய்தளிப்போர், உத்தமமானபக்கள் வளர்த
து நாடோறும் பாலகொடுப்போர் முதலிய திருத்தொண்டர்க்கருளும்பலனை
அளவிட்டுக்கொள்ள யாவல்லவாகள் அந்நியசலங்களெல்லாவற்றிலுமுள்ள
அவ்வவ்விதங்க ஈநுதிக்களிற்செய்யுஞ்சரியைகிரியாதி திருத்தொண்டெல்லா
ந்தரும் புலன்முழுதும் இவ்வமுதலிங்க செரிசனம் ஒன்றேகொடுத்துவிடு
இக்கலோகவாழ்க்கையம் பிரமவிஷ்ணுவாதியர் பாலோகவாழ்க்கையும் உரு
திராதியர் வாலோகவாழ்க்கையும் அமலோமாஷ்வாழ்க்கையும் அமிர்தலிந்தே
சர்க்கு நாடோறும் அன்போடுவிதிப்படிசெய்யும் பூசனையேகொடுத்துவிடு
இவ்வமுதலிங்கேசர் இங்கேசெய்தருளுகின்ற திருவருள்விலாசத்தியநான
லி ஓர்ணமாத்திரங்கூட அள்ளிடமுடியாதானுலமுதுதுஞ்சொல்லையாவல்ல
வர்கள் அன்புனை நாமுனைக்குஇங்கேசொல்லியது அணுமாத்திரையிற்செ
ய்யினொருபுகதுணிலினை இசனை அன்போடுமீட்டவர்க்கு உபயோகமு

முன்செய்தவனை முழுதுமநீங்க இம்மையிலேபலபோகலுந்தான் அதுபவந்த
கதெகாந்தத்திலே திருவடி சிழலிற்கலந்துவாழ்வார்கள்.

மூர்த்திவசேட்சுருக்க முற்றிற்று.

சூதவனநாமகாரணச்சருக்கம்

சனற்குமாசனே? இனி இத்தலம் சூதவனமென்னும் பேர்பெற்ற கா
ரணங் கேட்பாயாக என்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகால
த்திலே காகிபமுனி பத்தினிகளாகிய கத்துரு வினதையென்னுமிருவரும்
சற்றேதூரத்தே இத்திரனுடைய குதிரையைக்கண்டு மூத்தாளாகிய கத்துரு
இக்குதிரைவால் வெண்மையா கருமையா வென்று கேட்க, வினதை வெண்
மையென்னக்கத்துருகருமையென்றுள். இப்படி இருவரும் மாறுபட்டும்மு
ள்ளே. தோற்றவன் வெண்மவளுக்கு அடிமையாய்விடுவதேபதமாகும்; இக்கு
திரையைஇன்னுமொருமுறைசமீபத்திற் பார்த்துநிச்சயிப்போமென்று பிர
திஞ்ஞைசெய்துகொண்டார்கள். பின்பு கத்துரு, தன்மக்களாகியஅனந்தன்
மூதலியசர்ப்பர்களைநோக்கி நீங்கள் இத்திரன் குதிரைவாலுக்கருமையாகச்செ
ய்யுங்களுென்றுள். அடாதகாரியமென்று அவர்கள்மறுத்ததுகண்டு கோபித்
தான். அவருள்ளே கார்க்கோடன் அவள்கருத்தின்படி அக்குதிரைவால் கரு
மையாகும்படிதன்னிறுகச்சுற்றிக்கொண்டான். பின்புகத்துரு வினதையை
அழைத்துக்கொண்டுபோய்க்காட்டினான். பார்த்து நான் உனக்கு அடிமைதா
டுென்று கூறி அன்றுமுதல் அக்கத்துருவுக்கு அடிமைவேலை செய்துவருவா
ளாயினான்.

அப்போது கத்துரு நான் பாதலலோகம் போகடிவண்டும், என்மக்க
ளாகிய சர்ப்பர்களை உன்மகன் கருடன் சுமந்துவா நீ என்னைச்சுமந்து செல்
வாயாக என்றுகூற, அப்படியே வினதையும் அவன் மகன் கருடனுஞ்சுமந்து
செல்லப் பாதலத்திற்பென்ற அளவிலே, சர்ப்பர்கள் கருடனைப்பார்த்து இ
ருள்ள பலதிவுகளும் பார்க்கவேண்டும்; எங்கள் அடிமைக்காரி மதனாகிய
எங்களைச் சுமந்துசெல்லென்றுர்கள். கருடன் அதிகேட்டு உடனே தாயை
நோக்கி இவர்கள் உன்னை அடிமையென்றகாரணமென்னென்று கேட்க, வி
னதை முன்னீகழிந்ததைக்கூற, உடனே கருடன் சர்ப்பர்களைநோக்கி என்
மைய உங்களுக்கு அடிமையாயிருத்தலை நீக்கிக்கொள்ளு நிமித்தம் உங்களுக்கு
து செய்துசெய்யவேண்டுமென்றுள். சர்ப்பர்கள் தேவாயிர்தம் தருவாயானால்
யிலக்கிவிடுகிறோமென்று சொல்ல உடனே கருடன் மார்க்கத்திலேகிலே து
சர்ப்பகாரியவசன் செய்துகொண்டு சுலாக்கத்தையடைந்துயுத்தத்திலே இத்
திரைதேவா யாவனாய்மென்று தாய்க்கொருமகன் அக்கினி விடக்கொண்டான்.

முதலியன் ஒவ்வோர்மில்போலச் சூழ்ந்துகொண்டிருப்ப, அவற்றின்மீது
அக்கினியமயமான சக்கரவட்டத்தினுள்ளே உடலை ஒடுக்கிக்கொண்டுசென்று
தருப்பையினுற் சூழப்பெறுமுள்ள அமிர்தகடத்தை எடுத்துக்கொண்டு புற
ப்பட்டான். அப்போது இந்திரன் தடுக்கவும் வலியின்றி விட்டுவிடல் மனமி
ன்றி வருந்தி இணக்கத்தாற்பெற நினைந்து அக்கருடனருகேவந்து தாழ்ந்த
மொழிகூறிப் பகலிகளுக்கரசே? நீ இந்த அமிர்தத்தைச் சர்ப்பர்களுக்குக்கொ
டுக்க அவர்கள் அதையுண்டு எங்களை வருத்தினால் உனக்கு என்ன லாபமு
ண்டு. தயவு செய்யக் என்று வேண்டிக்கொள்ளக், கருடன் பிரதிஞ்ஞப்படி
நான் இக்கடத்தைச் சர்ப்பர்களுக்கு எதிரோ வைத்துவிட்டு ஒரு உபாயஞ்செ
ய்கிறேன். அப்போது நீகிரகித்துக்கொள்ளென்றுசொல்லி, இந்திரனும் பின்
றொடர ஆகாயமார்க்கமாக வரும்போது செல்லும் வேகத்தாலும் சிறகின்
காற்றினாலும் அவ்வமுதஞ்சிதறி இத்தலத்தினெல்லாமுழுவதும் பரம்பின
அவ்வமிர்தத்துளிகளினின்றும் அளவில்லாதமாமாங்கள் முளைத்தெழுந்தன.
தான் நினைத்தபடியேகருடனசென்றுசர்ப்பர்களுக்கெதிரோ அமிர்தகடத்தை
வைத்துத் தன்தாயின் அடிமைச்செயலை நீக்கிக்கொண்டு அவர்தனைநோக்கி
இந்த அமிர்தம் அதிபரிசுத்தமாதலால் ஸ்நானஞ்செய்து சுசியோடுபுசியுங்க
ளென்ன, அப்படியே அவர்கள் ஸ்நான நிமித்தம் புறஞ்சென்றசமயம்இந்திரன்
அமிர்தகடத்தை எடுத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டான்.

அமிர்தத்துளிகளிலேமாலிருக்கங்கள் முளைத்தெழுந்து ஆகாசத்தை
பளாவி விஸ்தாரமாக வெளியின்றிச்செறிந்து எங்கும் நிறல்பரப்பி நிற்கின்ற
மகிமை, இங்கு அநவாத சாந்தித்தியராய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற ஸ்ரீமந்திரே
ஸ்வாஸ்வாமி திருவருளாலாயதென்றுண்மை யுணர்ந்தவர்களாய்க், காசிபர்
மார்க்கண்டர் கௌதமர் பிருகு அகஸ்தியர் கர்க்கர் வியாசர் சுகர் அத்திரி
குற்சுகர் புலகர் யஞ்ஞபாலர் பரத்துவாசர் சனூர்த்தனர் சனகர் சீனந்தனர்
வருணர் சத்தி வாமதேவர் கௌசிகர் பராசரர்க்கோளர் புலத்தியர் வசிட்டர்
முதலாக அளவிலாதமுனிவர்கள், தாங்கள்வசித்திருந்தமேருமந்தராதி சம
ந்த சிவகேசுந்திரங்களையும்விட்டுநீங்கி இத்தலத்து வந்த அளவிலேவசித்த
நஞ்சிய சிறப்பெல்லா நிறைந்து சித்தசுத்தியாதியுண்மலாபமுற்றும் எளிதின்
அளிக்கத்தக்க நிர்மலத்துவாதிவிசிட்டகுணங்களோடு விளங்குவதை உற்று
நீங்கி, இது யார்மனதஸ்தயும் வசிக்கத்தக்க உத்தமோத்தமஸ்தலமென்று
செயலாலுந்தெரிந்து நிச்சயித்து, அம்முனிவரெல்லாரும் ஆங்காங்குப் பான
ாலையுண்டாக்கிக்கொண்டு ஒருகாலத்தும்இத்தலத்தை நீங்காதமனத்தோடு
யசித்துஎங்குமுள்ள சிவதீர்த்தங்களைல்லாம் இத்தலத்தில் வந்து தங்குக என
ந நினைத்தார்கள். அப்படியே சர்வலோகங்களினுமுள்ளசமஸ்தசிவதீர்த்தங
ளுமஇத்தலத்தின் முக்குரோசவிஸ்தார எல்லைக்குள்ளே அநேகவாலிகபா

அவ்வாறு தமமிடத்துவந்து தாசுததல்பரிசுத்தில் மூழ் குதல முதலியன செய்கின் றவர்களுடைய எத்தகைய பா தகங்களை யும் உடனே நீக்கி அநேக பலன்களோக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

அமிர்தத்துளியினின்றும்முளைத்த மாவிருகங்கள் செறிந்திருத்தலால் இத்திரு அமிர்தகுதவனமென்றும் ஒருபேரியைந்தது. உலகமெல்லாம் அமிர்தகுதவனமென்னுந் திவ்யநாமச்சிறப்பையும் அதற்கிணங்க அமிர்தலிங்கே ன் அங்கு அடித்தார்க்கு அருளுகின்ற பலவகையான இக்போக விஸ்தாரஞான உமாக்கப்பெருக்கதையும் நோக்கிவிசேஷத்திரங்களைல்லாவற்றினும் உத்கமோத்தமதரமென்று போற்றுகின்ற திவ்யஸ்தலமிதுவேயாகும். இவ்வருமைபெருமை விளங்குகின்ற இத்தலமகிமை அதிவாகியமாயுள்ளது. மெய்யன்பு நீங்காத அதிதீவிர பரிபக்குவசிலர்களுக்கேயல்லாமல் அந்நியர்களுக்குள் வலித காரணத்தாலும் இத்தலமகிமா ரகசியத்தைச் சொல்லாதேயென்று குருநாதனாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் எனக்கு உபதேசித்தருளினார். மிகவும் துணுகியுணர்கின்ற அநியூகபுத்திமானாகிய உனக்கு நாம் சொல்லவும் வேண்டுமா? இதனை அன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர் யாவரும் இம்மையிலே புத்திரமித்திரர்கள் திராதி சகலசம்பத்தும் பெற்றுவாழ்த்துதேகாந்தத்திலே பிறந்திறவாப்பெருவாழ்வாகிய நித்தியானந்த பரமோகஷம்பெற்று வாழ்வார்கள்.

சுருதவன நாமகாபணச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்றசருக்கம்.

—:0:—

சனற்குமாரனே? இனி ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சரித்திரங்கேட்பாயாகவேன்று திருந்திதேவர்களுகின்றார். திருப்பாற்கடலிலே மணித்திலிலே கவேதபுரத்திலுள்ள திருக்கோயிலிலே, தேவர்முனிவர்முதலியோர் வணங்கித் துதிசெய்துருபு பூதேவி பூதேவி நீளாதேவிசமேதராய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற விஷ்ணுமூர்த்திபாதங்களிலே ஆதிசேடன் வணங்கித்துதித்து நின்று எம்பெருமானே? பிறவிப்பெருங்கடலைக்கடந்து பிறந்திறவாப்பெருவாழ்வாகிய நித்தியானந்த பரமோகஷங்கொடுப்பதாயும் வேதவேதாந்த சாஸ்திரசம்மதமாயுமுள்ள உண்மைமார்க்கம் இன்னதென்று அடியேனுக்குபதேசித்தருள் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். விஷ்ணுமூர்த்தி அருளுகின்றார். சற்குண சம்பந்தவிசேடனாகிய சேடனே? சர்வஞ்ஞத்துவாதி அஷ்டமங்கள் திவ்யகுண பராபரமூலகாரண சக்கிதானந்த சிரமல சிர்விகற்ப ஆதிமத்தியாந்தரங்க அநாதிரித்திய சர்வலியாபக சமயாதீத சயம்பிரகாச விவத்தது வேதயசாரநாதி திவ்யவிய வாகவாசகியவகியமாய்ச் சர்வவாசகம்.

சுதவதாய் லேத்மூமயில்விளங்குவதாயுள்ள சதாசிவத்தை யுள்ளபடியுணர்ந்து உபாசித்து நிலைநிற்கும் உத்தமரோவரோ அவர்களே நீகேட்ட உண்மை மார்க்கம் உள்படி அறிவார்கள். இது அறியாதாரோவரோ அவர்களே நரருள்ளே அதமராவார். ஆதலால் சதாசிவபூசனையே விருப்பத்தை முடிப்பது. இது சத்தியம். எவர்கள் அசையாநிலையினாய் விஷயங்களிற்செல்லாது நிதிய நிக்கிரகஞ்செய்துநிராசைமேற்கொண்டொழுருவார்களோ அவர்களே முழுட்சுக்களாவார் அசத்தர்களானால் இயன்றளவு நிஷ்கப்படத்தியோடுசிவபூஜாநிதியதிமேற்கொண்டொழுகலே முறையாகும். இப்படியேதேகார்தம் வணாவிணைப்போகா நுபவத்தோடு செய்நவரும் சியம்பூஜாபெலத்தாற் சிவஞானம்பெற்று அதனில் சுத்தாத குவித பாமுததிபெற்றுவாழ்வார்கள். ஆதலாற் சமுதாராகாங்கடகூதூர் ததியானாக பாமுததியைப்பெறுதற்கு முகியிகாரணம் இந்நிதிய நிக்கிரகசித்த சுத்த சிவஞானவாயிலாக உண்மையுணர்ந்த செய்கின்ற சிவபூஜையைன்றிவேறில்லை.

பண்மையுணர்ந்து சிவததுவப்பேற்றையடைதற்கு இடைபூருகச் சர்வ சீவர்களிடத்தும்புகத்தவமஒழிவின்றிவிநிதிருக்கின்றது. இப்பசுத்துவநீக்கஞ்செய்வது பாசுபதகீசையாகும். இதுவிரஜா ஓமத்தோடுசெய்வதாகும். இது பன்னிருநாள விரதநியமத்தோடுசெய்யத்தக்கது. இந்த ஓமத்துக்குப் பெரும்பாலும் சமீபத்துக்கோமயமேயாகும். இக்கோமயம் பசுக்களினின்று எடுத்துக்கொள்ளுகிறகாலம் அமாவாசை, பெளர்ணமி, அஷ்டமி, சதுர்த்திசென்னு நாளுக்குதினமாகும். இததினங்களிலே, சமீபத்தநாளிற் கன்றின்பசு, நோயுள்ளபசு, நனாகன்னிபபசு, மலட்டுப்பசு, கிழப்பசு, கன்றிற்சுக்கப்பெற்றபசு, மலநதின்னுமபசு ஆகிய இவையல்லாத பசுக்களிற் கோமயம் வெளிவருஞ்சமயம் நிலத்தில் விழுமுன்பு தாமரையிலையிலே சத்தியோஜாதமந்திரஞ்சொல்லி வாங்கி, அக்கோமயத்தின்மேலுள்ள வழும்பை நீக்கி அதிலே வாமத்தாறமோசலம்விட்டுஅகோபத்தாற் பிசைந்துருட்டி உலர்த்தி வைத்துக்கொண்டு, அகனபின்புதான் அவ்வோமம் தொடங்கல்வேண்டும். சத்தியாக்கினி அரணயிற்சுக்கைதெடுத்த அக்கினி ருரியகாரதகல்லிலெடுத்து அக்கினி இம்மூன்றிலொன்றெடுகதுததற்புருட மந்திரத்தால் முன் உலர்த்திவைத்த கோமய * சுட்டத்திற் பற்றுவித்துப் போதாயன சூத்திராதி அறுவகைசூத்திரங்களுள்ளே அவாவாகஞ்சு சொந்தமாயெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டசூத்திரவிதிப்படி தக்கமந்திரங்களால் (நசு) தத்துவாதியசுத்திசெய்துபசுநெய்யால் உரிட ஆகுதிகள்செய்து, புதிய சிவலிங்கமொன்றை அங்கே பிரதிட்டைசெய்து விதிப்படி பூஜித்துச், சற்பிராமணபோஜனாதி செய்து வித்து, அன்றியு நாலுயாமங்களிலும் அவ்விங்கப்பூசனை விஸ்தாரமாகச்செய்து

* சுட்டகம் ஸூடலாந்தது.

யது, பசுத்துவநீர்க்கமும் சிவத்துவப்பேறும் அருளும்படி ஒவ்வொருகாலமு
ம் வேண்டித்துதித்து வணங்கி, இப்படியேபன்னிருநாளும் ஒமத்தோடு பூஜ
னைசெய்து, பதினமூன்றாநாள் த்தியரிய முடித்துக்கொண்டு பூசுத்த அச்சி
வலங்கீத்தை அசாரியனிடத்தே உரிய முறையோடு தானஞ்செய்து, அவ்வா
சாரியனோடு சந்திராமணபோஜன மாகேசரபூஜை தெக்கணையாதிகள் சிறப்
பச்செய்து இப்பாசுபததீக்கையை இடைபூற்றி முடிப்பாயாகில் பசுத்துவ,
நீங்கி நீர்மலனுவாய்.

இச்செயல்முடிவிலே, இருமுறை ஆசமனஞ்செய்து இந்தவிஜா ஒம
குண்டத்துள்ள விபூதியாவது சிவாங்கினிகுண்டங்களிலுள்ள விபூதியாவது
வகையில்வசதுவலக்கையால்மேல்முடிக்கொண்டு “அககினி” என்பதுமுத
லிக்கொண்ட மந்திரமுதல் எழுபதுபாடங்களால் மூன்றுமுறைஅபிமந்திரித்து
“ஓம் மாபோவா, பூபோவா” என்றுமந்திரங்களால் நீர்தெளித்து, அத்திரு
நீற்றை மூன்றுபாகமாக்கி ஒருபாகத்தை நானத்தாந்திரசிலும், தற்பருட
த்தால் ஷெற்றியிலும், அகோபத்தால் இருதயத்திலும் வயிற்றிலும் தோள்க
ளிலும், வடித்தால்நாபியிலும்சத்தியோசாகத்தால் முழந்தாள்கள் கரங்களி
லும் லேபனமாகப்பூசி, மற்றொருபாகத்தைச் சிரமுதலாக உடலெங்கும்பூசி
இருமுறை ஆசமனஞ்செய்து, மற்றொருபாகத்தைச் சிரமுதல் ஐந்திடத்தா
வது பதினாறு மூப்பத்திரண்டு மூப்பதகாநிடத்தாவது திரிபுண்டாமாகத்
தரிப்பது முறையாகும். இத்திருநூறு தரிப்பவபே பசுத்துவநீங்கப்பெறுவார்
கள். இப்பாசுபததீக்கைமுற்றும் மெய்யன்போடு விதிப்படி செய்வினும் இத
ற்குள்ளாயிர்போல்வதொன்று பெறவேண்டிவது அவசியம்.

அதாவது உத்தரோத்தம சிவமூல பஞ்சாக்ஷர மகாமந்திரமே. இது
சப்தகோடி மகா மந்திரங்களுள்ளுஞ் சிறந்த ராஜாதி ராஜமந்திரம். இதுவே
பாசுபத தீக்ஷாபுலனைத் தருதற்கு முக்கிய காரணமாகும். சர்மலமோக்ஷ
தாயகமாய உத்தமசதுகங்களிருதயத்தில் விளங்குகின்ற இம் மகாமந்திரத்
தில் ஒரு எழுத்தின் மகிமையேனுஞ் சொல்லவாவது நீனைகவாவது என்
னாலும் அயனாலும் எவா ஷாரியபாது. இம்மந்திரம்வேதசிவாகமபுராணேதி
காசாதி சகல சாஸ்திரங்களுக்கும் தன்னுள்ளே இடங்கொடுத்து வைத்துக்
கொண்டு அவற்றைவிளக்கிக்காட்டுவது. இம்மந்திரம்சசுத்தானந்த சுத்தாத்
துவித பரிபூரண பரமசிவம் தன்னிடத்தே அநவரதம் வீற்றிருந்தருளப்பெ
றுகின்றது. இது பிரணவஞ்சேர்க்க ஆறெழுத்தாகும். மற்றுநதேவதாமந்தி
ரங்களாகிய அஷ்டாக்ஷராதிகள் பிரணவமுஞ் சேர்த்தேதத்தம் அளவு எண்
ணப்படுவன. சிலமந்திரங்கள் அந்தத்திலுள்ள நமாதிகள் சேராமலே தத்த
ம் அளவு எண்ணப்படுவன. பிரணவத்தோடு சேர்ந்து ஆறெழுத்தாயிருந்து
ம் வேதசிவாகமாதிரூல்களெல்லாம் திருவைந்தெழுத்தென்றே வழங்குங்.

விமலாஸிநிலைச் சிவஞானமுனிவர்கள் இதங்கருவைந்தெழுத்துத் தீபவரியே சிவத்துலுப்பேறு பெற்றார்கள். அளவிலாத் தேவர்கள் விரும்பிய பதவிகளைப் பெற்றார்கள். இம்மகாமந்திரம் சிவகோடிகள் மலபந்தம் நீங்கி உய்தற் காக்கே பரமசிவனாற் கொடுக்கப்பெற்றது. இது யாருடைய மனத்தில் நீங்காதிருக்குமோ அவர்களுக்கு வேத புராணதிகளால் அரியதவங்களினால் மூர்த்திதல நீர்த்தங்களால் யாகாதி சர்மங்களினால் ஆகவேண்டியதொன்றுமில்லை. மெய்யன்போம் இதனை ஓதாமல் வேறு எவ்வித சாதனோபாயங்கள் செய்யினும், அபாரதுக்கபூரணபயங்கராகாரமாயுள்ள சமுசாரமகோத்தியைக் கட்டிக்கமுடியாது. இது யாவர்க்கும் உள்ளபடி சிவகொருபத்தை வினங்கச்செய்யும் சத்தினதீபம், இதுவே நான்குசாதியா முதலிய பலரும்செபித்துய்யத்தக்க சர்வோபகார மந்திரமாகும். இது அந்வாத சத்தமயமாதலினால் ஓம் முதலியபூராவகங்கள் ௨ சித்கால முதலியயாதும் வேண்டாமலும் உபதேசிக்கக்கூடிய அநிபிசுத்த சுயம்பிரகாச மசாமந்திரமாகும். இதிலே “சிவ” என்னும் இரண்டெழுத்தின் மகிமாவிஸ்தாரம் பிரமனாலும் என்னாலும் எம்முனிவராலும் வேத வேதாந்தங்களாலும் ஒருசிறிதேனும் உள்ளபடி யுணர்ந்துரைத்தல் அசாத்தியமே. இது சற்குருவாலுபதேசிக்கப்பெறாமல்யார் செபித்தாலும் எண்ணியகாரியம் ஒரு சிறிதும்கைகூடப்பெறார்கள். சற்குருவாழ் பெற்று உத்தமோத்தம சிவகேத்திரங்களிலிருந்துசெபித்தால் நினைத்தவெல்லாம் மிகலெருவாக உடனே கைகூடுவது சத்தியம் எல்லா ௨ யிர்களுக்கும் மனத்தாலும் ஓய்ந்துவந்துன்பநினையாதவராம் நிஷ்களங்கராயக்காமக்குறோசாதிகள் பொய் கூறல் முதலிய சமஸ்த நீமையுமில்லாதவராய சிதேந்திரியர் ஞாயத், தம்மைவதெடுகின்ற சீடாகளிததே மிருதஆதாவோடு செய்யுந் தீகையினாலே பழுது முழுது நீக்கி ஆத்மலாபத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய மெய்யஞ்ஞானமுதலிய உத்தமோத்தம குணங்களெல்லாந்நிறையப்பெற்றவர்களே இம்மகாமந்திரோபதேசஞ் செயதற்குரிய ஆசாரியராவார்கள். இதுவும் திருவருட்பரிபூரணவிலாச உத்தமோத்தமசிவஸ்தலத்திற்பெற்றால் நினைத்தவைகளை மிகலெருவால் உடனே கைகூடும். அத்தவங்களாவன, ஸ்ரீகைலாயம், மேரு, மந்தரம், இமசரி, கேதாரம், காசி, பிரயாகை, ஸ்ரீசைலம், புஷ்கரம், மல்விதார்க்குளம், கோகர்ணம், திருக்காளத்தி, விருத்தாசலம், காஞ்சிபுரம், அருணாசலம், சிதம்பரம், திருவையாறு, திருவிடைமருதூர், வேதாரணியம், சூதாரணியம், மதுராபுரிமுதலிய சுயம்புலிங்கங்கள் வீற்றிருக்கருள்கின்ற சிவஸ்தலங்களும், கைமிசாதி உத்தமாரணியங்களும் வில்வம் கொன்றை முதலிய சிவசுநரித்திய விருகை மூலங்களுமேயாகுமென்று கூறிய விஷ்ணுமூர்த்திபாதங்களிலே, ஆதிசேடன் பலமுறைவணங்கி இப்போது அடியேற்குசெஞ்சொல்லிய எல்லாம் நனதுய்யியாகியத்தங்களிடமே பெற்றுக்கொள்ளும்விரும்புமிக்குடைபோக வாய்க்கவேண்டுமென்று பார்த்துக்க. விஷ்ணுமூர்த்தி அப்படியே செய்தே

மென்று, அருள், அக்சேடன் மிகமகிழ்ந்து சந்தியிலுள்ள புண்ணியத் தீர்ந்தவனாம் விபூதிருத்திராசுந்தரானரு செயதுகொண்டு, தாம்பூஜித்தோடு தனதுமாணிக்கரத்தினங்களைப்பாதகாணிககையாகவைத்துவணங்கித்தித்தித்து நின்றான். அவனுக்கு அக்குருமூர்தியாகிய விஷ்ணு பாசபததிக்கூறிகள் விதிப்படிசெய்து அத்திருநீறு கொடுத்ததுத் தம்மைச் சிவமாகப்பாவித்துக்கொண்டு தமக்கு நேரோ ஆதிசேடனைக் கீழிருக்கச்செய்து அஸ்தமஸ்தகையோகாதி தீக்ஷாசமஸ்காரங்கொல்லாம் விதிப்படி செய்து திருவைநெதழுத்தை யுபதேசித்துச் சிவமயமாசுகினர், உடனே ஆதிசேடன் தான்வேறு சிவன் வேறென்னும் பேதநீங்கி அவனே தானேயாகின்ற ரித்தியானந்தப் பெருவாழ்வு பெற்று மேலுங்கருபாதங்களில் வணங்கி, முன்சொல்லியபடி கூம்பு லிங்கபூசனையிலேமிச விருப்புற்றிருந்தான். இசை அன்போடு பூசப்பவர் கேட்பவர்கள் இகவாழ்வு முற்றும் பெற்றுவாழ்வதோடு சற்றருவின் றிருவருள் பெற்றுப் பகத்துவ நீங்கி சிவத்துவப்பேறுடையர்களாய்த்தேகாந்தத்திலே ப்ரமூத்தியும்பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடனுபதேசசருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

சுனற்குமாரனே? இனி ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சரித்திரங் கேட்பாயாக வென்று திருநதிதேவர் கூறுகின்றார். விரஜா ஓய பாசபத தீக்ஷாசமஸ்கார பூரிப்பஞ்சாஷ்டோபதேச சிவத்துவப் பேறுபெற்று ஆனந்த சாகரத்தமிழ்ந்திய ஆதிசேடன் விஷ்ணுபாதங்களிலே மேலும் வணங்கித்துதித்து வம்பெருமானே? அடியேற்கருளிய வித்திருவருட்பேற்றிற்கிசைய இனிச் சிவலிங்கமும் பெற்றுப் பூஜித்துவரும் பெரும்பேறு அளித்தருள்க என்று பிரார்த்திக்க விஷ்ணுகூறுகின்றார். சேடனே பூமியிலே சோழநாட்டிலே குதவனமென்னும் உத்தமோத்தம சிவஸ்தலத்திலே, சாவசீவர்களும் உய்யும்பொருட்டு வீற்றிருந்தருளுகின்ற அமிரதமய சுயம்புலிங்க மூர்த்தியைச் சிவாகம விதிப்படி பூஜிப்பாயாக. அத்தலத்துக்குநீ செல்லுங்கால் அனவிலலாத சொர்னரத்தினாதி பலபொருட்பெருக்கோடு, வேதசிவாகமாதி முற்றுணர்ந்த ஆதிசைவர்களையும், சற்பிராமணர்களையும், காசியப் பூதலாண் சிற்பநூலுணர்ந்து அவ்விதிப்படிசிவாலயத்திருப்பணியா திகள் தெளிவான நானாவித சைக்காதுரிய பரிசீலனை சாமர்த்தியத்தோடு செய்யத்தக்க வெண்கித்தும் வல்லவர்களாகிய சாதகர்களோடு தேவகம்மியனையும், மற்றும் புரிசனங்களுக்கும் அழைத்துக்கொண்டு விரைவாக அசுருதவணத்திற்கேர்ந்து, அத்தினத்திலே கேஷத்திரபிண்டாதிசெய்து உபவாசாதிரியதியோடு ஆனமசுத்த சிவலிங்க பூஜனைசெய்வாராக. அது சமஸ்த தலங்களினுமுள்ள சிவலிங்க பூஜை பூஜை யுபகோடுக்கும். ஆதலினால் இங்கே உனக்கு

கத சிவலிங்கந் தருகனமும ; இதுண எககாலமும நயதிராகப் பூஜித்து வருவாயாக என்று அவ்விவிலங்கத்தை ஒமாதி சமஸ்கார நிரம்பப்பூஜித்துக் கொடுக்க, உடனே ஆதிசேடன் மீட்டும்வணங்கி இருகையும் விரித்தேநிவிதிப்படி மந்திர தந்திர நிரிபா விகற்ப மெல்லாம் அவ்வாசானே காட்டத் தெரிந்து, அம்முறையே அம்மாகதவிங்க பூஜையைச் செய்து முடித்து, மேலும் ஆசானை வணங்கி எதிர் நன்று எம்பெருமானே ? இந்த ஆன்மார்த்த சரலிங்க பூஜையே சகல தல சிவலிங்க பூஜாபலன் முழுதான தந்தி விடுமென்ற தாங்கன், முன் சூதவனத்தில் அமுதசுயம்புலி பூஜனை செய்வாடுன்றதென்ன ? இச்சந்தேகம் நீக்கியருளுகவென்று வேண்ட விஷ்ணு அவனை நோக்கி ஆதிசேடனே ! நாம் இப்பொழுது கூடும் ஆன்மார்த்த பூஜாமகிமை வேதசிவாகமாதிரிவசாஸ்திரசம்மதமேயாம். ஆதுமேற்கொண்டோர் தாவாமாகிய பாராந்த விலங்குபாடுசெய்யவேண்டியதும் சிவ ஸ்திரிசம்மதமேயாதலால் அதனை முற்கூறினோம். அதாவா விவகநகன்பற்பலவகையாகும். அவை யெல்லாவற்றினும் சுயம்புலிநகம் மிகமேலாம். அவை யெல்லாவற்றினும் இச்சூதவனத்து அமுத சுயம்புலிநகம் அதிகமாதலால் உன்னை அங்ளேசெல்லுக்க வென்றோம் அப்படியே நீ சென்று, திருக்கோயிற்றிருப்பணி கும் பாபிஷேகாதியெல்லாம் விதிப்படி செயவித்துநீயும் அவ்வரு தவிங்கசேனைப் பூஜித்து, ஒவ்வொரு வருஷந்தோறும் பன்னிராயிரம் வராகன்வரும்படியிடைக்கத்தக்க விளை நிலங்கள் சாதனஞ்செய்து கொடுத்துச், சுவர்ண ரத்தினபரணாதிகள் பாத்திரங்கள் வேண்டியவெல்லாம் நிறைவித்து, ரத்தியைநித்திகாதிபூசனைகள் எப்போதும் நடந்துவரச் செய்து, அப்பாராந்தபூசனைசெய்து வருகின்ற ஆதிசைவர்கனாகியகுருக்கள்மார ஒவ்வொருவருக்கும் தகுதியான மாளிகைகளும் அமைத்து, அவை யொவ்வொன்றிலும் எல்லாப் பொருள்களும் நிறைத்துவைத்துச், சொர்ண ரத்தினபரணாதிகளோடும் அவர்களுக்குத் தந்தஞ்செய்து, மிகுதியான விளை சிலங்களோடும் அவை யெக்காலமும் அவர்களுக்கே சாக்ஷதானுபவமாகச் சாசனஞ் செய்து கொடுத்து, நீயும் ஆன்மார்த்த மாகதவிங்கபூசனையும் பாராந்த அமுதசுயம்புலிநக பூஜையுஞ் செய்து கொண்டு அத் தலத்தில்வசிப்பாயாம். இப்பரிசுத்த சன்மார்த்த முதிர்க்கியால் இருவினை யொப்புமலப்பிரபாகரத்தி பாகரத்த சாபத்துவித சித்தியானந்தபரபேகப் பெருவாழ்வு பெறுவாய் ஆது ரத்தியாம். நீ பூஜிக்கும் அவ்வமுதவிங்கத்தை இனி அநேக ரிஷிகள் தேவர்கள் பூஜித்து இஷ்டசித்தியனைப்பெறுவார்கள். நாமும் பின்வரும் தசரதாமாவதாரத்தில் அவ்விவிலங்கபூஜையால் வேண்டியான்மையெல்லாம் பெறுவோம். இனிப்பலவா விரிப்பதென். நீ சிறிதும் தாமதிப்பாமல் அச்சூதவனஞ் செல்வாயாக என்று கூறினர். இதனை மெய்யுன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர்கள் இம்மையிலே சகஸ்பேரகங்கனும் அனுபவித்து உண்மைஞானத்தாற் பரமுத்தியைப் பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சுருக்கம்

சஹற்குமாரனே இனி ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சரித்திரங்கேட்டுப் பாயாகவென்று திருநந்திதேவர்க்கு மகின்றார். விஷ்ணு முன்கூறியவெல்லாம் கேட்ட ஆதிசேடன் பெருமகிழ்வற்று அன்புமிதார்க்கு தவனஞ்செல்லுங்கருத்தவைய உலகர் தனது ரூபங்கண்டஞ்சாதபடி முன்போலப் பதஞ்சலிருபங் கொண்டு விஷ்ணுபாதங்களில்வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு அவர்க்கு நியமபடியே அளவில்லாத சொனாததின திரவியாதிகளோடும் ஆதிசைவப்பிராமணா வைதிகப்பிராமணர் தேவகமமியனாதிபரோடும் புறப்பட்டுத்திருக்கை வாயம் முதலிய சிவஸ்தலமெல்லாதெரிசித்தகுகொண்டு வேதாரணியத்தி னின்றும் மேற்றிசைநோக்கிவருங்கால் அதிசூராததே ஆகாயத்தை அளாவி நிற்குஞ் சூதவனநுதோன்றககண்டு உடனேமிக்க ஆராமையோடு நிலத்திலி லீந்து வணங்கியெழுந்த அநேகசுபரிமித்த சகுனங்கண்டு போனாதத்தோடு வருகின்றான். அப்படியிருங்காற் சூதவன ததுளனே மார்க்கண்டாதி சகல மு னீவர்களுக்கும் அநேக நன்னிமித்தங்களுண்டாயின. அம்முனிவீரயாவரும் மார்க்கண்டமுனிவராசசிரமத்திலு ஒருங்குகூடி இந்நிமித்தங்கள் வக்காலத்தி ல் நம்மில்யாவருகருதோன்றியகாரணம் எனனென்று யோசிகரும்போது, முனிவர்களே? விஷ்ணுவாலுபதேசிக்கப்பெற்ற அதிபரிசுத்ததனாகிய ஆதிசே டன் அமிர்தசுயம்புலிங்க தெரிசனாததப் பெரும்பேற்றிற்கணியனாய் இவ்வ னத்துக்கணிகமையில்வருகின்றான், அவன்வரவு உங்களை அருந்தவப்பயனே யாகும்; அப்புண்ணியசிலன் வரப்பெறுதலால் அதனைக்காட்டும் உற்பாதமா ன நன்னிமித்தங்கள் தோன்றினவென்று ஆகாயத்தினின்றெழுந்த அசரீரிவா ற்கைக்கேட்டி, முனிவாயாவரும் மிகமகிழ்வுடையராய எதிர்கொளச்செல்லுங் கால், அவர்களெதிரே, ஆதிசேடனும் கூட்டத்தோடுவருவாக்கண்டு யாவரு ம் பேராணாதப்பெருங்கடலிற்படந்தவர்களாய வணங்க, அதற்குமுன் சேட னும்வணங்கி அன்புமிக்க உபசாரங்க ளி அவர்களோடு மாரககண்டமுனிவரா சசிரமத்தில் வந்து தவவிருத்திகளை விசாரித்துக்கொண்டிருந்து, சிலமுனிவ ரோடுசென்று மாரககண்டதோத்தத்திலே விதிப்படி ஸ்நானாதிசயதிகள் முடி த்துக்கொண்டு அமிர்தலிங்கதரிசனத்திற பேராசைசெலுத்தச்செல்லுங்காற், காதுக்கினிமையான ஒரொலித்திரட்சிகேட்க, அத்திசைநோக்கி வரவர அங் கிவாலி அக்ஷரவொலியாயத், திவ்லிய நுதிர சிவநாமகோஷமாய்க், கிளிமுத லிய பக்ஷிகள் நாற் செபிக்கப்படுவனவாயத் தோன்றநோக்கிப் பெருமகிழ்வற்று, ச்சுமியித்து அநேக விருக்ஷங்கள் கொடிகள் பக்ஷிகளின் அருஞ்செயல் நோக் கிச்சென்று, மிக உந்ததமான ஒருமாலிருக்ஷத்தோடு கொன்றை வில்லமுத லிய நுதிகள் செறிந்து, மேலே மல்லிகைமூல்ஸ்பாதி கொடிகள் நெருங்கிந் தப்பட்டப்பெற்று ஒரு ஆலயம்போல அக்கொரு குழல்கொன்றககண்டி

கவினாந்து வரும்போது, கன்றுகளோடு பலபுகைகள் அக்குழைனுள்ளே போதலும் பணிதலும் வலம்வருதலுஞ் செய்யப் பலபுகைகள் திருவலகுப்பணி செய்யப் பலயானைகள் கீர்தெரிக்க மற்றும் மிருக பகலிகள் துயான யோகைகளைச் செய்யக்கண்டு, பேராசனிரியமும், போனநதமும், போன்புழுடையனும் எம்முனிவர்களோ இவ்வருவககொண்டு இப்பணிகள் செய்கின்றனரென்று துணிந்து பணிந்து கசிவருகமுனத்தறைய, உபசாரம் பலகூறி உள்ளே புருந்து அமிர்தலிங்கத்திருவருவக காணப்பெற்றான். உடனே தன்வசமிழந்து பரவசமாகிச் சிவானநதசாகரத்தழநதிப் பலமுறை நிலமுறவணங்கி யெழுந்து, அச்சிலிங்கத்திருமேனியழகும், திருவருட்பொலிவும், அமிர்தமயமேயாகியவிளக்கமும், வெள்ளொளிப்பிழம்பாய விளங்குமென்மையும், மற்றும் புதங்களும், உற்றுநோக்கி அன்பே ருவமாய அருளையேநோக்கிக்கண்ணிருங்கம்பலையும் உண்ணர்மைதோற்ற சின்று அளவிலாத் துதிபுரிந்தான். அத்தினம் தைமாசம் குருவாரம் பெளரணிமைதிதி பூசநகத்திரமாயிருப்பது தெரிந்து இததினமல்லவா நமக்கு முன்னும் சிதம்பரத்திலே ஆனநநடனங்காட்டியதென்றுமிகமகிழ்வுற்று, இத்தலத்தில் இத்தினத்திலே இவ்வமுதலிங்கதெரிசனாதி உற்சவாதிசெய்தோர் புத்திரமித்திரிகள் திராதி சகலசம்பததுகளுடனே இம்மையிலே அரோகதிடகாதிர தீர்க்காயுகமான் களாய்வாழ்ந்திருந்து தேகநதத்திலே சுவர்க்காதியின்பெல்லமனுபவித்துப் பின்பரமுத்திபெற்றவாழ்வார்கள் என்றுகூறி அதன்மேற் புத்தப்பலாதிக்கொண்டு அமிர்தலிங்கேனைப் பூசனைசெய்துகொண்டிருந்தான். இதனை அன்புடன்படிப்பவர் கேட்பவர் தீவினைமுற்றும் நீங்கப்பெற்று இகபோகமெல்லா மெய்திப் பின் சிவாநபூதிசெல்வாகளாயத்திருவடிநிலிற்சலந்துவாழ்வார்கள்.

ஆதிசேடன் சுவனஞ்சென்ற சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன்றிருப்பணிச் சருக்கம்.

சனற்குமாரனே இனி ஆதிசேடன்றிருப்பணிசெய்தசரித்திரங்கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். அமுதலிங்கபூசனை புரிந்து கொண்டிருந்த ஆதிசேடன்புறம்போந்து உடன்வந்த தேவகம்பியனைநோக்கியமயனே எம்பெருமானாகுச சுவர்ணாத்நிதைகளாலே சகல அங்கங்களும் இப்பாருந்தத் திருக்கோயில் செயவாடியென்றும் மற்றை வவலான்றைநோக்கி நீங்கள் இன்றுமுதற் கும்பாபிஷேகத்துக்கு வேண்டிநிரவியங்கள் முழுதுஞ் சலிஸ்தாரமாகச்சேர்ப்பீர்களாகவென்றும் ஆளுநாபித்தான். அவரவர்கள் இவ்வுத்தொழிலிற்சென்றார்கள். பின் அவ்வாதிசேடன் செடிக்கொடிபுல்லாதிக்கேச்சித்தொழித்துப்பாலுமாயிற்றுமருதுமாயிற்றென்பதுபோல அனைக்கள் அங்குள்ள புகைச்சுண்ணக்கொடித்துநிலத்தை ஒப்புஞ்செய்துவருங்கா

■ அமுதலிங்கத்திருமேனியிலே சந்தேரூரியகிரணம்படவருவது தெரிந்து உடனே மிகவிரைந்து அணிமையிற் குடைபிடித்து நின்று நிறுத்தியதான். அந்தநிலிஷ்டமே தேவகம்மியன் அனந்தகோடி ரூரியோதயம்போல் ஒருவிமானம் மேலமைய விதிப்படி சுவாணரத்தினதிகளாற் கொர்ப்பக்கிரகத்தைத் திருமித்து, அர்த்தமண்டபம் மகாமண்டபம், அறுகாற்பீடிகை, திருமாளிகைப்பத்திசேர்ந்து அநேகரிஷ்டங்கள் சிவகணங்கள் மேல்விளங்குந் திருமதி லுயர்ந்த முத்தப்பிரகாரம், இரண்டுமூன்று நான்கு ஐந்துபிரகாரங்கள், அங்கங்கே கோபுரங்கள் பரிவாரதேவாலயங்கள், நந்திமண்டபம் தனுஸ் தம்பபலிபீடங்கள், நிருத்தமண்டபம், சோபனமண்டபம், திருவிழாக்கொண்டருளுந் தவசந்தமண்டபம், வேதசிவாகமநி சாஸ்திரபுஸ்தகரூபத்திலே பரமசிவப்பிரதிஷ்டைசெய்து, அமிரதலிங்ககோகருப்போல வேகாலங்கடோறும் சிவததுவிஜாகளாலே பூஜிக்கப்பெற்று நூல்பலகற்று முற்றுணாநத உத்தமகுணவித்தகாகளாலே அசசிவசாஸ்திரப்பிரசங்கஞ்செய்துவரப்பெறுமவித்தியாமண்டபம், ஆரியவேதம் அருந்தமிழ்ச்சீரியவேதமாகிய இரண்டுங் கசடறப்பயின் நேரகிரி தும்வழுவின்றி உரியசரமும்பண்ணுமபொருந்த அத்தியயனஞ்செய்துவரும் வேதமண்டபம், திராவிடவேதமண்டபம், யாகமண்டபம், ஆயிரகதான் மண்டபமுதலிய சமஸ்த அங்கங்களுநிறைய அமுதலிங்கசிவாலயத்தைப்பூலோகசிவலோகமே என்று கூறுமபடிசெய்து, பெரியநாயகியம்மைகோயிலும் அப்படியே விஸ்தாரமாகச்செய்து, விநாயகசுப்பிரமணிய அம்பிகாசிலாவிக் கிரகங்கள், மற்றும் செளராதிரசண்டிரசாந்த சிலாவிக்கிரகங்களழுமுதும், சோமாஸகந்தாமுதலிய உற்சவலிங்கிரகங்கள் முழுதும், சொனாத்தினாபாணதிவாகளுதிகள் முழுதும், மற்றும் யாவும் நிருமித்தஞ்செய்து முடித்துவிட்டு, ஆதிசேடனெ திராவநதிநின்றான். அதே தேவகம்மியனிடத்ததுமிகப்பித்திகொண்டு அநேகஉபசாரங்கூறி நீசெய்த அருஞ்செயல்களுக்கு உலகமுழுதுங்கராகா, ஆயினும் முறைமைநோக்கி என்றோற்றரப்படும இவறஹபபெறுவாயென்று அவ்விஸாதசொனரத்தின திரவியவஸ்திராபாணதிகள் கொடுத்தும் கிழவித்ததுப, பின் அவ்வாதிசேடன் ஆதிசைவராதியோ காடியசுடையிலே குமபாபிஷேக சுபமுகூர்த்தத்தினிச்சயஞ்செய்து, கீழ்த்திசையிலே தனபேரால் ஒருநீர்த்தமுண்டாககூ, அதற்கு ம்மாரக்கண்டநீர்த்தா திகளுக்கும் தேவகம்மியனாற்படித்ததுறையாதிகள் செய்வித்து, மேலும் அவனைக்கொண்டே சிவத்துவிசாகளெல்லாருக்கும் திருக்கோயிலைசூழ்நீ திருமாளிகைகள் செய்வித்துச், சமஸ்தபொருளுநிறைவித்துச், சுபதினத்திலே அவர்களை அம்மாளிகைதோறும் பிரதிஷ்டைசெய்தான் பின் சிலபிரமணர்களைநோக்கி இங்ஙாட்டாசனாகிய ராஜகுடாமணியென்னுஞ்சேரழராஜாவுக்கு நாம் இங்குவந்துசெய்யும் நிகழ்ச்சி தெரிவித்ததைத் துவருகலென்றனுப்ப, அவர்கள் சென்றுதெரிவிப்ப, அவ்வரசன் அவர்களோடும், அவன்

சிலா மலையிலுமுள்ளும், அநேக திரவியங்களோடும், அதிவினாவோடும், கை
 னியங்களாகும் அததலத்திலவந்து ஆதிசேடனைவணங்கி, அவனோடுஞ்சென்
 றும், திருக்கோயிற்றிருப்பணியாதி யெல்லாமுங்கண்ணுளிரக்கண்டு உண்டுபே
 ராணந்தப்பெருங்கடலிற்றினைத்து, ஆசசரியமுடையனாய் இதுவோசிவிலோக
 கென்று ஆதிசேடனைப்பலமுறைதோத்திரஞ்செய்து உபசரிப்பதானான், அ
 வனாசனோடு ஆதிசேடன் அளவளாவிக்கொண்டிருந்தான்.

மூன் னவப்பெற்ற வவலானர்கள் கும்பாபிவேகத்துக்குவேண்டியதிரவி
 யங்கள் ஒவ்வொன்றும் அமைக்கின்றார்கள். சிலர்மஞ்சட்குவியல், அதன்
 பொடி, அரிசிமாப்பொடி, நெல்லிமுள்ளிப்பொடி, குங்குமம், எண்ணெய்மு
 தலியன் பற்பல் மீடாக்களிளிறைத்தவைததார்கள். சிலர் அநேகம் இளங்
 கன்றுப்பசுக்களை வசதியானஇடத்தில் நிறைத்து உணவுகொடுத்துப்பாதுகா
 த்து அப்போதப்போதுவேண்டும் பால்தயிர்கொடுத்தவருவாராயினார். சிலர்
 யசுநேய்யத்தூதங்களிலிற்றைத்துவைப்பார்கள். சிலா வாழ்பலாமாமுதல்
 ய்களிகளெல்லாம் மலைமலையாகருவிப்பார்கள். சிலாதேன் கரும்பு கற்கண்டு
 சர்க்கரை தேங்காயமுதலியன, சிலா சந்தனம் பன்வீர்முதலியன, சிலர் பல
 விதநெல்லுகள் அரிசி துவரை உழுநது பயறு எள்ளுமுதலியன, சிலர் வில்
 வம் பாதிரி புசு மூங்கில் மா அததி வன்னி இத்தி அறுகு அரக ஆல் பலா
 தருங்காவி வெள்ளெருககு நாயுருவி சந்தனம் தேவதாரு அகில் நெல்லி செ
 ள்சந்தனமுதலியசமிததுககள், சிலா தாப்பை நவபாண்டம் தூல்முதலியன
 அளவில்லாமல் நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் பொன்வெள்ளியா திகளாற் பூ
 ஜாபாத்திராதிபலவகைப்பாத திராகளும், சொனாத்தினங்களால்வில்லம்மா
 னரை கொன்றை குமுதமநிலோற்பலம் செங்கழுநீர்முதலியனவும், மச்சுகர்
 மாதிகளும், மாவிலைசுர்சசம தேங்காய பூணூல் பவித்திரம்காதணிகாப்புமு
 தலியனவஞ்செயவித்துச சேர்த்துவைத்தார்கள் சிலாபொன் மணி பட்டி வ
 கைகளாற் குடைசுருட்டி ஆலவட்டமுதலியவரிசையெல்லாம், வஸ்திரவகை
 யெல்லாம், ரத்தினவகையெல்லாம், திரவியவகையெல்லாம், நிறைத்துவைத்
 தார்கள். சிலர் விபூதியைகற்பமுறைப்படிசெய்துவடித்தெடுத்து வாசனை
 சேர்த்துப் புதுமிடாககளில் நிறைத்து வெள்ளியபுதுவஸ்திரத்தால்மூடிக்கட்
 டிவைத்தார்கள். சிலா கஸ்தூரி பசைசுகரப்பூரம் குங்குமப்பூ கோரோசனை
 புழுஞ் கற்பூரம் தசாவகப்பொடி ஏலம்தக்கோலம் சாதிககாய பத்திரி லவங்க
 ம் வால்மிளகுமுதலியவெல்லாம் நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர்வாழையிலே
 பலவிததாயவகை, கிழங்குவகை, வெற்றிலைபாகருவகை, துவர்மரங்களின்
 திரவியகை, அவற்றின்பட்டைவகை, மிரத்திகைவகை, மணல்வகை, சிவந்தி
 தவகையெல்லாஞ்சேர்த்தார்கள். இச்செய்யுலிப்படிநிகழ்ந்துகொண்டிருக்க, ஆ
 திசேடன் யுதிபாணநாயகமேக யுதிஅயிர்தலிங்கேச்சுகனிதியில்வணங்கியொம்

நதுளம்பெருமானே யுருமபாபிஷேகங்கொண்டருளுகவென்று பிரார்த்தித்
துக்கொண்டு, இரண்டாம் பிரகாசத்திலீசானு திசையிலேசிவத்துவிஜயமுள்ள
கிரியைமயனைக்கொண்டு பூரிபிரகாசநாயகி அமுதலிகேசர் சுப்பிரமணியாதி
மஸ்தமூர்த்திகளுக்கும் தனித்தனிவகுண்டா திருண்டங்கள், வேதிகங்கள், அ
ஷ்டமங்கலங்கள், தஞ்புதங்கள். நான் மூவாரதோரணங்கள், சுர்மாசனாதி
கள், வேதிகைக்குரியவிமாநாதிகள், எல்லாமும் நிறைந்து விளங்கும்படியாகச்
செய்யவந்து, இவைபோல முன்பு ஆகவேண்டியவை யெல்லாஞ்செய்து முடி
த்தான்.

பின்பு வேதசிவாகமாதிரி சிவசாஸ்திர பாரங்கதர்களுய் மந்திரதந்திரகிர்
யாபாவனாதி பரிசயசீலர்களாய் அங்கநூலாதி குற்றமில்லாதவர்களாய் உள்ள
ம் புறம்பும் பரிசுத்தர்களாய்ச் சபத்தினிகர்களாய் சமய விசேடநிர்வாண் சி
நீக்காசமஸகார சம்பூரணர்களாயுள்ள ஆதிசைவர்களாகிய சிவத்துவிஜர்களை
ஒருங்கு கூட்டித்து இத்து உபசரித்து, இக்கும்பாபிஷேக மகாகாரியத்தை
நீங்கனோ வகித்து நடத்தி அடியேனுக்கும் அப்பலனைத் தந்தருளுக என்று
பிரார்த்தித்து, அவருள்ளே இன்னர் இன்னயாக நடத்துக. இன்னர் இன்ன
சாதகாதிசெய்க என்று நிமித்தான். அதுவே ராஜாணுஞ் சூயாகக்கொண்டு
சிவத்துவிஜர் யாரும் அக்கும்பாபிஷேகத்துக்குச் செல்லுமான பொருள் முழு
தும் பதினொருபங்காக வைத்து அவற்றின் சுததியென்பதாகிய தன்பூஜை
செய்தார்கள். பின் பிராமணனுனை பெற்றுத், சூழினையாதி பெருக்கக்க
டுத்துப், பெரியநாயகிக்கும் அமுதலிகேசர்க்கும் அபிஷேகவைத்தியாதி
விசேஷபூஜைசெய்து, வேண்டிககோடலாகிய தேவானுனைபெற்று எடுத்த
க்கொண்ட மகாகாரிய அஷ்டபந்தனும்பாபிஷேகம் நிர்விக்கினசமாப்திய
தும்படி விககினேசுபூஜை செய்து பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, அமுதலிகே
சுநீங்கியிலே யாவரும் ஒருங்குசேர்ந்து மகாசங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு, வா
துசாந்தி பிரவேசபலி கிராமசாந்தி ரகேஷாகனம் கோர்வாசம் முறையேசெ
ய்து, உடனே பூர்வபுண்ணியாகவாசனம், சுப்பிராமணபோஜனம், உத்தரபு
ண்ணியாகவாசனம், கிருககௌம சங்கதாலமம், திசாலமம், சாந்திமம், மூ
ர்த்திமம்ஞ்செய்து, உற்சவமூர்த்திகளாகிய விநாயக சுப்பிரமணியர் சுலாமி
அம்பா சண்டேசராகிய பஞ்சமூர்த்திகளுக்கும், அஸ்திரதேவருக்கும், அபி
ஷேகாதி விசேஷபூஜைசெய்து, அப்பஞ்சமூர்த்திகளும் அஸ்திரதேவரும் நி
ஷ்டபூதிவாகனங்களிலேமூர்த்தருளி வந்து வில்வமரத்தடியிலே வீற்றிருந்தரு
ளச்செய்து, அம்மரத்தடியிலே பூதேவியை விதிப்படி பூஜித்து; அம்மிர்த்தி
கையைச் சொன்னபாத்திரத்திலெடுத்து மேலே பட்டுவஸ்திரத்தால் மூடி
கொண்டு, அப்பஞ்சமூர்த்திகளோடு மீண்டுபிர தக்ஷிணமாய் ஆலயத்தில் புக

சாலையுள் வருதலாயிற்றுத் தங்கிரகணமும், யாதசாலையிலேசோமகும்பந்தா பித்து அம்மிர்த்திகையை விதிப்படி பாலிகாபாத்திரங்களிலிட்டுப் பசுப்பா லோடுகலந்த தானியங்களை அவற்றிற்றெளித்தலாகிய அங்குராப்பணமு ஞ்செய்து, அச்சிவத்துவிஜர் யாவரும் தங்களுக்கும் பின் அமிர்தலிங்கரித்சம ஸ்தமூர்த்திகளுக்கும் சொர்னரக்ஷாபநதனஞ்செய்து, அம்மூர்த்திகளுக்கெல் லாம்சவிஸ்தாமாகப்பிரசன்னபூசனைசெய்து அநதந்தமூர்த்திசுந்நிதியிலே, ப ரிமளசுந்தோதகபூரிதமான சொர்னரும்பங்களைவர்த்தனரி அஷ்டலத்தியேச ராதிக்கும்பங்களோடுதாபித்து, அமுதலிங்கேசர்அவ்விவிங்கத்தினின்றும் கும் பத்தில் வந்தருளும்படி அன்பேவடிவாய் மனங்கசிந்துருகப்பலமுறை தாழ்ந் துவேண்டி அதற்குரியரிய சாதிகிரியாக லாபமுமுதும் விதிப்படிநிகழ ஆவா களுகிசெய்து, மற்றையகும்பங்களிலும் அநதந்தமூர்த்திகள் தூதனமாய் வந் தருளும்படி உரியவிதிப்படிஆவாகித்து அக்கும்பங்கள்ஒவ்வொன்றினும் அவ் வம்மூர்த்திகளை விதிப்படியுஜித்து, யாத் திராதாதிசகலதானமுஞ்செய்து சிவத்துவிஜர்கள் கும்பங்களொவ்வொன்றையும் மிகவும் அருமை பெருமை தோன்ற இருகரங்களாலும் மெல்லவாகச சிறிதும் அசைவின்றி சாவதான மாயெடுத்தப் பட்டுவஸ்திரஞ் சூழ்துள்ள சிரமேல்வைத்துத் தம்முயிரினுப மிகப்பேணுதலோடு இருகைகளாலும்பிடித்துக்கொண்டு, அமுமேலடிபொரு தப்பக்கத்தேநின்றகாண்கின்றவர்கள்நடவாமல்நிற்கின்றருரென்றசொல்லும் படிமெல்லமெல்ல அசைவின்றிப்பூமியில்விரித்தமணமிக்க புஷ்பரிதைநந்த பா வாடைமீதுமேலேகுடைநிழற்றவருவாராயினர். இருபக்கங்களிலும்சாமரைக ளசைய விலாமிசசாதிலிசிறிகள் வீசப்பெற, ரிஷபக்கொடிசுருட்டிஆல வட்டமுதலிய வரிசைநெருந், வீரம்பாடுவோராகிய மாகதர்களும் மங்கலம் பாடுவோராகிய வந்திரர்களும் கீர்த்திபாடுவோராகிய சூதர்களும் வரிசையாக ப்பாடிவரத்தேவர்களமேனின்றபுஷ்பமழைபொழியப், பிராமணர்களிற்சிலர் ஆசிவசனங்கூற, சிலர் அக்ஷதை சிலாசுந்தோதகம் சிலர்பண்ணீர் சிலர்சுத் தைக்குழம்பு சிலர் சொர்னங்கள் சிலர்த்தினங்கள் சிலர்நெல்லுக்கள் சிலர்நெ ற்பொரிகள் சிலர் பல்வகைசசுநதபுஷ்பங்கள் பொழியச், சிலர் எதிரே அஷ்ட டாறுகாதியாக நமஸுகரித்துக்கொண்டு பின்காட்டாதுஎதிர்முகமாயவரச, சிலா தேங்காய்சிதற, ஆதிசைவர் பலர் உரிமனகூட்டிப்பக்குவஞ் செயதுள்ள*மூர க்கவர்ச்சம் மதுவர்க்கம்பானகம் பாதிரிப்புஷ்பாதிவாசனைசேர்ந்த சுத்தோத கம் கீர்மோர்இளகீர்பலவர்க்கான்னங்கள் பலகளிகள் பசுப்பால் பல்அபூபவர க்கங்கள் பாயசம்தாம்பூல முகவாசாதி அநேகவைவேத்தியங்களை அடுத்தடுத்தி னிவேதித்துக்கொண்டு மிகச்சமீபத்தில்வர, இருபக்கத்தும் வேதகோஷம் சே வ்யாதிருவாசகாதி தமிழ்வேதகோஷம் சுவஸ்திவாசனகோஷம் சிவாநமசே

* மர்க்கம்—பயற்றம்பருப்பு.

ஷம்மகசமகா தம்மகநீருத்திரகோஷம் முதலியவைகளை நந்துமுழங்கிப், பஞ்சா
கூராமநீரம் பஞ்சப்பிர மசடங்ககுகிதாமநீராதி மநீரசெபங்கன் பெருக,
ருத்திரவீணாதிசர்ப்புக்கருவியெல்லாம், நாசனீணாதினைக்கருவியெல்லாம்,
பேரியாதி கோற்கருவியெல்லாம், தாளமாதிகஞ்சக்கருவிபெல்லாம், சிவநாம
கீர்த்தனாதி பிடற்றுக்கருவியெல்லாமுழங்க, மகரிஷிகளஞ்சுந்தூர்ன் றுதுதிகக,
அவர்பததினிகள் வாழ்த்தெடுப்ப, மனங்ககிதருருநீ திருத்தொண்டர்கள் ஆ
னநதபாஷ்பம் பொழிந்துகொண்டி நெருங்கிவா இவை முதலின் லுமளவிலா
வைபவங்களை அக்குமபங்கன எழுந்தருளிவரு மகிமையைக் கண்கரஞ்சிரக்
கண்டு அவ்வாதிசேடன் இதுவனரே நான்செய்த பெருந்தவப்பெறென்று கூ
றி அனந்தானந்தக்கடவிற் றிளைத்துவா, இராஜகுடாமணிசோழனுந் தொடர்ந
துவா, ஆலயப்பிரதக்ஷிணமாக யாகசாலையின் மேலைவாசல் வழியாகச் சென்று
ஆகநாயுத தானியவகை அடிப்பரபபமைநுள்ள அநந்தவேதிகைகளி
லே அநந்ததக்கும்பங்களைச் சிரசினின்று மிக்கபயபகதியோடு அகைவின் றிச
சாவதான்மாயி நகிவைத்து, உடனேவைவேததியகரபூராதியெய்து, ஒவ்வொ
ரு யாகசாலையினும் சப்தவம்ஸதியாதி கலசஸதாபனமுஞ்செய்து, மேல்நித்தி
ய யாகபூஜனை தொடங்கிச் செய்துவருவாரானாக.

காலந்தோறும் புண்ணியாகபஞ்சகவ்விய பாவனாபிஷேகாதிகள்செய்து,
அரணிகடைநதெடுத்த அக்கினியைப் பிதான குண்டங்கனிற் றுபித்தது, அதி
னின் றுமெடுத்த மறறை குண்டங்கனெல்லாவற்றி வந்த தாபித்தது, விதிப்படி
வரிசையாக ஒம்ஞ்செய்வாராயினா அவ்வோமத்திரவியநகளாவன சமித்து,
அவிசு, பசுநெய், பால், தயிர், எள்ளு, தேன, வாட்நெல் எவைநெல் நீவாரநெல்
முதலியநெல்வகை, சாமை, தினை, மூங்கிலரிசி, அவல், சததுமா, பயறு உழு
ந்து மொசகை கடலை கோதுமை துவரை முதலிய தானியவகை, சுருப்பு, சர்
க்கரை, வெல்லம், நீலோற்பலககிழங்கு செங்கமுநீர் தாமரை குமுதபூதலிய
கிழங்கு கருணைக்கிழங்கு பல்வள்ளிக்கிழங்கு பூலாங்கிழங்கு முதலிய கிழங்கு
வகை, பலவகைமாதுளை, பலவகை நாரத்தை, பலவகை எலுமிச்சை, பலவ
கை வாழை பலா மா கொடிமுந்திரி பேரீந்து முதலிய பழவகை, கற்கண்டு, அ
நேகவித அதிவிசித்திர வாக்கானவகை, அநேகவித மோதகாதிபண்ணியவ
கை, வெட்டிவேர், விளாமிச்சம்வோ, பனிரீர், புழுக்கு, கோரோசனை, குங்கும
ப்பூ, கஸ்தூரி, பச்சைக்கற்பூரம், துஸ்தூரிமஞ்சள், குங்குலிடம், சுடாமாஞ்சி,
கோஷ்டம், மட்டிப்பால், நெரியரிசிப்பால், சமுத்திரப்பச்சை, எலம்சாதிக்கா
ய பத்திரி தக்கோலம் லவங்கம் வால்மிளகு முதலிய முகவாசதாம்பூலவகை,
சீர்திக்கொடி வெற்றிலைக்கொடி முதலிய கொடிவகை, அநேக புஷ்பவகை
தளிர்வகை முதலிய அளவிலாத் திரவியவகைகளினால் ஆகுதிசெய்து, முடி
ஷிற் பூரணாகியுஞ்செய்துமுடித்து, அதன்மேல் அநந்தப்பிரதான கும்புந்

தனக்கு அமுதலிபுராணம் முதலிய மூதங்களைத் துபதபதவதன சேரட
சோபசார விஸ்தாரபூசனைசெயது, சுந்தரியினின்று ஆரியமுஞ் செந்தமிழுமா
விய உய்யவேதங்களுமெடுத்தோதி, ஆசீர்வாதஞ்சொல்லி யாவருக்குமீட்டி
பிரசாதங்கொடுத்தார்கள். அன்றுமுதலிரண்டுகாலத்திலும் ஆதிசேடன் யா
கசாலையுள்ளிருந்து சிவத்துவிஜாசெய்யும் பஞ்சாஷ்டாமந்திர சந்திராமந்திர
திஜேபமும், யாகசாலை அபிமுகத்திலே சிவதிசுடாசமஸ்காரசீலர்களிருந்து
செய்யும் தேவாரதிருவாசகாதி தமிழ்வேதபாராயணமும், அவர்களுக்குரிய ம்
கேசாபூஜையும், சந்திராமணர்கள்கூழ் இருந்துசெய்யும் இருக்கு எஜா சாம
வேதபாராயணமும், அவர்களுக்குரிய பிராமணபோசனமும், சிவபூராணிதி
பாராயணங்களும், அதிவிஸ்தாரமாகப்பொலியுமபடி நடத்திவந்தான். அப்ப
டியே காலத்தோறும் மெய்யனபோடு செய்துவரும் இடையிடையே அச
சிவத்துவிஜர்கள் தூதனவிமபங்களுக்குரிய நயனென்மீலாதி, அவ்ஊடபந்த
ன சொர்ப்பந்தாதி, விம்பசத்தியாதி சகலகிரியைகளுஞ் செய்துமுடித்துக்
கும்பாபிஷேக தினத்திலும் அதிகாலியிலே யாகம குமபபூஜையாதிடையல்
லாஞ்செய்து, யாத் திராதானதியெல்லாஞ் செய்து கும்பங்களைச் சிவத்துவி
ஜர்கள் சீரமேல்வைத்துக்கொண்டு முன்னிலும் பதின்மடக்கு அதிகமான
உபசாரங்க ளெல்லாம் பொலியப், பிரதக்ஷிணமாகத் திருக்கோயிலுள்ளே
அபிமுகமாவந்து அந்தந்த விம்பங்களினென்திரே அந்தந்தக் குமபங்களைச் சமீ
பத்தில் வைத்துக், குமபங்களினின்றும் விம்பங்களின் பிரமந்திரவழியாகச்
சென்று இருதயகமலத்தில் அநவரதசாநித தியமாக வீற்றிருந்தருளவேண்டு
மென்று கசிந்துகசிந்து பிராததிகருந் தாற்பரியமுற்றமைந்த மந்திரபூவக
ரியாசாதிகள் செய்து, அமுதலிபுராணமூதங்களைலே இருக்ககளாலும் சா
வதானமாகத் தூக்கியெடுத்துக் கும்பாபிஷேகஞ்செய்தார்கள். உடனே புது
வஸ்திரதாசனம் அாசனைரிவேதன கற்பூரநீபாதிசெய்து விழுதிசிவபாதே
தகமுதலியன ஆதிசேடன் இராசகுடாமணிகோழன் முதலியோர்க்குக்கெ
டுத்து மகிழ்வித்தார்கள். உடனே இத்தகைய மகாமக்கள் மகாவைபவ மகா
காந்தி மகாகுமபாபிஷேக தெரிசனனாதப் பெருமபேறுபெற்ற ஆதிசேடன்
அன்விடங்கரிய சிவானாதப்பெருங்கடலின் மூழ்கி அதிவிஸ்தாரமாக மகாப
ஷேகமுஞ் செயவித்தது அன்றுமுதல் என்றும் ஆறுகாலபூஜை பிரதிதினமுட
நடந்துவரும்படி நயர்த்தான்.

போசனனாதம அசசிவத்துவிஜர் யாவரையும் திருக்கோயிலினோடு
தழைத்திருத்தி வணங்கி அளவிலாஉபசாரங்கடறிப், பீதாம்பாசொர்ணா
நிபுராணதிரவியாதிகள் எண்ணமுடியாவண்ணங்கொடுத்து மேலும்வண்
ம், மறுக்கமுடியாமையின் அங்குகரித்து அனேக ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்கள்
ஆதிசேடன் அன்றிரவுரிஷபத்துவய மூலிகமபூரா திவாகனங்களிலே பூசி

கந்நாயகி அமுதலிங்கேசவநாயக ஸ்கந்த சண்டேச பஞ்சமூர்த்திகள் எழுந்தருளி மகாரதவீதியிலே பவனிவந்தருளும் முகோற்சவஞ் செய்வித்துப், பின் கலியாணோற்சவம் ஆசாரியோற்சவமுஞ்செய்வித்து மறுநாட்டெட்டங்கி விசேஷ அபிஷேகபூஜைகள் செய்வித்துவந்து நாற்பத்தைந்தாநாள் மிகவிசேஷமாக நடத்திப் பஞ்சமூர்த்தி மகோற்சவமுஞ்செய்து மண்டலாபிஷேகசமர்ப்பித்திசெய்தான்.

மேலும் அவ்வாதிசேடன் தினோற்சவம் வாரோற்சவம் பசுஷோற்சவம் மாசோற்சவம் வருஷோற்சவமுதலிய வற்சவங்களெல்லாம் விளங்க, நித்திய நைமித்திக காமிய பூஜாவகையெல்லாம் நாளுக்குநாள் அபிவிருத்தியாய் நடந்துவரும்படி நியமித்து, இவையெல்லாமும் எக்காலத்திலாவது ஒருசிறிதாவது இடையிலே தளராதபடி கோடாகோடிசிறிகளும், சொர்னரத்தினபரண இவகைகளும், மந்திரேசர்பேரால் நிறைத்துவைத்து, மேலும் மாராஜகுடாமணி சோழனால் ஒவ்வொருவருஷத்துக்கும் பண்ணீராயிரம் வராகன் வரும்படிவரத்தக்க தருதியானவிளைநிலங்களும், அம்மந்திரேசர்பேராற் சர்வமானியசாதனஞ் செய்வுகொடுப்பித்துப், பதியிரம்பகநிரைகளுந் தத்தஞ்செய்வித்துச் சிவத்துவிஜா ஒவ்வொருவருக்கும் சர்வமானியசாதனத்தோடு அளவிலாத விளைநிலங்கள் கொடுப்பித்து, அவர் எக்காலமும் பரம்பரையாக அக்கோயிற் பூசனை செய்துவரும்படி வேண்டினியமித்தான். இவைபோல இத்திருக்கோயிற் கு வேண்டியது எதுஎது என்று ஆராய்ந்தறிந்து அவையெல்லாம் நிறைத்தமைத்தான். பின் இராஜகுடாமணி சோழன் தன் நகர்க்கு விடைபெற்றுச் சென்றான். ஆதிசேடன் மந்திரேசதேரிசனத்தினின் று நீங்கமுடியாதவனாய் அத்தலத்திலே வசிக்கின்றவனாயினான். இதனை அன்போடு படிப்பவரும் கேட்பவரும் இகலோகவாழ்க்கையெல்லாம் சுவர்க்காதி பரலோகவாழ்க்கையெல்லாம் பெற்றுவாழ்ந்து சுத்தாத்துவித பரமோக்ஷவாழ்க்கையும் பெறுவார்கள். ஆதிசேடன் நிருப்பணிச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சுருக்கம்.

சனற்குமாரனே? ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைசெய்தமை முதலாயாக வென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். பிரியலாற்றாதவனாய் இத்தலத்திலுள் வசித்துவருகிற ஆதிசேடன் தினமும் ஆன்மார்த்த மாகதலிங்கபூசனை முடித்துக் காலந்தோறும் ஸ்ரீபிரகங்காயகி ஸ்ரீமந்திரேச தேரிசனத்தினின் றும் நியதியாகச் செய்துவருவானாயினான். வருஷமூன்று சென்றுவிட்டது. பின்பு ஒருநாள் அமுதநாயகனைத் தரிசித்துநிற்கும்போது அப்பெருமானைச் சிவாகமவிதிப்படி சலிஸ்தாசமாகப் பூஜித்தற்கு அன்புமிக்குடையானாய் வேண்டியபூஜை, பூநாணங்களெல்லாம் நிறையச்செய்து, விநாயகபூஜைமும் சர்ப் பிரார்த்தித்தி

துக்கொண்டு, சூரியாதி பரிவாரபூசையுமுடித்து, அமுதலிங்க சந்நிதியிலே வடக்குமுகமாயிருந்து பிராணயாமசகளீகரணஞ்செய்து, பரத்தியாசமனார்க்கியங்களைமைத்துப், பூதசுத்தியாதிகள் செயது அநதரியாகமுடித்துப் கிரந்தேயும் பூஜித்தற்குவேண்டி அனுறைபெற்று, விதிப்படி உசனங்கரபித்துச் சதா சிவமூர்த்தி நிவேசனாதிமூர்த்திமான ஆவாகனாதிசெய்து, தைலம் மாப்பொடி மஞ்சட்பொடி நெல்லிப்பொடி பஞ்சகவ்வியம் ரசபஞ்சாமிரதம் பலபஞ்சாமிரதம் பால் தயிர் நெய இளவெநநீர் தேன சாககரை கருப்பஞ்சாறு எலுமிச்சை நாரத்தை மாதனை முசலிய பலவகைப்பழசாறு இனநீர் சந்தனக்குழம்பு சகஸ்திரதாராதி லில்வோதக க்கந்தபூஷ்போதக ரத்தினோதகாதி அபிஷேகங்கள் இவ்வகைசம்படியே செய்து, உடனே விபூதிசந்தனம் அறுகு அக்ஷதை வில்வம் அணிந்து வஸ்திராபரண புஷ்பமாலாதி திவ்வியாலங்காரஞ்செய்து தூபஜீபரிவேதனவர்க்க மகாதீபாதி சோடசோபசாரங்களுஞ்செய்து சகஸ்திரநாம வில்வாரஞ்சனசெபரிவேகனாதிசெய்து பலமுறை நமஸ்கரித்தேழுந்து அஞ்சலியஸ்தலைய ரின்று திருக்கோலப்பொலிவைக் கண்டொள்ளாமற் நிரும்பாவண்ணந தரிசித்தறின்று வாய்கொள்ளாமல் அருமைபெருமைபாராட்டிப்பன்னிருகவிகளாலே தோசநிரமபுரிந்து மேலும்பலமுறை நமஸ்கரித்துத் திருவருள்வெள்ளத்தமிழ்நிப் பரவசனம் நின்றான்.

உடனே அமுதலிங்ககோவெளிவந்தருளி ஆதிசேடனேரிதுதித்த இத்துவாதசமஞ்சரிகேட்டு மிகமகிழ்ந்தோம். இதனை அன்போடுசொன்னவரும் கேட்டவரும் இம்மையிலே இஷ்டகாமியமுற்றும் பெற்றுவாழ்ந்திருநதுபின் பாழுத்தியும்பெறக்கடவார்கள். அஃதிருக்க, நீவேண்டியவரம்கேட்பாயாகவென்று ஆஞ்ஞாபித்தருளா, சேடன் அனுப்புபெருக வணங்கி எம்பெருமானே கிட்டித்தற்கரிய இததிவவியதரிசனங்கிடைக்கப்பெற்ற எனக்கு இதைக்காட்டிலும் பெறும்பேரென்றுண்டோ? அயினும் ஆஞ்ஞாயின்படி அடியேன் வேண்டிவெதான்றுண்டு. அதாவது இடையறப்பேரன்போடு இத்தலத்தில் எக்காலமும் அடியேன் வசித்திருக்கும் பெருவாழ்வுநந்தருளுக என்றுவேண்ட, எம்பெருமான் சேடனே நீ வேண்டியவாறு உனக்குமம்மிடத்து இடையறப்பேரன்புபெருகுக. நாராயணனே நமதுசொரூபலக்ஷணம்உள்ளபடியுணர்ந்த சிவஞானி உனக்கு இவ்வெல்லாமவிளங்க உபதேசித்த குருவுமாயினான். அவனையடைந்து அவன்பண்செய்தொழுதுதலேநமக்கும் பிரியமாகும். ஆதலால் அவனையடித்திருந்து வாழுவாயாக. முடிவிற்குத்தாத்துவிதபாழுத்தியுந்தருவோம். நீ இவகேவந்து நமமை முதலில் தெரிசித்த தைமாச குருவார பூசதினத்திலே தாதமக்கியன்றவாறு தெரிசனாதி திரவிய விஸ்தாரபூஜாதி வழிபாடுசெய்கின்றவர்கள் இகபோகமுழுதும் அதுபலித்துப் பாழுத்தியும் பெறக்கடவார்கள். இனி இத்தலத்தில் என்றும் நடந்துவரும்படி ராஜகுடாழ

ணி சோழனைச் சைத்திரோற்சவ நடத்திவரச்செய்வாயாக. நீ மகாகவியாதலால் யோகவினக்கருத்திரோபமாக ஒருநூல்செய்து உன்பெயர் விளங்க அதற்குப்பாதஞ்சலமென்று பெயரிட்டு வியாகரண மகாபாவியமும் ஒன்று செய்து இருநூல்களும் சர்வலோகபூஷணங் காட்ச சாகவதலோகப்பிரசித்தியாய் விளங்கவைப்பாயாக என்று அனுக்கிரகித்தருளி மறைந்தருளினார். சேடன் மிக்க ஆராமையோடு மேலும் பலமுறைவணங்கிச் சிவானுருயின்படி ராஜகுடாமணியென்னுஞ் சோழ ராஜாவையழைத்த விழிப்படி சைத்திரோற்சவஞ் செயவித்துச் சிவநான் அருகிருந்து பிரிவாற்றுகுவருநதி அஞ்ஞாணமறுத்தற்கஞ்சி ஒருவாறாக மனமுழுதையும் மகதிசோற்பாதத்தில் வைத்து விட்டுச்சென்று பாற்கடலிலே தன்குருவாகிய விஷ்ணுபாதங்களிற் பனமுறைவணங்கி நிகழ்ந்தவெல்லாளுசொல்லி அவன்பணிசெய்துகொண்டிருந்தான். இதனை அன்போடு படிப்பவரும் கேட்பவரும் இம்மையிலே சகலசம்பத்தும் கிறையவாழ்ந்து சிவசாயுசியப்பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சருக்க முற்றிற்று.

வருணன் சாபமோசனச்சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? வருணன் சாபமோசனசரித்திரங் கேட்பாயாகவென்றந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே வருணன் பாதலத்திருந்து ஒருயாக்குச்செய்யக் கருதி அதற்குரிய பிராமணர்களை அழைத்துவரும்படி சிலதூதர்களைப்பூமிக்கு அனுப்ப, அவர்சென்று யாகத்திற்குரிய சர்பிராமணர்களை அழைப்ப, அவர்கள் நாங்கள் பாதலம்வருதல் எங்கள் சிஷ்டாசாரவிரோதமாதலால் வரமாட்டோமென்று கூற, உடனே தூதர்கள் வந்து உள்ளபடிசொல்லக்கேட்டு வருணன், எப்படியும் இங்கே நாம் குறித்தயாக்குச்செய்ய வேண்டியது அவுசியம். உபாயத்தால் அவர்களைத் தருவிக்கவேண்டுமென்று பின்வருங்கேடு தெரியாமல் ஊழ்வலியால் ஒருவஞ்சகயோசனை செய்து, தன்னிடத்துள்ள வித்துவானொருவனை யழைத்துக்கொண்டு பூமிக்குவந்து ஒரு ராஜவாசலின் சமீபத்தில் அவனையிருத்தி, இவ்வரசனிடத்துப் பொருள்வரும்பி அநேகம்பிராமணர் வருவார்கள் உவாகளை மிகுபொருள்தருவேன் எண்ணைச் சாத்திரவாதத்தில் வெல்லுவீர்களாயின், என்றுசொல்லியிழுத்துவெற்றிகொண்டுகடலிற்றள்ளிவிடுவாயென்று ஆஞ்ஞாபித்துச் சென்றான். அவ்வருணன் சொற்படி அவ்வித்துவான் ககோளர்முதலிய அநேகம் பிராமணைத்தமர்களைச் சாஸ்திரவாதத்தில் வென்று அப்படியே செய்தான். உடனே அவர்களை வருணன் தூதர்களாற் பிலத்துவாரவழியாகத் தருவித்து எண்ணிய யாகத்தை முடித்துச் சாஸ்திரவாதத்தில் எங்களைவெல்லும்வரை நீங்கள் இங்கேதானிருக்கவேண்டுமெனத் தடுத்து இருத்திவிட்டான்.

பின் ககோளமுனிவர் புத்திரராகிய அஷ்டாவக்கிரமுனிவர் தெரிந்து, மிகுபுனத்தப்பினராயப் பாதலஞ்சென்று, ஒரு சொல்லளவிலேயே வருணன் முதல் யாராயும்வென்று, பிதாமுதலிய பிராமணர்கள் யாவரையும்பூமிக்கு அனுப்பிவிட்டு, வருணனை நோக்கி அடாபாதகா⁹ இத்தகாத காரியஞ்செய்த
 ■ அறிவுமுற்றமிழந்து பைத்தியகாரனாவதுமன்றிக் குஷ்டரோகியுமாகக்கட வாயென்று சபித்தனர். உடனே வருணன் அறிவுகெட்டு முழுரோகியாய்வ ருந்துவதை, அவன்பத்தினி மந்திரிமுதல்யோகண்டு சகிக்கொற்றாது துக் கிப்பர்ராயினார். அப்போது அவன் புருவபுண்ணிய மேலீட்டினால் விருபாக்ஷ முனிவர் அங்குவந்தனர். வரவெதிர்கண்ம வணக்கமுதலிய யாதுயின்விருந ணனிருந்தான். பத்தினிமுதலாரோர் அம்முனிவரை வணங்கிந்ன்று, முன் னிகழ்ச்சிமுற்றுகதெரிவித்து, வந்ததுககமுழுதுந நீத்தருள்கவென்று அவர் பாத்தகளைப்பற்றிக்கொண்டு நமஸ்கரித்தபடியே நிலத்திற்கிடந்தார்கள். மு னிவர் அதுகண்டு மிகஇரக்கங்கொண்டு அவர்களைநோக்கி உங்கன்பதியாகிய வருணன் செய்தபாககமோ மிகப்பெரிது, அன்றியும்சபித்த அஷ்டாவக்கிர முனிவர்வாககோ அதனினும்மிகப்பெரிது, ஆதலால் அவாசாபத்தைத் தக்க பிராயசசித்தமின்றி நமதுவலியால்நீக்கமுடியாது; பிராயசசித்தமும்இவனே செய்யவேண்டும்; இவனோஅறிவுமுற்றாக கெட்டிருக்கிறான்; அதுவும்பூமி யிலே உத்தமோத்தம சிவகேசுத்திரத்திலே ரெயதாற்றான் பிரயோசனமாகு மென்றுகூறித், சமது திருக்கரத்தை அவ்வருணன்சொசில்வைத்தனர். உட னே அறிவுமுற்றும்பெற்று அம்முனிசிரோஷ்டர் பாத்தகளில் விழுந்தபுலமும் றைவணங்கி, உபகரண முழுதுங்கொண்டு பூஜித்துப்பாதோதகம்உள்ளும்புற ம்புகுகொண்டு துடித்துநின்றான். முனிவர் கிருபைகூர்ந்து அவனுக்கு விபூதி யாங் சிவசின்னங்களை வகித்துக்கொள்ளுதற்குரிய ஆற்றலெககொடுத்தது, விதி ப்படி விபூதிருத்திராஷ்டதாரணஞ்செயவித்து, ஸ்ரீசிவபு லபஞ்சாஷ்டரோபதே சமுஞ் செயவித்து நீலரத்தினமயமான சிவலிங்கமொன்று பிரதிஷ்டையாதி செய்துகொடுத்தது, இதனைஉன் ஆயுள்வரையும்குடையருதுவிதிப்படிபூசித்து வருவாயாகவென்று ஆகஞாபித்தனர். உடனேவருணன் அப்பெரும்பேறெல் லாததனக்குளளிது கிடைத்தமைநோக்கி மேலும்மேலும் அன்புபெருக அம் முனிவர்சுந் தியிலேயே, மந்திரதந்திரகிரியாபாலனைகள் மூற்றும்சிவாகமஷி திப்படி அவர்களாட்ட, அவ்வான்மார்த்தபூசனைசெயது, குருபூஜையும் நேரிலே செயது, ரத்தினாதிபாதகாணிககைகொடுத்ததுவணங்குகின்றான். முனிவர் அவ னைநோக்கிவருணனை நீசாபநீக்கத்துக்குரிய பிராயசசித்தம்பூமியிலே உத்த மசிவஸ்தலத்திலே செய்யவேண்டியது அவசியம், உத்தலம்சுதவணசிவகேசு த்திரமே, அது காவிரியின்றெற்கே வேதாாணியத்துக்குமேற்கிரண்டியோச னைபூஜிப்பது, அத்தலத்திலே அநவரதசாநித்தியராய்வீற்றிருந்தருளுகின் றது அமுதலிங்கசுரை அனபோடுபூசித்து, அங்குஉன்போரல்ஒருசிவலிங்கபு

பிரதிஷ்டைசெய்து, சிவயாகமுஞ்செய்வாயாக. இவ்வகையிலுஞ் செய்வாயாகில் அஷ்டாவக்ஷரமுனிசாபம்நீங்கிவிடும் என்று கூறி அவ்விருபாக்ஷமுனிவர் அங்குமின்றி சென்றனர். உடனே வருணன்பாதலத்திலுள்ள ஒருபிலத்துவிரத்தின்வழியாகப் பத்தினிசகிதனாய் அளவிலாத திரவியபரிவார புரோகிதவர்க்கத்தோடு மேலெழுந்துவந்தான். அவன்எழுந்துதோன்றிய இடம் அமிர்தலிங்கசிவாலயத்தின் தெற்கிலுள்ள கௌதமதீர்த்தமே. அத்தடாகத்திலே மனைபரிவாராதி யோடெழுந்த வருணன் நியதிகள்முடித்துச்சென்று கோபுரம்பணிந்து கோயிலுட்புகுந்து ஸ்ரீபெரியளாயகி ஸ்ரீ அமுதலிங்கேசுர்திருவுருவங்காணப்பெற்று அன்புமீதாய் அடிக்கடி பணிந்தெழுந்து பூஜோபநாமமுழுதுங்கொண்டு மாசிமாசம் பெளர்ணிமையாகிய அத்தினத்திலேசலிஸ்தாரமாகப் பூசித்துத்துதித்துத்தினதேதோறும் இந்நியதியோடு அங்குவசித்திருந்து கௌதமதீர்த்தக் கரையிலே சாலகோலிவிதிப்படி வேள்வியுஞ்செய்து பஸ்திருப்பணியாதிகள் செய்து எதிராமாண்டு மாசிமாசம் பெளர்ணிமையிலே அமிர்தலிங்கேசபூசை முடித்து அங்குள்ள பெரியோரையும் பணிந்து சாபமோசனமாகும்படி அருளுக என்றுவேண்டி, அப்பெரியோர்வருணனே நீஎப்போது இங்குவந்து அமுதலிங்கங்காணப்பெற்றாயோ, அப்போதே உண்ணைப் பீடித்த சாபமுதலிய சமஸ்ததீமையும் நீங்கி விட்டனவென்றார்கள். அந்தநிமிஷமே அசரீரிவாக்காலும் எம்பெருமான் அப்படியே அதுக்கிரகித்து வருணனே நீ நிர்மலனாய்விட்டாய் இனி நீ எண்ணியவெல்லாம் பெற்றுவாழ்த்திருந்து தேகாந்தியத்திலே நமதுபாமுத்தியும்பெறுக என்றுதிருவாய்மலர்ந்தருளக்கேட்டி, ஆனந்தமேலீட்டினால் ஆடிப்பாடி அளவிலாத்துதி புகன்று, அவ்வுருதலிங்கேசருக்கு மேற்கிலுள்ள மார்க்கண்டதாபிதலிங்கத்துக்குத்தெற்கில் அணிமையில் ஒருசிவலிங்கம் தன்போரற் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜித்து அமுதலிங்கேசனைமீண்டும்பணிந்து நீங்காவிடைபெற்றுப் பாதலம்போய் இடையரூச் சிவசிந்தையோடிருந்தான்.

அவ்வருணனைவிட்டுநீங்கிய சாபவினையானது, மிகப்பயங்கமான ஒருவடிவமாய் அஷ்டாவக்ஷரமுனிவரை வந்து நெருங்க, உடனே அவர் உண்மைதெரிந்து, எக்கொடும்பாதகமும் தனது எல்லைபுகுந்தனவே நீக்குவது உத்தமோத்தம சூதவனமல்லவாவென்றெண்ணி வந்து ஸ்நானஞ்செய்து திருவெண்ணீரணிந்து பஞ்சாஷ்டம் மூறையே செபித்து அமுதேசனையடுத்து வணங்கிப்பூசித்து, மேல்பக்கம் ஓர் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்து முன் நெருங்கிவந்த பயங்கரரூபம் முன்னரேநீங்கப்பெற்று எம்பெருமானருட்பெருமை நினைந்து அவ்வேயே அமர்ந்திருந்தார். இதனை யன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர் இகபோகமுற்றும் பெற்று வாழ்ந்திருந்து முடிவிற்பாமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

வருணன் சாபமோசனச்சருக்கம் முற்றிற்று.

மார்க்கண்டேயச் சருக்கம்.

சுனற்குமாரனே? மார்க்கண்ட சரித்திரம் கேட்பாயாகவென்று திருந்
திதேவர் கூறுகின்றார். பூமியிலே திருவெண்காடென்னும் ஒருசிலசேஷத்தி
ரம் மிகமேலதாய் விளங்குகின்றது. அது நமது குருபரம்பரையில் ஒருபால
ருபகுருமணி வந்தவதரித்தற்குரிய அரும்பெருந்தவம் புரிந்துள்ளது என்று
கூறும் அவ்வளவிலே சுனற்குமாரமுனிவர் எழுந்துவணங்கி எம்பெருமானே
நமது குருபரம்பரையிலே பாலகுருமணி யென்றதாயார்? அக்குருமணி அத்
தலத்தில் அவதரித்தகாரணம் யாது? இச்சரித்திரத்தை முன்பு திருவாய்ம
லார்த்தருளி அதன்மேல் எடுத்துக்கொண்ட சரித்திரம் திருவாய்மலார்த்தருள
ம்படி பிரார்த்திக்கின்றேனென்றுவேண்ட, அதுகேட்ட திருநந்திதேவர் வா
ராய் சுனற்குமாரனே? நமதுபரமாசாரிய மூர்த்தியாகியகல்லாலங்கீழில் வீற்
றிருந்தருளுகின்ற சிவபெருமான், சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டினுள்ளே, சி
றந்த ரௌரவாகமத்திலே, அதன்சாரமான பாபவிமோசலபுடலத்திலே
சாராற்சாரமான பன்னிரண்டு சுலோகம் உள்ளன, அவை சிவஞானபோத
மென்னுந் திவ்யநாமத்தால் விளங்குமென்றருளித், நீஷாசமன்காரபரிபூர்த்
தியோடு அவற்றின் அருமபொருளெல்லாம் விளக்கி யுபதேசித்தருளினார்;
அப்படியே நாம்உனக்கு உபதேசித்தோம்; நீ சத்தியஞான தரிசணிக்குபதே
சித்தாய்; உவன் பாஞ்சோதிக்குபதேசித்தான். இதனாலே நாம் திருக்கயி
லாயபரம சிவகுருபரம்பரையினமாயினேம். இத்திருக்கயிலாய பரம்பரை பூ
வுலகிலும் பரம்பியோங்குக என்று எம்பிரான் நிருவுளங்கொண்டருளினான்
போலும்; இந்நிகழ்ச்சியிவ்வாறிருக்க.

பூமியிலே, நடுநாட்டிலே, திருப்பெண்ணாகடமென்னும் உத்தமசிவசேஷ
த்திரத்திலே, பெருஞ்சிறப்புவாய்ந்த பரம்பரைச்சைவவேளாளர்குலத்திலே
சற்குணங்களெல்லாம் அமையப்பெற்றசிவரியமா நுகட்டானப் பெருஞ்செல்
வராகியஅச்சுதர்குளப்பாளரென்பவர், தமக்கு நெடுங்காலமாகப் புத்திரப்பே
றின்மையால் அதனைவிரும்பித்தமதுகுலகுருவாகிய திருத்துறைபூர் அருண
ந்திசிவாசாரியரை அடுத்திதிறஞ்சி அவாசொற்படியே அதற்குரியதவந்தான
முதலியபற்பலசெய்தும்சாத்தியப்படாமல், மீட்டும்ஆசாரியரை அடுத்து வி
ண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர்யோசித்துத் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்திருமுறை
யை விதிப்படி பேரன்பினராய்ப்பூசித்து; இத்திருமுறையிலேகயிறுசாத்துக
என்றுஆஞ்ஞாபிக்க, உடனே அச்சுதர்குளப்பாளர் அன்புமிதூரப்பிரார்த்தனை
யோடு அத்திருமுறையிலேகயிறுசாத்தினார். உடனே அருணந்திசிவாசாரிய
ர், அக்கயிறுசாத்திய இடத்தைவகிரந்து முன்னொன்றும் பின்னொன்றுமாக
இரண்டு எடுகளாகெடுத்து முன்னெட்டின் ஈற்றிற்கொட்டங்கிப் பின்னெட்டின்முத
லில் முடிந்திருக்கும் திருப்பாகம் “ பேயடையாபிரிவெய்தும்பின்னையினே

ள்ளநின், வாயினவேவரம்பெறுவரையுற வேண்டாவொன்றும், வேயன
தோளுமைபங்கள் வெண்காட்டுமுக்குளநீர், தோய்வீனையாவர் தம்மைத்
தோய்வாந்தீவினையே.' என்றிருக்கக் கண்டு, மிருந்தஆனந்தத்தோடு அச்
சுதர்களைப்பாளரை நோக்கிக் களப்பாளனே உனக்குச்சம்புத்திரபாக்கியம் நி
ச்சயமாகஉண்டு; நீ இப்பொழுதே திருவெண்காட்டை அடைவாயாகவேன்
று ஆஞ்ஞாபித்தார். அதுகிரமேற்கொண்டு களப்பாளர்தம்பத்தினியோடும்
அளவிலாத்திரவியத்தோடும் அங்குச்சென்று விதிப்படி தினந்தோறும் சோ
மசூரியாக்கினி நாமமுக்குளங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து சுவேதவனேசுருக்கு
விசேஷபூசை செய்வித்துச்செபதபாதிசிவகைங்கரியங்களுந் மிருதியாகச்செ
ய்து அத்தலத்தைநீங்காதுவசித்துவந்தார்.

சுவேதவனேசர் ஒருநாள் அவர்கணவிற்குன்றி, அன்பனே நீசெய்
துவருகின்ற விசேஷ பூஜாதி சிவநியமகைங்கரியங்களுக்கு மிகமகிழ்ந்தோ
ம், இவ்வருந்தைத்துக்கு நீ விரும்பியதை உடனேதருவதே முறையாகும்,
ஆயினும் தாமஸத்தால் இப்பிறப்பில் உனக்குப் புத்திரனில்லையாதலால், நீ
செய்தஅருந்தவம் பழுதாகாவண்ணம்இனிவரும்பிறப்பில் அதற்கென்று ஒரு
தவமும்செய்யாமலே சம்புத்திரபாக்கியந்தருவோமென்றுஆஞ்ஞாபித்தருள்,
உடனே களப்பாளர் எம்பெருமானே? பல்லாயிரங்கோடி சீவருள்ளே ஏழை
யாகிய எனக்குப் புத்திரனில்லாமையால் உலகத்துக்கு ஓரணுவும் பழுதில்லை
எண்ணியபடி அருளாமையால் ஒருசிறிதுங்கவலையுமில்லை; ஆனால்இச்சமயம்
ஒருவிண்ணப்பங்கேட்டருளவேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன், அரிப்பிரமேந்
திராதி பிபிலிகாந்தமானசமஸ்தசீவர்களும் தங்கள்பிள்ளைகளே. அங்நனமா
கவும் வள்ளிநாயகி தெய்வநாயகிக்குப்பதியாகிய குமாநாயகப்பிள்ளையிடத்து
மிக்கவாஞ்சைகொண்டு இடைவிட்டகலாமல் மத்தியில்வைத்துச் சேராட்டுகி
ன்றீர்கள், அத்தகையகுமாநாயகனேகோழியில்வந்தவதரித்தருளியபூர்ஞான
சம்பந்தப்பெருவாழ்வின் நிருவாக்கும், ஒன்றுக்கும்பற்றாத புழுத்தநாயினுங்க
டைப்பட்டஎளியேன்மூலமாகப்பொய்யாய் முடிவதோவென்னும் பெருங்கவ
லையேஎன்னுள்ளமுழுதுங்குடிவெண்வெருத்துகின்றதென்று மிகமெலிந்துவ
ணங்கினார். உடனே உலகர்க்கு அவரன்புகாட்ட இவ்விதம் நடித்தருளிய
சுவேதவனேசர், அன்பனே? நீவிரும்பியபடி உனக்குச் சம்புத்திரபாக்கியம்
இச்சமயமே கிடைக்கின்றது. அப்பிள்ளையின் மகிமைமுழுதும் நமதுசொல்
லனவினுமகப்படுவதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மறைந்தருளினார்.

உடனே விழித்தெழுந்த அச்சுதர்களப்பாளர் மிகுமகிழ்வினராய்த், தம்
க்குரிய நித்தியநியமநெறிநின்றெழுருவாராயினார். அந்நாளில் ஓர்நாள் உல
கெலாடும்யவமும், சுத்தாதலைதசித்தாந்தசைவமார்க்கம் தலையெடுத்தோங்க
வும், அதற்குரிய இத்திருக்கைலாயபரம்பரை இனிப்பூமியிலே பரந்துவிள
ங்கவும், வேதசிவாகமசாரசிவஞானபோதாதி சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள்

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். கெடாமொழியாகிய தம்முடைய நிலைமையைக் கவனித்துக் கொள்ளும்படி, அசுகதர்களைப்போன்றும் பத்தினிமாருக்குப்போன்றும் அருந்தவியல்புடைய திருவருளே ஒரு ஒளிப்பிழம்பாய்த் தேய்வத்சிவமவ்வாறியிருக்கிறது. இருவரும் அவ்விலாப்பேரின் பசாகாத் தழுந்தி, ஏம்பிரான் கண்ணாடியபனத்தருளிய திருவருளேநினைந்து நினைத்துருகி, அவ்வருளே இவ்வருளாய் வந்ததென மதுனிக்து. எடுத்தினைத்து உச்சிமோந்து உவனிக்து. சிவந்தார். அத்திருவெண்காட்டி வண்ணார் யாவரும் தாங்களே அப்பத்தி உவம்பெற்றவர்களாகத் திருவவதாரத்திருவிழாக்கொண்டாடினார்கள். பவ்வித்தலம் இடையருது அருந்தவம்புரியினும் கிட்டாத்தருப்பொருளே மது அப்பத்திருவருளாய் வந்தமகம் கிழந்துவகையற்றினுத்த பிதாமாதாத்தனிக்து. தாக்கதர்மாதிகள் செய்தாரத்திபொனையினிகது தம்முயரினுத்துயிரம். துபண்ணு வளர்த்துவருணாராயினர். அவர்கள் அசுகிரத்தின் ததைச் சிவர்தின் மாக்க்கொண்டு நாவொருவண்ணம் பொழுதொருமேனியாக அடிக்கடி உவம்பெற்ற அலங்காராதிசெய்து தம்முயரினும்பெரிதாய்ப்பேணிவரும் அருமப்பெருமைகள் எவராலும் இத்தன்மையவென்று கூறுவதரிதே, இப்பெருமைகளைப்புவர்புத்த புத்திரரத்தின் ததைக்காணப்பெற்ற பெரியோர் பாராட்டினோர்வரம்பந்தப்பெருவாழ்வே ரிக்கிரகஞ்சிறிதுமின்றி அத்தக்கிரகமதுவாதிசெய்தற்கு இப்பாலருபகொண்டவந்ததன்றி வேறில்லையென்று துணைவரவவாறுதுத்ததார்கள். அசுகதர்களைப்போன்றும் இப்பாலருபருருய்வினிகது தேவதவனேசர் திருவருளாற்றிடைத்தமையாற் சுவேதவனப்பெருமாள் என்று நாமநாணஞ்செய்து மேலும் கிஷ்நாள் அங்கிருந்து நீக்காவிடைபெற்றது. முனையொடும் சேயமணியோடும் பெண்ணைகடம்பந்தனர்.

அங்குவநதபின் அசசேய்மணியின் றாய்மாமனார் தமக்கு வேறுமினது
இல்லாமைமயால், தஞ்சையின் றையாகிய சுவேதவனப்பெருமானே தமக்கும்
இனையாக்கொண்டு பாராட்டுகதருத்தினராய் வந்தது, அத்தெய்வசகிசுமன
போலி தற்கையையும் கமத்துனரையும் அழைத்துக்கொண்டு தமதுநாதி
இருவெண்ணெய்நல்லூர்க்குச் செல்வாராயினா, அங்குள்ளார் அவ்வாறு
வந்த இருவருளின்பெருமைகளைநது மாடமெலாம் வீதியெலாம் அங்கு
வந்தபெய்நாஞ்செய்து எதிர்கொண்டபணித்துபுகழ்ந்துகொண்டாட, அப்ப
குருமணியைக்கொண்டுசெல்லின் நாமமனார் சர்வாலங்காரமுரிதைத்த தமது
மாரிசையுள்ளே சுமகலைதன் மணியோஞ்சுனம்வளைப்பச் சென்று இவ
னைமஞ்சத்தினின்று வீறியிருந்தருவைத்தார், அக்கிணனிஅங்கு
பாலில்லாதனைபவமும் மாமனார் முதலியோர் அன்புமேயுடைய
வந்த அருமைபெருமையும் இப்பெய்நதுமம்மேயுடைய இதை
இவ்வ வளாதவருள்ளால் வாரததைப்பகதமய பருவநததமம்

மொழிகூடப்பேசாதிருத்தல்கண்டு, களப்பாளர்முதலியோர் மிக அருமையிற் கிடைத்த இவ்வொருபுத்திரரத்தினமும் ஐவையாய்விடுமொவென்று எண்ணிக்கிருந்தார்கள். இரண்டுவயசு சிறைந்தது. ஒருநாள் அச்சேய்மணிமற்றைச்சிறுவர்களோடு விதியிற்சென்று மேனியொளிதிசையெலாம் விளங்கவிளையாடிக்கொண்டிருந்தது. சனற்குமாரனே? அச்சமயம்பொதியமலையில் அகஸ்தியரைக்கண்டு இவ்வுடவார்த்தைகள் பேசிக்கொண்டிருந்து வருத்தற்காக உன்சிவ்யப்பிரசிவ்யனாகிய பரஞ்சோதிமுனிவன், வெண்மணிவிமானத்தேறி இத்திருக்கையில்லின்மும் ஆகாசமார்க்கமாகச்செல்வானாயினான். அப்படிச் செல்லுங்கால் அத்திருவெண்ணெய்கல்பூர்வீதியிலே திசையெலாம்விளங்க விளையாடுகின்ற சேய்மணியினொளிப்பிழம்புதன்மேற்பிட்டவளவிலே, அவ்விமானம் அப்பாற் றெல்லாது நின்றதுவிட்டது. உடனே உள்ளிருந்த பரஞ்சோதிமுனிவன் நாம் கினைத்தபடி எவ்விடத்தும் தடையின்றிச்செல்லுகின்ற இத்தெய்வவிமானம், இவ்விடத்தே தடைப்படக்காரணம் என்னென்றுகருதி, வானெலாந்திசையெலாம்பார்த்துக்காரணமெதரியாமற், பின்பு மேற்கேழ்நோக்கிப் பூமியைப் பார்க்குமளவில் அவ்விமானத்தினிழல் மேனியிற்பொருந்த அத்தெய்வச்சிவ வீற்றிருப்பதுகண்டு, யுச்சிசு நமதுவிமானத்தைப்பிணித்திழுக்கின்ற அன்புவடந்தான் மேனியின் ஒளித்திரட்சியாக விமானத்தைச்சூழ்கின்றதென்று வியந்துகொண்டாடி, விமானத்தோடுகீழேவந்தார். மற்றைச் சிறுவர்யாவரும் விமானத்தொளி கண்ணொளியையமழுக்க ஒன்றுமுணராது வெருண்டோடினார்கள். அவ்வொளிக்குள் ளொளிப்பிழம்பாய் இன்பப்பொலிவுகாட்டி வீற்றிருக்கின்ற அச்சுமணி காயல்முதலிய எல்லாவற்றாலும் தன்னொசிரியனாகிய சத்தியஞான தரிசனியோல் இருப்பக்கண்டு மிகமகிழ்ச்சிகொண்டு எடுத்தனைத்துச்சிமோந்துள்ளவருளிர்த்து ஸ்நானம் விபூதிதாரணம்முதலியனசெய்வித்துத், தன் ஆசான்போலிருப்பதால் அவன்பெயரே யாகமெய்கண்டானென்று நாயகரணஞ்செய்து, சத்தியோநிர்வாணதீக்ஷாவீக்ஷிணுதி சிவசமஸ்கார சிவத்துவாபிவியக்திப் பெரும்பேற்றெல்லாமளித்துச், சிவஞானபோதமுற்றும் சலிஸ்தாரமாக வுபதேசித்து, அன்பனே? இதனை நீதமிழ்மொழிபெயர்த்து வார்த்திகமரகவுரையுஞ் செயவாயாக என்று ஆஞ்ஞாபித்துத், தனித்துவிட்டுச் செல்லுதற்காற்றருமையால், அணிமையிலே கோயில்கொண்டு சிலாருபியாய்ச் சுயம்புவாய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற பொல்லாப பிள்ளையார் சந்ததியடைநது, பணிநதுதுதித்து எம்பெருமானே? இச்சிறுவன் தங்கள் அடைக்கலமாகின்றான், இவனுக்குக்காமிகாதிவாதுளாதமான இருபத்தெட்டாகமங்களு முபதேசித்தருளுகவென்று பிரார்த்தித்து, இனியொருபுறப்பிற்செல்லாப்பிள்ளையாரைப் பொல்லாப்பிள்ளையார் பக்கத்திருத்திவிட்டு, அப்பரஞ்சோதிமுனிவன் தன்விமானத்தேறிச்சென்றான். பின்பு பிள்ளையார்மெய்கண்டநாமவிமலமாமணியை அணிமையிலழைத்து ஆத

ரித்து அருள்வெள்ளத்தமிழ்த்தி ஆகமப்பொருண்முழுதும் வான்முறைவிரித்து உவமான உதாரண வினாவிடையா திகழ உபதேசித்தருளுவாராயினர்.

அப்பொழுது அக்கோயிலின்புறத்துள்ள தடாகத்தில் நீர்கொளீளவந்தா னொருத்தி, கோயிலினுள்ளே சத்தங்கேட்பதென்னென்று புறத்தே தூரத்தே எதிர்ப்புதுகின்றது, பின்னேமாத்திரம் இருப்பதும் லோகாதிதமான அரும் பெருங்கேள்விகள்கேட்பதுந்தெரிந்து, இப்பின்னையை உண்மையென்று விசனித்த பிதாமாதாமுதலியோர் இவ்வற்புதத்தெரிந்திலர்போலுமென்று வி ணைந்துசென்று, உங்கள் பின்னே பின்னையார்கோயிலுள்ளே அளவிலா அற்புதவார்த்தை பேசுகின்றதேஎன்றாள். என்றசொல்லுமடியுமுன் களப்பாளர்முதலியோர் மிகவிரைந்தே கோயில்வாயிலுக்கு நேரே புறத்தே வரும்போதே தங்களுடையபின்னையினின்றாவரும் அத்தியற்புத அதிமதுரஞானமொழிகள்கேட்கப்பெற்று, அளவிலாமகிழ்வொடுகோயிலுட்சென்றார். உடனே குருசிஷ்யரிருவர்பேச்சும் நீங்கிவிட்டது. அகமமுழுதுமுபதேசித்துமுடிந்ததே, அது கேட்டற்குரிய சிவசமஸ்காராதிசாரம்பெருதார் பக்கத்துற்றாற்கொல்லப்படாதென்னும் விதிபற்றியோ, ஆகமாதிசமஸ்தசியசாஸ்திரமும், இவனுளத்திற்றெளிவாய்விளங்குகளன்று ஒருகொல்லால் அஞ்ஞாபித்துமுடிந்ததோ. வேறுயாதோ, இன்னதென்றுணரத்தக்கதன்று. தாம் உட்புருந்தவளவிலே பேச்சொழிந்தமைகண்டுகளப்பாளர், இது திருவருளையென்று துணிந்து பெல்லாப்பின்னையார் திருவடிகளிலே பலமுறைவணங்கித்துதித்துகின்றது எம்பெருமானே? திருச்சந்திரியின்னி முதலில்வாய்திறப்பதில்லையென்று எண்ணி அவதரித்த நாட்டொடங்கி மௌனமாயிருந்த இக்குருமணியினருமைபெருமை சிறிதுமுனராத எமதறியாமையை நீக்கியருளியதிருவருளினியல்பை என்னென்றுகொல்லவதென்று பலமுறைதுதித்துத் தமது புத்திரரத்தினத்தையெடுத்துமாற்போடணைத்துச்சிமோநதுள்ளங்குளிர்ந்து தத்தோளில்வைத்துக்கொண்டு, பத்தினியார் சுற்றத்தார் அப்பதியிலுள்ளார்யாவரும் பேராணந்தப்பெருங்கடல்போலக்குழந்துவரச்சென்று, தம்மனையின்கண்ணே திவ்யரத்தினசயனத்தில் வீற்றிருந்தருளவைத்து அன்புமீதூரப் பலமுறைவணங்கினார். சூழ்ந்துவந்தாரெல்லாரும்வணங்கினார்கள். சான்றோனென்பது கேட்டறியவேண்டாது நேரிலறிந்து ஈன்றபொழுதிலும் பேருவகைவாரியிற் படிந்துநிற்கும் அன்னையார் இதுவன்றோ நக்குலமெல்லாம் பல்லுழிகாலம் பரிந்துபுரிந்த அருந்தவப்பயனென்றெடுத்தனைத்து இன்பமீதூர் அன்புரிமை பாராட்டி ஆனந்தபவசராயினர்.

இப்படிநிகழுகளில் அப்பதியிலுள்ளார்பலரும் இவ்வற்புதங்களையிற்று வரும் அயற்பதியார் சுற்றத்தார்பலரும் தினந்தோறும் அங்குவந்து மெய்கண்டமணியின் இளந்திருக்கோலத்திருவருட்பொலிவுகாணப்பெற்று, அந்த நிமிஷமே தத்தமக்குமுன்னுள்ள எவ்விதகஷ்டங்களுநீங்கி இவ்வுடசித்திகள்

முழுதும்பெற்றுவாழ்வாராயினார். பரமசிவனே பொருளென்றுள்ளபடியுணர்ந்துள்ளந்துணிந்த தீவிரதாசத்திரிபாதத்துத்தமர்களாகிய மனவாசகங்கடந்தார்ஞ்சலியோர்கேள்வியுற்று வந்துதரிசிக்கப்பெற்று விண்ணமாத்திரையே தற்போதமிழ்ந்து சூழ்ந்து திருவடிபற்றி வணங்கிந்ப அம்மெய்கண்டமணி ஒப்புயர்விகந்த உத்தமோத்தம தீவிரதாபரிபாகம்ரோக்கி உரியதீர்ஷாசமஸ் காரமூலசிவத்துவாபிவியக்திப்பேறளித்து, ஸாணுரைப்படி தரிழில்பொழி பெயர்த்தருளிய சிவஞானபோதத்தை வார்த்திசுப்பொழிப்புரையோடு உப தேசித்துத் தினந்தோறும் அவ்வடியர்பணித்துருழ நடுவாயகமணியாய்வீற்றி ருந்து லோகப்பிரசித்தியாய்வினங்குகின்றது.

அப்போது திருத்துறையூர் அருணந்திசிவாசாரியிடத்தே சிவாகமாத்ரி சிவசாஸ்திரபாடங்கேட்டுச் சித்தசாந்தியடைந்து சிவஞானவேட்கையுடைய ராய், அது அவ்வாசாரியார்த்கிடைக்கப்பெறாமல் வருந்துகின்றமாணுக்கர்சி லர் இம்மெய்நுண்டகுருமணியின்மகிமைகேட்டு அங்குவந்து தரிசிக்கப்பெற் று மனவாசகங்கடந்தார்முதலிய முன்னையோர்பெற்ற பெரும்பேறுமுற்றும் பெற்று அஷ்ரோடுகலந்து யாவரும் சிவமயமாய் அக்குருமணியைச்சூழ்ந்தார் கள். பின்பு அருணந்திசிவாசாரியர் தம்மாணுக்கர்சிலர் வெண்ணெய்நல்லூர் சென்றதும் மீண்டவாராமையுந்தெரிந்து அழைத்துவரும்படி பின்னுஞ்சில மாணுக்கையனுப்ப, அவர்களுஞ்சென்று தரிசிக்கப்பெற்று அவ்வாறாயினார். பின்னுஞ்சிலர் சிலராக மாணுக்கர்யாவரையுமனுப்பிவிட்டு அருணந்திசிவா சாரியர் தனித்தவராய் இஃதென்னை ஆச்சரியம் நமது அருளால் சிவ்யானுகி ய களப்பானன்பெற்ற ஒருசிறுவன் இன்னும் குதலைமொழிதானும் நிரம்பப் பெற்றிலான், இவன் என்னசாஸ்திரபரிசீலனமுடையானென்று, நம்மிடத் தே சாஸ்திரமுழுது முணர்ந்தமாணுக்கர்யாவருஞ்சென்று மீண்டவாராவழி பெற்றழைந்தனர், நன்று நன்று இதுகலியின் பெருமையேயென்று பெருமி தங்கொண்டு, பின்நம்மாணுக்கர் சிவசாஸ்திரமுற்றுமுணர்ந்தசீலர்களல்லவா. அச்சிறுவனிடத்தில் ஏதுந்தங்களுக்குவேண்டிய நன்மைப்பாடில்லாவிட்டா ல் அங்கிருப்பார்களா? நாம் நேரேபோய்க்தெரிந்துவருவோமென்பார், ஆன ல் நமது சிவ்யன்புதல்வனாகிய இச்சிறுவனை நாம் வலியப்போய்நின்றுகாண் பது நம்பெருமைக்கு அடுத்ததல்லவேயென்பார், இவ்வாறு இருபாற்பட்டுவா தாடியமனம் திருவெண்ணெய்நல்லூர்க்குச்செல்லும்படி ஒருவாறு துணியப் பெற்று முன்னநிகழ்ச்சிபோலப் டுலக்குமுதலிய ராஜவரிசையோடுசெல்ல த் தொடங்குங்கால் ஏறியிருந்தசிவிகை கொம்பு முறிந்தது. புல்தகசகடம் அச்சொடிந்தது. பெருங்காற்றாற்குடைசுருட்டியாதி சிதைந்தன. இவையெ ல்லாங்கண்டும் ஆகழ்வலத்தாற்றிருவருஞ்செலுத்துதலால் தனித்துப்பாது கைமேற்செல்வாராயினர். அவையுங்குமிழ்தெறித்தன. ஆத்மாகருவிமுற்றுங் கழன்று பரிசுத்தமாய்த்தனித்தே சிவத்தோடு இரண்டறக்கலந்தின்புறமே

ன்று சிவசாஸ்திரங்கூறும் அதிரிசியத்தைத் திரிசிமாமக்காட்டினுற்போல
மேற்கூறியசிவிகையாதிமெல்லாப்பொருளுநீர்க்கின. பின்பாதசாரியாகத்தி
ருவெண்ணெய்நல்லூர்சென்று மெய்கண்டபாலருமணி வீற்றிருந்தருளுகி
ன்ற திருமாளிகையின் புறத்தேவந்துலாவிக்கொண்டுநின்றார்.

அப்படிநிற்குங்கால் வயசுமுதிர்ந்தபெரியோர்பவர் சிவஞானபோத புஸ்
தகவுகையினராய் அதன் அரும்பொருண்முழுதுக்கேள்வியாலுண்டு அதுமய
மாய்ப்பிறநோக்கின் நிச்சூழ்ந்திருப்ப, அப்பொருள்விரித்தருளமெய்கண்டரு
ருமணி நடுநாயகமாய்த்திருமுகம் பூமியைநோக்க வீற்றிருப்பதுகண்டார். நா
ம் உட்புகுந்தால் இச்சிறுவன் நமக்கோராசனந்தநதுபசரியான், இருக்கைவி
ட்டெழவுமாட்டான்; இருந்தபடியோரஞ்சலிதானுஞ்செய்யான், நமதுசெய
லால் நம்சிவ்யபுத்திரனுய்வந்த இச்சிறுவனெதிரே நாம்வலியப்போய்நிற்பது
நம்பெருமைக்கடுப்பதல்ல, ஆனால் இவனிடத்துள்ள நலநெறியவுமவேண்டு
மென்று பலவாறுயோசித்து, ஒருவாறுதுணிந்து, அயலில் ஓர்காரியநிபித்தம்
அவ்விடத்துலாவுவார்போலுலாவினார்; அச்சமயம் அம்மெய்கண்டருமணி
யால் ஆணவமலத்தியல்பெடுத்துணர்த்தப்படுகின்றதுதெரிந்தார்; இதுதான்
நல்லசமயம் இச்சிறுவன் நமது ஒருசொல்லிலகப்பட்டிவிடுவானென்றுவந்தா
ர்; அச்செருக்கொடுசென்றார், ஆணவமலமென்பதுயாது அதனிலக்கணமெ
ண்ணெயென்று உரப்பியதொனியொடுங்கேட்டார், அச்சொல் திருச்செவியிற்
புகுதலும் அம்மெய்கண்டபாலருமணி, முன்போல்பூமியைநோக்கியே சி
றிதுநோமிருந்து, பின்பு தன்பார்வை அவ்வருணநதிமேல்வீழும்படிநிரிந்து
பார்த்து இப்படியே இருக்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிற்று. முன்கருவிக
ள்முற்றுங்கழன்றும் சிறிதுசெவித்திருந்த ஆணவவலியுநீங்கப்பெற்று உட
னே தன்சென்னி திருவடியிற்பொருந்தவீழுந்தார், எழுந்தார், பலமுறைபணி
ந்தார். எம்பெருமானே? எங்குருந்தா? எந்தாயே? எம்மிறைவா? திருவ
டிக்கபசாரமிழைத்ததீவியேனையாது செய்கேன் புலையேன். எழையேற்
கொருபற்றுமில்லாமையென இரங்கி எளியேனையுயர்க்கொண்டருளவெளிவ
ந்து திருவருட்பொலிவுகாட்டிக்கொலுவீற்றிருந்தருளும் அருமையறியாதே,
அநதோ அடிகளெதிர்வந்தும் அபசாரமிழைத்து அருநாகிற்காளானேனே இ
னியென்செய்கேன், என்செய்கேன் அண்ணாலோ? “பொறுப்பரன்றேபெரி.
யோர் சிறுநாய்கடம்பொய்யினையே” புழுத்தநாயினுங்கடைப்பட்ட அறிவி
லாச்சிறியேன் அறியாதுபுரிந்த அபசாரம்பொறுத்தடிமைக்கொண்டருளதி
யோ அண்ணாலோ அண்ணாலாவென்றலறி நமஸ்கரித்தபடியே திருவடி
யைப் பற்றிக்கொண்டுகிடந்தார். எண்ணெய்குறைந்து திரியுஞ்சுருங்கிக்கெடு
கின்றதீபம், அச்சமயம் சுடர்விட்டுமிகப்பிரகாசித்துக்கெடுவதுபோல், ஆண
வமலவலிமுற்றுங் கெடுகின்ற சமயம் தலையெடுப்போடு மேற்கண்ட கேள்
விகேட்டு, அக்குருமணியின்பார்வைமாத்திரத்தே அம்மலவலிமுற்றுங்கெ

டப்பெற்றுத், திருவடியைப் பற்றிக்கொண்டெழுது கிடந்து வருந்துகின்ற அச்சிவ்யசிகாமணியைத், தமது அருமைத்திருக்கரத்தாற்றாக்கியெடுத்துத் திருவடிசூட்டி, அஸ்தமஸ்தக சய்யோகாதி சத்தியோ நிர்வாணதீக்ஷாசமஸ் காரஸிவத்துவாபிலியக்திப் பெரும்பேறுமுற்றுமளித்துச், சிவஞானபோத ரூபதேசித்த, இதற்கு முன்வந்து பேறுபெற்றிறையருது சூழ்ந்திருக்கும் நாற்பத்தெண்மருக்குமேலாய் ருதன்மாணக்கராயிருக்கும் பெரும்பேறுங் கொடுத்தருளப் பெற்று வாழ்ந்தார். அடியாருடன்கூடத் தலைமைபெற்று இண்டையருது குருதரிசனாதிசிவாநபூதி ப்பெருஞ்செல்வராய் வாழுகின்ற அவ்வருணத்திசிவாகாரியர், தமதுகுருமணியிடத்திற் கேட்டுணர்ந்த சிவஞானபோதத்தில், ஆழ்ந்துவிரிந்துகிடக்கின்ற அரியதுண்பொருளெல்லாம் விளங்கச், சாஸ்திரரூபமாய்ச் சிவஞானசித்தியாபொன்றொரு தெருணூலும், தோத்திரரூபமாய் ஆருபாவிருபத்தென்றொரு அருணூலும்பாடியருளி, அவ்விருதுல்களையும் தமதுகுருமணியின் பூரீபாதங்களிற் சமர்ப்பணஞ் செய்து, உடனுறையும் பெரும்பேற்றினுலுபுற்றுவாழ்வாராயினார். பின்பு இவரிடத்திதமறைஞான சம்பந்தசிவாசாரியரும் அவரிடத்தே உமாபதிசிவாசாரியரும் வந்தடைந்து இவர்பெற்ற பெரும்பேறுமுற்றும் பெற்றுவாழ்த்தார்கள். நமது திருக்கைலாய பரம்பரைக் குருசந்திசிகளாய் வந்தபடியால் இந்நால்வரும் சந்தானகுரவொன்று லோகப்பிரசித்தியாய்வுழங்கப்பெற்றார்கள். பின் உமாபதிசிவாசாரியர் வழிவந்தபரம்பரைக்குருசந்திகள் அகேசமுண்டு; விரிப்பிப்பெருகும் அமைக.

இத்துணைப்பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்த மெய்கண்டகுருமணி வந்தவதரிக்கும் பெருந்தவமுடைய அத்திருவெண்காட்டிற் கணிகையிலுள்ள திருக்கடவுளிலே, மார்க்கண்டமூனிவர் தேகாந்தியம் + மீபித்தென்று அதனைச்சிவாதுக்கிரகத்தால் மாற்றிக்கொள்ளக் கூருதி, இடையருது சிவலிங்கபூசனை செய்யவாராயினர். எண்ணியபடியே அக்காலஎல்லையிலே தன்னைப்பிடிக்கநெருங்கிய யமனை, எம்பெருமான் அவ்விவங்கத்தினின்றும் வெளிவந்து உலகத்தருளித், தனக்கு சத்தியாயுள் தரப்பெற்று, முன்புதன்மேல் நெருங்கிய யமனுடைய கோபாக்கினியினாலே தன்மேனி சற்றே கருமையுற்றிருப்பது நோக்கி, எம்பெருமானே இதனையும் மாற்றியருளுகவென்று பிரார்த்திப்ப, அன்பனை காவிரிக்குத்தெற்கே மூன்றுயோசனையிலுள்ள சூதவனத்திலே மேற்றிறையிலுள்ள ஓர்தீர்த்தம் இருக்கிறது; அதிலேசூழ்கினால் உன்மேனியிலுள்ள கருமையும் போய்மேலும் திவ்யதேஜசும் உண்டாமாதலால், அத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து அத்தலத்திற்குயம்புவாயுள்ள அமுதலிங்கதரிசனாதிசெய்துகொண்டு அங்கேயே வசிப்பாயாக, இனி யமன் எங்காலத்தும் உன்பக்கத்தும்வரமாட்டான், அத்தீர்த்தம் உன்பேரால் லோகப்பிரசித்தியாய்விளங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்து, அவ்விவங்கத்துள்ளே மறைந்தருளினார்.

உடனே மார்க்கண்டமுனிவர் பணிந்து விடைபெற்றுச் சென்று, சூதவனத்தில் அத்தீர்த்தத்தில் ஒருமுறை முழு ஐமேலெழுந்தவளவிலே, கருமைமுற்றும் நீங்கி மேனிமிகப்பிரகாசிக்கப்பெற்று, வந்துகொயிலுட்புகுந்து சந்தியடைந்து அமுதவிச்சுவையுபத்திரிசிக்கப்பெற்றுப்பெருமகிழ்வுற்று, அன்புபெருகுமுன்பு நின்று பலமுறை பணிந்து சுவ்வியவாக்கியங்களாற்றேறித் திரஞ்செய்து நின்ப, எம்பிரானெழுந்தருளி அன்பனே? நீகூறும் அருந்திதேட்டுகிழந்தோம் நீவேண்டும்வரம்யாதென்றருள, பார்க்கண்டர் மேலும் பணிந்து எம்பெருமானே “சிவ” என்னும் இரண்டெழுத்தும் இஷ்டகாமியமுற்றுங்கொடுத்தருளு, ஞ்சிவரத்தினமாமென்று வேதசிவாகமங்கள் கூறும் உண்மையுணரார் சிலர்;; அடியேங்கள் நன்றிருவடியின்றி யெதையுஞ் சிறிதும் பொருளென மதித்திலேம்; இதுரிச்சயம்; ஆயினும் ஒருகாற்புத்திபேதித்து அபசாரஞ்செய்திடினும், இவர் அறியாச்சிறியரென்றிரகசிப் பொறுத்தருளவேண்டாமென்று பிரார்த்தித்தார். அப்படியேயுருக அன்பனே? நீமூழ்கியமேலைத்தீர்த்தம் உன் பேரால் விளங்குவதோடு, வந்தமுழங்குவோர் இஷ்டகாமியமுற்றும்பெறவழங்குவதாக, இன்னமும் நீவேண்டியதைக்கேளென்று ஆஞ்ஞாபித்தருள, எம்பெருமானே திருவடியில்வைத்த அன்பு எக்காலத்தும் அடியேங்கள் உள்ளத்தைவிட்டு நீங்காதிருக்கவேண்டும்; அன்றியும் என்பெயர்த்தீர்த்தத்தில் மூழ்குஞ்சிவரவாவரும் உய்யும்படி இப்பொழுதருளியவரம் எக்காலத்தும் நிலைபெற்றிருக்கவேண்டாமென்று பிரார்த்திப்ப, அப்படியேயுருக என்றருளிமேலுங்கூறுகின்றார். அன்பிற்பெரிய அருந்தவசசிறுவ? உனக்கென ஒன்றைவேண்டாது உலகமுடியவேண்டிப்பரோபகாரத்திலே கருத்துடையனாகின்ற உன்பெருந்தன்மைநோக்கி மிகமகிழ்ந்தோம், இப்பரோபகாரமே எல்லாவற்றிலும்க்கியதருமம். எவ்வித உயிர்களுக்கும் மனவாக்குக்காயங்களால் ஒருசிறிதும் இடருறும்பாது காப்பது சேன்முதத நிலக்கணமென்று சிவசாஸ்திரங்கூறுமா தலால் இப்பரோபகாரமே பெரிதென்பது சொல்லவும் வேண்டுமா, இது விளங்க ஒருகதை சொல்வோமாகேள்; முன்னொருகாலத்திலே, தேவப்பிரியன் என்றொரு பிராமணனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் நடந்தவாதத்திலே, தேவப்பிரியன் பரோபகாரமே முக்கியதருமம். அதுசெய்யவனிடத்தே பரமசிவன் பேருவகைசெய்வதென்றுகூற, விஷ்ணு நன்றானது எதையுலகில் யாவர் தன்காரியமன்றிப் பிறர்காரியஞ்செய்வார்; இருக்கட்டும். பரமசிவன் அவரிடத்தில் மகிழ்ச்சிகொண்டு ஆவதென்னே? தனக்கல்லாதகாரியம் அறிவிலாட்செய்வாரின்றிவேறில்லை. தேவர் முனிவர் முதலியவாருஞ்செய்யும் அருந்தவமெல்லாம் அவரவர் நன்மைகுறித்தன்றி வேறுண்டோ? என்றுகூறத்தேவப்பிரியன் நல்லதுதங்களைமுதலியபெருந்தேவரெல்லாம் ஒடோடத்துரத்தியுடற்றிய விஷத்தைப்பரமசிவனுண்டதும் அவர்பொருட்டேயென்றீர்களோ? தாங்கள்தன்பின் அவராஞ்ஞாயின்படி கடல்கடையது தேவர்க்கமுதளித்ததும் தங்கள் பொருட்டென்றீர்களோ? அகஸ்தி

யர் இமயமலையிலே பரமசிவதிருக்கல்யாணமகோற்சவ திவ்யவெதரிசனத்தையும்விட்டுப் பொதியுமாமலையிற்போயிருந்து பூமியைச்சுமன்செய்ததும் அவர் பெருநுட்டென்பீர்களோ? உபமன்னியபகவான் தங்கள் அம்வரியாகிய கிருஷ்ணருக்குத் திருவடிசூட்டிச் சிவதீக்ஷாசமஸ்காராதிசெய்தருபியதும் அவர் பெருநுட்டென்பீர்களோ? திருமுறைகண்டசோழர் மஹாதேவனாண்டசோழர் சிபிச்சக்கரவர்த்திமுதலிய அருட்பெருஞ்செல்வர் அருஞ்செயலெல்லாம் அவரவர் பொருட்டென்பீர்களோ? உணவுநெய், இன்னும்சேவரமுளரிவர் முதலியோர், அநேகர் செய்த பரோபகாரச் செயலெனாந்தொந்திலிளர்களோ? ஆனால் இது என்னுள்ள சகுறிப்பறியச் கூறியதாகவே நினைக்கின்றேன்; அதுவப்படியாயினுமாகுபரோபகாரமே எல்லாவற்றினுமுக்கியதருமமென்பது எவ்வாற்றினும் நிச்சயமேயாகுமென்றான். அன்பனே? இனிப்பரோபகாரமென்மையை விரிப்பானேன் என்றருளி எம்பிரான் அமுதலிங்கசுந்தன்மறைந்தருளினார். மார்க்கண்டமுனிவர் தமக்கு அமுதலிங்கசுந்தர் எவ்வாறுதருளியஅருமை பெருமையை நினைந்தருகி, அச்சயம்புழுந்திக்கு மேற்றிசையிலேகோயிலுள்ளே தன்போல் ஒருசிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து வழிபட்டு அத்தலத்தைவிட்டுநீங்காது வசித்துவருவாராயினானென்றருளிய திருநந்திதேவரைச் சனற்குமாரர் வணங்கி எம்பெருமானே? அத்தியற்புத்திருவருள்விலாசத்துச் சமர்ப்பித்திரம் தங்கள் திருவாக்கினுற் கேட்கப்பெற்றேன். பெரும்பாக்கியமுற்றேன். இதுவரையிலும் குதவனேசர் அமுதலங்கேசர் என்றருளிய நாமகாரணந்தெரித்ததுபோலநதிநோசென்ற நாமகாரணமுந்தெரித்தருளுகவென்று பிரார்த்திப்ப, நந்திதேவர் அன்பனே? அப்படியே செய்வோம். இச்சரித்திரமுற்றும் அன்போடுபடிப்பவர் கேட்பவர் இச்சிப்பவர் சாதகஞ்செய்வோராவரும், அளவிலாப்பெருஞ்செல்வங்களும்தன்மணப்பேறும் சற்புத்திரபாக்கியங்களும் ஆயுள்விருத்தியுமுதலிய இகவாழ்வுமுழுதும்பெற்றுச் சற்கருவின் திருவருளுக்கமுற்று, முறையே சுத்தாத்துவைத் தித்தாந்தசைவப் பெருநெறிபற்றித் திருவடிநீழலிலாண்டறக்கலந்துவாழும் பரமுத்திப்பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள்.

மார்க்கண்டேயச்சருக்கமுற்றிற்று.

இராமன் மந்திரோபதேசச் சருக்கம்

சனற்குமாரனே? நீ கேட்டபடி மந்திரோச நாமகாரணத்தை ராமசரித்திரத்தார் நெறிவிக்கின்றோம் கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே, தன்னொடு போர்செயலாற்றாது புறங்கொடுத்தோடிய அசுரர்களைத் தூரத்திக்கொண்டுசென்ற விஷ்ணு, அவ்வசுரர்கள் பிரகுமுனிவர் ஆச்சிரமத்திற்சென்று, அவர்பத்தினி அபயங்கொடுக்க அடைக்கலம்புகுந்து மறைந்திருப்பதுதெரிந்து சென்று, தடுத்த அப்பத்தினி கொள்

ப்பவதியென்றறிந்தும் பின்வரும் பெருங்கேட்டைச்சிறிதும் நினையாது சக்
கராயுத்தத்தாற் கொன்று பின் அசுரர் யாவரையும் கொன்றுசென்றார். புறம்
போயிருந்த பிருகுமுனிவர் அங்குவந்து உண்மைதெரிந்து இப்பெருப்பாத
கஞ்செய்த விஷ்ணு அளவிலாப்பிறப்பெலாம் பிறந்துழலக்கடவனென்றுசுபி
த்தார். அதுதெரிந்துவிஷ்ணு இடையறாது சிவலிங்கபூசனை செய்துகொண்
டேயிருந்து சிவாறுககிரகத்தால் அப்பிருகுமுனிவரேயிரங்கி அநேகமென்ப
தொழிந்து பத்துப்பிறப்பாயமைகவென்றஞ்ஞஞசெய்யப்பெற்று இனி எம்
முயற்சியெய்யினும் நம்மால் இதனைக்கடக்கமுடியாது; ஆனால் செயல்வகை
யால் நன்மையுள்ளே தீமையும் தீமையுள்ளே நன்மையும் விளையுமென்பது
தெரியவந்தது. அதாவது நாம் சாதுசனரக்ஷணர்த்தம் பாலிகளாகிய அசுர
ரைக்கொல்லத்தொடங்கிய நன்மையுள்ளே சாபமாகிய தீவினைகிடைத்தது.
அத்தீவினைப்போகம் அனுபவிக்கசெல்லும்பிறப்பிலே துஷ்டர்களாகிய ராவ
ணதிராஷ்டசம்மார நன்மைவாய்ப்பதாகத்தெரிகிறது; பெரியர்கோபம் மு
டிவில் நன்மையுடனருமென்பதைப், பிருகுசாபத்தாற்றிக் கடைத்த இப்பிறவி
யே விளக்கியதென்றிவ்வாறு பலவுமேயோசித்து, அயோத்திராமராகரிலே தசர
தமகாராஜாசெய்துவாத அளவில்லாததானதர்ம தவவிரதயாகநூது புண்ணிய
ப்பிரயோசனமே யுருவாயவந்ததென்னப் புத்திராயுவந்து ராமராமந்தரிக்க
ப்பெற்று, வசிஷ்டாடீடத்தே கற்பனவெல்லாங்கற்றுப், பரதலெக்சுமண
சத்துருக்கரோடி பிதாமாதாககள் மகிழ்வுறவாழ்நாளிலே, விசுவாமித்திரர்
வேண்டுகோளின்படி லெக்சுமணனோடுசென்று தாடகாவதஞ்செய்து, மி
துலைசென்று சீதா கலியாணமுடித்து, மீண்டு அயோத்திவந்துசின்னாளுங்கிரு
ந்துபின்பு, பிதாவாகிய பரிபாலனசீலனாய்க் காட்டிற்செல்லத்தொடங்குங்
காற், பிரிவாற்றாது லெக்சுமணனும் சீதையும் உடன்வரச்சென்று, அகஸ்
தியமுனிவரைவணங்கி எம்பெருமானே? இப்பிரபஞ்சனாக்கசமுசாரசாகாங்
கடத்தற்குரிய உபாயம் இதுவென்றருளி, அடியேனை அவ்வுழியில் நிறுத்
தியருளவேண்டு மென்றுபிரார்த்திப்ப, அகஸ்தியர் அன்பனே? நீயோலோக
ரக்ஷிகளுகின்றாய், உனக்குணர்த்தியருளுவோ அறிவுமுதிர்ந்த வசிஷ்டனாகின்
ருன், உன்மாதலோ அறிவாற்சிறந்த சனகளுகின்றான், சகலசாஸ்திரபா
ரங்கதனை சூரியனுடையவமிசத்தில் வந்தநீ அறியாதவிஷயம் யாதிருக்கின்
றது, உனக்கு உபதேசிப்பதில் நமக்கு மிகுவிருப்பமுண்டென்றுகடறுகின்றார்.

ராகவ? சமுசாரசாகரங்கடந்து திருவருட்கையேறிப் பேரின்பவாழ்வு
பெறுதற்கு, வருணசகிரமாதிகளிலேசிறிதுநதவருது உண்மைநெறியிலுறை
த்துநிற்கும் ஞானசீலர்களாலே பூசித்தற்குரிய நாயகன், வேதசிவாகமாதிக
ளாலே நிக்சயித்துணர்ந்து ஈசனே அரிப்பிரமேந்திராதி யாவராலும் தியானி
க்கப்படுவோனென்றெடுத்தோதப்படுகின்ற உமாபதி ஒருவனேயாம்; அவனு
க்குப்பூசனையைக்காட்டிலுஞ் சிறந்ததொண்டிவேறில்லை; அகத்தும்புறத்தும்

வேதசிவாகமவிதிவழுவாது சிவபூசனைசெய்பவனெவனோ அவனே அப்பிரபஞ்சதுக்கசமுசாராகாரங் கடத்தற்குரியான். அப்பூசனைக்கு இன்றியமையாத முக்கிரிங்கமொன்று. அது அதிரகசியமாயுள்ளது; வினையுமுதுநீக்குவது; பிரபஞ்சாகாரத்தினின்றும் மேலெடுப்பது; சிவபொருபமாயுள்ளது; பஞ்சபாதகநாசஞ்செய்வது; ஞானசாதனமாவது; சப்தகோடிமகாமந்திரங்களைல்லாவற்றிற்கும் நாயகமாயிருப்பது; மத்தியவேதமாகியாளகர்வேதமத்தியிலுள்ள ஸ்ரீருத்திரமத்தியிலே சீவரத்தினமாயலிங்கமாவது; இத்தகையஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசிக்கின்றோம். ஆனால் அதற்குரிய முக்கியாகமொன்றுண்டு. அது விபூதிதாரணமே. செபம்தவம்முதலிய எவ்வுசெயலும் பூதிதாரண நின்றிச்செய்யின், அசெயல்முழுதும் ஓர் அபாயோசனமாகா. இது சுருதிநிச்சயமென்றருளி, விஜாக்கிரியிலேவிதிப்படி வினைத்தவிபூதியை எடுத்தாநீட்டினார். உடனே ராமன் மல்கரித்தெழுந்து ஒருகையுமலிரித்துவாங்கிவிதிப்படி உரியமந்திரோஷ்ணரணத்தோடு உத்தானத்திரிபுண்டரமாயணிநதுந்ற்ப, மேற்கூறியபூதியேஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரோபதேசஞ்செய்தருளினார். உடனே பரவசனாயாணந்தாகரத்தெழுந்திப்பலுறைபணிந்தெதிர்ப்ந்து துதித்தனன். மேலும் அகஸ்தியர் அவ்விராமனுக்குச் சிவசகஸ்திராமாயகசியார்த்தவைபவங்கள் விளங்க உபதேசித்துச், சிவதத்துவார்த்தங்களைல்லாமும் மனத்திலமைந்துகிடப்பத்தெளிவித்து, ஸசனொருவனை *தியேயன்; மந்தெவருங் || தியாதாக்களென்று சுருதிசூதுகின்ற எதார்த்தசிவபயத்துவமகிமையைத், தெளிவாகவிரித்தோதுகின்ற சிவதீதாசஸ்திரோபதேசமுஞ்செய்து, ஒருசிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டையாதிசெய்து பூஜித்து, இதனை ஆயுள்வரை நியதியாப்புகித்து வருவாயாகவென்று அவ்விராமன்கையிற்கொடுத்தருளினார். அதனையும் பெற்றுப் பெருமகிழ்வுற்றுப்பன்முறைபணிநது துதித்துநீங்காவிடைபெற்றுச்சென்றனன்.

சென்ற ஸ்ரீராமன்கோகாவரிக்கையெடுத்தபஞ்சவடியிலே ஆன்மார்த்தசிவலிங்கபூஜை சிவதீதாபராயணாதிசெய்துகொண்டு சிலநாளிருந்து, இச்சித்தாவந்தருர்ப்பகியைப்பங்கப்படுத்திக், கரதாஷ்டணதிகளைக்கொண்டு, மாரீசன்சகாயத்தாலிராவணன்சீதாதேவியைக்கவாந்துசெல்ல, அதனல்லிஞ்சுந்தசோகமுற்றுச், சவரிவழிகாட்டச்சென்று அனுமனாற்சுக்கிரியை உண்பனாக்கி, வாலியைக்கொன்று, அனுமனாற்சீதாதேவியைக் கைப்பிடித்து, இலங்கைசெல்லக் கருதி இலக்குமணன் சுக்கிரீவன் அனுமன்வானரசைநியங்கனோடு தென்சுருத்திரமாய்ப்புஞ்சென்று, சீவதாரணியமடைந்து வேததீர்த்தஸநானாதி நியதிமுடித்து, வேதாரணியே உணவணங்கப்பிரார்த்தித்து வெளிவந்தோரிடத்திருந்து, அனுமனாதிவானசயிரர்களை ஸேக்கி, இலங்கைக்குப்போ

* தியேயன்—தியானிக்கப்படுவான்.

|| தியாதாக்கள்—தியானிப்பவர்கள்.

கும்பு-இக்கடலிலே ஒரு அணை செய்யுங்களென்று ஆஞ்ஞாபித்தான். ஆஞ்ஞையின்படி அவர்கள் அணை செய்யுங்கால் அண்டமுகட்டளவுயர்ந்த மரங்கள் மலைகளைப்பிடுங்கிக்கொண்டுவந்து போகிறவேகத்தால், அக்கடல் பிரளயவேள் ளம்போலப்பிரவகித்தது. அது கண்டியாவரும் நடுங்கிக்கோயிலுட்புக்கார்க்கள். பிரவாகமங்கோபுரவாயிலா லுட்புகுதல்கண்டு, நந்திதேவர் ஒரு உங்கராஞ்செய்தருள, உடனே அக்கடல் பிரவகித்தல் நீங்கி முன்போலிருந்தது. உடனே ஸ்ரீராமன் ஆரம்பித்த காரியம் இடையூறுற்றதெயென்று விசனித்து, அந்ருநின் று மேற்றிசைநாலுயோசனை தூரஞ்சென்று, இவ்விடத்திலாவது சிதைவின் றி நிலைபெறுகவென்றோர் அணைசெய்விக்க, அதுவும், தடையின் நியுலாவிய பெருமீன்களுக்குத் தடையாயிருந்தபடியால், அம்மீன்கள் வால்பு தலியவறுப்புக் களாடலடித்தும் மோதியுஞ்சிதைக்கப்பெற்றது. அதனால் அவ்விடம் மீன் பூசெலென்று விளங்குகின்றது. அவ்வணைகளிரண்டுஞ்சிதைத்துபோயினும், சந்திர விசிஷ்டனாகிய ஸ்ரீராமனாற் செய்விக்கப்பெற்றமையால், அவ்விரண்டிடமுங்கோடிநீர்த்தமென்னும் பெயர்பெற்றுவிளங்குகின்றன. இவ்விரண்டில் முந்திய ிவதாரணியகோடிநீர்த்தமகிமை அப்புராணத்தால் விளங்கப்பெறும். பிந்தியதுமணமேற்கோடிநீர்த்தமென்னு நாமப்பிரசித்தியோடு யாவரும் மிகமேலதாய்மதித்துவந்துமுதி இஷ்டகாமியங்களெல்லாம்பெற்றுவாழும்படி விளங்குகின்றது. இம்மணமேற்கோடியென்னுந் திவ்யஸ்தலம்பாண்டியநாட்டின் எல்லையாயுள்ளது. இம்மட்டோ? உண்மைநாயன்மார் அறுபத்துமூவருள்ளே குலச்சிறைநராயனார் திருவவதாரஞ்செய்யப்பெற்றது. அம்மகிமையைநோக்கியே அங்கே ஸ்ரீராமருளிய ஸ்ரீஞானசம்பந்தப்பெருவாழ்வு, மங்கையர்க்கரசியார் நெடுமாறநாயனாரோடு நெடுநாள் வீற்றிருந்தருளப்பெற்றதென்றால், இத்தன்மகிமை ஸாவர்க்கு நவல்லார். அமைக. முன்போலவேபின்செய்வித்த அணையுஞ்சிதைத்தமைகண்டு ஸ்ரீராமன்பெருங்கவலைகொண்டு, இனியாது செய்வோமென்று பலவாறு யோசித்து ஒன்றுந்தோன்றா நிருந்தனன்.

அப்போது ஆகாசத்திலே வாராய் இராகுலேசனாகிய ராமனே! நீ அகஸ் தியமுனிவனிடத்தே செபற்ற ஸ்ரீபஞ்சாங்கிர ஜபபூஜாதிசிவகைங்கரியங்களினாலே, சூதவனேசர் மிகப்பிரீதியுற்றிருப்பதால், நீ அத்தலத்தையடைவாயாகில் உன்காரியமெல்லாம் கைகூட்டுமென்றெழுந்த திவ்யவாசகங்கேட்டு, அளவிலாப்பெருமசிழ்வோடு கிட்டித்தற்கரிய திருவருள நமக்குளளித்திருக்கிடைத்ததே யென்றெழுமன்புமீதூர அவ்வனஞ்சென்று வருணநீர்த்தத்திலே ஸ்நானாகி சிவரியமங்கள் முடித்துச்சென்று, கோயிலுட்புகுந்துசந்திரியடைந்து அமுதலிங்கேச திவ்யரூபங்காணப்பெற்றான். பரவசமுற்றான். சிவானந்தசாகுத்த முத்தி ஒருவாறெழுந்து பலமுறைபணிநதுபூஜோபகரணம் நிறையக்கொண்டு விதிப்படி பூஜித்தெழுந்து, அஞ்சலியஸ்தனாயின் றரியவாக்கிடங்களாற்றுகித்

தான். எம்பெருமான் அமுதலிங்கத்தினின்றும் உருவங்கொண்டெழுந்தருளி அன்பனே ? நீ அகஸ்தியனிடத்திற்பெற்ற பஞ்சாக்ஷரமந்திரோபதேசசிவபூஜைகி சுத்தசன்மார்க்கமே ஒப்புயர்வில்லாதது ; ஜனனசாகரங்கடத்தற்கின்றியமையாதது ; இதனைச்சிறிதும் நழுவுவிடாது உன் உள்ளத்திலுமுந்த ஊன்றிக்கொள்வாயாக ; சூரியனை மேகமறைத்தாற்போல இப்போது உன் அறிவைப் பத்தினிவியோகத்தால் வந்ததுக்கம்மறைத் துமயக்குகின்றது ; அதுநீவகுமுபரயங்கூறு துங்கேள். இதற்குத்தென்றிை சட்டியோசனை தூரத்துள்ள. தேவீபட்டணத்திற்குசென்று, அங்கே அனேகஞ்சத்திகள் சூழலீற்றிருக்கின்றதுர்க்காதேவியைச், கடலிலே அண்ணநிலைக்கவேண்டிப்பூஜிப்பாயா'ல், அதற்கூரியஆற்றெல்லாநதருவான். இடரின் நிறைசெய்து அவ்வழியே இலங்கைசென்றிராவணவதஞ்செய்து, சதைதையரிட்டு இலக்குமணத்தியரோடு அயோத்திசென்றுநெடுநாள் அரசுசெய்திருந்து அளவிலார் சிவதர்மங்கனோடு ஆன்மார்த்தசிவலிங்கபூஜைகளும் வழுவறசெய்துவந்து, முடிவில்நம்பதம் பெறுவாயாகவென்றித்தியாதிமந்திரோபதேசஞ்செய்தருளி, அமுதலிங்கத்தில மறைந்தருளினார்.

உடனே ஸ்ரீராமன் துக்கமெல்லாம் அப்பொழுதே நீங்கினவனாக ஆனந்தசாகரத்தமுநதி, மேலும் பன்முறைபணிந்து மேல்பக்கஞ்சென்று மார்க்கண்டலிங்கத்தின் வடபக்கத்தொரு சிவலிங்கப்பிரதிட்டை செய்து பூஜித்து மீட்டும் அமுதலிங்கேசணாப்பணிந்து நீங்காவிடைபெற்றுப் புறத்தேவந்து தேவீபட்டணஞ்செல்லுங்கருத்தலுயிருந்தான். முன்னரே இலக்குமணன் சுக்கிரீவன் சாம்புவன் முதலியோர் அங்கங்கே ஒவ்வொரு சிவலிங்கபூசனைசெய்தருள்பெற்றுவந்து உடன்சூழ்ந்தார்கள். அவர்களுள்ளே இலக்குமணன் பூஜித்தசிவஸ்தலம் தம்பிக்குரல்லவன்கோட்டையென்றுவழங்கப்பெறுகின்றது. சுக்கிரீவன் பூஜித்த சிவலிங்கப்பெருமான் திருமேனியழகொன்று அவனாலநாமங்கூறப்பெற்று, வடிவழகியன்னையோடு முத்துப்பேட்டையென்னும் திவ்யஸ்தலத்தில் விளங்குகின்றனர். சாம்புவன் பூஜித்தஸ்தலம் சாம்புவனோடையென்று வழங்கப்பெறுகின்றது. இப்படியே ஒவ்வொருவரும் பூஜித்தன பலவுள்ளன. இவைநீர்க. இலக்குமணத்தியரோடு ஸ்ரீராமன்தேவீபட்டணஞ்சென்று துர்க்காபூஜையால் ஆற்றன்முற்றம்பெற்று, அணைசெய்துசென்று ராவணத்திவதஞ்செய்து சீதையைமீட்டுவதது, ராவணப்பிரம்ஷத்தி ராமேசுரத்தில் ராமலிங்கபூசனையால் நீங்கப்பெற்று, வீரஹத்திவேதாரணியத்தில் விக்கினேசுரபூசனையால் நீங்கப்பெற்று, கும்பகர்ணலுத்தி திருவானைக்காவிலே ஜம்புகேசுரபூசனையால் விலகப்பெற்றுத், திருவருள்பெற்று அயோத்திசென்று, அகஸ்தியருகுபாதசிரபூஷணனாய்ச், சிவார்ச்சனாகி சிவதர்மங்கள் விளங்
■ அரசுசெய்திருந்தான். அவ்விராமனுக்கு மந்திரோபதேசஞ்செய்தமையால்

மந்திரேசர் என்னும் நாமம்வழங்கப்பெற்றது. சீதையைமீட்பதற்குபாயம்யா தென்று எம்பிரானருளைவேண்டிஉசாவினபடியால், அச்சூதவனம் திருவுசா க்தானமென்றும் திவ்யநாமம்பெற்றதென்றருளிய திருந்திதேவனார், மீட்டு ம் சனற்குமாமுனிவர்வணங்கி எம்பெருமானே? மேலுமிச்சூதவனேசர்ம கிமாசரித்திரம்கேட்பதிலேயேஆகாமேலடுகின்றதென்றுவேண்ட நந்திதே வர் கூறுகின்றார்.

அன்பனே? முன் விஸவாபித்திரமுனிவன், சிதம்பரநடனதேரிசனவி ருப்புடையராய் டெடுங்காலந்தவஞ்செய்துவாச், சிற்சபேசன் எதிர்வந்தருளி முனிவனே? இத்தலத்திலேநடந்து ஆனந்தநடனம் பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர் க்கன்றி வேறுநடப்பதுல்லபாதலால், நீ சூதவனஞ்செல்லுக அஞ்சு உன்வி ருப்புத்தைமுடிப்போமென்றருள, உடனேவணங்கிவிடைபெற்றுச்சென்று சூதவனம்வந்து, சிவஜீர்த்தஸநாளுதிரயதிகள்முடித்துக் கோயில்புகுந்து, அ முதலங்கேசதரிசனங்கிடைக்கப்பெற்றுப் பெருமகிழ்வுற்று, அச்சந்நிதியிலே வடகுருளேக்கிநடன தரிசனம்வேண்டித்துதிசெய்துகொண்டிருப்ப அவனெ திரே நடேசப்பெருமான் ஆனந்ததாண்டவஞ்செய்தருளக்கண்டு, பேரின்ப சாகரத்தழந்தி ஒருவாறெழுந்துபலமுறைபணிந்து அளவிலடித்துதிகள்செய் து, அப்படியேகாலந்தோறும் நடனதேரிசனஞ்செய்துகொண்டு அத்தலத்தி லேயே டெடுநாள்வசித்திருந்து பின்வேதாரணியஞ்சென்றான். சூரியன் முத லான ஒன்பது கிரகங்களும் ஒருகாலத்திலே இங்குவந்து தவஞ்செய்திருந்து தாங்கள் எண்ணியகாரியமெல்லாங்கைகூடப்பெற்று வாழ்ந்தார்கள்.

அன்பனே? வேறொன்றுசொல்வோங்கேள்; விஷ்ணு, தான்வேதாதி சாஸ்திரமுற்றுணர்ந்தும் பற்பலர்க்குப்போதிக்குவஞ்ஞுவாயிருந்தும் ஊழ்வ லியினாலே, விக்கினேசரபூஜனைசெய்யாமற் கடல்கடைந்தமையால் விஷ்ணுமே முத்துதூத்த, அப்பொழுது தேவகூட்டமுற்றுமோடலும், தந்தலைமைநோ க்கிக்கிதிதுநேரமின்று வெப்பந்தாக்கப்பெற்றுமேனிகருகிவருந்திப்பயந்து, அதிவேகமாய்முன்னோடிய தேவசெவர்க்குமுன்னோடிப், பற்பலபுடமலா முலைந்து திருவருள்கைகூட்ட இத்தலத்துவந்து கோயிலுட்புகுந்தோலமிட் டலறித, அமுதநாகுகன் வையவரை அனுப்ப, அவர்தெற்குக்கோபுரவாயிலா ல் வெளிவந்து மேற்றிசைநோக்கிப்போய், அவ்விஷம் ஐந்துருசோசத்துக்கு அப்பாலவருவதுதொரிந்து, அந்நிமிஷமே அவ்விடத்துப்போய் தீமதுதிருக்க ரநீட்டிக்கவர்ந்தனர். அப்பொழுதே மந்திரேசரும் அவ்விடத்துவந்தருள, அ தனை அவர் திருக்கரத்துக்கொடுத்தனர். உடனே அந்த விஷத்தைதப்பானஞ் செய்தருளி அந்த இடத்திலும் அம்மந்திரேசர், நீலகண்டேசமென்னும் நாமத் திதாடு நித்தியசாந்தித்தியராய் வீற்றிருந்தருளுவாராயினர். விஷத்தைக்கவர்ந் துடொடுத்த அவ்வையாவரும் அத்தலத்திலேதென்முகமாகவீற்றிரந்தருளாகி

ன்றார். அத்தலத்தையடைந்துவழிபாடுசெய்து இவ்வுட்காமியங்கள் பெற்று வாழ்ந்தோர் அனேகர். அத்தலம் தாமாங்கோட்டை யென்னும் பெயரால் வழங்கப் பெறுகின்றது. பின்ருதவனேசர் ஒலமிட்டஸிய தேவரயாவர்க்கும் அருள் புரிந்தது அவருள்ளே தலைவராயவிக்ஷணவைகோக்கி இனிவிக்கினை சுரபுசனை புரிந்து கடல்கடையுங்கள் அமுதங்கிடைக்குமென்றருள, அப்படியே செய்யும்படி விஷ்ணுமுதலியோர் மேலும் வணங்கி விடைபெற்றுச் சென்றனர்.

குருகுலத்தரசனெருவன் இத்தலம்புகுந்து மந்திரேசனைப் புகுத்துத் தேவஸ்திரியாகிய ஊர்வசிதனக்கு மனைவியாகப்பெற்றின்புற்று வாழ்தான். இத்திராணி இத்தலத்துக்குவந்து மந்திரேசனைப் பெற்றுத் துஷ்டஞ்கிய நகுடனுக்கு ஆபத்தைவிளைத்துப், பிரிவுற்ற இரத்தினத்தனை நீக்காது மருவப்பெற்று வாழ்தான். இரத்தின மந்திரேசனுக்கிரகத்தால் விருத்திரஸ்கிய பகைவனைக் கொல்லப் பெற்று வாழ்தான். அஸவினி தேவரிருவர் மந்திரேசனுடையால் மற்றைத் தேவர்களோடு தங்களுக்கு அவிப்பாகங்கிடைக்கப்பெற்று வாழ்த்தார்கள். இப்படியே இத்தலம்புகுந்தருள்பெற்றோர் அளவிலாதோர்; முற்றுக்கூறுவது பார்க்கும் அசாத்தியமேயென்றருளிய நந்திதேவரைமேலும் சனற்குமார்வணங்கி, மந்திரேசாஞ்ஞகிய மேற்கொண்டுசென்றவிஷ்ணுமுதலியோர்செயல்யாது கூறியருளுகவென்றுவேண்டுகூற. இச்சரித்திரமுழுது அன்பொபடிப்பவர் கேட்போர், சத்துருக்கள் விஷங்கன்முதலிய எவ்வெவற்றாலும்வரும்பெருந்துக்கமெலாம் எளிதானிங்கப்பெற்று, நன்மனை மக்கட்பேறு முதலிய இகவாழ்வுமுற்றும்பெற்றுவாழ்து தேகாந்தத்திலே பரமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

பிராமன் மந்திரோபதேய சருக்கமுற்றிற்று.

அமுதநிவேதனச்சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? நீகேட்டவாறு அவ்விஷ்ணு அமுதநிவேதனஞ்ஞய்தமைகேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர்கூறுகின்றார். அமுதநிய்கேசர்திருவருள்பெற்றுச்சென்றவிஷ்ணு, வழிபடுவார்க்குச்சர்வவிக்கினங்களும் நீக்கியருளவல்ல சர்வகத்திமானாகிய பிரணவாகாபிரணவார்த்தசொருப பரம்பொருளாயுள்ள ஸ்ரீவிக்கிண ராஜப்பெருமானை முன்பு அபராதசுமைவேண்டுகின்ற, சமஸ்தபூஜோபகாணங்களுக்கொண்டுவிதிப்படிபூஜித்து, இனியேனும் இடரின்றி அமுதங்கிடைக்கும்படி அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து, அளவிலாத்துதிகள் செய்து திருவருள்பெற்றுச்சென்று, முன்போலத்தேவர் அசுரரென்னும் இருகிறத்தராற்பாற்கடல்கடைவித்து, அமிர்தமெழுப்பெற்றுச்சொன்னகடங்களினிறைத்து, அதனை எமக்குப்பகிர்ந்து தருகவென்று

சூழ்ந்த தேவாசுரர்களைநோக்கி, இவ்வமுதம் மந்திரோசுந்திருவருளாற்கிடைத் தமையால் அப்பெருமானுக்கு நிவேதனஞ்செய்து நாம் அச்சிவப்பிரசாதங்கொள்ளலே முறையாகுமென்று சூதவனஞ்சென்று, மார்க்கண்டதீர்த்தசூத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து விபூதிருத்திராசுந்தாரணாதிரியதிகள் முடித்து, அமிர்சகடங்களுளோடுகோயிலுட்புகுந்து அமுதலிங்கசநநிதியடைந்தபலமுறைபணிந்து, சமஸ்தபூஜாத்திரவியங்கொண்டு அன்டொபூஜித்து, அமுதசகடமெலாமெதிர்வைத்து எம்பெருமானே திருவருளாற்கு டைப்பித்தருளிய இவ்வமுதை அமுதுகொண்டருளுகவென்று பிரார்த்தித்து, அளவில்லாத்துதிகள்செய்து பூசனைமுடித்துசுண்டேசுபாகமும் ஸ்வேதித்து, மேலும் அமுதலிங்கசநநிதியடைந்தபணிந்து விடைபெற்றுச்சென்று, அசுரரைவஞ்சித்து அமுதமுழுதும் இவ்விராதிதேவாயாவாகுட்கொடுத்துவிட்டுப் பாற்கடலடைந்து ஆதிசேடன்குமுன் விவ்நதூர்த்த சூதவனஞ்சென்றதும், சூதவனேசர் அதனையுண்டருளியதும், பின்னுநகடல்கடைந்து அமுதங்கொள்ளுதற்குபாயாதெரிவித்தருளியதும், அப்படியேகடைந்து அமுதமெழப்பெற்றதும், அதனை அமுதலிங்கசர்க்கு நிவேதித்துப்பிரசாதங்கொண்டு தேவர்க்களித்ததுமாகிய சூதவனேசர் திருவருட்பெருமையெல்லாவற்றையும் விரித்துரைத்தனன். கேட்ட ஆதிசேடன், தன்உள்ளத்தழுநதிக்கிடந்த பேரன்புகொழுந்தோடிப்பட்டாந்துமேலெழுந்துசென்று சூதவனேசர் திருவடிக்கொருகொம்புபற்றியிருக்கசூழ்ந்துகொள்ள, அன்புடையாடி எம்பெருமான் சூதவனேசன் திவ்யதெரிசனம் எளியேனுந்கு இன்னும் என்று கிட்டுமோவென்னுநகருத்தேமேற்கொண்டு அமராதிருந்தனன். இச்சரித்திரம் அனபொபெடிப்பவாகேட்பவர் இகபோகமுறறுமெபற்றுமாழ்ந்து பின்பாமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

அமுதநிவேதனச்சருகமுற்றிற்று.

இந்திரன் திருவிழாச்சங்கம்.

எனற்குமாரனே? இந்திரன் இவ் சூதவனமவந்து திருவிழாச்செய்தமை கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர்க்குறுகினாரர். முன் ஆதிசேடன் சூதவனத்திலே, ராஜகுடாமணியென்னும் சோழநறையெயிந்த சைத்திரோற்சவ விஸ்தாரவைபவமுற்றும் இந்திரன் கேளவியுற்று, அதனைத்தான்செய்யக்கருதிவாயுதேவனைநோக்கி, நீ சூதவனஞ்சென்று நாஞ்செய்யக்கருதுகின்ற திருவிழாவுக்குரிய அவங்காராதிகைகெயல்லாஞ் சிறிதுங்குறைவின் றிசெய்வாயென்றேவினான். அப்படியே வாயுசெல்லும்போது தேவகம்மியனுக்கு ஆஞ்ஞாபிக்க, அவன் சூதவனஞ்சென்று மார்க்கண்டதீர்த்தஸ்நானாதிரியதிமுடித்து, அமுதலிங்கதெரிசனமெபற்றுப் பாவசமுற்றுப் பன்முறைபணிந்து விதித்துத், தானே முன்செய்த அக்கோயின்முழுதும் பார்த்துவந்து, பின்

ளைகளுக்கு இயற்கையழகு எவ்வளவிற்குந்தாலும், செயற்கையழகுசெய்வதிலும் பிதாமாதாக்களுக்கு ஆசைமிகுவதுபோல, இயல்பாகவே அலங்காரவகையெல்லா நிறைந்த அத்திருக்கோயிற்கு மேலும் அநேக அலங்காரங்கள் செய்துவருகின்றன.

முதற்கோபுரவாயில் நந்திமண்டபத்தின்வடதிசை வசந்தமண்டபமத்தியிலே, சொர்னரத்தினமயமான வேதிக்கையொன்றெடுத்து, அதன்மேல்வயிரரத்தினத்தூணிறுத்தி, மேற்பவளக்குடஞ்சார்ந்த இங்கிரநீலப்போதினகசேர்த்து, மேல்முத்துமழைத்தவிட்டங்கள்கோத்து, மேலிலம் முன்றாக மாணிக்கக்கொடுங்கைகள்நிறைத்து, மேற்சொர்னரத்தினஸ்ரீபிகளமைத்து, மேலும்உரியஅங்கமெல்லாஞ்செறித்துச், சிற்பநூற்பொருளெல்லாவிளங்குகுவிமாளுஞ்செய்து, மத்தியிலே திவ்யரத்தினசிங்காசனங்கற்பித்து, அவ்வேதிக்கையரத்துக்குச் சொர்னரத்தினங்களாற் படிசூளமைத்து ஜலதாரையொன்றமைந்ததிருமதிலெடுத்து, அவ்வழியேவேறிடைசூழ நீர்நிறைத்து,உரியநுமல்ர்பாப்பி, இப்படியே இனிமத்திரேசர் உற்சவங்கொண்டு வீற்றிருந்தருளும்போதுசெய்யுத்தக்கடென்று யாவர்க்கும்விளங்கக்காட்டி, மதிஸ்முதலியஇடமெல்லாம் சிவபரத்துவவிளக்கமான சித்திரரூபங்கணிரைத்து,அவ்வசந்தமண்டபத்தைச்சூழ அதிசீதளபரிமளசுகந்தங்கள் அஷ்டதிர்க்குளினுங்கமழத்தக்கபுஷ்பபலாதிக்கணிரையுமிளமரச்சோலையுண்டாக்கி, அபிமுகமாகிய தெற்குவாயிலினேரே சொர்னரத்தினமயமானமேற்கட்டி ரத்தினமாலே பொன்னரிமாலே புஷ்பமாலேமுதலிய வெல்லாஞ்செறியநடைப்பந்தர்நீளச்செய்து, மரகத்தால் இலைகளுந் தண்டும்வைத்துப்பலமணிகளாலும்பொன்னாலும் குலைகள்செய்து பவளத்தறாபூவமைத்துள்ள அநேகம்வாழைகளும், இப்படியேசொர்னரத்தினங்களால் ஏற்பச்செய்துள்ள கமுகுகரும்புமுதலியவைகளும், அபரத்தரிளே வரிசையாகநிறுத்தினான். நிலங்களெல்லாம் பளிங்குக்கற்படுத்து ஒப்பஞ்செய்தான். எல்லா இடங்களினுந்திவ்யரத்தினங்களே தீபங்களாகநிறைத்தான். மணிபிரகந்தசந்தனத்தோடு நிக்ருயர்ந்தவாசனாதிரவியமெல்லாஞ்சேர்த்துக்கரைத்து எங்கும் மெழுகுவித்து மேற்பன்னீர்தெளிப்பித்தான். திவ்யவாசனை திசையெல்லாம் வானெல்லாம்சென் னுலாவும் நறும்புகைகமழச்செய்தான். சிறிதுலாந்த அவ்விடமெல்லாம் வாசனையெல்லாஞ்சேர்ந்த பொற்பொடியாதிகளாற் நிவ்வியாலங்காரமானகோலங்களெல்லாஞ்செய்தித்தான். சொர்னரும்பங்களிலேநீர்நிறைத்துச்சொர்னரத்தினவகையாற்றேங்காய் மாலிலே தர்ப்பை மாலேமுதலிய அலங்கரித்து அங்கங்கேபூண்கும்பங்களைவரிசையாகவைத்தான். மேலும்எண்ணிஎண்ணி அளவிலாஅலங்காரவகையெல்லாஞ்செய்தான்.

இப்படியே மத்திரேசர் பெரியநாயகிகோயிலிரண்டிலும் அலங்கரித்துத்

திருவீதிமுழுதும் திருத்தஞ்செய்து, வெண்மணல்பரப்பினதுபோல மிகச்சிறியமுத்துப்பொடிகள் பரப்பி, வாழை கழுகு கரும்பு தோணம் பூம்பந்தர் புஷ்பமாலை பொன்னரிமாலை ரத்தினமாலைகள் கோலங்கள் பூரணகுழிப்புகள் தூபதீபாதிகளால் அலங்காரவகைமுழுதுஞ்செய்துமுடித்துத்தேவகம்மியன் வாயுவுக்குத்தெரிவிப்ப, அவன்இந்திரனுக்குத்தெரிவிப்ப, உடனேஇந்திரன் அன்புமீதூர அருள்வழிச்சென்று தேவகூட்டத்தோடு சூதவனம்வந்து, கோயிலுட்புகுந்து அமுதலிங்க திவ்யதரிசனங்கிடைக்கப்பெற்று ஆனந்தசாகரத்தழந்தி எழுத்துபலமுறைபணிந்து துதித்து எம்பெருமானே? எழையேன் தேவா! நுக்குச் 'சைத்திரோற்சவஞ்செய்துயவழிபெறவிரும்பித் திருச்சந்தியடைந்தேன். நன்மையொன்றடைதற்கிடைபூறுபலவுண்டாமென்று நன்மை நிறைந்த பெரியாரும் அஞ்சுவாராயின், ஒருநன்மையுமில்லாத ஏழையேற்குச் சொல்லவும்வேண்டுமா? எவ்விடர்வரினும்அவ்வனைத்துநீக்கி இந்திருத்தொண்டு விதிப்படிமுற்றுப்பெறச்செய்தருளக எந்தையே? செய்வதுதவிரவது சிறிதுந்தெரியாத அறிவிலியாதலால் எளியேன் ஒருவாறு அறியாது அபசாரஞ்செய்திடிலும்அனைத்துப்பொறுத்தருளி அதுக்கிரகித்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, வெளிவந்து பூநீந்தி தேவரைவணங்கித்துதித்து, உற்சவநடத்துத்தற்குரிய ஆஞ்ஞவேண்டிப்பெற்றுக்கொண்டு, புறம்போந்து தனக்குரிய ஓர்வசதியில் வந்திருந்தான்.

வந்திருந்த இந்திரன் தேவர்களை அழைத்து உபசாரங்கூறி, அவருள்ளே ஒவ்வொருவரை நோக்கிக்கூறுகின்றான். குபேரனே? நீசொர்னர் தினதெக்கணுதிவகையெல்லாம் கொடுத்துவருக. அக்கினிதேவனே? நீ அன்னாதிசகலபதார்த்தங்களும் பாகஞ்செய்துவருக. வாயுதேவனே? நீ திருவீதிமுதலிய இடமெல்லாம் கண்ணாடிபோற்பிரகாசிக்குப்படி திருவலகுப்பணிசெய்துவருக. வருணனே? நீ அவ்விடமெல்லாம்பரிசுத்தநீர்பனிநீர்தெளித்தல் சந்த்னதிரியால், மெழுகுதல்முதலியசெய்துவருக. நிருதியே? நீ பூதவேதான பிசாசாதிகளால் ஒருசிறிதும் இடர்வாராமற்காவல்செய்துவருக. யமனே? நீ திருவீதிமுதலிய இடங்களிலே சனநெருக்கத்தைவிலக்கி இதஞ்செய்துவருக. ஈசானதேவனே? நீ எம்பெருமான் திருச்சந்தியிலே பொற்கோல் பிடித்துலால் நெருக்கொதுக்குந்திருப்பணிமேற்கொள்ளுக; என்றிவைபோல மற்றையோர்க்கும் அவாவர்தகுதிக்குரிய திருப்பணிகள் பொறுப்பித்தான். பின்புதன் ஆசானாகிய வியாழகுருவால் உற்சவாரம்பாதி சுபமுகூர்த்தநிச்சயித்து, எல்லா இடங்களுக்குத் திருமுகமனுப்பினான். அம்மகோற்சவத்திருமுகங்கிடைக்கப்பெற்ற தேவர்மானுடர்யாவரும், அதனைச்சிரமேற்கொண்டு கண்ணொற்றிப் பீடத்திலிவைத்துப்பூஜித்துப் பேரன்புசெலுத்தப் பெருமகிழ்ச்சியோடு சூதவனத்துக்குவருகின்றார்கள், வரவர உபசரித்து அவரவர்மரபுமுதலியதகுதிக்குரிய

இடங்காட்டி அங்கத்தேவசிக்கச்செய்தான். மேலும் ஆகவேண்டியவெல்லாம் நன் காராய்ந்து அவைமுழுதும் நிரம்பச்செய்தான். சித்திரை மாசம் சுக்கிலபக்ஷம் பஞ்சமி திதி மிருகசீரிடநக்ஷத்திரதினத்திலே, வியாழருரு சொல்லிய சுப முகூர்த்தமாகிய அருணேதயகாலஜெயமுகூர்த்தம் சமீபிப்பது தெரிந்தான்; உடனே அவ்வித்திரான் சிவத்துவிஜர்யாவரையும் பணிந்து இம்மகோற்சவஞ் செய்ய நான்விரும்பினேனாயினும், முழுதும் உங்கள் செயலேயன்றி எனக்கொருசுதந்திரமுமில்லை ஆதலால் இதுதனை வகித்து நடத்தியருளுகவேன்று நான் வேண்டிவது நிகையன்றேருவென்று உபசரித்தான்.

சிவத்துவிஜர்யாவரும், அதனையே ராஜாநுஸூயாக்கொண்டு இந்திரனுக்கு உபசாரங்கூறி, அதன்மேற் பிராமணனுரைத் தேவானுரை நர்விக்கி னசமாப்தியின்பொருட்டு விக்கினேசுரபூசனை செய்து அருள்பெற்றுத், தன பூஜை புண்ணியாகவாசனாதிவாஸ்துசாந்தி மிருத்சங்கிரகணம் அங்குரார்ப்பணம் ரக்ஷாபந்தனம் ரிஷபசித்திரபடபூசனை துவசாதிவாசனம் பேரிதாடனம் திக்பந்தனம் கிராமதேவதார்க்கனாதிவெல்லாம் வரிசையாகச்செய்து பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, சோமாஸ்கந்தரைத் துவசமண்டபத்துக்கு உரியவரிசைகளோடெழுந்தருளிவரச்செய்து, அவரெதிரே ருண் பூஜித்திருக்கிற ரிஷபசித்திரபடத்தை விதிப்படி துசஸ்தம்பததுச்சியிலேற்றுதலாகிய கொடியேற்றஞ்செய்தார்கள். அம்முறையே மற்ற அஷ்டத்துஜங்களிலும் ரிஷபசித்திரபடமேற்றுதலாகிய எட்டுக்கொடியேற்றமுஞ்செய்து, பின்யாகசாலேபுகுந்து அதன்மத்தியிலே சர்வாலங்காரமுமமைந்த திவ்யரத்தினமயவேதிகையிலே, பரிவாரசுகியாகேசகடஸ்தாபனாதி நவகுண்டங்களிலும் அக்கினிஸ்தாபனாதிசெய்து, ஆகுதிடத்துகொண்டிருக்கச் சோமாஸ்கந்தருக்கு விசேடபூசனை செய்து அலங்கரிக்கப்பெற்ற ஆந்தோளியிரண்டில் அம்பிகையோடெழுந்தருள்! வீராயகசுப்பிரமணியுசண்டேசசுகிதம் கோயில்வலமாகவந்து அவ்யாகசாலேளதிரே நின்றருளச்செய்து, ருந்தியேமற்றையகுண்டமெட்டும் அக்கினிகாரியசமாப்தியாகித் தன்னிலொடுங்கப்பெற்ற பிரதானகுண்டத்திலே பூரணகுதிசெய்து, மேற்குமுகமாக அவ்வேதிகையீதுள்ள குட்பபூசனையும் கிழக்குமுகமாக நின்றருளுகின்ற சோமாஸ்கந்தலிம்பபூசனையும் ஏககாலத்திலே நேரே மகாதீபாதிசோடசோபசார்க்கனோடு செய்தார்கள். இந்தப்பிரகாரம் இச்சிவத்துவிஜர்கள் ஸ்தம்ப விம்பரூம்பமென்னுமன்றிலும் விதிப்படிசெய்த பூசனைகொண்டருளி எம்பெருமான் ஸ்ரீசோமாஸ்கந்தர் அம்பிகா விநாயக சுப்பிரமண்யசண்டேசசுகிதராய் அங்குநின்றும் நிருவீதியிலே பவனிவந்தருளுவாராயினார்.

அநேக சூரியசத்திரர்கள் போல அளவிலாதகுடைகள் நழலசெய்துவரச், சாமரை விசிறி ஆலவட்டம் சுருட்டியாதி வரிசைகளிருபக்கத்துநெருங்கிவா

க், கருடக்கொடி அன்னக்கொடியா திகொடிக்கூட்டங்கள் பணிந்துருழ அவை
க்கெல்லாம் அசசாகிய ரிஷபக்கொடிநெய்யகமாய் முன்செல்லத், தேவஸ்தி
ரீகள் பாதசாஸ்திரவிகற்பமெலாம் விளங்கத்திருமுன்னே நடனஞ்செய்து
வர, இருபக்கத்தும் எசர்வேதமும் பின்பக்கத்து மற்றவேதங்களும் முன்பக்
கத்தே செந்தமிழ்வேதமாகிய தேவார திருவாசகாதி திருவருட்பாக்களும்மு
ழங்கிவரப், பதினெட்டுவகைவாத்தியகோஷமும்பெருகிவர, வந்தியர் மாகதர்
சூதரென்னும் மூவகையாரும் மங்களம் வீரம் கீர்த்தியென்னும் மூன்றும்மு
றையே எடுத்துப்பாடிவரத், திருத்தொண்டர் திருமேனித்திருவெண்ணீர்
நெருளிதிருவருள்வெள்ளந்திருவுருக்கொண்டுசெல்லுதல்போற் செறிந்துபா
ந்துவர, அத்திருத்தொண்டர் திருவாய்வினையும்ஹரஹர மஹாதேவ சங்கா
உமநாத நீலகண்டாதி சிவநாமகோஷம் நிறைநதுவரக், கற்பனாகற்றுஉள்ள
ந்தெளிந்து உண்மையுணர்ந்த உத்தமசத்துவ குணவிசிஷ்டர்கள் சிவசாஸ்திர
சிவபரத்துவப்பிரசங்காமிர்த மழைபொழிந்ததுவர, தேவஸ்திரீகள்காமமீம் பூ
ரணகும்பம் கண்ணாடி அங்குசம் முரசம் தீபம் ரிஷபக்கொடி இரட்டைக்கய
ல்மீன்களாகிய அஷ்டமங்கலங்களேநதிவரப், பலயானைகள் உரியஅலங்கார
த்தோடுமுன்செலக், குதிரைகளும் அப்படியே பற்பலடனஞ்செய்துவரக்,
காளம் சின்னம் தாராமுதலியன அமுதநாதன்வந்தான் சூதவனேசன்வந்
தான் மகதிவேசன்வந்தான் என்பனமுதலிய திவ்வியநாமங்களெடுத்தோதி
வர, இவைபோலின்னும் அளவிலாவைபவங்களெல்லாம்பெருகிவர, ஏம்பெ
ருமான் அமுதநாயகன் திருவீதிவலமாகத்திருக்கோயின்முன்வந்தருளித், தே
வஸ்திரீகள் கற்பூரதீபங்கள்வரிசையாக்கொண்டு மூன்றுமுறைசூழ்ந்துவணங்
க, அதன்மேல் ஆதிசைவர்செய்தபூசையேற்று உட்சென்று வசத்தமண்ட
பத்துலே திவ்யரத்தினுசனத்திலே வீற்றிருந்தருளினார்.

இப்படியே அலங்காராதிசிறப்பெல்லாம் நானுக்குநான் நிகப்பெருக இம்
மகோற்சவம்நடந்துவருங்கால் மறுநாட்காலையில்அம்பா சுவாமியிருவரும்ஆங்
தோளியிலும், அன்றிரவுமுத்துப்பல்லக்கிலும், மூன்றாட்காலை முன்போ
லவும்அன்றிரவுஅம்பா ஆதிசேஷவாகனம் சுவாமிகயிலாசவாகனத்திலும், நா
லாநாட்காலை முன்போலவும் அன்றிரவு அம்பாஅன்னவாகனம் சுவாமிநந்தி
வாகனத்திலும், ஐந்தாநாட்காலைமுன்போலவும்அன்றிரவு அம்பாகிளிவாகன
ம் சுவாமிபூதவாகனத்திலும், ஆறாநாட்காலைமுன்போலவும், அன்றிரவு அம்பா
சிங்கவாகனம் சுவாமி இரண்டாயிரங்கொம்புள்ளஅயிராவணமாகியயானைவா
கனத்திலும், ஏழாநாட்காலைமுன்போலவும், அன்றிரவு அம்பா தர்மரூபரிஷ
பவாகனம் சுவாமி விஷ்ணுரூபரிஷபவாகனத்திலும், எட்டாநாட்காலை முன்
போலவும், அன்றிரவு அம்பாகாமதேனுவாகனம் சுவாமி குதிரைவாகனத்திலு
மாகத்திருவிழாக்கொண்டுதிருவீதிப்பவனிவந்தருளி, ஒன்பதாநாட்குமுடி

ரத்தத்திலே விநாயகசுப்பிரமணியர் சண்டேசுரப்பெரியநாயகிநால்வரும் நான் கு றொன்னரத்தினமயதிவ்யாதங்களிலாரோகணித்து வீற்றிருந்தருளியுடன் வரமுதலிங்கேசர்அத்தகைய மகோந்தமகாலங்கார மகாவைபவமகார்தத்திலாரோகணித்து வீற்றிருந்தருளித் திருவீதிவலம்வந்து, யாவருக்கும் மகாரதோற்சவ்சர்வாலங்கார தேஜோமயதிவ்யமங்களைத் திருக்கோலக்காட்சி கொடுத்தருள்ளார். பத்தாநான் அதிகாலையிலேஅம்பிகை ரிஷபவாகனமேலுடன்வர விநாயகசுப்பிரமணியசண்டேசுகிதராய்த்திருக்கோயிலுள்ளே அக்கினிதிசையிலுள்ளிருமலதீர்த்தத்திலே ரிஷபாருடராய்வந்துதீர்த்தங்கொடுத்தருளியாவரும்திருவருட்பெருவெள்ளத்துள் மூழ்கினின்புறச்செய்தருள்ளார்.

பின்பு சிவத்துவிஜயர்களையாகவிஜயச்சீமைவிதிப்படிசெய்து, அந்த யாகே
கும்பதிவ்யோதகத்தை அமுதசலிங்கேசர்க்கபிடுகித்து, விசேடபூஜைசெய்
து கொடியிறக்குதலாகியதுஜாவரோகணமும், சண்டேசஉற்சவமும், திருப்பந்
தன அங்குராரக்ஷாவிஜயச்சீமமும், திருக்கல்யாணமகோற்சவபூஜைசெய்து அத
ன்பின்னாள், அவ்வசந்தமண்டபமத்தியில்விமானஞ்சூழ்நிறைத்திருந்த நீர்மு
ற்றும் போர்க்கீப்புதுநீர்நிறைத்துச்சுகந்தபுஷ்பங்கள் முன்னாட்களிலும் அதிக
மாகநிறையப்பாப்பி, அலங்காரவகைகளும்முன்னில் அதிகமாகச்செய்து, பூநீ
பெரியநாயகிமந்திரேசருக்கு விதிப்படி அளவிலாத்திரவியங்கொண்டு ஸ்ரீபன்
கும்பாதி அங்கங்களோடு, அபிஷேகாதி பூசனைவகையெல்லாம் சலிஸ்தாரமாக
ச்செய்வதாகிய விடாயாற்றுகிருவிழாவும் சிறப்பச்செய்து, எம்பெருமான்
வாத்தியகோஷடாத்திரம் ஐந்தாம்பிராகாரத்திலும் நிர்த்தனமாத்திரம் நான்
காம்பிராகாரத்திலும், சிவபுராணபாராயணடாத்திரம் மூன்றாம்பிராகாரத்தி
லும், வேதகோஷடாத்திரம் இரண்டாம்பிராகாரத்திலும், தேவாரதிரவாச
காதி செந்தமிழ்வேதகோஷடாத்திரம் முதற்பிராகாரத்திலும்முழங்க, உட்
பிராகாரம்ஐந்திலும் வலம்வந்து, எதாவ்தானத்தில் வீற்றிருந்தருளச்செய்து
அன்புமீதுரப்பன்றுறைபணந்துஇந்திரனுக்குவிபூதிப்பிரசாததிகொடுத்து
அசீர்வதித்தார்கள்.

தன்கருத்தின்படி இச்சைத்திறோற்சுவத்தைச்செய்துமுடித்துப் பெரு
ம்பலனளித்த அச்சிவத்துவிஜ்ஜீனின் அருமைபெருமைகளும், அவர்செய்து
வந்த மந்திரத்திற்கிரியாபாவனுதிகைச்சாதுரியவீதிக்கிரமபரிசீலனை அபாரப
க்திசிரத்தாவைபவங்களும், மற்றுமெல்லாம்நினைத்துநினைத்துப்போன்புடை
யனயப்பலமுறைவணங்கி, அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் திவ்யவஸ்திரபூஷண
தி அலங்காரவகையெல்லாஞ்செய்வித்து, அவர்கள் ஒவ்வொரும்துப்பல்லக்கி
ல் எழுந்தருளித்திருவீதிவலம்வருதலாகிய ஆசாரியோற்சுவமுஞ்செய்து, சொ
ர்ணாத்ரபாணதிதெசுநீணைவகையெல்லாம் அளவிலாமற்கொடுத்துவணங்கி,

அமுதேசசந்திரியடைந்து ஆனந்தபாவசனூப்பணிந்து பிரிவாற்றா தவனாய்ப் புறவிடைபெற்றுச் சுவாக்கத்திற்சென்று அமுதநாதன் நிருவடிமறவாச்சிந் தையோடு அரசபுரிநிருந்தான்.

வாராய் சனற்குமாரனே? இசூதவனத்தை அடைந்து நிருவருள்பெற்றுய்தோரா அளவிலாப்பெருந்தொகையோர் நாமளம்மாத்திரஞ்சொன்னேறும். அமுதலிங்கேசன் இத்தலத்தை அடைந்தளவே சீவினைகள்முற்றும்நீக்கி அவரவர் விருப்பத்தின்மேலும் கொடுத்தருளுகின்ற அருள்வகையெல்லாம், பலகோடிகற்பலாலம்ஆயுள்பெற்றிருந்து இரண்ட யிரநூவுள்ள ஆதிசேடன் சொல்லத்துணிர்தாலும்சிறிதும்முடிவுறுது. ஆதலால்அன்பனே? இனிநாம் விரிப்பதெப்படி? அமைக. உலகத்திலுள்ளசர்வான் மாக்களுந்திருவருள்பெற்றுய்தற்கு உண்மைநூல்களாலேசொல்லப்படுகின்றசாதனங்கள் அனேகமுள்ளன; அவையெல்லாமும்எல்லாறாலும் மேற்கொண்டெடுத்ததுவது நிக அரிது. அவையெல்லாவற்றினும்மேலாயும்செய்தற்கு நிக இலகுவாயுமுள்ளது இச்சிவபுராணசிரவணமே. இது உண்மைநூலிற்குநந்தர்மநிகளெல்லாமாகும். இதுவே பலவகைசெல்வநிகளும்நன்மககட்பேறுமுதலியவைகளும் இகபர இன்பநிகளுந்தருவது இதுவேசித்தசத்தியாதிமுறையேதநது மலவலிகெடுத்தப்புகத்துவநீக்கிசெவத்துவாபிவிபகதிப்பெருமபேறும் அளிப்பது. அசசிவபுராணநிகளுள்ளே நிகமேலாகிய இசூதவனபுராணமுழுதுமேனும், ஒருசருக்கமேனும், பலசிலகவிகளேனும், ஒன்றேனும்சியதிடாகப்படிப்பவர் கேட்பவர்களும், இதனை எழுதுவோர், எழுதவெகொடுப்போர், உரிஉதவிசெய்வோர், இதன்மகிமை எடுத்ததுப்பேசுவோர், பூஜிப்போர், பிரதிஷ்டைசெய்வோராவரும் இஷ்டசித்திகள் முற்றும்பெற்றவாழ்வார்களென்று நிருநந்தி தேவர்முடித்துக்கூறினதால், மேலும்ஆசைபெருகவும் அவ்வாளுஞ்ஞையையுத்தற்கஞ்சியமைந்திருந்தார் சனற்குமாரரோனது சனகாதிமுனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர்கூறினார். அம்முனிவர்களும்அவ்வாளுஞ்சூ அடைந்திருந்தார்கள்.

வேதம்வாழிமுகில்வாழிவினாகூழ்வாழியுயர்க்கின்பச
சீதம்வாழிநிருத்தொண்டச்செல்வர்வாழிபூதிமுதற்
சாதம்வாழிசித்தார்தசைவம்வாழியருளமுத
நாதன்வாழியினைபரியநங்கைவாழிவாழியவே.

நிருசசிற்றம்பலம்.

இநதிரன் நிருவிழாச்சருக்க முற்றிற்று.

சூதவனபுராணவசன முற்றிற்று.

சிவமயம்.
பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பரட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்.
௪௯	௪௪	௪	தும்	சிறிதும்
௧௩	௩	௧	மொழிந்த	மொழிந்தென்
௧௩	௨௧	௧	மெய்ஞான	மெய்ஞ்ஞான
௨௩	௯௪	௧	காமொழி	காமொழி
௪௪	௯௭	௨	நாற்றினை	நாற்றினை
௩௨	௨௩	௨	வருகை	வருக்கை
௩௯	௭௮	௪	கனிவுற	கனிவுற
௪௦	௮௩	௩	மடைந்தையர்	மடந்தையர்
௪௪	௧௧௩	௩	வேறேனே	வேறேனே
௪௯	௧௩௩	௩	உலகலொம்	உலகலொம்
௩௧	௧௨	௨	வெழுதாரர்	வெழுந்தார்.
௩௨	௧௩	௩	ரவியுண	ரமுதுண
௪௪	௧௯	௧	முனிவர்	முனிவர்
௩௯	௨௧	௪	முனிவர்க்குச்சூத	முனிவர்க்குச்சூத
௪௨	௨	௩	யருண்மயமா	வருண்மயமா
௪௩	௨௧	௩	மண்மகார்	மண்மகார்
௭௩	௪௮	௩	புரந்தானே	புரந்தானே
௭௪	௩௩	௩	திலங்கவரி	திலங்கவரி
௪௪	௩௪	௧	பொன்னினதி	பொன்னிநதி
௭௩	௯௧	௨	றொழிர்மரழை	றொழிர்மரழை
௪௪	௯௩	௩	முகவடிவுஞ்	முகமுடிவுஞ்
௭௭	௭௩	௩	தனைக்குணமா	தனைக்குணமா
௪௪	௭௯	௧	காசியினிற்	காசினியிற்
௭௮	௪	௪	மத்தொழில்	மத்தொழில்.
௪௪	௩	௩	பழுத்தனாப்	பழுத்தனாப்
௪௪	௪௪	௪	மேவு	மேவும்
௭௯	௮	௪	வருமிரு	வருமிரு
௮௧	௨௨	௨	பரமபோகமே	போகம்
௮௨	௩௩	௪	முனனவிலோ	முனனவிலோ
௯௧	௧௯	௨	கூப்ப	கூம்ப
௯௪	௪௨	௪	மரார்த்த	பரார்த்த
௯௯	௪	௪	திருக்கயி	திருக்கயி

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
கூகூ	நஉ	உ	கரவாவுமா	கரவரவுமா
கௌ	கக	ச	வகுத்து	வகித்து
கௌ	நடு	க	நிகமாக	நிகமாகம்
ககந	எச	ந	புசித்தாங்	பூசித்தாங்
ககக	,,	நக	மூர்க்கம்	மூர்க்கம்
ககஎ	கூசு	உ	தெழுது	தெழுந்து
கஉக	நச	க	தொளிரும்	தொளிரும்
,,	நஅ	ந	வதகந	வதகந்
கஉகீ	சந	ந	வேலற்ற ருள்	வேலற்றருள்
கநடு	ககஉ	உ	பதசெம்பதும்	பதச்செம்பதும்
கநக	ககஎ	க	னன்குணாந்தோ	னன்குணாந்தோ
கநஎ	க	ந	வணர்தர	வணர்தர
,,	ச	உ	றுன்னுப	றுன்னுபு
,,	எ	ச	விடாதிறை	குடாதிநிற
கநஅ	கஉ	ச	முதைபின	முதைபின
கசுசு	எஎ	க	லோரிலங்க	லோரிலங்க
கசுசு	உஉ	க	ஞெண்ம	ஞெண்ம
கஎக	கஉசு	ந	நிமில	நிமில
ககந	நந	க	அநிவளர்	அநிவளர்

